

Giới thiệu Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa

“Mẫu hậu, trên đầu của con tại sao lại có một cái sừng nhỏ?” Bảo Bối mở to đôi mắt tò mò đáng yêu nhìn chăm chăm nàng hỏi. Nàng tròn tròn mắt, nhất thời á khẩu không trả lời được. “Mẫu hậu, vì sao con lại có một cái đuôi?” Bảo Bối vuốt ve cái đuôi nhỏ xinh nhỏ nhẹ hỏi nàng. Nàng xem hẩn lắc lư cái đuôi rồng nho nhỏ, lại không nói gì.” align="justify">“Mẫu hậu, trên người của con có thiệt nhiều vảy a, vì sao mẫu hậu không có?” Đang tắm rửa kì cọ Bảo Bối đưa tay vuốt những vảy rồng lấp lánh màu sắc trên người, mở to đôi mắt tròn xoe hỏi. Nàng giật mình, bởi vì nàng là người, hẩn là rồng. Không đúng, là sự kết hợp của rồng và người. Trời ạ, nàng làm sao có thể nói cho cục cưng biết, nàng và hẩn không giống nhau, bởi vì hẩn là rồng, do nàng, là nàng do nằm mộng mà mang thai, mang thai mười tháng sinh hạ được tiểu long nhân. Linh hồn nàng ban đêm rời khỏi thân thể, sau đó ở bờ biển bị tên Long Vương háo sắc tà ác dây dưa, trên mặt biển hoan ái suốt đêm. Không ngờ, nàng đã chầu thai âm kết, trên người mang huyết mạch của loài rồng, mang thai mười tháng, nàng sinh ra tiểu long nhân, lại không biết phải nói với Bảo Bối cha của hẩn là Long Vương biển nào.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 1: Triền Miên

Nơi này là chỗ nào? Từ Tô mê muội nhìn xung quanh, nàng tại sao lại ở đây? Nàng không phải là đang ngủ sao? Nhưng mà nàng nhìn trên người mình đang mặc áo ngủ khiêu gợi, đi chân đất, mái tóc dài cuộn tơ sau gáy.

Giờ phút này nàng cũng không biết chính mình ở mộng lung trong bóng đêm thật đẹp, tựa như một tiên tử xuất trần thoát tục rơi xuống phạm trần, rất đẹp, thực thuần khiết.

Sóng biển đang ve vuốt bờ biển, gió biển nhẹ nhàng thổi bay mái tóc dài của nàng, hương vị của biển bay trong gió tràn ngập hơi thở nàng.

Nơi này thì ra là bờ biển a, chân nàng đang bước trên bờ cát mềm mại, vẫn không hiểu tại sao nàng đột nhiên xuất hiện ở nơi đây vào thời điểm này. Nàng nhớ là nàng đã ở trên giường ngủ nha, sớm đã đi gặp Chu công rồi.

Nàng nhìn xem bốn phía, một người cũng không có, xa xa mơ hồ có thể thấy được lúc ánh đèn lúc mờ lúc tỏ, dường như nơi này cách thành thị không xa, nhưng nàng tại sao lại đến đây.

Một chân nàng đã chạm vào mực nước biển lạnh như băng, nàng không khỏi thối lui về phía sau một bước, bất thành linh rơi vào một vòng tay to lớn ôm ấp, một mùi hương nam tính, một vòm ngực trắng kiêu, một cánh tay, một thân thể của nam nhân.

“Người.” Nàng kinh hô một tiếng, có chút sợ hãi giây dựa phản kháng, rõ ràng bốn phía một người cũng không có, hẩn ở đâu xuất hiện ra? Nhưng mà, lời nói tiếp theo của nàng chưa kịp thốt ra, đã bị ngăn lại, toàn bộ rơi vào trong miệng của đối phương.

Hẩn là ai? Hẩn muốn làm gì? Từ Tô vô cùng hoảng sợ, mở to hai mắt muốn nhìn thật kĩ đối phương, nhưng những gì nàng nhìn thấy được là, đôi mắt đen thật to, đôi mày kiếm dày thô, một sống mũi cao thẳng, và một đầu tóc đen rối bù.

Hẩn là ai vậy? Nàng hai tay gắt gao để vào trong ngực dày rộng của hẩn, dùng sức muốn đẩy hẩn ra, nhưng hẩn giống như một khối sắt nguội, làm thế nào cũng không nhúc nhích.

Nàng hoảng sợ, nàng rối loạn, không nghĩ tới mình còn chưa biết hiện tại mình đang ở nơi nào, đã bị một tên sắc lang theo dõi, bây giờ còn bị người ta sờ sảng.

“Cứu.” Lời nói còn chưa thoát ra khỏi miệng, đã bị đầu lưỡi bị hẩn đuổi theo dây dưa, loạn vũ, nàng không thể lui, chỉ có thể bị buộc tùy ý hẩn đánh vào.

Nam nhân thích, phi thường thích hương vị ngọt ngào tốt đẹp của nàng, gắt gao ôm siết nàng vào ngực, hôn lên môi của nàng, mãi đến khi nàng thở hổn hển, mệt đến không thể phản kháng.

Từ Tô cũng không biết chính mình là làm sao vậy, ngay cả khi gió biển thổi mạnh vào nàng lạnh buốt, nàng vẫn cảm thấy bị hôn đến trời đất quay cuồng, cả người mềm nhũn, chết tiệt nhất là thân thể nàng không thể tự chủ nổi lên phản ứng.

Nam nhân đương nhiên biết trong lòng nàng đang nghĩ gì, không hề dây dưa trên môi của nàng nữa, mà bắt đầu di chuyển sang bên tai nàng.

Trời ạ, nàng chịu không nổi, nàng xui xẻo ở trong lòng hẩn, không thể không bám chặt vào hẩn để đứng vững. Hô hấp cũng càng ngày càng dồn dập, cảm giác xa lạ biến nàng trở thành mơ hồ.

Nàng mơ màng, nàng không có khí lực, nàng không thể suy nghĩ, càng không biết như vậy là đúng hay không, cũng không còn sức để đẩy nam nhân ra.

khỏi người nàg.

Không biết qua bao lâu, nàng liền mờ mịt bị hấn ấn ngã vào trên bờ cát.

“A, đau.....” Nàng đau đến nhin không được thấ thanh thét chói tai, không tự chủ bắt giác cong người lên.

Cảm giác đau đón thật đến mức nàng nghĩ mình không phải là nằm mộng, nhưng đây không phải mộng thì là gì? Nàng chìm trong mơ màng. Nhưng chỉ một lát sau một cảm giác xa lạ ập đến, làm nàng hưng phấn, muốn thét chói tai, cuồng dã.

Cảm giác cuồng loạn cứ một lần lại một lần ập đến, không biết đã trải qua bao lâu, không biết đã là lần thứ mấy, tóm lại nàng nhắm mắt lại thừa nhận cảm xúc này, lắng nghe nhịp tim của nàng đập dồn dập trong lồng ngực.

Đại dương lúc này thật tĩnh lặng, sóng biển vỗ về che đậy những thanh âm mờ ám trên bờ cát, gió biển mon man, mang theo mùi vị của biển sâu.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 2: Mộng Xuân Vô Ngân

“Ôi.....” Từ Tô nặng nề nhướn mí mắt lên, làm sao mà mình ngủ một giác mê một dài đến như vậy? Nhưng sao cả người đều mỏi mệt, nàng định vươn vai,nhưng vừa mới cử động thắt lưngđau đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Không lẽ trong lúc nàng ngủ có người đánh nàng? Nàng mở ánh mắt nhập nhèm, nhìn khắp thân thể đang ê ẩm, xem thử tối hôm qua có phải nàng bị ngã xuống giường? Tại sao nàng cảm thấy thân thể mình vô cùng đau đớn và mệt mỏi như thế này.

Không đúng, không đúng, giống như trong truyền thuyết nàng ngủ bị ma đè*, nàng thử cử động tay chân vừa cứng vừa đau, im lặng thích ứng trong chốc lát, sau đó nhớ lại cảnh trong mơ tối hôm qua.

(*) Dân gian có truyền thuyết khi ngủ có người yếu bóng vía bị một bóng đen đè cứng, vẫn tỉnh táo nhưng không thể cử động, còn có người giải thích là do Mộc đè, do dùng cây lâu năm làm giường, người yếu bóng vía thường hay có cảm giác như vậy, nhưng không liên quan đến chuyện “kia”.

Nàng tối hôm qua giống như nằm mơ mơ thấy..... Trời ạ, thật xấu hổ a, nàng là một hoa cúc khuê nữ, lại nằm mơ những chuyện như vậy, có thể gần đây nàng quá mệt mỏi, hoặc nghe những người phụ nữ đã kết hôn ở công ty nàng nói về những chuyện như thế này nhiều quá nên mới có những điềm chiêm bao như thế này.

Nhưng mà mộng này dường như rất thật, chân thật đến mức nàng có thể nhớ rõ từng cảm xúc của mình, nàng xúc chấn lên, nhìn lại quần áo trên người mình, hoàn hảo, còn nguyên giống như không hề xảy ra chuyện gì.

Hơn nữa giác mộng đó xảy ra trên bờ biển, nhà nàng ở cách bờ biển rất xa, nàng làm sao có thể vượt qua một chặng đường dài từ nhà ra đến bờ biển để cùng người ta làm chuyện kia. Hơn nữa, cho dù có khả năng, chắc là nàng mộng du.

Nàng nằm ở trên giường hơn nửa ngày, mới quen với sự đau nhức trên người, sau đó đứng lên, mới bước một bước trên sàn, thân thể của nàng liền mềm nhũn đổ trở về giường.

“Đau.” Nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống, cảm giác bị ma đè này khó chịu quá đi, lần đầu tiên nàng mới bị như thế này, hơn nữa chỉ là một giác mộng xuân, cho dù chính nàng làm chuyện giường chiếu không phải trong mộng chắc cũng không vất vả đến như vậy?

Từ Tô ngồi một hồi lâu, sau đó mới gắng gượng bước vào phòng tắm, tắm nước ấm, sau đó thay quần áo đi đi làm.

Vào đêm thứ hai, vẫn như đêm hôm trước vẫn nằm thấy giác mộng xuân nọ. Và vào buổi sáng khi đứng lên, nhin không được té vào chỗ cũ, thật sự là thật, chân thật đến mức nàng tự hỏi mình có phải bị mộng du, ban đêm ra ngoài bờ biển cùng nam nhân kia...

Cũng may, khi nàng nghĩ vậy liền kiểm tra thân thể và giấy, không hề có một dấu hiệu nàng chứng tỏ nàng đã từng đi ra ngoài, chuyện này có lẽ chỉ là một giác mộng xuân thôi.

Nhưng tại sao lại có chuyện như vậy? Nàng tại sao lại có thể nằm mơ ra giác mộng đáng xấu hổ đến vậy? Trời ạ, nói ra xấu hổ đến chết mất. Từ Tô cảm thấy thẹn đến mức muốn tìm một cái hang nào để chui xuống trốn. Vì thế, mấy ngày sau nàng vẫn còn tự trách mình, trong lòng vẫn luôn lo lắng mình sẽ nằm mơ những chuyện đại nghịch bất đạo như thế nữa.

Nhưng chính nàng cũng không biết, nàng không phải là nằm mộng, không phải là giác mộng xuân bình thường, không phải những cảm xúc tuyệt vời mà nàng trải qua chỉ xảy ra ở trong mơ. Mà là..... vận mệnh của nàng sớm đã thay đổi, chẳng qua nàng còn chưa phát hiện mà thôi.

Q.1 - Chương 3: Chưa Kết Hôn Đã Mang Thai

“Cái gì, tôi, tôi mang thai?” Từ Tô cầm lấy tờ giấy xét nghiệm khiếp sợ vô cùng, nàng há hốc miệng, không dám tin nhìn gương mặt bình thản của vị bác sĩ. “Bác sĩ ông có lầm lẫn gì không, tôi còn chưa kết hôn, làm sao có khả năng mang thai.” Nàng lắp bắp giải thích nói, nàng cảm thấy nhất định là bác sĩ đã lầm.

Kết quả, bác sĩ nổi giận, mặt bà ta không chút thay đổi, căm tức Từ Tô, không lưu tình nói: “Cô có mang thai hay không tự cô không biết sao? Tuổi còn trẻ, làm ra chuyện như vậy, còn hỏi tôi? Không tin tôi, cô cũng phải tin vào kết quả xét nghiệm và giấy siêu âm trong tay cô chứ, cùng với phản ứng thân thể của cô.” Chuyện hài hước nhất từ đầu năm đến giờ, thật không tin nổi, đã mang thai còn nghi ngờ bác sĩ, bà bác sĩ thờ phỉ phỉ thâm nghĩ.

Từ Tô ngây người, nàng mang thai, nàng mang thai, nàng vẫn còn là cô gái trong trắng a, nàng còn không có bạn trai, mang thai như thế nào? Nàng vừa định nói cho bác sĩ, chính mình còn không có bạn trai, càng không có cuộc sống gì phức tạp, nhưng khi ánh mắt của nàng lại thấy được ánh mắt khinh bỉ của bà bác sĩ, những lời nàng định nói ra đều đem nuốt trở lại trong b

“Cô có cần hay không?” Bác sĩ nhìn thái độ của nàng thì đoán là cô gái này đến đây để phá thai, thái độ vô cùng ác liệt, vô cùng khinh thường. Từ Tô nhìn thấy thái độ của bà ta như thế, nổi giận.

“Hừ, tôi vì cái gì không cần, đây là cục cưng của tôi, tôi không cần ai lấy nó ra.” Nàng lạnh lùng nói, đem tất cả những nghi ngờ đều nén xuống ngực, bác sĩ bây giờ rất nhần tâm, làm sao nàng có thể lên tiếng nhờ sự giúp đỡ, không bằng quên đi, tự mình nghĩ cách. Bác sĩ thấy thái độ của nàng như thế cũng không quan tâm, dù sao thấy nàng không hỏi nữa. Nên cầm viết, viết rõ kết quả xét nghiệm của nàng và kê thuốc.

“Ba tháng sau quay trở lại để kiểm tra, chú ý ăn uống, dưỡng thai, nếu có gì khác thường lập tức đến bệnh viện để kiểm tra.” Trước khi đi, bác sĩ dặn dò.

Từ Tô không để ý đến bà ta, tuy rằng những lời nói đều nghe được, nhưng nàng thờ phỉ phỉ cầm tờ xét nghiệm và đơn thuốc, trả tiền xong đi nhanh ra ngoài. Nhưng là vừa ra đến đường, nàng liền uể oải dừng lại, khóc không ra nước mắt. Nàng mang thai, trời a, đây là chuyện gì? Ai tới nói cho nàng a, nàng chưa kết hôn đã mang thai, ngay cả người bạn trai cũng không có, nàng đến tốt cùng là mang thai như thế nào, ngay cả chính nàng cũng không biết.

Một, nàng không có đi quán bar. Hai, nàng không có uống rượu, càng không phải loại người mượn rượu để đi tìm nam nhân. Ba, nàng sống rất chừng mực, không có thói quen ở bên ngoài ngủ lại, càng không từng có cùng nam nhân qua lại. Kia, nàng mang thai như thế nào? Nàng thật sự là không nghĩ ra, vậy tại sao có cục cưng chạy vào trong bụng của nàng? Chuyện này cũng quá thần kỳ đi. Được rồi, chuyện tới nước này, có truy cứu cũng không được gì. Không có cũng được, vừa rồi nàng đã có quyết định sẽ sinh Bảo Bối, bây giờ muốn đổi ý tựa hồ cũng không khả năng. Từ Tô khê cần mỗi quyết tâm, quyết định đem này Bảo Bối không biết lai lịch, lại không biết như thế nào chạy vào trong bụng của nàng sinh nó ra đời. Cũng may, phòng trọ chỉ có một mình nàng thuê. Cũng may, cha mẹ nàng đang ở rất xa. Cũng may, nàng một năm chỉ về nhà một lần, mà nàng cũng vừa mới trong nhà trở về không lâu. Kỳ quái là, từ sau khi nàng mang thai, nàng không hề phát mộng xuân, ngược lại thường xuyên mơ thấy một tiểu bảo bảo đáng yêu, thân mình lóe sáng, mắt đen thật to tròn tròn, hai chân ngắn nhỏ đi đi lại lại trước mặt của nàng, cái miệng nhỏ nhắn oa oa kêu nàng mẫu hậu. Làm cho nàng thường xuyên ở trong mộng vui mừng khôn xiết, trong lòng càng lúc càng thích tiểu bảo bảo đáng yêu này, tự nhiên cũng càng quyết tâm sinh nó ra đời. Từ khi nàng mang thai, nàng lượng cơm ăn tăng nhiều, một người có thể ăn phần thức ăn của hai người, hơn nữa một ngày còn muốn ăn đến bốn năm lần, chỉ cần có liên ăn thứ đó, nhìn thấy cái gì cũng muốn ăn. Nhưng mà nàng càng ăn thì càng cảm thấy mình không hề mập ra, nhưng có bụng nàng thì càng ngày càng lớn.

Ba tháng sau, nàng đến bệnh viện kiểm tra thai lần đầu tiên. Bước vào, tìm bác sĩ. Tiếp nàng không phải là bác sĩ trước kia, mà là một người khác. “Di, ngươi mới mang thai ba tháng, nhưng sao ta thấy giống như đã bảy tháng.” Bác sĩ sờ tới sờ lui trên bụng của nàng, ngạc nhiên vạn phần.

Từ Tô hướng lên trời trợn trắng mắt, bà ta hỏi nàng, nàng làm sao biết a? Nàng vẫn là lần đầu tiên mang thai, nếu là biết mới thật kì quái. Kết quả, vẻ mặt ngạc nhiên của nàng đã làm bà bác sĩ nghiêm túc vội vã đưa nàng vào phòng siêu âm, sợ nàng mang thai không phải cục cưng, mà là một vật gì đó. Lúc này, Từ Tô sợ hãi, trong lòng nàng bất an, chỉ là mang thai cục cưng thôi mà, có cần phải náo loạn như vậy không?

Q.1 - Chương 4: Mang Thai Bảo Bối

Ở bên cạnh những thiết bị siêu âm, nàng ôm bụng leo lên trên giường, lộ ra bụng nàng thật to. Trời ạ, nàng vừa rồi cũng phát hiện, rất nhiều phụ nữ có thai cũng chưa lớn như nàng vậy, thoát nhìn nàng thật sự như là sắp sinh.

Nàng là phụ nữ có thai mới ba tháng, làm sao có khả năng? Chỉ chốc lát sau, một dụng cụ siêu âm rà trên bụng của nàng, di động tới, lui nhẹ nhàng, sau đó nàng đột nhiên cảm giác được bụng mình giật giật.

Một loại cảm giác thực thần kỳ gắt gao nắm lấy nàng, làm cho nàng cảm thấy thực ấm áp, có một cổ ôn nhu chảy qua trái tim, tâm lập tức liền bình yên trở lại.

“A, Bảo Bối của cô cũng thực kỳ lạ a, thực khỏe mạnh a, là một đứa bé trai, đáng về thực đáng yêu, rất tốt.” Không biết tại sao bác sĩ kiểm tra thai của nàng mê man nói, giống như đang bị khống chế.

Từ Tô vừa nghe, thật cao hứng, đứa bé trai, là một đứa bé trai, căn bản là đã quên, hiện tại làm sao biết được giới tính của đứa bé, nhưng nàng lại nghĩ làm bác sĩ đã chẩn đoán thấy là một đứa bé trai cho nên không để ý. Làm xong kiểm tra, nàng cầm lấy kết quả siêu âm dưới ánh mắt khác bác sĩ ra khỏi bệnh viện, về nhà, nàng mới tinh tế lấy ra để xem thử bộ dạng của Bảo Bối của cô như thế nào. Nàng vừa nhìn, quả nhiên. Đúng thật là thần kì, trên hình siêu âm hiện ra một hình dáng đứa bé đáng yêu nho nhỏ, đối diện chính mình cười đến thật vui vẻ, dường như hướng về phía nàng hướng ra tư thế ôm lấy. Trời ạ, nàng che miệng, nhìn không được nở nụ cười vui vẻ. Dường như Bảo Bối này không lười nha, hơn nữa này Bảo Bối này đặc biệt đáng yêu, nàng tin tưởng mình về sau nhất định sẽ không nhầm chán. Nhưng là, Từ Tô lại quên, nàng nuôi nấng Bảo Bối như thế nào? Còn khi nàng sinh nở, ai tới chiều cô Bảo Bối của nàng?

Mười tháng đến, bụng Từ Tô thật lớn, nhưng vẫn là chút không hề động tĩnh, chuyện này làm nàng sợ hãi. Người ta mang thai mười tháng, thì đứa bé đã chào đời, nàng đã mang thai mười tháng, không chỉ chưa sinh, mà dường như cũng chẳng thấy dấu hiệu.

Nàng nóng lòng, nhưng là nàng lại không dám đi bệnh viện, bởi vì mỗi lần đi, ngoại trừ biết Bảo Bối thực khỏe mạnh tốt lắm, nhưng ánh mắt của mọi người nhìn nàng nghi hoặc, làm cho nàng không thích đến bệnh viện.

Một tháng trôi qua, hai tháng trôi qua, nàng vẫn là không có dấu hiệu sinh nở, ôm bụng thật to, công ty đã cho nàng nghỉ phép để sinh con.

“Bảo Bối a Bảo Bối, nhanh lên xuất hiện đi, mẹ mẹ lo lắng gần chết, Bảo Bối của người ta đều đã đi ra, con vì sao lại thích tránh ở trong bụng mẹ mẹ a? Ngoan, nghe lời, đi ra để mẹ mẹ nhìn xem, mẹ mẹ mừng và hoan nghênh con, mẹ mẹ muốn ôm con, mẹ mẹ muốn hôn con, được không a?” Vào lúc rảnh rỗi, nàng vuốt bụng, vừa nói một bên nhìn ngoài cửa sổ, năm nay không có về nhà dự lễ mừng năm mới. Nàng vừa nói xong, cái bụng liền động lên, chỉ thấy cái bụng của phụ nữ có thai to lớn nhẹ nhàng nhô lên ở vài nơi, dường như tiểu bảo bảo đang đáp lại lời của nàng. Từ Tô vừa thấy, mừng rỡ, Bảo Bối này của nàng ở trong bụng vẫn không khóc không nháo, ít đá nàng, cũng không nháo nàng, nàng ngoại trừ lượng cơm ăn nhiều hơn một chút, còn lại không có gì là không tốt.

“Bảo Bối a, mẹ mẹ còn muốn nuôi sống con, con mau nhanh đi ra, sớm một chút để cho mẹ mẹ đi làm việc, bằng không chúng ta sẽ ăn không khí.” Nàng bất tri bất giác nhớ tới cuộc sống về sau, có điểm lo lắng đứng lên, thốt thành lời, nàng thực sợ sợ hãi Bảo Bối sẽ chịu đói cùng nàng, cho nên hẳn phải đi ra sớm một chút.

Không biết có phải hay không Bảo Bối trong bụng biết nàng trong lòng lo lắng như thế, bụng nhất thời lặng im xuống dưới.

Đêm đó, nàng liền cảm giác được ở bụng

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 5: Sinh Cục Cưng

Nàng đã sinh.

Nàng hoảng sợ phát hiện, sau khi trải qua thời gian một năm 12 tháng, nàng rốt cuộc đã chờ được đến lúc sinh sản, nhưng mà giữa đêm hôm tối đen thế này nàng lại đau bụng vô cùng.

Nàng làm sao đi đến bệnh viện a? Bây giờ nàng ngồi còn không nổi, bụng vừa lớn vừa đau, đau đến mức nàng cắn chặt răng, hai tay nắm chặt quần áo trên người, chỉ là không dám chạm đến bụng.

Cảm giác trong bụng náo loạn, bên trong giống như có cái gì đó không ngừng cuộn lên, không ngừng chuyển động, không ngừng cọ sát vào thành bụng nàng.

Bảo Bối, cái này nhất định là Bảo Bối, nàng trong lòng không ngừng mong đợi, đột nhiên lại cảm động muốn khóc, sống nương tựa lẫn nhau một năm, trong lòng nàng đã đối với tiểu bảo bảo chưa từng gặp mặt này sinh ra vô vàn yêu thương.

Nàng thương đứa bé này, vô cùng yêu quý. Nó là cốt nhục của nàng, nó là người thân quan trọng nhất của nàng trên thế gian này. Bây giờ có bé, nàng cảm thấy cuộc sống của nàng vô cùng sinh động, phong phú và có ý nghĩa, phấn khích. Nàng yêu bé.

Đau a, nàng đau đến mức mồ hôi thấm ướt quần áo trên người nàng, nhưng tiểu tử trong bụng còn chưa chịu dễ dàng chui ra như vậy, bên trong dùng sức thúc nàng.

“Bảo Bối à, mụ mụ đau quá a, con nên nhẹ tay một chút, hoặc mau chui ra, mụ mụ thật sự là khó chịu a.” Nàng một bên chịu đựng đau, một bên đối với bụng nói chuyện, giống như tiểu bảo bảo thật sự sẽ nghe lời của nàng.

Ai ngờ, kỳ tích liền bắt đầu đã xảy ra. Từ Tô chỉ cảm thấy trong lúc đau đớn, một cái gì đó tròn tròn ấm ấm từ hạ thân nàng rơi ra ngoài cùng với máu tươi.

Hơn nữa, kì diệu là, vật tròn nóng vừa chui ra, nháy mắt, một vầng ánh sáng chói mắt kim quang chiếu sáng toàn bộ gian phòng, giống như có muôn ngàn hào quang tụ đến nơi này.

Thân thể không khoẻ biến mất trong chớp lát, mà ánh hào quang lại không tiêu tán, ngược lại càng ngày càng nhiều, làm cho nàng vô cùng hoảng hốt. Không biết là đã chuyện gì xảy ra đây? Qua một hồi lâu, hào quang rốt cuộc tan đi.

Bụng của nàng liền lập tức trống rỗng, phút chốc xẹp xuống, đau đớn lập tức giảm bớt không ít. Nàng kim lòng không há hốc mồm hít một hơi, rốt cuộc cũng đã sinh tiểu bảo bảo ra đời.

Nhưng mà, kỳ quái là cục cưng như thế nào không khóc a, không phải em bé mới sinh đều mở miệng khóc oa oa sao? Nhất thời hoảng hốt, ráng gượng cử động thân thể đứng dậy đi xem.

Khi vừa nhìn thấy đã làm nàng kinh hoàng. Đây, đây, đó là Bảo Bối sao? Tại sao hắn giống như một khối tròn tròn to đùng, làm cho nàng không nhìn rõ đâu là tay chân đâu cổ hay mặt mũi hắn?

“Bảo Bối, Bảo Bối.....” Nàng hoảng, Bảo Bối của nàng sinh ra sao lại có hình dạng này? Hình như không phải như thế? Nàng sợ tới mức đứng lên, thể này mới phát hiện rốn còn nối với tiểu bảo bảo.

Nhưng lúc này nàng cũng cố không nghĩ gì cả, kéo thân thể suy yếu đi chậm chậm về phía khối tròn lạ kia, tội nghiệp Bảo Bối, là tại nàng không tốt, đứng ra nàng phải cố gắng để tìm một xe cứu thương chở nàng đến bệnh viện, chứ không phải tùy ý sinh nó ra như thế này.

Nàng nhẹ nhàng ôn nhu đem vật tròn to kia vào ôm ở trong lòng, cảm thấy vô cùng đau xót, bỗng nhiên nhớ tới thân thể trần trụi của Bảo Bối, sợ nó bị lạnh nàng vội vàng lấy khăn lông quấn chặt nó lại, đứng lên lúc này mới đưa mắt nhìn xung quanh.

Chỉ thấy khối to to ấy phập phồng mạnh mẽ, không biết bên trong là cái gì, nàng không dám chạm vào, lại không dám gọi xe cứu thương, trong lòng kinh hoàng vô cùng.

Đang lúc nàng không biết làm sao, trong lúc bị thương tột đỉnh, khối tròn to kia chậm rãi nứt ra làm đôi, rồi một thân thể ườn người vươn vai, giống như mới vừa tỉnh giấc.

“Mẫu hậu, mẫu hậu.....” Thân thể bé nhỏ kia chưa dứt thẳng tay chân, đã phát ra tiếng nói trẻ thơ nũng nịu, làm nàng lại hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 6: Rồng Bảo Bối

Tô không dám hé răng, sợ kinh động đến vật nhỏ bé đó, vừa rồi nàng đã thương tâm khổ sở, thậm chí đã hoảng sợ, rốt cuộc hạ quyết tâm, mặc kệ nàng sinh ra là cái gì, mặc kệ Bảo Bối của nàng bộ dạng thể nào, cũng là do nàng mang thai mười hai tháng mới sinh ra, vật nhỏ bé đó ngồi dậy, từ từ lộ ra cái đầu, sau đó là một thân hình nhỏ bé.

Trời ạ! Từ Tô che miệng nói không ra lời, đó là cái đuôi tiểu long đáng yêu, đầu một con rồng nhỏ, mặt dài dài nhỏ nhỏ giống như một hạt giống, và đôi mắt tròn to chớp chớp viên trượt đi nhanh như chớp mắt to, trên người là những vảy rồng lấp lánh ánh vàng, trên cánh tay cũng có ít vảy, bàn tay chân là năm móng vuốt màu vàng.

Chỉ thấy tiểu Kim Long hướng nàng cười, đột nhiên từ trên giường bay lên trời, ở trong phòng đột nhiên bay lên bay xuống, một lát lên đến góc sáng cửa, một lát bay đến trước mặt của nàng. Tiếng cười khanh khách tràn ngập toàn gian phòng, trên người hần kim quang long lánh, giống như một quả cầu sáng lấp lánh.

Từ Tô trợn mắt há hốc mồm nhìn, Tiểu Long Nhi dường như tự mình chơi đùa, lúc cắn cái đuôi nhỏ của mình, lúc thì lắc lắc cái thân rồng bé nhỏ, lúc thì đung đưa cái đầu. Nếu không thì chơi trò ẩn thân, lát xuất hiện chỗ này lát xuất hiện chỗ kia, chơi đến thực là vui vẻ.

“Bảo Bối?!” Nàng rút cuộc phục hồi tinh thần lại, hướng về phía tiểu Kim Long nhỏ nhỏ kêu to nói, đó là do nàng sinh ra sao? Nàng đến nay còn không dám tin tưởng.

Tiểu Kim Long nghe được tiếng kêu của nàng, vội vàng quay đầu lại nhìn nàng, sau đó cười tủm tỉm hướng nàng lao xuống, lập tức liền vọt vào trong lòng của nàng.

“Mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi ở trong lòng của nàng dụi dụi, hi hi ha ha đã lâu, lúc này mới hướng nàng lộ ra khuôn mặt tươi cười hồn nhiên đáng yêu.

Từ Tô ôm hần, nhất thời không biết nên có cảm giác như thế nào, nàng sinh ra một con rồng nhỏ, là một con rồng nhỏ màu vàng kim đáng yêu. Trời ạ, nói ra chắc chẳng ai tin, nàng mang thai không phải là người mà là một con rồng.

Tiểu Long Nhi thấy nàng nhìn mình ngờ ngác không nói lời nào, nhưng cũng để ý, nhìn nàng hơi mỉm cười, sau đó dụi dụi vào trong lòng của nàng, ngọt ngào kêu to: “Mẫu hậu, con là tiểu bảo bảo.” Hai móng vuốt nhỏ bé vuốt ve trên người nàng.

“Con, con biết nói tiếng người.” Nàng rút cuộc phục hồi tinh thần lại, âm thầm trách cứ chính mình không phải đã quyết định rồi sao, cho dù sinh ra là cái gì, nàng cũng đều yêu thương nó mà? Vừa rồi mình làm sao vậy nha.

“Đương nhiên, mẫu hậu, con là tiểu long, long Bảo Bối của mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi gấp mẫu hậu rút cuộc đã để ý tới mình, hưng phấn vô cùng, hai bàn tay chân nhỏ bé của nó vùng vẫy trong không khí.

Nàng nhìn Bảo Bối mỉm cười, vô cùng trêu mến, sau đó ôm mặt nó đưa gần vào mặt nàng, đem khuôn mặt mình cọ nhẹ nhẹ vào gương mặt nhỏ nhắn của bé.

“Bảo Bối a Bảo Bối, ta là mẹ của con, là mẫu hậu trong lòng của Bảo Bối.” Nàng vừa định nói mẹ, nhưng vẫn kêu Tiểu Long Nhi kêu chính mình mẫu hậu, đã quyết định thuận theo lẽ tự nhiên.

Tiểu Long Nhi thật là cao hứng, tay chân nhỏ bé của oa nhi rút cuộc có thể chạm vào mẫu hậu, hơn nữa mẫu hậu dường như rất yêu thích oa nhi, đầu phải chỉ một mình oa nhi đâu. Tiểu Long Nhi hưng phấn hoa tay múa chân, khanh khách cười không ngừng.

Nàng cũng cười, long Bảo Bối của nàng thật sự rất đáng yêu, tuy rằng oa nhi giống rồng nhiều một chút, nhưng là oa nhi vẫn không giống tiểu bảo bảo bình thường. Em bé mới sinh sẽ không biết nói, cũng không mở mắt. Nhưng rồng Bảo Bối của nàng đã biết hết nha.

“Mẫu hậu, người còn chưa đặt tên cho con?” Cái miệng nhỏ nhắn Tiểu Long Nhi ngân lên những từ ngữ ngây thơ, vô cùng đáng yêu dễ thương.

Đúng a, Tiểu Long Nhi không nói, nàng thật đúng là quên mất, rồng Bảo Bối của nàng còn chưa có tên. Nhưng nên gọi tên gì mới hay đây, hay là cho nó mang họ nàng, nàng ngay cả cha của Bảo Bối là ai cũng không biết, coi như là trời cao đã tặng cho nàng.”Gọi là Từ Long đi, Bảo Bối thấy thế nào?” Nàng cùng Tiểu Long Nhi thương lượng nói.

Không nghĩ tới, Tiểu Long Nhi lại vô cùng thích chí, oa oa nở nụ cười tươi, hai tay nhỏ bé nhẹ nhàng vỗ vỗ, giống như là đang vỗ tay tỏ vẻ đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 7: Tiểu Long Nhi

Cái này, nàng kh

ông dám đi bệnh viện, cũng may mắn là không đi, nói cách khác, nàng nếu sinh ra một quái thai như vậy, không đem rồng Bảo Bối của nàng bắt đi làm thí nghiệm mới là lạ.

Từ Tô nắm lên cái cuống rốn kia, chuẩn bị lấy kéo cắt cuống rốn nối nàng và rồng Bảo Bối, không ngờ Tiểu Long Nhi lại bắt được tay nàng, hướng nàng cười tủm tỉm.

“Mẫu hậu, để Bảo Bối làm cho.” Long nhi cầm lấy cuống rốn cười hi hi nói, cái cuống rốn liền biến mất không thấy.

Từ Tô nhìn xem tròn mắt há hốc mồm, quên cả sợ hãi, chính là ngờ ngác nhìn hần.

Tiểu Long Nhi thì đứng đó lúc lắc đầu, cười thật vô cùng đáng yêu.

Nàng, Bảo Bối nhà nàng rốt cuộc thuộc loại như thế nào, cư nhiên lại có..... pháp thuật? Đó là pháp thuật? Hay là ma thuật? Hay là yêu thuật?

“Mẫu hậu, con là một con rồng nhỏ, không phải cái loại quỷ quái gì đâu.” Tiểu Long Nhi dường như biết nội tâm nàng đang nghĩ gì, bất mãn chu cái miệng nhỏ nhắn hờn dỗi, đưa cái sừng nhỏ nhỏ cọ cọ trước ngực của nàng.

Từ Tô phục hồi tinh thần lại, đoán chắc là tiểu oa nhi đang đói bụng, liền không chút do dự kéo vạt áo của nàng lên, đem ngực đến gần cái miệng nhỏ nhắn, chuẩn bị cho oa nhi uống sữa.

Tiểu Long Nhi quả nhiên há miệng uống cái miệng nhỏ nhắn chập chập mút, một cái tay nhỏ bé khác của bé không quên giành luôn phần bên kia, bá đạo thật sự.

Một cảm giác ngọt ngào của tình mẫu tử bất chợt dâng lên, nhìn bộ dáng ngọt ngào của tiểu tử kia, nàng cảm thấy tất cả mọi chuyện này đều thật là đáng giá, cho dù nàng không rõ mình vì sự kì diệu nào lại mang thai, còn sinh ra một chú rồng nhỏ thể gian hiếm có như vậy.

Đợi cho Tiểu Long Nhi uống no rồi, nàng đã cảm thấy khỏe hơn một chút, liền đứng dậy đi tìm chút thức ăn, sau đó lại dùng nước ấm lau lau thân mình, rồi mới chuẩn bị nghỉ ngơi.

hưng khi nàng quay trở lại trên giường, lại nhìn không được ngay ngắn cả người. Tiểu Long Nhi chạy đi đâu? Chỉ thấy trên giường có một đứa bé trai đáng yêu đang nằm ngủ, nhưng không có bóng dáng của Tiểu Long Nhi.

“Tiểu Long Nhi, Tiểu Long Nhi, con ở đâu?” Nàng sợ hãi, nàng mới xoay người như vậy chỉ trong nháy mắt, con không thấy, nàng thiếu chút nữa té xỉu.

Không nghĩ tới, đứa bé trai đang nhắm mắt ở trên giường lại đột nhiên mở mắt, nhìn thấy nàng bộ dáng sốt ruột, khanh khách cười. “Mẫu hậu, Bảo Bối ở trong này.” Tiểu bảo bảo đột nhiên cười tùm tùm nói, giọng nói nũng nịu nũng nịu, đáng yêu vô cùng.

Từ Tô lại ngây người, rồng Bảo Bối tại sao lại đột nhiên lại biến thành một đứa bé bình thường? “Con, con.....” Nàng muốn hỏi Tiểu Long Nhi tại sao lại biết biến hóa, nhưng nàng kinh ngạc đến mức nói không ra lời.

Tiểu Long Nhi đương nhiên biết nàng suy nghĩ cái gì, xoay người đứng lên, cái đầu nhỏ nhắn hướng về phía nàng cười không ngừng: “Mẫu hậu, con là một con rồng nhỏ, mẫu hậu đã quên sao?”

Nàng chính là không quên, cho nên khi gặp bé biến thành một đứa trẻ, mới có thể kinh ngạc đến như vậy. “Con nói là con biết biến thành người?” Nàng thốt ra.

“Mẫu hậu, con đã biến thành người rồi nè.” Đôi mắt to đen của Tiểu Long Nhi đảo nhanh như chớp, đặc ý dào dạt nói.

Đúng vậy, nàng cũng hiểu được, vì thế Bảo Bối mới không sợ mình là rồng khác với người vì thế nàng gật mạnh đầu đồng ý lời nói của Bảo Bối.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 8: Long Duệ

Nam Hải, trong

Long Cung.

Long Duệ ngồi ở trên ngai rồng của mình, bên cạnh có một nữ tử ăn mặc vô cùng quyền rũ dựa sát vào mình hần, nàng kia cười duyên đáng ghét trái nho vào miệng hần

“Long Vương, ngài định khi nào thì mới có thể lập phi a?” N xinh đẹp kia nũng nịu nói, giọng nói ngọt như mật làm người ta thoải mái, lại mềm nhũn dựa vào trong lòng hần, làm người ta hận không thể leo lên trời cao hái trăng sao để tặng cho nàng.

“Ngươi muốn làm phi tử của ta?” Long Duệ cắn ngón tay nàng đang dứt trái nho vào miệng hần, cũng nhất nhất cắn cắn tay nàng, ái muội hút.

Nữ tử nhìn không được run rẩy, chịu không nổi sự mê hoặc như vậy, gương mặt tinh xảo ửng lên hai đóa mây đỏ, thân thể kim lỏng không đậu gắt gao

dựa vào hấn.

“Long Vương.....” Nàng then thùng nói, quả muốn chui vào trong lòng hấn, Long Duệ chỉ khẽ gọi nhỏ nhỏ tán tỉnh một chút, làm cho thân thể của nàng ta nóng lên, mềm nhũn.

Long Duệ tà tà cười, nữ nhân đối với hấn mà nói, bất quá là dễ như trở bàn tay, dễ dàng bắt đầu thật sự. Hấn vươn bàn tay to lớn của hấn nắm lấy cằm của nữ nhân kéo về phía môi mình.

Đang ở lúc này, Long Cung đột nhiên đất rung núi chuyển, lắc lắc lắc lắc, toàn bộ hải vực cũng giống đột nhiên đã xảy ra một cơn sóng thần, nước biển dâng lên, những sinh vật trong nước đều bị chấn động rung chuyển dữ dội.

“A.....” Vẫn còn mềm nhũn dán sát vào người của Long Duệ chờ được âu yếm, bỗng nhiên bị cơn chấn động này hất văng lên, bay ra sau, mắt nhắm bằng ngã mạnh xuống trên mặt đất.

Long Duệ cũng có chút trở tay không kịp, căn bản là không có dự đoán được sẽ phát sinh chuyện như vậy, lập tức hấn sắc mặt đại biến, ổn định chính thân hình mình. Nhưng mà lập tức bay ra khỏi Long Cung bay ra đáy biển, trôi lên trên mặt biển xem xét.

Chỉ thấy toàn bộ mặt biển đều như bị chia ra làm hai, sóng to nổi cuộn cuộn dâng lên ít nhất vài trượng, mà đáy biển chấn động mạnh như có sóng thần rung chuyển không ngừng.

“Đây là có chuyện gì? Không có động đất a, càng không thể có thể có sóng thần.” Hấn lâu lâu nói, nếu có sóng thần cùng động đất, hấn là Long Vương trước tiên phải biết, nhưng là hiện tại hoàn toàn không có dự báo trước.

Hấn ở tự hồi đồng thời, trên mặt biển cũng xuất hiện một nam nhân khí thế tuấn tú bất phàm, hướng hấn bay tới. “Long Duệ, sao lại thế này a?” Hấn là Đông Hải Long Vương Long Trạch, chỉ thấy hấn nhíu chặt mày, bắt an nói.

Long Duệ lắc đầu, hấn l được? Nếu hấn biết tất nhiên sẽ không sót ruột như thế chạy đến xem xét.

Trong lúc hai người đối thoại không đến hai câu, mặt biển đột nhiên liền bình tĩnh trở lại, thật giống như chưa từng có phát sinh ra chuyện gì, im lặng đến mức làm cho nghĩ đến tình cảnh vừa rồi là bọn hấn hoa mắt.

“Xem ra, chúng ta nhất định phải tra xét thật kỹ, ta trở về triệu tập Long Dịch, Long Triệt bọn họ, chắc chắn là phải tra cho rõ chuyện này, bằng không sẽ làm cho những chuyện nguy hiểm cho Long tộc ở dưới đáy biển tiếp tục xuất hiện, chúng ta có thể sẽ trở thành Rồng không chốn nương thân.” Long Trạch mỉm cười nói.

Long Duệ gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Sau đó, Long Trạch liền biến mất ở trên mặt biển.

Long Duệ cũng đi theo biến mất.

Bọn họ cũng không biết, lần này ở dưới đáy biển đất rung núi chuyển, hoàn toàn là vì rồng Bảo Bối của Tử Tô đã ra đời, đây là tình hoa kết hợp giữa rồng và người xuất hiện ra Tiểu Long Nhân, chính là chuyện hiếm có trong trời đất, hấn ra đời, mới mang đến trận sóng thần này.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 9: Tiểu Bảo Bối

“Long Vương, phát sinh chuyện gì?” Nàng kia chặt vật không chịu nổi, trong lúc nghiêng ngả lao đảo gặp Long Duệ trở về, vội vàng bước đi lên, kinh hồn chưa định hỏi.

Long Duệ hướng nàng mỉm cười, đem nàng bế lên ôm lấy đến hướng tẩm cung đi đến, tà tà cười đáp: “Không có việc gì, hiện tại ta có việc, người phụ trách đập tắt lửa của ta.”

Nữ nhân nín lặng, sắc mặt đỏ bừng xấu hổ, lại kim lòng không chịu chủ động dâng lên chính đôi môi đỏ mọng của mình, chặt chẽ ôm hấn, chưa tới tẩm cung, cũng đã cấp tốc không kịp đợi.

Hai người liền giống như củi khô lửa bốc, không kịp vào đến tẩm cung, ở ngoài cửa trình diễn màn châm lửa vô cùng nhiệt tình nóng bỏng, hôn cuồng loạn, nữ nhân lại khẩn cấp cởi bỏ quần áo trên người của hấn.

Chỉ thấy, ngoài cửa tắm cung, quần áo rơi là tả, khi trên thân thể hai người đã trần trụi thì vừa vào kịp đến tắm cung. Chỉ chốc lát sau, liền nghe được bên trong truyền đến thanh âm làm người ta mặt đỏ tim đập, cùng với những tiếng rên rỉ mê người.

“Bảo Bối, a Bảo Bối?” Từ Tô vừa tỉnh lại, điều đầu tiên mà nàng nghĩ đến đó là mình tối hôm qua đã sinh hạ được Bảo Bối, nhưng tay nàng sờ không thấy Bảo Bối đứng ra đã ngủ ở bên người nàng, cũng không nhìn thấy hân, trong khoảng thời gian ngắn sợ tới mức vội vàng ngồi xuống, thất thanh kêu lên.

Nhưng nàng vẫn không nghe được Tiểu Long Nhi trả lời, vì thế vội vàng đứng lên, trên giường, dưới giường, trong phòng, ngoài phòng tìm kiếm. Mãi cho đến khi nàng nghe được tiếng nước chảy ào ạt, cùng với.....

“Hi hi ha ha, chơi vui thật, khanh khách lạc.....” Tiếng cười vui vẻ của tiểu Bảo Bối từ trong phòng tắm truyền ra, dường như có hòa lẫn tiếng nước. Nàng vội vàng tiến lên, vừa thấy, lại là sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm, chỉ thấy tiểu Bảo Bối của nàng bây giờ lại tự mình biến thành một con rồng nhỏ, ở trong cái chậu to mới mua của nàng nghịch lấy nghịch để nước, mà nước cũng cuộn cuộn chảy vào trong bồn, cùng Tiểu Long Nhi chơi đùa. Tiểu Long Nhi dường như không hề biết nàng đã đến, đang ở trong nước chui tới chui lui,, còn cố ý đem nước chảy tràn ra ngoài, chơi đến vô cùng vui vẻ, hoàn toàn không để ý đến nàng đang đứng đó.

“Bảo Bối a, con đang làm cái gì?” Nàng vô cùng lo lắng sợ hân sẽ chết đuối, sợ tới mức muốn mất cả hồn.

Tiểu Long Nhi ngẩng đầu vừa thấy, thì ra là mẫu hậu, liền cười tủm tỉm nũng nịu nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối đang nghịch nước, trong nước thật thoải mái a.” Nàng bất chấp tất cả, vội vàng từ trong nước đem hân vớt lên, lo lắng nói: “Bảo Bối à, con còn nhỏ như vậy, làm sao nghịch nước được? Mẫu hậu thực lo lắng, có biết hay không?”

“Mẫu hậu, con là Tiểu Long a, thích nhất là nước.” Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm nói, cái đầu nho nhỏ không ngừng ở trong lòng của nàng cọ cọ, làm nàng. Sùng nịch vuốt ve những cái vây khắp mình hân, tìm một cái khăn mặt đem hân ôm vào lòng, lau khô nước trên người, tìm cho hân một bộ quần áo để mặc vào. Lúc này Tiểu Long Nhi vô cùng nghe lời, lúc Từ Tô giúp nó mặc xong quần áo liền biến thành một tiểu bảo bảo, đối với nàng mị mị cười không ngừng. Từ Tô sợ hân bị đó vội vàng vén áo lên bắt đầu cho hân uống sữa, chờ hân ăn no uống đã, nàng mới đi tìm thức ăn cho mình. Tiểu Long Nhi chẹp chẹp cái miệng nhỏ còn thơm sữa, hân rất thích mẫu hậu, mẫu hậu rất ấm áp. Chỉ chốc lát sau, hân liền uống no rồi, thỏa mãn híp mắt lại mặc nàng ôm hân đem đến bên giường.

“Bảo Bối, con ngủ một chút, mẫu hậu đi làm cơm.” Nàng trêu mến hôn nhẹ lên trán hân, đem hân đặt ở giữa giường. Lúc này mới vội vã xuống bếp làm thức ăn.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 10: Binh Tôm Tướng Cá

Từ Tô buồn bã, nàng đã nghĩ s

anh ba tháng, nếu không đi làm, vậy nàng làm sao nuôi sống tiểu Bảo Bối a. Nhưng nếu nàng đi làm, Bảo Bối ai chăm sóc? Hân sẽ không có cơm ăn. Vậy phải làm sao bây giờ a?

“Mẫu hậu, người hôm nay đi mua vài con tôm và cá về nha.” Tiểu Long biết sự lo lắng trong lòng của nàng, cười tủm tỉm nũng nịu yêu cầu nói.

Mua cá cùng tôm? Bảo Bối của nàng biết ăn cá và tôm? Nàng có chút sợ hãi, nhưng mà suy nghĩ lại, nàng đã sinh ra hân là một con rồng, rồng Bảo Bối thì đương nhiên biết ăn cá tôm rồi. Vì thế, gật đầu đáp ứng.

Rất nhanh, nàng chạy nhanh đến chợ mua một ký cá và một ký tôm, sau đó vội vã quay trở về, bởi vì Tiểu Long Nhi kiên trì muốn mình ở nhà một mình, cho nên nàng vội vàng mang chạy trở về.

Vừa vào đến nhà, Tiểu Long Nhi liền bay nhanh đến, ôm choàng lấy cổ của nàng cọ cọ, ôm nàng vô cùng thân thiết, hôn chùi chùi lên gương mặt của nàng.

“Mẫu hậu, người đã trở lại, Bảo Bối nhớ người muốn chết a.” Tiểu tử kia lăm la lăm lét, không biết từ ở đâu học được lời ngon tiếng ngọt, làm cho Từ Tô mặt mày hớn hơ.

“Bảo Bối, mẫu hậu mua đồ về cho con nè.” Từ Tô dường như cũng bị sự vui vẻ của con cuốn hút, vội vàng cầm những con cá và tôm mở ra cho hân

xem

Nàng không mở ra không cẩn thận, vừa mở ra, những con tôm và cá tựa như gặp được không biết thế nào giãy dụa mạnh mẽ làm nàng đánh rơi tất cả xuống đất, rơi rải đầy trên mặt đất, nhảy loi choi.

“Bảo Bối a, con xích ra một chút, để mẫu hậu bắt chúng nó lại.” Từ Tô nóng nảy, âm thầm nghĩ sao mình lại sợ ý như vậy để bọn cá tôm nhảy lung tung làm dơ hết nhà cửa.

Không nghĩ đến, Tiểu Long Nhi lại cười tủm tỉm ngăn cản nàng nũng nịu nói: “Mẫu hậu, không cần, chúng nó là thấy con nên mới như vậy.”

A?! Nàng bất chợt dừng tay, không hiểu cho nên nhìn hần, lại nhìn sang đám tôm cá đang nhảy nhót kia, không biết nên làm như thế nào cho phải.

Tiểu Long Nhi nhìn lướt một lượt đám tôm cá, khuôn mặt nhỏ nhắn đột nhiên có chút nghiêm túc, hần dùng giọng nói vô cùng đáng yêu nghiêm giọng nói: “Các ngươi nghe lệnh, mau chóng biến thành người.” Giọng nói của hần đầy uy nghiêm như một người lớn.

Chỉ thấy đám tôm cá này vừa nghe lập tức biến thành hình người, nhưng mà trên người phía sau lưng đều có điểm một chút gì đó, đặc biệt bọn tôm, trên đầu đều có hình dạng càng tôm.

“Thuộc hạ tham kiến điện hạ.” Bọn binh tôm tướng cá cúi đầu khom người hành lễ với Tiểu Long Nhi, bọn họ cúi thấp đầu không dám ngẩng lên.

Tiểu Long Nhi gật gật đầu, vô cùng vừa lòng, đối với bọn họ nói: “Đây là mẫu hậu của ta, từ hôm nay trở đi, các ngươi phải vâng lời của ta và mẫu hậu ta, sai các ngươi làm cái gì thì làm cái đó, không thể có sai sót.”

Bọn họ vội vàng quay sang Từ Tô hành lễ nói: “Thuộc hạ tham kiến Long Hậu, bắt đầu từ hôm nay, bọn thuộc hạ nhất định đem hết toàn lực hầu hạ điện hạ cùng Long Hậu.”

Tiểu Long Nhi vui vẻ nở nụ cười, chuyện này mẫu hậu yên tâm đi, không bao giờ sẽ lo lắng hần ở nhà một mình, sẽ bị đối, hoặc nhảm chán đi.

Từ Tô bị chuyện này dọa đến trợn mắt há hốc mồm, sau đó mới dờ khóc dờ cười, nàng lúc này mới hiểu, thì ra Tiểu Long Nhi bảo nàng mua cá tôm không phải để ăn, mà là để hầu hạ bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 11: Nam Hải Long Cung

“Long Duệ, chúng ta đã điều tra được.”

Long Trạch cùng Long Dịch, Long Triệt đồng loạt đi vào Nam Hải Long Cung, hưng phấn nói với nam nhân đang ngồi trên Long ý đầy khí thế.

Mà nam nhân kia không phải người khác, đúng là Nam Hải Long Vương Long Duệ. Chỉ thấy hần lười nhác nửa nằm nửa ngồi trên Long ý, tức giận đối ba vị huynh đệ nói: “Các ngươi tra ra được thì tự mình đi làm cho tốt, còn tìm ta làm gì?” Thật sự là chán ghét, chuyện gì cũng phải làm phiền hần, sao không có thể làm cho hần thanh tĩnh một chút.

Long Triệt cùng mọi người đưa mắt nhìn nhau, không khách khí ngồi vào bên cạnh hần, sau đó không có hảo ý nói: “Ngươi hàng đêm trụ lạc, mỹ nữ ôm ấp trong ngực hàng đêm, ngươi sẽ không sợ tỉnh tấn nhân vong a.”

Long Duệ trừng mắt nhìn bọn họ liếc mắt một cái, thật sự là miệng rộng không phun được ngà voi mà, đối hần không có nửa câu lời hay để nói. “Các ngươi đây là đồ ky, xem các ngươi cũng quá keo kiệt, không thể là huynh đệ tốt của ta.” Hần kiêu ngạo tự mãn nói, Trong Long tộc này ai là vị Long Vương có khí chất mạnh mẽ và sức quyền rũ nhất. Trong bốn vị huynh đệ, hần là người có khí chất vương giả nhất, được nữ nhân hoan nghênh nhất, đương nhiên cũng là vị Long Vương hào phóng nhất.

Long Trạch và các huynh đệ dờ khóc dờ cười, bọn họ thật sự là tức chết với hần, giống như nói là bọn họ không có nữ nhân vây quanh vậy. Bọn họ chẳng qua không hào phóng như hần vậy, không có nhiều phi tử như vậy.

“Tốt lắm, Long Duệ, chúng ta là tới nói cho ngươi hay, chuyện kinh thiên động địa lần này phát sinh chấn động như thế là chủ yếu xảy ra ở biển Nam Hải của ngươi, trung tâm của địa chấn là vào tại chỗ ngồi của ngươi phía trên là thành thị, hơn nữa trong khu vực nội thành có một nguồn năng lực vô cùng mạnh mẽ nên mới khiến cho khu vực đáy biển đất rung núi chuyển. Đúng rồi, chúng ta sẽ giao cho ngươi giải quyết chuyện này, bởi vì nó xảy ra tại địa phận của ngươi quản lý.” Long Triệt là lão đại, gian trá đem chuyện này giao cho hần.

Cái gì? Long Duệ tức giận đến mức ngồi bật dậy trên Long ý, tức giận trừng mắt nhìn ba vị huynh đệ, bọn họ một chút cũng

không nói đến tình nghĩa huynh đệ, chuyện tốt không tới phiên hần, chuyện xấu toàn làm cho hần đi là

“Ta mặc kệ.” Hần rầu rĩ không vui nói, mặt không chút thay đổi.

Long Triệt và các vị Long Vương khác đưa mắt nhìn nhau, cười ha ha nói: “Mặc kệ? Đây chính là chuyện phát sinh tại khu vực hải phận của ngươi, nếu là có cái gì ngoài ý muốn, đừng trách huynh đệ chúng ta không có nhắc nhở a.”

Kết quả, Long Duệ tức giận đến sôi lên, đương nhiên hần sẽ quản nếu hải phận của hần xảy ra vấn đề, nhưng hần không thể từ chối. Bởi vì hần là Nam Hải Long Vương cai quản tất cả các nơi nằm trong khu vực này.

Uy hiếp cùng trêu đùa xong, Long Triệt và các vị Long Vương khác lúc này mới đứng lên, mỗi lần bốn người gặp mặt, lần nào cũng không tránh khỏi một trận cãi nhau âm ỉ.

“Long Duệ, kỳ thật theo chúng ta quan sát và suy đoán, lần này cũng không phải động đất ở thành thị, cũng không có sóng thần, mà là có một nguồn năng lực thần bí chúng ta rất quen thuộc, nguồn năng lực này chúng ta chỉ cảm giác là nó quen mà thôi, nhưng là cũng không biết là năng lượng gì.” Long Trạch đưa tất cả những kết quả mà bọn họ tìm được nói hết cho hần nghe, một từ cũng không bỏ sót, để hần có cơ sở mà tìm nguyên nhân nhanh một chút

Thần bí, năng lượng quen thuộc? Long Duệ lúc này đã thu hồi vẻ cột nả, nghiêm túc tự hỏi đứng lên, đó là cái gì? Vì sao bọn họ có cảm giác quen thuộc? Hần thăm giạt mình.

Xem ra, chuyện này không tra ra nguyên nhân, hần cũng không thể an tâm. Hạ quyết tâm xong, hần quyết định đi một chuyến đến thành thị, điều tra cho rõ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 12: Sự Lợi Hại Của Tiểu Bảo Bối

Từ Tô thê, từ nay về sau

nàng không bao giờ ăn tôm, cua cá gì nữa, ngoài ra con có tất cả những vật gì thuộc dưới nước. Nàng đã thấy bọn tôm cá biến thành hình người, suy nghĩ kĩ lại, nghĩ đến trước kia mình đã ăn tôm cua cá, thật tình có cảm giác buồn nôn như nàng đã ăn thịt người vậy

“Mẫu hậu, ngươi bọn họ làm tốt hay không tốt?” Tiểu Long Nhi thấy nàng ngần ngừ, từ không trung bay xuống dưới, dụi dụi vào trong lòng của nàng, nũng nịu hỏi.

Nàng gật gật đầu, nhìn bọn binh lính tôm cá rất bận rộn, có người hầu miễn phí, nàng còn có cái gì không hài lòng đâu. Huống chi, nàng bây giờ còn đang ở cử (Thời gian của nữ sau khi sanh, nên tránh hoạt động mạnh).

“Về sau, mẫu hậu không ở nhà, bọn họ sẽ chăm sóc cho con.” Tiểu Long Nhi nghĩ đến thập phần chu đáo, sợ nàng đi làm mà vẫn lo lắng cho mình.

Nàng suy nghĩ lại thấy cũng đúng, nếu bọn họ thật có thể chăm sóc cho Bảo Bối thật tốt, mình đi làm thì cũng không còn lo lắng. “Tốt lắm nhưng, bọn họ có ăn con hay không?” Nàng đột nhiên lo lắng hỏi.

Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm lắc đầu, đương nhiên là không đâu, hần không ăn bọn chúng thì có.

Qua mấy ngày, nàng hoàn toàn yên lòng, bọn binh lính tôm cá đem mẹ con bọn họ chiếu cố cẩn thận, săn sóc chu đáo, so với người còn làm tốt lắm.

“Mẫu hậu, con hôm nay muốn nghịch nước.” Tiểu Long Nhi mỗi ngày nằm ở trong lòng của nàng, ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, nếu không nằm lì ở trên giường không đứng dậy. Hôm nay, hần rốt cuộc muốn nghịch nước.

Nghịch nước? “Con muốn tắm phải không, tốt, mẫu hậu cho con tắm a.” Nàng nghĩ nghĩ, đồng ý.

Nhưng lúc tắm... “Mẫu hậu, trên đầu của con tại sao lại có một cái sừng nhỏ?” Bảo Bối mở to đôi mắt tò mò đáng yêu nhìn chăm chăm nàng hỏi. Nàng tròn tròn mắt, nhất thời á khẩu không trả lời được.

“Mẫu hậu, vì sao con lại có một cái đuôi?” Bảo Bối vuốt ve cái đuôi nhỏ xinh nhỏ nhẹ hỏi nàng. Nàng xem hần lắc lư cái đuôi rồng nho nhỏ, lại không nói gì.

“Mẫu hậu, trên người của con có thiệt nhiều vảy a, vì sao mẫu hậu không có?”

Đang tắm rửa kì cọ Bảo Bối đưa tay vuốt những vảy rồng lấp lánh màu sắc trên người, mở to đôi mắt tròn xoe hỏi. Nàng giật mình, bởi vì nàng là người, hẳn là rồng. Không đúng, là sự kết hợp của rồng và người.

Trời ạ, nàng làm sao có thể nói cho cục cưng biết, nàng và hẳn không giống nhau, bởi vì hẳn là rồng, do nàng, là nàng do nằm mộng mà mang thai, mang thai mười tháng sinh hạ được tiểu long nhân.

.....

“Mẫu hậu, phụ vương của con là ai a?” Tiểu bảo bảo còn không chịu buông tha nàng, chờ mong nhìn nàng, tại sao từ khi chào đời đến bây giờ, không gặp qua phụ vương?

Nàng không biết là muốn khóc hay là muốn cười, nàng đâu biết cha của hẳn là ai a? Ai lại bỏ hẳn vào bụng nàng, nàng cũng muốn biết.

Vật nhỏ thấy nàng á khẩu không trả lời được, không thể trả lời chính mình, vì thế cũng không để ý, chính mình cứ mãi lo nghịch nước.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 13: Chuẩn Êm Đi Chơi

Hôm nay, Từ Tô đang ngủ trưa, không biết ngủ

bao lâu, khi nàng mộng mộng lung lung tỉnh lại, phát hiện trong phòng im ắng, bên người cũng không có bóng dáng của tiểu bảo bảo.

Lập tức, nàng cũng không để ý đến, thăm nghĩ chắc hẳn chui vào một góc phòng nào để đùa rồi, cho nên tiếp tục nằm ở trên giường nghỉ ngơi. Nhưng là, qua một hồi lâu, vẫn không thấy bóng dáng Tiểu Long Nhi, nàng nóng lòng.

“Bảo bảo à bảo bảo, con ở nơi nào?” Nàng ngồi thẳng dậy, hướng về phía phòng kêu.

Không người đáp lại, chỉ chốc lát sau hai tên tôm binh từ bên ngoài tiến vào, vô cùng cung kính đối nàng nói: “Long Hậu, điện hạ đi bên ngoài chơi.”

Bảo Bối ra bên ngoài chơi? Nàng hết hoảng, vội vàng bước xuống giường tìm giấy, sốt ruột nói: “Hắn tại sao đi chơi? Mau dẫn ta đi.” Trời ạ, bộ dáng hẳn có thể dọa đến người khác hay không, có thể để cho người khác bắt đi làm nghiên cứu hay không? Nàng càng nghĩ càng sợ hãi, càng nghĩ càng muốn khóc.

Hai tên tôm binh thấy bộ dáng lo lắng của nàng, không dám nói cái gì, vội vàng xoay mình hình, chân chính biến thành người, mang theo nàng vội vàng rời khỏi nhà tìm Tiểu Long Nhi.

“Hắn ở nơi nào a?” Đi theo sau hai tên tôm binh, lòng nàng như lửa đốt tra hỏi, không biết bọn họ muốn dẫn nàng đi nơi nào.

Hai tên tôm binh nghe vậy, lập tức dừng lại, tất cung tất kính nói: “Long Hậu, Tiểu Điện Hạ đi bờ biển.”

Bờ biển? Cách nơi này rất xa a. Nàng không chút nghĩ ngợi, phát tay vẫy một chiếc tắc xi đang chạy đến, mang theo hai tên tôm binh vội vàng chạy về hướng bờ biển.

Dưới sự chỉ dẫn của hai tên tôm binh, nàng rốt cuộc ở bờ biển tìm được Tiểu Long Nhi, bên cạnh hẳn còn có vài tên ngư, tôm binh.

Chỉ thấy lúc này Tiểu Long Nhi đã muốn trưởng thành hơn những tiểu bảo bảo cùng tuổi, hẳn đang tập tễnh đi dạo ở trên bờ cát, bàn chân nhỏ đang đá hạt cát chơi đùa.

“Khanh khách lạc, chơi vui thật.” Tiểu bảo bảo giống như cá gặp nước, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập vẻ thỏa mãn, cười khanh khách không ngừng. Sau đó, thân hình nho nhỏ đáng yêu của hẳn nhào lộn trên bờ cát, làm những hạt cát tung bay.

Khi nàng nhìn thấy hẳn không có việc gì, kim lòng không đậu thờ dài nhẹ nhõm một hơi, thân mình mềm nhũn ngồi xuống đất.

“Long Hậu, Long Hậu, người làm sao vậy?” Phía sau hai tên tôm binh thấy nàng đột nhiên ngồi dưới đất, sợ tới mức vội vàng hô to gọi nhỏ nói.

Tiếng của bọn họ khiến cho tiểu bảo bảo chú ý, khi hẳn nhìn đến Từ Tô đang ngồi cách mình không xa, cười tùm tùm vội vã chạy đi qua.

“Mẫu hậu, mẫu hậu, sao người lại tới đây?” Tiểu bảo bảo uy vũ sinh uy cười hi hi vọt vào trong lòng của nàng, cái đầu nhỏ của hẳn dụi vào cổ nàng, tay

nhỏ bé thân mật ôm nàng.

Từ Tô có chút dờ khóc dờ cười, nàng thật sự đối với hắn là không có cách nào. “Không thấy con, mẫu hậu tự nhiên sợ hãi, nếu là không tìm thấy, mẫu hậu làm sao bây giờ?” Chỉ cần nghĩ đến, nàng liền cảm thấy chính mình sống không nổi nữa.

Tiểu bảo bảo biết mình không đúng, chớp chớp đôi mắt to tròn, cái miệng nhỏ nhắn của hắn hôn như mưa trên hai bên má của nàng, tay nhỏ bé vẫn là gắt gao ôm nàng, hôn xong cuối cùng mới đem cái trán của hắn để ở trên trán của nàng.

“Mẫu hậu, bảo bảo sai rồi, bảo bảo không đúng, bảo bảo không tốt, bảo bảo yêu mẫu hậu nhiều lắm.” Bé một bên thừa nhận sai lầm, một bên làm bộ khóc thút thít, cuối cùng lại nín cười nói rất yêu nàng.

Tâm của Từ Tô lập tức mềm nhũn, nàng làm sao giận được con ngoan ngoãn của nàng, chẳng qua là rất lo lắng, cho nên mới định dọa hắn.

“Bảo Bối à, mẫu hậu không có trách con, chẳng qua con còn nhỏ, nếu là đi ra ngoài chơi, không nghĩ qua là sẽ bị người xấu bắt sao, làm cho mẫu hậu biết chạy đi đâu tìm con?” Nàng lo lắng nhất là chuyện này, mặc cho ai cũng chịu không nổi.

Tiểu bảo bảo không ngừng gạt đầu, hắn biết chính mình sai lầm rồi, hại mẫu hậu lo lắng, vì thế hắn nhu thuận dựa vào lòng của Từ Tô, cái đầu nhỏ cọ cọ vào thân thể của nàng.

Từ Tô ôm thân mình hắn bé nhỏ, hôn hắn. “Đi chơi đi, mẫu hậu ở trong này nhìn người.” Nàng vỗ vỗ lên vai hắn, mặt tươi cười nói.

“Mẫu hậu, Bảo Bối đi chơi.” Bé cao hứng ngẩng đầu lên, cười tủm tỉm hướng nàng nói, mãi đến khi được nàng gạt đầu, hắn mới vui vẻ chạy về phía bờ biển.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 14: Kinh Động Long Duệ

Tiểu Long Nhi chạy tung tăng về phía biển, biển cho

hắn cảm giác rất quen thuộc, dường như mới được tăng thêm nguồn sức sống vậy, đến biển hắn có cảm giác như đã về được đến nhà.

“Ta đến đây.” Tiểu Long Nhi hướng về phía về phía biển kêu to, sau đó thân mình nhỏ nhắn lao nhanh về phía trước, bùm một tiếng chúi đầu xuống mặt nước.

Vài tên tôm binh vội vàng đi theo phía sau, thật cẩn thận bảo hộ hắn, đỡ hắn.

Tiểu Long Nhi vùng vẫy trong nước, tựa như về tới nhà, vui vẻ vô cùng. Trong chớp lát ở trong nước nhào lộn vẫy vùng, phút chốc lại chuyển hướng đuổi theo con cá chơi đùa, lát sau lại lặn đáy biển, còn trôn vào rặng san hô cùng tôm binh chơi trốn tìm, chơi vui đến quên cả trời đất.

“Điện hạ, điện hạ.....” Bọn tôm binh thường bơi vì tìm không thấy hắn mà sợ hãi oa oa kêu to, sợ hắn đi lạc.

Tiểu Long Nhi mặc kệ mọi chuyện, hắn thật vất vả mới có một lần cơ hội đến bờ biển để chơi, đương nhiên phải chơi đến thoải mái mới được. Vì thế, hắn càng lúc càng lặn sâu xuống đáy biển.

Những sinh vật sống ở trong biển thấy hắn, tất cả đều tất cung tất kính bước sang đến một bên, tự động tự giác nhường đường cho hắn. Tiểu tử kia thấy thế, càng lúc càng vui vẻ, hóa thân thành một con rồng nhỏ, lác lư uốn lượn thân rồng, nghênh ngang dưới đáy biển dạo chơi.

“Điện hạ.....”

“Thái tử.....”

“Long thái tử.....”

Những tên cá, tôm, cua, sò, hến, tất cả mọi sinh vật nhìn thấy vội cung kính bước sang một bên sau đó đứng im không dám động đậy.

Tiểu Long Nhi mặc kệ bọn chúng, cái mà hắn muốn chính là tìm một chỗ nào thật vui để chơi. “Các ngươi có biết chỗ nào đẹp và vui không?” Hắn chơi đã nửa ngày, tốt nhất nên chơi nhanh một chút.

Lúc này, một con cua thật lớn vội vàng bước ra, ở trước mặt bé tất cung tất kính nói: “Thái tử, cách đây không xa chính là Nam Hải Long Cung, thái tử

nếu là muốn đi, có thể đi đến đó.”

“Nam Hải Long Cung? Đó là chỗ nào? Ai ở nơi đó?” Tiểu Long Nhi cảm thấy hứng thú truy hỏi, cái đầu nhỏ tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây.

Lúc này những tôm, cua cá, cùng những sinh vật khác đều hoảng sợ, Long Thái Tử cứ nhiên không biết Nam Hải Long Cung là nơi nào? Càng không thể tin nổi là còn không biết là ai đang ở nơi đó? Mọi người cũng không dám tin mở to mắt nhìn hắn.

“Ách, thái tử, Nam Hải Long Cung là nơi ở của Nam Hải Long Vương, chính là cung điện của Long Vương.” Dù kinh ngạc những lão cua vẫn như cũ tất cung tất kính, lập tức trả lời câu hỏi của hắn.

Long Vương? Có liên quan đến hắn? Tiểu Long Nhi thắc mắc càng lúc càng lớn, lập tức quyết định muốn đi trước nhìn trộm một chút, nhìn xem nơi ở của Nam Hải Long Vương có dáng như thế nào.

“Ta quyết định, đi Nam Hải Long Cung.” Tiểu tử kia lập tức phát ra lời nói hùng hồn, khẩn cấp. “Người dẫn đường cho ta.” Hắn giơ tay chỉ vào lão cua nói.

Lão cua lập tức gật đầu đáp ứng, vội vàng đi đầu hướng về Nam Hải Long Cung. Tiểu Long lập tức đi theo sau, những tên tôm binh này giờ vẫn theo hầu lo lắng đến mức nghiêm mật, điện hạ này thật sự là rất nghịch ngợm rất mê chơi, chỗ nào không đi, cố tình muốn đi Long Cung, nhưng mà Long Cung vốn chính là nơi ở của Long Tộc, hắn coi như là về nhà.

Lúc này, trước khi Tiểu Long Nhi trên đường đi đến Long Cung, Long Duệ cũng đồng thời nhận được tin tức tại khu vực hải phận của mình xuất hiện một Tiểu Kim Long.

“Gần đây không nghe nói có tấu tử (Chị dâu) của huynh đệ nào của mình có con mới sinh a? Tiểu Long này từ đâu đến?” Hắn một mình lầu bầu nói, không hiểu nổi.

Khi hắn nghe được Tiểu Long Nhi vào lúc này đang hướng về chính Long Cung của mình, hắn vội vã đứng lên, nhanh chóng bước ra ngoài Long Cung, hắn rất muốn trông thấy Tiểu Long không biết từ nơi nào xuất hiện này.

Hắn bay ra Long Cung không lâu, liền thấy được trước mặt xuất hiện Tiểu Long cùng vài tên tôm binh, đang đi về phía hắn. Hắn biết, đây là Tiểu Long Nhi đang định đến Long Cung.

Tiểu Long Nhi cũng phát hiện ra hắn, bởi vì Rồng vốn chính là có cảm ứng, hơn nữa Long Uy của Long Duệ vô cùng mạnh mẽ đã cho hắn biết, đây là Long cùng giống loài với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 15: Muốn Làm Phụ Vương Của Bảo Bối

“Tiểu Long Nhi, con là tiểu thái tử của Long

Vương nào?” Long Duệ thấy hắn cảm thấy thật sự là rất thân thiết, trên mặt không tự giác trở nên đầy hòa ái dễ gần.

Tiểu Long Nhi cũng cảm giác được hắn thực thân thiết, chính mình cũng nhận không được muốn đến gần hắn. Vì thế, hắn ngoắc ngoắc đuôi, cười tủm tỉm nói: “Ông là ai? Long Vương sao? Tiểu Long Nhi không phải tiểu thái tử của Long Vương, Tiểu Long Nhi không có phụ vương, chỉ có mẫu hậu.”

Không có phụ vương, chỉ có mẫu hậu? Long Duệ sững sờ, gia tộc tứ Long, không có thái tử nào là không có phụ vương, nếu hắn không có phụ vương, vậy hắn từ đâu đến? Và là con cháu của Long Vương nào?

“Tiểu Long Nhi, vậy con tên gọi là gì?” Long Duệ tiến lên sờ sờ cái sừng nhỏ trên đầu hắn, còn có một thân rồng lấp lánh màu vàng, vẩy vẩy cái đuôi rồng xinh đẹp của hắn. Nếu hắn không có nhìn lầm, Tiểu Long này tuyệt đối là giống rồng lợi hại nhất trong Long Tộc, tôn quý nhất, và hiếm có nhất-Kim Long. Long tộc, hồng, vàng, xanh lục, trắng, xanh đậm, tím, lam, cam, có chín màu sắc, ngàn năm cũng khó tìm được Rồng màu vàng kim, đó là rồng trong tất cả các giống rồng, là loại tôn quý nhất, có thể là tộc trưởng thống lĩnh Long Tộc. Có thể đoán được, Long Duệ có bao nhiêu hâm mộ và ganh tị với phụ vương của tiểu Kim Long này, lúc này thấy hắn nói không có phụ vương, trong lòng rất là cao hứng, vội vàng hỏi.

Tiểu Long Nhi nghiêng cái đầu nhỏ nhắn, đáng yêu nũng nịu nói: “Bảo Bối gọi là Tử Long, còn ông, ông tên là gì?” Tiểu tử kia thực tình nghịch, đôi mắt cười đến híp lại, vô cùng đáng yêu.

Long Duệ càng xem càng thích, thấy hắn lại không có phụ vương, trong lòng vừa động, mừng rỡ nói: “Long Nhi, hay ta làm phụ vương của con nhé, con thấy thế nào?” Hắn quả thật thực thích chú bé rồng nhỏ nhắn này, càng muốn trở thành phụ vương của hắn.

Ai ngờ, vật nhỏ kiên quyết lắc đầu, nhỏ nhẹ nói: “Không được, con có mẫu hậu, không có mẫu hậu đồng ý, ông không thể làm phụ vương của con được. Còn cô, mẫu hậu hay gọi con là tiểu bảo bảo.” Hấn thích mẫu hậu vô cùng thân thiết gọi hấn là tiểu bảo bảo, hơn nữa hấn cũng thích cách xưng hô này, mẫu hậu mỗi lần gọi hấn đều thực ôn nhu thực sủng ái hấn.

Lúc này, Long Duệ tròn tròn mắt, phải đợi mẫu hậu hấn đồng ý? Nhưng hấn không biết ai là mẫu hậu của hấn. Vì thế, hấn vui vẻ nói: “Bảo Bối kia, dẫn ta đi gặp mẫu hậu của con, ta sẽ tự hỏi nàng.” Tin tưởng mẫu hậu của tiểu bảo bảo sẽ đồng ý, trong lòng hấn thầm nghĩ thế.

Tiểu tử làm sao không biết điều mà hấn suy nghĩ, nhưng hấn không nói gì, chỉ cười tủm tỉm nhìn Long Cung phía sau hấn, không chỉ có tò mò thật sự, hơn nữa còn cảm thấy vô cùng hứng thú.

Long Duệ nhìn theo ánh mắt của hấn, thấy hấn thích Long Cung của mình, nhất thời vui mừng lộ rõ trên né mặt, nảy ra một ý hay. “Bảo Bối, con muốn đi xem Long Cung của ta một chút không, bên trong có rất nhiều thứ đẹp lắm, con nhất định sẽ thích.” Hấn dụ hoặc nói, thầm nghĩ lát nữa khi vào Long Cung, hấn nhất định sẽ dùng mọi cách, làm cho Tiểu Long Nhi cam tâm tình nguyện lưu lại.

“Tốt.” Tiểu Long Nhi lòng hiếu kỳ quá mãnh liệt, biết là hấn cố ý dụ dỗ mình đi vào, vẫn là nhịn không được. Cái đầu nhỏ thẳng hướng bay vào Long Cung vàng son rực rỡ tráng lệ huy hoàng kia, đôi mắt to chom chớp đầy hứng thú.

Long Duệ liền mang theo hấn, chuẩn bị cùng nhau vào Long Cung. Nhưng những tên binh tôm, cua cá, dẫn đường thì ở lại tại chỗ, chờ đợi, ai cũng không dám đi vào.

“Điện hạ, ngài phải đi nhanh về nhanh, Long Hậu sẽ lo lắng.” Một tên tôm binh đi theo đánh bạo nói, Từ Tô từng bảo hấn quan tâm và chăm sóc Tiểu Long Nhi cẩn thận.

Tiểu Long Nhi nghe vậy, nhu thuận gật gật đầu, khi nhớ đến mẫu hậu, hấn liền vạn phần không muốn, bắt đầu do dự, không biết nên vào xem hay không, bởi vì hấn xuống biển cũng đã lâu rồi, mẫu hậu nhất định sẽ rất lo lắng.

Long Duệ nhìn ra hấn do dự, trong lòng có chút sốt ruột, nếu Tiểu Long không vào, hấn vốn không có cơ hội thuyết phục bé. Lúc này, hấn đột nhiên nảy ra ý hay, vì thế cười nói với tên tôm binh đang lo lắng: “Bây giờ người trở về bẩm báo với Long Hậu, nói một lát nữa Bảo Bối sẽ trở về, để cho nàng không cần sốt ruột.”

“Đúng, đúng, người mau trở về nói cho mẫu hậu ta biết, nói Bảo Bối một lát nữa sẽ trở về.” Tiểu Long Nhi cảm thấy quyết định này không sai, cũng vội vàng thúc giục nói.

Tên tôm binh kia thấy vậy, cũng không nói thêm gì nữa, tất cung tất kính thi lễ xong, liền vội vàng hướng mặt biển bơi trở ngược lên.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 16: Đi Thăm Long Cung

Lúc này, trên bờ Từ Tô vô cùng sốt ruột, nàng đợi mãi mà vẫn

không thấy Tiểu Long Nhi trôi lên, hơn nữa hấn lặn xuống biển đã lâu lắm rồi, nàng vừa lo lắng

“Các người đi xem, Bảo Bối của ta sao đến giờ còn không trở về?” Sốt ruột nàng đi tới lui mãi trên bờ biển, nhìn xung quanh, nàng rốt cuộc kiểm chế không được nội tâm kinh hoảng, quay sang nói với bọn tôm binh vẫn đi bên cạnh nàng.

Tôm binh vội vàng gật đầu, mang theo một tên tôm binh khác cùng nhau lặn xuống biển.

Qua một hồi lâu, chỉ thấy hai tên tôm binh vừa xuống nước đã trở lại, vừa thấy vẻ mặt vô cùng sốt ruột của nàng liền tất cung tất kính nói: “Long Hậu, điện hạ đang ở Nam Hải Long Cung làm khách, điện hạ làm bảo ngài không cần lo lắng, điện hạ nói lập tức trở về, Long Hậu an tâm nghỉ ngơi.”

Nam Hải Long Cung? Từ Tô nghe vậy sững sốt, trên thế giới này thật sự có Long Cung? Thật sự còn có tồn tại giống rồng? Nàng giật mình không thôi, nhưng mà khi nghĩ đến chính mình cũng đã sinh ra được một Tiểu Long và bên cạnh mình còn có binh tôm tướng cá đang theo hầu, nàng cảm thấy thế giới này không có chuyện gì là không có khả năng.

“Long Cung? Có người ở đó không?” Nàng có chút tò mò hỏi, lúc này đã bình tĩnh trở lại.

Nhóm tôm binh đi theo nàng, cung kính nói: “Long Cung là nơi Long Vương ở, chúng quân toàn bộ hải vực, chúng tôi đều là thủ hạ tiểu binh của Long Vương.”

Thì ra là như vậy, nàng hiểu được. Nếu Tiểu Long Nhi muốn đi xem Long Cung một lần, nàng cũng sẽ không phản đối, đành phải chậm rãi đợi, tiểu bảo bảo hiểu chuyện, sẽ không để cho nàng chờ lâu đâu.

Nam Hải Long Cung

Tiểu Long Nhi theo Long Duệ tiến vào tòa Long Cung hùng vĩ huy hoàng sơn son thiếp vàng trắng lẹ, cái đầu nhỏ nhắn của hắn xoay chuyển không ngừng, hết nhìn đông tới nhìn tây, ngắm nghía mọi thứ, cái miệng nhỏ nhắn há hốc không khép lại nổi.

“Nhộn nhịp thật, Long Cung của ông thật đẹp, so với nhà của con đẹp hơn nhiều lắm.” Vật nhỏ hâm mộ nhìn Long Cung to như vậy, cái miệng nhỏ nhắn mở thành hình chữ O.

Long Duệ nghe vậy rất là đắc ý, Long Cung của hắn là Long Cung xinh đẹp, xa hoa nhất lớn nhất và đồ sộ nhất ở khu vực này, làm hắn kiêu ngạo. “Bảo Bối, nếu con thích, vậy con chuyển đến đây ở đi, nơi này chính là nhà của con.” Hắn dụ hoặc nói.

Ai ngờ, v không chịu dụ hoặc, lại càng không nể mặt hắn. “Nơi này không có mẫu hậu, hơn nữa nhà của con tuy rằng rất nhỏ nhưng tốt lắm a, Bảo Bối thích ở chung với mẫu hậu hơn, phòng ở nhỏ nhỏ nhưng rất ấm áp.” Tiểu tử kia nhớ tới mẫu hậu của mình liền vô cùng vui vẻ, đã vậy còn chạy nhanh về phía trước, một hồi ở trong này nhìn xem, một hồi sang kia nhìn một cái.

Thất bại, thật thất bại, Long Duệ phát hiện mình không thuyết phục nổi một đứa bé, hơn nữa mình còn bị mê hoặc hắn nói gì nghe theo nấy, không có một chút biện pháp nào chống đỡ.

Tiểu tử kia sau khi đi dạo một vòng ở Long Cung, phát hiện nơi này ngoài Long Cung thật rộng rãi, phòng ở thật lớn, nhiều người, và có nhiều vật dụng, ngoài ra cũng không còn gì khác. Tiểu Long Nhi rất nhanh liền đối với Long Cung mất đi hứng thú, bắt đầu nhớ đến mẫu hậu đang ở trên bờ.

“Cám ơn ông, Long Vương, Bảo Bối phải đi về, mẫu hậu sẽ rất lo lắng.” Vật nhỏ vừa nhớ tới liền nói, hắn càng ngày càng nhớ mẫu hậu, đi ra cũng quá lâu, muốn nhanh chóng trở về.

Long Duệ thực thất vọng, hắn ngàn lần cũng không nghĩ đến có người sau khi thăm Long Cung còn muốn trở về, hắn đã cho nhiều hứa hẹn như vậy, tiểu tử kia cư nhiên một chút ham thích cũng không có.

“Hay là, ta đưa con trở về, vừa lúc ta cũng muốn gặp mẫu hậu của con.” Hắn vẫn chưa từ bỏ ý định, hắn thuyết phục không được vật nhỏ, thì hắn sẽ đến yêu cầu với mẫu hậu của bé, cô ta chắc sẽ không cự tuyệt. Hắn nghĩ như thế nói.

Tiểu Long Nhi nghiêng đầu nghĩ nghĩ, Long Vương này muốn gặp mẫu hậu? Tiểu tử kia do dự, cái đầu bé nhỏ nhanh chóng ngẩng lên, trông mắt nhanh như chớp nhìn hắn.

Long Duệ thông minh biết ngay Tiểu Long bắt đầu hoài nghi ý đồ của hắn, vội vàng cười nói: “Bảo Bối không phải không biết phụ vương là ai chẳng? Nói không chừng khi ta gặp mẫu hậu của con, sẽ giúp con tìm được phụ vương.”

Tiểu tử kia không nói lời nào, suy nghĩ một lúc lâu, thế này mới hạ quyết định quyết tâm, nũng nịu nói: “Được rồi.” Nói xong, lôi tay hắn cùng nhau rời khỏi Long Cung.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 17: Theo Đuôi

Long Duệ mang theo Tiểu Long Nhi cùng một đám tôm binh từ đáy biển Long Cung hướng mặt biển bơi đi, khi

vừa gần đến mặt biển, bọn họ mới toàn bộ hóa thành hình người, lén lút bơi lên bờ.

Bé vừa lên đến bờ lập tức chạy nhanh đến Từ Tô đang ngồi ở bờ cát cách đó không xa, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ vui vẻ đáng yêu, cười hi hi ha ha chạy về hướng Từ Tô.

“Mẫu hậu, Bảo Bối đã về, Bảo Bối đã về.” Vật nhỏ vừa chạy vừa ồn ào, giọng nói ngây thơ trong sáng nói.

Lúc này Từ Tô đang lo lắng bất an ngồi đợi, đến khi nghe thấy giọng nói của tiểu tử kia, phút chốc vô cùng vui mừng, vội vàng nhìn về phía tiếng nói phát ra, quả nhiên nhìn thấy bé đang mừng rỡ chạy nhanh về phía mình.

“Bảo Bối, con đã trở lại.” Nàng cao hứng đứng lên, hướng hắn chạy tới, dang hai tay ra, chuẩn bị đem hắn ôm vào trong lòng, hảo hảo yêu thương.

Tiểu tử kia cười hì hì nhảy vào trong lòng của nàng, cái đầu bé ở trong lòng của nàng không ngừng c, hai tay nhỏ bé ôm chặt thân thể của nàng.

“Mẫu hậu, mẫu hậu, Bảo Bối đã về, Bảo Bối rất nhớ mẫu hậu, mẫu hậu có nhớ Bảo Bối không?” Cái miệng nhỏ nhắn của Bảo Bối ngọt vô cùng, còn chủ động đưa cái miệng nhỏ của hắn hôn như mưa trên mặt của nàng.

Từ Tô trong lòng thực thỏa mãn, gất gao ôm tiểu bảo bảo mới từ đáy biển trở về, nàng vô cùng thương yêu nói: “Mẫu hậu cũng nhớ Bảo Bối lắm, nhớ con muốn chết.” Nói xong, không quên hôn một cái lên khuôn mặt non mịn của bé.

Vật nhỏ liền mừng rỡ khanh khách cười không ngừng, cụng đầu vào trán nàng.

Long Duệ ngây người, sững sốt, sợ run. Nữ nhân này rõ ràng là một nhân loại, bình thường đến không thể bình thường hơn người phàm, nàng làm sao có khả năng là mẫu hậu của Tiểu Long a?

“Cái này, Tiểu Long Nhi, người này là mẫu hậu của con?” Tuy khiếp sợ, nhưng hắn không thể phủ nhận sự thân thiết của hai người, vội vàng cất tiếng dò hỏi.

Lúc này, Từ Tô thể này mới chú ý tới bên cạnh còn có một nam nhân xa lạ, sau khi kinh ngạc và hốt hoảng, vội vàng nhìn hắn, một bên đem tiểu tử kia gất gao ôm vào trong ngực.

Nam nhân kia có một mái tóc dài trơn mịn, trên gương mặt ngăm đen tuấn mỹ với hàng mi cong vút tà mị, một đôi mắt đen sáng thâm sâu mà khí phách không hề ngăn ngại nhìn nàng dò xét. Hắn lộ ra một thân thể khỏe mạnh da thịt cứng rắn, sừng sững uy nghi như một cây đại thụ vững chắc.

“Bảo Bối, ông ta là ai vậy?” Từ Tô khẩn trương hỏi, bởi vì người nam nhân này làm cho nàng cảm thấy bị một áp lực quá lớn, hơn nữa nàng còn có một loại cảm giác rất kỳ quái, tựa hồ cảm thấy nam nhân trước mắt có chút..... Cảm giác quen thuộc. Nhưng là, mình chưa từng gặp qua một nam nhân xuất sắc như thế, nếu đã gặp nam nhân xuất sắc như người này thì nàng sẽ không quên.

Hai người đều ở chờ mong nhìn tiểu tử kia, bọn họ đều thập phần tò mò thân phận thật của đối phương. Tiểu Long Nhi nhìn Long Duệ, không trả lời hắn câu hỏi của hắn, lại cười tủm tỉm nói với Từ Tô: “Mẫu hậu, ông ấy là Nam Hải Long Vương, Bảo Bối vừa rồi chính là vào Long Cung của ông ấy chơi.”

Từ Tô lúc này mới hiểu, thì ra hắn chính là Long Vương, trách không được trên người hơi thở Vương giả nồng đậm như thế. Nàng phát hiện hắn dùng ánh mắt thăm dò nhìn mình, hai má tự dưng ửng hồng lên.

“Cô là mẫu hậu của Bảo Bối? Cô là một nhân loại, Bảo Bối là do cô sinh? Hay là cô nhặt được?” Long Duệ hoài nghi nói, hắn cảm thấy có khả năng nàng đã trộm Tiểu Long.

“Không phải tôi sinh, chẳng lẽ là do anh sinh sao?” Từ Tô nổi giận, nhìn vị Long Vương này đang nói gì thế, thật sự là quá mức hồ đồ.

Tiểu Long Nhi nhìn nàng, lại nhìn Long Duệ, nũng nịu nói: “Long Vương, không lẽ Bảo Bối ngay cả mẫu hậu mình cũng không nhận ra.”

Long Duệ đành phải bĩu môi không nói.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 19: Khủng Hoảng

Từ Tô nhìn xem người đàn ông đang đi theo sát phía sau, nàng không rõ hắn vì cái gì muốn đi theo, vài lần nàng đều rất muốn hỏi

ì, nhưng là gặp Tiểu Long Nhi không lên tiếng, tự mình đành nén xuống vậy, rốt cuộc một lát sau không thể nhịn được nữa.

“Ách, tại sao anh lại đi theo chúng tôi?” Nàng phút chốc xoay người, tức giận nhìn người nam nhân đang đi phía sau nói.

Long Duệ cũng tức giận, hắn cũng không phải muốn đi theo nàng, hắn là, “Ta không phải đi theo ngươi, ta muốn đi theo Tiểu Long Nhi.” Hắn khinh thường bĩu môi, hắn đối với nàng một chút hứng thú cũng không có.

Nàng tức giận, hắn đi theo Tiểu Long Nhi, chẳng khác nào đi theo chính mình, không lẽ nàng và con mình chia làm hai đường để đi? “Tôi và con tôi phải về nhà, Long Vương ngài xin cứ tự nhiên.” Nàng không khách khí nói, không biết vì cái gì nàng thực không thích nam nhân trước mắt, nàng có cảm giác dường như hắn muốn đoạt đi con mình.

“Bồn vương nói qua, bồn vương đi theo Tiểu Long Nhi, không phải ngươi.” Long Duệ cũng căm tức, không rõ vì cái gì nữ nhân này cố tình cùng với hắn

đổi nghịch.

“Đó là con tôi.” Từ Nhi nổi giận phùng phùng, không để ý hình tượng hướng hấn quát to.

Tiểu Long Nhi nhìn nàng, lại nhìn Long Duệ, vô tội nhìn bọn họ.

Long Duệ tự nhiên cũng sẽ không nhượng bộ, hấn đường đường là Long Vương, làm sao có khả năng nghe lời nói của một cô gái, càng không có khả năng khuất phục trước một nữ nhân? Nhưng hấn cũng biết không đúng, nếu cãi nhau cùng một nữ nhân thì thật là xấu mặt, nên ngậm miệng lại không nói lời nào, cũng không buông tha cứ đi theo nàng.

Từ Tô tức giận đến không có cách nào, mắng cũng mắng không đi, đuổi cũng đuổi không đi, nàng lại không thể không trở về nhà. Cuối cùng đành phải rầu rĩ không vui ôm tiểu bảo bảo mang theo một bụng giận dữ về tới căn phòng nhỏ.

Ai ngờ, khi Long Duệ nhìn thấy nơi ở của nàng, nhin không được khinh thị nói: “Cái phòng gì nhỏ bé, không tốt chút nào.”

“Mắc mớ gì đến anh, cũng không phải cho anh ở, anh không thích mời đi ngay lập tức.” Nàng một bên mở cửa, một bên tức giận cũng không quay đầu lại n

Long Duệ tức tối trừng mắt phía sau lưng của nàng, ráng nhin bước vào phòng. Nhưng khi hấn đi vào, mày mặt nhăn càng nhiều hơn, đây là nơi người ở sao? Đưa mắt nhìn quanh, thoáng cái đã nhìn thấy hết đồ đạc trong phòng, nếu hấn là cướp, à không chỉ nói trộm thôi, mời hấn lấy hấn cũng không thêm

Phòng khách chỉ có một cái ti vi, một cái bàn, ba bốn cái ghế dựa, phòng bếp chỉ có một cái bếp, phòng ở càng đơn giản, một giường, một bàn, một cái ngăn tủ, một cái máy tính. Đây là phòng ở đơn giản nhất đáng thương nhất hấn từng gặp qua.

“Đây là chỗ người ở sao? Cái gì cũng không có? Cô cũng quá nghèo nàn, ngay cả một căn phòng đang hoàng đế ở cũng không có.” Long Duệ nhìn không được, nói thật, hấn thiếu chút nữa muốn quay đầu chạy lấy người, nơi như vậy hấn mới không cần đến đâu.

“Anh nói đủ chưa? Tôi không mời anh đến, càng không muốn anh đến, tự anh cứng rắn muốn đi theo đến. Nếu anh hiện tại không thích, mời anh lập tức bước ra. Nếu anh kiên trì muốn lưu lại, xin mời ngậm cái miệng chim của anh lại, không, miệng rồng.” Từ Tô thật sự bị chọc giận đến phát điên, nàng thật muốn tặng hấn một cái tát, từ khi hấn đến nhà không hề ngừng cái miệng của hấn, nàng có khi hoài nghi tên này không biết có phải là một nam nhân hay không, hay là nữ nhân.

Long Duệ trừng mắt nhìn nàng, sao cô gái này lại nói những lời thô lỗ khó nghe đến vậy, hấn vô cùng tức giận nói: “Cô.....”

“Anh câm miệng.” Từ Tô không cho hấn lại có cơ hội nói chuyện, hung tợn trừng mắt nhìn hấn mệnh lệnh nói.

“Mẫu hậu, Long Vương, hai người đừng ồn nữa, Bảo Bối đói bụng.” Tiểu Long Nhi vội vàng cắt ngang cuộc cãi vã của bọn họ, làm nũng nói.

Từ Tô vừa nghe đến vật nhỏ kêu đói, lập tức đau lòng vô cùng, âm thầm trách mình tại sao quên cho hấn uống sữa. Bảo Bối, thực xin lỗi a, mẫu hậu cho con uống ngay đây.” Nàng vừa đau lòng nói, vừa ôm hấn đi vào trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 19: Uống Sữa

Long Duệ không chút nghĩ ngợi cũng theo đi vào, đi vào đã thấy nàng đang ngồi ở bên giường, vén áo trước ngực lên, Tiểu Long Nhi liền

úp khuôn mặt nhỏ nhắn của bé vào ngực nàng, cái miệng nhỏ nhắn mút chụt chụt, một cánh tay nhỏ bé còn lại còn sờ bên kia của nàng. Thật thoải mái, vị thật ngon, hấn cảm thấy mỹ mãn nhắm hai mắt lại, hảo hảo hưởng thụ.

Từ Tô không phát hiện hấn cũng theo vào, đang vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn non nặn Tiểu Long Nhi vô cùng triu mến, cúi đầu ngửi hương thơm trên người của bé, trong lòng ôn nhu vô cùng.

Long Duệ cũng thấy được nàng bây giờ lơ đãng vô tình toát ra vẻ vô cùng ôn nhu, nhất thời nhìn đến mê muội, ngay cả mắt cũng quên chớp, cứ như vậy ngơ ngác si ngốc nhìn. Lại nhìn đến cái miệng nhỏ của tiểu Bảo Bối đang thỏa mãn mút sữa, cái miệng nhỏ nhắn mút lấy mút để, làm tâm hấn ngứa ngáy. Hấn cũng muốn..... Bước đi qua, muốn được giống như tiểu bảo bảo. Nhưng mà, hấn chỉ có thể đứng đó tưởng tượng, chứ không dám hành động thật sự.

Cho đến khi.....

“A, sắc lang, mau đi ra.” Từ Tô đang hôn Bảo Bối, sờ khắp khuôn mặt nhỏ nhắn, lúc này mới cảm thấy hài lòng rời khỏi khuôn mặt nhỏ nhắn, lập tức liền giật mình phát hiện bên cạnh nàng có một nam nhân đang đứng, vội vàng tức giận quát lớn.

Long Duệ bị tiếng hét chói tai của nàng làm bừng tỉnh, cư nhiên mặt đỏ hồng, ngay cả dũng khí nhìn nàng cũng không có, nhưng mà trong lòng hấn sự ao ước kia vẫn chưa biến mất.

Tiểu bảo bảo trong lòng cũng bị thanh âm cao vút nàng dọa, cái miệng nhỏ nhắn lập tức rời ngay ngực của nàng, nhìn về phía Long Duệ, sau đó bé vốn thông minh liền lập tức phát hiện ra ý muốn của hấn.

Tiểu Long Nhi dường như có ý định muốn hấn tức chết, nhìn hấn vui vẻ cười cười, cái miệng nhỏ nhắn lại mút tiếp, Bảo Bối thơm ngon nhất của hấn.

Long Duệ phát hỏa, yết hầu hấn nhìn không được chán động, hoàn toàn không nhìn nhìn đến Từ Tô đang giận dữ, lúc này trong mắt hấn chỉ có vật ở ngoài miệng của tiểu Bảo Bối, cái nên xem, hay không nên xem hấn đều nhìn thấy. Trong lòng nổi lên một trận hỏa thù, giống như một ngọn lửa lớn đang hùng hực cháy trong lòng hấn, cho dù cố gắng thế nào cũng không dập tắt được.

Kia trắng như tuyết. kia hình dạng xinh đẹp, cái nơi làm cho người ta tưởng tượng kia, hấn km lòng không đậu lần nữa nuốt nước miếng, nhưng là vẫn là không chế không được.

Muốn bước lên, muốn bước lên, vô cùng muốn a, muốn đem Tiểu Long Nhi ném xuống, chính mình. Hai mắt hấn nhìn thẳng chăm chăm, ánh mắt nóng rực, thân thể cứng ngắc.

“Sắc lang, mau cút đi ra ngoài.” Từ Tô thấy hấn không chỉ có không đi, còn gắt gao nhìn chăm chăm ngực của nàng, nhất thời vừa thẹn vừa giận, không thể không ra tiếng đuổi người.

Long Duệ lưu luyến không rời dời đi khỏi ngực của nàng, nghe được nàng mắng mình là sắc lang không khỏi nổi trận lôi đình, khi nào thì hấn thành sắc lang, người nữ nhân nào nhìn thấy hấn không phải chủ động bước tới, cởi áo tháo thắt lưng, nằm lên giường hấn? Cổ tình nữ nhân này, nhưng lại là một người bình thường đến cực điểm, cái gì cũng không có, phát tay liền đuổi hấn. Thật sự là làm hấn tức chết, hấn có bao giờ bị đối xử như vậy đâu?

“Cô kia, ta đã cố gắng khách khí với cô lắm rồi, ta tại sao muốn đi ra ngoài? Ta thích đứng ở nơi này.” Long Duệ ngang ngược nói, vốn giả vờ thanh cao không nhìn ngắm ngực của nàng, nhưng là vẫn là nhìn không được, ánh mắt hấn vẫn cứ liếc về phía bầu ngực của nàng.

Từ Tô tức chết rồi, nam nhân này đứng ở trong nhà mình, đã vậy mà còn ngang tàng bá đạo, đây là đạo lý gì đây, tại sao lại có một nam nhân như vậy.

“Đây – Là – Nhà – Cửa – Ta” Nàng nghiêng răng nghiêng lợi, từng chữ từng chữ nói ra, nếu không phải cho Bảo Bối uống sữa,, nàng sớm lấy chổi đuổi người rồi.

Long Duệ cao ngạo ngắm gương mặt bình thường nàng, sau đó chậm rãi dời, ánh mắt vẫn như cũ dừng ở lại cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Long Nhi, còn không tự giác nuốt vài ngụm nước miếng.

Hấn lười biếng so đo cùng nữ nhân này, cho nên hấn cao ngạo không thèm nhìn nàng, vẫn cố định vị trí từ trên cao ung dung nhìn ngắm trước mặt nàng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 20

Từ Tô đã từng gặp qua da mặt dày, nhưng chưa từng gặp người nào có da mặt dày đến đạn bắn cũng không thủng, nam nhân này nếu đem so với tường đồng vách sắt còn chắc chắn hơn, mặt dày mảy dạn chẳng biết xấu hổ nam nhân.

Phát hiện hấn ánh mắt nhìn chăm chăm vào ngực của nàng, nàng vừa vội vừa giận vừa thẹn, vốn định che khuất lại, nhưng giờ phút này bé đang uống say sữa, nhắm đôi mắt nhỏ muốn ngủ, cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu đang mút chùn chụt, tay nhỏ bé còn đặt ở bên kia của nàng.

Bất đắc dĩ dưới tình thế cấp bách, nàng đành phải xoay người, đưa lưng về phía Long Duệ, không cho hấn nhìn đến mình đang cho bé uống sữa, chặn lại tầm mắt hấn.

Nàng quay người lại, Long Duệ quả nhiên nhìn không tới, hấn chỉ nhìn thấy được lưng của nàng, cảnh đẹp lập tức không thấy. Hấn vốn định chuyển hướng tiếp tục xem, nhưng là hấn phát hiện đối mặt với nàng là tường, hấn căn bản không có khả năng đứng trên tường xem, nếu là như thế, nữ nhân kia chắc chắn sẽ bị chọc giận đến phát điên rồi. Nghĩ tới nghĩ lui, hấn vẫn là quyết định tiếp tục đứng tại chỗ ngây ngốc, xem bóng dáng cũng đủ hấn mơ màng.

Ánh mắt sau lưng sáng quắc, nàng có thể cảm giác được tên nam nhân xấu kia còn không chịu rời đi, thực giận đến không thể nhìn được, chờ bé ăn no,

nàng sẽ cho hắn biết tay.

Tiểu Long Nhi nhắm hờ đôi mắt, lắng nghe tất cả những ý nghĩ trong lòng của nàng, hắn nghịch ngợm nở nụ cười, chỉ cảm thấy chơi vô cùng vui, cho nên hắn uống thật chậm, so với bình thường thật chậm hơn rất nhiều.

Thật vất vả, Từ Tô cũng đã đợi được Tiểu Long Nhi uống xong, chạy nhanh đem quần áo nhất nhất sửa sang lại, sau đó ôm chặt Tiểu Long Nhi, lúc này mới phần nộ xoay người lại.

“Anh tại sao vô liêm sỉ như vậy? Đã ở người ta trong nhà không đi, chỗ này không phải chỗ ở của anh, mời anh tránh xa tôi ra một chút.” Nàng nghiêng rặng nghiêng lợi hét to, trên mặt lúc này đã đỏ bừng, vừa rồi bị người ta xem hết, nàng trong lòng rất không được tự nhiên.

Long Duệ cũng cảm tức, nữ nhân này cư nhiên năm lần bảy lượt đuổi hắn đi, đường đường là Long Vương, lại có Long Cung không ở, chạy đến nơi ở vô cùng đơn sơ như thế này, nàng cư nhiên còn ghét bỏ hắn?

“Cô kia, cô nói cái gì, lặp lại lần nữa?” Hắn phát hỏa, nắm chặt nắm tay, không chế chính mình không quơ về hướng nàng, nam nhân không thể đánh nữ nhân, hắn biết, nhưng mà hắn hiện tại rất khó không chế.

Từ Tô nhìn bộ dáng hắn, biết xú nam nhân này muốn tiến đến gần mình, lập tức lại nổi trận lôi đình, này còn có thiên lý không, ở chính trong nhà mình lại còn gặp gỡ những chuyện như vậy, nàng mới là người muốn đập cho hắn một cái.

“Tôi muốn anh cút khỏi nhà của tôi, có nghe hay không?” Từ Tô không biết gì cái gì lại lớn mặt, ở đâu ra dũng khí, ôm Tiểu Long Nhi đứng ở trước mặt hắn.

Long Duệ giận điên rồi, không chút nghĩ ngợi liền quơ nắm tay về phía nàng, nhưng nắm tay chỉ vừa vung lên ở giữa không tự dưng dừng lại, không vì cái gì khác, chỉ vì Tiểu Long Nhi ánh mắt lạnh lùng và mãnh liệt đang gắt gao theo dõi hắn, trong mắt hàm chứa cảnh cáo.

Hắn là tiến cũng không được, lùi cũng không xong, nắm tay còn lơ lửng ở không trung, không muốn hạ xuống. Dừng một hồi lâu, hắn mới thất bại thả lại chỗ cũ.

“Ta không đi.” Mất hứng nói xong, hắn xoay người rời khỏi phòng, chạy đến bên ngoài phòng khách ngồi xuống, mà binh tôm tướng cua cả bọn bị kinh sợ tránh ở một bên, không dám thở mạnh.

Từ Tô kỳ thật trong lòng cũng rất khâm trọng, sợ hắn thật sự sẽ đánh mình, khi hắn quơ nắm tay lên, nàng đã sợ tới mức nhắm hai mắt lại, cùng đợi đau đớn đến, chính là không nghĩ tới, cuối cùng hắn không đánh nàng ngược lại chạy lấy người.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 21: Kiên Quyết Ở Lại

“Cô kia, bốn vương đôi bụng, bốn vương muốn ăn cơm” Nàng vừa cho Tiểu Long Nhi ăn no, đặt hắn nhẹ nhàng nằm ở trên giường thoải mái ngủ, mới vừa đi ra khỏi phòng, Long Duệ lên cao ngạo ra lệnh cho nàng.

Từ Tô giận đến mức muốn ngất xỉu, tại sao trên thế gian này có một nam nhân vô liêm sỉ đến vậy? Chiếm nhà nàng không đi thì không nói đi, cư nhiên còn dám mệnh lệnh nàng nấu cơm cho

“Muốn ăn tự mình làm, tự mình mua đi.” Nàng tức giận quát, sau đó mặc kệ hắn, nàng đi vào phòng bếp đi nấu thức ăn.

Một bên lính tôm tướng cua thấy thế, tâm giật thon thót, cẩn thận nói: “Long Vương điện hạ, hay để tiểu nhân chuẩn bị thức ăn cho ngài.” Bọn họ ngay cả nhìn cũng không dám nhìn hắn, cúi đầu run rẩy nói.

Long Duệ nổi giận đùng đùng, nữ nhân kia không những không cho hắn ăn, còn đuổi hắn đi, hắn tâm tình khó chịu thật sự. Nhìn thấy những tên lính tôm tướng cua đang cúi đầu khom lưng, đành phải chấp nhận: “Nhanh đi, các ngươi muốn bốn vương đói chết sao?” Hắn phi thường tức giận.

Bọn lính tôm tướng cua nghe vậy, lập tức kinh sợ nhảy vào phòng bếp, nhưng lại vội bước trở ra, nhìn thấy Từ Tô đang chậm rãi nấu ăn, lại không thể không kinh sợ chạy nhanh vọt đến cạnh cửa.

Một người là Long Vương, một người là Long Hậu, bọn họ người nào đều đắc tội không nổi. Làm thế nào đây, bọn họ không phải người, đứng ở giữa nên làm thế nào cho phải đây.

Càng nghĩ, càng thấy bối rối, lại nhìn thấy Long Vương hướng bọn họ như hổ rình mồi, một đám lính tôm tướng cua sợ tới mức mồ hôi lạnh tuôn nườm

nướp, thiếu chút nữa chảy nước tiểu ra quần.

“Long Hậu, hay để tiểu nhân nấu cho? Những chuyện như thế này nên để tiểu nhân hầu hạ, không nên làm ô uế tay của Long Hậu.” Một tên tỳ binh tuổi đã cao bước nhẹ nhàng cẩn thận đến bên cạnh Từ Tô, trong lòng run sợ thỉnh cầu nói, hắn đã suy nghĩ cẩn thận, vẫn là cảm thấy đối với Long Hậu để nói chuyện hơn vì thế nên mới đánh bạo thỉnh cầu.

Từ Tô thấy vẻ mặt bọn họ sợ hãi, trong lòng biết bọn họ thực khó xử, tâm mềm nhũn, liền gạt đầu ngẫm đồng ý, nhượng phòng bếp cho bọn hắn, chính mình bước ra đến bên ngoài.

Nhưng, khi nàng nhìn thấy Long Duệ đang ra dáng đại gia, cục tức ở đầu lại dâng lên, hôm nay thật sự là không may mà, cứ nhiên dẫn theo một tên bá vương trở về.

Tiểu Long Nhi ăn uống no đủ, nghỉ ngơi đủ, thân hình nhỏ nhắn chạy lon ton từ trong phòng ra, đã nhìn thấy vẻ mặt mất hứng của Từ Tô, còn có Long Duệ đang kiêu ngạo. Hắn, nở nụ cười.

“Mẫu hậu.” Hắn nũng nịu kêu, bàn chân nhỏ hướng nàng chạy vội

Từ Tô nhìn lên thấy hắn, lập tức mặt mày hớn hở, ôm choàng lấy thân hình nhỏ bé của hắn đang chạy tới, gắt gao ôm vào trong lòng, sủng ái nói: “Bảo Bối tại sao lại ra đây? Ngủ không được sao?”

Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm lắc đầu, ôm mặt của nàng hôn mạnh một cái, mới chậm rãi nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối muốn đến giúp mẫu hậu a.” Đôi mắt nhỏ híp lại, cái miệng nhỏ nhắn ngọt vô cùng.

Từ Tô cảm thấy trong lòng tràn ngập vui sướng, những chuyện buồn bực này giờ lập tức biến đâu mất hết, yêu thương ôm hắn, chuẩn bị ngồi vào sô pha, nhưng vừa tới bên ghế sô pha, nàng liền phát hiện, sô pha bị nam nhân da mặt dày này chiếm hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 22: Ghét Bỏ

“Tránh ra.” Nàng tức giận nói, bây giờ nàng đã không còn đủ sức lực để giận cái tên nam nhân mặc dày mày dạn này nữa rồi, dù sao kết quả là tức chết tuyệt đối sẽ là mình, cho nên không thêm tranh cãi với hắn.

Long Duệ nhìn nàng một cái, sau đó quay sang nhìn Tiểu Long Nhi đang tươi cười rạng rỡ trong lòng nàng, rốt cuộc bĩu môi, không thể không dời cái móng tôn quý của hắn đi, nhượng một chỗ để nàng và bé ngồi cùng.

Từ Tô căn bản không muốn ngồi chung với hắn, nhưng mà trong nhà thật sự là thiếu đồ dùng, nàng không ngồi ở nơi này vậy nên ngồi ở chỗ nào a? đành phải ủy khuất chính mình cùng gã đàn ông xấu xa này ngồi cùng một chỗ.

“Tiểu Long Nhi, con đã dậy rồi à?” Vẻ mặt của Long Duệ đối với Tiểu Long Nhi thật ra đặc biệt ôn hoà, ý tứ muốn lấy lòng vô cùng rõ ràng, ai bảo hắn không có con nối dòng, hơn nữa cho dù có con nối dòng, cũng không xinh đẹp và mạnh mẽ như Tiểu Kim Long a, đặc biệt còn đối tiểu tử đáng yêu kia nhất kiến chung tình.

Tiểu Long Nhi hướng hắn cười ngọt ngào, cao hứng nói: “Đúng vậy, Long Vương, Bảo Bối ngủ không được.” Hắn mới không muốn ngủ đâu, hắn vô cùng muốn nhìn Long Duệ cùng mẫu hậu đấu tra

Long Duệ bị hắn cười đến tinh thần ngơ ngẩn, kìm lòng không đậu vươn tay đến khuôn mặt nhỏ nhắn của hắn sờ soạng, không ngờ, chỉ tới nửa đường liền bị đánh bật ra.

“Không cần động tay động chân với con tôi.” Từ Tô tức giận, gã này tại sao lại háo sắc như vậy, đầu tiên là đối với nàng, bây giờ lại là đối Tiểu Long Nhi, chưa thấy qua người đàn ông nào ngay cả một tiểu hài tử như vậy cũng không buông tha

“Cò.....” Long Duệ vô cùng tức giận, người phụ nữ nhân loại này luôn cùng hắn đối nghịch ở khắp mọi nơi, còn không muốn cho hắn gần gũi với Tiểu Long Nhi, hắn thật sự căm tức.

Từ Tô cao ngạo ngẩng đầu lên, khinh miệt nhìn hắn, nàng chính là như vậy? Hắn có thể làm gì nàng? Không chỉ ở chỗ của nàng lên mặt giương oai, còn không nhìn nàng, nàng không giận hắn, không lẽ nàng giận chính mình a? Nàng cũng ngốc không như vậy.

Trong lúc không khí giữa hai người khàn trương, là lúc mọi người kinh hồn táng đảm, bọn lính tỳ tướng của đang ở phòng bếp chuẩn bị thức ăn bị dọa cho sợ tới mức không biết làm sao, cũng không biết phải làm gì cho đúng.

“Mẫu hậu, ăn cơm, Long Vương, ăn cơm.” Tiểu Long Nhi hướng hai người đang đối chọi gay gắt lại là ngọt ngào cười, nũng nịu nói.

Một câu ăn cơm này của Tiểu Long Nhi, làm cho không khí khấn trương của hai người nhất thời dịu xuống, dù sao hai người đều đã đói bụng, không có sức thì làm sao đâu?

Hai người lập tức đem chiến trường chuyển qua bàn ăn, Long Duệ vừa thấy những món ăn này, mặt tái mét, một đĩa rau xanh, một đĩa thịt gà, một tô canh rau.

“Đây là thức ăn gì a? Có thể ăn được hay không? Các người dám cho bốn vương ăn những thứ như thế này, các người coi bốn vương là cái gì?” Long Duệ phát hỏa, vô cùng tức giận nhìn về phía bọn lính tôm tướng của đang sợ hãi rụt rè, cả giận nói.

Từ Tô bé Tiểu Long Nhi gấp thức ăn ngon lên, hoàn toàn không nhìn hấn đang tức giận đến tận trời. Hấn còn muốn ăn cái gì? Tô yến? Vây cá? Hay là cá muối? Ngượng ngùng, nằng nề, chỉ mua được chỗ cơm rau dưa này thôi.

“Long Vương, tiểu nhân không phải cố ý, chính là, chính là, ở chỗ của Long Hậu cũng chỉ có những loại rau cải như thế này, khác không có.” Tô binh lớn tuổi run run nói, đầu cũng không dám ngẩng lên, hấn thật sự hảo muốn khóc.

Long Duệ nghe vậy, lập tức hướng ánh mắt về Từ Tô đang ăn ngon lành, mặt hứng nói: “Cô tại sao lại nghèo như vậy, ăn mấy thứ này quả thực chính là rác rưởi.” Hấn nhìn không được ý xấu phê bình nói, mày mặt nhăn nhó.

“Thích ăn thì ăn, không ăn thì đừng ăn, để tôi ăn. Mấy thứ này là tôi dùng tiền mua, có bản lĩnh anh lấy tiền đi mua a, nếu không anh có thể chạy lấy người.” Từ Tô vừa ăn cũng không ngừng đầu lên cả giận nói, nàng không muốn cùng gã đàn ông kỳ lạ này so đo, nhưng là nhìn thấy đáng vẻ của hấn thật tức giận mà.

Long Duệ bị câu trách móc của nàng này làm tức giận đến trừng mắt, giận sôi lên, lại nói không được. Sau đó trơ mắt nhìn nàng rất nhanh đem những thức ăn trên bàn ăn sạch sẽ, chỉ chốc lát sau, những thức ăn trên bàn không còn bao nhiêu. Lúc này hấn nóng nảy, vội vàng cầm lấy chiếc đĩa gấp thức ăn lên.

Lúc này hai người đều phi thường thông minh không đấu võ mồm, mà là rất nhanh ăn cơm và thức ăn, dường như không muốn nhường cho đối phương một chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 23: Khởi Sắc Tâm [1]

Tuy rằng là cơm rau dưa, nhưng là không biết vì cái gì, Long Duệ lại ăn vô cùng thơm, lại cảm thấy vô cùng ngon, hoàn toàn không thua những món ăn ở Long Cung.

Rất nhanh,

ba món ăn trên đĩa chỉ gấp sơ qua đã hết, nhìn Long Duệ ăn ngon lành, Từ Tô thật ra cảm thấy sững sốt, nhìn nam nhân này ăn tựa như đã tám trăm năm chưa từng ăn cơm, vừa rồi còn la hét inh ỏi. Không nói gì khách sáo với hấn nữa, nàng ôm Tiểu Long Nhi ngồi ở trên sô pha nghỉ ngơi.

Long Duệ cũng cảm thấy mỹ mãn từ trên bàn cơm chuyển qua ngồi bên cạnh nàng, bởi vì ở đây không còn chỗ ngồi nào khác, ngoại trừ cái sô pha nhỏ bên cạnh nàng.

“Long Vương, ăn ngon không? Sao không ăn tiếp?” Tiểu Long Nhi cười tùm nhìn Long Duệ vừa mới ngồi xuống bên cạnh nũng nịu hỏi, vừa rồi nhìn thấy bộ dáng ăn uống như lang như só thực sự buồn cười.

Long Duệ gật gật đầu, sau đó phát hiện mình ở trước mặt của Tiểu Long Nhi, hấn dường như không thể biểu hiện được chút uy nghiêm nào, chỉ có ngoan ngoãn nghe theo bé.

Tiểu Long Nhi không tiếng động nở nụ cười, thật sự là một Long Vương thú vị, ở trước mặt bé giống như một đứa bé lớn xác, đối với hấn nói gì nghe nấy, đúng là vui thật.

Thấy Tiểu Long Nhi cùng gã đàn ông xấu kia nói chuyện, Từ Tô tự nhiên sinh ra hờn giận, nhưng con không đuổi hấn, nàng có không thích cũng không tác dụng, cho nên sinh hờn đối một mình.

Một lát sau, nàng phát hiện thời gian đã không còn sớm, ngày mai nàng lại bắt đầu đi làm, vì thế không chút nghỉ ngơi liền ôm bé vào phòng.

“Bảo Bối à, mẫu hậu giúp con tắm rửa.” Nàng đem Tiểu Long Nhi đặt ở trên giường, nói với bé một tiếng, sau đó liền xoay người đi vào toilet xả nước, xả nước xong, mới cởi tất cả quần áo trên người của bé, ôm thấy thân thể trần trụi của bé thả vào trong nước, để mặc hân vẫy vùng trong nước thỏa sức chơi đùa.

Long Duệ thấy, tò mò bước đến, hân nhìn thấy thân mình trần trụi của Tiểu Long Nhi, phi thường đáng yêu, cũng cao hứng chạy lại để xem.

Tiểu Long Nhi gặp nước vô cùng hứng thú phấn khích, thân thể nhỏ bé vừa mới chạm vào nước, liền hưng phấn hoa tay múa chân, ở trong cái chậu không lớn lắm tự mình chồi lên hụp xuống, tay chân bé nhỏ nghịch ngợm lung tung.

Từ Tô không để ý tới hân, cầm cái vòi sen tắm xịt nước vào người Tiểu Long Nhi cọ sát, Tiểu Long Nhi thực ngoan thực nghe lời, ngoan ngoãn để mặc nàng tùy ý cọ rửa thân thể mình, sau đó chờ nàng kì cọ xong, một lần nữa nhào vào trong chậu nước, hân lại vui ở trong nước khoái hoạt.

“Ê. Cô kia, cô không cần kì cọ cho nó, nó thật sự sạch sẽ.” Long Duệ không thích nàng kì cọ loạn trên mình của Tiểu Long Nhi, nhin không được liền lên tiếng nói.

Từ Tô làm như không nghe thấy hân nói gì, chỉ nhìn Tiểu Long Nhi đang nghịch nước, lúc này mới bỗng hân đứng lên, hướng dưới vòi sen dội lại lần nữa.

Tiểu Long Nhi vẫn hi hi ha ha, không thèm để ý mẫu hậu muốn ẳm hân đến đâu, mãi đến khi đem hân đến trên giường, lấy khăn tắm thật to, choàng vào.

“Bảo Bối à, con nằm ở đây đợi mẫu hậu một lát, mẫu hậu tắm rửa xong sẽ vào ngủ cùng con.” Từ Tô lau khô thân thể hân, mặc cho hân cái áo ngủ nhỏ nhắn dễ thương xong, thế này mới nói với hân vô cùng trìu mến.

Tiểu Long Nhi hiểu biết gật gật đầu, mặt mày hớn hờ, chính mình ở trên giường lăn lộn.

Từ Tô liền yên tâm lấy quần áo đi tắm rửa, Long Duệ còn đang đứng đó, thấy nàng đi rồi, liền thật cẩn thận ngồi ở trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 24: Khởi Sắc Tâm [2]

“Bảo Bối à, con theo ta trở về Long Cung đi, ở đó có đủ thứ, con muốn cái gì là có cái đó. Con xem nơi này, thật đơn sơ và đâu có cái gì tốt a, muốn ăn cũng không có, muốn chơi cũng không có gì để chơi, phòng ở còn nhỏ như vậy, phòng bếp của Long Cung còn lớn

n hơn nơi này gấp ba bốn lần. Bảo Bối à, con theo ta trở về Long Cung đi.” Long Duệ vừa thấy Từ Tô rời khỏi, lại bắt đầu dụ hoặc Tiểu Long Nhi, cực lực khuyên hân cùng đi với mình.

Tiểu Long Nhi nằm ngửa ra, trên khuôn mặt nhỏ nhắn non mịn lộ vẻ mỉm cười ngọt ngào cười tủm tỉm trước những lời dụ dỗ của hân, cũng không trả lời, bé đang chờ đợi mẫu hậu trở về.

Long Duệ thấy Tiểu Long Nhi hoàn toàn không để ý đến lời nói của hân, nóng lòng, vội vàng nắm lấy tay chân hân, vội vàng nói: “Tiểu Long Nhi, con theo ta trở về Long Cung đi, được không? Con muốn cái gì ta cũng cho con được không?” Hân thật sự đối với Tiểu Long Nhi vô cùng yêu thương, hân không thể mỗi ngày ở bên cạnh bé.

“Không được, Tiểu Long Nhi chỉ muốn ở cùng mẫu hậu, mẫu hậu ở chỗ nào Tiểu Long Nhi liền ở chỗ ấy, bằng không Tiểu Long Nhi thế nào cũng không đi.” Tiểu Long Nhi bĩu môi, nũng nịu trả lời, ánh mắt không nhìn về phía hân.

Tiểu Long Nhi làm sao lại không biết tâm tư của hân, nhưng bé không cần đâu, bé có mẫu hậu, nhà của mẫu hậu là nhà của bé, bé muốn vĩnh viễn cùng mẫu hậu chung một chỗ. Dù là Long Cung, làm sao cũng không có mẫu hậu, cho nên hân mới không cần đi.

Long Duệ tròn tròn mắt, Tiểu Long này một chút cũng không ngu ngốc, hơn nữa bé rất nhanh nhớ mẫu hậu của bé, không lẽ những đứa trẻ mới sinh đều là như vậy? Nhưng là, hân lại thăm nghĩ toàn tâm toàn ý đem hân mang về

“Nhưng mẫu hậu của con là một con người, phạm nhân, không phải Long Tộc, con đi theo cô ấy cũng không được gì, rồng và người không nên ở cùng một chỗ, con là giống rồng cao quý, cô ấy là nhân loại thấp kém. Con nên trở về Long Tộc, nên theo ta trở về đi, cho con làm Long Vương, được không?” Long Duệ tận tình khuyên bảo dụ dỗ, vô cùng gấp hức, hân cũng không hy vọng lúc nữ nhân kia trở lại mà hân còn chưa có thể thuyết phục Tiểu Long Nhi.

Tiểu Long Nhi không cười, nheo mắt lại nhìn nhìn hân không chớp mắt, nhếch cái miệng nhỏ nhắn, phi thường không hờn giận. Sau đó, đột nhiên lặng yên không một tiếng động nở nụ cười.

Sau đó, một cái khăn mặt ướt sũng nhấm chính xác ném vào đỉnh đầu của Long Duệ, ngay sau đó Từ Tô giận dữ hét lên: “Anh nói cái gì? Tôi thấp kém, anh cao quý?” Nàng thật sự là tức chết rồi, nàng lo lắng không biết tên Long Duệ kia sẽ đối với con nàng như thế nào, vội vàng tắm rửa thật nhanh đi ra, liền nghe được những lời nói này, cư nhiên xúi giục con nàng rời khỏi nàng, nam nhân này rất đáng giận.

Khuôn mặt tuấn tú của Long Duệ tái mét, từ trước đến giờ hắn chưa từng bị đối xử như vậy, tức giận đến mức giật mạnh khăn mặt xuống, bất quá là một phàm nhân mà thôi. Rất đáng giận, hắn cũng tức giận tận trời xoay người sang chỗ khác. Nhưng là, khi hắn xoay người, lại ngậy người.

Chỉ thấy vẻ mặt Từ Tô đang tức giận nhưng chỉ mặc một cái áo ngủ thắt ngang eo đang trùm mắt nhìn mình, ngoại trừ trên mặt tức giận đến đỏ bừng, da thịt trắng như tuyết lộ ra bên ngoài, hai chân thon dài, hai tay mảnh khảnh, nhấp nhô theo từng hơi thở, cổ thon nhỏ, hai chân xinh đẹp khéo léo.....

Nếu không có vẻ mặt vô cùng giận dữ của nàng, Long Duệ thật sự nhìn không được nuốt nước miếng, thân thể nổi lên những phản ứng không nên. Nhưng khi ánh mắt mê đắm của hắn quét từ chân đến tận khuôn mặt nàng, hắn chợt tỉnh.

“Tên xấu xa, anh lập tức lập tức cắt cho tôi, đi ngay lập tức.” Từ Tô thật sự là rất giận, gã xấu xa này xúi giục con nàng, còn nói nàng là nhân loại thấp kém, nếu nhân loại thấp kém như thế, hắn đến đây để làm gì, mau nhanh chóng rời khỏi thế giới.

Nhìn mặt của Từ Tô giận đến phát điên, trong lòng Long Duệ đột nhiên có loại cảm giác run sợ, người phụ nữ này đang vô cùng tức giận, tuyệt đối không giống như thiếp của hắn, tính tình mềm mại như nước, ôn nhu sẵn sàng, người này quả thực chính là một Mẫu Dạ Xoa.

Thấy hắn không đi, Từ Tô nhìn trái nhìn phải, gấp bên cạnh tủ quần áo có giá máng áo, liền nhanh nhanh chạy tới cầm lấy cái giá áo, không chút nghĩ ngợi liền đánh về phía hắn.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 25: Mẫu Dạ Xoa

“Đi, lập tức đi, bằng không lão nương đánh chết ngươi.” Nàng hung tợn hét, rất tức giận, vô cùng khi dễ người khác, lão hồ không phát uy tưởng nàng là mèo bệnh a.

Tức chết rồi, tức chết rồi, tức chết nàng, không đem nam nhâ

n này đuổi đi, không đuổi hắn khuất mắt, nàng thề không bỏ qua, cho nên nàng vẫn gắt gao cầm lấy giá áo, trợn mắt nhìn.

Long Duệ rất chật vật, thân thể cư nhiên vì một nhân loại bình thường này nổi lên phản ứng, lại còn bị nàng vừa đánh vừa đuổi, rất khó khăn, hắn rất muốn tức giận, nhưng Tiểu Long Nhi đang đứng bên cạnh nhìn hắn như hồ rình mồi, không biết tại sao hắn lại không dám đành phải tránh né.

“Cô, cô dừng tay, cô dám đánh đường đường là Long Vương à, cô không muốn sống chăng, hay cô muốn ta lấy mạng cô.” Long Duệ căn bản không nghĩ sẽ uy hiếp nàng, nhưng là Long Uy hắn lại không chấp nhận được nửa điểm xâm phạm, hắn giận dữ quát.

Kêu nàng dừng tay? Tính tình Từ Tô cũng không tốt như vậy, đặc biệt đối một người mà mình không thích, còn dạy hư con nàng, còn mắng nàng, còn muốn nàng làm như thế nào?

Đánh một lần còn không hết giận, nàng tiếp tục vung giá áo, đánh tiếp trên người hắn, đem hắn đánh cho chạy trốn chết, chạy thẳng ra ngoài cửa.

“Anh cắt cho tôi, bằng không, gấp anh một lần đánh một lần.” Nàng một bên thở, một bên rống giận, thật s rất giận, nói xong, ở trước mặt hắn phanh một tiếng đóng cửa phòng lại.

Bên ngoài Long Duệ thiếu chút nữa đã bị đập trúng, may mắn hắn chạy nhanh, bằng không chắc chắn mặt mũi sẽ biến thành bầm dập. Tức giận trợn mắt nhìn cửa phòng đóng kín, hắn cảm thấy đây là lần uất ức nhất trong cuộc đời của hắn, tự nhiên để cho một nhân loại vừa đánh vừa đuổi, tay không chút sức lực.

Mụ la sát. Hắn ở trong lòng then quá thành giận mắng, vậy mà lúc này hắn còn cảm thấy nàng đáng người thật tốt, làm cho hắn nổi lên dục vọng, hiện tại hắn chỉ cảm thấy nàng giống như Mẫu Dạ Xoa, cho dù đẹp đến mức làm nam nhân có tình ý, giờ phút này cũng tan thành mây khói. Thật sự là tức chết hắn, không dám đánh nàng, hắn nhất thể anh minh liền bị hủy như vậy.

Giờ phút này, hắn thật sự là đi cũng không được, không đi cũng không được, vì một Tiểu Kim Long, hắn thật sự là đem mình hạ thấp, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, thật sự là mất hết uy nghiêm của hắn.

“Long Vương điện hạ, ngài, ngài có muốn tiểu nhân chuẩn bị giường cho ngài hay không? Hay là ngài muốn về Long Cung nghỉ ngơi?” Lúc này, trong phòng khách bọn lính tôm tướng của đều lui vào một góc, bọn họ rất muốn biến trở về nguyên hình, muốn làm như không thấy a, nhưng là, làm sao được? Gặp Long Vương đang giận, cả nhóm nhìn nhau, chỉ nhìn thấy trong mắt lẫn nhau hiện lên hoảng sợ, đều không dám đi quấy rầy hắn. Nhưng mà như vậy cũng không phải là biện pháp, đành phải đẩy một kẻ chết thay đến hồi hắn.

Long Duệ đang nổi nóng, hắn vốn định tức giận rồi đi, nhưng mà khi nghe những lời này của bọn lính tôm tướng của, hắn lập tức thay đổi chủ ý. Hắn tại sao phải đi? Người phụ nữ kia muốn đuổi hắn đi, hắn liền cố tình muốn lưu lại, cho nàng tức chết.

“Không cần, bốn vương đêm nay sẽ ngủ ở nơi này, các ngươi bước sang một bên đi, không cần quấy rầy bốn vương nghỉ ngơi.” Long Duệ lạnh lùng nói, cũng không thèm liếc mắt nhìn tới bọn họ đang sợ hãi rụt rè một cái, lập tức đi đến kia trước cái sô pha nhỏ, đặt mông ngồi xuống.

Lính tôm tướng của tự nhiên cũng không dám hé răng, thấy hắn vừa nói như vậy, lén lút thở phào một hơi, vội vàng trốn sang một cái chậu ở cạnh bên, biến thành nguyên hình.

Long Duệ nằm chật vật trên ghế sô pha, thập phần căm tức, chỉ vì hắn phát hiện, thân mình hắn cao lớn thon dài, cái sô pha này nhỏ nhỏ căn bản là không thể hoàn toàn chứa hết thân hình của hắn, tay chân hắn cũng rơi ngoài ghế sô pha, cđược, duỗi cũng không được, nghiêng cũng không được, thật sự là làm hắn tức chết mà.

Cứ như vậy, chính hắn ép buộc chính mình, ép buộc đến mơ mơ màng màng đang ngủ, nửa mê nửa tỉnh, ngủ thật sự không thoải mái, vài lần muốn ngã xuống sô pha, lại chính mình ngồi lên tiếp tục ngủ, rất vất vả.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 26: Nam Nhân Này Thật Tuân Tú A!

Tức chết nàng. Đuổi gã nam nhân ra khỏi phòng mình, Từ Tô cầm giá áo xoa thắt lưng thở phì phì đứng ở cạnh cửa, trừng mắt nhìn cửa phòng đã được đóng lại.

Nếu hắn dám chần chờ không muốn rời đi, nàng chắc chắn sẽ cho h

ấn biết tay. Từ Tô vẫn chưa hết giận, muốn nổi giận bùng bùng, nàng biết cái tên xú nam nhân kia sẽ không rời đi, hắn còn có dụng ý với con của nàng mà.

“Bảo Bối, con đừng nghe lời cái tên xấu xa đó nói, con không được rời khỏi mẫu hậu.” Từ Tô ném giá áo, leo lên giường dạy dỗ Tiểu Long Nhi, về mặt nàng vẫn tức giận như cũ không chịu nổi.

Tiểu Long Nhi thoải mái nằm ở trên giường, hai tay chân dang rộng ra, cười tủm tỉm nhìn mẫu hậu thở phì phì, nũng nịu nói: “Mẫu hậu, yên tâm đi, Bảo Bối sẽ không đi theo ông ta đâu, Bảo Bối muốn ở cùng mẫu hậu mãi mãi.” Nói xong, hắn đứng lên, gặt gao ôm cô của nàng, ở trên mặt của nàng hôn lên hai má nàng.

Từ Tô nhìn động tác ngây thơ của hắn, con giận cũng dần tan biến, trên mặt hiện lên nét cười. “Vậy là tốt rồi, Bảo Bối, nam nhân ấy không phải là người tốt, mẫu hậu không đuổi hắn đi là không được.” Nàng thề nói, đối với Long Duệ không có nửa điểm ấn tượng tốt.

“Quên đi, mẫu hậu, Bảo Bối không đi cùng ông ấy, ông ấy cũng không có khả năng bắt buộc con đâu, đây là quy tắc.” Tiểu Long Nhi an ủi nàng, không hy vọng mẫu hậu không vui.

Từ Tô gật gật đầu, nàng nghe thấy những lời bé nói, không biết tại sao luôn có cảm giác như là một người lớn vậy. Tiểu Long Nhi thấy tâm tình nàng tốt hơn, liền làm nũng ôm nàng cùng nhau ngủ. Từ Tô bị hắn mặt mày hơn hờ, trong lòng vui sướng, ôm lấy bé đi vào giấc ngủ. Buổi sáng, bàn chân bé nhỏ của Tiểu Long Nhi còn gác lên người nàng, bàn tay bé xíu của hắn còn nắm chặt áo nàng, cái miệng nhỏ nhắn vẫn còn chếp chếp giống như đang uống sữa vậy.

Từ Tô nhìn thấy dáng vẻ của bé nở nụ cười thương yêu, nhẹ nhàng vuốt mặt, đầu của bé, còn cảm thấy không đủ, nàng ôm choàng lấy thân hình của bé, mà bé ngủ cũng thật mê say, hoàn toàn không bị nàng làm tỉnh giấc.

Lén lút rời giường, ra khỏi phòng mới nhìn đến trên sô pha là gã nam nhân mà nàng vô cùng chán ghét, giờ phút này hắn cũng ngủ không yên, tay chân dài ngoằng của hắn đều rơi ra bên ngoài.

Này xú nam nhân tại sao còn không đi a? Da mặt thật sự là dày mà, nàng đứng bên cạnh sô pha, khinh bỉ nói, còn trừng mắt oán hận nhìn hắn vài lần.

Nhưng mà sau khi liếc hần vài lần, nàng đột nhiên bắt tri bất giác phát hiện, nam nhân này kỳ thật bộ dạng không kém, đặc biệt vào lúc hần đang ngủ, đáng vẻ im lặng bình thản, tản mát ra một mùi hương nam nhân nồng đậm. Về mặt vốn anh tuấn, càng phát ra lực hấp dẫn người.

Trời ạ, bộ dạng hần có đẹp liên quan gì đến mình, Từ Tô cảm thấy mình thật háo sắc, đối với gã xấu xa nay tại sao lại đánh giá là hần tốt. Vì thế, mau mau chạy nhanh rồi đi, không cho mình tái phạm loại sai lầm k lạ không hiểu nổi này.

Rửa mặt xong, bọn lính tôm tướng của cũng đi tới, đang ở phòng bếp chuẩn bị bữa sáng cho bọn hần ăn. Mà Long Duệ đang ngủ trên ghế sofa cũng bị đánh thức, hần buồn bực mở ánh mắt còn mơ hồ.

“Sao ồn ào vậy không cho bọn vương ngủ?” Hần phần nộ quát, trên mặt vô cùng giận dữ. Nếu là ở Long Cung, những người này sớm bị lôi đi chém.

Từ Tô ngồi ở trên bàn cơm, ăn những món mà bọn lính tôm tướng của đã chuẩn bị sớm một chút, làm như không nghe thấy hần nói gì, da mặt đã dày như vậy, nàng cũng xem như hần là trong suốt.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 27: Đi Làm

Nàng hôm nay phải lên công ty, vừa ăn bữa sáng, vừa lo lắng vì không ở Tiểu Long Nhi bên cạnh mà phát sầu, nàng lo lắng tên đàn ông xấu xa kia sẽ dụ dỗ con nàng chạy.

Long Duệ nhìn người phụ nữ đang nhàn nhĩa tự tại kia, trong lòng muốn phát hỏa, nhưng là

hần lại không thể đối với nàng phát hỏa, nếu là ở Long Cung của hần, hần sớm bảo người lôi nàng đi ra ngoài chém. Đáng tiếc, nơi này không phải Long Cung, là nhà nàng. Ngẫm lại, hần càng giận.

“Long Vương, còn sớm, ngài có muốn tiểu nhân hầu ngài ngủ lại không?” Lính tôm tướng của nom nớp lo sợ, trong lòng run sợ hỏi, bọn họ sợ Long Vương chết khiếp, hầu hạ Long Hậu thì tốt hơn nhiều, Long Hậu tính tình tốt, lại rất hòa nhã, căn bản là không xem bọn họ như người hầu, ngược lại là Long Vương, không xem liền dọa người, vừa thấy bọn họ càng sợ hãi.

“Không cần.” Bọn họ dù sao cũng hầu hạ hần khá tốt, hần không hờn giận cự tuyệt. Bởi vì rất ồn, hần lại ngủ không được, đành phải rầu rĩ không vui ngồi ở trên sofa, nhìn người phụ nữ kia đang ăn ngon lành.

Từ Tô rất nhanh chóng ăn xong bữa sáng, bởi vì nàng muốn nhanh chóng đến sở làm, còn có rất nhiều chuyện đang chờ nàng. “Các người lại đây.” Nàng buông cái chén trong tay, nhìn bọn lính đang đứng khép nép trong góc nói.

Bọn chúng vội vàng tất cung tất kính đi đến bên cạnh nàng, cung kính hỏi: “Long Hậu, người có gì phân phó?”

“Ta hôm nay phải đi làm, Bảo Bối sẽ giao cho các người chăm sóc, đừng cho hần chạy lung tung khắp nơi, lại càng không nên để bé bị người khác mang đi mất.” Nàng vừa dặn dò, lại vừa liếc mắt xéo về hướng Long Duệ, nàng chính là lo lắng người kia.

Long Duệ nghe vậy đầu tiên là mừng rỡ như điên, rồi sau đó nghe thấy ý tứ của nàng, nhất thời trong cơn giận dữ, nhìn cô ta, ý cô ta là muốn nói gì? Làm như hần thuộc bọn buồn người vậy.

“Dạ, Long Hậu, thuộc hạ sẽ chăm sóc Tiểu Điện Hạ cẩn thận, thỉnh Long Hậu yên tâm.” Lính tôm tướng của nào dám chậm trễ, vội vàng đáp ứng nói. Không phải bọn họ chăm sóc Tiểu Điện Hạ cẩn thận, mà là Tiểu Điện Hạ sẽ mang bọn chúng đi khắp nơi để chơi.

Từ Tô vừa lòng, tuy rằng trong lòng vẫn còn lo lắng, nhưng mà nàng cũng không còn cách nào khác, nàng không thể mang theo Tiểu Long Nhi đi làm.

“Mẫu hậu, Bảo Bối đói bụng.” Tiểu Long Nhi tỉnh, nằm ở trên giường kêu to, dám không chịu rời giường, thích ý ở trên giường nhắm mắt lại làm nũng.

“Đấy.” Từ Tô vội vàng mang chạy vào phòng, nàng còn phải cho hần uống sữa xong mới đi làm, nếu không sợ hần sẽ đói.

Vạch áo, nàng nằm nghiêng ở trên giường, cho cái miệng nhỏ nhắn Tiểu Long Nhi ngậm lấy, sau đó cái miệng nhỏ nhắn mút chùn chụt, bàn tay chân nhỏ bé của hần cũng không yên vừa gạc vừa sờ soạng trên thân thể nàng.

Long Duệ sau khi nghe được nàng muốn đi làm, trong lòng bắt đầu nhiệt liệt tính toán đứng lên, hần quyết định thừa dịp thời cơ tốt Từ Tô không ở đây, sẽ dùng tất cả mọi cách thay đổi chủ ý của Tiểu Long Nhi, để cho hần nhanh chóng rời khỏi chốn phàm trần này.

Cho Tiểu Long Nhi ăn uống no đủ, nàng liền vô cùng triu mến nói với hần: “Bảo Bối, mẫu hậu phải đi làm, con ở nhà một mình nên ngoan ngoãn nghe lời,

không được chạy loạn khắp nơi, càng không được đi theo người kia rời khỏi đây, biết không?” Nói xong, thanh âm của nàng liền có chút nghiêm khắc.

Tiểu Long Nhi ngoan ngoãn gật gật đầu, mẩu hậu tại sao vẫn cứ lo lắng cho bé a? Bé vĩnh viễn cũng sẽ không rời khỏi mẩu hậu, hôn hai bên gò má của nàng xong.

“Mẩu hậu, Bảo Bối đã biết.” Thăng bé ngoan ngoãn nói, hướng về phía nàng cười không ngừng.

Từ Tô tuy rằng không yên tâm lắm, nhưng mà vẫn là không thể không rời đi để đi làm, nàng còn phải nuôi sống cả nhà, cho nên nàng cắn chặt răng, lưu luyến không rời đi làm.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 28: Sữa Không Đúng

Từ Tô vừa rời nhà, Long Duệ liền chạy thẳng vào phòng, đặt mông ngồi cạnh Tiểu Long Nhi trên giường, cười cười nói: “Tiểu Long Nhi, hôm nay mẩu hậu của con không ở nhà, không bằng chúng ta hồi Long Cung du ngoạn đi.” Hắn dụ hoặc, tính liệu lĩnh đem Long Nhi đi.

Tiểu Long Nhi híp nửa con mắt, người này cư nhiên không đem lời nói của mẩu hậu để vào trong mắt, mẩu hậu mới vừa rời đi, hắn sau lưng đã dụ dỗ mình, nếu để cho mẩu hậu biết, khẳng định sẽ đem hắn đánh đến bỏ.

“Không được đâu, mẩu hậu không cho đâu.” Tiểu Long Nhi cố ý nói, hướng hắn mỉm cười ngọt ngào, thích ý nằm ở trên giường lăn qua lộn lại.

Long Duệ không thèm nghe, người phụ nữ kia cứ khiến cho hắn phải nổi giận, bất quá chỉ là cái nhân loại nhỏ, thế nhưng không thèm đem hắn đặt ở trong mắt, còn ba lần bốn lượt xúc phạm hắn, nếu không phải nể mặt Tiểu Long Nhi, hắn sớm đã cho nàng vài cái tát.

“Không cần để ý cô ta, cô ấy với chúng ta không giống nhau, chúng ta là rồng, cô ấy là người, sớm hay muộn chúng ta đều phải trở về biển, chúng ta là tiên nhân, cô ấy rồi một ngày nào đó sẽ già đi, bệnh rồi chết hay là sẽ già rồi chết, Tiểu Long Nhi, con không cần phải ở bên cô ta, bằng không năng lực của con sẽ bị uống phí.” Long Duệ cố ý đe dọa, làm cho Tiểu Long Nhi khinh thường loài người.

Tiểu Long Nhi không quan tâm, nhìn hắn cười tủm tỉm một hồi, mới nói: “Long Vương, ngài trở về đi, Tiểu Long Nhi muốn cùng mẩu hậu ở chung một chỗ, vĩnh viễn sống cùng nhau, chiếu cố mẩu hậu, hầu hạ mẩu hậu, có trở về biển là do mẩu hậu quyết định.”

Long Duệ nghe vậy, ngạc nhiên cực độ, tiểu gia hỏa này là làm sao vậy? Nói như thế nào cũng không nghe, thật khó dạy nha, hắn thích nữ nhân kia điểm nào chứ? Hắn cứ như thế chặt chẽ quán triệt theo sát phía sau nữ nhân kia, không muốn trở về biển?

Kỳ thật, Long Duệ cũng không biết, tuy là rồng nhưng Tiểu Long Nhi là do Từ Tô mang thai mười hai tháng rồi sinh hạ, tâm ý tự nhiên sẽ tương thông, sẽ không muốn xa rời mẹ, đâu thèm để ý mẹ là người hay rồng.

Long Duệ thật bất đắc dĩ, đã dùng mọi cách dụ dỗ nhưng vẫn không lay chuyển được Tiểu Long Nhi, hắn thật không có cách rồi.

Nhưng điều làm cho Long Duệ bất đắc dĩ hơn, là trưa nay Từ Tô không quay về, mà Tiểu Long Nhi đã đói bụng rồi, cứ khóc mãi không thôi.

“Bảo Bối đã đói bụng, Bảo Bối muốn uống sữa, Bảo Bối muốn uống sữa.” Tiểu Long Nhi đột nhiên nhìn hắn vừa khóc vừa nói, hai tay nhỏ bé gắt gao nắm lấy quần áo hắn, cứ giật giật áo hắn.

Long Duệ tròn tròn mắt, không thể tưởng được Tiểu Long Nhi đói khóc, việc này... hắn đường đường là một đại nam nhân, biết làm sao bây giờ, hắn hoảng tay hoảng chân, vội vàng học Từ Tô bộ dáng ôm lấy Tiểu Long Nhi dỗ dành nói: “Ta lập tức làm cho người đi tìm sữa, nhanh thôi, đừng khóc.” Nói xong, hắn hướng đám lính tôm tướng của quất: “Nhanh đi tìm sữa đến, không thấy Tiểu Điện Hạ đói khóc sao?”

Này lính tôm tướng của nhất thời hoảng loạn, thật vất vả nghiêng ngả, lão đảo, không biết làm thế nào tìm ra một bình sữa, vội vàng cung tất kính chạy đến đưa cho Long Duệ.

Long Duệ cũng không thèm nhìn tới, vội vàng đem bình sữa cho vào miệng Tiểu Long Nhi, mong Tiểu Long Nhi có sữa sẽ không khóc vì đói nữa.

Nhưng là không được như hắn mong muốn, hắn càng muốn cho Tiểu Long Nhi không khóc nữa thì Tiểu Long Nhi lại càng khóc lớn.

Chỉ thấy cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Long Nhi vừa tiếp xúc cái bình sữa kia, liền hoa chân múa tay đẩy mạnh ra, còn khóc lớn hơn nữa.

“Tiểu Long Nhi, làm sao vậy? Tại sao lại không uống? Không muốn uống sao?” Long Duệ sốt ruột, lo lắng, từ trước tới nay hắn chưa bao giờ dễ dàng, chăm sóc một tiểu hài tử.

Tiểu Long Nhi một bên khóc sụt sùi, một bên úy khua nói: “Bảo Bối muốn uống sữa của mẫu hậu, không muốn uống cái này, không uống đâu. Mẫu hậu ơi.....” Thanh âm càng ngày càng úy khua, càng ngày càng thương tâm.

Long Duệ chợt hiểu, nguyên nhân là sữa không đúng, Tiểu Long Nhi thật kén chọn, nhưng là nữ nhân chết tiết này sao lại không trở về, chẳng lẽ nàng không biết Tiểu Long Nhi sẽ đói bụng sao? Thật đáng giận mà.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 29: Oanh Động

Long Duệ gấp gấp nhìn xung quanh, hắn vốn định phải lĩnh tằm tướng của đi ra ngoài tìm từ nữ kia đem trở về, nhưng Tiểu Long Nhi lại cứ khóc nháo, hắn lại lo lắng Tiểu Long Nhi đói bụng, lập tức cái gì cũng không nghĩ nữa, hắn quyết định tự mình mang theo Tiểu Long Nhi đi tìm nàng.

Pháp lực hắn rất cao cường nên rất nhanh đã biết nàng đang ở đâu, hắn cẩn thận dỗ dành Tiểu Long Nhi: “Tiểu bảo bảo ngoan, ta mang người đi uống sữa, rất nhanh sẽ tìm được

Tiểu Long Nhi nghe xong, lập tức ngừng nước mắt, hai mắt vẫn còn sưng nước, vô tội, đáng thương hề hề nhìn hắn, tay nhỏ bé gát gao nắm thành quyền đầu.

Long Duệ bị bộ dáng đáng thương hề hề của Tiểu Long Nhi làm cho căng thẳng, trong lòng rất khó chịu, đây là chuyện gì thế này, trong lòng hắn đối với Từ Tô sôi sục lửa giận.

Hắn mà tìm được cái tiểu nữ nhân kia, sẽ giáo huấn nàng cho thật nghiêm khắc mới được. Hắn âm thầm thề, đồng thời lại nhìn Tiểu Long Nhi hai mắt đầm lệ: “Bảo Bối, chúng ta đi.” Tiếng nói vừa dứt, hắn cùng với Tiểu Long Nhi bóng dáng biến mất, đi tìm Từ Tô.

Lúc này Từ Tô không hề biết Tiểu Long Nhi là hét muốn uống sữa, càng không biết Long Duệ mang theo Bảo Bối nhằm hướng nàng bay đến. Bình thường Tiểu Long Nhi thực ngoan luôn im lặng, nàng cho gì Tiểu Long Nhi cũng đồng ý ngoan ngoãn mà ăn, cho nên nàng mới dám yên tâm đi làm. Không bao giờ nghĩ đến, Tiểu Long Nhi cư nhiên vừa khóc lại nháo?

“Từ Tô, xem cô, sinh cục cưng xong đáng người vẫn rất tốt, một chút cũng không có biến hình a?” Nàng đi làm, không ít đồng sự đối nàng tốt đáng người hâm mộ không thôi, thường thường nhắm vào vài lần.

Từ Tô cô nhìn mình xem, trong lòng cũng rất đắc ý, trước khi sinh và sau khi sinh, quả thật là một chút biến hóa cũng không có, không mập cũng không gầy, đáng người hoàn hảo, nhưng điều làm cho nàng vui sướng là, bộ ngực của nàng sau khi sinh càng thêm tròn trịa hấp dẫn nha.

“Không có đâu, đáng của em không được tốt như mấy chị đâu.” Nàng về mặt khiêm tốn, công ty của nàng có nhiều nhiều nữ nhân, bát quái bay đầy trời, nàng cũng không muốn trở thành đề tài câu chuyện của đám nữ nhân kia.

Lúc này, vừa vặn tan tầm, lúc giờ ăn trưa, ở công ty, các nữ nhân đều đang cảm cả mèn đến chỗ của nàng mà nhiều chuyện.

“Từ Tô, nói đi, lúc cô sinh đứa nhỏ cùng với lúc kết hôn, như thế nào không có báo cho chúng ta để chúc mừng cưới a, chỉ làm đơn giản thôi ư?” Lí tỷ tò mò nói, một ngum com còn tại trong cổ họng.

“Thật là, Từ Tô, cô cũng không được nha, chúng ta không được tiền lì xì cũng không sao, nhưng ngay cả nam nhân cũng không cho chúng ta trông thấy, có phải hay không rất rất đẹp trai, cô không nói rõ chẳng lẽ sợ nữ nhân khác cướp đi?” Lâm Ny về mặt tươi cười nó

Vương San cũng gật đầu đồng ý: “Từ Tô, cô sợ nam nhân của mình bị người khác đoạt sao, tuy nói hiện tại nữ nhân rất nhiều, nhưng cô cũng đừng lo lắng quá như thế.” Nói xong, đưa mắt hèn mọn liếc nhìn Từ Tô.

Tất cả nữ nhân trong công ty đều nhất trí nghĩ trong lòng, rằng Từ Tô sợ nam nhân của mình bị người khác đoạt mất, nên không cho mọi người biết.

Từ Tô khổ nói không nên lời, nàng nếu là có nam nhân, thì còn có phải giấu sao? Chính là nàng còn chưa có lấy chồng, chuyện này mà truyền ra chỉ làm cho người ta nhạo báng mà thôi, làm cho người ta nhìn nàng bằng ánh mắt khác thường a.

Nhưng là, nàng cái gì cũng không thể nói, chỉ có thể tùy ý các nàng nói, trong lòng cười khổ cúi đầu, nàng chỉ là im lặng ăn com của nàng, toàn tâm toàn ý nghĩ đến Tiểu Long Nhi.

Chính là, nàng muốn im lặng, nhưng lại có người không để yên cho nàng, nàng vừa đem cặp lồng đựng com ăn xong, bên ngoài liền truyền đến thanh âm quấy rầy, cùng với tiếng thét chói tai, còn có a dua thanh âm nữa, haizzzz.

“Xin hỏi anh là tìm ai?” Ngoài kia, truyền đến âm thanh dịu dàng, lịch sự.

“Xin hỏi, tôi có thể giúp gì được anh? Tôi là quản lý hành chính của nơi này.” Cư nhiên có thanh âm của vị lão bà hành chính quản lý kia xuất hiện.

“Chào anh, tôi tên là Yêu Ny, nếu có gì khó khăn, cứ tìm tôi.” Yêu Ny? Cô ta lúc này còn ở bên cạnh Tử Tô nói chuyện ong ong, lúc nào đã chạy ra ngoài kia, còn thật nhiệt tình nói nếu gặp khó khăn thì cứ tìm nàng?

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 30: Soái Ca

Tử Tô không ngừng nổi da gà một trận lại một trận, quả thực vốn không có cơ hội hạ xuống, chỉ là nghe được những cô gái này nũng na nũng nịu thêm nữa, nàng liền phát run.

“Trời ạ, Tử Tô, bên ngoài đến đây một đại soái ca, trời ạ, thật đẹp a, so với diễn viên ngôi sao

còn đẹp gấp mấy lần.” Bạn đồng sự của Tử Tô ở công ty là Vu Mẫn nghe tiếng chạy vội đến nhìn, sau khi trở về, bắt đầu đi hướng nàng báo cáo nói. Về mặt hưng phấn, khuôn mặt đỏ bừng, ánh mắt bắn ra tinh quang, khắp nơi cao thấy đều biểu hiện rõ nàng ta đang động lòng.

“Mẫn Nhi a, bạn lúc nào thì trở nên như thế?” Nàng nhin không được cười trừ nói, bình thường thấy nàng vẫn đối với những người khác xem như vô hình, hiện tại sao giống như thay đổi thành một người khác.

Vu Mẫn mặt càng đỏ hơn, cả người thực phần khởi, căn bản là dùng không được, miệng không thuận theo hết lên: “Trời ạ, Tử Tô, mình nghĩ chắc bạn chưa từng gặp qua người đẹp trai đến vậy, nếu không chắc chắn bạn sẽ giống mình, thấy hấn bước đến cứ tưởng là mình hoa mắt.”

Tử Tô phì cười, nàng ra vẻ như hết chịu nổi cô bạn mình, quyết định không hề trả lời nàng, chuẩn bị buổi ngủ trưa của nàng.

Nhưng là, Vu Mẫn căn bản là không muốn cho nàng ngủ, đang định kéo nàng đến nhìn một cái, có lẽ có thể khiến cho người đẹp trai kia chú ý, sẽ đối nàng sinh ra hảo cảm a. Kỳ thật, nàng cảm thấy nếu có dẫn Tử Tô đi ra ngoài, nhất định sẽ không trở thành đối thủ cạnh tranh của mình, dù sao Tử Tô cũng đã kết hôn sinh con, không có khả năng làm cho nam nhân này có hứng thú.

“Đừng ngủ, đừng ngủ, bạn ở cứ đã lâu như vậy, còn chưa ngủ đủ a. Mau theo giúp mình đi nhìn anh chàng đẹp trai kia đi, thuận miệng nói giúp mình một vài lời.” Vu Mẫn không đồng ý, kéo tay nàng ngồi dậy, quấy rầy không cho nàng ngủ.

Tử Tô làm sao biết được ý nghĩ của nàng ta a, bị bạn ép buộc không ngủ được, đành phải bắt đầu đi đi theo nàng đứng lên, chuẩn bị hướng ngoài cửa đi đến.

Mà lúc này Long Duệ đang ôm Tiểu Long Nhi từng bước tiến gần trước cổng của công ty, liền thấy hoa mắt, không biết từ đâu xuất hiện nhiều nữ nhân đến như vậy a, nhao nhao ồn ào??? Hỏi hấn cần giúp gì không.

Long Duệ cau mày, không hiểu tại sao các cô gái đều tranh nhau liếc mắt đưa tình với hấn, hấn là đến để tìm người phụ nữ hư kia, người còn không có thấy, lại bị một đám phụ nữ vây quanh.

Nếu là bình thường, hấn nhất định sẽ vui vẻ đón nhận, hưởng thụ trái ôm phải ôm, nhưng là hiện tại trong lòng hấn vô cùng sốt ruột là Tiểu Long Nhi đang đối kêu ngao ngao.

Cho nên lập tức, vô cùng mất hứng, những cô gái đẹp đang ào ạt ở trước mắt hấn bây giờ thật vô vị, hấn không có tâm trí.

“Cút ngay, kêu xú nữ nhân kia đi ra.” Hấn ở trong đám phụ nữ này chỉ ong ong nghe kêu, cuối cùng hấn nhin không được, tức giận đến hét lớn một tiếng.

Những người phụ nữ bị hấn hét lớn như vậy, liên tục lui về phía sau ba bước dài, thế này mới đứng vững vàng thân mình, nhưng không hề bị bộ dáng hấn dọa cho sợ hãi, ngược lại cảm thấy hấn vô cùng có khí thế, phi thường có khí chất của một soái ca, mỗi người lại nhin không được lại lâm vào mê mẩn.

“Anh đẹp trai à, anh nói xú nữ nhân nào a?” Người phụ nữ tuổi đã trung niên quản lý hành chính lấy tay che miệng cười, mặt mày hớn hờ hỏi.

“Đúng vậy, đúng vậy, xú nữ nhân là ai vậy?” Đám phụ nữ lại trầm miệng một lời nói, dường như hấn đối với xú nữ nhân vừa hỏi không có hứng thú.

Long Duệ thiếu chút nữa đã bị tức chết, hấn đến đây lâu như vậy, xú nữ nhân kia cư nhiên không đến nhìn một cái, nhìn xem Tiểu Long Nhi đang khóc đang nháo trong lòng hấn, hấn mới tức giận đến như vậy.

“Mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi lúc này thấy hấn đang nhìn mình, cái miệng nhỏ nhắn lại ừm khuất mếu máo kêu lên.

Long Duệ bởi vậy lại phát điên, hướng tới phía sau đám phụ nữ lại là hét lớn một tiếng: “Tù Tô, xú nữ nhân này, mau đi ra cho ta.” Thanh âm lớn đến mức toàn bộ công ty đều nghe thấy.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 31: Soái Ca

Toàn thể giới im lặng có thể nghe được từng từ của hấn phát ra, tất cả mọi người đều bày ra một mảng yên lặng đáng sợ, dù loại biểu tình kì quái, ngỡ ngàng nhìn đại soái ca tuyệt thế trước mắt.

Hấn, hấn vừa mới gọi là gì, Từ Tô? Là cái cô mới sinh xong đứa bé? Là một c

ô gái bình thường không hương không sắc? Các nàng không có nghe lầm chứ? Các nàng có lầm lẫn

Vu Mẫn nghe được, vừa lúc nàng đang dẫn Từ Tô đến, chính vừa lúc đi trước cổng của công ty, chưa xuất hiện trong tầm mắt các nàng ấy, liền nghe được câu nói kia. Phản xạ có điều kiện đầu tiên của nàng là nhìn người đang đứng bên cạnh mình cũng đồng thời giật mình giống như nàng, nàng trợn mắt há hốc mồm.

Từ Tô lúc này cũng nghe đến tiếng gã đàn ông đang rống giận bên ngoài, nhưng lại lập tức nhận ra chủ nhân của giọng hét kia, không phải là tên đàn ông xấu xa, gã Long Vương đáng giận đó sao.

Hấn tới làm gì? Nàng một bên muốn nổi giận, một bên giật tay ra khỏi tay của Vu Mẫn đang cầm, vô cùng tức giận bước đến đám phụ nữ đang vây quanh.

“Anh tới làm gì? Tại sao lại đến chỗ của tôi đang làm việc, ai cho anh đến?” Nàng vừa đẩy dạt đám phụ nữ đang trợn to mắt, vừa giận dữ nói.

Long Duệ đồng thời cũng nhìn đến nản, nhưng nghe thấy giọng nói đầy mất hứng của nàng, lập tức xụ mặt, không nói một tiếng ôm Tiểu Long Nhi đưa đến trước mặt nàng.

“Con cô đói bụng, tôi đem bé đến cho nó uống sữa.” Hấn lạnh lùng nói, không nhìn đám phụ nữ, lại càng không nhìn về phía nàng, thờ phì phì xoay sang một bên.

Từ Tô vốn cực kì nổi giận, nhưng vừa nghe đến Tiểu Long Nhi đói bụng, lại thấy đáng yêu đáng thương hề hề của Tiểu Long Nhi xuất hiện ở trước mắt mình, nhất thời cơn tức giận tận trời lập tức bay lên đến chín tầng mây.

“Bảo Bối.” Nàng thật cẩn thận ôm lấy bé, yêu thương ôm vào trong ngực, không chút nghĩ ngợi, lại không để ý đến mọi người, xoay người trở về chỗ ngồi của mình trong công ty, liền vạch áo cho bé uống sữa.

Ánh mắt mọi người trợn to nhìn không chớp mắt, ngây ngốc thất thần nhìn mãi đến khi Từ Tô biến mất ở trong tầm mắt các nàng, các nàng mới bắt đầu khôi phục thần trí.

“Trời ạ, đây là con của Từ Tô?”

“Là chồng của Từ Tô?”

“Chồng của cô ấy thật đẹp trai.”

“Cái cô này tại sao lại tốt số đến như vậy?”

Bàn tán xôn xao, nhưng ánh mắt vẫn như cũ kiên trì nhìn về phía Long Duệ hai tay đã trống trơn, tất xú mê gái lại nổi lên. Cơ hồ không ai có gì do dự, lại điên cuồng dùng mảnh đi lên.

Rất không công bình, một cô gái bình thường như Từ Tô lại không thèm liếc một cái đại soái ca trước mắt, các nàng vừa là hâm mộ, lại vừa là đố kỵ.

“Ai nha, thì ra anh là chồng của Từ Tô a, Từ Tô mệnh thật tốt.” Không biết là ai tràn ngập ghen tuông nói một câu như vậy.

Người đàn bà quản lý hành chính cũng lập tức tiếp lời nói: “Đúng vậy, kỳ thật, người của Từ Tô không được tốt lắm, tất cả mọi mặt khác đều là kém nhất so với các chị em ở nơi đây, chúng tôi đây người nào đều so với cô ấy cũng tốt hơn.” Bà ta thật sự tự nâng cao mình, mề khen mề dài đuôi.

“Đúng vậy, đúng vậy, Từ Tô a, hành vi cũng không tốt lắm, nghe nói a, từng có quen không ít nam nhân.” Những ả này vì muốn ganh ghét với Từ Tô, cái gì cũng dám nói.

Đám phụ nữ tuy rằng trong lòng cảm thấy mình thật nhỏ nhen, nhưng mà người đàn ông trước mắt thật hiếm có, lần đầu tiên trong cuộc đời các nàng, mới gặp qua một người đàn ông đẹp trai và sức quyến rũ để cho người ta động lòng đến vậy, ti bỉ vô sỉ một chút thì có sao đâu?

Long Duệ không hề rảnh, chính là thần nhiên quét các nàng liếc mắt một cái, cao ngạo đứng, đối với những người phụ nữ đang muốn dán sát vào thân thể hắn, vừa không cự tuyệt, cũng không nhận.

Từ Tô ở bên trong một bên nhẹ nhàng yêu thương vỗ về khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Long Nhi, nhưng tai đã nghe tất cả những thanh âm truyền từ bên ngoài đến, không khỏi vừa tức vừa buồn cười.

Những người này, vì một người đàn ông, cư nhiên như vậy tổn hại nàng, quá mức hoang đường mà. Nhưng mà, người đàn ông ấy cùng nàng hoàn toàn không có quan hệ, nàng cũng không thêm để tâm, ai thích thì cứ lấy đi.

Tiểu Long Nhi một bên uống sữa, một bên quan sát nét mặt của nàng, phát hiện nàng vô cùng bình tĩnh, trong lòng có chút thất vọng. Hắn vội tới là muốn tạo cho mẫu hậu một cơ hội a.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 32: Giống Như Lang Như Hồ

“Từ Tô, người đàn ông bên ngoài kia là chồng của cô?” Vu Mẫn đang đứng từ bên ngoài đi vào bên cạnh thân thể của nàng, vẻ mặt không dám tin hỏi.

Từ Tô đang nhìn Tiểu Long Nhi với ánh mắt yêu thương ngược lên nhìn Vu Mẫn, bất đắc dĩ phiền não nói: “Hắn không phải là chồng của ta.” Bên ngoài tên nam nhân kia tại

sao lại rêu rao như vậy a, làm cho nàng chịu không ít phiền toái.

Vu Mẫn nghe vậy, lại mở to hai mắt nhìn, lại không dám tin nhìn nàng, khẩn trương cầm lấy tay nàng hỏi: “Thiệt hay giả? Bạn có gạt mình không?” Nam nhân tốt như vậy làm sao tìm a? Từ Tô lại còn nói không phải nam nhân của nàng? Nói ra ai cũng không tin a.

“Là thật, vô cùng thật, ta cam đoan, ta thề.” Nàng thiếu chút nữa sẽ thề với trời, biểu tình vô cùng nghiêm túc nói, nàng mới sẽ không nói dối đâu.

Vu Mẫn vẫn là không tin, vẫn nghĩ nàng đang nói dối: “Không phải nam nhân của bạn, anh ấy tại sao lại mang đứa nhỏ đến? Đây cũng quá hào tâm đi?” Làm sao có nam nhân tốt như vậy? Còn anh tuấn soái khí, vạn người mê.

Từ Tô hết chỗ nói rồi, nàng rõ ràng cái gì cũng không nói, muốn tin hay không tin tùy nàng. Nàng không hề để ý tới nàng ấy nữa, mà là chăm chú vào việc cho Tiểu Long Nhi uống, vô cùng thân thiết âu yếm Tiểu Long Nhi.

Tiểu Long Nhi thoải mái nhắm mắt lại, đối với những âm thanh huyền ảo bên ngoài mắt nhắm lại, hấp thụ mùi ngon của sữa, cái miệng nhỏ nhắn chép chép nuốt nuốt, đáng yêu cực kì.

Vu Mẫn thấy nàng không hề giải thích, lại thấy biểu tình nàng còn thật sự bình thản, liền cảm thấy nàng nói có thể là sự thật, nếu là chồng của nàng, về mặt bọn họ tại sao là như vậy?

“Từ Tô, hắn thật sự không phải chồng của bạn? Nếu thật sự không phải, ta muốn theo đuổi.” Nàng thử thăm dò lại hỏi, vẻ mặt rục rịch.

Từ Tô mắt lại trợn trắng, không kiên nhẫn nói: “Ta đã nói rồi, không phải, hoan nghênh bạn đi theo đuổi, ta còn có thể cung cấp phương tiện cho bạn, nếu bạn cần.”

“Thật vậy chẳng? Thật tốt quá, Từ Tô, bạn là tốt nhất.” Vu Mẫn lúc này rốt cuộc thả lỏng tâm tin nàng, hưng phấn vui sướng hoa chân múa tay, ôm mặt của nàng liền hưng hăng hôn một cái thật mạnh.

Nàng bị nàng ta dọa sợ nhảy dựng, vì một người nam nhân đáng sao? Nàng chính là không rõ nam nhân bên ngoài có gì tốt, đáng giá nhiều nữ nhân như con thiếu thân lao đầu vào lừa, không hề luyến tiếc.

“Bên ngoài nữ nhân giống như lang như hổ, bạn còn không chạy nhanh ra giành, cẩn thận bị người khác nhanh chân đến trước, đến lúc đó ta giúp đỡ không được đâu a.” Nhìn bên ngoài cãi nhau, nàng hảo tâm nói với Mẫn.

Quả nhiên, Vu Mẫn vừa nghe, lập tức giống như hỏa tiễn liền xông ra ngoài, đến bên ngoài vừa thấy, quả nhiên soái ca bị một đám phụ nữ vây xung quanh, quả thực chính là chật như nêm cối.

“Tránh ra, toàn bộ tránh ra cho tôi, anh là của tôi.” Vu Mẫn không cách nào đi vào, sốt ruột không thôi, đành phải ở bên ngoài hét lớn.

Tiếng hét của nàng không có phát sinh nửa điểm tác dụng, các nữ nhân đầu thêm đề ý đến, chỉ cần là nam nhân các nàng đề mắt, mặc kệ có chủ không chủ, các nàng cứ tiến lên.

Vu Mẫn bị chọc tức, thấy mọi người không để ý tới chính mình, gấp đến độ lập tức đẩy mọi người, rốt cuộc vô cùng khó khăn mới vào được đến bên trong, nhưng càng làm cho nàng tức giận là, sớm đã có ba bốn nữ nhân không biết xấu hổ đang bám chặt trên người Long Duệ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 33: Ai Đến Cũng Không Cự Tuyệt

“Các người tránh ra, các người mau tránh ra, anh ấy là của tôi.” Vu Mẫn bị chọc tức, hướng về các người phụ nữ đang bám chặt trên người Long Duệ quát. Nàng thật sự là bị chọc tức, làm sao còn lo lắng hình tượng, nhìn thấy tình huống này, nàng liền bốc hỏa.

Các nữ nhân kia làm như không nghe thấy, vẫn như c

phía sau tiến tới phía trước tới gần Long Duệ, có người còn muốn lộ những nữ nhân đang bám lấy người Long Duệ ném xuống.

Mà Long Duệ chỉ nhìn nhìn các nàng, nghiêng ngả cười cười, hân thích nhất chính là trò chơi như vậy, nhìn các nữ nhân vì chính hắn tranh giành tình nhân, đầu đến người chết ta sống, hắn liền cảm thấy kiểu ngạo tự hào, trong lòng còn có cảm giác thật vừa lòng.

Những thân thể mềm mại bám trên người hắn, hắn vô cùng hưởng thụ, vô cùng thoải mái, gát gạo dán hắn, hắn có thể cảm giác được rõ ràng những đường nét quyến rũ đang cọ sát vào thân thể hắn, rất thích thú. Còn có người kia đang bám sát vào thân dưới của hắn đôi bắp chân thon dài quần lầy lầy, hắn đột nhiên có phản ứng.

Vu Mẫn vô cùng căm tức, nữ nhân này cư nhiên không nhìn nàng. Không chút nghĩ ngợi, nàng liền xông tới kéo lấy một nữ nhân đang đứng gần nàng nhất, dùng sức đem người không hề phòng bị nàng lôi từ trên người Long Duệ xả xuống dưới. Dứt ra được một người, nàng lập tức lại đi lôi một cái khác. Nhưng là, thực bất hạnh, hành động của nàng làm cho các nữ nhân khác phản kích, các nữ nhân vốn định thân cận Long Duệ lập tức chuyển hướng sang nàng, vừa đánh vừa mắng Vu Mẫn.

“Xử nữ nhân, cô cư nhiên muốn độc chiếm hắn, mơ tưởng.”

“Cô nằm mơ đi, anh ấy là cái gì của cô, thí, lộc từ thùy thủ còn không biết đâu.”

“Vu Mẫn, cô tránh một bên đi, dựa vào cô, muốn cùng chúng ta tranh?”

.....

Mặc kệ quen hay không quen, những nữ nhân đều nhìn nàng một cách khinh thường, thiếu chút nữa học chiêu bài của Cái Bang phun nước bọt vào nàng. Chẳng qua, các nàng hiện tại không có thời gian để quan tâm đến nàng, trước tiên giành lấy nam nhân vào tay rồi nói sau.

Vu Mẫn thật sự là chọc tức chết, tức giận công tâm, nàng ở bên ngoài hét lớn: “Anh ấy chính là của tôi, Từ Tô nói cô ấy sẽ giúp tôi, Từ Tô nói người đàn ông này là của tôi.” Nàng không chút nghĩ ngợi, liền nhắc đến Từ Tô để uy hiếp.

Nhưng những nữ nhân này hoàn toàn không để lọt vào tai, trong mắt trong lòng các nàng chỉ có người đàn ông này. Bất kể nàng nói Từ Tô hay không Từ Tô, cho dù Từ Tô là nam nhân các nàng cũng không thêm đề ý.

Long Duệ thì không giống như thế, khi hắn nghe được người đàn bà không biết thẹn ở trước mặt nhắc đến tên người đàn bà hắn căm ghét. Ánh mắt hắn nhất thời chuyển sang sắc bén đứng dậy, vẻ mặt cũng trở nên có chút nghiêm túc.

Người đàn bà chết tiệt kia, nàng cư nhiên dám nói như vậy? Hắn là cái gì? Nói cho ai liền cho ai sao? Hắn có thể là vật phẩm, muốn tặng người ta thì tặng hay sao, huống chi người đàn bà chết tiệt này đến bây giờ vẫn không thêm đề ý đến hắn.

Tốt, tốt lắm. Hấn càng muốn, lại càng nghiêng răng nghiêng lợi, nàng đối xử với hấn như vậy, như vậy cũng đừng trách hấn vô tình, hấn muốn cho nàng xem một trò hay.

“Cô lại đây.” Nghĩ đến đây, hấn nở nụ cười, hướng Vu Mẫn đứng cách đó không xa ngoắc ngoắc ngón tay, cười đến thực tà ác.

Những nữ nhân khác đều bị vẻ mặt của hấn cùng động tác làm cho, sùng sốt, toàn ngơ ngác ngây ngốc nhìn hấn. Không biết hấn là làm sao vậy? Tại sao có thể như vậy.

Vu Mẫn mừng rỡ như điên, nghe được hấn gọi chính mình, lập tức không nói hai lời, mặc kệ mọi người còn ngây ngốc, vọt tới trước mặt hấn, vẻ mặt vui sướng.

“Cô nói, cái người tên Tử Tô nói ta thuộc về cô, có phải hay không?” Hấn tà mị nói, đôi mắt hoa đào tựa như mười phần điện từ, mạnh mẽ bắn về phía nữ nhân đang đứng trước mặt.

Vu Mẫn chỉ biết ngây ngốc hồ hồ gật đầu, mê muội nhìn hấn, quên hết tất cả.

Có một khác, biểu tình của Long Duệ thực có vẻ lo lắng, nhưng mà chỉ là chột lóe qua mà thôi, hấn khôi phục như thường, mị hoặc chúng sinh cười nói: “Tốt lắm, ta sẽ thuộc về ngươi.”

Lời này vừa nói ra, những nữ nhân khác đều tròn tròn mắt, không nghĩ tới hấn cư nhiên lựa chọn duy nhất một người phụ nữ mà buông tay tất cả những nữ nhân thiên kiều bá mị như các nàng.

“Không cần, chúng tôi thích anh, chúng tôi thích anh.” Đám nữ nhân không thuận theo, đều không chịu rời khỏi thân thể hấn, gắt gao bám chặt không buông.

Vu Mẫn vô cùng cao hứng, làm sao còn để ý nữ nhân này, dù sao người đàn ông này là của nàng, hiện tại để mặc các nữ nhân này lợi dụng một chút vậy.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 34: Cảnh Xuân Vô Tận

Tử Tô không bao giờ ngờ tới chỉ vì một lời nói của mình mà gây nên hậu quả nghiêm trọng như thế, nhưng nàng không phải là người lo lắng nhiều như vậy, chỉ cần không ảnh hưởng đến mình, thì nàng không cần, nàng chắc chắn sẽ không để ý.

Vu Mẫn tự dung trở thành người may mắn, dưới ánh mắt hâm mộ kiêu đồ kị của nhóm

nữ nhân kia, nàng cùng Tử Tô về nhà. Dọc đường tinh thần hưng phấn cực độ, tíu tít không ngừng với Tử Tô.

Vừa đến trước nhà Tử Tô, nàng lại biến mình trở thành một thiếu nữ khép nép, trên khuôn mặt nhiễm một mảng hồng hồng, như là tân nương lần đầu tiên được gặp tướng công của mình.

“Tiến vào đi!” Tử Tô mở cửa, bước vào trong, lại phát hiện Vu Mẫn không chịu bước vào, chỉ lộ đầu nhón nhìn nữ nhân đang đứng cười.

Vu Mẫn nghe vậy, liền kích động tiến vào phòng, nhìn qua nhìn lại, chỉ thấy có mấy nam nhân đang đứng, không thấy bóng dáng Long Duệ đâu cả.

“Hấn đâu?” Nàng quay sang nhìn Tử Tô chất vấn, nghi ngờ hình như Tử Tô đang lừa mình.

Tử Tô quay người đóng cửa lại, liếc mắt vào căn phòng đang đóng cửa, vài tên lính tôm tép đã biến thành người cung kính chào nàng.

“Bảo Bối, mẫu hậu đã về!” Nàng nhìn vào phòng cười tùm tùm nói.

Quả nhiên, cửa phòng lập tức mở ra, Long Duệ ôm Tiểu Long Nhi đi ra, Tiểu Long Nhi đưa bàn tay bé bé bụ bẫm về phía nàng cười toe toét.

“Cục cưng!” Tử Tô không khỏi mỉm cười, theo bản năng của một người mẹ, tiến đến trước mặt Long Duệ bế Tiểu Long Nhi ôm vào lòng, hôn chóc chóc lên khuôn mặt bầu bình của con.

Long Duệ từ sớm đã phát giác ra nàng trở về cùng một nữ nhân. Hấn hậm hừ đánh giá cẩn thận nữ nhân đó từ trên xuống dưới, chỉ thấy nữ nhân này thật bình thường, không có chút đặc biệt.

“Cũng dễ nhìn!” Tiểu bảo bảo rời khỏi người hắn, Vu Mẫn đã quăng mắt sự ngượng ngùng, lao vào lòng hắn.

Từ Tô không thèm nhìn đến hai con người đang dán sát vào nhau bên kia, ôm Tiểu Long Nhi đi vào phòng, cho Bảo Bối uống sữa. Nhóc con vừa bú xong, nàng liền chạy nhanh đi kiếm chút gì ăn, rồi lại hi hi tã tã cho nhóc con, cũng thừa dịp tắm cho sạch sẽ cơ thể. Cả ngày mệt mỏi, la hét, nàng muốn ngủ một giấc cho thật thoải mái để ngày mai có thể bắt đầu một ngày mới.

Vu Mẫn vẫn dán sát vào người Long Duệ, cả người như con rắn không xương nhu nhược dựa vào người hắn, một tác cũng không rời. Toàn bộ quá trình xảy ra từ đầu đến đuôi nàng xem đám binh lính đang đứng như bình hoa.

Từ Tô làm như không thấy chuyện gì đang xảy ra, nàng ôm Tiểu Long Nhi đi gặp bác Chu Công, hoàn toàn không ngó mắt tới cặp nam nữ ngoài kia.

Long Duệ vốn dĩ không thèm hờn giận nữ nhân kia, nhưng đã nhiều ngày hắn chưa từng chạm vào bất kì nữ nhân nào, lại cả chuyện của chiều nay, hắn không thể kiềm chế nổi lên phản ứng.

Có một nữ nhân để ảm áp trên giường cũng không hề sai, khi lão đối diện với xú nữ nhân kia, hắn chỉ là một nam nhân bình thường. Long Duệ ôm Vu Mẫn, ngã vào ghế sofa.

Vu Mẫn bị thân thể to lớn của hắn đè lên, trong lòng có chút hạnh phúc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn chuyển hẳn sang hồng ửng, nàng từ từ cảm nhận hương vị nam tính trên người hắn.

Long Duệ sớm đã không còn bình tĩnh, hắn di chuyển trên cơ thể Vu Mẫn, từ ngực men theo thân người chuyển dần xuống hạ thân, hắn nàng thượng du di, theo ngực đến hạ thân, hắn cảm nhận được hơi thở Vu Mẫn càng lúc càng gấp gáp, càng lúc càng mê ly.

“A, dừng... ta...” Vu Mẫn biết mình và hắn đang ở ngoài phòng khách, ngoài nàng và Long Duệ còn có đám lâu la, nhưng vừa nhìn lên, đã thấy không còn bất kì một ai phá ngang không khí đầy điểm tình này, nàng cảm thấy làm việc đó ở phòng khách hình như không được thích hợp cho lắm.

“Sao, vẫn là không cần?” Long Duệ ngẩng đầu lên nhìn nữ nhân phía dưới, có ý đề cao âm lượng để cho ai đó bên trong phòng có thể nghe thấy.

Vu Mẫn dưới thân hắn, sớm đã không còn tỉnh táo, chỉ có thể khẽ rên lên vài tiếng kiều mị, hơi thở càng lúc càng dồn dập.

Long Duệ cũng bị quyền rũ không thể ngừng, Ghế sofa thì nhỏ lại hẹp, quả thật làm chuyện đó thật sự rất vất vả, nhưng lại khiến cho hắn cực kì hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 35: Nhị Nữ Cộng Sự Nhất Nam

“Điện hạ, cô ta là ai?” Hồng Tuyến đỏ mắt nhìn nữ nhân bị Long Duệ đặt ở dưới thân, ghen tuông lan tràn nung nấu hỏi.

Vu Mẫn đang sa vào bể dục vọng, bị nam nhân làm cho mê mẩn cả tâm hồn, nào biết đâu rằng có một nữ nhân tự nhiên từ đâu xuất hiện ra? Chỉ thấy nàng hai mắt mê ly, quần áo hỗn độn.

Long Duệ tức giận đang nằm nửa người trên mình Vu Mẫn đứng bật dậy, trừng mắt liếc nhìn Hồng Tuyến một cái, có chút không kiên nhẫn. Kêu nàng đến, thật không biết là sai lầm hay không a.

Hồng Tuyến thấy hắn nổi giận, bị dọa đến nhảy dựng, vội vàng cup mắt xuống, làm khuôn mặt tươi cười thật cẩn thận nói: “Hồng Tuyến biết sai rồi, thỉnh điện hạ tha thứ, Hồng Tuyến cũng không dám nữa.” Nói xong, nước mắt đọng đầy hốc mắt.

Vu Mẫn lúc này nghe được thanh âm kinh sợ của nữ nhân xa lạ, thế này mới phát hiện không biết nàng ta khi nào thì đến, phòng khách này ở đâu đột nhiên xuất hiện thêm một nữ nhân.

“Cô, cô là ai?” Vu Mẫn theo phản xạ tự nhiên muốn che khuất thân thể lỏa lồ của chính mình, nhưng là bởi vì thân thể của Long Duệ còn nằm ở trên cơ thể của nàng, cho nên nàng có vẻ thập phần mất tự nhiên.

“Ta là nữ nhân của điện hạ, ta gọi là Hồng Tuyến.” Hồng Tuyến vốn cực kì xem thường nàng, đơn giản là Vu Mẫn là một phạm nhân, mà nàng là một San Hô tinh, thân phận địa vị tự nhiên so với phạm nhân tất nhiên sẽ cao hơn nhiều rồi. Nhưng là, ở trước mặt Long Duệ, nàng không dám biểu lộ ra sự khinh bỉ chính mình, sợ Long Duệ sẽ phản cảm.

Nữ nhân của điện hạ? Vu Mẫn có chút kỳ quái, nhưng đột nhiên thấy nàng không biết cảm thấy thẹn dựa vào trên người Long Duệ của nàng, chột hiểu.

“Anh ấy là của ta.” Vu Mẫn tức giận cực kì, dùng bàn tay đang đặt ở trên người Long Duệ đẩy Hồng Tuyền ra, vô cùng tức giận nói. Nàng cực kì không có thói quen chính nam nhân thân thiết cùng với mình, có người ở bên ngoài.

Hồng Tuyền ngấm nằng liếc mắt một cái, trong mắt có chút khinh miệt, dựa vào cái gì nói Long Vương là của nàng? So với tư sắc, nữ nhân trước mắt không bằng chính mình. Luận đáng người, lại càng không đáng nói đến. Bất luận là ở một điểm nào, nàng ta vĩnh viễn cũng không là đối thủ của nàng.

“Ta là nữ nhân của điện hạ, cô cũng không ngoại lệ. Hầu hạ điện hạ, là trách nhiệm của chúng ta, chẳng phân biệt là cô hay ta.” Hồng Tuyền cố ý nói, nàng vẫn biết điện hạ không thích tranh giành tình nhân, hoặc là nữ nhân có tâm đồ kỵ mãnh liệt.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, Long Duệ đối với Vu Mẫn dưới thân vô cùng tức giận, cả giận nói: “Nữ nhân, cô còn muốn chịu ân sủng của ta liền ngoan ngoãn nghe lời, học tập Hồng Tuyền đi. Bằng không, nữ nhân muốn nằm trong lòng thiên thiên vạn vạn, không cần một mình người đâu.”

Vu Mẫn nghe vậy, trong lòng run lên, không biết tại sao, đột nhiên liền sợ hãi lo lắng đứng lên, không dám nói thêm nữa. Đành phải oán hận trừng mắt liếc nhìn Hồng Tuyền một cái, nung nịu phục tùng.

“Đạ, muội đã biết.” Nàng biết vâng lời, nhẹ giọng khinh ngữ, ra dáng như đã bị giáo huấn, lập tức liền chiếm được khen ngợi của Long Duệ.

Long Duệ đối với biểu hiện của Vu Mẫn phi thường vừa lòng, hôn nàng một cái, mỉm cười nói: “Không sai, không sai, cô thực thông minh, bản vương thích.”

Hồng Tuyền nghe xong, tuy rằng bất mãn, nhưng là không dám nói thêm gì. Toàn tâm toàn ý áp vào lấy lòng Long Duệ, cùng Vu Mẫn tranh thủ tình cảm.

Đắc ý nhất là Long Duệ, hắn là ôm trái ôm phải, gấp sô pha nhỏ không đủ lớn, nghĩ nghĩ, lén lút đem sô pha nhỏ biến thành một chiếc giường đôi, tự nhiên ba người lăn ở trên mặt giường, cũng không cảm thấy chật chội, ngược lại cũng có tình thú.

Vu Mẫn cùng Hồng Tuyền hai người, bán mạng hầu hạ cùng khiêu khích Long Duệ, đủ loại thanh âm kích tình thoải mái thay nhau vang lên, tràn ngập vào tai của Từ Tô đang ở trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 36: Không Cảm Thấy Thẹn

Từ Tô nổi giận, suốt cả một đêm, nàng bị thanh âm ái muội bên ngoài này làm cho không thể đi vào giấc ngủ, mấy người này, cũng không biết nhỏ giọng một chút, quả thực dường như coi như trong phòng không có người, hành vi phóng đãng. Nàng vốn định đi ra ngoài mắng vài câu, nhưng lại sợ nhìn đến cảnh tượng không nên thấy, đành phải cố nén.

Hôm nay sáng sớm, nàng l

iền mở to đôi mắt gấu mèo ra mở cửa phòng, đập vào mắt đó là ba thân thể trần truồng của bọn họ, thân mình nõn nộn da thịt.

“A.” Tiếng hét chói tai của nàng tai không kịp nghĩ liền thốt ra, sợ tới mức từng bước từng bước lui ra phía sau liền thất kinh đóng sầm cửa phòng, một bộ kinh hồn chưa định bộ dáng.

Tiểu Long Nhi mở đôi mắt to còn mê ngủ, vô tội nhìn về mặt của mẫu hậu đã đỏ hồng toàn bộ, chớp chớp đôi mắt liền đã hiểu được, không tiếng động nở nụ cười.

“Mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi nhẹ giọng kêu to, tay nhỏ bé quơ quơ về phía nàng.

Từ Tô tức giận vô cùng, ngượng ngùng không thôi. Vừa đi về hướng Tiểu Long Nhi, vừa mắng: “Bọn họ cũng quá.” Ách, nàng cư nhiên không biết chắc là mắng cái gì, thiệt nhiều lời nói bị nghẹn ở trong cổ họng nói không nên lời.

Tiểu Long Nhi bỏ nhào vào trong lòng của nàng, cười tủm tỉm nhìn nàng, vẻ mặt vừa giả vờ lại đáng yêu.

Nàng kim lòng không đậu hôn khắp khuôn mặt nhỏ nhắn hấn, nhìn thấy con thật sự là tâm tình thoải mái, quên đi tất cả những bức bối.

Mà tiếng hét chói tai của Từ Tô, đương nhiên là đánh thức ba người đang ngủ ở bên ngoài. Long Duệ vô cùng tức giận, phi thường khó chịu. Mới sáng sớm tỉnh mơ đã bị người khác làm ồn, hấn tâm tình phi thường không tốt. Hấn tối hôm qua vận động quá mức, trái ôm phải ôm, đến gần sáng mới ngủ.

“Ồn cái gì mà ồn, mau câm miệng ngay cho bản vương.” Hấn nhìn quanh phòng một vòng, thể này mới đem ánh mắt hung ác hướng về cửa phòng đang

đóng chặt. Thật lâu sau, hân đột nhiên lộ ra có ý tứ tươi cười

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn cũng bị đánh thức, tự nhiên cũng tức giận giống Long Duệ, nhưng mà các nàng mặc kệ mọi chuyện, vội vàng nũng nịu oa vào trong lòng hân, bắt đầu tranh thủ tình cảm tiếp tục.

Cho Tiểu Long Nhi uống sữa xong, nàng lúc này mới đánh bạo, lại vẽ mặt tức giận một lần nữa mở cửa phòng ra, chính là trước mắt tình cảnh vẫn như cũ làm cho nàng thập phần tức giận, còn có ngượng ngùng.

Ba nam nữ vẫn như cũ không thay đổi bản tính, trừ bỏ che khuất vị trí trọng điểm ở hạ thân ra, hai nữ nhân thân thể còn trần trụi, không biết cảm thấy thẹn đem thân mình gắt gao dán trước bờ ngực to lớn của gã đàn ông kia, nam nhân trước ngực một mảnh đen nhánh.

Mà tại phòng bếp bọn lính tôm tướng của sớm đã chuẩn bị xong bữa sáng, nhưng bọn hân không dám kêu Từ Tô ăn cơm, chính là không yên bất an đứng ở trong phòng bếp, do dự.

Từ Tô vốn định một lần nữa trốn trở về phòng, nhưng thời gian không cho phép nàng làm như vậy nàng làm như vậy, hơn nữa lúc này trên giường nam nhân tà ác đang khiêu khích dường như nhìn nàng, giống như đang nhạo báng nàng.

Thật sâu hít một hơi, nàng rất nhanh liền khôi phục thần sắc như thường, mặt không chút thay đổi bước từng bước nặng nề, chậm rãi hướng phòng bếp đi đến.

Trải qua vô số lần căn dặn, và dặn dò Tiểu Long Nhi vô số lần, lại ra lệnh cho bọn lính tôm tướng của nhóm bảo vệ thật tốt Tiểu Long Nhi xong, nàng rút cuộc mang theo lo lắng rời khỏi cửa.

Vu Mẫn chưa rời khỏi cửa để đi làm, lúc này cô ta còn không biết cảm thấy thẹn gắt gao sấn sát vào trên thân thể to lớn của gã đàn ông kia, trải qua tới một trận mây mưa dữ dội tới quá, nàng giống như đã bị nghiền nát phiến, vô cùng lưu.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 37: Nghe Kể Chuyện Xưa

Tiểu Long Nhi sau khi nghe lời dặn dò của Từ Tô, cũng không rời khỏi phòng, mà là thoải mái nằm ở trên giường, đang thẳng tay chân thành hình một chữ trình to nhắm mắt lại.

Mẫu hậu nói, bé không được đi ra ngoài, bởi vì bên ngoài người đời phong bại tục. Đây là mẫu hậu nói, sợ là ảnh hưởng hân, sẽ làm hư hân, cho nên nằm oa mãi ở trên giường.

Bé thực ngoan vâng lời mẫu hậu, cho nên đành phải chơi ở trong phòng, nhất thời cảm thấy vô cùng nhàm chán. Vừa lúc lúc này, bên ngoài hai tên lính tôm tướng của đẩy cửa bước vào.

“Tiểu Điện Hạ.” Bọn họ mang nước và hoa quả, điếm tâm cùng thức ăn tiến vào, tất cung tất kính đối với Tiểu Long Nhi nằm ở trên giường nói.

Tiểu Long Nhi nghe vậy quay đầu nhìn về phía bọn họ, nhìn thoáng qua những thứ bọn họ đang mang trong tay, nhất thời không có hứng thú, buổi sáng khi mẫu hậu đi, sớm đã cho hân uống no rồi, hân hiện tại không muốn ăn gì cả.

“Ta không muốn ăn gì hết.” Hân nũng nịu nói, bộ dáng buồn bã ỉu xìu, thật là nhàm chán a.

Hai tên lính tôm tướng của cũng không dám nhiều lời, đặt mọi thứ ở trên bàn, liền tất cung tất kính thối lui đến một bên, canh giữ ngay cửa, cúi đầu không nói lời nào cũng không nhìn hân.

Tiểu Long Nhi ngắm bọn họ liếc mắt một cái, sau đó chợt hiểu, nhất định là mẫu hậu bảo bọn họ đến canh chừng mình, bằng không bọn họ sẽ không đứng tại đó.

“Ta thấy thật nhàm chán.” Bé ở trên giường lăn qua lộn lại, đánh lăn vòng vòng, nếu không thì cũng là bay lên bay xuống, bay tới bay lui, chính là nhàm chán vô cùng.

Hai tên lính tôm tướng của kia nghe vậy, liếc mắt nhìn nhau, sau đó mới thật cẩn thận nói: “Tiểu Điện Hạ, nếu không, nếu không, để tiểu nhân kể cho nghe một chút chuyện xưa a.”

Kể chuyện xưa? Tiểu Long Nhi tiểu long vĩ vừa chuyển, mở to hai mắt nhìn, chờ mong nhìn hân, hưng phấn nói: “Cái gì chuyện xưa a? Nói mau, nói mau, Bảo Bối muốn nghe.” Nói xong, bay xuống dưới, ngoan ngoãn ngồi ở trên giường, nhìn hân.

Khi nghe bé muốn nghe bọn hán kể chuyện xưa, lính tôm tướng của nhìn thấy vẻ mặt hán lúc này vô cùng đáng yêu, nở nụ cười. Vợ hỏi: “Tiểu Điện Hạ, ngài biết biển lớn của Trung Quốc chia làm vài địa phận hải vực không?”

Tiểu Long Nhi lắc đầu, mẫu hậu cũng không nói với hán, hán làm sao biết. Hán từ khi ra đời đến giờ, vẫn ở tại nơi này, cũng rất ít khi đi đâu.

Lính tôm tướng của nở nụ cười, trong lòng thầm nói, Tiểu Điện Hạ thật đơn thuần thật đáng yêu a, không chỉ có như thế, Long Hậu cũng là một người rất đơn giản, bọn họ đều thực thích Long Hậu và Tiểu Điện Hạ a.

“Biển lớn gồm có, biển Đông, biển Bắc, biển Tây và biển Nam. Long Vương chính là cai quản ở Nam Hải, mỗi hải vực đều có một vị Long Vương cai quản, Tiểu Điện Hạ ngài nhất định còn không có gặp qua.” Lính tôm tướng của cung kính tóm tắt, kể cho Tiểu Long Nhi hiểu biết thêm về thế giới bên ngoài.

Tiểu Long Nhi nhảy dựng lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập hưng phấn: “Vui a, ta cũng thật muốn đi xem cho biết a, Long Cung kia nhất định rất đẹp a.” Hán nhớ tới Long Cung của Long Duệ, đôi mắt nhỏ trở nên lấp lánh ánh sáng trong suốt.

Bọn lính tôm tướng của nở nụ cười, Tiểu Điện Hạ thật sự là thích đi chơi, “Tiểu Điện Hạ nếu muốn đi, những Long Vương nhất định sẽ hoan nghênh.” Bọn họ chân thành nói.

Tiểu Long Nhi nghe vậy, ánh mắt liền nhanh như chớp chuyển động hán lên, bắt đầu tâm động. Nhưng là, nhưng là, mẫu hậu không cho bé đi, bé cũng không muốn cho mẫu hậu không vui.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 38: Tái Ngộ Long Vương

Tiểu Long Nhi thất vọng, ngã nhào trên giường, cái miệng nhỏ nhắn trề môi, ra dáng vô cùng thất vọng.

Bé thật muốn ra biển lớn để chơi a, đặc biệt vừa rồi nghe được bốn hải vực phân biệt có bốn vị Long Vương, bốn Long Cung giống nhau, làm cho bé vô cùng thích ý, muốn đi xem cho biết.

Lính tôm tướng

của thấy bộ dáng của bé không có hứng thú, trong lòng biết bé chắc là đang buồn, nhưng Long Hậu đã dặn dò, bọn họ cũng không dám không tuân theo, lập tức cảm thấy mình thực sự là nhiều chuyện, âm thầm ảo não không thôi.

Tiểu Long Nhi thất vọng một lúc lâu sau, đôi mắt đen nhanh như chớp mở ra, cái bộ não nhỏ nhắn của bé hoạt động, cái đuôi nho nhỏ phe phẩy.

Chỉ chớp lát sau, chỉ thấy cái đuôi nhỏ của bé nhếch lên, đã có một chủ ý hay. Hưng phấn bé bay lên trời, bay lung tung khắp trong phòng oa oa tán loạn.

“Ta muốn ra khỏi nhà, ta muốn thấy biển, ta muốn đi gặp Long Vương.” Hán đặc ý nhỏ giọng ở trong phòng vang lên, cái đuôi nhỏ vung vẩy, vô cùng khoái chí.

A? Hai tên lính tôm tướng của bị lời nói của bé dọa choáng váng. Tiểu Điện Hạ muốn rời khỏi nhà? Nhưng Long Hậu đã ngàn vạn lần dặn dò ra lệnh, cái này bọn họ làm sao bây giờ a?

“Tiểu Điện Hạ, Long Hậu đã nói qua, không thể ra khỏi cửa.” Lính tôm tướng của nho nhỏ giọng nói, vô cùng hối hận, không có chuyện gì lại đi kể chuyện xưa cho hán nghe? Khiêu khích niềm hứng thú của bé, bây giờ thì sao đây bé đã muốn ra khỏi nhà để đi chơi.

Tiểu Long Nhi nhìn bọn họ cười tủm tỉm, ánh mắt nhanh như chớp chuyển động, sau đó ngọt ngào nói: “Đừng lo, ta sẽ trở về nhà trước khi mẫu hậu về, mẫu hậu sẽ không biết, hơn nữa, mẫu hậu vốn yêu thương ta, mẫu hậu sẽ không tức giận.”

Bọn lính tôm tướng của cũng không lạc quan như bé đâu, kỳ thật bọn họ cũng không muốn bé đi ra ngoài, nếu là ở bên ngoài có chuyện không hay xảy ra, bọn họ chịu không nổi.

“Không, không được a, Tiểu Điện Hạ. Long Hậu không có khả năng không biết.” Bọn lính tôm tướng của vội vàng khoát tay, sợ tới mức sắc mặt tái nhợt.

Tiểu Long Nhi mới mặc kệ, tâm của bé đã sớm bay ra đi ra ngoài rồi. Nhìn bọn họ nhất gan sợ phiền phức liếc mắt một cái, quay đầu liền bay ra cửa sổ, nhanh chóng bay về hướng xa xa.

Hai lính tôm tướng của kia sợ hãi, tro mắt nhìn bé biến mất không thấy, nhất thời nói không nên lời, sợ tới mức mềm nhũn té trên mặt đất.

Tiểu Điện Hạ chạy. Trong đầu bọn họ chỉ có một ý nghĩ duy nhất này.

Tiểu Long Nhi bay ra khỏi phòng, thích chí bay lượn vòng ở trên những đám mây, một hồi đuổi theo những chú chim, một hồi ở trong mây chơi trốn tìm, chơi một hồi lâu sau, lúc này mới nhớ là mình muốn đến biển để tìm những vị Long Vương khác.

Bay dọc theo bờ biển trong chốc lát, bé mới dừng lại, trên bãi biển, đôi mắt nhỏ tinh nghịch đảo nhanh như chớp, không biết nơi này là chỗ nào a.

“Chào chú ạ, xin hỏi nơi này là biển gì a?” Vừa vặn, bé vừa nhìn thấy một người đàn ông đang nằm trên bờ cát ngủ, liền tung tăng chạy nhanh đến hỏi.

Người đàn ông này đội mũ trên đầu, ngoại trừ đang mặc một cái quần cộc ra, đáng người rắn chắc ngăm đen cao lớn, tuyệt đối lại là một người đàn ông làm cho vô số nữ nhân chảy nước miếng muốn chạy nhanh đến ôm lấy.

Kỳ quái là, bờ cát này cũng không có người, hạt cát tinh tế mềm mại, gió biển chậm rãi thổi mon man, ánh mặt trời ảm áp, tất cả những cảnh đẹp này, lại chỉ có một người đàn ông như vậy tồn tại.

Người đàn ông này dường như cũng là không có dự đoán được nơi này sẽ có người, vì thế phi thường ngoài ý muốn nhanh chóng dỡ cái mũ ở trên mặt ra, về mặt kinh ngạc nhìn người mới tới.

Đó là một chú bé nho nhỏ đáng yêu, bướng bỉnh, hắn đang nghiêng nghiêng cái đầu nhỏ nhắn tò mò nhìn chính mình, ra dáng tò mò không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 39: Long Triệt

“Người là ai?” Long Triệt kinh ngạc vạn phần nói, toàn bộ khu hải vực này hắn sớm đã hạ kết giới, căn bản không người có thể vào, mà cái chú bé nhỏ nhắn này nhìn không đến một tuổi, lại có thể nói, có thể bước đi, nhất là có thể đi vào nơi này, thật sự là không đơn giản.

Tiểu Long Nhi vẫn như cũ hướng hắn cười tủm tỉm, cái miệng nhỏ nhắn nũng nịu nói: “Chú ơi, con gọi là Tử Long, ông tên gì nha?”

Nơi này là chỗ nào vậy?” Đôi mắt nhỏ tinh nghịch lại nhanh như chớp chuyển động, một đứa bé đáng yêu vô cùng.

Long Triệt phát hiện chính mình thật sự rất thích đứa bé này, giọng nói du dương, dễ chịu vô cùng, da thịt vừa mịn vừa trơn bóng, thật là một tiểu oa nhi xinh đẹp.

“Ta gọi là Long Triệt, nơi này là Đông Hải. Đúng rồi, Tử Long, con tại sao lại muốn t nơi này? Cha mẹ con đâu?” Long Triệt đối với thân phận của bé vô cùng tò mò, cũng kim lòng không đầu buông lỏng đề phòng.

Tiểu Long Nhi ngược cái đầu nho nhỏ xinh đẹp, cười tủm tỉm “Ông cũng họ Long a, vậy là cùng một họ với ông Long Vương ở trong nhà của con rồi. Con trốn mẹ đi chơi, mẫu hậu không biết.” Cái miệng nhỏ nhắn lại mím mím xuống, tội nghiệp.

Long Triệt bị vẻ mặt đáng yêu của bé làm cho nở nụ cười, tâm tình trở nên phi thường khoái trá, nhưng nhớ tới lời nói của bé, có chút sững sờ, nhà của bé cũng có một vị Long Vương?

“Long Vương ở nhà của con là ai?” Hắn tò mò, hắn tại sao lại không biết trong những huynh đệ ai sinh con? Đây cũng quá kỳ quái, sinh ra được một Tiểu Long là một chuyện vinh quang nhất.

Tiểu Long Nhi nhìn hắn cười bí ẩn, đôi mắt nhỏ nheo lại, mồm miệng nói: “Chính là Nam Hải Long Vương a, ông ấy hiện tại ở tại nhà của con.” Lúc hắn rời khỏi nhà, vị Long Vương kia còn đang ngủ ngon ở bên ngoài..

Long Triệt biết là Long Duệ, nhưng là Long Duệ không phải ở Long Cung của hắn sao? Hắn chạy lên nhà của đứa bé này để làm gì? Trong chuyện này có bí mật gì? Hắn không biết.

Cái này, hắn rất tò mò, tiếp tục hỏi: “Phụ vương của con là ai? Mẫu hậu là ai?” Lúc này, hắn dùng pháp lực thấy rõ ràng trước mắt chính là một cái đuôi của Tiểu Long, nhưng lại là một cái đuôi của Tiểu Kim Long hiếm có, điều này làm cho hắn kinh ngạc, ai có năng lực lớn như vậy, có thể sinh ra được một Tiểu Kim Long đáng yêu như vậy?

“Phụ vương? Bảo Bối không biết, mẫu hậu tên là Từ Tô, cho nên Bảo Bối mới tên là Từ Long.” Tiểu Long uốn lưỡi cuối vắn, lúc này đã biến hóa thành một con rồng nhỏ, bốn chân rồng nhỏ nhắn tinh tế không yên ở trên bờ cát đi tới đi lui, bắt đầu muốn chơi đùa.

Phụ vương không biết? Mẫu hậu tên Từ Tô? Long Triệt lập tức tìm tòi sở hữu tất cả mọi tư liệu của Long Tộc, lại phát hiện, hoàn toàn không có tin tức như vậy, rất kỳ quái.

“Long thúc thúc, ông mang Bảo Bối đi chơi, được không?” Tiểu Long Nhi nấn nỉ hấn, đầu tiểu long cọ cọ ở trên người hấn, đáng thương hề hề nói, hai ánh mắt khẩn cầu nhìn hấn.

Long Triệt trong chớp mắt liền bị chinh phục, căn bản không thể cự tuyệt yêu cầu của bé, thậm chí ngay cả sâu tận trái tim hấn đều bắt đầu yếu đuối, không tự muốn sủng ái nuông chiều bé.

“Hào, hào, Bảo Bối muốn đi thế nào, Long thúc thúc sẽ đi với con.” Long Triệt vạn phần ôn nhu nói, thật cẩn thận ôm lấy thân mình nhỏ bé của hấn, giống như bé là một đứa bé yếu ớt mới sinh vậy. Cũng khó trách Long Triệt thật cẩn thận như thế, Kim Long này vạn năm khó gặp một con, Kim Long chính là vua trong tất cả các vị vua ở Long Tộc, rất hiếm hoi trân quý, hơn nữa năng lực cường đại nhất.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 40: Động Lòng

“Ngươi nói cái gì? Tiểu Long Nhi tự mình đi chơi?” Long Duệ nổi trận lôi đình, quang trên thân đối với hai lính tôm tướng của kia giận dữ hết, thật sự tức giận.

Kia hai tên lính tôm tướng của trông coi Tiểu Long Nhi nom nớp lo sợ lui ở trong góc, vẻ mặt cầu xin, trong lòng thập phần sợ sệt cùng hối hận.

Bọn họ sau khi Tiểu Long Nhi rời khỏi, sợ h

ì vô cùng, lại đuổi không kịp, cuối cùng đành phải quyết định đi về phía Long Vương bẩm báo, nếu không xảy ra chuyện gì, bọn họ chết mười lần cũng không đủ.

Long Duệ đang ngủ mê man, đột nhiên bị đánh thức, lại nghe đến Tiểu Long Nhi tự mình chạy ra ngoài chơi, sợ tới mức con buồn ngủ tiêu tán, thẳng tắp ngồi xuống, tức sùi bọt mép.

“Các ngươi đang làm gì vậy? Lúc bé chạy ra ngoài sao các ngươi không ngăn cản? Hiện tại mới đến nói cho bản vương, có phải muốn tìm cái chết hay không?” Long Duệ lửa giận phừng phừng, bảo vệ Kim Long là trách nhiệm lớn nhất của Long Tộc, hơn nữa bây giờ còn là một Tiểu Kim Long mới sinh như thế.

“Long Vương, tiểu nhân, tiểu nhân không có pháp lực cao cường như Tiểu Điện Hạ, Tiểu Điện Hạ chạy trốn rất nhanh, tiểu nhân đuổi không kịp a.” Một tên tôm binh bạo gan trong lòng run sợ nói, bọn họ cũng vô tội, ủy khuất vô cùng.

Long Duệ thật sự là bị bọn họ làm cho tức chết rồi, rõ ràng. Nhưng sau một trận hoảng hốt bỗng nhớ lại, lập tức vận dụng pháp lực đi thăm dò tìm tòi xem Tiểu Long Nhi

Chỉ chốc lát sau sau, hấn liền thấy được hai bóng dáng quen thuộc, chỉ thấy Tiểu Long Nhi đang ở cùng một chỗ với Long Triệt, hai người vừa nói vừa cười, đáng vẻ vô cùng vui sướng.

Nguyên lai là gặp gỡ Long Triệt, đến đây hấn hơi thả lỏng tâm tư một chút, hoàn hảo hoàn hảo, gặp gỡ là người của Long Tộc, Long Triệt biết bé là Kim Long, nhất định sẽ bảo hộ hấn. Cho nên hấn lúc này thoải mái rất nhiều, không hề lo lắng.

“Tốt lắm, các ngươi nên làm gì thì đi làm đi. Tiểu Điện Hạ bây giờ rất an toàn, bé và Đông Hải Long Vương ở cùng một chỗ.” Long Duệ hướng bọn họ phát tay nói, chính mình cũng một lần nữa nằm xuống, hai nữ nhân bên người vội vàng tề lên.

Lúc này, tại khu vực của Đông Hải, Tiểu Long Nhi đang phe phẩy cái đuôi nhỏ xinh của mình, vô cùng cao hứng cùng Long Triệt cùng nhau lượn lờ ở dưới biển, Long Triệt biết hấn muốn đi xem Long Cung, liền không nói hai lời, lập tức dẫn hấn đi xem cung điện của mình.

“Long thúc thúc, tại sao các ngài đều có Long Cung a?” Tiểu Long Nhi mở to mắt tò mò, nhanh như chớp chuyển động, hâm mộ nói. Bé tại sao lại không có?

Long Triệt nghe được câu hỏi nũng nịu của cậu bé, không tự chủ được nở nụ cười, càng ngày càng cảm mến bé. Tiểu tử kia tuy còn nhỏ nhưng có lẽ

phép, lại đáng yêu, thật sự là báu vật đáng yêu nhất của thiên hạ tập hợp lại.

Hắn nếu là có con như vậy, chỉ sợ nằm mơ cũng nở nụ cười. Long Triệt nhìn Tiểu Long Nhi, trong lòng thật hâm mộ, lại khát vọng không thôi, không biết là con nhà ai, hẳn thật hận không thể là con của mình a.

Tiểu Long Nhi không biết tâm tư của hắn, một bên chơi đùa, một bên thường thường quay đầu nhìn hắn mỉm cười ngọt ngào, nếu không thì lúc nào nắm tay hắn, bay lên lượn xuống.

Long Triệt yêu cực kì từng động tác nhỏ của bé, thường thường muốn ôm hắn một chút, thậm chí còn nhịn không được hôn hắn. “Bảo Bối à, nếu con thích Long Cung, ta đem Long Cung của ta tặng cho con, được không?”

“Nha.” Tiểu Long Nhi thực kinh ngạc, lập tức cười, cái đầu rỗng rỗng nhỏ không ngừng phe phẩy, cái miệng nhỏ nhún nhún lên: “Bảo Bối không cần, Bảo Bối không cần, mẫu hậu nói, không phải là của mình thì không thể nhận.” Giống như vị Long Vương kia ở trong nhà cũng nói qua, cũng muốn đem Long Cung cho bé, nếu là bé muốn hết, bé sẽ có hai cái Long Cung, nhưng là mẫu hậu đã dạy bé, không thể lấy bất cứ món gì của người khác, cho nên bé muốn vâng lời mẫu hậu hơn.

Long Triệt càng thích hắn, mang theo hắn hướng Long Cung của mình bơi đi. Chỉ chốc lát sau, liền thấy được một tòa Long Cung hoa lệ xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 41: Đông Hải

“Oa, nhà ông thật đẹp a.” Tiểu Long Nhi hưng phấn ở Đông Hải Long Cung trước sau trái phải bay lượn xung quanh, rung đùi đắc ý, lúc ẩn lúc hiện, ánh mắt sáng ngời trong suốt.

Long Triệt sùng nịch nở nụ cười, nắm bàn tay nhỏ bé của Bảo Bối, dẫn bé tiến vào Long Cung.

Tiểu Long Nhi hưng phấn hết nhìn đông tới nhìn tây, đi dạo một vòng sau, ra một cái kết lu

ân: “Long thúc thúc, Long Cung của thúc thúc cùng Nam Hải Long Cung không khác nhau lắm a.” Nhưng mà cách bày trí hơi khác nhau một chút.

“Đúng rồi, chúng ta là Long Tộc, tự nhiên không kém nhau lắm.” Long Triệt cười giải thích nói, lôi kéo bé ra trước đại sảnh của Long Cung ngồi xuống.

Bọn họ mới ngồi xuống, lập tức một đám cung nữ đưa lên đến rất nhiều hoa quả, điểm tâm, thức ăn ngọt, trà cùng với rượu ngon. Các nàng đưa lên đến sau, tất cung tất kính hướng Tiểu Long Nhi cùng Long Triệt khuyêh thân thi lễ, sau đó thối lui đến một bên, hầu hạ.

“Đến đây, Bảo Bối muốn ăn cái gì?” Long Triệt rót một ly trà cho bé, đưa tới trước mặt, cười tủm tỉm hỏi.

Tiểu Long Nhi tiếp nhận ly trà, nhấp máy môi liền đem một ly trà uống hết, còn dùng tay nhỏ bé lau miệng một chút, thư thái.

“Đến đây, ăn trái cây này.” Long Triệt là tự tay lột cho bé một trái nho, đưa đến gần cái miệng nhỏ nhún nhún của bé.

Tiểu Long Nhi nhìn hắn cười, một ngụm liền cắn hạ, ngay cả nước nho đều chảy ra

Bọn cung nữ giật mình nhìn, đây chính là cảnh kỳ lạ trăm năm khó gặp a, Long Vương lại tự mình bưng trà dâng nước cho người khác, còn hầu hạ người khác? Các nàng thiếu chút nữa bị dọa ngã xuống.

Nhưng là, sự thật thắng cho hùng biện, Long Vương chính là chịu khó cung cấp cho Tiểu Long Nhi lại là đưa trái cây, đưa nước, phục vụ đến thật sự vui vẻ. Sắc mặt nửa điểm cũng không hề giận, ngược lại hưng trí bừng bừng.

Tiểu Long Nhi ăn no, ngã vào trên ghế, thoải mái vuốt cái bụng nhỏ đã no căng của mình, đáng vẻ thật thỏa mãn, bộ dáng lại đáng yêu mê người.

Long Triệt càng ngày càng thích bé trong lòng không ngừng động tâm muốn cho hắn lưu lại. “Bảo Bối à, nếu con thích nơi này, thì ở lại, được không? Nếu không, con và mẫu hậu của con cùng nhau đến ở, được không?” Hắn dụ hoặc nói, vẻ mặt chờ mong.

“Không được, mẫu hậu không đồng ý, Bảo Bối không thể đi.” Tiểu Long Nhi kiên quyết lắc đầu, cái miệng nhỏ nhún nhún chặt lại.

Long Triệt rất là thất vọng, đồng thời cũng rất ngạc nhiên, mẫu hậu của Tiểu Long Nhi đến tốt cùng là người như thế nào? Sinh ra một Tiểu Kim Long có lẽ phép như vậy, nhất định bất phàm đi. Hắn thầm nghĩ, thập phần muốn gặp mẫu hậu của Tiểu Long Nhi.

Tiểu Long Nhi không để ý tới hắn, nhàm chán bắt đầu nghiên cứu những món đồ ở trước mặt bé, hoa quả bé đã nếm qua hết, trà cũng uống qua, điểm tâm cũng ăn, chỉ còn loại nước óng ánh sắc màu kia bé còn chưa có nếm thử a.

“Con muốn uống cái này.” Bàn tay nhỏ bé của Tiểu Long Nhi chỉ chỉ cái chén nước trong suốt, màu sắc óng ánh vàng đỏ kia cách đó không xa xinh đẹp cực kì.

Long Triệt nhìn theo tay bé, sững sốt. Không thể tin được nhìn bé, không xác định được, chần chờ nói: “Con muốn uống cái này?”

Tiểu Long Nhi phi thường xác định gật gật đầu, ra dáng dường như rất muốn uống. Bé không tự giác vờn đầu lưỡi, liếm liếm môi.

“Được.” Long Triệt do dự một chút, liền đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 42: Say Rượu

“Uống thật ngon a.” Tiểu Long Nhi ánh mắt nhắm híp lại, khuôn mặt nhỏ nhắn toàn bộ đỏ hồng nũng nịu nói nói, còn thường thường nắc cục một cái.

Trên gương mặt anh tuấn của Long Triệt tràn đầy hồi hận, hắn tại sao lại có thể nghe lời nói của bé cho bé uống rượu a, Long Nhi còn nhỏ như vậy, bây giờ thì đã say rượu thật sự.

“Tiểu Bảo Bảo, chúng ta không uống nữa, được không?” Hắn lấy ly rượu

u trong tay bé ra, ra lệnh cho các cung nữ đem đi dẹp không để cho Tiểu Long Nhi nhìn thấy.

“Không cần, không cần, Bảo Bối muốn uống, uống ngon lắm, Bảo Bối muốn uống thôi, Bảo Bối muốn uống.” Tiểu Long Nhi không thuận theo, chu cái miệng nhỏ nhắn hết lên, tay nhỏ bé còn kéo hắn.

Long Triệt cười khổ không thôi, vẻ mặt bất đắc dĩ, không thể không nói: “Bảo Bối đây là rượu, không thể uống nhiều, sẽ say, sẽ không thoải mái.” Hắn vốn cũng chỉ là muốn cho bé uống một chút thử xem, sau đó thừa dịp hắn đang ngắm bé mê mẩn, không nghĩ tới bé uống càng lúc càng nhiều, vừa uống đã uống một ngum lớn, một ly rượu trong nháy mắt đã không còn.

Tiểu Long Nhi mở to ánh mắt mê mẩn nhìn hắn, vẻ mặt không tin, một bước liền nhào vào trong lòng hắn, hoa chân múa tay vui sướng loạn cả lên lên: “Bảo Bối muốn uống, uống thật nhiều. Nhưng mà đầu con bây giờ sao chóng váng, giống như có rất nhiều sao ở trên bầu trời bay lượn.” Đôi mắt nhỏ ráng rỡ lên nhìn hắn.

Tính trẻ con biểu hiện của bé làm cho các cung nữ bên cạnh cười trộm, trực giác mách bảo Tiểu Điện Hạ này phi thường đáng yêu, các nàng đều nhìn không được muốn tiến lên sờ nắn khuôn mặt đáng yêu nhỏ nhắn của bé.

“Được rồi, Bảo Bối à, nếu con tiếp tục uống, mẫu hậu của con sẽ buồn đó, mẫu hậu sẽ tức giận.” Long Triệt không thể không nhắc đến mẫu hậu của bé, bởi vì hắn biết Tiểu Long Nhi vẫn thực ngoan ngoãn vâng lời mẫu hậu của bé.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, Tiểu Long Nhi vừa nghe đến mẫu hậu buồn, sợ tới mức không dám lại ồn ào đòi uống nữa, ngoan ngoãn nằm yên ở trong lòng hắn, cái miệng nhỏ nhắn chu lên thật c

“Con không uống, mẫu hậu nếu biết, sẽ buồn.” Giọng nói của bé nhỏ nhẹ nhàng lặp lại lời nói của Long Triệt ánh mắt vẫn mê ly như cũ.

Long Triệt thập phần vừa lòng, mỉm cười nói: “Thế này mới ngoan, đây mới là hảo hài tử.” Hắn thật bội phục mẫu hậu của Tiểu Long Nhi, cư nhiên có thể làm cho Tiểu Long Nhi nghe lời như vậy, phi thường lợi hại.

Tiểu Long Nhi say mơ hồ gật gật đầu, đem đầu tựa vào ngực hắn, nũng nịu nói: “Bảo Bối muốn vâng lời mẫu hậu, Bảo Bối phải về nhà, nếu không, mẫu hậu đã trở về, chắc chắn sẽ rất tức giận.” đã say rượu nhiều đến như vậy mà bé vẫn muốn về nhà, vẫn sợ Từ Tô sẽ giận.

Phải về nhà? Long Triệt kinh ngạc, say đến như vậy còn muốn phải về nhà? Nhưng là nhà bé đang ở nơi nào? Hắn tuyệt không biết đâu a.

“Bảo Bối, ta không biết con đang ở nơi nào?” Hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ Tiểu Long Nhi đang say, bật cười nói. Bộ dáng của bé thật sự là rất đáng yêu, rất dễ thương, làm hắn yêu thích không buông tay.

Tiểu Long Nhi khởi động thân mình nhỏ nhắn mềm nhũn, mắt nửa nhắm nửa mở nhìn hấn, nói năng lộn xộn nói: “Long thúc thúc, đưa Bảo Bối đến bờ biển, ách, Bảo Bối sẽ tự mình đi.” Đầu bé thật choáng váng ách, đầu thật nặng, thật là khó chịu a.

Long Triệt thấy bé kiên trì muốn về, đồng thời cũng hiểu được nếu bé không quay về, phỏng chừng mẫu hậu hấn khẳng định sẽ sốt ruột lo lắng, vì thế liền gật gật đầu, quyết định trước đưa bé đến mặt biển rồi mới tính tiếp.

Ôm bé, dễ dàng nhảy lên mặt biển, hấn liền không biết phương hướng, bất đắc dĩ đành phải vỗ vỗ Tiểu Long Nhi đang buồn ngủ, thân thiết nói: “Bảo Bối, chúng ta đã đến mặt biển, đi như thế nào?”

Tiểu Long Nhi vừa nghe đến mặt biển, liền cố gắng mở mắt, hướng bốn phía nhìn nhìn, xoay xoay cái đầu nhỏ của bé, vron tay nhỏ bé hướng về phía Nam Hải chỉ chỉ, lại buông xuống, thân mình mềm nhũn đồng thời nhắm hai mắt lại.

Long Triệt đối với bộ dáng của bé cảm thấy dở khóc dở cười, căn cứ theo tay của bé chỉ, vội vàng hướng Nam Hải bay đi, đồng thời trong lòng âm thầm đoán, không lẽ bé là con của Long Duệ? Nhưng, không có khả năng a? Hấn không có nghe nói qua a.

Rất nhanh, hấn đã xuất hiện ở trên không tr của Nam Hải, nhìn lại đứa bé đang ở trong lòng hấn vù vù ngủ say, Tiểu Long Nhi, hấn do dự, không biết có nên đánh thức bé hay không. Suy nghĩ trong chốc lát sau, hấn quyết định vẫn là nên đánh thức bé.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 43: Mới Gặp

“Bảo Bối, chúng ta đã đến Nam Hải, bây giờ nên đi như thế nào?” Tâm hấn thật không đành lòng đem Tiểu Long Nhi kêu to nói, nhẹ nhàng ôn nhu vỗ vỗ vào thân hình mềm mại của bé lớn giọng gọi. Tiểu gia hỏa này sau khi uống rượu, toàn bộ mặt đỏ bừng bừng, thân mình nóng ẩm, im lặng vô cùng.

Tiểu Long Nhi mờ mịt xuôi tai nhưng nghe hấn kêu to, cố gắng mở mắt, mê mẩn nhìn hấn đến nửa ngày, sau đó lại quay đầu nhìn xem bên ngoài, suy nghĩ một hồi lâu sau, thể này mới cố gắng gượng ngồi d

y từ ở trong lòng hấn, lao đảo bay ở giữa không trung.

“Bên kia.” Ngón tay nhỏ nhỏ của bé chỉ về hướng thành thị cách đó không xa, nũng nịu nói, sau đó liền không hề để ý tới Long Triệt, dẫn đầu lao đảo bay về hướng kia.

Dọc theo đường đi, Long Triệt đi theo phía sau cảm giác vô cùng mạo hiểm, đã vài lần hấn muốn tiến lên ôm lấy bé vào lòng, nhưng là tiểu gia hỏa này lại không muốn.

Chỉ thấy tiểu tử kia bay ngã trái ngã phải, một hồi trình thẳng tắp rơi xuống, nhưng lại lập tức bay mạnh lên, tựa như một máy bay chiến đấu, ở không trung chơi bay lượn đủ loại. Giống như người đang bơi lội giữa không trung, thân thể bay thẳng, hai tay nhỏ bé quơ quơ ở phía trước.

Long Triệt theo ở phía sau thật sự là dở khóc dở cười, tiểu tử kia rất có nghị lực, say thành như vậy, cư nhiên còn có năng lực bay trở về chính nhà của mình, hơn nữa động tác thật sự là rất kì quái, rất buồn cười.

Bay trong chốc lát sau, Tiểu Long Nhi rốt cuộc cũng đã nhìn thấy nhà mình, hưng phấn oa oa kêu to, quên chính mình đang bay, cư nhiên vội vàng quay đầu nhìn về Long Triệt ở phía sau cười nói: “Long thúc thúc, tiểu Bảo Bảo, ách, về nhà. A.....”

Bé đã quên trong lúc đang bay không được mất tập trung, nhưng là lúc này hấn cư nhiên dừng lại, nói chưa dứt câu, thậm chí trước khi Long Triệt kịp phản ứng. Bé đã mất thăng bằng từ không trung rơi nhanh xuống.

“Bảo Bối.....” Long Triệt sợ tới mức quát to một tiếng, vội vàng nhanh chóng bay nhanh về phía bé, muốn bắt được bé, nhưng là.....

“Hò, nguy hiểm thật ách.” Không nghĩ tới, Tiểu Long Nhi trong lúc đang rơi xuống, đột nhiên biến mất không thấy, ngay sau đó cư nhiên xuất hiện bên cạnh hấn, nói ra một câu như vậy, tay nhỏ bé không ngừng vỗ vỗ vào bờ ngực nhỏ bé của mình.

Long Triệt ngây ra như phỗng, này, này, này cũng quá cường đại rồi, hấn đột nhiên cảm thấy chính mình sống thật uổng phí, nội tâm lại vô cùng đổ kỵ với phụ vương Tiểu Long Nhi, nam nhân này tại sao gặp may mắn như vậy? Có một Bảo Bối vô cùng mạnh mẽ đáng yêu lại thông minh. Tuy tuổi còn nhỏ nhưng là tinh hoa tập hợp của tất cả những nét đáng yêu nhất thế gian này? Ông trời thật sự là mất bị mù mà.

“Long thúc thúc, chúng ta về nhà đi.” Tiểu Long Nhi nhìn hấn cười tủm tỉm nói, vẫn còn say rượu chưa có tỉnh, nờ nự cười ngây ngô xong, lại lần nữa hướng trong nhà bay đi.

Long Triệt theo sát sau hấn, hướng vào một cánh cửa sổ để mở ở một tòa nhà bay vào.

Vừa rơi xuống đất, liền phát hiện một cổ hơi thờ phi thường quen thuộc. “Long Duệ, đệ tại sao lại ở trong này?” Long Triệt kinh ngạc vạn phần kêu lên, không dám tin nhìn trên sô pha đang giống như một đại gia được hai nữ nhân hầu hạ.

Long Duệ nhàn nhàn nhìn hấn một cái, tức giận nói: “Huynh cũng đến đây thôi, Tiểu Long Nhi đã trở lại? A, trời ạ, tại sao thằng bé lại uống rượu?” Hấn còn chưa nói xong thế này mới phát hiện Tiểu Long Nhi còn đang bay vòng vòng ở trong phòng, thất thanh kêu lên.

Long Triệt gật gật đầu, bắt đầu nhìn Tiểu Long Nhi đang xoay vòng quanh ở bên người hấn, lại một lần nữa nhào vào trong lòng ngực hấn, Tiểu Long Nhi còn không yên ở trong lòng hấn từ chối đi xuống.

“Tại sao huynh lại để cho thằng bé uống rượu? Thằng bé còn nhỏ như vậy.” Long Duệ từ trên sô pha đứng lên, vô cùng tức giận nói, nhìn nhìn Tiểu Long Nhi.

“Bé muốn uống, ta ngăn cản không được.” Long Triệt hạo vô tội a, nếu hấn biết như vậy, đánh chết hấn, hấn cũng sẽ không cho thằng bé

Long Duệ lắc đầu, vẻ mặt đồng tình nhìn hấn, sau đó nói: “Huynh thật sự là gặp rắc rối, khi con gà mái mẹ kia trở về huynh sẽ biết tay.” Trong đầu hấn hiện lên những hình ảnh tưởng tượng cảnh giận dữ chửi mắng của Từ Tô đối với Long Triệt, chuyện này chắc sẽ vui lắm đây.

Long Triệt không rõ cho nên nhìn hấn không hiểu hấn đang đồng tình và hí hửng cái gì, buồn bực. Lời hấn nói là có ý gì? Hấn phi thường không rõ.

Kết quả, ba giờ sau, hấn lập tức liền hiểu được.

Chỉ thấy một nữ nhân mở mạnh cửa ra liền hấp tấp chạy mạnh vào, vừa thấy đến Tiểu Long Nhi chạy nhanh đến, cao hứng ôm thân mình nhỏ nhắn của bé, vừa định ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn hôn một cái, không ngờ lại phát hiện có chút không đúng. Ở trên người Tiểu Long Nhi ngừ ngừ, lại ở trên trán bé sờ sờ, nhất thời nổi trận lôi đình.

“Rốt cuộc thằng bé uống cái gì? Rượu? Tại sao nó lại uống rượu? Ai cho nó uống? Người nào làm? Mau đứng ra.” Từ Tô trong cơn giận dữ, con của nàng uống rượu, tuổi còn nhỏ, mới một tháng đã uống rượu, nàng tức giận đến mức muốn giết người.

Long Duệ mỉm cười, Long Triệt đang đứng ở phía sau hấn, đánh giá cẩn thận phạm nhân trước mắt này, trong lòng hấn vô cùng khiếp sợ, chẳng lẽ người này thật sự chính là mẫu hậu của Tiểu Long Nhi? Một nhân loại sinh ra được một Tiểu Kim Long? Đây, đây là có chuyện gì? Hấn thật khiếp sợ.

“Anh, là anh, đúng hay không? Anh là tên lưu manh, lại dám cho con của tôi uống rượu, anh không đảng hoàng bất chính thì mặc kệ anh, đừng dạy hư con tôi, anh đi mau, anh lập tức cút đi ra ngoài cho tôi, nhà của tôi không chào đón anh, nếu không đi, tôi sẽ dùng mọi cách để đuổi anh đi.” Từ Tô tức chết rồi, chỉ vào Long Duệ liền chửi ầm lên, hai mắt trừng trừng, sắc mặt đỏ bừng.

Long Duệ bị mắng, tự nhiên là tức giận đến nhảy dựng lên, tại sao không phải chuyện của hấn làm, lại bị trở thành bia ngắm, chuyện gì đều đổ lên trên đầu hấn vậy.

“Xú nữ nhân, cô mắng ta cái gì? Lưu manh? Ta không đảng hoàng lại bất chính? Cô nói lại lần nữa xem, cô thử nói lại lần nữa xem.” Long Duệ bị chọc tức, bị chọc trúng vào tính cách kiêu ngạo của hấn trên cao nhìn xuống nhìn nàng, cả giận nói.

Từ Tô tuyệt đối không sợ hấn, cũng đứng thẳng thân mình, giận trừng mắt nhìn hấn: “Anh cút ỉ, mau cút ra khỏi nhà của tôi, nhà của tôi không chào đón anh, có nghe hay không? Mặt dày mày dạn, xú nam nhân.” Nàng vì cái gì không dám nói, nàng không sợ hấn đâu.

Long Duệ tức giận đến thiếu chút nữa không khống chế được muốn dương tay đánh nàng, nhưng là hấn nhìn xuống, bởi vì hấn phát hiện Tiểu Long Nhi đang ở phía sau lưng của nàng, thân thể loạng choạng bay vòng vòng, đang giận dữ nhìn hấn. Hấn đắc tội ai đều có thể, chính là không thể đắc tội Tiểu Kim Long, hấn là Bảo Bối của Long Tộc. Cho nên dù hấn rất giận, nhưng không dám xuống tay với mẹ của Tiểu Kim Long.

Long Triệt cũng phát hiện, hấn từ khiếp sợ biến thành kinh ngạc từ kinh ngạc biến thành bất an, hết thấy việc này đều là lỗi của hấn, lại mang họa đến Long Duệ, hấn phi thường bất an.

“Ách, thực xin lỗi, là sai lầm của ta. Ta không nên để cho tiểu Bảo Bảo uống rượu, không liên quan đến Long Duệ, mọi chuyện đều do ta, ta không có chăm sóc bé thật tốt.” Long Triệt rời khỏi phía sau của Long Duệ, nhẹ nhàng bước đến, thành khẩn đối diện trước mặt của Từ Tô giải thích.

Từ Tô kinh ngạc, trong phòng mình tại sao lại xuất hiện một người nam nhân như vậy, nàng không biết? Nam nhân này là ai a? Nàng tại sao không có gặp qua?

“Anh là ai?” Từ Tô ngờ ngạc hỏi, nhìn chăm chú người đàn ông ở trước mặt.

Hấn, tự nhiên tán mát ra một cổ khí trong trẻo nhưng lạnh lùng kiên cường, giống như một hạt bụi nhỏ thuần khiết. Đôi mắt đen huyền của hấn, làm người ta liên tưởng đến những vì sao đang lóng lánh trên bầu trời đêm. Đôi môi phơn phớt của hấn làm người ta nghĩ đến cánh hoa đào nở rộ lúc xuân về. Hấn nhẹ nhàng cười, giống như ánh mặt trời chiếu vào chỗ sâu nhất tận đáy tâm hồn, cái loại này cảm giác ấm áp vẫn dâng lên, dâng lên,..... Trên người hấn tỏa ra mùi hương của những cây cỏ hòa tan dưới ánh mặt trời.

“Ta gọi là Long Triệt, cùng Long Duệ là huynh đệ. Tiểu Long Nhi uống rượu ở nhà của ta, đều là ta không tốt, không nên để cho hấn uống rượu, thực xin

lỗi, cô muốn mắng, liền mắng ta đi, ta không đúng, ta sai lầm rồi.” Long Triệt thành tâm thành ý nhận sai, trên gương mặt anh tuấn soái khí tràn ngập hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 44: Hảo Cảm

Ngữ khí của Long Triệt chân thành, tự mình kiểm điểm, lập tức chiếm được hảo cảm của Từ Tô, nàng cảm thấy gương mặt ngưng đứng lên. Đối với người có lễ, nàng cũng không phải loại người không nói đạo lý.

“Quên đi, nhất định là Tiểu Long Nhi nghịch ngợm, nếu như không, anh cũng sẽ không để cho thằng bé uống, lần sau chú ý một chút là được.” Nàng bình tĩnh nói, nói xong, nở nụ cười mỉm, nhìn hắn gật đầu, sau đó xoay người nhìn Tiểu Long Nhi.

Long Duệ giận điên rồi, nữ nhân này thái độ đối với người trước sau lại thay đổi lớn như vậy? Đối hắn chính là hung thần ác sát, tuyệt không khách khí. Đối Long Triệt lại là ôn nhu như nước, ra dáng một cô gái, đả ngộ này tại sao lại khác biệt nhiều như vậy?

“Cô, nữ nhân này, có phải hay không coi trọng Long Triệt đẹp trai của chúng tôi? Muốn giả vờ làm thực nữ? Cô tỉnh mộng đi, tội của cô đi ta sẽ nói cho hắn biết, cho cô một chút cơ hội cũng không có.” Long Duệ thở phì phì hướng về phía sau lưng của nàng nói, sau đó chuẩn bị đi qua bên cạnh Long Triệt tổ giác tội ác của nàng.

Từ Tô nghe được lời nói của hắn, dừng lại cước bộ, xoay người lại, căm tức nhìn hắn, lạnh lùng nói: “Người ta quả thật là so với anh tốt hơn nhiều, so với anh có lễ phép hơn, so với anh thông tình đạt lý hơn, so với anh quân tử hơn, so với anh được dạy dỗ tốt hơn, so với anh có phong độ hơn, so với anh lúc còn nhỏ..... Bất luận là nhìn từ hướng nào, liền ngay cả thân cao, thấp, bề ngoài, đều so với anh cao hơn một bậc. Anh, vạn vạn cũng không hơn anh ấy một phần vạn.”

Nàng đưa những lời phê bình hắn không đúng tí nào, từ đầu tới đuôi, không mắng thô tục, nhưng làm cho Long Duệ sắc mặt xanh mét xanh mét, tức giận đến ngực đau, quyền đầu nắm chặt, gân xanh nổi lên.

“Cô.....” Hắn giận dữ hét to, lại không biết làm sao nói tiếp.

“Tôi? Tôi làm sao vậy? Tôi không thể so với anh, anh là nhiều loại long, sắc long, xấu long, đại sa long.....” Từ Tô mắng vô cùng suôn sẻ, liên tiếp từ ngữ liền theo miệng thốt ra, không hề ngắt quãng gián đoạn.

Long Triệt là trợn mắt há hốc mồm, sau khi lấy lại tinh thần là về mặt bội phục nàng tràn ngập sùng bái, cư nhiên đem tối kiêu ngạo tự mãn lại tự đại, nam nhân đẹp trai nhất Long Tộc phê bình thẳng thắn, quá lợi hại.

“Cô, cô, cô xú nữ nhân này, phạm nhân đáng giận, ta, ta.....” Long Duệ giận đến phát điên rồi, mất đi không chế đối với nàng bước lên, chuẩn bị hướng về phía nàng, xem nàng còn dám quy kết tội cho đường đường là một vị Long Vương như hắn không.

Nhưng Từ Tô tuyệt không sợ hắn, ưỡn ngực, hai tay chống nạnh, một bộ anh dũng hy sinh biểu tình, trừng mắt nhìn hắn, khí thế vô cùng.

Long Triệt trợn tròn mắt, vừa định giữ chặt Long Duệ muốn động thủ đánh người, nhưng hắn cũng đồng thời thấy được.....

Long Duệ cũng thấy được, động tác liền nhất thời đình chỉ.

Chỉ thấy Tiểu Long Nhi lại chậm rãi xuất hiện ở phía sau của Từ Tô, dùng ánh mắt cảnh cáo nhìn hắn, nhưng mà thân hình của bé lão đảo xiêu vẹo một hồi ngã bịch xuống, một hồi lại bay lên không, lặp lại lặp lại, nhưng ánh mắt cảnh cáo của bé không hề thay đổi.

Từ Tô tuyệt đối không hề biết ở phía sau lưng nàng, Tiểu Long Nhi đang giúp nàng, hắn sợ mẫu hậu chính mình bị khi dễ, cho nên mỗi lần Long Duệ bùng phát lửa giận, hắn liền nhanh chóng chạy tới bảo vệ mẫu hậu.

“Long Duệ, không được xằng bậy, tính tình của đệ nên sửa lại, chính đệ không đúng, còn muốn có tình gây sự.” Long Triệt nắm lấy hắn, giáo huấn.

Long Duệ bị hắn nói như vậy, lại bị Tiểu Long Nhi cảnh cáo, trong lòng phi thường ủy khuất, phi thường khổ, hắn chỉ là không thích xú nữ nhân kia đối xử với hắn như vậy. Vẫn bị người nắm chặt lại, giống như hắn sẽ làm gì nàng vậy, hắn muốn dọa nàng thôi? Khắp nơi mọi người đều nhắm vào hắn, làm hắn thật khó xử, hắn làm sao có thể xuống nước được?

“Ta đi, loại địa phương này ta mới không thèm ở lại đâu.” Hắn thở phì phì nói, quay đầu bước đi, đóng sầm cửa.

Từ Tô không nói gì, đối hành vi thô bạo của hắn đương nhiên tức giận, nhưng thấy rốt cuộc đem hắn đuổi đi, trong lòng cũng cũng thả lỏng một chút.

“Thực xin lỗi, đệ ấy không phải cố ý, xin cô tha thứ.” Long Triệt nhẹ nhàng hướng nàng giải thích, vì Long Duệ không lễ phép mà có chút bất an.

Từ Tô hướng hần mỉm cười, người trước mắt này thành thật, dễ nhìn, nàng có vẻ có hảo cảm, “Không quan hệ, tôi chỉ xem hần như một đứa bé chưa lớn vậy thôi.” Nói xong, nhẹ nhàng cười, xoay người đi thăm dò xem Tiểu Long Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 45: Ái Mộ

Nàng cười rạng rỡ, làm Long Triệt đột nhiên có một thoáng thất thần, trước mắt thoáng qua nụ cười tươi thoải mái của nàng, làm hần lưu luyến mãi không thôi, tâm nhảy dòn đập. Ngơ ngác nhìn bóng dáng của nàng, khuôn mặt tuấn tú của hần liền đỏ ửng.

Từ Tô đi về phía Tiểu Long Nhi, tiểu tử kia đang nằm ở trên giường, nặng nề, mê mê ngủ, khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn như cũ bụ bẫm đáng yêu hồng hào.

Nàng thấy nó còn bé đến như vậy

mà đã uống rượu đầu tiên là cảm thấy tức giận, hiện tại là cảm thấy dờ khóc dờ cười, nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của bé, tiểu long giác của bé vẫn còn như một khối thịt ở trên đầu nay đã dài hơn, nhưng mà lúc nào cũng nhô ra khỏi tóc.

“Nhóc con, lần sau dám uống rượu nữa, xem mẹ có đánh gãy cái chân nhỏ của con không.” Nàng hàm chứa nụ cười, ôn nhu ở trước mặt bé nói, đâu thêm để ý bé có nghe hay không.

Tiểu Long Nhi ngủ ngon lành, lượng rượu trong máu đã làm cho bé lâm vào giấc ngủ say hoàn toàn không biết gì cả, đâu thêm quan tâm thế giới bên ngoài thiên hôn địa ám, người chết ta sống.

“Ách, xin chào, thức ăn đã làm xong, cô ăn cơm trước đi, tiểu Bảo Bảo không có việc gì, để cho bé ngủ thẳng một giấc thì sẽ không sao.” Long Triệt nhẹ nhàng tiểu sải tiến vào, ôn hòa nói với phía sau lưng của nàng. Nhìn thấy tình mẫu tử của nàng đối với bé, hần đột nhiên có cảm giác ganh tị mãnh liệt với Tiểu Long Nhi.

Từ Tô nghe thấy giọng nói của hần, cũng không quay đầu lại nói: “Tốt, tôi sẽ ra ngay.” Nói xong, nàng lưu loát đứng lên, bất thành linh xoay người lại làm Long Triệt không kịp thu trở về ánh mắt

Mặt của nàng đỏ ửng trước ánh mắt nóng rực của hần chiếu thẳng vào nàng, lòng của nàng run lên, cảm giác xấu hổ của một thiếu nữ không tự giác xuất hiện, hai gò má nàng hồng lên như hai trái đào chín mọng.

Long Triệt biết mình nên thu hồi ánh mắt làm càn lớn mật kia, nhưng là hần phát hiện nàng tựa như có ma lực, làm cho hần cảm thấy như lạc vào đám sương mờ màu hồng, tâm muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Hai người cứ mãi nhìn nhau, không ai nói lời nào, cũng không ai đánh vỡ bầu không khí mờ mịt này. Thẳng đến.

“Di, các người đang làm cái gì? Mau ra đây ăn cơm.” Âm thanh thanh thúy của Vu Mẫn vang lên chen vào giữa hai người họ, làm những nhân tố hữu tình sợ quá trốn mất.

“Được, chúng tôi ra ngay.” Từ Tô sau khi lấy lại tinh thần, lập tức trấn định lên tiếng nói, nhìn hần một cái, bước lách qua bên người hần đi ra ngoài.

Khuôn mặt tuấn tú của Long Triệt cũng đỏ hồng, thấy nàng khôi phục trấn định như thường, hần cũng vội vã thu hồi bình tĩnh, theo sát phía sau nàng đi ra ngoài.

“Di, tại sao anh còn chưa đi?” Từ Tô vừa vào phòng khách, liền gặp được Long Duệ đang ăn cơm được hầu hạ phục dịch như một đại gia, tức giận nói. Người này nói như thế nào còn không đi? Da mặt dày có thể làm tường thành.

Long Duệ trừng mắt nhìn nàng, liếc mắt một cái, trả lời lại một cách mỉa mai: “Bổn vương lại không muốn đi rồi, thế nào?” Nàng có thể làm gì hần? Hần chính là không đi, làm cho nàng mất hứng, làm cho nàng sinh khí, hần mới vui vẻ.

“Tốt lắm, tốt lắm, ăn cơm đi, nhất định đã đói bụng rồi.” Long Triệt vội vàng nhảy ra hoà giải nói, hần thuận tiện còn giận dữ trừng mắt liếc nhìn Long Duệ đang đắc ý dào dạt.

Long Duệ nhận thấy ánh mắt của hần, nhất thời tức giận, đầu xoay qua một bên, không hề đầu vồ mồm với nàng nữa. Long Triệt người này là làm sao vậy, không đứng ở một bên thì thôi đi cũng không nên đứng ở phía nữ nhân kia chứ, còn đối nàng tốt như vậy.

Từ Tô thấy Long Triệt đi ra hoà giải, tên xú nam nhân kia lại không hề dây dưa nói tiếp nữa, tự nhiên cũng sẽ không tiếp tục thừa thắng xông lên làm gì, nàng biết điểm dừng, huống chi nàng cũng không phải người nhỏ mọn, chọc đến nàng nàng mới phản kích.

“Đến, ngồi đi.” Long Triệt kéo ghế dựa ra giúp nàng, ôn nhu nói.

Nàng gật gật đầu, ngồi xuống, lúc này mới phát hiện, bàn ăn hôm nay sao rộng thế, năm người ngồi ăn mà tuyệt đối không chật chội chút nào. Nàng nhìn bên người Long Duệ có hai ả nữ nhân kia dán sát vào, ba người giống như sinh ba dính liền nhau, thành ra cũng tiết kiệm được một khoảng không gian khá rộng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 46: Ý Xấu

Trên bàn cơm, Long Duệ, Hồng Tuyền và Vu Mẫn là một người, dán sát vào nhau để ăn cơm.

Từ Tô cúi đầu làm như bọn họ là trong suốt.

Long Triệt mặc kệ Long Duệ nhưng thấy Từ Tô cũng không quan tâm, hần mới thả lỏng.

Ăn xong rồi cơm, nàng liền lập tức trở về phòng, đầu tiên là xem xét tình trạng của Tiểu Long Nhi, sau đó mới yên tâm đi tắm rửa. “Di, anh còn chưa đi sao?” khi đi vào phòng khách hần mới phát hiện Long Triệt còn ở đó mà Long Duệ và hai nữ nhân kia đã biến mất. Vì thế, nàng tò mò hỏi.

Long Triệt không khỏi xấu hổ vạn phần, Long Duệ cùng hai nữ nhân kia đã qua một phòng khác để trọ, hần một mình ở lại không lẽ qua ở bên kia làm bóng đèn sao.

“Ta, ta định về, nhưng nhớ Tiểu Long Nhi nên đi không đành.” Hần đỏ mặt nói, không dám nhìn nụ cười của nàng.

Từ Tô gật gật đầu, cảm thấy hần thật sự là hảo đáng yêu, người cao to đẹp trai thì không nói, tính cách lại tốt, và lại phi thường thành thật, lúc đầu nàng vẫn nghi ngờ hần.

“Tôi đây đi trước tắm rửa, anh vào nhìn bé đi.” Nàng nói, theo hần bên người đi qua, xoay người vào phòng bếp toilet.

Long Triệt tầm mắt không tự chủ được đuổi theo bóng dáng của nàng, thẳng đến nhìn không thấy, hần mới thu trở về, sau đó đứng dậy hướng phòng của nàng

Tiểu Long Nhi vẫn ngủ say sưa, khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn còn ửng hồng, bởi vì say, cho nên mặc cho ai lay gọi cũng không tỉnh, chính là đáng yêu chống vớ, phát ra tiếng ngáy nho nhỏ đáng yêu.

“Tiểu Long Nhi.” Hần hạ giọng kêu, ngón tay thon dài cọ nhẹ vào khắp khuôn mặt nhỏ nhắn của bé, tựa hồ cảm thụ được độ ấm của Từ Tô.

Hần có thể cảm giác được, hơi thở của Từ Tô, hần có thể đụng đến da thịt của nàng. Nhắm mắt lại, đó là tươi cười của nàng, thanh âm của nàng.

Đang lúc hần còn trầm mê giữa trong ảo tưởng, thanh âm nhàn nhạt của Long Duệ vang lên trong đầu hần: “Này, huynh lại có tà ý với loại nữ nhân này, thật sự là làm mất mặt Long Tộc của chúng ta.”

“Long Duệ, không được nhìn trộm huynh.” Long Triệt thẹn quá thành giận gầm nhẹ nói, không thích Long Duệ dò thám vào ý nghĩ của mình, bị người phát hiện cảm giác thực khó chịu.

Long Duệ cười hi hi ha ha, tuyệt không sợ hần, vẫn như cũ cười trêu nói: “Cô ta giống như cái Mẫu Dạ Xoa, hung hãn vô cùng, vậy mà huynh lại dám ở lại.”

“Đệ câm miệng.” Long Triệt tức giận, thanh âm lạnh lùng nói.

Lúc này, Từ Tô vừa mới tắm xong bước vào, nhìn thấy hần làm bầm làu bàu một mình, không khỏi cảm thấy kỳ quái, liền thỉnh linh lên tiếng nói: “Anh đang nói cái gì?”

Thanh âm nàng đột nhiên xuất hiện dọa hần sợ nhảy dựng, cuống quýt xoay đầu nhìn về phía nàng, lập tức dời đi ánh mắt. Nàng, tại sao nàng lại mặc áo ngủ? trời ạ, hần vội quay đi, sợ nàng nhìn thấu ý tưởng của hần.

“Anh làm sao vậy?” Từ Tô cũng không biết, nét quyến rũ của mình đối với hắn, đơn giản là nàng nghĩ hắn như một người bạn bình thường, làm sao biết tâm ý người ta vừa gặp nàng đã nhất kiến chung tình? Thấy hắn vẻ mặt đỏ bừng, nghĩ đến hắn không thoải mái, liền thân thiết tiến lên hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 47: Hàng Xóm

Long Triệt kích động lắc đầu, mặt đỏ toàn bộ nói: “Ta không sao, chắc là thời tiết quá nóng.” Hắn vội vã tìm lấy một cái có.

Thời tiết quá nóng? Quả thật là thời tiết nóng, nhưng mà nóng đến mức mặt hắn đỏ thành như vậy, nàng vẫn là cảm thấy rất kỳ quái, cho nên phi thường nghi hoặc, nàng tại sao không cảm giác như thế a.

Sợ bị nàng đoán ra, hắn vội vàng đứng lên, liên tục lui về hướng ngoài cửa, một bên nói: “Quá nóng, ta trở về đây.” Lời nói chưa xong, người đã muốn chạy trốn chết.

Từ Tô không hiểu nổi, hắn tại sao lại sợ mình như nước lũ mãnh thú? Nàng nghĩ nghĩ, đột nhiên buồn bực.

Nhìn thấy Tiểu Long Nhi còn đang ngủ say sưa, nàng bắt đầu đi lắc đầu, nàng mới đi làm một ngày, tiểu tử kia liền kiểm chế không được, thật sự là rất mê chơi.

Ôm Tiểu Long Nhi đang ngủ, nàng nhẹ nhàng vỗ vỗ lên thân mình nhỏ bé của bé, nhắm mắt lại, im lặng ngủ.

Mà Long Triệt sau khi chạy ra khỏi phòng của Từ Tô, đi tới phòng khách, nhìn thấy vài cái lính tôm tướng của đang tò mò lại kính sợ nhìn chính mình.

“Chăm sóc Long Hậu cùng Tiểu Điện Hạ, không thể có sai lầm.” Hắn che dấu chính mình đang quần bách, nghiêm khắc phân phó nói, sau đó không đợi bọn họ đáp lại, liền biến mất.

Lính tôm tướng của kính sợ, một Long Vương đã là khó hầu hạ, hiện tại lại tăng thêm một người, hai đại Long Vương ở trong này, mạng bọn họ giống như chỉ mảnh treo chuông.

“Dạ, Long Vương điện hạ.” Bọn họ nói xong, đã phát hiện Long Vương đã biến mất. Tập thể liền thở phào một hơi cùng nhau ngồi xuống.

Long Triệt cũng không có rời đi, mà là qua căn phòng bên cạnh, thấy Long Duệ cũng hai người kia đang nằm trên sofa.

“Đã trở lại? Ý tà xong rồi?” Long Duệ ha ha cười nói, vẻ mặt khinh thường hắn, cảm thấy ánh mắt hắn thật là có vấn đề, thường thức vô cùng thấp.

Long Triệt tức giận, trên mặt hắn sắc đỏ mặt vừa lui sắc mặt vừa khôi phục như thường, liền bị lời nói của hắn lại đỏ tiếp. “Long Duệ” Hắn thấp giọng hung tợn cảnh cáo nói, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, xoay người hướng một cái phòng bên trong đó đến.

“Long Triệt, thẹn quá thành giận à?” Long Duệ ở phía sau hắn cười nói, căn bản là không sợ hắn.

Long Triệt không quan tâm đến hắn, đóng cửa phòng lại, không có động tĩnh.

Long Duệ thấy hắn không trả lời, cũng cảm không thú vị, liền hai tay ôm hai cô trở về phòng tiếp tục trò chơi.

Ngày thứ hai, Từ Tô rời giường, thấy thần sắc của Tiểu Long Nhi đã khôi phục như bình thường ngủ cũng thực an ổn, thế này mới yên lòng, chuẩn bị đi làm.

Vừa mở cửa ra, liền thấy Long Triệt đang ngồi trên bàn ăn sáng, không khỏi có chút giật mình, hắn tại sao đến đây sớm như vậy? “Anh...” Nàng muốn hỏi anh mới đến hay đêm qua anh ngủ ở đây? Không khỏi tò mò.

Long Triệt nghe được thanh âm của nàng liền nhanh chóng ngẩng đầu lên hướng nàng mỉm cười, biết nàng trong lòng nghĩ gì, nhân tiện nói: “Buổi sáng tốt lành, ta tối hôm qua là ở cách vách ngủ, Long Duệ thuê một phòng ở bên kia.”

Từ Tô vừa nghe lập tức hiểu, chẳng lẽ tên kia hội yên tĩnh, thì ra là đã chuyển sang ở kế bên a.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 48: Tranh Giành Tình Nhân

Từ Tô và Long Triệt hai người im lặng ngồi xuống ăn bữa sáng, không nói gì, ăn một nửa, Từ Tô vừa định mở miệng nhờ cậy hân trông chừng Tiểu Long Nhi một chút, đột nhiên liền nghe được bên tai truyền đến tiếng cãi nhau.

“Anh ấy là của tôi, cô dựa vào cái gì cùng tôi tranh?” Thanh âm của Vu Mẫn vang dội truyền vào, tựa hồ phi thường căm tức.

Hồng Tuyền cũng không cam yếu thế, dịu dàng nói: “Long Vương không phải của người, cũng không phải của ta, Long Vương là chúng ta nên phục vụ, cô dựa

vào đâu nói là của một mình cô.”

Long Duệ có hứng thú ngồi trên giường nhìn hai nữ nhân tranh giành nhau không nói lời nào.

“Long Duệ, người xem nữ nhân này đâu cần đến anh mới có thể đem anh chia sẻ cho người khác.” Vu Mẫn ngã đầu vào ngực của Long Duệ nũng nịu nói.

Hồng Tuyền cũng không kém dựa phía bên kia: “Long Vương, cô ấy thật sự là không thể nói lý, nhân loại chính là nhân loại, một chút đạo lý cũng không hiểu.”

“Cô nói cái gì? Tiện nhân, cô nói lại lần nữa xem.” Vu Mẫn bị nàng trái một câu nhân loại, phải một câu nhân loại làm nổi trận lôi đình, nhân loại thì thế nào?

Hồng Tuyền mới không sợ nàng đâu, Long Vương ở đây, cô ta chắc cũng không dám làm gì mình. Vì thế, liền thốt ra châm chọc nói: “Nhân loại chính là chủng tộc thấp hèn, xấu xí, thấp.....”

Ba.....

Hồng Tuyền ôm mặt mình, không dám tin nhìn đối diện Vu Mẫn, cô ta đánh nàng? Cô ta cư nhiên dám đánh nàng, nhưng lại ở trước mặt Long Vương lại đánh nàng một cái tát. Nàng tức giận muốn đánh trả, lại muốn sử dụng pháp lực, nhưng vì muốn tạo vẻ chính mình nhu nhược, vì lấy được lòng của Long Vương, nàng lựa chọn

“Long Vương, ngài nhìn nàng ta kìa, cố tình gây sự a, mắng chửi thiếp không nói làm gì, còn động thủ đánh người, quá mức rồi, thỉnh điện hạ làm chủ cho Hồng Tuyền, vì Hồng Tuyền lấy lại công đạo a.” Hồng Tuyền bù lu bù loa, đáng thương hể hể.

Long Duệ ánh mắt sắc bén, sắc mặt phi thường khó coi, đối với nữ nhân động thủ đánh nhau, hân là thực chán ghét. Nữ nhân nên xinh xắn lạnh lợi, nghe lời ôn thuận, lấy nam nhân là trời, kêu Đông không dám đi Tây, bảo gì nghe nấy, không nên giống như người đàn bà ở cách vách đối với hân hung hân tuyệt không khách khí.

Hồng Tuyền thấy Long Duệ không nói, sốt ruột định đứng lên, nhưng khi nhìn vẻ mặt tức giận của Long Duệ nàng yên tâm. Nhân loại, cẩn thận một chút. Nàng cười trộm nói.

Quả nhiên, Long Duệ xô Vu Mẫn ngã xuống giường sau đó hân âm trầm nói: “Nữ nhân của bốn vương không cho phép tranh giành tình nhân, nếu cô muốn lưu lại bên cạnh của bốn vương, nên tuân theo quy củ của bốn vương.”

Vu Mẫn ngậy ra như phồng, đầu ong ong đau, thân thể cũng l đầu đốn, kinh ngạc làm cho nàng đầu tiên là ngẩn ngơ, rồi sau đó lời nói nhấn tâm của Long Duệ làm cho nàng căn bản không thể phản ứng.

Hồng Tuyền đắc ý nở nụ cười, một trận chiến này nàng thắng lợi, nhân loại này căn bản là đấu không lại nàng đâu.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 49: Giáo Huấn

Mà Từ Tô lúc đầu cũng không muốn quan tâm, hoàn cảnh hiện tại của Vu Mẫn là do nàng ta tự tìm lấy, nhưng là, nàng càng nghe càng sinh khí, đặc biệt nghe được những lời Hồng Tuyền nói, nàng nổi trận lôi đình.

Bên tai lại truyền đến những lời nhảm tâm của Long Duệ, nàng lập tức đứng lên trước sự kinh ngạc của Long Triệt nàng mở cửa phòng bước sang phòng kế bên. May mắn là cửa phòng không đóng, nàng liền như vậy hùng hổ vọt đi vào.

Thấy Hồng Tuyền, nàng không nói hai lời, vọt tới trước mặt Hồng Tuyền ba

ba bá ba hung hăng quăng cho nàng ta vài cái tát, đánh cho nàng hôn đầu chuyển hướng, phân không rõ phương hướng.

“Cô là cái gì vậy, dám nói chúng ta là chủng tộc thấp hèn, cô lại là cái gì, không biết là cái quái vật gì biến ra, cư nhiên biến thái đến loại tình trạng này. Cô cùng cô ta tranh giành tình nhân thì mặc cô, tại sao lại mắng luôn đến những người khác, có tật xấu có phải hay không? Không đánh cô, cô còn không biết sai ở nơi nào, nhìn miệng của cô chắc chẳng bao giờ nói được chuyện gì tốt, chính cô mới xấu xí thấp hèn, hai người đi phục vụ một người cô cao quý ở chỗ nào...”

Từ Tô vừa đánh vừa mắng.

Vu Mẫn nghe giọng nói của Từ Tô, lại nhìn thấy nàng không khách khí vừa đánh vừa mắng đánh cho đối phương không đường đỡ, không khỏi dọa ngây người.

Này, này, Từ Tô cũng quá hung dữ đi, bình thường một người ôn nhu nhược nhược như vậy, trong giây lát tựa như một con cọp cái, bộc phát ra bản tính cường hãn đến, rõ ràng dọa nàng.

Hồng Tuyền bị đánh choáng váng, thẳng đến trên mặt đau đớn nhắc nhở nàng, nàng lại bị người đánh, thấy rõ ràng trước mắt người đang đánh mình, nàng ta vốn định đánh trả, nhưng đột nhiên nghĩ đến Tiểu Long Nhi là con trai của nàng, nàng là mẫu hậu của Tiểu Long Nhi, liền không có lá gan này, nàng tốt xấu là Long Hậu a, cho dù Long Duệ buông tha nàng, Tiểu Điện Hạ cũng sẽ không buông tha nàng, xem Tiểu Điện Hạ trung tâm bảo vệ mẹ sẽ biết

“Dừng tay, cô đúng là một người hung dữ.” Phản ứng đầu tiên của Long Duệ là vươn tay chụp lấy tay nàng, không cho nàng tiếp tục đánh Hồng Tuyền.

Tay của Từ Tô bị Long Duệ chụp nhanh lấy đau đớn nàng xoay đầu nhìn hấn.

“Buông.” Nàng hung ác nói, vô cùng tức giận trừng mắt hấn, thịnh nộ trên mặt chưa rút đi.

“Cô cư nhiên dám đánh cô ta? Phụ nữ hung dữ, mụ la sát.” Long Duệ bị chọc tức, mỗi lần gặp nàng đều không có chuyện gì tốt, hơn nữa nàng luôn hung dữ chỉ với hấn mà thôi.

Nàng giận trừng mắt nhìn hấn, nhìn hấn tự hỏi, xú nam nhân này luôn đem phụ nữ làm trò đùa, lại còn dám mắng nàng là phụ nữ hung dữ? Không chút nghĩ ngợi, nàng nâng chân lên, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, càng không ai có thể ngờ tới được hung hăng đá mạnh chính xác vào bộ vị trọng điểm của hấn một cước.

“A.....” Long Duệ hét lên một tiếng thảm thiết khắp phòng, vì đau quá không tự giác buông bàn tay đang nắm chặt tay nàng ngồi sụp xuống.

Long Triệt sớm đi theo sau lưng nàng, nhưng là vụn vụn không nghĩ tới nàng sẽ làm ra hành động như thế, căn bản là không kịp ngăn cản.

Từ Tô là mặt không đỏ khí không suyễn, đập hấn một cước xong, lập tức lắc lắc cổ tay, sau đó hướng hấn ánh mắt hung tợn, nói: “Xứng đáng, hừ, xem ngươi có còn khi dễ nhân loại không.”

Hồng Tuyền nghe được tiếng kêu thảm thiết, nhìn thấy Long Duệ ôm hạ thân kêu thảm thiết, đương trường sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, không chút nghĩ ngợi liền bước tới, lo lắng thét chói tai: “Điện hạ, điện hạ, ngài thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 50: Thù Kết Lớn

Long Duệ làm sao rảnh để ý nàng ta, ôm hạ thân đau đớn không ngừng vuốt xoa, hai mắt thẳng trừng, thật vất vả, đau đớn rồi cuộc cũng giảm bớt.

“Xú nữ nhân.” Hấn vừa bớt một chút, liền giận không thể bước theo nàng thiếu chút nữa đem nàng bóp chết.

“Long Duệ.” Long Triệt thấy hấn giận dữ liền ra tiếng chặn lại nói, đồng thời vội vàng đem Từ Tô bảo vệ ở phía sau lưng không cho Long Duệ khi mất đi lý trí thương tổn nàng.

Từ Tô mới không sợ hấn dẫu, dừng cảm trùng mắt nhìn hấn, dường như khiêu khích. “Xú nam nhân, sắc long, đến a, ai sợ ai a, một cước kia không đem người đá đoạn tử tuyệt tôn, thật sự là đáng tiếc.”

Long Duệ lửa giận càng cháy càng mạnh, nữ nhân trước mắt không sợ chết thiếu chút nữa làm cho hấn giận đến tẩu hỏa nhập ma, tức giận tới mức nói lấp bắp: “Cô, cô.....”

“Ta, ta, ta tốt lắm” Nàng học hấn, lấp bắp nói, ý muốn chọc hấn tức chết.

Long Duệ không thể nhịn, cho dù nàng là mẫu hậu của Tiểu Long Nhi, hấn cũng nhịn không nổi nữa, hôm nay hấn không giáo huấn nữ nhân này một chút, hấn sẽ không là Nam Hải Long Vương.

“Bốn Vương hôm nay không tốt hảo giáo huấn ngươi, ngươi sẽ không hiểu được tôn trọng bốn Vương.” Long Duệ đẩy Hồng Tuyền bên người, mắt đi lý trí đứng dậy bước về phía Từ Tô phía sau Long Triệt.

Long Triệt vội muốn chết, hấn một tay đẩy Từ Tô lui ra ngoài cửa, một bên cản đường đi Long Duệ, âm thanh lạnh lùng nói: “Long Duệ, bình tĩnh một chút, đệ không được thương tổn nàng, nếu như bằng không, đừng trách huynh đệ ta trở mặt.” Việc này, nguyên nhân vẫn là do Long Duệ, Từ Tô tuy nóng vội nhưng nàng có lý lẽ của nàng. Hấn không phải bao che khuyết điểm của người khác, tuy rằng trong lòng thích nàng, Nhưng hành động của nàng vẫn là làm hấn thuyết phục.

“Đệ thấy huynh bị cô ta mê hoặc đến thần trí điên đảo rồi. Nữ nhân như cô ta, huynh thích cô ta cái gì? Thích cô ta đủ hung hãn? Thích cô ta giống người đàn bà chanh chua? Đệ bình tĩnh, là huynh bình tĩnh đi.” Long Duệ giận đỏ hai mắt, hướng về phía hấn rống giận.

Từ Tô khỏi cửa, đột nhiên nghe được những lời nói này của Long Duệ, không khỏi sững sốt, sau đó liền đỏ bừng mặt, nhớ tới từ nhìn thấy Long Triệt, hấn đối chính mình, cùng với chính mình đối hấn, đều có một bầu không khí là lạ. Thì ra hấn đối chính mình thật sự có ý tứ.

Long Triệt bị Long Duệ vạch trần như vậy, phải sợ Từ Tô ở bên ngoài nghe được, hấn sợ nàng không muốn gặp lại hấn, mà chính mình cũng sợ sẽ ngưng ngưng gặp nàng.

“Long Duệ, đệ nên tự kiểm điểm trước, lời nói của đại ca cũng không nghe sao?” Hấn dưới tình thế cấp bách, vận dụng pháp lực đưa hấn hung hăng đẩy đến trên giường.

Long Duệ đột nhiên bị hấn giữ như vậy, không hề phòng bị dưới, ngã xuống thất linh bát lạc, đợi đến khi phục hồi tinh thần lại, không thể không giận dữ hét: “Xú nữ nhân, ta với ngươi thù kết lớn, ta với ngươi không dứt, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.” Nói xong, tức giận đá chiếc giường tan tành.

Long Triệt thấy hấn đã kiềm chế được, thế này mới yên lòng, xoay người rời đi.

Hồng Tuyền trong lòng run sợ lui đến một bên, sợ tới mức mặt không có chút máu, trên gương mặt bị đánh xưng phù giống như cái đầu heo.

Vu Mẫn cũng bị dọa sợ đến ngây người, nàng vạn vạn thật không ngờ, mình lại là đầu sỏ gây nên sự cố ngòi nổ, sợ tới mức thân thể nàng run rẩy không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 51: Nhận Sai

Từ Tô sau khi đã phát tiết hết bức bối trong mình xong, về tới phòng của mình, sau đó nghe được tiếng của Tiểu Long Nhi đang kêu to gọi nàng: “Mẫu hậu, mẫu hậu.....”

“Bảo Bối thức rồi à?” Nàng vừa nghe thấy tiếng của Tiểu Long Nhi, liền chạy nhanh vọt vào trong phòng, những phiền phức trong lòng cũng đột nhiên thà lảng.

Quả nhiên, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Tiểu Long Nhi đang đứng dựa vào cửa nhìn nàng cười tủm tỉm, vừa thấy nàng xuất vui vẻ reo lên: “Mẫu hậu, mẫu hậu, Bảo Bối sai rồi.”

Nghe bé nói như thế, Từ Tô mới nhớ ra, chuyện tiểu gia hỏa này ngày hôm qua uống rượu, bây giờ tỉnh lại tự nhiên cũng biết chính mình sai lầm rồi, còn vừa tỉnh liền chạy nhanh nhận sai.

“Về sau không được uống nữa, còn nhỏ tuổi học người ta uống rượu, nếu là uống ra cái tật xấu gì, làm sao bây giờ?” Nàng nhẹ giọng dạy dỗ nói, sau đó còn nói một đồng lớn đạo lý.

Tiểu Long Nhi càng nghe càng biết mình sai, bởi vì bé hiện tại đã biết rõ không chỉ có làm cho mẫu hậu lo lắng, hơn nữa đối thân thể không tốt. “Mẫu hậu, Bảo Bối lần sau không dám, về sau không bao giờ uống nữa.” Bé nhỏ giọng nói, nũng nịu nhận sai.

“Đây mới là bé ngoan.” Từ Tô vừa lòng, thẳng nhóc này, còn nhỏ tuổi như thế này mà đã biết vâng lời, nàng đối bé hiện tại yên tâm không ít. Sờ sờ cái đầu nhỏ của con, lại nói: “Bảo Bối đối bụng không? Đến đây, mẫu cho con uống sữa xong sẽ đi làm, con hôm nay ngoan ngoãn ở nhà nghỉ ngơi, làm sao cũng không cho đi, biết không?”

Tiểu Long Nhi được tha thứ, cao hứng ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn tươi cười rạng rỡ, thấy nàng vạch áo mừng rỡ chạy đến, cái miệng nhỏ nhắn mút chùn chụt.

Long Triệt vốn đi theo sau lưng của Từ Tô vừa vặn thấy Tiểu Long Nhi, cao hứng hẳn định chạy đến hỏi thăm Tiểu Long Nhi có thoải mái hay không, đã gặp Từ Tô vén áo lên cho bé uống sữa, trong khoảng thời gian ngắn sưng sốt, khuôn mặt tuần tú xoát một chút liền đỏ.

Loại tình huống này vẫn là lần đầu tiên hắn gặp, lập tức không dám tiến lên, do dự một lúc sau, hắn lặng lẽ rời khỏi phòng sợ nàng phát hiện. Ra đến tận phòng khách mặt hắn vẫn đỏ, tim đập nhanh, căn bản là không thể bình tĩnh.

Chỉ chốc lát sau, Từ Tô từ trong phòng đi ra, vừa nhìn đồng hồ, vừa liếc mắt hắn một cái, nói: “Tôi muốn đi làm, anh giúp tôi nhắn với mấy tên lính tôm tướng của một tiếng, bảo bọn họ chăm sóc Tiểu Long Nhi cẩn thận.”

“Được, được, ta đã biết. Ta sẽ chăm sóc thẳng bé, sẽ không cho nhóc uống rượu nữa.” Long Triệt vội vàng đáp ứng, nhìn theo nàng rồi đi.

Nàng vừa rời khỏi, Tiểu Long Nhi liền từ trong phòng bay ra đến, giống như một chiếc phi cơ bị mất thăng bằng, cong vẹo, bay chậm chạp.

“Bảo Bối thức rồi?” Hắn vội vàng đi qua giờ tay đón lấy bé, ôm vào trong lòng ngực, thân thiết hỏi, vuốt khuôn mặt và cái đầu nhỏ nhắn của bé.

Tiểu Long Nhi ngây ngốc gật gật đầu, nhần nhần khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra mê mang cùng vẻ mặt thống khổ nói: “Long thúc thúc, đầu của con đau quá, con không dám nói cho mẫu hậu, mẫu hậu sẽ giận, sẽ lo lắng.” Thì ra vừa rồi bé sợ bị Từ Tô mắng, lại sợ nàng lo lắng, cho nên mới cố gắng làm ra một bộ dáng vô sự, kì thực đầu của bé đau quá, rất nặng. Đợi Từ Tô vừa đi khỏi, bé liền khôi phục biểu tình khó chịu.

“Bảo Bối đây là say rượu, bởi vì hậu quả sau khi con uống rượu say, về sau không được uống, biết không? Mẫu hậu con rất nóng lòng.” Long Triệt cũng nhân cơ hội dạy dỗ bé, hắn cũng không hy vọng lại nhìn thấy Từ Tô giận hoặc là biểu tình khổ sở nữa, kỳ thật lúc nàng im lặng, đẹp vô cùng, vô cùng đáng yêu, vô cùng thoải mái.

Tiểu Long Nhi gật đầu thật mạnh một cái, vất vả nói: “Nhưng đầu con hiện giờ đang đau, làm sao bây giờ?” Bé thật là khó chịu, ôm cái đầu nhỏ, không biết làm sao.

“Con đi ngủ đi, sau đó thức dậy uống một chút canh, nằm nghỉ ngơi một chút sẽ không sao.”

Long Triệt an ủi nói, phân phó lính tôm tướng của bên cạnh đi nấu canh giải rượu, tự mình bế Tiểu Long Nhi về phòng.

Chỉ chốc lát sau, Tiểu Long Nhi uống xong canh, liền vù vù ngủ say, vẫn ngủ thẳng đến buổi chiều mới tỉnh lại, bất quá lúc này một lần nữa bắt đầu sinh long hoạt hổ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 52: Nghẹn Khuất

Long Duệ tức đã lâu, nhưng vẫn muốn nhìn thấy Tiểu Long Nhi, hắn cũng không nghĩ Tiểu Long Nhi có tội.

“Long Vương ông khỏe không?” Tiểu Long Nhi hướng về phía cửa thấy Long Duệ bước vào, cười tủm tỉm nói, hắn có cảm xúc gì đương nhiên bé biết, tuy rằng đang mệt vì say rượu, nhưng khi Long Duệ tức giận bé đương nhiên

“Long Nhi, con xem mẫu hậu của con ấy, cô ta luôn tìm cách làm mất mặt ta, đem mặt rồng của ta đi quét rác, con thấy sao?” Long Duệ oán giận, nếu thực không phải vì Tiểu Long Nhi, hắn đã sớm bóp chết nàng.

Tiểu Long Nhi mỉm cười, bé biết mẫu hậu vì bảo hộ bé, cho nên mới như vậy. “Ông không chộc mẫu hậu, đương nhiên sẽ không có việc gì.” Tiểu Long Nhi nói như thế, cũng không che chở ai, nhưng là ngụ ý, những chuyện đó đều là do Long Duệ tự tìm.

Long Duệ nghe vậy một trận nghẹn lời, hắn cùng nữ nhân kia vừa gặp nhau đã thấy không hợp nhãn, lại không nên đi theo cùng nhau, ách, hắn là vì Tiểu Long Nhi nên mới lưu lại, tự nhiên là tướng xem hai tướng ghét. Hai người không đúng bàn, tuyệt đối không đúng bàn.

“Long Duệ, thái độ của đệ cũng không tốt, tính tình của Tử Tô kỳ thật không xấu, chỉ là tâm tính của đệ có vấn đề, đệ cứ cho mình là Long Vương cao cao tại thượng đối với cô ấy là vênh váo tự đắc, cô ấy đương nhiên không thích, không quen nhìn những hành vi của đệ. Nơi này là nhân gian, không phải là Nam Hải của đệ, đệ không tôn trọng cô ấy, cô ấy tự nhiên cũng sẽ không tôn trọng đệ. Nhân loại bây giờ đang ở chế độ bình đẳng mỗi người ngang hàng, không phân giai cấp sang hèn.”

Long Triệt phân tích cho hắn nghe, hắn là lão đại trong Tử Hải Long Vương, lớn tuổi nhất và cũng là Long Vương khiêm tốn nhất. Trong Long Cung của hắn cũng chỉ có một phi tử.

Tiểu Long Nhi gật gật đầu cười, bé phát hiện chính mình vẫn là thích nhất

Đông Hải Long Vương, tính cách trầm tĩnh, hơn nữa lại vì người khác lo lắng, bé đang cân nhắc lại, xem sẽ tuyển ai làm phụ vương.

Long Duệ về mặt hắc tuyến, hắn cư nhiên bị lão đại phê bình như vậy, dường như tất cả mọi chuyện đều là lỗi của hắn vậy. “Huynh thích cô ta, thì huynh đương nhiên sẽ nói thay cho cô ta. Đệ lại không thích cô ta, tại sao đệ phải làm cho cô ta vừa ý? Vì cái gì phải tôn trọng cô ta?” Hắn tức giận nói, dường như là Long Vương, tự nhiên lại đi nhân nhượng một tiểu nữ nhân, mặt mũi của hắn lớn, hắn không thêm đâu.

Long Triệt bởi vì lời nói của hắn mà đỏ mặt, tâm sự bị người vạch trần, bị người phơi bày ra, hắn cảm thấy thực không được tự nhiên, thực không thoải mái. Không khỏi cả giận nói: “Long Duệ, đệ thật sự là càng ngày càng kỳ cục.” Hắn luôn có bản lĩnh đi chọc giận người khác.

Tiểu Long Nhi lại nghe đến ánh mắt sáng trong ốt, vui thật, vui thật a.

Long Duệ bĩu môi, không thêm nhắc lại, hai huynh đệ vì một nữ nhân cãi

nhau, đây chính là chuyện chưa từng có, thật sự là rất uất ức.

“Ách, kỳ thật, Tử Tô tốt lắm, không phải là một cô gái hung dữ đâu.” Vu Mẫn ở một bên, lờ lờ nhấp nháy xen mồm nói, vừa rồi Tử Tô vì nàng đánh Hồng Tuyền, nàng cũng nên vì nàng nói một câu công đạo.

Long Duệ trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, quát: “Câm miệng.”

Vu Mẫn sợ tới mức vội vàng bưng kín miệng, không dám nói thêm nữa.

Đêm đó lúc Tử Tô trở về, phát hiện trong phòng mọi người đều chờ nàng về ăn cơm, Tiểu Long Nhi cùng Long Triệt cười tủm tỉm, còn lại Long Duệ là rất nhanh nhìn nàng một cái, sau đó quay đầu nhìn nơi khác, Hồng Tuyền về mặt cũng là sợ hãi nhìn nàng, mà chỉ có Vu Mẫn hiện lên thần sắc cảm kích.

“Mẫu hậu, mẫu hậu đã về? Bảo Bối nhớ người muốn chết.” Tiểu Long Nhi phi thân nhảy vào trong lòng của nàng, ôm cổ của nàng làm nũng nói.

Tử Tô cười cười, hôn hắn một cái thật mạnh, một ngày hôm nay nàng thật sự là lo cho bé muốn chết. “Bảo Bối hôm nay có ngoan ngoãn hay không?” Nàng còn nhớ rõ chuyện ngày hôm qua.

Tiểu Long Nhi nhu thuận gật đầu, oa ở trong lòng của nàng, mặt mày hớn hờ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 53: Long Trạch

“Người nói cái gì, Long Triệt không có ở đây?” Long Trạch nhảm chán xuyên thấu, đến Đông Hải tìm đến Long Triệt chơi, lại ngoài dự kiến nghe một tin tức như thế.

Cung nữ kia tiếp đãi tất cung tất kính nói: “Đúng vậy, Long Vương, Đông Hải Long Vương không ở trong cung, cũng không biết khi nào thì sẽ trở về.” Long Vương cũng không có dò gi, cho nên bọn họ hoàn toàn không biết gì cả.

Long Trạch buồn bực, loại tình huống này hảo hiếm thấy a, Long Triệt chưa từng biến mất vô tung như vậy. Kỳ quái, hắn một bên lăm bằm một bên rồi đi, quyết định đi Nam Hải tìm Long Duệ giải buồn, kết quả.....

“Long Vương của các ngươi đã mấy ngày không có ở Long Cung?” Hắn lúc này hoàn toàn tròn tròn mắt, đây là có chuyện gì a? Long Triệt không ở, liền

ngay cả Long Duệ cũng không ở.

“Đúng vậy, Nam Hải Long Vương sau khi rời khỏi đây vốn không có trở về.” Các cung nữ tất cung tất kính đáp, thường thường ngấm liếc mắt soái khí Long Trạch.

Long Trạch thực sự là đứng ngồi không yên, hai người đang không hiện diện ở Long Cung, đã chạy đi đâu? Hắn thật phần muốn biết.

“Long Duệ đi ra ngoài cùng ai?” Hắn vội vàng truy vấn nói, hắn nhất định phải tìm được một trong hai người bọn họ.

Cung nữ nghĩ nghĩ, vội vàng nói: “A, nô tỳ đã nhớ ra, Long Vương rời đi cùng tiểu Điện Hạ, nhưng vẫn chưa nói khi nào thì trở về.” Tiểu Kim Long kia thật sự hảo đáng yêu, hơn nữa lại là Long Tộc thực đặc biệt, các nàng ấn tượng khắc sâu.

Tiểu Điện Hạ? Khi nào thì nơi ở của Long Duệ lại xuất hiện ra một Tiểu Điện Hạ? Hắn có phi tử mang thai sao? Chuyện này là như thế nào? Hắn tại sao hoàn toàn không biết gì cả a. “Tiểu Điện Hạ là ai? Người phi tử nào của các người sinh?”

“Long Vương, không phải Tiểu Điện Hạ là con của Nam Hải Long Vương, mà là một Tiểu Điện Hạ không biết từ đâu tới đây, là vị Tiểu Kim Long, phi thường đáng yêu. Điện Hạ thỉnh cầu Tiểu Điện Hạ lưu lại, Tiểu Điện Hạ không chịu, sau đó điện hạ đã theo Tiểu Điện Hạ rời khỏi. Sau đó bọn tiểu nhân cũng chưa thấy trở về.” Các cung nữ đáp rõ từng chi tiết, Long Vương thường xuyên không trở lại là bình thường như ăn cơm, các nàng sớm đã thành thói quen.

Long Trạch vừa nghe là xuất hiện một vị Tiểu Kim Long, lập tức tim đập dồn dập như sắp rớt ra khỏi ngực, hắn lập tức hiểu được hướng đi của Long Duệ, nếu đổi lại là hắn, hắn cũng sẽ đi theo vị Tiểu Kim Long này đi.

“Biết bọn họ đi nơi nào không?” Hắn sốt ruột, nếu để cho Long Duệ chiếm được vị Tiểu Kim Long này, như vậy ngày sau Nam Hải sẽ đứng đầu trong các hải vực, đứng đầu Long Tộc.

Các cung nữ lắc đầu, tỏ vẻ không biết.

“Phương hướng, phương hướng, mau nói phương hướng cho bản Vương.” Long Trạch lòng nóng như lửa đốt, thiếu chút nữa đã hét lên, trẻ như vậy mới nghe được tin tức, phỏng chừng khi tìm được bọn họ, mọi chuyện đã đâu vào đó rồi. Nói vậy, Long Triệt cũng là được tin tức mà đi tìm.

“Hình như là hướng thành thị bên cạnh hải vực Nam Hải.” Cung nữ nhớ rất rõ tình cảnh ngày đó, khẳng định nói.

Long Trạch không nói hai lời, liền xoay người rời đi Nam Hải Long Cung, hỏa tốc chạy tới chỗ thành thị. Dọc theo đường đi mười vạn phần khẩn cấp, trong lòng đem Long Duệ cùng Long Triệt nặng nề bởi đã không xem trọng tình huynh đệ.

Khi hắn đi đến khu thành thị trên bờ biển, thấy khu thành thị thật rộng lớn, hắn không thể không vận dụng pháp lực của mình, tra tìm chỗ ở của Long Triệt và Long Duệ.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, hắn liền thấy được ở một khu chung cư trong thành có bóng dáng của hai vị Long Vương, vừa định thu hồi pháp lực, lại đột nhiên phát hiện, tiểu Kim Long kia hướng về phía hắn thần bí cười cười, sợ tới mức hắn thiếu chút nữa vì kinh ngạc không thể thu hồi pháp lực.

Vì Tiểu Kim Long kia phát hiện ra mình! Đây là ý thức và phản ứng đầu tiên của hắn, nhất thời kinh hách không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 54: Lại Thêm Một Vị Long Vương

“Có một Long Vương muốn tới.” Tiểu Long Nhi đột nhiên cất tiếng nói với Long Triệt cùng Long Duệ, cười tủm tỉm, bộ dáng thực tự nhiên.

Long Duệ và Long Triệt nghe vậy, sửng sốt, sau đó nhìn thoáng qua với nhau, có chút không rõ bé tại sao lại biết có một Long Vương muốn tới? “Ai a?” Hai người trăm miệng một lời nói, ngạc nhiên không thôi.

“Không biết a, không khác hai thúc thúc lắm. Bây giờ ông ấy đang trên đường đến đây, chắc lát sau sẽ đến.” Tiểu Long Nhi nhìn thoáng qua bên ngoài, đem mọi việc nhìn thấy nói cho hai người bọn họ.

Long Triệt nhất thời chấn động kinh hoàng rồi, bình thường, bọn họ đã có năm ngàn năm đạo hạnh, có khi vẫn là ngẫu nhiên mới nhìn thấy được một nhân vật ở xa xa, nhưng Tiểu Long Nhi là mới sinh ra bao lâu a? Nghe nói ngay cả một tháng cũng không tới Kim Long lực lượng cường thịnh lớn mạnh cũng phải trải qua tu luyện, nhưng Tiểu Kim Long trước mắt này quả thực chỉ cần nhẹ nhàng là thấy được, không cần tốn nhiều sức thậm chí chỉ là tùy tiện nhìn lướt qua, liền cái gì đều thấy được.

“Các thức thức biết ông ấy.” Ai ngờ, Tiểu Long Nhi cuối cùng lại nói một câu như vậy, giống như một tiểu tiên tri.

“Con tại sao biết?” Hai người lại phi thường ăn ý lại lần nữa đồng thanh hỏi, vừa tò mò vừa buồn bực.

Tiểu Long Nhi cười đến vô cùng sung sướng, nũng nịu nói: “Bởi vì ông ấy là từ Nam Hải đi ra, trên người dường như còn mang theo hơi nước của Đông Hải, cho nên ông ấy chắc từ Đông Hải tới, lại đi Nam Hải, nhưng mà ông ấy rốt cuộc là Bắc Hải Long Vương hay là Tây Hải Long Vương?”

Phân tích kể lại như thế, hai người hết chỗ nói rồi, cái gì cũng không nói, cùng đợi vị Long Vương sắp xuất hiện này, không biết là Long Trạch, hay là Long Dịch, bọn họ thập phần chờ mong tò mò.

Long Trạch sau khi phát hiện vị trí của bọn họ, lại phát hiện chính mình bị Tiểu Long Nhi phát hiện, chính là do dự một lát, liền nhanh chóng bay về hướng bọn họ.

Chỉ chớp lát sau sau, hần đã đi tới bên ngoài phòng của bọn họ, cũng chỉ là do dự một lát, liền xuyên tường mà qua, xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

“Long Trạch?!” Long Triệt và Long Duệ nhìn thấy hần, thất thanh kêu lên, đồng thời bừng tỉnh đại ngộ.

Long Trạch cũng kêu lên: “Long Triệt, Long Duệ, các huynh thật là tới nơi này.” Hần cao hứng mặt mày hớn hở, sau đó chạy nhanh nhìn Tiểu Kim Long, sau đó vừa kinh hi lại vừa hưng phấn: “Trời ạ, con thật là Tiểu Kim Long, tốt thật, tốt thật.”

Tiểu Long Nhi nhìn hần cười tủm tỉm, gật gật đầu, cái đuôi nhỏ vung vẩy, thập phần đáng yêu.

“Long Trạch, đệ tới làm gì?” Long Duệ nhìn bộ dáng hần hưng phấn giống như thấy được một mỹ nhân, tức giận hỏi.

Long Trạch mãi quan sát Tiểu Long Nhi, cũng không quay đầu lại trả lời hần: “Đệ đến tìm Long Triệt, nhưng là huynh không ở trong cung, đệ muốn đi tìm huynh, cũng không gặp, cuối cùng mới phát hiện các huynh ở trong này, đệ liền lập tức lại đây. Xin chào, Tiểu Kim Long, ta là Bắc Hải Long Vương Long Trạch.” Cuối cùng câu nói kia là nói với Tiểu Long Nhi.

“Thì ra ông chính là Bắc Hải Long Vương a, Bảo Bối còn chưa đến thăm ông, ông đã đến tìm cháu.” Tiểu Long Nhi nũng nịu nói, cười đến thực vui vẻ, ba vị Long Vương, hiện tại tất cả ở chỗ này, còn thiếu một vị.

Long Trạch vừa nghe bé muốn đi Bắc Hải thăm hần, lập tức hưng phấn dâng cao, tiến lên nắm lấy cánh tay nhỏ bé, mi phi sắc vũ nói: Thật vậy chẳng? Chúng ta đi nhanh đi, ta hiện tại sẽ mang con đi thăm Bắc Hải của ta, cam đoan con đi không muốn trở về.....” Hần nói được nước miếng tung bay, vui sướng hoa chân múa tay.

Tiểu Long Nhi chính là cười, không đáp.

Long Duệ và Long Triệt nghe xong, hai gương mặt đồng thời nhăn lại, Long Trạch này, quả thực chính là bản tính xấu không bỏ, nóng vội. Nhưng bọn họ cũng không cản trở, để mặc bản thân hần diễn thuyết, dù sao nói như thế nào, bọn họ đều tin tưởng, Tiểu Long Nhi sẽ không đi theo.

Quả nhiên, Long Trạch nói nửa ngày, Tiểu Long Nhi chỉ cười, khi thì mở to hai mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên, cũng không ồn ào muốn đi chơi.

“Tiểu Kim Long, thế nào? Có đi hay không?” Long Trạch mi phi sắc vũ nói xong, nuốt một chút nước miếng, thật cẩn thận hỏi.

Tiểu Long Nhi đứng như Long Duệ và Long Triệt mong muốn lắc lắc đầu, cười đến tặc vui vẻ: “Bảo Bối không thể đi, mẫu hậu sẽ mất hứng.” Vị Long Vương này vui thật, rất thích nói chuyện ác, nói cũng thực phần khích, tâm bé tuy rằng dao động, nhưng mẫu hậu sẽ không để cho bé đi, bé vẫn là nên ngoan ngoãn thôi.

“Ha ha ha.....” Long Duệ không khách khí cười một trận dữ dội như sấm, cười ngã vào trên ghế sofa, còn kém không có đập sofa để tỏ vẻ hưng phấn.

Long Triệt cũng mỉm cười, nhưng mà hần cười đến có vẻ hàm súc, nhưng bộ mặt tươi cười so với mọi khi đều tươi hơn nhiều.

Long Trạch trừng mắt nhìn bọn họ liếc mắt một cái, chưa từ bỏ ý định, không để tâm giận, lại vội vàng dụ hoặc nói: “Long Cung của ta rất lớn, hơn nữa rất nhiều vàng bạc châu báu, ta đem tất cả tặng cho con, Long Cung cho con làm Long Vương được không?” Điều kiện này của hần càng mê người, quả thực chính là tặng không, chấp tay nhường cho Tiểu Kim Long lúc này sẽ không cự tuyệt đi, hần đắc ý đào dạt mơ mộng.

Ai ngờ, Long Duệ cười đến lớn tiếng hơn nữa, hần rốt cuộc nhìn không được đập mạnh vào sofa, cười đến thở không ra hơi. “Ha ha ha.....”

“Long Trạch, đệ có tin không, ta và Long Duệ cũng từng đưa Long Cung cho Tiểu Long Nhi, nhưng vì cái gì bé còn ở nơi này? Mà chúng ta cũng ở nơi này? Long Cung của đệ vô dụng, không xài được đâu.” Long Triệt mỉm cười đối hần giải thích nói, chế cười xem xong rồi, cảm thấy thú vị.

Cái này, Long Trạch tròn tròn mắt, đứng vậy, hần tại sao không nghĩ tới a? Hần có thể nghĩ ra điều kiện hậu đãi như vậy, đương nhiên Long Duệ cùng Long Triệt cũng dùng qua chiêu này, hần thật ngốc a, nói nửa ngày, mọi người đều đang nhìn hần giống một đứa ngốc đang biểu diễn.

Q.1 - Chương 55: Tử Tô

“Các huynh, các huynh tại sao không nói sớm?” Hắc thẹn hóa thành giận, tức giận không thôi trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, đặt mông liền ngồi dưới đất, đối mặt Tiểu Long Nhi.

“Chính đệ không có hỏi a, chỉ lo ba hoa chích chòe dụ hoặc Tiểu Long Nhi, sống chết muốn cho thằng bé đi theo đệ, chúng ta nếu là ra tiếng, chắc chắn cũng bị đệ đá văng, chúng ta vì bảo toàn an nguy của bản thân, đành phải bảo trì trầm mặc.” Long Duệ vô tội nói, trừng mắt nhìn Long Trạch, trên mặt lại cười đến thập phần gian trá.

Long Triệt cũng gật gật đầu, may mắn lúc trước hắc không có giống Long Trạch như vậy miệng lưỡi lưu loát, may mắn hắc không ở trước mặt Long Duệ dụ hoặc Tiểu Long Nhi, nếu như không, hắc cũng sẽ trở thành trò cười rồi.

Long Trạch tức giận, xấu hổ vô cùng. Cả giận nói: “Long Duệ, huynh còn cười nữa cười, đệ sẽ đánh huynh.” Hắc trừng mắt Long Duệ, xấu hổ không thôi.

“Ha ha ha, thẹn quá thành giận.” Long Duệ vẫn không dừng, không buông tha cơ hội giễu cợt hắc, rất khó được,

“Hắc hắc, Long Duệ, huynh cũng đừng năm mười bước cười một trăm bước (Gần giống câu: Chân mình thì lấm bê rề. Lại còn đốt đuốc mà soi chân người), không chừng lúc trước huynh cũng đưa ra điều kiện như vậy với Tiểu Kim Long, bị cự tuyệt đi? Sau đó liền theo tới nơi này, mặt dày mày dạn, chết sống không chịu đi.” Long Trạch cười man trá, huynh ấy nghĩ rằng hắc không biết a, tính tình Long Duệ chính là người như vậy.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, Long Duệ nghe xong, không cười, khuôn mặt tuấn tú đỏ bừng, bị Long Trạch nói trúng tâm sự, nhất thời cũng thẹn hoá thành giận.

“Long Trạch, đệ nói lại lần nữa xem?” Giọng nói có nghiêm trọng cảnh cáo nồng đậm, hắc phi thường tức giận, mắt mặt như vậy cười người bị người cười.

Long Trạch mới không sợ hắc đâu, thường xuyên đánh nhau, còn có thể để ý cảnh cáo của hắc a, vừa định trả lời lại một cách mỉa mai, chỉ thấy Long Triệt ở bên người hắc kéo kéo hắc.

“Nơi này là nhân gian, vẫn là chỗ ở của Tử Tô, không được xằng bậy.” Long Triệt ra dáng người huynh trưởng, giáo huấn nói, hắc cũng không muốn cho Tử Tô phát hỏa.

Tử Tô? Long Trạch vừa nghe tên này liền tò mò tò mò to hai mắt, đó là một người như thế nào? Tại sao Long Triệt khi nhắc đến nàng gương mặt đều hiện lên nét nhu tình? Thậm chí, hắc cũng có thể cảm giác được Long Duệ cũng không được tự nhiên.

“Tử Tô là người nào a?” Hắc nhìn bọn họ hỏi.

“Mẫu hậu của con.” Tiểu Long Nhi ngoan ngoãn đáp, cười đến sáng lạn như ánh mặt trời.

“Mẫu hậu của Tiểu Long Nhi.” Long Triệt mỉm cười nói, vui vẻ nhìn hắc trưng ra bộ mặt kinh ngạc.

Long Trạch thật lâu vẫn còn chưa khép miệng lại được, này, đây là xảy ra chuyện gì? Mẫu hậu của Tiểu Long Nhi là một nhân loại? Này, điều đó không có khả năng đi?

“Tiểu Kim Long, con tên là gì? Phụ vương là ai? Mẫu hậu con không phải là người phạm chứ.” Hắc đề sát vào Tiểu Long Nhi, không dám tin, nếu không phải có cảm giác quen thuộc, nếu không phải có thể cảm ứng được bản năng triệu hồi tự nhiên của loài rồng, hắc sống chết cũng sẽ nói, bọn họ nói Tiểu Long Nhi thực vui vẻ, Long Vương mới tới này ngốc hê hê, phi thường đáng yêu, vui thật. “Bảo Bối tên Tử Long, không biết phụ vương là ai, mẫu hậu của con quả thật là nhân loại.” Bé đáng yêu vô cùng nói, cười đến mặt mày hớn hở.

“Phụ vương không biết? Không có khả năng đi? Mẫu hậu của con không nói cho con biết sao?” Long Trạch không tin, đánh chết cũng không tin tưởng.

Kỳ thật, Long Duệ cùng Long Triệt cũng thực quan tâm vấn đề này, vẫn không có cơ hội truy vấn, hiện tại nghe được Long Trạch truy vấn, bọn họ cũng cùng nhau ngóng lỗ tai, không buông tha từng tiếng đối thoại.

Q.1 - Chương 56: Phụ Vương Là Ai?

Tiểu Long Nhi bình tĩnh mỉm cười, lắc đầu, nãi thanh nãi khí nói: “Mẫu hậu không có nói cho Bảo Bối biết a, Bảo Bối cũng không có hỏi, cho nên Bảo Bối không biết.”

Long Trạch tròn tròn mắt, đây là người gì vậy a? Không phải, Từ Tô kia là cái người nào a? Không nói cho Tiểu Kim Long biết phụ vương là ai? Chuyện này cũng quá kì lạ đi.

Không chỉ là Long Trạch, liền ngay cả Long Duệ cùng Long Triệt, đều cảm thấy kỳ quái, vì cái gì Từ Tô không nói cho Tiểu Long Nhi biết phụ vương là ai? Mà chính Từ Tô cũng chưa bao giờ đề cập đến, cũng không thấy có thần sắc gì bi thương lại càng không giống một nữ nhân bị vứt bỏ, bình thường đến không thể bình thường hơn.

“Vì cái gì? Mẫu hậu của con rất kỳ quái.” Long Trạch quyết định, hần như thế nào cũng muốn trông thấy mẫu hậu của Tiểu Kim Long, rốt cuộc là nữ nhân như thế nào, hần tò mò đến chết được.

Tiểu Long Nhi cũng không cảm thấy mẫu hậu có cái gì kỳ quái, không có phụ vương cũng không phải là chuyện gì lớn lắm, chỉ cần có mẫu hậu liền thành, mẫu hậu hảo hảo, bé yêu mẫu hậu nhất.

Long Trạch quả nhiên nói được thì làm được, hần cũng lại không đi, đặc biệt biết Long Duệ đã thuê ở cách vách, chính hần cũng chạy tới ở. Còn đùa rằng, bọn họ có thể ở lại, hần tại sao không thể

Trong khoảng thời gian ngắn, tại địa phương của Từ Tô, thế nhưng lập tức đã xuất hiện ba vị Long Vương, ba vị anh tuấn soái khí, tràn ngập hơi thở vương giả nam nhân.

Bọn lính tôm tướng của này lại nom nớp lo sợ, một vị đã muốn càn quét bỏ, hai vị đã muốn đủ trong lòng run sợ, ba vị chúng nó cũng không dám sống.

Mà Hồng Tuyền vốn là nữ nhân theo hầu Long Duệ đã lâu, từng gặp qua bốn vị Long Vương, cho nên coi như là tập mãi thành thói quen, nhưng dù sao ở chỗ phạm trần này nàng ta vẫn thực sự bất an.

Vu Mẫn thì tròn mắt há hốc mồm khi bỗng dưng xuất hiện nhiều soái ca như thế, nhưng nàng vốn là người phạm dù khiếp sợ trước pháp thuật lạ lùng của bọn họ, đã theo hầu Long Duệ đương nhiên cũng không có mơ tưởng gì khác.

Lúc này Từ Tô cũng không biết, nhà nàng lại xuất hiện thêm một người nam nhân, sau khi tan ca, nàng đi dạo một vòng siêu thị, mua một đồng lớn thức ăn trở về. Khi đến về nhà, nàng thế này mới phát hiện, trong nhà lại có thêm một người nam nhân.

“Tiểu Kim Long, cô, cô ấy là mẫu hậu của con?” Long Trạch cầm sắp rơi xuống đất, chỉ vào Từ Tô đang ôm một đồng thức ăn trở về cứng họng nói. Nhìn nữ nhân trước mắt, không hề chớp mắt, nữ nhân nhìn thấy hần về mặt bình tĩnh chính là Từ Tô? Mẫu hậu của Tiểu kim long? Một người phạm?

Tiểu Long Nhi, Long Duệ, Long Triệt, bao gồm Hồng Tuyền và Vu Mẫn, cũng không hẹn mà đồng gật gù đầu, phi thường khẳng định nói: “Đúng vậy.”

Từ Tô nghe vậy, đối mặt với chuyện trong nhà lại đột nhiên xuất hiện ra nam nhân chỉ là cau mày lại một chút, sắc mặt vẫn bình tĩnh như cũ, nàng phát hiện chính mình đã muốn đạt tới cảnh giới gặp chuyện không sợ hãi, thậm chí đối với người mới tới, nàng đều có thể đoán được chín trên mười là.

“Lại là một con rỗng.” Nàng đưa tay lấy đồ ăn giao cho bọn lính tôm tướng của một bên nom nớp lo sợ, thần nhiên hỏi, ôm lấy Tiểu Long Nhi.

Long Trạch kinh ngạc, nữ nhân này nàng làm sao mà biết được? Nàng chẳng lẽ che dấu thực lực, hoặc là thực lực nhanh hơn bọn họ rất cao rất cường đại?

“Tôi là một người bình thường, không lợi hại như anh suy nghĩ đâu.” Từ Tô như là xem thấu ý tưởng hần, đối với bộ dáng hần ngây ngốc hồ hồ, cười. Nam nhân này, dường như tất cả mọi suy nghĩ đều viết cả ở trên mặt, một bộ dáng đơn thuần vô hại.

“Cô, cô là làm sao mà biết được?” Long Trạch ngạc nhiên vạn phần nói, đuổi theo nàng không ngừng hỏi, lập tức liền quên chính mình kỳ thật rất muốn biết chính là phụ vương của Tiểu Kim Long là ai?

Từ Tô cười mà không đáp, ôm Tiểu Long Nhi xoay người vào phòng. Long Trạch chưa từ bỏ ý định, chạy nhanh theo sau, vừa định đi vào, cửa liền ở trước mặt hần phanh một tiếng đóng lại.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 57: Đề Ra Nghi Vấn

“Nàng, nàng.....” Long Trạch rất muốn nói, nàng tại sao lại như vậy? Nhưng khi nhận lấy ánh mắt nghiêm khắc của Long Triệt phát đến, hần đem nửa câu nói còn lại nuốt xuống đi, đành phải phân nộ trở lại chỗ ở của bọn họ giữa phòng.

Từ Tô ôm Tiểu Long Nhi trở về phòng, chỉ là vì muốn cho bé uống sữa, một ngày hôm nay, Tiểu Long Nhi chỉ uống được vào buổi sáng, từ trưa đến giờ thì chưa.

“Bảo Bối a, hôm nay có không thoải mái hay không?” Nàng đem bộ ngực đưa đến cái miệng nhỏ nhắn của bé, yêu thương hỏi.

Tiểu Long Nhi mút chùn chụt, dùng sức mút, nghe thấy câu hỏi của nàng, liền mở to mồm to, nhìn nàng mỉm cười, sau đó lắc đầu, tiếp tục uống sữa của bé, ăn bữa tối. ^^

Nàng cảm thấy nhẹ nhõm, nhẹ nhàng vuốt ve đầu rỗng nhỏ của Tiểu Long Nhi, lúc ở nhà thẳng bé luôn hiện ra nguyên hình.

Chỉ chốc lát sau, Tiểu Long Nhi liền ăn no, nâng lên cái đầu rỗng nhỏ nhìn nàng mỉm cười thỏa mãn. “Mẫu hậu, vị Long Vương kia, không phải là con dẫn về đâu, là ông ta tự mình đi đến cửa.” Bé biết trong lòng mẫu hậu nghĩ gì, chưa đợi nàng hỏi ra, chính mình liền thành thật trả lời.

Nguyên lai là như vậy, nàng còn tưởng rằng là Long Duệ bọn họ đưa tới, thì ra là chính mình tìm đến. “Bảo Bối à, bọn họ vì con mà đến, đến tốt cùng con có điểm gì mê hoặc được còn sao tự hội lại, muốn ngừng mà không được?” Nàng thập phần buồn bực, sau khi nàng sinh xong bé Tiểu Long, giống như là dẫn gió vào nhà, đến mãi không dứt

Tiểu Long Nhi nở nụ cười, việc này bé biết. “Mẫu hậu, bởi vì Bảo Bối là Tiểu Long a, nhưng lại là Vi Tiểu Kim Long, theo bọn họ nói, tiểu Kim Long trên vạn năm cũng chưa sinh ra được một đầu a, cho nên, bọn họ đều xem Bảo Bối như là bảo vật, đối với con vô cùng tốt.” Tiểu Long Nhi rung đùi đắc ý nói, đối với giá trị của chính bản thân mình liền đắc ý dào dạt.

Từ Tô lúc này mới chợt hiểu, nguyên lai là như vậy a, nguyên lai loài rỗng vẫn là có khác nhau, cao cấp và không cao cấp, khó trách. “Bọn họ muốn mang con đi?” Nàng nhớ tới lý do bọn họ ở lại chỗ này, đơn giản chính là muốn cho Tiểu Long Nhi theo chân bọn họ đi, nhất thời cảm thấy không còn giận đứng lên.

“Mẫu hậu, Bảo Bối không đi, Bảo Bối muốn vĩnh viễn cùng mẫu hậu ở chung một chỗ.” Tiểu Long Nhi sợ nàng sẽ giận, vội vàng an ủi nói.

Nàng thế này mới yên tâm gật gật đầu, con lúc nào cũng vô cùng nghe lời của nàng, hơn nữa vô cùng hiểu chuyện, kỳ thật nàng nhưng thật ra không lo lắng, nàng lo lắng là mấy nam nhân bên ngoài kia.

“Từ Tô, ăn cơm” Vào lúc hai mẹ con đang nói chuyện, tiếng đập cửa của Long Triệt vang lên, thanh âm ôn hòa của hần truyền vào.

“Được tôi ra ngay.” Nàng ở trong phòng vội vàng lên tiếng, ôm lấy Tiểu Long Nhi, mở cửa phòng đi ra ngoài.

Lúc này, ngoài Long Triệt đang chờ ở ngoài cửa, những người còn lại đã sớm an vị, đang nhìn nàng.

“Từ Tô, cô rút cuộc đi ra, ta là Long Trạch, Bắc Hải Long Vương.” Long Trạch nửa mừng nửa lo thấy nàng đi ra, lập tức từ bên cạnh bàn thoát ra đến, nhảy đến trước mặt nàng, cười hi hi nói.

“Xin chào.” Tiểu Long Nhi trong tay của Từ Tô bị Long Triệt tiếp đi rồi, liền hướng hần cười cười bước ngang qua hần, ngồi vào bàn.

Long Trạch cư nhiên chưa từ bỏ ý định, lại càng không để ý thái độ của nàng giây, tiếp theo lại phun ra một câu kinh thiên động địa: “Phụ Vương của Tiểu Kim Long là ai a? Hần ở nơi nào? Cũng là Kim Long sao? Hần như thế nào không cần các người? Người cùng hần có quan hệ gì?”

Lời nói của hần, làm Long Triệt sợ hãi, nhưng là nghi hoặc trong lòng, cho nên khi Long Trạch lớn gan không sợ chết thốt ra câu nói kia, mọi người đều chờ mong nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 58: Không Biết

Từ Tô không có tức giận, cũng không xấu hổ, chính là thần nhiên ngồi xuống, mặt không đổi sắc, nói một câu: “Không biết.”

Một câu nói này của nàng tựa như long trời lở đất nhất thời đem tất cả mọi người ở trong phòng chấn động mạnh, mỗi người đều khiếp sợ nhìn nàng, ngoài Tiểu Long Nhi.

“Cô nói cái gì? Cô không biết?” Long Trạch là người đầu tiên phản ứng, lập tức chạy vội tới bên cạnh thân thể của nàng, kiểm chỗ ngồi ngồi xuống, lại nhai hỏi.

Từ Tô đang ăn cơm, chính là nhìn hẩn một cái, không nói gì, lời của nàng không nặng không nhẹ lần thứ hai, không biết là không biết, nàng nếu là biết, đã sớm tới cửa tính sổ tên đó rồi.

Long Triệt thấy thế vội vàng giữ chặt Long Trạch, không cho hẩn tiếp tục hỏi nữa, về mặt của Từ Tô không muốn nhiều lời, làm cho tâm hẩn không đành lòng.

Mà Long Duệ lại nghe ra vô cùng hưng trí, rất muốn biết đến tột cùng chuyện gì đã xảy ra, nữ nhân này khẳng định là đắc tội người nào rồi, cho nên mới bị kết cục như thế. Hẩn đặt giả tưởng, càng nghĩ càng khoái hoạt.

Hồng Tuyền còn lại là vẻ mặt đồng tình, cộng thêm vô cùng thương xót, bị vứt bỏ thật sự là thảm, nhưng mà nàng chỉ là một phạm nhân.

Vu Mẫn không biết nói cái gì, nàng vốn tưởng rằng Từ Tô có lão công, không nghĩ tới, nàng lại là người chưa cưới đã có con, nhưng lại không biết phụ thân là ai, nàng vô cùng xót xa cho nàng.

Từ Tô vừa ăn cơm, vừa quan sát đến nét mặt của bọn họ, phát hiện bọn họ thật là có ý tứ, đồng tình, đáng thương, thương xót, cái dạng gì đều có, làm cho nàng đột nhiên cảm thấy chính mình có thể là thật sự vô cùng “Quên đi, Từ Tô chuyện gì đã qua, nên cho nó qua luôn đi, đừng nhớ đến nữa.” Long Triệt đột nhiên ở bên cạnh nàng ôn nhu nói, ôm Tiểu Long Nhi về mặt hẩn vô cùng dịu dàng.

“A?!” Nàng nghe vậy, không tự giác ngẩng đầu nhìn hẩn, thấy vẻ mặt hẩn thông cảm cùng kiên trì, trong lòng xúc động mạnh mẽ, cảm động tràn lan trong tâm trí nàng.

Long Triệt thấy nàng nhìn mình, liền hướng nàng ôn hòa mỉm cười. Hai người cứ mãi nhìn nhau, không nói một câu, chỉ là cảm thông nhau sâu sắc.

“Này, cô thật sự không biết sao?” Long Trạch thấy bọn họ cứ mãi nhìn nhau, còn một đầu mờ mịt, không biết thời thế đặt ra truy vấn.

Từ Tô bắt đắc dĩ, chỉ phải quay đầu lại nói: “Tôi quả thật không biết, tôi lúc ấy cũng không biết tôi tại sao lại có mang Bảo Bối, tôi căn bản là không ra khỏi cửa, không quen bạn trai, chính là phát ra một hồi mộng xuân, tôi đã như thế.” Nàng bắt đắc dĩ, đành phải nói ra tình hình thực tế.

Lời của nàng vừa thốt ra, Long Duệ, Long Trạch và Long Triệt bị kinh hoàng thật sự, bọn họ mỗi người sắc mặt khác nhau, tổ tiên bọn họ từng đã làm như vậy một lần, mấy ngàn năm trước, khi bọn họ chưa sinh ra, rồng tổ tiên của bọn họ cũng đã yêu một phạm nhân đã hoài thai, sinh ra một đứa bé, nhưng cô gái này là một phạm nhân bình thường đến không thể bình thường hơn, không phải giống rồng. Mà nàng, không giống với truyền thuyết, nàng sinh hạ Tiểu Long, nhưng lại là một Kim Long khó gặp a.

“Từ Tô, cô chắc chắn là nằm mộng? Sau đó còn có?” Long Triệt lúc này cũng không thể nói chuyện, hẩn nghi hoặc vạn phần, như vậy ai làm?

Bọn họ đồng dạng nhìn nàng, cùng đợi câu trả lời của nàng.

Từ Tô gật gật đầu, dù sao cũng không phải chuyện dọa người gì, nàng thật sự chính là nằm mộng, sau đó liền mang thai, này có biện pháp nào? Cũng không phải nàng muốn.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 59: Sự Lớn

Chuyện này, lớn chuyện rồi, Long Triệt, Long Duệ và Long Trạch trong đầu chỉ có một cảm giác như vậy, tiến vào trong mộng người khác bắt buộc người khác, đây chính là phạm vào một từ tội a. Cả bọn Long Triệt nhìn lẫn nhau, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng hết chỗ nói rồi.

Từ Tô cũng không biết bọn họ suy nghĩ cái gì, dù sao nàng cũng đã sanh ra Tiểu Long Nhi, huống chi con cũng đã ra đời, nàng đã tiếp nhận rồi thích ứng trong mọi tình cảnh, cũng không thêm so đo ai là phụ thân của con mình mà chấp nhất nữa.

“Các anh không nên hỏi nhiều như vậy, chuyện cũng đã xảy ra, truy cứu cùng so đo không có ý nghĩa.” Nàng chính là lạnh nhạt nói như vậy một câu, không hề để ý tới mọi người, tiếp tục ăn cơm của nàng.

Con là duy nhất của một mình nàng, nàng cũng không muốn từ nơi đâu xuất hiện một người đàn ông đến cướp con của nàng đi, nếu gặp phải người vừa có quyền vừa có tiền, không phải nàng tranh giành không lại sao? Như bây giờ là tốt lắm rồi, nàng không muốn thay đổi.

Long Triệt thích thái độ của nàng lạc quan tích cực trước cuộc sống, càng hiểu được nỗi lòng của nàng, nhưng là những chuyện như thế này, ở Long Tộc mà nói, không phải chuyện nhỏ hoặc đơn thuần như nàng đã nghĩ như thế, mà là một chuyện kinh thiên động địa, không điều tra cho rõ, còn đâu là công đạo nữa.

“Từ Tô, chuyện này liên quan trọng đại đến Long Tộc của chúng tôi, phải điều tra, cô không cần lo lắng, Bảo Bối vốn là của cô, trừ phi Tiểu Long Nhi chính mình rời khỏi cô, bằng không ai cũng không thể bắt buộc.” Long Triệt biết nàng chỉ lo lắng về Tiểu Long Nhi, cho nên an ủi nàng nói.

Từ Tô gật gật đầu, trong lòng kiên định, Tiểu Long Nhi vô cùng ngoan ngoãn vâng lời nàng, thằng bé nhất định sẽ không bao giờ rời khỏi nàng.

Nhưng mà, Long Duệ thì luôn bất đồng ý tưởng với mọi người, chỉ vì một tiểu Kim Long đã kinh động bọn họ, nếu làm kinh động đến Long Tộc thì thật là to chuyện.

Tiểu Long Nhi ánh mắt chuyển nhanh như chớp, đối với tâm tư của bọn họ bé đều biết được thật rõ ràng, nhưng mà, bé chỉ cảm thấy chơi thật vui, mặc cho phụ vương là ai, dù sao bé đã nhất định sẽ ở cùng với mẫu hậu suốt đời.

Long Trạch ánh mắt không chớp nhìn chăm chăm vào Từ Tô, hẳn thật không thể hiểu được, nữ nhân này trong đầu tưởng là cái gì, cư nhiên đối Long Tộc không động tâm. Thật sự là một nữ nhân kỳ quái.

Từ Tô có thể cảm nhận được ánh mắt mọi người đang nhìn chăm chú vào mình, nàng chỉ là một người bình thường, không cần thận trở thành một nhân vật quan trọng, điều này làm cho nàng bất đắc dĩ thật sự.

Sau khi ăn xong, ba vị Long Vương tập trung cùng một chỗ, mỗi người ngồi ở một góc sô pha, Từ Tô sớm ôm Tiểu Long Nhi trở về phòng. Hồng Tuyền và Vu Mẫn cũng đứng ở trong phòng, không dám đi ra.

“Muốn gọi Long Dịch đến không, hỏi tiểu tử này một chút, không chừng việc này là đệ ấy làm.” Long Trạch nghiêng răng nghiêng lợi nói, cảm thấy việc này có khả năng nhất nhân vật chính là vẫn không xuất hiện- Long Dịch, một cách tính quái, ngoài hẳn ra, chỉ sợ cũng không có người khác.

Long Triệt trầm mặc không nói, tâm tình của hắn thực phức tạp, chính là mặt ngoài bình tĩnh, nhìn không ra trong lòng đang ba đào mãnh liệt.

“Long Triệt, huynh thấy sao?” Long Duệ bởi vì ấn tượng đối với Từ Tô không tốt lắm, cho nên đối với chuyện mà nàng vướng phải, thật ra hắn cũng không quan tâm, hắn để ý nhất đương nhiên chính là Tiểu Long Nhi, đây chính là Tiểu Kim Long mỗi người đều muốn có a.

Long Trạch cũng nhìn bề hướng Long Triệt, hẳn mới là lão đại, cho nên đem quyết định giao cho hắn.

“Gọi hắn đến đây đi.” Long Triệt bất đắc dĩ nói, chuyện tới nước này rồi, không hề giống lúc trước có thể che lấp nữa, đành phải đem Long Dịch cũng gọi tới, nhìn xem ai mới là phụ vương của Tiểu Long Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 60: Hù Chết

Long Trạch không sinh khí, cũng không kiên nhẫn, vẫn như cũ nhìn bọn họ, đang ngủ mê man, nhưng đột nhiên nữ nhân choáng tỉnh, kêu to.

“Vương, Vương, mau, mau.....”

Long Dịch giật mình choáng tỉnh, bức mình vì bị phá giấc ngủ say sang Long Trạch hỏi: “Huynh đến làm gì? Chẳng lẽ muốn rình xem học tập chuyện trên giường của đệ? Được rồi, hay đệ thử vận động cho huynh xem nhé? Xem ta và Long Duệ ai nhiều phi tử hơn ai. Chỉ có huynh và Long Triệt là đại nhất, trong cung duy nhất chỉ nạp một phi tử, mỗi ngày ôm một nàng sao vui? Không biết các huynh rốt cuộc suy nghĩ cái gì, a.....”

Long Trạch cảm thấy buồn cười, bất quá khi hắn nhất tưởng đến phụ vương của Tiểu Kim Long có khả năng chính là người này, đồ kỵ nịnh không được nhắc chân hương cái mông của hắn đạp một cước, kết quả.....

“A.....” Long Dịch té lăn trên mặt đất.

Long Dịch cảm thấy hảo hảo hôn, vốn dĩ hắn sẽ tức giận vì một cước của Long Trạch nhưng nghĩ lại thôi.

“Long Trạch, một cước này của huynh ta sẽ nhớ kỹ, sau này ta sẽ đòi lại may mà không đá trúng vào bộ phận nổi dòng của đệ, nếu không đệ sẽ san bằng Bắc Hải của huynh.”

Hắn tuy rằng đã bị một ít kinh hách, nhưng là chỉ là ngoài da không nguy hiểm, trong lòng thầm nghĩ sẽ bỏ qua nhưng miệng lại cảnh cáo.

Long Trạch chẳng sợ hắn? Không biết là hắn chỉ có nữ nhân và mê ngủ ra, bình thường nếu là huynh đệ tới chơi, cũng sẽ không quấy rầy chuyện phòng the của hắn, nếu không phải có chuyện trọng đại, làm sao một vị Bắc Hải Long Vương như hắn lại có thể tự tiện xông vào trong phòng ngủ Tây Hải của em mình?

“Long Dịch, đệ thật sự là vô cùng ngu ngốc mà, không đúng, đệ thực đáng chết, ta đến, cũng không phải là có hứng thú đến phá giấc ngủ của đệ, mà là đến nói cho đệ biết, đệ gặp rắc rối.” Hắn nghiêm túc nói, trong lòng đã cương quyết nhận định, du nhập vào trong mộng để quyến rũ Từ Tô, cũng làm cho nàng sinh hạ Tiểu Kim Long, nguyên nhân của mọi tội lỗi chắc chắn là Long Dịch.

“Đệ lại làm sao vậy? Đệ gần đây chỉ ở tại Long Cung, thế nào cũng không đi, nhiều nhất chính là cùng các bạn hữu của các huynh uống rượu, đệ ngay cả thiên đình cũng chưa đi lên qua a, đệ lại là phạm lỗi với ai nữa rồi?” Long Dịch vừa ngời dậy vừa kêu oan, cảm thấy chính mình thật sự vô tội.

Long Trạch nổi giận, không lẽ Từ Tô là nói bừa, nam nhân như thế này nếu đổi lại là hắn cũng không cần. “Đệ ở bên ngoài sinh một đứa con, nhưng lại là vị Tiểu Kim Long, Long Triệt và Long Duệ để cho huynh tới tìm đệ, chính là bắt đệ đi đối chứng.” Hắn đề sát vào lỗ tai của Long Dịch, lớn tiếng quát.

Kết quả, một câu này, làm cho Long Dịch chết đứng, trợn mắt há hốc mồm nhìn hắn, há to miệng, thật lâu không nói nên lời, trong đầu đang chậm rãi tiêu hóa lời nói của Long Dịch.

“Huynh nói cái gì, đệ có con? Là một Tiểu Kim Long?” Long Dịch làm sao còn cảm thấy buồn ngủ gì nữa, hắn vội vã đứng lên, kích động nắm lấy Long Trạch không ngừng hỏi, chỉ thấy hắn hai mắt tỏa ánh sáng, vẻ mặt hưng phấn.

Có ai khi nghe được con của mình là một Kim Long lại không hưng phấn và kích động? Trong Long Tộc vĩ đại nhất hiếm có nhất chính là Kim Long a.

“Mẫu hậu của thằng bé là ai? Đệ lập tức cho lập nàng ta làm Long Hậu của Tây Hải, thằng bé ấy ở nơi nào? Mau dẫn đệ đi tìm hắn, ai nha, đệ cư nhiên có con trai mà đệ không biết, mà lại là một Tiểu Kim Long, trời a, rất nở mặt của đệ a, không thể nào tin nổi là sự thật.” Long Dịch đắc chí, mừng rỡ, cao hứng vô cùng, tùy ý mặc vào một bộ quần áo, liền chuẩn bị lôi kéo Long Trạch rời đi.

“Long Vương, ngài đi đâu?” Một yêu nữ đang nằm trên giường bày ra gương mặt siêu cấp vô tội nũng nịu nói, quyến rũ nhìn hắn.

Long Dịch làm sao có tâm tình để ý đến nàng ta, tùy ý nhân tiện nói: “Người đi trước đi, ta muốn thấy con ta, á, Long Hậu của ta. Người chạy nhanh đi, lập tức đi.” Nói xong, dắt Long Trạch vội vàng mang mang rời đi.

Long Trạch vẻ mặt khó chịu, thiếu chút nữa tức chết rồi, người kia, vừa rồi còn uể oải không muốn nói chuyện, hiện tại vừa nghe con là một Kim Long, lập tức thay đổi hướng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 61: Vô Cùng Mừng Rõ

Long Dịch mặc kệ vẻ mặt bộiLong Trạch, đón nhận cái tin tức mà mình có được Tiểu Kim Long mà đắc chí, trong đầu muốn vỡ toang vì sung sướng.

Con, con, Kim Long, Kim Long, hắn chỉ tưởng tượng liền chảy nước miếng, không biết là nữ nhân nào của hắn a, lại có thể sinh hạ một tiểu Bảo Bối con như vậy, thật tốt quá, hắn hảo hảo thưởng cho nàng một phen, trước lập nàng làm Long Hậu, sau đó tái thưởng nàng vô số vàng bạc châu báu, làm cho nàng hưởng vinh hoa phú quý vô cùng.

Long Trạch siêu cấp khó chịu, vô cùng khó chịu, đặc biệt nhìn đến bộ dáng điều điều của Long Dịch kia, hắn buồn bực đạt tới đỉnh, thật sự ông trời mất bị mù, tại sao lại để cho Long Dịch có được cái phúc lớn đến như vậy?

“Long Trạch, đệ mun cảm ơn huynh, nếu không có huynh, đệ còn không biết đệ đã có một đứa con, nhưng lại lợi hại như thế.” Long Dịch tựa như một

người trúng năm trăm vạn giải nhất, hay ăn phải thuốc kích thích vậy.

“Huynh mới không cần cảm tạ của đệ đâu.” Long Trạch thực khinh thường, đối hấn cảm kích tuyệt không cảm kích, bởi vì phụ vương của Kim Long không phải là mình.

Long Dịch bất kể mọi chuyện, hấn cao hứng a, một chuyện tốt đẹp bỗng dưng từ trên trời rơi xuống, làm hấn vui đến phát điên rồi, làm sao có thể so đo thái độ của Long Trạch đối với mình ra sao, dù sao hấn biết đây là rõ ràng phi thường đồ kị. Bị người đồ kị cảm giác thật tốt, hấn vui, hấn thích.

Long Trạch cũng không nhìn được nữa, cứ một mực bay thẳng về phía trước, không để ý tới hấn ở phía sau lái nhái, chính mình buồn bực vì đầu đi phía trước mà bay.

“Này, Long Trạch, nói cho đệ biết, con đệ là thế nào? Mẹ của con đệ là bộ dạng xinh đẹp không? Ôn nhu không? Săn sóc không? Xinh đẹp động lòng người không?” Long Dịch đối với xa cách của hấn tuyệt không để ý, đi theo phía sau, vẫn như cũ hưng phấn.

Long Trạch không trả lời hấn, như hấn không tồn tại.

“Này, uy, Long Trạch, huynh muốn đồ kị với đệ cũng không phải đồ kị như vậy a, huynh phải chúc phúc huynh đệ của huynh chứ, chuyện tốt như thế này, ngấm lại, đệ vì Long Tộc sinh ra một tiểu Kim Long, là công hiển vĩ đại a, huynh chắc là đệ cảm thấy kiêu ngạo, huynh hấn là nghĩ đệ cảm thấy cao hứng.” Long Dịch không thuận theo không buông tha, lái nhái giống như một lão thái bà.

Long Trạch nghe không nổi nữa, không thể không quay đầu đến, hung tợn quát: “Đệ câm miệng cho ta, nếu đệ không câm miệng, huynh không mang đệ đi gặp con đệ a.”

Nhìn hấn một bộ hung thần ác sát của hấn, Long Dịch ủy khuất cực kì, không tình nguyện ngấm lại miệng mình, nhịn không được lại nhỏ nhỏ giọng nói: “Huynh thật là, tốt thôi, tốt thôi, đệ không nói là được, huynh người này tâm đồ kị quá nặng, vẫn là Long Duệ cùng Long Triệt đỡ hơn, nên bảo huynh đến cho đệ biết.”

Long Trạch thật là muốn phát điên, hấn từ trước đến giờ không biết là hấn có từng chán ghét như vậy chưa, hiện tại hấn cảm giác được, Long Dịch thật là vô cùng đáng ghét, hấn không bao giờ nói chuyện nữa, cũng không quay đầu lại.

Long Dịch đành phải đi theo, tự mình cảm thấy hưng phấn với niềm vui của mình, tự mình nói mình nghe.

Chỉ chớp lát sau, bọn họ rốt cuộc đi tới Nam Hải, rốt cuộc đi tới chỗ thành thị nơi ở của Từ Tô, bay đến phòng ở của bọn họ, xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

“Con, con, con ta, phụ vương đến đây.” Long Dịch vừa vào cửa, liền hưng phấn vô cùng la to, đầu quay vòng vòng kiểm tra tìm kiếm con hấn.

Một phòng người không hiểu nhìn hấn, đặc biệt Long Triệt, sắc mặt phi thường không tốt, Long Duệ cũng là mặt nhăn nhu mày, mỗi người biểu tình khác nhau.

Long Trạch không nói lời nào, ở giữa Long Duệ và Long Triệt tìm một vị trí, sau đó ngồi xuống, tức giận trừng mắt nhìn Long Dịch liếc mắt một cái.

Long Duệ không để ý tới hấn, người này vừa tiến đến liền kêu con, con, không lẽ tám chín phần mười thật là con hấn? Nói như vậy thật nhiều buồn bực a.

Long Triệt lại càng không muốn quan tâm hấn, làm không chu đáo, hơn nữa, hấn thích Từ Tô, nhưng khi nghĩ đến Từ Tô là người của huynh đệ mình, hấn liền khó chịu.

“Này, uy, các huynh làm sao vậy? Có phải là huynh đệ hay không a? Con đệ ở nơi nào? Các huynh nên nói cho đệ biết a?” Long Dịch vẫn như cũ là một bộ dạng nhí nhố, ở trước mặt bọn họ vẫn lái nhái như cũ, gấp đến độ giờ chán.

Lúc này, trong phòng Từ Tô đang ở cùng Tiểu Long Nhi xem ti vi, đang xem say mê, Tiểu Long Nhi ánh mắt nhanh như chớp vừa chuyển động.

“Mẫu hậu, bên ngoài lại có thêm vị Long Vương, nhà chúng ta có bốn Long Vương.” Tiểu Long Nhi trong lòng đối đối với vị Long Vương mới tới cảm thấy tò mò, mà vị Long Vương này như thế nào vừa mới đến liền kêu con, còn nơi nơi đang tìm mình.

Từ Tô nghe vậy, sừng sốt, trong lòng biết này nam nhân khẳng định là bọn hấn tìm đến, bọn họ vẫn là đối với người cha của Tiểu Long Nhi là ai chưa từ bỏ ý định, nên không tìm ra không thể. Nàng sớm nói qua, nàng tuyệt không muốn biết, vì cái gì bọn họ tại sao lại không muốn buông tha nàng, vì cái gì không cho nàng có một cuộc sống yên tĩnh?

“Bảo Bối không cần đi ra ngoài, mẫu hậu không muốn biết, phụ vương của con là ai.” Nàng lạnh lùng nói, vô cùng hờn giận.

Tiểu Long Nhi liền một lần nữa oa ở trong lòng của nàng, lôi kéo sự quan tâm của nàng, mẫu hậu không cho bé làm chuyện gì, bé tuyệt sẽ không làm, bé muốn ngoan ngoãn vâng lời mẫu hậu, không muốn mẫu hậu sinh khí, không muốn mẫu hậu thương tâm.

Bởi vì Từ Tô không cho bé rời khỏi cửa, cho nên người bên ngoài cũng không biết mẹ con bọn họ đang làm cái gì. Bởi vì không có nhìn thấy Tiểu Long Nhi, Long Dịch đã muốn ở bên ngoài cãi nhau.

“Con đệ đâu, con đệ đâu? Thằng bé ở nơi nào? Các huynh mau gọi nó đi ra.” Long Dịch gấp đến độ giơ chân, ở trước mặt ba người bọn họ quát.

Long Duệ thật sự là nhìn không được, tức giận hướng hấn giận dữ hét: “Long Dịch, ai là con đệ? Vừa tiến đến liền gọi vậy, có phải con đệ hay không, hiện tại ai cũng không biết.” Hấn càng nghĩ càng nổi giận, chỉ vì một Tiểu Kim Long mà làm rối loạn cả bốn hải vực, tên này thật là ngốc, ngay cả nhân loại nữ tử cũng dám đánh, lá gan không nhỏ.

“Không phải con đệ? Long Duệ huynh là không phải đồ kị chứ, đồ kị đệ có một Kim Long lợi hại nhất Long Tộc lại là con đệ. Hừ, không nghĩ tới huynh cũng sẽ đồ kị đệ, uống công trong bốn anh em ta thương huynh nhất.” Long Dịch giận, con không gặp, còn bị huynh đệ tốt trách móc một chút, hấn cũng không cam lòng.

Long Triệt cũng giận, cả giận nói: “Ai nói cho đệ là Tiểu Long Nhi là con đệ? Bây giờ còn không biết là ai, đệ ở đây gào to cái gì?” Tâm tình hấn phiền thật sự, nếu không rầy Long Dịch, dám có đánh nhau a.

Long Dịch tròn tròn mắt, không phải con của hấn? Nhưng là rõ ràng Long Trạch nói là con của hấn a? Không phải con của hấn? Hấn đến xem nào nhiệt

“Long Trạch, là huynh nói, là huynh nói Tiểu Kim Long là con đệ, hại đệ bỏ ngủ chạy tới. Huynh nói, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Long Dịch nổi giận, tức giận tận trời trừng mắt hỏi Long Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 62: Long Vương Thật Đáng Yêu

Long Trạch bị hấn nói như vậy, cũng nổi giận, cả giận nói: “Huynh đâu biết gì mà nói, huynh nghĩ đến là đệ làm, bởi vì ba người chúng ta cũng không làm, còn lại một mình đệ, huynh liền tưởng là đệ a, cấp, nguyên lai đệ cũng không phải, Tiểu Kim Long thật may mắn, mới không có người phụ vương như đệ.” Nói xong, hấn cao hứng, đảo qua không còn giận, hòa nhau một ván.

Cái này, Long Dịch thật là có hóa không chỗ phát, rầu rĩ không vui nói: “Tức chết đệ a, kia đến tốt cùng ai mới là phụ vương của thằng bé đây?” Tức giận đến hấn đặt mộng ngồi xuống bên người Long Trạch.

Long Trạch nhích mông sang một bên, để cho hấn ngồi xuống. Nghe được hấn hỏi như thế, tức giận một mồi: “Huynh cũng không biết.”

“Lần này triệu đệ đến, là vì không biết là ai, trái với quy củ của Long Tộc, lên vào trong mộng của Từ Tô, để cho nàng hoài hạ Long thai, sinh hạ Kim Long. Chúng ta bốn người, đều là Long Vương, trừ lần đã cách đây mấy vạn năm, ngoài vị Long Vương đã trở về Thiên Đình đã lâu, Long Tộc cũng chưa từng có chuyện xảy ra tương tự như thế này. Cho nên, chuyện này chỉ bốn có chúng ta có khả năng nhất.” Long Triệt làm lão đại của bọn họ, đem sự tình phân tích đạo lý rõ ràng.

Ba người vừa nghe, trầm mặc không lên tiếng, đều ráng căng óc nhớ lại chính mình có hay không đã làm chuyện như vậy, trong khoảng thời gian ngắn, không khí trầm trọng.

“Không cần suy nghĩ, việc này đối với tôi mà nói, tuyệt không quan trọng, cha của Bảo Bối là ai, tôi không muốn biết, Bảo Bối bây giờ là con tôi, vĩnh viễn là con của một mình tôi, ai cũng đừng mơ tưởng cướp đi. Hiện tại, mời các anh đi thôi, nơi này của tôi không cần các anh.” Từ Tô đột nhiên ôm Tiểu Long Nhi xuất hiện, lạnh lùng nói xong.

Long Duệ không thích giọng điệu nói chuyện cùng thái độ của nàng, lạnh lùng trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, vô cùng tức giận: “Long Tộc chúng ta họp, cùng cô có quan hệ gì đâu. Nhưng Tiểu Long Nhi là người của Long Tộc, chúng ta tự nhiên có tư cách yêu cầu thằng bé trở về với Long Tộc, cho dù cô có là mẫu hậu của thằng bé, cũng không ngăn cản được.”

“Long Duệ.” Long Triệt sợ Từ Tô sẽ giận, vội vàng hướng hấn quát.

Từ Tô quả nhiên giận đến điên rồi, những người điên này, tự xưng ở đâu xuất hiện, liền đảo loạn cuộc sống của nàng, bây giờ còn không thể để cho nàng có ý kiến? Có thiên lý hay không?

“Thằng bé là do tôi sinh, không phải các anh sinh, Long Tộc tính cái gì? Tôi là người, con tôi cũng là người, thằng bé từ nay về sau cùng loài rồng các anh không có quan hệ gì.” Nàng giận điên rồi, tức sùi bọt mép nói.

Long Triệt vội vàng đứng lên, trừng mắt nhìn Long Duệ liếc mắt một cái, an ủi nàng nói: “Từ Tô, chúng tôi sẽ không cướp đi Tiểu Long Nhi của cô, chỉ là việc này quan hệ trọng đại, nếu là về sau lại phát sinh những chuyện giống như thế này lần nữa, làm sao bây giờ? Long Tộc có bại hoại như vậy, không thể không bắt hấn chịu trách nhiệm.”

Từ Tô nghe xong lời nói của Long Triệt, thật ra hơi có chút bình tĩnh, nam nhân này lời nói luôn có vẻ có đạo lý, làm cho nàng nghe được dễ nghe một ít.

“Oa, nguyên lai cô chính là mẫu hậu của con ta, oa, thì ra con chính là Tiểu Kim Long, ta là phụ vương của con.” Long Dịch nhìn thấy Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi, trước mắt sáng ngời, hoa chân múa tay vui sướng nói.

Lời nói của hắn làm mọi người nhẩn mặt, nhủu mày, không phải đã nói không phải là con hắn sao? Như thế nào còn mặt dày mày dạn a.

Hắn trong lời nói mọi người mày thẳng mặt nhăn, Từ Tô rốt cuộc hiểu được, tình thông mặt dày mày dạn như vậy là đặc thù của Long Tộc.

“Nếu thật là anh, tôi liền đánh chết anh.” Giọng nói của Từ Tô đầy lạnh lùng nói, tuyệt không khách khí.

Long Dịch bị lời nói của nàng nhất thời làm cho hoảng hốt, vội vàng bước lui về phía sau, hoảng sợ nhìn nàng, nàng cũng quá lợi hại, cũng dám cùng Long Vương nói chuyện như vậy.

“Cô, cô, cô.....” Long Dịch chỉ vào nàng, đương nhiên là bị nàng làm cho sợ tới mức nói không ra lời.

Tiểu Long Nhi nhìn nàng ra dáng giật mình, cười đến run rẩy hết cả người, Long Vương này thực đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 63: Tranh Người

Long Triệt đã lo chu toàn mọi việc, làm cho Từ Tô hạ bớt lửa giận, đương nhiên còn buông xuống Tiểu Long Nhi, bởi vì tiểu tử này cảm thấy hứng thú, vì thế nàng liền giao cho Long Triệt, chính mình đi tắm rửa.

“Tiểu Long.” Long Dịch là đang đợi đến cơ hội này liền lăm la lăm lét tiến đến bên người Tiểu Long Nhi, a dua nịnh bợ nói. “Ta là Tây Hải Long Vương Long Dịch.”

“Bảo Bối có biết ông?” Tiểu Long ngồi ở bên người Long Triệt, nhìn hắn cười tủm tỉm nói, cảm thấy hắn đáng yêu cực.

Long Dịch quả thực chính là thụ sủng nhược kinh, vẻ mặt kinh hãi, gào to nói: “Trời ạ, là thật sao? Con biết ta sao? Thật tốt quá, con chịu làm con ta không, ta nhường ngôi Long Vương cho con, đưa Long Cung cho con, mẫu hậu của con chính là Long Hậu, được không?” Hắn dụ hoặc, tự cho là điều kin mình phi thường hậu đãi.

Tiểu Long Nhi cười mà không đáp, dùng ánh mắt cười cười nhìn hắn, lắc đầu.

Lúc này, Long Duệ và Long Trạch dùng ánh mắt vô cùng thương hại nhìn hắn, lại chỉ là một chiều này? Bọn họ sớm dùng qua, nếu dùng được, Tiểu Long Nhi giờ phút này đã không còn ở nơi này, làm gì còn đến phiên hắn bắt nháo chứ.

Long Dịch đối với ánh mắt thương hại của hai người bọn họ làm như không thấy, dù sao bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa làm được gì, hiện tại hắn hỏi thêm một lần nữa có cái gì ngạc nhiên, hơn nữa, hắn hứa lấy điều kiện như vậy, tin tưởng mấy huynh đệ kia sớm thử qua.

“Không cần năm mươi bước cười một trăm bước.” Hắn thờ phỉ phỉ nói, tiếp tục đối với Tiểu Long Nhi thêm nhỏ dãi ba thước, thực hành lừa gạt lừa bán.

Lúc này, Từ Tô tắm rửa xong đi ra, khi nhìn lướt qua tất cả bọn họ, ném một câu như vậy: “Không cần lừa gạt con tôi, thằng bé tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng không dễ bị lừa như thế đâu.” Nói xong, đã đi trở về phòng. Nàng biết con tò mò, ham vui, nếu không cho thằng bé ở đây chơi cùng bọn họ, chỉ sợ tâm của bé cũng không ở trên người bé đâu, bởi vì Long Triệt đang ở đây, cho nên nàng mới yên tâm như vậy để cho Tiểu Long Nhi ở cùng bọn họ.

Long Dịch bị lời của nàng làm cho á khẩu không trả lời được, trợn mắt há hốc mồm, thần thờ nhìn nàng đi vào phòng. Nữ tử này rất lạnh, vô cùng lạnh, hắn thích.

“Nhìn cái gì vậy, bắt đầu thảo luận.” Long Triệt thấy hắn nhìn chằm chằm vào Từ Tô, tự dung lòng khó chịu, bước đến vỗ vai hắn.

Long Dịch bị hắn vỗ như vậy, nhất thời hoàn hồn, vô cùng không tình nguyện trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, thấp giọng nói: “Thảo luận cái gì, đừng thảo luận, rõ ràng liền phán cho đệ đi, đệ chấp nhận liền.”

“Đệ đang nằm mơ đấy à.” Long Trạch trêu hắn, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, đem Tiểu Long Nhi lao đi, đặt ở bên người mình và Long Duệ, Long Duệ tự nhiên đồng ý gật gật đầu, mừng rỡ ôm qua Tiểu Long Nhi. “Không bằng theo ta trở về.”

Long Trạch mới đánh lui Long Dịch, thế này mới phát hiện Long Duệ ở bên cạnh cũng không tốt hơn là bao, lại dụ dỗ Tiểu Long Nhi.

“Tiểu Long Nhi, không cần để ý đến bọn họ.” Long Trạch phi thường ôn nhu, phi thường thiện lương nói, chớp mắt to của hắn.

Tiểu Long Nhi cười đến toe toét, nhìn bộ dáng bọn họ so với bé còn đáng yêu hơn, làm cho bé thật là cao hứng ác. “Mẫu hậu không đồng ý.” Bé vô tội nói, bé nghe mẫu hậu.

Một câu này, nhất thời làm cho ba nam nhân không thể lên tiếng, ai cũng nói không ra lời. Từ Tô lợi hại, bọn họ là đã lĩnh giáo rồi, hơn nữa, bọn họ cũng không có cách để thuyết phục nàng, càng không thể thuyết phục Tiểu Long Nhi.

“Tốt lắm tốt lắm, các đệ cháu đủ chưa, chúng ta lần này là thảo luận tại sao Long Tộc lại có người phạm loại sai lầm này, đến tội cùng người kia là ai?” Thân là lão đại, Long Triệt đối với biểu hiện bọn họ phi thường không hờn giận, tuy rằng hắn đặc biệt tưởng nhớ mạng Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi trở về, hắn thích Tiểu Long Nhi, nhưng càng thích Từ Tô hơn.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 64: Ai Là Phụ Vương Của Tiểu Long Nhi?

Lời nói của hắn, lập tức làm cho mọi người đều im lặng xuống, tất cả mọi người đem ánh mắt đặt ở trên người hắn và Tiểu Long Nhi.

“Các đệ nghĩ kỹ lại xem, trong khoảng thời gian hơn một năm nay, ai tiếp xúc với người trần gian? Ai đến trần gian? Ai buổi tối thường xuyên đến nhân gian?” Long Triệt hỏi vừa thông suốt, mở to ánh mắt sáng quắc nhìn bọn họ.

Ba người nhất thời không nói gì, liệu mạng vất hết óc hồi tưởng hơn một năm trước, bọn họ ngày đó đều đang làm gì, có tiến vào trong mộng nhân loại hay không, có năng lực mạnh hơn Từ Tô để quyến rũ linh hồn của Từ Tô hay không.

Trong khoảng thời gian ngắn, không khí nhất thời có chút động lại, mỗi người tâm tư khác nhau, không biết suy nghĩ cái gì, chỉ có Tiểu Long Nhi ánh mắt đang chuyển động nhanh như chớp.

Lúc này, ở trong phòng Từ Tô cũng không thể an tâm, nàng biết ngoài kia, bốn nam nhân đang tìm người đầu sỏ đêm đó ở bờ biển cuồng bạo mình. Có lẽ là lời nói trước kia, nàng nhất định sẽ vô cùng tức giận, phi thường thống hận, nhưng là từ sau sinh ra Tiểu Long Nhi, nàng liền không hề hận, Tiểu Long Nhi phi thường đáng yêu, thông minh, tuy còn nhỏ, nhu thuận, nàng cuộc đời này có một đứa con như vậy là đủ rồi.

Nàng quyết định, mặc kệ phụ vương của Bảo Bối là ai, cũng không có thể đem nàng cùng Bảo Bối tách ra được, nàng muốn vĩnh viễn cùng Bảo Bối ở cùng một chỗ, chẳng sợ muốn tránh né, nàng đều cam tâm tình nguyện.

Suy nghĩ và đã quyết định dứt khoát, trong lòng nàng liền an tâm, sau khi xem tí vi một lát, thấy thời gian đã không còn sớm, nàng liền chính mình trên giường ngủ, dù sao trong chốc lát Tiểu Long Nhi sẽ vào với nàng.

Nàng vừa ngủ, bên ngoài bốn nam nhân liền lại bắt đầu thảo luận, Long Triệt là người đầu tiên nói: “Huynh hy vọng chuyện này là huynh làm, huynh hy vọng Bảo Bối là con của huynh, càng hy vọng Từ Tô là thê tử của huynh.

Hắn vừa nói xong, đám người Long Duệ trầm mặc không nói, bọn họ đều hiểu được tâm tư của hắn, không phải chỉ vì Tiểu Long Nhi, mà là hắn quả thật thích Từ Tô vô cùng.

“Ách, Long Triệt, chúng tôi đã nghĩ tới nghĩ lui, cũng đã truy xét thật kỹ, nhưng chúng tôi cũng không có làm chuyện như vậy.” Long Trạch suy nghĩ nửa ngày sau, lắc đầu nói, hắn cam đoan, hắn tuyệt đối không có làm chuyện như vậy.

Long Dịch cũng lắc đầu, hắn cũng chưa làm qua, huống chi muốn làm được cũng phải làm ở gần hải vực chính mình, mới không cần chạy đến địa phương xa như vậy, cách xa vạn dặm, muốn một nữ nhân, Long Cung của hắn rộng lớn. Loại chuyện như thế này, người có cơ hội làm chỉ sợ chỉ là Long Duệ thôi, hắn hoài nghi ngắm liếc mắt Long Duệ một cái.

Long Duệ tự nhiên là cảm nhận được ánh mắt hoài nghi của hắn, trừng mắt nhìn liếc mắt một cái trở lại, biết hắn suy nghĩ cái gì, cả giận nói: “Làm gì làm gì, ánh mắt đệ như thế là sao? Đệ đây là hoài nghi huynh sao? Huynh thuộc loại người không có nhân phẩm như vậy sao? Thích loại nữ nhân này? Tặng cho ta, cấp lại cho ta, ta cũng không thêm a.” Hắn về mặt hèn mọn, phi thường không hờn giận.

“Chắc chắn, Long Duệ à, đệ lại chưa nói là huynh, huynh phản ứng lớn như vậy làm gì? Cho dù không nói là huynh, nhưng huynh cũng là hiềm nghi lớn nhất, bởi vì huynh là Nam Hải Long Vương. Huynh có cơ hội say rượu nhân cơ hội đến bờ biển đến gây sóng gió.” Long Dịch phân tích đạo lý rõ ràng, đúng lý hợp tình, phi thường có đạo lý.

Lời nói của hắn lập tức làm cho ánh mắt mọi người tập trung nhìn thẳng về phía Long Duệ, từ trên xuống dưới đánh giá, thành phần hoài nghi lập tức liền gia tăng rồi.

“Ta, không phải ta, ta chưa làm qua, ta căn bản là không quen biết nàng, các người đừng oan uổng ta, đừng đem tội danh đổ trên đầu ta.” Long Duệ nhảy dựng lên, thờ phỉ phỉ nói, hung tợn liếc mắt nhìn mọi người một cái, giận mọi người không tin hắn.

Long Triệt trầm mặc thật lâu sau, rốt cuộc nói: “Long Duệ, chỉ có đệ là hiềm nghi lớn nhất, hãy suy nghĩ lại cho thật kỹ xem, có khi nào do đệ uống rượu say, sau đó bất tri bất giác đã tới nhân gian? Làm một chuyện mà đệ cũng không biết hoặc là không nhớ rõ?”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 65: Chết Cũng Không Thừa Nhận

“Vi cái gì là đệ, các người người người đều chia vào người của đệ, không nên nói là đệ làm, đệ không thường thức kém đến như vậy, đệ có thiếu đạo đức như vậy sao? Dù cho đệ có lỡ gặp được nàng, đệ cũng không thêm làm gì với nàng đâu.” Long Duệ giận điên rồi, mỗi người đều hoài nghi hắn, điều này làm cho người luôn luôn cao tại thượng, bên người mỹ nữ như mây, hồ phong hoán vũ, tại sao lại đi bắt buộc một người nữ tử trần gian? Nhưng lại là một người nhan sắc thật bình thường, hung hăng đến như vậy.

May mắn Từ Tô đang ngủ trong phòng, bằng không, nghe lời nói như thế, tuyệt đối sẽ nhảy dựng lên, chạy đến chỉ trích hắn, hoặc là mắng chết hắn. Tình Long Duệ thật may mắn nha, vận khí hơi tốt một chút.

Long Trạch cũng nhảy dựng lên, vui sướng khi người gặp họa nói: “Không có biện pháp, hiềm nghi của huynh lớn nhất, ai bảo huynh ngày thường thích cùng nữ nhân ở cùng một chỗ như vậy, chắc chắn là huynh rồi.” Hắn không phải cố ý, tuyệt đối có phải hay không, hắn là cố ý, cố ý.

“Đúng vậy, đúng vậy, tuy rằng nói thô không ăn cò gần hang, nhưng không chừng huynh đối đến điên rồi, hoặc là thích ăn thức ăn lạ, vào trong mộng người ta cũng không phải không có khả năng.” Long Dịch đồ kỵ vạn phần, tự nhiên là đứng về phía Long Trạch, trêu chọc đến Long Duệ.

Long Duệ thiếu chút nữa xô ngã hai người bọn họ, một nói một đáp, phối hợp với nhau, bình thường cũng không hợp tác ăn ý đến trình độ này, không đúng, bình thường cũng là hắn cùng Long Dịch hợp tác, lần này Long Dịch cư nhiên trái lại cười nhạo hắn.

“Các đệ, các đệ……” Tức chết hắn, hắn thật sự là nộ khí xung thiên, giận đến khuôn mặt tuần tú sai lệch, hắn vô cùng tức giận ngồi trở lại trên sô pha, không thêm nhìn bọn họ.

Long Triệt vẫn trầm mặc không nói, mặc cho bọn hắn hồ nháo, mọi người cũng không thừa nhận, cũng không rõ ràng, như vậy hắn liền hạ quyết định. “Tốt lắm, mọi người nghe, việc này, tạm thời đến nơi đây là thôi. Từ Tô về sau ta sẽ chăm sóc, Tiểu Long Nhi nguyện ý ở với ai, ta sẽ không tranh giành, cũng sẽ không đòi hỏi. Thắng bại dù sao cũng là Vương Tộc của Long Tộc, chúng ta đều hắn là tôn trọng bé, nghe theo bé, cho nên bắt luận trong tai ai là phụ vương của thắng bại cũng được.” Hắn làm lão đại, liền nhanh chóng hạ quyết định này.

Hắn vừa nói xong, quả nhiên không người phản đối nữa, không ai có đề nghị gì khác, ai dám lên tiếng khi lão đại quan tâm mẹ của Long Nhi? Bọn họ lý giải tâm tình của hắn, còn nữa Đông Hải Long Cung chỉ có một vị phi tử, quả thật là có điểm thiếu, thêm một người cũng không gọi là nhiều.

“Long Triệt, cứ làm theo ý kiến của huynh đi.” Long Trạch là người đầu tiên phát biểu ý kiến, đồng ý.

Long Dịch cùng Long Duệ tự nhiên cũng là chỉ có gật đầu, không hề ý kiến.

Tiểu Long Nhi cảm giác sâu sắc không thú vị, mẫu hậu được Long Triệt quan tâm, bé cũng cảm thấy cao hứng, bởi vì Long Triệt rất tốt, bé cũng thực thích hắn. Về phần bé thì thích ba vị Long Vương này thôi, bé cảm thấy bọn họ rất vui, mỗi ngày làm cho bé cảm thấy cao hứng.

“Các ông phải đi sao?” Tiểu Long Nhi lúc này nhìn không được xen mồm nói, tò mò nhìn ba người bọn họ.

Long Trạch gật gật đầu, lại lắc đầu, hắn còn không muốn trở về, thật vất vả mới biết được Tiểu Kim Long, hắn còn muốn gần gũi với bé thêm một thời gian nữa.

Đương nhiên có ý tưởng này không chỉ riêng Long Trạch có, còn có Long Dịch, cùng với Long Duệ. Nhưng lần này Long Duệ không dám ở lâu, bởi vì hắn lúc này cả người cảm thấy không thoải mái, không yên bất an, không dám ở lại.

“Đệ muốn lưu lại chơi với Tiểu Long Nhi.” Long Trạch lại đến gần thẳng bé, cười theo nói, vẫn như cũ là vẻ mặt nịnh nọt.

Tiểu Long Nhi nở nụ cười, đem ánh mắt nhìn về phía Long Duệ một bên.

“Ta, ta phải đi rồi, ta ra đi đã lâu, Long Cung không người chưởng quản, chỉ sợ điều loạn thất bát ta. Lần sau, ta lại đến.” Long Duệ có chút nói năng lộn xộn tìm lý do, khuôn mặt tuấn tú hồng hào toàn bộ, ánh mắt lóe lên tia bối rối, không dám nhìn thẳng mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 66: Cuộc Sống Mới

Long Duệ muốn đi, tự nhiên không có người lưu lại, cho nên hắn ném nhiều lý do như thế này nói, mỗi người đều đồng ý. Chẳng được bao lâu, Vu mẫn cùng Hồng Tuyền liền theo hắn rời đi.

Mọi chuyện đã xong, Tiểu Long Nhi gấp liên tục, bé đã xem xong rồi, mệt mỏi muốn ngủ. “Bảo Bối muốn ngủ, ngủ ngon, các vị thúc thúc.” Bé huy huy tay nhỏ bé, gấp liên tục bay về phía phòng, xuyên qua cửa, nằm ở bên cạnh Tử Tô, hào phóng nằm đè lên thân thể của nàng, thế này mới bình yên đi vào giấc ngủ.

Long Triệt xoay người trở về phòng, Long Trạch cùng Long Dịch đi theo phía sau hắn, thấy hắn vào phòng, hai người hai mặt nhìn nhau, lập tức liền đều tự tìm một cái phòng, đi vào, đóng cửa lại.

Long Triệt trần trọc không thể ngủ được, trong đầu tưởng đều là Tử Tô, không biết nàng sẽ nghĩ thế nào, không biết nàng có khổ sở hay không.

Ngày hôm sau, hắn rời giường làm tốt bữa sáng, vừa lúc Tử Tô cũng rời giường, Tiểu Long Nhi còn nằm hình chữ trình to, ngủ thật mê say, nàng cũng không biết tối hôm qua bọn họ thảo luận kết quả như thế nào, dù sao đều cùng nàng không quan hệ.

“Tử Tô, đi lên, nhanh đi rửa mặt, sang đây ăn bữa sáng.” Long Triệt thần thái sáng láng đối nàng nói, từ phòng khách mỉm cười nhìn nàng.

Tử Tô nhìn hắn một cái, trong lòng buồn bực, tâm tình hắn tại sao tốt như vậy? Tuy rằng nghi hoặc, nhưng nàng lựa chọn không hỏi, ngoan ngoãn đi rửa mặt, sau đó ăn bữa sáng, đi làm.

Giữa trưa, nàng vừa tan sở, chuẩn bị cùng đồng sự đi ăn cơm, liền nghe được ngoài cửa có người ở kêu tên của nàng, đi ra ngoài vừa thấy, tròn tròn mắt.

“Sao anh lại tới đây?” Nàng đỏ mặt, dẫn hắn đến phòng tiếp khách, tránh xa tầm mắt bát nháo của các đồng nghiệp.

Long Triệt sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái mỉm cười, ôn hòa nói: “Đem cơm trưa đến cho cô, bên ngoài gì đó không thể ăn lại không vệ sinh, tôi ở nhà lại khá rảnh, vì thế liền đưa cơm đến đây cho cô, nhanh ăn đi.”

Tử Tô không thể kháng cự, hắn đối đãi tốt, lại đem cơm đến cho mình, nàng nào dám đối hắn phát giận, đành phải đỏ mặt tiếp nhận rồi.

Mở ra cả mèn, phát hiện tất cả đều là thức ăn chính mình thích ăn, không khỏi nhìn hắn một cái, trong lòng lại dâng lên cổ cổ ngọt ngào, chậm rãi ăn.

Long Triệt nhìn nàng ăn ngon, vẻ mặt thỏa mãn, chính mình trong lòng cũng là thực thỏa mãn, hắn chưa bao giờ từng có cảm giác như vậy, đối Trần Châu cũng không có quá.

“Tôi ăn xong rồi.” Dưới ánh nhìn chăm chú của hắn, nàng rốt cuộc đem những thức ăn ăn xong, phi thường cảm thấy mỹ mãn, đứng lên, đi tới trước mặt hắn, để cho hắn mang về.

Long Triệt cũng không dám quấy rầy nàng, có thể nhìn thấy nàng đã thấy thực vui vẻ, không nói hai lời, thu thập đồ đạc, dặn dò một tiếng: “Buổi tối trở về ăn cơm sớm một chút.” Đợi nàng gật đầu đồng ý, liền rời đi.

Hắn chân trước mới vừa đi, ở sau lưng một nhóm nữ nhân bước đến, thất chũy bát thiết??? nhân tiện nói: “Tử Tô, nam nhân kia là ai a, sẽ không lại giống lần trước như vậy đi?”

“Tử Tô, đây là lão công của cô sao? Hay là bạn trai? Nếu không phải, thì tặng cho ta được không?”

“Ta cũng muốn, ta cũng muốn.”

“Ai nha, các cô ngốc, khẳng định là lão công của cô ấy rồi.”

“Có phải hay không, Tử Tô, mau nói cho bọn tôi biết với a?”

.....

Từ cô cười mà không đáp, từ vòng vây của các nàng mà bước ra ngoài, chính nàng cũng không biết, làm sao có khả năng nói cho các nàng?

Nhóm nữ nhân phía sau thấy thế, vẫn không hết hy vọng, tiếp tục đuổi theo nàng, còn không dừng ở lỗ tai của nàng liú rú, nói không ngừng.

Thật vất vả tan sở, nàng thật sự giống như chạy nạn, vội vàng mang mang từ công ty rời đi, thoát khỏi các cô gái đang nhón nháo hỏi không ngừng kia, một hơi vọt trở về.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 67: Thổ Lộ

“Cô đã về rồi.” Nàng mới vừa đi tới cửa, cửa liền mở ra, Long Triệt tươi cười xuất hiện ở phía sau cánh cửa, thân thiết đối nàng ân cần thăm hỏi.

Nàng tròn tròn mắt, ngây ngốc nhìn hần mỉm cười, hoảng hốt vào cửa, mãi đến khi Tiểu Long Nhi chạy vội tiến trong lòng của nàng, nàng mới thanh tỉnh lại.

“Mẫu hậu, mẫu hậu đã về, Bảo Bối nhớ mẫu hậu muốn chết.” Tiểu Long Nhi miệng ngọt như mật, ngọt chết người, còn đối với nàng cười tủm tỉm.

“Bảo Bối, mẹ cũng nhớ con a.” Chưa từng có con, nên nàng còn không biết tiểu hài tử có thể đáng yêu đến mức độ này, cho tới bây giờ chính mình có tiểu bảo bảo, nàng mới biết được, Bảo Bối so với lão công còn trọng yếu hơn. Nàng mạnh mẽ hôn thẳng bé, yêu thật là yêu loại cảm giác này.

Tiểu Long Nhi mặt mày hớn hờ, vui vẻ, chỉ cần có mẫu hậu yêu mình, là đủ rồi. Bé mới không cần phụ vương đâu, phụ vương sẽ cướp đi mẫu hậu, bé sẽ không có mẫu hậu yêu nữa.

“Long Nhi, mẫu hậu của con mệt mỗi một ngày, con nên để cho cô ấy ăn cơm trước, lát sau hãy nói tiếp.” Long Triệt tiếp nhận Tiểu Long Nhi từ tay nàng, thân thiết nói.

Tiểu Long Nhi nhìn hần cười, bé chỉ biết, nhưng mà khi nhìn đến hần thích mẫu hậu, đối xử tốt với mẫu hậu, bé cũng cao hứng lắm. “Mẫu hậu, ăn cơm nhanh đi.” bé nài thanh nài khí nói.

Từ Tô nhìn bọn họ cười, liền buông này nọ, bước ra ngoài ăn cơm, Tiểu Long Nhi đã ở một bên nhìn, đương nhiên bao gồm Long Trạch cùng Long Dịch, bọn họ tựa như hai đứa ngốc, ánh mắt cứ đảo quanh ở trên người ba người bọn họ.

“Ai nha, Long Triệt xong rồi.” Long Dịch oa oa kêu to, ngạc nhiên vạn phần, hầu hạ nữ nhân a, đường đường một vị Long Vương, đây chính là chuyện trước nay chưa từng có a.

Long Trạch cũng thực giật mình, Long Triệt thích Từ Tô, hần cũng có nghe thấy, chính là không nghĩ tới Long Triệt lại thân tự theo đuổi, giống như một nam nhân bình thường, nấu cơm, giữa trưa còn đi đưa cơm? Buổi tối thì ở nhà giống như một lão công đang chờ lão bà trở về, hần nhìn xem choáng váng.

“Đúng vậy, Long Triệt thật sự... còn thật sự.” Long Trạch gốc hồ hồ phụ họa nói, nhìn ba người xum họp giống như một gia đình, vô cùng hòa thuận ấm áp và vui vẻ.

Long Triệt đương nhiên nghe thấy hai người bọn họ nói gì, nhưng hần bỏ mặc qua một bên, vẫn như cũ tự tay đem canh rau đến hầu hạ nàng.

Từ Tô cũng là để mặc sự che chở một người nam nhân, nói thầm trong lòng, nàng thích hần hòa nhã, đối hần cũng là phi thường có hảo cảm, tự nhiên thích ở cùng một chỗ với hần.

Sau khi ăn xong, nàng ôm Tiểu Long Nhi trở về phòng, Long Triệt để cho lính tẩm tước của dọn dẹp, chính mình cũng đi theo vào phòng, hần có rất nhiều chuyện muốn nói với nàng.

“Từ Tô, tôi có một chút chuyện muốn nói với cô.” Hần vừa vào cửa, thì nói với nàng, nhưng hần bất chợt thấy nàng đang cho Tiểu Long Nhi uống sữa, không khỏi đỏ mặt, vội vàng lui đi ra ngoài.

Mặt của Từ Tô cũng xoát đỏ, thật không ngờ hần lại đột nhiên tiến vào, cho nên vội vàng cho Tiểu Long Nhi uống sữa xong. Thật vất vả đem Tiểu Long Nhi uống no rồi, nàng lúc này mới chỉnh sửa lại quần áo, vỗ vỗ mông Tiểu Long Nhi nói: “Con đi kêu Long thúc thúc, hỏi chú ấy muốn tìm mẫu hậu có chuyện gì?”

Tiểu Long Nhi là lút nha nha bay lên, cười tủm tỉm nói: “Dạ, mẫu hậu, Bảo Bối đi ngay.” Nói xong, hi hi ha ha bay đi.

Chỉ chốc lát sau, Long Triệt bước vào, vừa thấy nàng lại mặt đỏ, đứng cách xa nàng vài bước vội dừng lại, “Từ Tô, tôi, tôi có lời muốn nói với cô.”

Từ Tô nhìn hẩn một cái, cúi đầu nhẹ giọng nói: “Chuyện gì, anh nói đi.”

“Tôi, tôi thích em, tôi muốn chăm sóc cho em, chăm sóc Bảo Bối, em, em đồng ý không?” Long Triệt lắp bắp nói, có chút không yên bắt an, có chút sợ hãi, có chút chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 68: Lưỡng Tình Tương Duyệt

Thình lình xảy ra thông báo, làm Từ Tô bị một cú sốc lớn, đồng thời cũng hiểu được là chuyện cũng không ngoài dự đoán của nàng, mặt đỏ hồng, không biết làm sao nhưng là trong nháy mắt, nàng rất nhanh liền bình tĩnh.

“Tôi cũng thực thích anh, chính là, anh có thể đồng ý, tôi chưa được cưới đã mang thai Tiểu Long Nhi, đến giờ vẫn chưa biết cha nó là ai a.” Nàng biết nam nhân đề ý nhất là những chuyện như thế này. Tuy Tiểu Long Nhi được tất cả bọn họ yêu thích, nhưng là nàng vẫn là thực lo lắng. Chính mình tuy rằng thích hẩn, nhưng là nếu muốn chọn lựa, nàng tình nguyện chọn Tiểu Long Nhi a.

Long Triệt nở nụ cười, vô cùng vui vẻ, nàng lo lắng hẩn chưa bao giờ nghĩ tới, hẩn thích là nàng, tự nhiên sẽ nhận tất cả những gì thuộc về nàng, nàng thật là nhiều lo lắng.

“Từ Tô, những gì của em tôi đều nhận, thích. Bởi vì em là độc nhất vô nhị, em chính là em, sẽ không bởi vì chút này mà thay đổi.” Hẩn chân thành thâm tình nói, mặt vui vẻ nở nụ cười.

Từ Tô bất giác bị lời nói của hẩn làm cho cảm động, từ lúc nhìn thấy hẩn cho đến giờ, bọn họ đã bị tính cách ôn hòa của nhau hấp dẫn, không thể xem nhẹ, nên khi nghe thấy lời thổ lộ của hẩn, nàng cảm thấy ấm áp.

“Thật vậy chăng?” Nàng nửa mừng nửa lo, đột nhiên lần đầu tiên ở trước mặt bọn họ, để lộ ra một bộ mặt khác của nàng, một vẻ mặt của một cô thiếu nữ. Quả thật nàng vẫn không tin mình có thể gặp được may mắn, được một nam nhân ôn hòa, nhu nhả lại anh tuấn như thế tỏ tình với mình.

Long Triệt tiến lên ôm nàng, gắt gao ôm chặt nàng, tựa đầu để ở trên đỉnh đầu của nàng, cười ha ha nói: “Cô bé ngọc, đương nhiên là thật, tôi muốn bảo vệ em, mãi đến vĩnh viễn. Trừ phi em không cần tôi, bằng không tôi sẽ không dễ dàng buông tay em ra.”

Nghe được lời thổ lộ thâm tình của hẩn, nghe tim của hẩn đập dồn dập trong lồng ngực giờ khắc này, nàng lựa chọn tin tưởng, tin tưởng hẩn, tin tưởng chính mình, tin tưởng vận mệnh. Nàng quyết định đem chính mình giao cho hẩn.

“Được rồi, tôi tin anh, anh không được đổi ý, không được xấu xa hiếp đáp mẹ con tôi.” Nàng làm nũng nói, bộ dáng mềm mại, triu mến trên người.

Long Triệt hôn lên trán của nàng, nở nụ cười: “Tôi sẽ không bao giờ đổi ý, vĩnh viễn cũng sẽ không. Tô Nhi, hay em theo tôi Long Cung đi, tôi muốn lập em làm Long Hậu, chúng ta có thể vĩnh viễn cùng một chỗ. Được không?”

Từ Tô nghe hẩn nói, tự dung trong lòng có điểm bất an, tại sao vừa mới quen nhau đã theo người ta về nhà, nàng vẫn chưa chuẩn bị như thế, có chút bối rối.

“Chuyện đó để nói sau, hay để tôi suy nghĩ lại một chút.” Nàng chần chờ một chút, mới nói, cũng không muốn làm hẩn mất hứng.

Nàng vừa nói như vậy, Long Triệt vui vẻ, gắt gao ôm nàng, vô cùng vui mừng.

Hai người ở trong phòng cảm thấy tâm đầu ý hợp, Tiểu Long Nhi đã biết. Lúc này bên cạnh hẩn Long Trạch và Long Dịch, một tả một hữu, bọn họ ngồi đối diện hẩn cười nói không ngừng.

“Long thúc thúc.....” Nhìn thấy bọn họ cứ nhìn mình cười ngây ngô mãi, thằng bé trong lòng cảm thấy có chút sợ hãi, bé có đáng yêu đến như vậy, mà người đến như vậy không? Được rồi, bé thừa nhận, tuy rằng bé luôn đáng yêu muôn người thích, nhưng được nam nhân thích, nhất là hai nam nhân cứ cười mãi như thế, hình như không phải chuyện tốt a..

“Tiểu Long Nhi.” Long Trạch mặt mày hớn hờ, vuốt cái đầu nhỏ của bé, ôn hòa kêu bé một tiếng.

Tiểu Long Nhi nhìn hẩn cười cười, đáng yêu nói: “Long thúc thúc, mẫu hậu của con cùng Đông Hải Long thúc thúc đang ở trong phòng thổ lộ tình cảm, không chừng, Long Nhi về sau sẽ đi theo thúc ấy.” Bé không phải cố ý, bé là cố ý, muốn xem bộ dạng thất vọng của hai vị thúc thúc đáng yêu này.

Long Dịch cùng Long Trạch nhìn thoáng qua phòng, bọn họ đương nhiên biết, nhưng là bọn họ càng biết, Long Triệt chú tâm không ở Tiểu Long Nhi, mà là ở trong lòng hắn chỉ có mẹ của Tiểu Long Nhi mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 69: Một Đêm Quyến Rũ [1]

Long Duệ càng nghĩ càng kinh hãi, hắn thật sự phạm vào một tội lớn tày trời, trong khoảng thời gian ngắn, hắn sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, rất lâu vẫn chưa hồi lại tinh thần.

Máy mẩn hắn chạy trốn mau, bằng không mỗi khi nhớ tới, khẳng định trốn không thoát cực hình của bọn họ, đặc biệt cái người phụ nữ tên Từ Tô kia, nhất định sẽ tặng cho hắn vô số cái bạt tay nhớ đời.

Hắn nhìn không được trên trán tuôn chảy mồ hôi lạnh, sợ đến chết khiếp mất, trái tim còn không yên đập cuồng loạn trong lồng ngực, đứng ngồi không yên. Bất an cứ đi qua đi lại trên sàn nhà trơn bóng, đôi mày kiếm của hắn gắt gao cau chặt lại.

Hắn cảm nhận được nguồn năng lực của Tiểu Long Nhi, nhưng đối với mẹ của Tiểu Long Nhi là Từ Tô hoàn toàn không thích ứng nổi, huống chi hiện tại Long Triệt thích nàng, nếu nàng theo Long Triệt, Long Nhi còn nhỏ như vậy đương nhiên sẽ đi theo nàng, những tiện nghi như thế đều để Long Triệt chiếm.

Càng nghĩ càng ngồi không yên, vốn định lao ra đi tìm Tiểu Long Nhi, nhưng ngành sinh sinh dừng lại, không phải là hắn vừa mới rời khỏi đó và từ chối đùn đẩy sao?

Không được, không được, hắn mới không cần bị bọn họ nhạo báng, hắn mới không cần bị cái xú nữ nhân kia hành hung. Vì thế, chỉ thấy Long Duệ ở Long Cung, đứng cũng không được, ngồi cũng không xong, đi cũng không được, không đi cũng không phải, gấp đến độ hắn giống như con khỉ, thượng lui hạ kiêu.

Trong Long Cung các cung nữ không biết Long Vương đây là làm sao vậy, đương nhiên cũng không dám bước đến quấy rầy, thật cẩn thận hơi thở lớn cũng không dám thở, sợ bị hắn trách tội.

Long Duệ đứng ngồi không yên, cảm xúc lại phiền toái, vì thế nghĩ tới nghĩ lui, tức giận quát: “Người đâu, đem rượu đến, càng nhiều càng tốt.” Hắn cơ bản không muốn uống, nhưng là không uống rượu, hắn hoàn toàn không thể im lặng, say thì tốt rồi, như thế sẽ không còn bối rối nữa.

Chỉ chớp lát sau, rượu được mang đến, hắn vội vàng cầm lấy một hũ rượu to, ngẩng đầu một hơi uống sạch, lại lấy tiếp thêm một hũ rượu khác, lại là một hơi uống sạch, một hũ lại tiếp thêm một hũ, hoàn toàn không có chán chờ.

Các cung nữ nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn chưa từng có gặp qua Long Vương có vẻ bức bối đến như thế này, các nàng hoàn toàn choáng váng, khuyên cũng không dám khuyên, nói cũng không dám nói, đành phải không ngừng dâng rượu.

Chỉ chớp lát sau, năm mươi bình rượu chỉ một mình hắn đã uống cạn sạch, trên mặt bàn toàn bình bình, chính hắn cũng ngã vào trên bàn, say như chết.

Say khướt Long Duệ chỉ còn lại có một tia ý thức, thế nhưng hắn lại nghĩ tới chuyện một buổi tối kia, cảm giác vô cùng tuyệt vời lại đánh sâu vào đầu óc hắn, làm cho toàn thân hắn như nhiệt huyết dâng trào, hắn nhớ vô cùng cảm giác tuyệt vời của đêm đó, thật sự nhớ, thật sự nhớ...

Từ Tô vừa chìm vào giấc ngủ, cảm giác ngọt ngào luôn luôn hiện hữu trong đầu óc nàng, từ nhỏ đến giờ nàng luôn sống không được ai bảo bọc, nay được sự hứa hẹn của Long Triệt nàng lại có cảm giác an toàn, cảm thấy thoải mái.

Chính là, nàng vừa ngủ không được bao lâu, liền phát hiện có chút không thích hợp, thân thể của nàng bắt đầu nhẹ nhàng bay bổng, giống như lơ lửng tại không trung, hướng về cửa sổ, dường như có một nguồn lực lượng nào đó, đang réo gọi linh hồn nàng.

Tiểu Long Nhi cũng đang ngủ, nhưng là vào lúc này, bé đột nhiên cảm giác được một cỗ Long Uy mạnh mẽ, hơn nữa đang quyến rũ hồn phách của mẫu hậu đang ở bên cạnh hắn, bé lập tức tỉnh dậy, nhìn theo linh hồn của Từ Tô đang lơ lửng bay dần về cửa sổ.

Long Triệt, Long Trạch và Long Dịch đồng thời mở mắt, bọn họ cảm giác được rõ ràng cảm giác quen thuộc, đó là Long Uy, nhưng lại là từ hướng Nam Hải đang bay tới, mà mục tiêu đúng là.....

Từ Tô.

Trong đầu Long Triệt chỉ hiện lên tên này, liền nhanh chóng biến mất, xuất hiện ở trong phòng của Tử Tô cùng Tiểu Long Nhi, nhanh chóng bày ra kết giới, ngăn cản linh hồn của Tử Tô đi ra ngoài.

Long Trạch cùng Long Dịch cũng vào đến, thấy thế, lớn tiếng hét lên: “Long Triệt, huynh đang làm gì thế? Để cho cô ấy đi ra ngoài, như vậy chẳng phải sẽ biết ai là phụ vương của Tiểu Long Nhi sao?” Nói xong, liền muốn cùng hợp lực giơ tay phá tan kết giới của Long Triệt

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 70: Một Đêm Quyến Rũ [2]

“Dừng tay, hiện tại chuyện còn không rõ ràng sao?” Long Triệt cả giận nói, nếu để mặc linh hồn của Tử Tô đi ra ngoài, chính là mặc cho nàng bồi hồi, thăng đến.....

“Long Triệt, a, là anh. Di, các anh sao lại...” Lúc này, Tử Tô từ mê man chuyển sang thanh tỉnh, vừa vặn đang ở thời điểm không thể hiểu được quay đầu nhìn thấy bọn họ, kinh ngạc nói.

Long Trạch và Long Dịch đang định ra tay phá kết giới, bởi vì Tử Tô thanh tỉnh, càng bởi vì câu nói kia của Long Triệt, làm cho bọn họ có cảm giác như chợt hiểu.

Đúng vậy, sự tình vừa thấy liền trong sáng. Long uy này quen thuộc, cảm giác này phân không xa lạ, nhắc nhở bọn họ, làm cho bọn họ không thể bỏ qua.

“Chết tiệt Long Duệ, tiểu tử giáo hoạt này, nói là đã bỏ đi nhưng liền.....” Long Trạch nghiêng răng nghiêng lợi nói, hận không được, một mực cứ khẳng định nói không phải chính mình, thế này mới trở về bao lâu, liền dùng long uy quyến rũ linh hồn của Tử Tô.

Long Dịch cũng là vẻ mặt tức giận tận trời, vạn phần căm tức: “Long Duệ, biết rõ hai người bọn họ là lưỡng tình tương duyệt, thế nhưng ở sau lưng chúng ta lại làm ra chuyện như vậy, rất đáng giận, không được để muốn đi tìm huynh ấy hỏi cho rõ.” Nói xong, hoá tốc rời đi.

Long Trạch sau khi nhìn thoáng qua Long Triệt cùng Tử Tô, liền vội vã bay đuổi theo phía sau, đến tìm Long Duệ tính sổ. Thật sự là không còn gì để mà chống đỡ a, không mặt mũi đứng ở nơi này, huynh đệ nhà mình cư nhiên làm ra chuyện như vậy, bây giờ còn muốn quyến rũ linh hồn người yêu của huynh đệ mình thật sự là rất quá đáng mà.

Hai người bọn họ vừa đi, Tiểu Long Nhi cũng muốn đi theo, nhưng nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định lưu lại, đỡ phải làm cho mẫu hậu lo lắng, bớt đi một việc rắc rối.

“Tử Tô.” Long Triệt ngay cả trong lòng dù vốn đã chuẩn bị tâm lý sẵn, nhưng vẫn như cũ vẫn là cảm thấy khó chịu, vì nàng, vì chính huynh đệ mình.

Tử Tô đã hiểu mọi chuyện, nàng không nói gì nhìn hắn, nội tâm rối loạn, nàng vốn tưởng rằng không phải là một trong bốn người bọn họ, ít nhất nàng còn có thể đối mặt hắn, nhưng hôm nay, tại sao lại có con mòng này. Đêm nay hai người họ vừa mới thổ lộ tâm tư, vừa quyết định tìm hiểu lẫn nhau, cho nhau một cơ hội, tại sao? Tại sao ông trời lại đối đãi với nàng như thế? Nàng làm sao có thể đối mặt với hắn?

“Tô nhi, không phải là lỗi của em, đều là lỗi của Long Duệ không tốt, để ấy làm ra chuyện như vậy, không trách em được, em đừng để ở trong lòng, được không?” Nhìn ánh mắt nàng tuyệt vọng vừa buồn thương, hắn hoảng, rối loạn, không biết làm sao, liều mạng muốn an ủi nàng, để nàng nhẹ nhàng, thổ lộ chính mình.

Tử Tô lắc đầu, xoay người yên lặng đi đến bên giường mình, ôm chặt lấy thân thể mình, nhắm chặt ánh mắt không nói gì.

Long Triệt muốn bước đi lên, lại bị lời của nàng chặn lại: “Tôi mệt mỏi, anh đi ra ngoài đi. Bây giờ tôi thật không muốn nói gì hết.” Trong lời nói lạnh lùng cứng nhắc, thái độ quyết tuyệt

Bất đắc dĩ nhìn nàng trong chốc lát, lại nhìn Tiểu Long Nhi vô tội bên cạnh, hắn đành phải lén lút lui ra ngoài, vẫn ở lại phòng khách, không dám rời đi.

Hắn vừa đi, nước mắt của Tử Tô liền rơi xuống, hai tay gút gao nắm chặt, không tiếng động nghẹn ngào. Tại sao lại là hắn? Tại sao lại là một người đàn ông mà nàng ghét cay ghét đắng? Trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng nàng không thể chấp nhận, không thể đối mặt hắn.

Tiểu Long Nhi không dám nói lời nào, bé biết mẫu hậu hiện tại rất khó chịu, tuy rằng hắn sớm đoán được, chính là vẫn là lo lắng cho nàng. “Mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi nhẹ nhàng dựa vào nàng, nài thanh nãi khí nói.

Tử Tô vươn tay ôm bé vào lòng, gục mặt vào cái cổ bé xiu thơm sữa của bé, không nói lời nào.

Bàn Tay nhỏ bé của Tiểu Long Nhi đặt ở trên thân thể của nàng, nhẹ nhàng vỗ, an ủi nàng.

Mà lúc này Long Trạch cùng Long Dịch trước sau tức sùi bọt mép chạy đến Nam Hải, xông thẳng vào Nam Hải Long Cung, không đợi các cung nữ dẫn đường, liền một đường thẳng đến chủ cung.

“Long Duệ, Long Duệ, tên hỗn đản này, huynh đi ra cho ta, đi ra.” Long Trạch vừa đi vừa rống, nhất định tìm tên đầu sỏ gây nên kia.

Lời nói của hai người còn chưa dứt tiếng, liền ở chủ trong cung thấy Long Duệ đang say khướt nửa nằm nửa ngồi trên Long vị, chỉ thấy hắn đang ngủ mê man, say khướt tự lảm bảm một mình, trên người Long uy không tự giác phát ra cuộn cuộn.

Các cung nữ đứng xa xa nhìn, không dám tới gần, Long uy của Long Vương quá cường đại, các nàng chỉ cảm thấy trong lòng run sợ, tránh không kịp.

“Bắc Hải Long Vương, Tây Hải Long Vương.” Các cung nữ này nhìn thấy bọn họ, đều tất cung tất kính nói, hành lễ.

Hai người không thèm quan tâm đến các nàng, vội vàng hướng Long Duệ chạy đến, hai người hai bên sóc hắn lên, trực tiếp cho hắn hai cái tát. “Long Duệ, tỉnh tỉnh.” Long Trạch cả giận nói, tuy rằng hiện tại đã biết rằng không phải cố ý, nhưng là tức giận như cũ.

Long Duệ bất chợt lão đảo thu hồi Long Uy đang phát ra cuộn cuộn kia, mở ánh mắt say khướt, mê mang nhìn bọn họ liếc mắt một cái, mắt cả nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại.

Lấy tay chống về phía trước gượng ngồi dậy, vừa nghi hoặc hỏi: “Sao đệ và Long Dịch ở đây? Ta đang ở chỗ nào vậy? Tại sao lại gặp các người nữa rồi? Kỳ quái.” Hắn thì thào tự nói, đối chính mình ở nơi nào cảm thấy kỳ quái, lại đối với sự xuất hiện của bọn họ cảm thấy kỳ quái.

Long Dịch trong cơn giận dữ, thấy bộ dáng hắn suy sút mơ hồ, lập tức giơ tay lên, nước ở đầu tụ vào lòng bàn tay của Long Dịch cuộn cuộn, càng lúc càng nhiều, thẳng tấp hướng vào mặt của Long Duệ phun tới.

Long Trạch nhanh tay lẹ mắt, lập tức buông ra, nhanh chóng nhảy tránh sang một bên, cách hắn xa một ít. Long Dịch cứ tiếp tục vung tay, phun nước cuộn cuộn trực tiếp bắn thẳng vào mặt của Long Duệ.

“A..... Các người đang làm cái gì?” Bị nước đột nhiên tấn công mình như vậy, Long Duệ lập tức tỉnh táo lại, tức giận nhìn bọn họ, trên người ướt sũng, chật vật không chịu nổi.

“Cuối cùng thì huynh đã tỉnh, nhìn thử xem huynh đã làm nên chuyện tốt gì.” Long Trạch cả giận nói, một tay chỉ vào hắn.

Long Duệ không thể nào hiểu nổi, hắn cái gì cũng không làm a, chỉ uống rượu, hắn còn có thể làm gì? Nhìn về phía Long Dịch, về mặt của hắn cũng đang tức giận.

“Đệ làm sao vậy? Ta cái gì cũng không làm.” Long Duệ vô tội thật sự, nếu không phải mọi người là huynh đệ của hắn, hắn tất nhiên sẽ không nhịn như thế đâu.

“Huynh, Huynh, huynh.....” Long Trạch tức giận đến nói không nên lời đến, chỉ biết là chỉ vào hắn.

Long Duệ không hiểu cho nên, đành phải đem ánh mắt nhìn về hướng Long Trạch, hắn tại sai lại giận dữ thế?

Long Dịch đương nhiên hiểu được ý tứ của hắn, cảm thấy lửa giận hơi hạ xuống một ít, bực bội nói: “Huynh vừa rồi dùng Long Uy quyền rũ linh hồn của Tử Tô, chuyện này đã chứng minh huynh chính là phụ vương của Tiểu Long Nhi, chắc chắn là trước kia, Long Uy của huynh mạnh hơn tinh thần của Tử Tô, nên mới quyền rũ nàng và có Tiểu Long Nhi. Huynh, huynh thật sự là quá đáng mà.”

“Không lẽ đã đến nước này mà vẫn không thừa nhận, hiện tại Long Triệt cùng Tử Tô lưỡng tình tương duyệt, huynh cư nhiên còn quyền rũ cô ấy, thực quá đáng, huynh đệ như đệ cũng nhìn không được.” Cho dù chuyện không phải là của hắn nhưng hắn càng nói càng sinh khí.

Cái này, Long Duệ tròn tròn mắt, hắn không có a, hắn rõ ràng đang uống rượu, sau đó uống càng lúc càng nhiều, vẫn đang ngủ say ở Long Cung của hắn, không có quyền rũ nàng a.

“Huynh, huynh, huynh cũng không biết là chuyện gì xảy ra? Huynh không có ý thức.” Long Duệ thật sự là hết đường chối cãi, cả người nói không rõ, hắn cũng không biết vì cái gì lại như vậy. Trời ạ, hắn thực có lỗi với Long Triệt, thực có lỗi.....

Nàng

Hắn xấu hổ muốn chết được.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 71: Lo Lắng Bất An

“Chuyện đó, chính huynh nên tìm Long Triệt và Từ Tô giải thích đi thôi.” Long Trạch tức giận nói, cách xa hẳn ra.

Long Dịch cũng tức giận nói: “Mạng huynh thật sự là may mắn, cứ nhiên cho huynh sinh một Tiểu Kim Long, thật sự là không có thiên lý, chúng tôi là người ngay thẳng thành thật như thế, ngay cả một đứa bé cũng chưa có a.” Hắn tức giận bất bình, oán trách.

Long Trạch cũng là tràn đầy đồng cảm, thật sự là rất không công bình, cho nên hắn vừa đổ kị vừa là hâm mộ, không khỏi đồng tình với Long Triệt, con của người mình thầm thương yêu lại là con của huynh đệ chính mình, rõ ràng là bị tức chết.

Long Duệ không thể phản bác, kỳ thật hắn là vui buồn lẫn lộn, vui là hắn không cần tranh cãi với ai, Tiểu Long Nhi là con ruột của hắn, là vinh quang của Long Tộc Nam Hải của hắn. Nhưng buồn là, mẹ của Tiểu Long Nhi, là Từ Tô hoàn toàn không thích hắn, chính mình cũng đối nàng vừa sợ vừa giận, làm sao có thể lập nàng làm hậu? Nay, Long Triệt vừa tỏ tình với nàng, hắn không có lý nào lại đi tranh đoạt với anh em mình.

Trái nói cũng không được, phải cũng nói không xong, bây giờ hắn thật sự lâm vào cảnh tiến thoái lưỡng nan. Con không thể nhận, hắn cũng không thể nhận con. Vị trí Long Hậu của Nam Hải theo đúng ra nên là của Từ Tô vì nàng đã sinh hạ Tiểu Long Nhi, nhưng vẫn không thể là của nàng vì Long Triệt yêu nàng.

“Tiểu Long Nhi ta không giành, về phần cô ấy, nếu cô ấy cùng Long Triệt, ta không ý kiến.” Hơn nửa ngày, bắt đầu đi làm Long Duệ mới ra được quyết định như thế.

Long Trạch cùng Long Dịch không nói gì, trừ như vậy ra, bọn họ cũng không biết làm sao bây giờ, đành phải để cho đương sự chính mình đi giải quyết, bọn họ cũng không thể nhúng tay vào.

“Bảo trọng, Long Duệ.” Long Dịch vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói một cách nghiêm túc. Hắn nên đi trở về, không phải là chuyện của hắn.

Long Trạch nhìn thật chăm chú vào hắn một lần nữa, thanh âm lạnh lùng nói: “Huynh tốt nhất lần sau không nên làm như vậy một lần nữa, bằng không, Long Triệt sẽ không bỏ qua cho huynh đâu.”

Cảnh cáo xong, hắn liền cùng Long Dịch rời đi, đều tự trở về Hải vực của Long Cung, mình, việc này là chuyện của ba người bọn họ nên để họ tự giải quyết với nhau.

Long Triệt vẫn ngồi ở phòng khách, nhìn vào cánh cửa phòng đóng chặt, hắn không biết, ngày mai Từ Tô và hắn sẽ như thế nào, chuyện giữa họ có thể tiếp tục được nữa không?

Tâm loạn như ma, hắn đứng ngồi không yên, nội tâm sợ hãi, giống như một phạm nhân chờ đợi tuyên án, lo lắng, chờ mong, lại sợ hãi, nhưng là hắn lại bất lực.

Sáng sớm, nàng rời giường giống như ngày thường vì đã đến giờ đi làm, Từ Tô một đêm không ngủ, mờ to đôi mắt tình tường, nhìn thoáng qua Tiểu Long Nhi đang ngủ say trong lòng nàng.

Cười khổ, lắc đầu, xuống giường, mặc quần áo, chải đầu, chỉ là hôm nay động tác hơi chậm một ít, cau mày, dường như tâm sự nghĩ mãi vẫn chưa ra.

Mở cửa ra, nàng hoàn toàn không cảm thấy kinh ngạc khi nhìn thấy Long Triệt đang ngồi trong phòng khách, nhìn thấy nàng liền vội vàng đứng lên, đi về phía nàng, về mặt của hắn không yên bất an.

“Tôi muốn đi làm, anh còn chưa ngủ sao?” Nàng nhẹ nhàng nói, sắc mặt bình tĩnh, sau đó bước lướt qua người hắn, tiến vào toilet.

Hắn vừa nghe, nửa mừng nửa lo, vội vàng cũng chui vào phòng bếp, giúp nàng chuẩn bị thức ăn sáng. Chỉ chốc lát sau, sau khi nàng đã rửa mặt xong, thì hắn cũng đã chuẩn bị xong bữa sáng, bưng ra để trên bàn.

Sữa, trứng chim, hoa quả, bánh ngọt, tất cả đều là những thứ mà nàng thích, bữa sáng vừa dinh dưỡng vừa phong phú. Nàng yên lặng ăn, không nói được lời nào, nhưng mà đáng vẻ dường như không được ngon miệng lắm.

Ăn xong, nàng vội vã lấy túi xách chuẩn bị đi làm. Mới vừa đi tới cửa, liền bị hắn gắt gao nắm chặt tay nàng, vội vàng nói: “Tô Nhi, tôi sẽ không bao giờ buông em ra, tôi rất muốn được sống cùng em, đừng bao giờ bỏ tôi.”

Nàng ngẩn ra, thân thể run run, thiếu chút nữa muốn rơi lệ, đến nước này mà hắn vẫn còn yêu mình sao? Nhưng là mình có thể nhận được hay không? Có thể bỏ mặc mọi chuyện để đến với hắn hay không?

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 72: Làm Lại Từ Đầu

“Tôi, tôi không biết, anh nên để tôi suy nghĩ một chút, buổi tối khi trở về tôi sẽ có câu trả lời với anh.” Nàng cũng không quay đầu lại, giẫy tay hất, đỡ đầu tiêu sái đi ra cửa.

Long Triệt lo lắng nhìn bóng dáng của nàng, trong lòng có cảm giác thực mất mát.

Xoay người, Tiểu Long Nhi chỉ cười tùm tùm nhìn hất, nài thanh nãi khí nói: “Long thúc thúc, thúc không cần lo lắng, tối nay mẩu hậu sau khi đi làm, về sẽ tốt thôi.”

“Tiểu Long Nhi con thức rồi sao?” Long Triệt đối với Tiểu Long Nhi một chút sức miễn dịch cũng không có (Ý nói là thương đến mức không thể làm gì được), thẳng bé cười, hất không tự chủ được cũng cười theo, tâm tình cảm thấy tốt hất lên.

Tiểu Long Nhi bay vào trong lòng hất, làm nũng cọ cọ vào hất, nhỏ nhẹ nói: “Long thúc thúc, thúc thật tốt, Bảo Bối rất thích thúc nha.”

Lời nói của Tiểu Long Nhi làm cho Long Triệt mặt mày hớn hờ, vốn đã thích Tiểu Long Nhi, nay lại càng thêm yêu thích không thể buông tay. “Bảo Bối thật ngoan, thúc thúc cũng rất thích con. Đến đây, đến đây, đến ăn bữa sáng.”

“Cảm ơn Long thúc thúc.” Tiểu Long Nhi vui vẻ cười khanh khách, để mặc hất ôm chính mình, dứt mình ăn bữa sáng, rất vui vẻ.

Từ Tô ở công ty đầu óc đầu tranh suy nghĩ cả một ngày, mãi đến cuối cùng, nàng mới hạ quyết tâm, tại sao lại không thể đeo đuổi hạnh phúc của chính mình? Cho nên nàng đã hạ quyết định quyết tâm, cho dù ra sao, cũng nên có một chuyện oanh oanh liệt liệt yêu một hồi.

Tiểu Long Nhi nói đúng thật, buổi tối lúc Long Triệt nhìn thấy Từ Tô, vốn lo lắng đề phòng, tâm rớt cuộc có thể thả lỏng. Đơn giản là vì nụ cười của nàng và những lời nói của nàng.

“Long Triệt, tôi quyết định, tôi muốn ở cùng với anh.” Nàng cười nghịch ngợm nói với hất, nhìn về mặt sưng sò của hất.

Long Triệt đặc biệt kích động, không tự chủ được ôm lấy nàng, nói: “Tô nhi, em hãy theo tôi trở về Đông Hải đi.” Hất thầm nghĩ mang nàng trở về, như vậy tâm hất mới yên ổn.

Đi Đông Hải? Từ Tô sững sốt một chút, chuyện này nàng thật sự không nghĩ qua, hơn nữa hình như là quá nhanh, nàng chỉ muốn cho hai người ở đây để cùng nhau tìm hiểu, không nghĩ nhanh như thế đã theo hất trở về, Tiểu Long Nhi cũng không biết có chịu hay không.

“Mẩu hậu quyết định như thế nào, Bảo Bối liền đi theo.” Tiểu Long Nhi nhìn ra lòng của nàng đang suy nghĩ gì, chủ động nói, bé ở đâu cũng không sao cả, chỉ cần đi theo mẩu hậu là tốt rồi.

Lời nói của Tiểu Long Nhi, lập tức làm cho Long Triệt mừng rỡ như điên, không phải bởi vì có một đứa con là một Tiểu Kim Long, mà là vì chỉ cần Tiểu Long Nhi không thành vấn đề, về phía của từ Tô đương nhiên cũng sẽ không có vấn đề gì.

Quả nhiên, lời nói của thẳng bé làm cho Từ Tô do dự một chút, sau đó chần chờ nói: “Được rồi, để tôi có thời gian suy nghĩ một chút, ngày mai tôi sẽ cho anh câu trả lời thuyết phục”

Long Triệt đương nhiên vô cùng cao hứng, dường như biết chuyện ván đã đóng thuyền rồi, nhưng mà phải đợi đến mai mới nói cho hất biết thôi, Tiểu Long Nhi đồng ý, nàng làm sao không đồng ý.

Đêm đó ba người giống như một nhà ba người, cùng nhau ngồi ăn cơm, cùng nhau ngồi xem ti vi, thậm chí Long Triệt còn muốn lưu lại để bọn họ cùng nhau ngủ chung.

Sau khi đem hất đuổi đi ra ngoài, Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi một lớn một nhỏ nằm ở trên giường, Từ Tô ôm lấy bé, bé cũng thoải mái chồm lên mình của Từ Tô, chân vung vẩy đá đá, phi thường đáng yêu.

Từ Tô chụp lấy cái chân bé xiu không yên của bé, đưa lên mũi ngửi ngửi, lỗ mũi thò ra một luồng hơi nóng làm cho Tiểu Long Nhi đương cười khanh khách không ngừng.

“Mẩu hậu, xấu xấu lắm” Tiểu Long Nhi nài thanh nãi khí cười nói, muốn rút lấy chân về không cho mẩu hậu tiếp tục hôn nữa, thẳng bé cảm thấy chơi vui thật là vui.

Từ Tô mặt mày hớn hờ, chẳng những không buông mà làm, như còn không nghe thấy, tiếp tục hôn lên bàn chân bé xiu của bé.

“Di, Bảo Bối a, bàn chân của con sao thơm quá nha.” Nàng sùng nịch cười nói.

Tiểu Long Nhi khanh khách cười không ngừng, vì lời của nàng, vì hành động của nàng, làm cho bé thập phần vui vẻ, phi thường hưng phấn, hoa chân

múa tay vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 73: Đông Hải

“Bảo Bối à, con thích Long Triệt thúc sao?” Chơi đùa với thằng bé một hồi lâu sau, nàng mới thật cẩn thận mở miệng, nàng không muốn ủy khuất chính con của mình, nàng vì Tiểu Long Nhi có thể hy sinh tất cả.

Tiểu Long Nhi cười hi hi, hiểu được lo lắng của nàng, hiểu được ý tứ của nàng, liền nài thanh nãi khí nói, “Mẫu hậu, Bảo Bối ai cũng đều thích, Bảo Bối chỉ cần vĩnh viễn được ở chung với mẫu hậu cùng một chỗ là được rồi, mẫu hậu thích ai, Bảo Bối sẽ thích người đó.” Bé miệng thật sự ngọt, nhanh như chớp liền leo lên thân thể của nàng, nằm úp sấp làm nũng.

Từ Tô rốt cuộc yên lòng, như vậy nàng sẽ không sợ hãi không lo lắng, cho dù nàng quyết định như thế nào Tiểu Long Nhi cũng sẽ theo nàng.

“Bảo Bối à, mẫu hậu cùng Long Triệt thúc đi Đông hải, con đồng ý không?” Nàng sờ sờ cái đầu nhỏ nhắn của thằng bé, nhỏ giọng nhỏ nhẹ thương lượng nói, âm thầm sốt ruột nhìn bé.

Tiểu Long Nhi đã sớm biết mẫu hậu sẽ có tâm tư như vậy, nhưng bé luôn tôn trọng lựa chọn của mẫu hậu, dù sao Long Triệt cũng không có vấn đề gì, ở trong bốn vị Long Vương, thúc ấy là tốt nhất.

“Tốt, mẫu hậu. Bảo Bối sẽ đi cùng mẫu hậu, Bảo Bối sẽ đi Đông Hải, Long Cung là của chúng ta.” Tiểu Long Nhi phi thường cao hứng, từ thân thể của nàng lại bay lên trên, ở giữa không trung bay lượn qua lại, hưng phấn hoa tay múa chân, giống như bé đang được ở Long Cung vậy.

Từ Tô nở nụ cười, cuốn hút nhìn Tiểu Long Nhi hưng phấn, càng thêm yên lòng, không hề lo lắng.

“Tốt, xem Long thúc thúc có tặng cho con không?” Nàng cười tủm tỉm nói, cười bé.

Tiểu Long Nhi đắc ý đào dạt, ở giữa không trung vẫy vẫy cái đuôi nhỏ nhắn, lúc lắc lúc lắc, nghe được nàng vừa nói như vậy, ánh mắt nhanh như chớp chuyển mờ, bĩu môi ra nhân tiện nói: “Mẫu hậu, đương nhiên thúc ấy sẽ tặng cho con rồi, chỉ cần con thích là thúc ấy sẽ tặng.”

“Hảo, hảo, hảo, biết Bảo Bối lợi hại rồi.” Nàng che miệng cười nói, nghe theo bé.

Tiểu Long Nhi cao hứng, từ giữa không trung bay xuống dưới, dừng ở trong lòng của nàng, oa ở bên trong, gắt gao nằm sát vào nàng, sau đó lại bay lên một lần nữa phóng lên, rất thích ý, rất khoái hoạt.

Từ Tô ôm bé vào lòng, an tâm ngủ, ngày mai, nàng sẽ nói cho Long Triệt quyết định của nàng.

Ngày thứ hai.

“Thật vậy chẳng?” Long Triệt hưng phấn không thể tin được hỏi lại, hần đột nhiên không biết làm sao, thậm chí là có điểm không tin chính lỗ tai mình.

Từ Tô gật gật đầu, nở nụ cười.

“Thật sự, thật sự, Bảo Bối cùng mẫu hậu quyết định đi Đông hải, thúc đã nói muốn đem Long Cung tặng cho chúng ta, không được nuốt lời nha.” Tiểu Long Nhi đột nhiên xuất hiện ở giữa bọn họ, khoẻ mạnh kháu khỉnh nài thanh nãi khí nói.

Long Triệt nào dám không đáp ứng, tự nhiên là thật mừng rỡ, liền tục nói: “Được, được, được, Long Cung đưa cho Bảo Bối, Long Cung về sau chính là của con nha.” Trên mặt phi thường kích động, rất ngoài ý muốn.

“Chúng ta đây khi nào thì xuất phát?” Tiểu Long Nhi khẩn cấp, hưng phấn thượng lui hạ khiêu, bay tới bay lui, ở giữa không trung hoa chân múa tay vui sướng.

Long Triệt nghe vậy, nhìn về phía Từ Tô, ý tứ là để cho nàng quyết định.

Từ Tô nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, mới nói: “Ba ngày sau xuất phát, tôi hôm nay đi từ chức trước, giao nửa năm tiền thuê nhà, điện nước, sau đó sẽ sửa sang lại một chút.”

Đương nhiên, Long Triệt không có ý kiến, Tiểu Long Nhi càng không có ý kiến, bé sẽ được trở về biển, nghĩ đến thật là nhiều hưng phấn a, thằng bé ở trong phòng mỗi ngày ngao ngao kêu.

Ba ngày sau, Từ Tô đã lo xong tất cả mọi chuyện, để lại vài tên lính tôm tướng của trông chừng nhà, Long Triệt liền mang theo nàng cùng Tiểu Long Nhi cùng nhau hồi Đông Hải.

Long Triệt nắm tay nàng, nàng nắm ta của Tiểu Long Nhi, cùng nhau bay trên bầu trời, đây là lần đầu tiên nàng bay như vậy, trong lòng có chút run sợ, thường xuyên sợ tới mức thét chói tai liên tục, nhưng rất vui vẻ. Đây là nàng từ lúc chào đời tới nay, lần đầu là sinh hạ Tiểu Long Nhi, lần thứ hai là bay bổng trên mây chuyện không thể nào tin nổi.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 74: Nhập Hải

Đông Hải xa xa đang lộ dạng, mặt biển rộng lớn mạnh mẽ, lúc này gió êm sóng lặng, đại hải mênh mông vô bờ, thật sự lớn, lại làm cho người ta tâm cảm thấy kích tình mênh mông.

“Mẫu hậu, đây là Đông Hải.” Tiểu Long Nhi gặp biển giống như gặp được Bảo Bối, hai mắt tỏa ra ánh sáng, hưng phấn oa oa kêu to, hoa chân múa tay vui sướng.

Từ Tô gật gù đầu, tự nhiên là bị cuốn hút theo niềm hưng phấn của bé, cùng với sự rộng lớn mênh mông của vùng biển này. Cười đến phi thường vui vẻ, phi thường khoái hoạt.

Long Triệt nhìn thấy bọn họ cao hứng như thế, tâm tình lại đặc biệt tốt, ngay cả đuôi lông mày, khóe miệng đều hàm chứa ý cười, cảm giác hạnh phúc vô vàn dâng lên.

Bọn họ giống như một nhà ba người, hạnh phúc, khoái hoạt, người một nhà.

“Tô nhi, Long Nhi, chúng ta đi xuống đi.” Hần khản cấp nói, thật muốn đem dâng những gì tốt nhất của chính mình dâng tặng cho bọn họ, làm cho bọn họ cao hứng, thích thú.

“Tốt, tốt.” Tiểu Long Nhi hưng phấn tràn đầy trên nét mặt, lúc này cái đầu nhỏ của bé đã muốn lao xuống, hòa mình vào nước biển rộng mênh mông kia.

Từ Tô đương nhiên cũng là nóng lòng muốn thử, nàng chưa có từng xuống nước, càng không có thử qua lặn xuống nước, không biết áp lực như vậy một nhân loại như nàng chịu được hay không.

“Tôi, tôi làm sao đi xuống?” Nàng đỏ hớt một hơi, một tay dắt Tiểu Long Nhi, một bên quay đầu hỏi Long Triệt, có cảm giác hoảng sợ. Loại cảm giác này giống như cảm giác như đang nhảy dù, ở giữa không trung nhảy xuống, tim đập gia tốc, tay chân như nhũn ra, nhìn không được run run, đặc biệt nhìn đến đại hải rộng lớn lại thần bí, không chỉ nói là một người phạm như nàng đối với biển hoàn toàn không biết gì cả, chỉ cần nhìn mặt biển rộng mênh mông sâu không lường được, tầm nhìn ở không đến 10 li thước nước biển, lại căn bản là không biết phía dưới có cái gì, ở một nơi thần bí như vậy, có khả năng còn có một vài sinh vật nào đó mà nàng không biết cùng tồn tại và sinh sống ở dưới đó, trong lòng nàng gào thét, căng nghĩ, trong lòng nàng càng sợ hãi, vừa hưng phấn vừa sợ hãi, nhưng mà cũng thực là chờ mong.

Tiểu Long Nhi bị nàng nắm chặt như vậy, lời trở về, một lần nữa trở lại bên cạnh nàng, vừa vặn nghe được những lời này của nàng, liền mặt mày hớn hở, nãi thanh nãi khí giành trước đáp: “Mẫu hậu, không sợ, không sợ, có Bảo Bối ở đây, mẫu hậu không cần lo lắng.” Bé gât gao cầm lấy tay của mẫu hậu, cảm nhận được sự sợ hãi chờ mong trong lòng nàng, thật sự phi thường... Vui a.

“Ha ha, Tô nhi, không cần lo lắng, em ở dưới biển cũng giống như trên bờ, không có gì khác biệt cả.” Long Triệt lúc này cũng cười nói, nắm tay nàng, đang hướng mặt biển lao xuống.

Nhìn càng ngày càng đến gần mặt biển, tạm thời không muốn vì quá hoảng sợ, nên nàng vội vã nhắm hai mắt lại, cắn chặt môi dưới, nhìn xuống thét chói tai, thân thể cứng lại, hô hấp thiếu chút nữa tạm dừng.

“Tô nhi, thả lỏng, thả lỏng, đừng sợ, đừng sợ, có chúng ta ở đây.” Long Triệt bị khẩn trương của nàng biến thành bật cười, vội vàng an ủi nàng nói.

Tiểu Long Nhi quay đầu nhìn nàng, cười đến phi thường vui vẻ, biểu hiện của mẫu hậu thật buồn cười a, hảo đáng yêu ác.

Từ Tô rất muốn phản bác, rất muốn nói, vô nghĩa, có thể không sợ hãi sao? Nhưng là nàng hiện tại nào có tâm tình đánh trả a, chỉ cần lắng nghe nhịp tim đập loạn xạ của nàng là đã đủ hoảng hốt rồi.

Rốt cuộc, bọn họ đã hoà mình vào biển, không khác gì bọt nước, mà là lao thẳng vào lòng biển rộng mênh mông, cứ nhiên không có cảm giác gì.

Từ Tô khi vừa vào biển liền cảm giác được, chính là nàng không có gì là không khoẻ, chính là cảm giác được trên người vô cùng mát mẻ, không khỏi âm thầm thật cẩn thận mở to mắt, tò mò nhìn thế giới dưới đáy biển vô cùng bao la thần kì này.

Đáy biển, nghe nói là nơi thần bí nhất trên thế giới, nhân loại căn bản là không thể tới đáy biển, chỉ có thể đến lưng chừng của đáy biển mà thôi, nơi này cách đáy biển không biết có xa lắm không, không biết khu vực sâu thẳm của đáy đại dương này, nhân loại, trước mắt cũng không có trang bị có thể tiến vào đến chỗ sâu nhất của đáy biển.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 75: Long Cung

Long Cung.

Đó là một nơi ở thật thần kỳ, nơi tận cùng của thế giới, nhưng nàng lại có thể thấy được sự nhân nhả tự tại của biển, đủ loại sinh vật biển kì lạ và xinh đẹp, đủ loại cá bơi qua bơi lại trước mắt nàng. Không đếm được số lượng, hơn nữa thành quần kết đội, bơi qua bơi lại, không sợ sinh, không sợ người, bơi thẳng về phía trước.

Từ Tô mở to ánh mắt tò mò nhìn, phát hiện nàng cũng không có gì là không thích ứng, hơn nữa thật sự giống theo như lời nói của Long Triệt, tựa như cảm giác ở trên mặt đất, hô hấp bình thường, đến ngay cả khi nào thì bị Tiểu Long Nhi cùng Long Triệt buông nàng ra cũng không biết, chính mình có thể đi theo bọn họ ở trong nước du ngoạn. Cảm giác, tò mò kì diệu.

Áp lực nước cũng không có xuất hiện, nàng tự nhiên đi theo Tiểu Long Nhi và Long Triệt, vẫn hướng đáy biển bơi xuống, trên đường đương nhiên nhìn thấy không ít những con cá nàng chưa từng gặp qua, san hô, vỏ sò, đủ loại sinh vật lạ quý hiếm, làm cho ánh mắt của nàng nhìn không chớp.

Miệng há hốc, kỳ quái là không có nước biển tràn vào miệng nàng, vì thế liền há miệng thật lâu, cười toe toét. Tất cả mọi chuyện đều thật mới mẻ, làm cho nàng cảm thấy đặc biệt có ý nghĩa.

Chỉ chớp lát sau, càng làm cho nàng kinh ngạc hơn, một nơi mới xuất hiện càng làm cho nàng lóa mắt. Chỉ thấy trước mắt của nàng, chốn này vậy mà tồn tại một tòa cung điện nguy nga tráng lệ, hùng vĩ huy hoàng, càng tới gần liền phát hiện, ngay chính giữa cửa cung điện kia có viết hai chữ ‘Đông Hải’ thật to.

“Tô nhi, chào mừng nàng đi vào Đông Hải Long Cung.” Long Triệt tươi cười rạng rỡ nói, nhìn nàng, trong lòng đặc biệt cao hứng, đặc biệt cảm giác được thật sự có ý nghĩa. Sống lâu như vậy, lần đầu tiên hẳn phát hiện, chuyện trở lại cung điện là lần đầu tiên hẳn cảm thấy vui sướng đến thế, chờ mong đến thế.

Đông Hải Long Cung? Từ Tô kinh ngạc cực kì, này, này thật sự giống như Long Cung trong truyền thuyết, nhất thời nàng cũng hưng phấn, mong đợi, không biết bên trong sẽ có cái gì.

Kim bích huy hoàng? Vàng bạc châu báu? Hoặc là núi vàng mỏ bạc? Chỉ tưởng tượng thôi chưa nói ra nhưng đôi mắt của nàng bắt đầu tỏa sáng.

Long Triệt biết nàng suy nghĩ cái gì, không khỏi nở nụ cười thâm.

Tiểu Long Nhi vẫy vẫy đuôi, là lướt nha nha nhằm phía kia Long Cung, cái miệng nhỏ nhắn kia còn nài thanh nãi khí kêu: “Long Cung của Bảo Bối, Bảo Bối đến đây.” Bộ dáng nhỏ nhắn đáng yêu, phía sau Từ Tô Long Triệt nở nụ cười.

Chỉ thấy bọn họ chưa tới đặt chân đến cửa Long Cung, cửa Long Cung bỗng dung chỉ nha một tiếng, từ từ mở ra, hai đội cung nữ từ bên trong đi ra, xếp thành hàng ở ngoài cửa, tất cung tất kính đứng hầu.

“Cung nghênh Long Vương hồi cung.” Chúng cung nữ tất cung tất kính nói, một bên cúi đầu hành lễ.

Long Triệt không hề rằng, uy nghiêm nắm tay nàng, từ trước mặt các nàng đi qua, Tiểu Long Nhi tò mò đi theo phía sau, hết nhìn đông tới nhìn tây.

Long Cung quả nhiên không có làm cho nàng thất vọng, sàn đá bằng cẩm thạch, tường bằng thủy tinh, san hô điểm trang xuyên suốt khắp Long Cung, dạ minh châu nhiều vô số kể lấp lánh thay đèn, một đường đi tới, vô cùng xa hoa, chỉ sợ cung điện lớn nhất trên thế giới cũng chưa có khí phái xa hoa đến như thế. Nàng xem choáng váng, xem ngây người, không biết đường đi, đành phải để hẳn nắm tay, lời nàng theo bên cạnh hẳn.

“Long Cung, Bảo Bối, Bảo Bối.” Tiểu Long Nhi đột nhiên ở phía sau đầu la to, bô bô, tựa như vật yêu quý của mình tuyên cáo quyền sở hữu của bé.

“Được được được, đều là của con.” Long Triệt cười quay đầu lại nói, đối với tất cả chuyện này chút không thèm để ý, chỉ cần bọn họ cao hứng là hắn vui rồi.

Tiểu Long Nhi quả nhiên cao hứng, sôi nổi, chạy phía trước bọn họ dẫn đường đi.

Các cung nữ nhìn thấy hắn, lập tức tất cung tất kính hành lễ nói: “Tiểu Điện Hạ.....”

“Ai ai ai.....” Tiểu Long Nhi thập phần vừa lòng, nãi thanh nãi khí học bộ dáng Long Triệt, đáp lời, khuôn mặt nhỏ nhắn cố ý làm ra vẻ gắt gao nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 76: Nàng Là Ai?

Từ Tô thật không ngờ Long Cung sẽ là đáng vẻ như thế, xa hoa, tráng lệ, người hầu vô số, tự nhiên, hoa phục mỹ thực, vàng bạc châu báu, tựa hồ nhiều, cho dù xài cả măn đời cũng xài không hết.

Nàng mới bị Long Triệt đưa đến tâm cung, lập tức có một đám cung nữ dâng lên một núi quần áo, đưa trang sức, đưa mỹ thực, đem nàng hầu hạ, ngoan ngoan dễ bảo, thập phần chu đáo.

“Long Hậu, Long Vương thỉnh ngài cùng Tiểu Điện Hạ đến chính cung để dùng cơm.” Phòng nội mỹ thực quan bước đến cửa cung kính mời nàng, nàng vừa thay đổi bộ quần áo hoàn mỹ xinh đẹp, liền có cung nữ tất cung tất kính đứng hầu nàng.

Gọi một tiếng Long Hậu làm vẻ mặt nàng đỏ bừng, vô cùng ngượng ngùng, cái gì cũng không nói, liền đi theo phía sau các nàng, đi tới chính cung.

“Mẫu hậu, mẫu hậu thật đẹp.” Tiểu Long Nhi cảm giác được nàng đang đến, vội vàng hướng mắt nhìn về phía cửa, thấy bộ quần áo mới trên người nàng, thấy nàng thay trang phục mới, không khỏi hét lên.

Từ Tô nghe âm thanh nũng nịu của bé, không khỏi vừa buồn cười lại cảm thấy ngượng ngùng, này tiểu tử kia, cư nhiên lại biết nói nàng xinh đẹp, không biết là ai dạy.

Long Triệt nhìn thấy nàng vào lúc này, ánh mắt nóng rực liền vẫn gắt gao nhìn đuổi theo nàng, nàng thật sự đẹp quá, nàng thay trang phục, hoàn toàn không có dáng cệ của một người bình thường, hiện tại thật kinh diễm, động lòng người, cao quý, cao nhã.

Long Triệt tin tưởng ánh mắt của mình quả thật độc đáo, giống như từ cỏ nhắt lên được một viên trân châu. Tâm động, vui mừng, hắn không che dấu được sự vui sướng của hắn, vội vã từ vị trí chủ nhân đứng lên, bước ra nghênh đón nàng.

“Tô Nhi, em đã đến rồi, đói bụng không?” Hắn tiến lên cầm tay nàng, nắm nàng chậm rãi đi đến vị trí chủ tọa, cùng nàng cùng nhau ngồi vào

“Có một chút.” Từ Tô theo thông dong dung ngồi xuống, nhìn hắn mỉm cười, hướng Tiểu Long Nhi vẫy tay, lại sùng nịch cười nói: “Bảo Bối đói bụng không? Đến đây với mẫu hậu này.”

Tiểu Long Nhi được cho phép, hưng phấn chạy lại đây, một đầu vui vào trong lòng của nàng, vui vẻ, rất khoái hoạt. “Mẫu hậu, mẫu hậu.”

Từ Tô ôm lấy bé, hưởng thụ cảm giác tiểu gia hỏa này ở trong ngực cọ xát làm nũng, nàng hiện tại vô cùng thỏa mãn.

“Long Nhi, muốn ăn cái gì? P đến cho con.” Long Triệt đột nhiên loại cảm giác này, có vợ có con, cái loại hạnh phúc thiên luân chi nhạc này này lên trong lòng hắn.

Tiểu Long Nhi nhìn hắn meo meo cười, sau đó một đầu chui vào trong lòng hắn, nãi thanh nãi khí kêu: “Phụ vương, Bảo Bối muốn cái này, muốn cái kia.” Tay nhỏ bé hướng trên mặt bàn bàn chỉ trơ lung tung ra chiều thích thú.

Từ Tô che miệng cười khẽ, đứa nhỏ này đói bụng lắm rồi đây, vội vàng ngoắc thẳng bé lại gần, dứt bé ăn cơm.

Long Triệt ôm bé, Từ Tô dứt cho bé ăn thật no trong khoảng thời gian ngắn, trong chính cung tràn ngập tiếng cười đùa hoan hô vui vẻ, một nhà ba người thật đầm ấm, hoàn toàn không chú ý đến bóng người bên ngoài.

Từ Tô cũng không biết, nhất cử nhất động của bọn họ, đều rơi vào một đôi mắt. Chỉ thấy trong ánh mắt kia chứa đựng đau thương, khổ sở. Ánh mắt kia chính là nhìn trong chốc lát, liền lén lút rời khỏi.

Nàng nghe nói Long Vương đã trở lại, vô cùng vui vẻ đến tìm hân, vốn tưởng rằng sẽ giống như thường ngày, bởi hân trò chuyện, bởi hân giải buồn, nói chuyện giúp vui, đây là hạnh phúc lớn nhất của nàng, cuộc sống tốt nhất, vĩnh viễn sẽ không bị đánh vỡ, nàng tin tưởng địa vị của nàng không người có thể thay thế được, mà hiện tại, sự xuất hiện của người phụ nữ kia đánh vỡ sở hữu của nàng, đập nát giấc mộng của nàng.

Long Hậu! Nàng là Long Hậu, đang ngồi ở vị trí chủ nhân, một nữ tử được hân hầu hạ, thật cẩn thận mới là chân chính Long Hậu, mới là Long Hậu của hân. |

Lúc nàng nghe đến xưng hô như thế, nàng thiếu chút nữa đã ngất xỉu đi, thiếu chút nữa rồi cuộc đứng không vững. Người phụ nữ kia chẳng qua chỉ là một nữ tử đến từ nhân gian, nhưng cũng là Long Hậu hàng thật giá thật, bên cạnh nàng có Tiểu Điện Hạ như thế chứng minh tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 77: Hồng Tuyền

“Người nói cái gì?” Long Duệ ừ rừ, đã ra lệnh chonh tôm tướng cá đi dò la tin tức, không khỏi phi thường khó chịu, tâm tình đặc biệt không tốt.

Tên lính tôm tướng của đi nghe ngóng tình hình trở về bẩm báo sợ tới mức không dám thở mạnh, sợ Long Vương đem trút hết oán giận lên người của mình vì thế khúm núm, cổ họng cũng không dám đằng hắng một tiếng.

Tiểu Long Nhi cùng nàng đi theo Long Triệt xuống Đông Hải, đây là tin tức bọn họ mang về đến, tin tức này làm cho hân xúc động lại phần nộ, lại làm cho hân không thể im lặng.

Long Duệ trong lòng rất là khó chịu, con chạy đi theo mẹ, mẹ lại yêu thương người khác, tự nhiên là đem hân vứt bỏ sang một bên, vị phụ vương thân sinh như hân danh bất chính ngôn không thuận, lại không dám tới cửa nhận con, lại càng không dám đem con trở về.

Hân thật là uất ức a, tức chết hân, hân hiện tại biến thành mỗi ngày ở Long Cung, ngồi cũng không xong, đứng cũng không được, nm cũng không phải, vô luận hân thế nào, hân trong lòng vẫn là khó chịu, vẫn là đứng ngồi không yên.

Có vài lần, hân đều muốn vọt tới Đông Hải đi, đem Tiểu Long Nhi mang trở về đến, nhưng mà hân có cái tư cách gì? Tiểu Long Nhi cũng nói qua, bé muốn vĩnh viễn đi theo mẹ của bé, mẹ của bé đi đâu bé sẽ đi đến đó, hân đi không phải là mất mặt sao?

Chuyện mất mặt, hân mặc kệ, nếu hân thật sự có mặt mũi hân sẽ không làm ra những chuyện như thế này. Huống chi vẫn là hân không đứng, hân dụ dỗ Từ Tô, làm cho nàng sinh hạ Tiểu Long Nhi, còn chết cũng không thừa nhận, bây giờ lại muốn thừa nhận người ta, hôm nay làm gì có chuyện gì tốt đến như vậy?

“Ai.” Không biết đây là hân lần thứ mấy thở dài, hân mỗi ngày than ngắn thở dài, lại mượn rượu tiêu sầu, đương nhiên không dám tái phát ra Long Uy một lần nữa, đỡ phải lại thật sự không tự chủ được dụ dỗ nàng.

“Long Vương, người làm sao vậy?” Hồng Tuyền chân thành thốt tha tiêu sái bước đến, Long Vương từ sau khi trở về, tâm tình vốn không được ổn định, mỗi ngày uống rượu, mỗi ngày đều không ngó ngang đến các nàng, nhưng là nàng lại phát hiện thêm, Long Vương tuy rằng triệu các nàng thị tẩm, nhưng tâm tư nhưng không có đặt ở trên người các nàng, thường xuyên uống rượu thật say, liền ngã đầu ngủ mê mệt, không quan tâm, mỗi ngày đều như thế.

Long Duệ đối với nàng là làm như không thấy, chỉ đắm chìm vào trong suy tư của mình, bây giờ nữ nhân đối với hân, đột nhiên hân không c hứng thú gì hết, trước đây hân vốn phong lưu đa tình, mà nay lại không thể nào tin nổi, ngay cả nhìn đến các nàng cũng không thêm nhìn.

“Long Vương, để cho Hồng Tuyền bồi người uống.” Hồng Tuyền nhẹ nhàng dán sát vào người hân, thân hình đầy đặn cố ý cọ sát vào người hân, kì thật trong lòng nàng ta đã âm thầm tính toán, nàng ta muốn giống như Từ Tô sinh hạ được một Tiểu Long Nhi, để đảm bảo được địa vị a. Tuy rằng không nhất định là Tiểu Kim Long, nhưng chỉ cần là một chú bé rồng là được rồi. Không trở thành Long Hậu cũng không sao, làm Long Phi cũng được.

Long Duệ không cự tuyệt, không phản đối, nhưng mặt không chút thay đổi, rầu rĩ không vui uống rượu suốt, đối với sự trêu ghẹo cọ sát vuốt ve của ả, hân không có chút cảm giác gì giống như xưa nữa.

Hồng Tuyền thấy hân không có phản đối, chủ động dứt hoa quả cho hân, rót rượu, dứt thức ăn, còn không thì quyen rũ, bàn tay mềm xoa trong ngực hân, khiêu khích hân, quyen rũ hân.

Nàng ta không biết Long Duệ làm sao vậy, từ sau khi về tới Long Cung, hân liền trở nên buồn bực ưu phiền, hơn nữa không giống ngày xưa ăn chơi đàng điếm như vậy, hàng đêm ca múa, thậm chí bây giờ cũng không thêm triệu các nàng vào thị tẩm. Kỳ thật, theo trực giác của phụ nữ, nàng ta hiểu được là từ cô gái nhân gian tên gọi là Từ Tô kia, sau khi từ nơi đó trở về Long Vương liền trở nên khác thường như vậy, cho nên nhất định cùng người phụ nữ kia có liên quan đến nhau. Người phụ nữ kia có cái gì đặc biệt hơn người? Chẳng qua chỉ có một đứa con là Tiểu Kim Long thôi, liền tự cao tự

đại, gặp vài vị Long Vương bao quanh con cô ta, cô ta liền tưởng mình hơn người, làm ra vẻ cao quý thanh cao, thật là đáng ghét!

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 78: Trân Châu

Trong lúc ở Nam Hải Long Cung Hồng Tuyền và Long Duệ lặng lẽ uống rượu, thì ở Đông Hải Long Cung lại náo nhiệt vô cùng, một bên tè nhạt lạnh lẽo, một bên náo nhiệt không thiếu tiếng cười, khác biệt thực sự vô cùng lớn.

Từ Tô vừa mới đến Long Cung, khắp nơi đều lộ ra mới mẻ, tò mò, cho nên Long Triệt thường dành đa số thời gian, dẫn nàng đi d Long Cung, cho biết Long Cung.

Long Triệt mang theo nàng, đương nhiên một đám cung nữ cũng đi theo phía sau, Tiểu Long Nhi tự nhiên cũng đi theo, tuy rằng nhàm chán, nhưng mà nếu đi cùng mẫu hậu, bé sẽ không nhàm chán đâu.

“Cạc cạc dát, mẫu hậu, Long Cung này là của Bảo Bối a.” Tiểu Long Nhi ở giữa không trung bay tới bay lui, mặt mày hớn hờ, thường xuyên nói như thế, làm những người đang đi phía dưới che miệng cười thầm.

Từ Tô không phản đối, Tiểu Long Nhi quả thực đem nơi này trở thành nhà của mình, mỗi ngày mi phi sắc vũ nói với nàng, đây là Long Cung của bé. “Bảo Bối, con muốn có Long Cung thì tự mình đi xây một cái.” Nàng ôn nhu khuyên nhủ.

Cái đuôi nhỏ của Tiểu Long Nhi nhếch lên, dường như thật sự quan tâm, lo lắng đứng lên, nhưng mà bé suy nghĩ cả nửa ngày mới nhụt chí nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối cũng muốn a, nhưng là cả bốn vùng biển đều có Long Vương, bọn họ đều có Long Cung, mẫu hậu thấy con nên xây Long Cung ở nơi nào? Con không có một vùng biển riêng a.”

Tiểu Long Nhi vô cùng ủy khuất, vì chính mình không có thể có một cái hải vực riêng, không có thể có một cái Long Cung mà tiếc nuối, khô sở.

Chuyện này làm Từ Tô á khẩu không trả lời được, không thể trả lời, chỉ có thể thương thương nhìn bé.

Long Triệt lại cười cười, lắc đầu, tứ hải là cố định, Long Vương đương nhiên cũng chỉ có bốn vị, Long Cung tự nhiên cũng chỉ có bốn tòa, làm sao còn có thể có thêm một Long Cung đâu?

“Bảo Bối à, con sẽ có Long Cung, Long Cung của con là lớn nhất, là xinh đẹp thần bí nhất, ngay cả phụ vương cũng không có gấp qua đâu.” Long Triệt nói một cách chân thành, tuyệt đối không có dáng vẻ nói đùa.

Tiểu Long Nhi vừa nghe, đôi mắt bé sáng lên, ánh mắt nhảy sáng trông suốt nhìn hấn, nhảy nhót nói: “Phụ vương, Long Cung của con hình dáng như thế nào? Tại sao phụ vương cũng không có gấp qua?” Đôi mắt nhỏ mơ màng vui sướng, Long Cung đó có hình dáng như thế nào a.

“Kim Long là giống rồng cường đại nhất trong Long Tộc của chúng ta, Long Cung riêng của Kim Long vốn rất thần bí, Long Tộc bình thường căn bản không biết ở nơi nào, cho dù là thân là Long Vương như chúng ta, chỉ có vào thời điểm mà Kim Long muốn triệu kiến chúng ta, mới có thể nhìn thấy bọn họ, hoặc là được đến cho phép tiến vào Long Cung của bọn họ. Cho nên, Bảo Bối à, con cũng sẽ có chính Long Cung riêng của mình.” Long Triệt nói với vẻ vô cùng kích động, đây là lần đầu tiên hấn mới gặp được một Tiểu Kim Long, từ trước đến giờ hấn chỉ nghe đồn đại chưa từng gặp qua.

Hấn vừa nói như vậy, Tiểu Long Nhi hưng phấn, cao hứng, càng vui mừng thượng lủi hạ khiêu, giống như bé đã có được vậy, thực hiện.

Từ Tô nghe hấn nói như vậy, thực ra trong lòng rất lo lắng, nàng sợ không thể gặp được con, như vậy nàng cũng không đồng ý. Cho nên mày gắt gao nhíu lại.

Lúc này, không ai ngờ đến, phía trước có vài nữ tử đang đi đến, dẫn đầu là một nữ tử xinh đẹp vô cùng, tính xảo vô song, da thịt trắng tựa tuyết, mái tóc mây đen dài, dáng vẻ thướt tha, rất thu hút người đối diện. Nàng không biết suy nghĩ cái gì, cũng không chút chú ý đám đông người đang đi trước mặt mình, đang hoàn toàn đắm chìm trong tư tưởng của bản thân, đôi mày liễu cau lại.

“A, Long Vương.” Nàng giật mình khi nghe các cung nữ phía sau hành lễ mới vội vã ngừng đầu lên, phát hiện mình đang đối diện với nhóm người Từ Tô và Long Triệt, kim lòng không đậu thốt ra, thất kinh, vội vàng nắm tay nữ nhân đang đi cạnh bên, bước tránh sang một bên, nhưng mà đã không còn kịp nữa rồi. Những người ở phía đối diện đã sớm phát hiện ra nàng.

Bất đắc dĩ, các nàng đành phải đón nhận đi, tất cung tất kính hành lễ, nói: “Nô tỳ thỉnh an Long Vương, Long Hậu, Tiểu Điện Hạ.”

Người nữ tử cầm đầu xinh đẹp u buồn ngập ngừng thoáng chốc, lập tức cũng tất cung tất kính hành lễ nói: “Trân Châu thỉnh an Điện Hạ, Long Hậu tỷ, Tiểu Điện Hạ.”

Q.2 - Chương 79: Long Phi

Trần Châu? Từ Tô lập tức đối với cái tên này nổi lên hứng thú rất lớn đối với nữ nhân u buồn này. Nàng tò mò quan sát nàng, cảm thấy nàng dường như nàng không giống người khác lắm.

“Long Triệt, nàng là ai?” Từ Tô không chút nghĩ ngợi, liền nhìn không được hỏi, nàng thật sự không thể kiềm nén sự tò mò của chính mình, hỏi một cách vô cùng không lễ phép.

Long Triệt nhất thời sắc mặt có chút mất tự nhiên, hẳn tại sao lại quên mất Trần Châu nhỉ, trước đó cũng không có nói cho Từ Tô biết, không biết nàng có hờn giận hay không.

Thấy vẻ mặt mất tự nhiên của hắn, trong tâm Trần Châu thoáng đau lòng, đau xót nhìn người nam nhân trước mắt, sau đó cúi đầu, nàng thật là khó chịu.

“Nàng, nàng là phi tử của ta.” Long Triệt do dự, nhưng cuối cùng vẫn là không thể không nói, hắn sợ hãi lo lắng nhìn Từ Tô đang đi bên cạnh, tim giật thon thót.

A?! Từ Tô có chút kinh ngạc, sắc mặt thoáng có chút mất tự nhiên đứng lên, nhưng mà nàng rất nhanh chóng lấy lại vẻ mặt bình tĩnh. Nàng cũng nên đã sớm biết, mỗi người đều có phi tử, huống chi là hắn? Nói sau, ai đều đã có thứ tự đến trước và sau.

“Xin chào, Trần Châu, muội có thể gọi tỷ như vậy không? Muội là Từ Tô, tỷ có thể gọi muội là Từ Tô.” Từ Tô mỉm cười, hòa khí nói, ôn hòa nhìn nàng.

Trần Châu nhanh chóng ngẩng đầu lên, giật mình nhìn nàng một cái, sau đó cúi đầu thi lễ, kinh sợ nói: “Long Hậu, Trần Châu không dám, Long Hậu làm sao Trần Châu có thể xưng hô như thế được, Trần Châu không thể loạn ngôn gọi thẳng tên úy của Long Hậu.”

Long Triệt nghe vậy, cũng là giật mình không nhỏ, nhìn về phía Từ Tô ánh mắt thể nhưng có chút cảm kích, vui vẻ, còn có an tâm. Không nghĩ tới, Từ Tô lại có thể không giận hắn, ngược lại còn chủ động hòa hảo cùng Trần Châu, hẳn là vạn vạn thật không ngờ, vốn lo lắng, bây giờ rốt cuộc đã thả lỏng tâm.

Từ Tô mỉm cười, nhìn ánh mắt bọn họ bỗng nhiên kinh ngạc, vẻ mặt ôn hòa nói: “Nếu cô đã kiên trì nhất quyết như vậy, như vậy tôi cũng sẽ không miễn cưỡng, có rảnh mọi người cùng nhau ăn cơm, cùng nhau trao đổi để tìm hiểu lẫn nhau hơn, tôi lần đầu tiên đến Đông Hải, quy củ gì cũng đều không hiểu, sợ là không hiểu được tập tục của nơi này, mong cô thứ lỗi.”

Những lời nàng nói ra thật khéo léo, xua tan đi không khí căng thẳng ngược ngáp, ai nấy cũng thầm giật mình, Trần Châu nhất thời há hốc miệng, nàng biết nữ nhân đứng trước mình chỉ là một nữ tử bình thường đến từ nhân gian. Nhưng phong cách cũng lời nói của nàng thật vô cùng cao quý tao nhã, rất có khí chất của một bậc mẫu nghi.

“Trần Châu cảm tạ Long Hậu.” Trần Châu cũng không biết nói gì, chính là đơn giản, sau đó thật cẩn thận cáo từ: “Long Vương, Long Hậu, Tiểu Điện Hạ, Trần Châu còn có việc, không dám quấy rầy nhã hứng của các người, Trần Châu cáo lui trước.” Nàng đợi đến khi Long Triệt đồng ý, vội vàng mang theo các cung nữ vội vàng mang mang rời đi.

Nhìn bóng dáng Trần Châu đi xa, Từ Tô có chút mất mát, chùng lòng, nàng nghĩ đến có lẽ sẽ có một người nam nhân sẽ giống nhau như thế, chỉ có chỉ có duy nhất một mình nàng, nhưng là hiện tại nàng có chút thất vọng.

Long Triệt đợi Trần Châu đi rồi, vội vàng giải thích nói: “Tô nhi, thực xin lỗi, ta không phải cố ý, ta không phải không muốn nói cho em biết, ta chỉ là không biết nói như thế nào, mong em tha thứ cho ta.” Hắn sốt ruột không thôi, tuy nói nàng không có biểu hiện ra để ý, nhưng là hắn cuối cùng vẫn là nhìn không được muốn giải thích.

Từ Tô hướng hắn cười cười, lắc đầu, lạnh nhạt nói: “Quên đi, tôi không sao.” Nàng hướng Tiểu Long Nhi vẫy tay, nắm cánh tay nhỏ bé của thằng bé, cùng nhau tiếp tục đi dạo.

Long Triệt rất ảo não, vội vàng đuổi theo phía sau, một đường không yên bất an cùng bọn họ, thật cẩn thận không dám nói gì để nàng giận thêm. Trong lòng lại đồng thời hạ quyết định, tìm thời gian thuận tiện đem Trần Châu tiến bước.

Q.2 - Chương 80

“Long Phi, Long Hậu thoát nhìn cũng rất hòa nhã nha.” Đội bọn họ đi xa, một cung nữ bên cạnh Trần Châu không khỏi lẩm nhẩm nói, ấn tượng của nàng đối với Từ Tô rất tốt.

Trần Châu không nói được lời nào, vẫn cứ bước tiếp trên đường, chỉ là cau mày lại thật chặt, trên mặt có vẻ u buồn, thật ra nàng có thể cảm nhận được nếu ở chung với Long Hậu cũng sẽ rất thoải mái, đương nhiên không biết biểu hiện đó là thật hay là giả.

“Người biết cái gì? Nữ nhân kia ở trước mặt Long Vương đương nhiên là phải giả bộ đối xử tốt với Long Phi, như vậy mới có thể giữ vững được địa vị của mình, nàng đối với Long Phi thật là tốt, nhưng đó chỉ là ngoài mặt thôi, người đừng bị nàng mê hoặc nha.” Một cung nữ khác muốn lấy lòng Trần Châu, hạ thấp nhân phẩm của Từ Tô.

“Đúng vậy, đúng vậy, loài người rất đáng ghét nha, nhất định chỉ là mặt ngoài thôi, chẳng qua là muốn khi dễ Long Phi của chúng ta thôi.” Mấy cung nữ khác cũng hòa theo phụ họa, sinh ra cảm giác đáng ghét đối với Từ Tô.

Sau khi trầm mặc trong chốc lát, Trần Châu giống như mới thấm hết những lời nói của bọn họ, sau đó u buồn quát: “Được rồi, không cần nói nữa, lại càng không được nói xấu về Long Hậu.”

Nàng vừa quát lên lập tức có tác dụng, mấy người cung nữ ngoan ngoãn ngậm miệng lại, không dám nhiều lời nữa, sợ chọc giận Trần Châu yếu đuối và thiện lương.

Đoàn người về tới tẩm cung, Trần Châu liền để bọn họ hầu hạ, nằm ở trên ghế nghỉ ngơi, đã vài ngày nay nàng không có nhìn thấy Long Triệt, lúc nàng nghe được tin hần hồi cung, nàng còn mừng rỡ như điên, tính nhanh chóng đi tìm hần, nhưng lại lập tức nghe nói hần mang về một vị Long Hậu nhân loại, còn có thêm một vị Tiểu Điện Hạ Kim Long, lòng của nàng giống như rơi xuống vực thẳm, chua xót vô cùng.

Bây giờ chỉ sợ, hần sẽ không còn muốn chính mình nữa, rất có thể hần sẽ đem mình đuổi đến nơi khác. Nàng không muốn, nàng chỉ muốn ở lại bên cạnh hần, hầu hạ hần, cho dù chỉ làm một cung nữ cũng tốt, chỉ cần có thể ở lại bên cạnh hần, muốn nàng làm cái gì cũng được.

Nước mắt rơi xuống từng giọt từng giọt, nàng khóc trong âm thầm, trong lòng rất đau rất đau, có rất nhiều vương mắc, lo lắng sợ hãi mất đi Long Triệt làm cho nàng không thể không chế được bản thân, đơn giản là bởi vì nàng đã yêu hần, yêu thật sâu đậm.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, đêm đó, sau khi Long Triệt cùng Từ Tô và Tiểu Long Nhi dung xong bữa tối, hần chơi với bọn họ một lát rồi vội vàng đi tới tẩm cung của nàng.

“Trần Châu tham kiến Long Vương.” Tuy rằng biết chuyện gì đến sẽ đến, nhưng lòng của cô vẫn cảm thấy thật đau đớn, dịu dàng đoan trang cúi người hành lễ với hần.

Long Triệt nhìn nàng có chút không đành lòng, Trần Châu quả thật rất tốt, chưa từng yêu cầu hần làm bất cứ điều gì, toàn tâm toàn ý yên lặng hầu hạ hần, lúc này hần lại đến đề yêu cầu nàng rời khỏi.

“Trần Châu, lần này Bồn vương đến đây, là quyết định muốn nàng rời khỏi đây, Bồn vương sẽ tìm cho nàng một nơi thật tốt, sẽ không để cho nàng phải chịu ủy khuất.” Long Triệt chậm rãi mở miệng nói, đối xử với nàng như vậy trong lòng cảm thấy rất áy náy.

Àm. Cho dù Trần Châu đã sớm dự đoán được, nhưng khi chính tai nghe hần nói ra, nàng vẫn không thể cảm cự được, than thở không khỏi lão đạo, suýt chút nữa đứng không vững.

“Long Vương, Trần Châu không cầu danh, không cầu phận, chỉ cầu có thể được ở bên cạnh Long Vương, hầu hạ Long Vương, phục tùng Long Vương, chỉ cần Long Vương đừng đuổi Trần Châu đi, Trần Châu nguyện ý làm nô tỳ.”

Long Triệt lắc đầu, trong lòng tràn đầy xin lỗi, có điều hần không thể cho nàng ở lại, chỉ có thể đuổi nàng đi, bởi vì hần chưa bao giờ yêu nàng, hiện tại người hần yêu là Từ Tô.

“Thật xin lỗi, Trần Châu, Bồn vương sẽ an bài cho nàng nơi tốt nhất.” Long Triệt hạ quyết định, nói xong câu đó, xoay người bước đi mà không hề quay đầu lại, mặc kệ một mình nàng âm thầm rơi lệ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 81: Tình Dịch

Long Triệt vừa đi, Trần Châu cả người mềm nhũn xuống, nước mắt âm thầm rơi xuống, đầu óc của nàng trống rỗng, vẫn chưa lấy lại tinh thần nên thật lâu cũng không mở miệng nói chuyện.

Long Vương không cần nàng, Long Vương không cần nàng. Đây là thanh âm từ trong đáy lòng nàng vọng lại, làm cho nước mắt nàng rơi như mưa, nàng vẫn nghĩ có thể vĩnh viễn ở lại bên cạnh hắn, nhưng hiện giờ tất cả đều vỡ nát.

Các cung nữ nhìn thấy bộ dáng cực kỳ khổ sở, thương tâm muốn chết của nàng, tất cả đều nhìn không được mà rơi lệ cùng nàng, trong khoảng thời gian ngắn, trong tầm cung âm vang tiếng khóc.

Thái độ làm người của Trần Châu vô cùng tốt, đối đãi với cung nữ cũng rất gần gũi bình dị, bình thường cũng không bao giờ bạc đãi các nàng, lại càng không đối với các nàng vênh váo tự đắc, nếu có chút ưu đãi, còn chia sẻ bớt cho các nàng một phần. Bởi vì nàng không có kiêu căng phách lối, tính tình lại lương thiện, dần dần đi sâu vào lòng các nàng. Bây giờ nàng thương tâm, các nàng tự nhiên cũng

Vất vả làm mọi người mới ngừng tiếng khóc, mắt mũi sớm đã đỏ hoe. Các nàng đều xoay đầu, hướng ánh mắt vừa u buồn vừa đau lòng nhìn về phía Trần Châu, đột nhiên trào ra hận.

“Long Phi, tất cả đều do nữ nhân kia, nếu không phải nàng ta, người sẽ không bị Long Vương đuổi đi, nhất định là nàng ta đã nói gì đó bên tai Long Vương, mới khiến Long Vương đuổi người đi. Nữ nhân kia tâm địa như rắn rết a, thật xấu xa.” Không biết là người nào đột nhiên nhớ tới Từ Tô, không khỏi đem tất cả trách nhiệm đổ lên đầu của nàng.

Lời nàng ta vừa thốt ra khỏi miệng, lập tức được tất cả cung nữ cùng nhau nhất trí nhận định, mọi người đều lớn tiếng cảm giận: “Đúng vậy, Long Phi, chính là do nữ nhân này phá hư chuyện, nếu không phải do nàng, Long Vương sẽ đuổi người đi sao?”

“Đúng vậy, nô tỳ cho rằng người gây ra chuyện nhất định là nàng, khẳng định là dung mạo không bằng người, sợ có một ngày nào đó người đoạt đi địa vị của nàng, Long Vương sẽ sủng ái người, lạnh nhạt nàng.” Một cung nữ cực kỳ tức giận, giọng nói chứa đầy vẻ khinh thường.

Những người cung nữ khác cũng lập tức hòa theo: “Nô tỳ thấy quả đúng là như vậy, chỉ là một nhân loại nhỏ bé thế nhưng lại âm hiểm giả dối như vậy, rõ ràng muốn ép buộc Long Phi đi, thật đáng giận.”

“Đúng vậy, đúng vậy, nữ nhân này thật là xấu.” Mọi người vẫn cảm thấy Từ Tô là một nữ nhân xấu xa, một kẻ tiểu nhân âm hiểm, phê phán nàng một cách nặng nề, vô cùng chán ghét thái độ làm người của nàng.

Trần Châu đã ngừng khóc, im lặng lắng nghe, nhưng đau lòng và bi thương trong lòng không có cách gì giảm bớt, bản thân như đang đi lạc vào thế giới thần tiên, mãi cho đến khi bên tai nghe được lời phê phán gay gắt của các nàng. Lúc nàng nghe thấy bọn họ trách cứ Long Hậu, trong lòng nàng chợt nhớ đến chuyện gì đó.

Ngay sau đó nàng liền lao ra ngoài cửa, chạy về phía tẩm cung của Từ Tô. Nàng có thể đi cầu xin nhân loại này, xin nàng ta giúp mình ở lại, cho dù làm nô tỳ cũng tốt, miễn sao không cần rời khỏi Long Cung, không cần rời khỏi nơi này, không cần rời khỏi Long Triệt.

Các cung nữ không biết nàng muốn làm gì, vội vàng đuổi theo sát ở phía sau, vừa đuổi theo vừa gọi: “Long Phi, Long Phi, người muốn đi đâu?”

Trần Châu chạy ở phía trước làm như không nghe không thấy, chỉ lo chạy về hướng tẩm cung của Từ Tô, trong đầu chỉ có một ý nghĩ duy nhất, đó là hướng nàng cầu tình, van xin nàng giúp mình, bất luận muốn mình làm cái gì cũng được.

Trong chốc lát, cuối cùng nàng cũng chạy tới tẩm cung của Từ Tô, nhưng đồng thời cũng bị ngăn cản, không cho phép đi vào.

“Van cầu người, ta muốn gặp Long Hậu, ta muốn gặp Long Hậu, xin người giúp ta thông báo một tiếng, giúp ta thông báo một tiếng đi.” Nàng thấp giọng liên tục van xin những người thị vệ đang ngăn cản mình.

Lúc này trong tẩm cung mọi người đã ngủ cả rồi, thị vệ đầu thế nào cho nàng đi vào, bọn họ cũng không dám quấy rầy Long Hậu và Tiểu Điện Hạ đang nghỉ ngơi. Ngay cả Long Vương cũng rất tôn trọng Long Hậu và Tiểu Điện Hạ, bọn họ lại càng không dám.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 82: Quỳ Cầu Ở Lại

“Van xin các người, làm ơn cho ta gặp Long Hậu đi, ta có việc gấp cần gặp nàng, làm phiền các người thông báo một tiếng, van xin các người.” Trần Châu thấp giọng cầu xin, bộ dáng và vẻ mặt trông thật đáng thương.

Bọn thị vệ hai mặt nhìn nhau, bọn họ cũng thấy nàng rất đáng thương, chỉ là bọn họ không thể đi thông báo, bọn họ không thể làm chủ được. Cho nên bọn họ cương quyết lắc đầu không đồng ý.

Nước mắt Trần Châu rơi xuống, trong giờ phút này tia hy vọng cuối cùng cũng tan biến, nàng ảm đạm nói khép nép đến cầu xin nàng ta, lại hoàn toàn vô ích.

“Long Phi.” Lúc này đám cung nữ đã đuổi tới, nhìn thấy bộ dáng cầu xin của nàng, không khỏi cảm thấy đau lòng, thương tiếc kêu lên.

Trần Châu nhìn bọn họ lắc đầu, cái gì cũng không nói, thất vọng chuẩn bị muốn trở về, nàng quá ngây thơ rồi, thật khờ dại. Nàng đang trông chờ cái gì? Đang trông chờ cái gì chứ?

Đang lúc mọi người đều thông cảm đồng tình với nàng, muốn dìu nàng trở về, thì đột nhiên trong tầm cung bước ra một cung nữ, cung kính nói sau lưng Trần Châu.

“Long Phi, Long Hậu cho mời người vào.”

Thân thể Trần Châu run lên, không dám tin vào tai mình, lập tức xoay người lại, dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn về phía cung nữ lên tiếng mời mình vào. Nàng. ... nàng. ... nàng nói cái gì?

Cung nữ kia dường như hiểu được suy nghĩ trong đầu nàng, mỉm cười nói tiếp: “Long Phi, Long Hậu biết ngài muốn tới gặp người, cho nên mời ngài vào. Vì vậy, xin mời Long Phi cùng nô tỳ đi vào.” Nói xong, nghiêng người tránh sang một bên, hướng nàng làm một động tác mời, sau đó chính mình liền đi vào.

Trần Châu giật mình, sau đó cảm thấy có chút vui sướng, không để ý đến mọi người vội vàng tiến bước đi theo cung nữ kia vào, liền thấy tầm cung này hoàn toàn khác xa với những tầm cung khác, xanh vàng rực rỡ ấm áp hơn rất nhiều, lụa trắng tung bay, khắp nơi đều thoang thoảng hương hoa, cảm giác ấm áp lan tỏa khắp mọi nơi.

“Xin chào, mời ngồi.” Lúc này Từ Tô đang ngồi trên cái ghế to, mặc váy ngủ, cười tủm tỉm khi nhìn thấy nàng vào.

Trần Châu vừa nhìn thấy nàng, liền lập tức cung kính hành lễ: “Trần Châu tham kiến Long Hậu, Trần Châu đã quấy rầy Long Hậu nghỉ ngơi, xin Long Hậu tha thứ.” Nói xong, vẻ mặt của nàng lại nhuốm bi thương.

Thật ra Từ Tô vốn không có nghe được động tĩnh ở ngoài cửa, lúc đang muốn đi vào giấc ngủ, đột nhiên nghe Tiểu Long Nhi tức giận kêu to, nói với mình là bên ngoài có người tìm.

Tính hiếu kỳ của nàng trỗi dậy, liền ra lệnh cho cung nữ đang ở tầm cung bồi qua đêm, ra ngoài thăm dò tình hình, thế nên mới biết thì ra người tìm mình chính là người mà mình đã gặp lúc chiều, vẻ mặt u buồn – mỹ nữ Trần Châu.

“Ngồi đi, không cần khách sáo, nàng có chuyện gì cứ việc nói, nếu ta có thể giúp được thì nhất định sẽ giúp.” Từ Tô hòa nhã nói, biết rõ khuya như vậy mà còn đến tìm mình thì sự việc chắc chắn không đơn giản, khẳng định là có chuyện muốn đến cầu xin mình.

Trần Châu chần chờ một chút, bất an nhìn nàng, sau đó lại cúi đầu, dừng khí vừa rồi sớm đã biến mất không còn dấu vết, hiện tại đối mặt với tình địch của mình, ngược lại nàng cảm thấy có chút khó khăn khi mở miệng.

Từ Tô thấy nàng do dự liền mỉm cười động viên: “Không sao đâu, cứ nói đi, nếu chúng ta đã cùng ở Long Cung này, quan tâm đến nhau cũng là chuyện nên làm, hôm nay ta giúp nàng, nói không chừng một ngày nào đó ta cũng sẽ cần sự giúp đỡ của nàng.”

Lời nàng vừa nói ra, lập tức khuyến khích Trần Châu, vì thế nàng nhìn Từ Tô, chân thành thỉnh cầu: “Long Hậu, Trần Châu chưa từng nghĩ qua sẽ cùng người tranh giành thứ gì cả, cái gì Trần Châu cũng không muốn, cái gì Trần Châu cũng không cầu, Trần Châu chỉ muốn cả đời có thể vĩnh viễn ở lại Đông Hải Long Cung, hầu hạ người và Long Vương, bất luận là làm nô tỳ cũng được, Trần Châu không muốn rời khỏi Long Cung, xin Long Hậu hãy cho ta ở lại.” Nói xong liền quỳ xuống trước mặt Từ Tô, nước mắt rơi như mưa.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 83: Ý Tốt

Từ Tô rất là ngạc nhiên, nàng tại sao cảm thấy dường như là nàng ta đang đề phòng mình? Nàng chưa từng có nói qua như vậy, không có làm chuyện như vậy đâu.

“Nàng mau đứng lên, xảy ra chuyện gì? Mau nói cho ta biết? Ai muốn đuổi nàng đi a?” Nàng vội vàng từ trên ghế đứng lên, vội vã bước đến nâng Trần Châu đứng dậy, cau mày vội vàng hỏi.

Nàng cũng chưa làm ra chuyện gì? Tại sao cô ấy nói sẽ không tranh với mình? Tranh cái gì a? Nàng thực sự không thể hiểu nổi, muốn làm cho rõ.

Trần Châu được nàng nâng đứng dậy, nước mắt trên mặt vẫn đang rơi như hoa mưa, đầm đìa đáng yêu, nguyên lai về mặt u buồn càng thêm làm cho người ta tâm động, thương tiếc.

“Long Hậu, Trần Châu van cầu người, hãy để cho Trần Châu ở lại đi, Trần Châu làm nô tỳ cũng được, chỉ cần không đuổi Trần Châu đi.” Nàng đứng lên, vẫn đang đau khổ cầu xin, đáng về vô cùng đau khổ.

Tâm của Từ Tô nhói đau. Thì ra cảm giác bị người oan uổng thực sự khó chịu, nàng thực sự chưa từng yêu cầu gì với Long Triệt, nhưng là nàng.....

“Là Long Triệt muốn đuổi nàng đi sao? Yên tâm đi, ta sẽ cùng anh ấy nói chuyện một chút, sẽ không cho nàng đi, nàng trở về nghỉ ngơi cho thật tốt, việc này để ta giải quyết. nhìn Trần Châu nói, ngay cả trong mắt cũng thoáng cười.

Trần Châu nhìn nàng, vô cùng do dự, có chút không thể tin được, nhưng là nàng không cầu thì cũng đã cầu, chuyện tới nước này, đành phải đi từng bước tính từng bước.

“Trần Châu cảm tạ Long Hậu, Trần Châu kiếp này làm trâu làm ngựa nhất định sẽ báo đáp Long Hậu.” Nàng cảm động đến rơi nước mắt nói, tất cung tất kính hướng Từ Tô hành đại lễ.

Từ Tô đỡ nàng, vội hỏi: “Không cần nói như vậy, ta không cần nàng báo đáp gì cho ta, nàng cũng là toàn tâm toàn ý vì Long Triệt, tâm tư của nàng anh ấy không thể không cần, người tốt như nàng làm sao tìm. Nàng cứ yên tâm đi, ta sẽ đến nói với anh ấy, sẽ không để nàng rời khỏi nơi này. Được không?”

Trần Châu hoang mang không ngừng gật gật đầu, Long Hậu đã nói như vậy, nàng nào dám nghi ngờ? Đành phải không yên bất an chờ đợi tin tức. Vì thế, nàng cảm kích nói: “Cảm ơn Long Hậu, Trần Châu sẽ không quấy rầy Long Hậu nghỉ ngơi, Trần Châu ngày khác lại đến đáp tạ.” Nói xong, lại hướng nàng chậm rãi hành lễ, thế này mới theo cung nữ trở về cung của mình.

Từ Tô bất đắc dĩ nhìn bóng dáng nàng rời đi, nàng thật sự xấu xa đến như vậy sao? Tại sao nàng lại có cảm giác khi ở đây, nàng biến thành người phụ nữ không tốt như thế này?

Trần Châu vừa từ tầm cung đi ra, các cung nữ của nàng liền nhanh chóng xông tới, lo lắng không thôi nhìn nàng, các nàng vừa rồi lo lắng đề phòng đã lâu, nay thấy nàng không việc gì, thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Long Phi, như thế nào?”

“Long Phi, Long Hậu nói như thế nào?”

.....

Mọi người thất chủ bát thiệt (???) hỏi, đều đặc biệt sốt ruột, đặc biệt bất an, ai cũng muốn biết kết quả lập tức.

Trần Châu cảm động không thôi, vội vàng nói: “Không có việc gì, Long Hậu đồng ý rồi, ta có thể ở lại.”

Lời của nàng vừa thốt ra, chúng các cung nữ tâm đang bất an rốt cuộc thả lỏng, ôm lấy nàng cùng nhau trở về tầm cung.

Từ Tô suốt đêm không thể nào ngủ an giấc, nghĩ đến chuyện của Trần Châu, trong lòng thực không thoải mái

Ngày thứ hai, Long Triệt đến, Từ Tô liền nhìn hắn nói: “Long Triệt, tôi muốn được làm bạn với Trần Châu, anh hãy cho cô ấy ở lại đi.”

Long Triệt nghe vậy, thoáng ngạc nhiên, lập tức hiểu được ý tứ của nàng, khuôn mặt tuấn tú nhất thời đỏ ửng, rất là chật vật, trong lòng lại là ảo não, nhưng không hờn giận.

“Được, cứ theo ý của em.” Hắn nhìn nàng ôn hòa nói, mọi chuyện ngàn y trăm thuận, chỉ cần nàng cao hứng, cái gì hắn cũng đều đáp ứng nàng.

Từ Tô nghe xong, thở dài nhẹ nhõm một hơi thật to, không khỏi lộ ra tươi cười, tâm cũng buông lỏng.

Q.2 - Chương 84

Trần Châu rốt cuộc được giữ lại, nguyên nhân đương nhiên là bởi vì Từ Tô, nếu không Từ Tô cam đoan, nàng sớm đã bị tiến bước.

“Chúc mừng Long Phi.” Chúng các cung nữ kim lòng không đầu hướng nàng chúc mừng, chẳng những địa vị được bảo toàn mà mọi thứ cũng vẫn như cũ, chẳng qua thiếu Long Vương tới chơi.

Trần Châu cũng không có ý cười, vẫn như cũ chau mày, vẻ mặt u buồn, không có mừng rỡ, không có cao hứng, bộ dáng so với Lâm Đại Ngọc còn muốn ưu sầu hơn.

Nàng đã nợ Từ Tô một ân tình, theo lí là nên vô cùng cảm kích mới đúng, nhưng tâm nàng hiện tại lại thập phần khổ sở, người nam nhân mà nàng yêu quý, không chỉ chia sẻ cho người khác, mà điều quan trọng hơn là hắn luôn xem nhẹ nàng. Tuy rằng Long Triệt chưa bao giờ yêu nàng, gần nhất chỉ là thích mà thôi, thích chính mình thiện lương, u buồn, hắn cũng vẫn chỉ có một vị Long Phi là nàng, chưa bao giờ có nữ nhân khác.

Nay đột nhiên xuất hiện một vị Long Hậu, hơn nữa hắn không hề quan tâm đến nàng, không hề đối tốt với nàng. Điều này làm cho nàng làm sao không thương tâm, làm sao không đau lòng? Nàng bây giờ tựa như một gốc cây mất đi sự chăm sóc thương yêu, héo tàn cô lnh, tịch mịch.

Chúng cung nữ thấy nàng không đáp lời, vội vàng thu hồi tươi cười, thối lui đến, không dám quấy rầy suy nghĩ của nàng.

Trần Châu kỳ thật chính chỉ là một trần châu tinh tu luyện ngàn năm, nàng luôn luôn ở trong vỏ sò của mình tu luyện, vô tình bị đồng loại trần châu tinh khác đố kị, mà cố ý phá vỡ vỏ sò của nàng, cho nên nàng không chỗ cư trú, lại không thể tu luyện, người yếu đuối thiện lương như nàng, sau khi biết được bị đồng loại hại, nàng vô cùng đau buồn và thương tâm, mất đi vỏ sò, nàng yếu đuối vất vưởng.

May mắn, lúc ấy trong lúc vô tình được Long Triệt phát hiện, lại bị vẻ đẹp thiện lương vô tội của nàng, sắc đẹp thánh khiết u buồn của nàng hấp dẫn, nên đem nàng mang về Long Cung, phong làm Long Phi.

Ngày đêm gần gũi, Long Triệt lại vô cùng soái khí, ôn nhu, thân phận vương giả, dần dần, Trần Châu không thể tự kiềm chế, bất tri bất giác yêu thương Long Triệt, cam tâm tình nguyện làm nữ nhân sau lưng hắn không có tiếng tăm gì.

Cho đến, Từ Tô xuất hiện.

Lúc này, Từ Tô đang nghĩ đến Trần Châu, nàng đối với nữ nhân này cũng chưa hiểu biết gì cho lắm, nhưng nàng cảm thấy nàng ta thực yếu ớt, tựa như một cành hoa mỏng manh, cần người che chở cần người bảo hộ, đặc biệt có thể làm cho nam nhân phát ra ý muốn nguyện ý bảo vệ nàng, còn nữ nhân khi nhìn thấy nàng thì cảm giác đồng tình. Mà nàng đang có loại cảm giác này.

Tiểu Long Nhi cùng Long Triệt đi ra ngoài, không biết làm sao, hiện tại ở tẩm cung cũng chỉ có nàng cùng các cung nữ. Long Cung một khi ở lâu, liền không còn cảm giác thú vị như lúc ban đầu nữa. Rộng lớn như thế nhưng chỉ có một vài nơi, ngoài chính cung dùng ngọc thiện, hoa viên, núi giả, cung điện, vốn không còn nơi nào để đi. Phong cảnh cũng khác với nhân gian, nhân tình cũng như thế. Nhân gian thì muốn đi đâu thì đi, thích ăn gì thì ăn, mỗi ngày luôn có những điều mới lạ, nhưng ở nơi này không được. Ngoài thức ăn, những thứ khác thật tẻ nhạt nhàm chán.

Lúc này, các cung nữ bên người nàng cũng nhìn ra nhàm chán của nàng, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, liền hiến kế nói: “Long Hậu, nếu cảm thấy buồn, đi ra bên ngoài đi dạo một chút đi.” Trong cung đây là việc của cung nữ nên làm, luôn suy nghĩ tìm cách mới lạ cho chủ nhân vui.

Từ Tô nghĩ nghĩ, gật gật đầu. Chậm rãi đứng dậy, cung nữ một bên vội vàng tiến lên đỡ lấy nàng, để nàng đi phía trước. Nàng vẫn mặc trang phục như cũ, từ bắt đầu mới mẻ, vui mừng, nhiệt tình yêu thương, đến bây giờ thói quen. Bất quá mỗi ngày bị cho rằng nữ tử, lòng người tâm tình cũng tốt

Đi dạo vòng quanh cung điện một lát, nàng đột nhiên nhớ tới một người. “Hay chúng ta đi tìm Trần Châu đi, cũng không biết nàng thế nào? Có phải đang buồn giống như ta hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 85: Trở Thành Bạn Tốt

Kỳ thật, khi Từ Tô đưa ra đề nghị này, làm cho các cung nữ chấn động, bởi vì phi tử có thể cùng hòa bình ở chung cũng không nhiều, hơn nữa Long Hậu vẫn là tự mình đi đến, các nàng liền càng cảm thấy kinh ngạc.

“Làm sao vậy?” Từ Tô sau khi đưa ra đề nghị như vậy, tự mình cảm thấy mình làm thế là không sai, chưa kịp đắc chí, lại phát hiện sắc mặt các nàng rất kỳ quái, không khỏi tò mò hỏi.

Các cung nữ không khỏi đối mặt nhìn nhau, trong lòng biết nàng không hiểu quy củ, lại càng không hiểu được những lý do như thế này. Cho nên, các nàng không dám nói, cũng không dám ngăn cản.

Từ Tô cảm thấy không thể hiểu nổi, nghĩ nghĩ, liền cảm thấy có thể là bởi vì hai nữ nhân cùng chung một nam nhân, cho nên nếu ở cùng chỗ khả năng không khỏi sẽ có chút kỳ quái đi.

“Ta muốn đi gặp nàng, các ngươi dẫn ta đi.” Nàng vẻ mặt tươi cười, yêu cầu nói. Nàng bây giờ còn không có cảm thấy có cái gì không đúng, bởi vì nàng cùng Long Triệt còn không có ngủ cùng nhau, càng không có kết hôn, chính là luyện ái, đúng, chính là đang luyện ái, ở trong lòng thầm mến nhau mà thôi.

Các cung nữ thấy nàng kiên trì, đương nhiên cũng không thể ngăn cản, liền vội vàng đem nàng đưa đến hậu cung, thất quái bát loạn đi tới phía trước cửa tẩm cung.

“Long Hậu muốn gặp Long Phi, các ngươi hãy vào thông báo một tiếng.” Các cung nữ vốn định trực tiếp xông vào, nhưng bị Từ Tô ngăn cản lại liền lễ phép đối thủ về các cung nữ nói, ngoài cửa tẩm cung của Trần Châu không có thị vệ.

Các cung nữ giữ cửa tất cung tất kính sau khi hướng Từ Tô hành lễ, không dám có chút chậm trễ, vội vàng chạy đi vào, thông báo tin tức Long Hậu đã đến.

Chỉ thấy bên trong lập tức truyền đến tiếng bước chân dồn dập, ngay sau đó Trần Châu cùng các cung nữ liền xuất hiện ở trong tầm mắt của nàng, sau khi nhìn thấy quả đúng là nàng, liền tất cung tất kính hướng nàng hành lễ.

“Trần Châu thỉnh an Long Hậu.” Trần Châu cung kính nói, chậm rãi hành lễ.

“Nô tỳ thỉnh an Long Hậu.” Ngay sau đó các cung nữ phía sau nàng cũng đồng thanh nói.

“Nô tỳ thỉnh an Long Phi.” Các cung nữ phía sau Từ Tô cũng chậm rãi hướng Trần Châu hành lễ.

Từ Tô bị lễ tiết các nàng làm cho cảm thấy phiền toái, vì thế vội lôi kéo tay của Trần Châu cười nói: “Ta nhầm chán, cho nên lại đây tìm nàng đi dạo, tâm sự một lát, không biết nàng có rảnh không?”

Trần Châu nghe vậy, kinh ngạc nhìn nàng, vạn vạn không thể tưởng được nàng tìm đến mình, nhất là vì nhầm chán, cho nên mới lại đây. Lập tức, vội vàng bối rối nói: “Có rảnh, có rảnh, Long Hậu, Trần Châu có rảnh, Trần Châu cùng người đi.”

“Cám ơn muội.” Từ Tô chân thành nói, nắm tay nàng, cùng nàng cùng nhau đi vào tẩm cung, đây cũng là lần đầu nàng đến một tẩm cung khác, nên không khỏi có chút tò mò.

Nhưng mà, theo nàng thấy, tẩm cung của Trần Châu không chỉ có nhỏ hơn so với nàng nhiều, mà phòng ốc cũng không xinh đẹp xa hoa, lộng lẫy như phòng của nàng.

“Các ngươi mau đem thức ăn, nước uống lên đây.” Ngồi xuống, Từ Tô liền khách khí nói với các cung nữ bên cạnh mình, vừa ăn vừa uống vừa nói chuyện phiếm là hưởng thụ tốt nhất.

Các cung nữ nghe vậy, vội vàng chạy đi đi, chỉ chốc lát sau, liền mang đến cho các nàng thật nhiều thức ăn, nước uống bày đầy khắp một bàn.

Từ Tô quán quýt lấy Trần Châu, nghe nàng kể chuyện xưa ở đáy biển, chờ Trần Châu nói xong, nàng cũng bắt đầu kể những câu chuyện huyền thoại ở nhân gian, hai người trò chuyện, không khí liền hòa hợp rất nhanh, thần sắc của Trần Châu cũng không còn cảm thấy u buồn nữa, tươi cười cũng rất nhiều.

“Cám ơn người, Long Hậu.” Đột nhiên, Trần Châu nhìn về mặt đang hớn hờ của Từ Tô, nghiêm sắc mặt, cảm kích nói với nàng, nàng sớm thầm nghĩ muốn cảm ơn, nhưng vẫn chưa có dịp.

Từ Tô nhìn nàng cười tủm tỉm, không chút nào để ý nói: “Không có việc gì, chỉ là chuyện nhỏ nhặt, hơn nữa, nàng là nữ nhân, ta cũng là nữ nhân, ta đương nhiên hiểu được.”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 86: Tưởng Niệm

Nói không thêm đề ý, kia khẳng định là không có khả năng, Long Triệt dù sao cũng là nam nhân đầu tiên mà mình thích, mà Trần Châu cũng là đã đến với Long Triệt trước hơn mình, nàng bỗng cảm thấy mình như là một kẻ thứ ba, đột nhiên xen vào ở giữa hai người bọn họ. Nhưng ở chốn này, chuyện ba vợ bốn nàng hầu là chuyện thường, tựa hồ mọi người đối với nàng nhanh chóng tiếp nhận rồi. Nhưng, nàng cảm thấy thực không được tự nhiên, ở nhân gian chế độ một vợ một chồng đã ăn sâu vào trong đầu óc nàng rồi, nàng không có khả năng cùng người khác thờ chung một chồng.

Nàng do dự, nội tâm nàng bàng hoàng, Long Triệt cũng là biết được tâm tư của nàng, cho nên đã đem Trần Châu tiến bước, chính là chính mình có thể làm như không nhìn thấy sao? Đặc biệt là khi Trần Châu đến cầu mình, nàng căn bản làm như không nhìn thấy là không được, làm không được nhẫn tâm, không nỡ thốt lên những lời nói tuyệt tình..

Giã từ Trần Châu, nàng im lặng theo các cung nữ trở về tẩm cung, bởi vì Long Triệt cùng Tiểu Long Nhi đã trở lại, giờ phút này đang tìm kiếm nàng ở chung quanh.

“Mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi vừa thấy nàng xuất hiện, liền bay nhanh khoái hoạt chạy vội tới trong lòng của nàng, làm nũng cọ cọ vào nàng, tay chân tựa như bạch tuyết, gắt gao ôm lấy nàng.

Từ Tô hôn lên đôi má hấn, nàng cũng rất nhớ bé, hôm nay biết bé theo Long Triệt ra ngoài học tập tri thức hải lý, nàng lại không đi theo, đương nhiên là nhớ thương hấn.

“Mẫu hậu cũng nhớ con.” Nàng ôm bé mềm, thân hình nhỏ nhắn thơm ngan ngát, yêu thích không buông tay, ôm bé, lòng của nàng có cảm giác vững vàng hơn, chỉ cần có Bảo Bối ở bên cạnh nàng, nàng cái gì cũng không sợ.

Tiểu Long Nhi cao hứng vạn phần, hôm nay học được không ít thứ, hơn nữa ở hải lý so với ở trên đất bằng tự do tự tại hơn nhiều, bé thật sự yêu quý đáy biển rộng lớn này.

“Tô nhi, hôm nay chắc em buồn lắm phải không, đến đây, chúng ta cùng nhau ăn cơm.” Long Triệt thực không nỡ rời khỏi nàng, cùng nàng ở chung một chỗ luôn thực thoải mái, cho dù lẳng lặng không nói lời nào, cũng là một loại hưởng thụ.

Từ Tô nghe được thanh âm của hấn, lúc này mới nhìn về phía hấn, hướng hấn ôn nhu lắc đầu, sau đó ôm Tiểu Long Nhi đi theo hấn về hướng nhà ăn.

Long Triệt đi phía sau nàng, ngửi thấy mùi hương thơm ngát trên thân thể nàng tỏa ra, trong lòng rất khoái nhạc, đồng thời cũng cảm giác được hạnh phúc, bọn họ bây giờ tựa như một nhà ba người, làm người bên ngoài hâm mộ. Chẳng qua, ngoài chuyện hấn không được ngủ cùng với nàng, còn những chuyện khác thật hạnh phúc.

Thức ăn nhanh chóng được bày biện đầy trên một bàn, bé cùng nàng liền nhanh chóng nếm thức ăn tươi, cướp một bên chơi đùa, bắt diệp nhạc hồ, trên bàn cơm vô cùng náo nhiệt, không khí hòa hợp.

Long Triệt hàm chứa cười nhìn hai mẹ con đang nghịch ngợm, cùng bọn họ ở chung một chỗ, thật sự cảm thấy hạnh phúc không gì bằng, hơn nữa trong lòng cũng có vương bận, cuộc sống buồn tẻ sẽ không đến nữa, mỗi một ngày đều là một ngày mới mẻ, mỗi một ngày đều làm người ta chờ mong.

Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi náo loạn trong chốc lát, đột nhiên nhìn đến hấn mỉm cười thâm tình, ngượng ngùng không thôi, mặt xoát đỏ. Nhìn ánh mắt nóng rực của hấn khi nhìn nàng, nàng cũng không phải ngu ngốc, đương nhiên hiểu được ý tứ của hấn. Nàng vội vàng quay đầu đi, không dám lại nhìn hướng hấn, tự nhiên là cùng Tiểu Long Nhi cùng nhau tiếp tục vui đùa.

“Đừng rồi, kêu Trần Châu đến cùng nhau ăn đi, nàng một mình thật nhàm chán a.” Nàng đột nhiên nhớ tới Trần Châu đang ở một mình, không khỏi thốt lên.

Long Triệt vừa nghe, sắc mặt đại biến, nhưng hấn rất nhanh liền khôi phục thần sắc như thường, ôn hòa cười nói: “Tô nhi, em muốn gọi nàng đến đây, kêu nàng sẽ không chịu đi.” Hấn cũng không muốn cho nàng đến phá hư không khí hài hòa hiện tại, hơn nữa hấn nghe theo lời của nàng không tiễn Trần Châu đi, cũng không có nghĩa là đồng ý cho nàng chen ở giữa bọn họ.

“Không sao đâu, tính tình của Trần Châu tốt lắm, hôm nay nàng theo giúp tôi giải buồn, tôi vô cùng thích nàng, nàng cũng thực thiện lương.” cao hứng nói, nếu không có Long Triệt, các nàng sẽ là bạn bè tốt.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.2 - Chương 87: Tình Đồng Tỷ Muội

“Được rồi.” Long Triệt không lay chuyển được nàng, đành phải đồng ý. Sai người đi gọi Trần Châu, tâm tình của hắn liền không tốt đứng lên, Từ Tô nàng có thể để ý hay không, có thể nhận thức được chuyện như thế hay không? Hắn cứ nghĩ mãi như vậy tâm tư không yên bất an, thực nuốt không trôi.

Chỉ chốc lát sau, Trần Châu liền đến đây, nàng tắt cung tắt kính hướng Long Triệt hành lễ, lại hướng Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô hành lễ, biểu tình của nàng có chút không yên bất an, hơn nữa càng u buồn.

Từ Tô vội vã đứng dậy kéo nàng qua, để cho nàng ngồi vào bên cạnh Tiểu Long Nhi, bên trái nàng là Long Triệt bên phải chính là Tiểu Long Nhi, đành phải an bài như vậy.

“Long Hậu, không biết triệu Trần Châu đến.....” Nàng dồn dập bất an nói, đầu cũng không dám ngẩng lên, sợ sẽ nhìn đến ánh mắt nghiêm khắc của Long Triệt, vẻ mặt lo lắng.

Từ Tô cắt ngang lời của nàng, cười nói: “Ta là mời nàng đến ăn cơm, chúng ta cùng nhau ăn cơm, sẽ vui hơn, không thể cho người một người cô độc a. Đến đây, đến đây đến đây, ăn nhiều một chút.”

Nàng tự tay gấp rau xanh cho nàng, gấp thức ăn, nhưng làm cho các cung nữ sợ hãi, liền ngay cả Trần Châu cũng là một bộ dáng thụ sủng nhược kinh.

“Mọi người cứ tự nhiên, người một nhà ăn cơm, luôn náo nhiệt hơn, ta cảm thấy như vậy ăn cơm mới có động lực, ăn sẽ nhiều hơn, ăn ngon hơn.” Nàng tự lấy suy nghĩ của bản thân mà lý luận, bởi vì lúc còn đi làm ở công ty, nàng ăn rất ngon, hơn nữa cùng đồng nghiệp ăn chung, đặc biệt thơm hơn.

Mọi người không nói gì, đối với lý luận như vậy của nàng, bọn họ thật sự không dám gạt bừa, nhưng lại không thể phản bác, mỗi người đều coi nàng là trung tâm, đương nhiên bất chước theo bộ dáng của nàng.

Bữa tiệc cơm này, ngoài nàng cùng Tiểu Long Nhi ăn biết mùi vị ngon, Long Triệt cùng Trần Châu là thực là vô vị, cố gắng ăn cùng bọn họ.

Chỉ có Tiểu Long Nhi, khỏe miệng hàm chứa tươi cười thần bí, đối với tất cả những chuyện này, bé cảm giác chơi thực sự vui, không biết quan hệ tam giác này về sau sẽ phát triển như thế nào, nhưng mà xem ra là thật to không ổn. Không chừng, bé sẽ một lần nữa trở về nhân gian sinh sống a.

Từ ngày đó trở về sau, cho dù bọn họ có hay không, Từ Tô đều lôi kéo Trần Châu ở cùng nhau, không chỉ có bạn, hơn nữa có tình nghĩa làm người, nàng không thể bỏ một mình Trần Châu cô độc, vì Trần Châu cũng là một phần tử ở nơi này.

Người chịu không nổi nhất đương nhiên là Long Triệt, niềm vui hạnh phúc của cuộc sống ba người tự nhiên bị đánh vỡ, hơn nữa hắn thậm chí nghĩ cùng Từ Tô ở cùng nhau, nhưng có tình lại thêm một Trần Châu, nữ nhân mà hắn đuổi không đi.

Trần Châu đương nhiên cũng thu vào tầm mắt những việc đã xảy ra, nàng cũng rất thống khổ, người cũng càng u buồn, càng thêm đam mê đáng yêu. Chính là nàng cũng đồng thời biết, Từ Tô là vô tình, nàng chỉ muốn tất cả mọi người đều được vui vẻ cùng nhau, cho nên nàng cũng không có oán hận Từ Tô, ngược lại cảm kích nàng, biết nàng là một cái người tốt.

Hôm nay, Long Triệt nhìn không được, theo Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi trở về tầm cung, hắn cũng không có đi, mà là giữ lại, nhìn nàng như muốn nói lại thôi.

“Tô nhi, ta có việc muốn nói cùng em” Rất cuộc, hắn nhìn không được, đã quá sức chịu đựng của hắn, cầu xin nói.

Từ Tô không thể hiểu được, nhưng nhìn đến thần sắc hắn thật không tốt, không khỏi hỏi: “Anh làm sao vậy? Có chuyện gì?” Nàng trong lòng cũng hiểu được tâm tư của hắn, chính là nàng cũng rất khó chịu, mỗi ngày giả vờ cười nói, nhưng mà đáy lòng luôn luôn cảm giác y như cũ, có chút không thoải mái, có chút đau đớn.

Long Triệt nhìn nàng thật sâu một cái, vô cùng thâm tình nói: “Tô nhi, ta đối với em là toàn tâm toàn ý, Trần Châu chỉ là chuyện đã qua, nàng là ta mang về đây, ta đối với nàng ấy chỉ có cảm giác đồng tình, không có yêu, ta hiện tại yêu em. Ta không muốn nàng xuất hiện ở giữa chúng ta trong lúc này, ta nghe lời em nói, không đem nàng tiến bước, nhưng là ta chỉ hy vọng có thể cùng em ở chung một chỗ, chuyện này là ta đã làm theo ý em.”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 88: Cầu Hôn

Từ Tô một trận á khẩu không trả lời được, lòng nàng bây giờ sau khi nghe được những lời nói của hắn trong, ngược lại đại loạn, không thể đáp lại, không thể cân bằng.

“Trần Châu là nữ tử tốt, nàng rất tốt, không cầu không tranh, ta thực sự cảm thấy đau lòng cho nàng. Anh cũng đừng làm khó nàng, được không?” Từ Tô nghĩ nghĩ, không khỏi nói, nàng không phải nói chuyện thay Trần Châu, chính là cảm thấy như vậy không được công bình.

Long Triệt rất là bất đắc dĩ, nàng tại sao chỉ nghĩ đến Trần Châu, chẳng lẽ nàng không thể bỏ chuyện Trần Châu sang một bên sao mặc kệ người khác, ích kỷ một chút, cũng chỉ vì chính mình?

“Ta sẽ không làm khó nàng, ta chỉ là không thích nàng xuất hiện ở giữa ba người chúng ta, tuy rằng lúc trước ta có thích nàng ấy, ta không thể phủ nhận, ta từng thích qua nàng ấy, nhưng chỉ là ta thương hại mà thôi, bởi vì hơi thờ ơ buồn kia trên người nàng, làm cho người ta tâm sinh triu mến. Nhưng ta biết mình chính là đồng tình, mà không phải yêu. Ta không phải một quân tử thủ thân như ngọc, ta có thất tình lục dục, ta cũng có dục vọng chính mình, nơi này ta có thị tâm nàng, ta không thể không chế, bởi vì ta là một nam nhân. Cho nên, ta thực xin lỗi em, không thể cho em những gì tốt nhất tròn vẹn nhất như buổi ban đầu.” Hắn thâm tình chân thành, đồng thời cũng là về mặt hối hận, vì chính mình không đủ kiên nhẫn, chờ đợi cùng kiên trì với người mình yêu nhất.

Từ Tô vì lời nói của hắn mà vô cùng chấn động, đứng vậy, nàng để ý, nàng khổ sở, nàng nghĩ tới lùi bước, nàng nghĩ tới đưa hắn trả lại cho Trần Châu, tình yêu như vậy nàng không thể chịu đựng được, nàng không muốn làm một vật nhỏ chặn đường, không nghĩ trở thành bên thứ ba, lại càng không muốn phá hư tình cảm của bọn họ, cho dù bọn họ không có cảm tình gì, nhưng bọn họ đã từng ở cùng một chỗ, sự thật như thế làm sao nàng có thể nào lại không cảm thấy khó xử?

“Tôi, thực xin lỗi.” Nàng không nghĩ đến cảm nhận của hắn, chỉ nghĩ đến cảm nghĩ của bản thân, lo lắng là chính mình, nàng lại càng không muốn cho hắn trở thành người phụ tình người khác. Trần Châu u buồn khổ sở của nàng, nàng đều nhìn thấy tất cả. Nàng cũng từng có ý nghĩ muốn cho mọi việc trở nên sáng sủa nàng không có cách nào chấp nhận chế độ một chồng hai vợ, hoặc là hai người nữ thờ chung một chồng.

Long Triệt bối rối, cuồng loạn, hắn muốn không phải là câu xin lỗi của nàng, mà là sự tin tưởng của nàng, tình yêu của nàng, đồng ý của nàng, hắn chỉ cần nàng, chỉ cần một mình nàng, chẳng sợ bỏ qua Long Cung, hay chức vị Long Vương, hắn nguyện ý.

“Từ Tô, không được rời khỏi ta, không được không yêu ta, ta biết hiện tại đối với em thương tổn rất lớn, trong tâm của ta chỉ có một mình em, không bao giờ có những người khác.” Hắn sợ hãi ôm lấy nàng, run run hai vai đã chứng tỏ cho tất cả, thuyết minh tất cả, nội tâm hắn thấp thòm lo âu, hắn vô cùng sợ hãi, gắt gao giữ chặt lấy nàng.

Nàng có thể cảm nhận được sự bất an trong nội tâm hắn, sợ hãi, không xác định. Điều này làm cho nàng đau lòng, nàng làm sao không biết người nam nhân trước mặt này yêu mình đến cực hạn như thế nào? Hắn đối với nàng vô cùng tốt, làm sao nàng có khả năng xem nhẹ tình cảm của hắn? Nếu không, ngay lúc phát giác ra Trần Châu, nàng đã sớm xoay người bỏ đi.

“Tôi không nghĩ tới phải rời khỏi anh a, Long Triệt, tôi đã đến đây, sẽ không đi.” Nàng không chút nghĩ ngợi, thốt ra, cho hắn hứa hẹn.

Long Triệt thân mình cứng một chút, căng thẳng trong chốc lát, liền cảm thấy vui sướng tự đáy lòng phát ra, hắn kinh hi vô cùng, ngờ ngác nhìn nàng, không dám tin nói: “Thật vậy chăng? Tô nhi, em thật sự sẽ không rời khỏi ta?”

Câu hỏi của hắn, làm cho nàng kim lòng không đợi dùng sức gật gật đầu.

“Thật tốt quá, Tô nhi, chúng ta mau nhanh chóng kết hôn đi, ta rốt cuộc chờ không được, ta sợ hãi đến mức nào nếu ta lại mất đi em. Không, ta không thể mất đi em được, không thể.” Ánh mắt hắn cuồng loạn, nóng cháy nhìn nàng, bức thiết cần đáp án của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 89: Thế Khó Xử

Kết hôn vào một trận kinh hoàng, không thể tin được nhìn hắn, trong lòng thực giật mình, trái tim lại thẳng thắn đập loạn xạ, cũng sắp nhảy ra khỏi ngực.

Mặt nàng hồng, lại không biết nói như thế nào đáp lại hắn, đáp ứng cũng không phải, không đáp ứng cũng không phải, nhất thời cũng không biết nên làm như thế nào cho phải.

Đang lúc hai người bọn họ đang nói chuyện, Tiểu Long Nhi đang nằm ở trên giường, hai tay chân dang rộng ra thành hình chữ trình to đùng, lỗ tai lại đang cẩn thận lắng nghe bọn họ nói chuyện, khi bé nghe được Long Triệt đang hướng mẫu hậu cầu thân, ánh mắt chớp chớp, sau đó nở nụ cười thần bí vô cùng.

Đôi mắt nhỏ lại nhắm chặt, bé mệt mỏi, ở hải lý náo loạn một ngày, chơi một ngày, học một ngày, bé mệt mỏi quá cho nên muốn nghỉ ngơi.

Mặc kệ bên ngoài hai người sẽ như thế nào, bé vẫn duy trì ý nghĩ trong đầu của mình, không hề thay đổi, ai là phụ vương của bé cũng tốt, dù sao mẫu hậu chỉ có một.

Long Triệt thấy nàng không đáp ứng mình, trong lòng vô cùng thất vọng cùng khó chịu, gắt gao cầm lấy bả vai của nàng, rất là đau xót, ánh mắt bi thương nhìn nàng.

Từ Tô cảm thấy bối rối, nàng không biết như thế nào, để trả lời mà không làm hấn thất vọng

“Tô nhi, em đáp ứng ta, được không?” Long Triệt lúc này, quả thực chính là đang khẩn cầu, vẻ mặt càng thêm bi thương, nàng nhìn thấy tâm không đành lòng.

“Tôi, tôi, tôi.....” Nàng lắp bắp, tôi cả nửa ngày, vẫn như cũ là không thể hạ quyết định quyết tâm, nếu thật sự đáp ứng hấn, chính nàng càng thêm khó chịu hơn.

Long Triệt thất vọng cực kì, hấn biết Từ Tô bởi vì Trần Châu mà không chịu đáp ứng mình, cũng cảm thấy lạ với bản thân, không có biện pháp thích đáng xử lý tốt chuyện này. Từ Tô làm sao có khả năng dễ dàng tha thứ khi có người thứ ba? Thế giới nhân loại vốn là chế độ một vợ một chồng, nàng đương nhiên là không thể đồng ý tình huống trước mắt. Đã biết ý định của nàng, Chỉ sợ là làm khó cho nàng.

Suy sụp buông ra hai tay đang nắm chặt tay của nàng, hấn không nhìn về phía nàng, sợ sẽ để nàng nhìn thấy sự bi thương, cùng với đau đớn trong mắt hấn. Hấn không muốn nàng vì đồng tình với hấn, lại càng không muốn nàng vì thương hại mà đáp ứng hấn, hấn muốn thanh tỉnh một chút

“Thực xin lỗi, Tô nhi, ta làm em khó xử, ta không nên ép buộc em, thực xin lỗi, ta sẽ không ép buộc em nữa, sẽ không để em mất hứng, em cũng không cần phải khó xử, ta không miễn cưỡng em đâu, ta sẽ chờ đến ngày nào đó em đồng ý mới thôi.” Hấn bình tĩnh lại, vẫn như cũ thâm tình vô cùng nói.

Tâm Từ Tô đột nhiên đau đớn một chút, nhìn bộ dáng hấn sa sút, biểu tình thất vọng, trong lời nói tình thâm ý trọng vẫn như cũ, không khỏi làm cho hốc mắt của nàng bật kín một tầng hơi nước.

Hấn đối với chính mình là thật tốt, nàng đã sớm đã nhìn ra, từ lúc mới bắt đầu biết nhau, gặp mặt nhau, cho đến bây giờ, vẫn y như thế, hấn vẫn đứng về phía nàng, bảo hộ nàng, mọi chuyện đều nhân nhượng nàng, đều đủ để chứng minh, hấn yêu nàng đến mức độ nào a.

Nàng không phải không tìm không óc, thế nên nàng thực khó xử.

Thấy nàng cắn môi dưới, không nói lời nào, Long Triệt biết, chính mình quá mức cường cầu, đau khổ cười, hấn an ủi nói: “Tô nhi, thực xin lỗi, ta không nên nói những lời này, cứ từ từ, ta cần phải trở về, em cũng nên nghỉ ngơi sớm một chút đi. Đừng nghĩ nhiều nữa, ta không sao.” Nói xong, hấn xoay người ngáp ngừng đi về phía tâm cung.

Từ Tô nhìn hấn cao lớn soái khí, bóng dáng cô đơn, không biết như thế nào, một cổ cảm giác ê ẩm liền nảy lên mũi, sương mù cũng đồng thời bởi vì mũi chua xót mà chứa đầy hơi nước trong mắt hơi nước.

“Long Triệt, tôi đồng ý với anh.” Không biết như thế nào, nàng đến tột cùng, lúc này một khắc thương cảm không kiềm lòng được thốt ra, sau đó tự mình cảm thấy kinh hoàng, cũng làm hấn chấn động

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 90: Hôn Lễ

“A, Long Vương muốn kết hôn với Long Hậu.”

“Long Vương muốn cùng Long Hậu thành thân.”

“Long Vương Long Phi làm sao bây giờ?”

Từ khi đáp ứng cùng Long Triệt kết hôn, nàng ở Long Cung từ khắp các góc sáng sửa đều có thể nghe được những thanh âm như thế, từ ngày đó đến nay, tâm tình của nàng vốn không hề giãn ra chút nào, không có cảm giác vui sướng khi kết hôn, mà ngược lại cảm thấy dày vò hơn nữa.

Trần Châu cũng không đến gặp nàng, nàng cũng không đi tìm Trần Châu, nàng tin tưởng Trần Châu đã biết tin tức nàng muốn cùng Long Triệt kết hôn, chỉ sợ chính là đang trốn đi đâu lòng. Mỗi khi nghĩ đến sự điếm đạm đáng yêu của Trần Châu, vẻ mặt u buồn vạn phần, ánh mắt bị thương kia, lòng của nàng lại càng không dễ chịu, càng không biết làm sao để đối mặt nàng.

Nàng ngượng ngùng đi gặp Trần Châu, nhưng trong lòng cảm giác có như đã phạm tội ác, cảm thấy thực có lỗi với nàng, giống như nàng là người đến

sau, làm kẻ thứ ba phá hoại hạnh phúc của người khác.

Bởi vì có nhiều bất an như thế, cho nên nàng vẫn không cảm thấy vui vẻ, ngay cả đôi mày liễu lúc nào cũng cau chặt lại. Chỉ có khi nhìn thấy vẻ mặt vui vẻ của Long Triệt, vì sợ hắn sẽ nghi ngờ, nàng mới cố gắng gượng cười.

Long Triệt một bên vừa chuẩn bị hôn lễ, một bên bồi Tiểu Long Nhi ở hải lý huấn luyện. Đương nhiên, hắn cũng có chút lo lắng Tiểu Long Nhi sẽ phản đối hắn trở thành phụ vương của bé.

“Bảo Bối à, ta muốn cùng mẫu hậu của con thành thân, con có đồng ý không?” Tâm tình hắn luôn không yên bất an, nhìn Tiểu Long Nhi bên cạnh thật sự ngập ngừng nói.

Tiểu Long Nhi dụi đầu vào mình hắn, nghe được lời nói của hắn cười đến càng vui vẻ, nài thanh nãi khí nói: “Phụ vương, Bảo Bối đồng ý a, chỉ cần mẫu hậu đồng ý, Bảo Bối không có ý kiến.”

Long Triệt nghe được lời nói của hắn, trong lòng nhất thời nhẹ nhõm thở ra một hơi. Nếu là Tiểu Long Nhi phản đối, hắn chắc chắn sẽ gặp rắc rối lớn, cho dù Từ Tô đồng ý cũng không được, dù sao Kim Long so với hắn cao hơn hắn một bậc, khí chất vương giả hơn hắn rất nhiều.

“Cám ơn Bảo Bối.” Hắn cao hứng phấn chấn nói, thiếu chút nữa sẽ ở trong nước hoa chân múa tay vui sướng đứng lên, mừng rỡ quả muốn hét thật to.

Tiểu Long Nhi cười đến cũng vô cùng cao hứng, chỉ sợ mất hứng nhất chính là Trần Châu tình tên là Trần Châu kia, còn có..... Mẫu hậu, Tiểu Long Nhi không khỏi trầm nghĩ, trong lòng cũng mẫu hậu đau lòng.

“Bảo Bối, ba ngày sau chính là hôn lễ của ta cùng mẫu hậu của con, phụ vương đã mời ba vị Long Vương đến xem lễ, con cảm thấy như thế nào?” Long Triệt xem bé như người lớn, cùng bé thương lượng.

Tiểu Long Nhi mặt mày hớn hở gật gật đầu, không có ý kiến: “Tốt, mọi chuyện đều nghe phụ vương. Phụ vương, người vĩnh viễn là phụ vương của con, phụ vương của Bảo Bối.” Không hiểu tại sao, Tiểu Long Nhi cuối cùng nhưng lại nói một câu như thế.

Nhưng, những lời này lại làm cho Long Triệt vạn phần cao hứng, trong lòng tràn đầy kích động, cảm động. Không nghĩ tới Tiểu Long Nhi lại xem hắn như phụ vương thân sinh của bé, hắn thật sự vô cùng hạnh phúc.

“Bảo Bối, phụ vương vĩnh viễn cũng là phụ vương tốt của con.” Hắn ôm bé vào lòng, yêu thương nói.

Vào lúc Tiểu Long Nhi cùng Long Triệt ở hải lý học tập tuần tra hải dương, Trần Châu cũng ôm một cái hộp lặng yên đi đến tẩm cung của Từ Tô yêu cầu gặp nàng.

“Trần Châu?” Từ Tô khi nhìn thấy nàng, kinh ngạc vạn phần, nhất thời cảm thấy chính mình có lỗi với nàng, trở nên xấu hổ đứng lên.

Nhưng thật ra về mặt Trần Châu tự nhiên, chính là thêm một chút u buồn, trong mắt thêm một phần đau xót. Nhưng nàng vẫn cố gắng vực dậy tinh thần đến, tươi cười đầy mặt, thấy nàng liền tắt cung tắt kính hành lễ nói: “Chúc mừng Long Hậu, chúc mừng Long Hậu, rốt cuộc đã cùng Long Vương thành thân, Trần Châu có ý đến chúc mừng, thuận tiện đưa lên hạ lễ.” Nói xong, trong tay vẫn ôm hộp lễ vật hai tay dâng lên.

Từ Tô thập phần kinh ngạc, nhìn cái hộp lễ vật trong tay nàng, nàng có chút không yên bất an, cảm giác có lỗi của nàng quá nặng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 91: Đào Hôn

“Trần Châu, thực xin lỗi.” Nàng không biết n cái gì, nàng cũng không tiếp nhận hộp lễ vật trên tay nàng, chính là bình tĩnh nhìn nàng, áy náy vô cùng.

Ban đầu khi nghe báo Trần Châu tới gặp nàng, nàng đã cảm thấy xấu hổ không thôi, đoạt nam nhân người ta, tuy rằng là vô tình, nhưng vẫn không tốt, làm cho nàng cảm thấy mình như một người xấu.

Tiếp theo, nàng vốn cùng với nàng làm tỷ muội, nhưng là hiện tại các nàng không có khả năng trở thành tỷ muội tốt được, nói không chừng bây giờ Trần Châu đang oán hận nàng.

Lúc Trần Châu nghe được câu xin lỗi của nàng, ngây ngẩn cả người, sau đó thần nhiên lắc đầu, sắc mặt vẫn đau thương khổ sở như cũ, cả người càng hậm hực.

“Long Hậu, không cần giải thích với Trần Châu, Long Vương cùng Long Hậu mới là trời sinh một đôi, Long Vương thật lòng yêu Long Hậu, trong lòng

Trân Châu thực hiểu được.” Nếu như Long Triệt không thương Tử Tô, làm sao nguyện ý vì muốn lấy lòng Tử Tô, mà để nàng lưu lại? Hơn nữa nàng còn nhìn thấy mỗi lần Long Triệt nhìn về hướng Tử Tô là ánh mắt thâm tình chân thành, nàng vừa đỏ ky, vừa hâm mộ đồng thời càng sâu thâm hiểu được, người hân yêu là Tử Tô.

Nghe nàng nói như thế, tâm Tử Tô càng áy náy bất an, nàng không có được sự rộng lượng thâm sâu, yêu long Triệt hết lòng của Trân Châu như thế. Nếu đổi ngược lại là nàng, nàng tự nhận nàng làm không được.

“Trân Châu, ta không phải cố ý, thật sự, ta vẫn là bạn của nàng, không nghĩ tới muốn lừa gạt nàng, không nghĩ tới hôm nay sẽ lại như vậy, ta không nghĩ thương tổn nàng.” Thương tổn một người thiện lương như thế, nàng cảm thấy mình thật xấu xa, thật tàn nhẫn. Cho nên, nàng nói xong, đôi mắt biến đỏ. Nàng mỉm cười, chẳng qua

Trân Châu im lặng, nhìn tươi cười thực miễn cưỡng, sau đó liền đưa hộp lễ vật đến tận tay của Tử Tô. Lại, xoay người chậm rãi rời đi, lúc nàng vừa xoay người bước đi, nước mắt lặng lẽ rơi xuống, nàng không thể oán hận người nữ tử đến từ chốn nhân gian này, bởi vì nàng ta thực thiện lương, nàng ngay từ đầu liền đã biết. Nàng không trách nàng ta, trong tình yêu không có chuyện ai đúng ai sai, không có thứ tự đến trước và sau, chỉ có yêu và không yêu. Nàng thương hân, hân yêu Tử Tô, đây là bình thường.

Tử Tô nhìn bóng dáng thê lương của nàng, không khỏi âm thầm rơi lệ, nàng đúng là vẫn còn đau lòng vì người khác. Nhìn hộp lễ vật trong tay, yên lặng mở ra, bên trong là một viên trân châu xinh đẹp to như quả trứng chim, trắng như tuyết, thoát nhìn đã biết phi thường trân quý. Lò của nàng, lập tức trở nên nặng nề hơn.

Từ lúc nàng đồng ý gả cho Long Triệt, Long Cung liền bắt đầu giăng đèn kết hoa, vô cùng nhộn nhịp, trên mặt mỗi người đều tràn ngập vẻ cao hứng, vì Long Cung này không biết đã bao lâu, chưa từng có làm qua việc vui long trọng như vậy.

Long Triệt sai người mang đến cho nàng bộ giá y vô cùng hoa lệ xinh đẹp tinh xảo quý trọng, trang sức, từ trên xuống dưới chuẩn bị phi thường cẩn thận, đầy đủ mọi thứ, mọi chuyện đều làm vì nàng, tất cả mọi thứ đều là thứ tốt nhất.

Nàng trước sau thử vài bộ quần áo, nhìn vài món trang sức quý báu đưa đến trước mặt nàng, một phòng xiêm áo quà tặng, quần áo, trang sức. Ngày kết hôn họ đã định ngày một đến gần, tâm tình của nàng lại càng buồn bức, ban đêm thường xuyên ngủ không được, trần trọc, lại sợ Tiểu Long Nhi biết, sợ bé sẽ lo lắng, cho nên nàng không dám nói.

Theo ngày kết hôn càng ngày càng gần, nàng lại nhủ mi u sầu, một chút vui sướng của tân nương sắp xuất giá cũng không có, lại càng bó mình ở trong phòng, không đi lại trong cung. Ở trước mặt Long Triệt cũng là miễn cưỡng cười vui như vậy, nhưng khi ở một mình, nàng thường xuyên tự hỏi chính mình, nàng thật sự muốn như vậy sao? Nàng thật sự sẽ cùng hân kết hôn sao?

Tiểu Long Nhi kỳ thật làm sao không biết tâm tình của mẫu hậu? Thăng bé chính là không hỏi, không nói thôi, bé không hỏi không nói, ý là muốn cho nàng thời gian để suy nghĩ tự mình quyết định nên làm gì mới tốt.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 92: Rời Đi

Hôm nay buổi tối, Long Triệt cùng nàng và Tiểu Long Nhi dùng xong bữa tối, lại cùng nàng hàn huyên trong chốc lát sau, thế này mới cảm thấy mỹ mãn lưu luyến không rời, rời khỏi tâm cung của nàng, nghĩ đến ngày mai là ngày vui của bọn họ, chỉ cần nghĩ đến bọn họ có thể vĩnh viễn tay nắm tay, mặt đối mặt là cả người hân, nét mặt liền toả sáng, cao hứng dị thường.

Hân vừa đi, mặt của nàng liền trầm xuống, buồn bã ỉu xiu, u buồn thật Hân cao hứng, hân thích nàng, nàng đều nhận thấy, nhưng nàng không có cảm giác hưng phấn của lúc mới xuống đáy biển nữa.

“Mẫu hậu, người làm sao vậy?” Tiểu Long Nhi biết rõ còn cố hỏi, nhìn về mặt nàng bất an mất hứng, bé còn bước đến, tươi cười rạng rỡ hỏi.

Tử Tô đưa bé đặt ở trên người mình, càng ưu sầu. Nhìn thấy thăng bé không hiểu thế sự, bộ dáng khoái hoạt không lo, trong lòng nàng vô cùng hâm mộ

“Bảo Bối không hiểu đâu.” Nàng sau một lúc lâu mới nói ra một câu như vậy, ôm thân mình nhỏ nhỏ của bé, tựa đầu lên cái đầu nhỏ của nó, lại trầm tư đứng lên.

Bảo Bối không hiểu? Trong đôi mắt nhỏ của Tiểu Long Nhi tinh quang chợt lóe, vừa cười mị mị, nhưng bé cái gì cũng không nói, im lặng oa ở trong lòng của nàng, để cho nàng ôm như vậy.

Không biết qua bao lâu, Tử Tô mới buông ra thăng bé ở trong lòng ra, nhìn bé, chần chờ hỏi một câu: “Bảo Bối, con có thích mẫu hậu cùng Long Vương ở cùng một chỗ không?”

Nàng nghĩ muốn nghe được câu trả lời của Tiểu Long Nhi, kiếm thêm một động lực để mình có thể quyết định quyết tâm. Cho nên, khi nàng hỏi lập tức khẩn trương nhìn Tiểu Long Nhi, chờ mong đáp án của thằng bé.

Tiểu Long Nhi nghiêng đầu, nhìn nàng, vẫn như cũ cười đến thập phần sung sướng, bé làm sao không rõ ý muốn của mẫu hậu, nếu mẫu hậu cảm thấy phức tạp như vậy, thì bé ra tay giúp mẫu hậu một phen.

“Bảo Bối, Bảo Bối chỉ biết là Bảo Bối yêu nhất là mẫu hậu, cho dù mẫu hậu có muốn ở cùng ai, cho dù mẫu hậu quyết định như thế nào, Bảo Bối vẫn luôn đồng ý, Bảo Bối vĩnh viễn sẽ đứng về phía mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi nài thanh nãi khí nói, về mặt ý lại, về mặt tín nhiệm. Đây là ý nghĩ của nó, mẫu tử đồng lòng. Hoàn toàn toàn tâm toàn ý tin tưởng mẫu hậu, bảo vệ mẫu hậu.

Lời nói này làm cho Từ Tô trầm mặc, cái gì cũng không nói, nàng chỉ ôm Tiểu Long Nhi, không biết suy nghĩ bao lâu, tựa hồ rốt cuộc cũng đã hạ quyết tâm.

“Bảo Bối, con có thể rời khỏi nơi này không? Mang mẫu hậu rời đi!” Nàng nói ra một hơi thật dài, nhưng khi nàng vừa thốt ra như thế, cả người nàng đột nhiên thoải mái, sáng sủa, trong lòng cũng sáng ngời.

Tiểu Long Nhi cười hắc hắc, mẫu hậu rốt cuộc đã nói ra, rốt cuộc đã hạ quyết tâm. Vì thế, bé đắc ý cười, nãi thanh nãi khí nói: “Mẫu hậu, cứ bám chặt trên lưng con, Bảo Bối cũng không phải là Bảo Bối bình thường, Bảo Bối là Kim Long Bảo Bối, mang mẫu hậu rời đi không có vấn đề gì, mẫu hậu chúng ta đi ngay bây giờ.” Tiểu Long Nhi nói xong, hóa thân thành một con rồng nhỏ, nhảy xuống giường, nồn nóng khó dẫn nổi.

Từ Tô cũng không nghĩ ngờ chỉ mặc một bộ quần áo đơn giản nhất, nhìn lại cung nữ đứng ở một bên, nàng có chút phát sầu, như thế này thì làm sao đi a? Long Cung nhiều người như vậy, nàng nhúc nhích, đó là kinh động mọi người.

Nhưng, kỳ quái là, vài cung nữ ở lại tắm cung, đối với hành động của nàng cùng Tiểu Long Nhi dường như làm như không thấy, vẫn đứng như cũ. Điều này làm cho nàng cảm giác được ngạc nhiên.

“Mẫu hậu, chúng ta đi thôi.” Tiểu Long Nhi kéo tay nàng, thúc giục nói.

“Nên lưu lại cho phụ vương con một bức thư, nếu không hấn sẽ thực sự nổi giận.” Nghĩ đến Long Triệt, trong lòng nàng cảm thấy khổ sở, nhưng nếu so với cảm giác bức bối, bất an trong lòng mình, nàng vẫn là ích kỷ lựa chọn rời đi.

Tiểu Long Nhi phát tay lấy đến một thủy tinh cầu, để cho nàng nói vào thủy tinh cầu, sau đó liền đem thủy tinh cầu đặt ở trên giường, lôi kéo tay nàng nghênh ngang rời khỏi Long Cung.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 93: Tân Nương Không Thấy

Từ Tô cũng không biết Tiểu Long Nhi là thế nào né qua mọi người mang nàng rời đi, làm cho nàng khi xuyên qua Long Cung, nhìn thấy rất nhiều, rất nhiều cung nữ thị vệ đang tất bật chuẩn bị hôn lễ, làm toàn thân nàng nổi từng trận mồ hôi lạnh, cứ nom nớp sợ người phát hiện. Nhưng, kỳ quái là, những người đó giống như không hề nhìn thấy nàng, vì thế nàng cứ như vậy nghênh ngang, bị Tiểu Long Nhi cấp mang đi ra ngoài.

Này dọc theo đường đi trong lòng run sợ, nàng thật sự là cảm thấy chính mình chịu kích thích thật sâu, thật vất vả từ Long Cung trốn ra, Tiểu Long Nhi cũng cũng không nói gì, lôi kéo nàng bơi về hướng hải lý. Nàng một người thông minh a, không phải không tin thực lực của con, mà là đối với hải dương thần bí lại thâm sâu, trong nội tâm nàng không chỉ có run rẩy, còn có sợ hãi, không thâm nhập sâu vào hải dương, thật đúng là không có loại cảm giác này.

Nàng nom nớp lo sợ để cho Tiểu Long Nhi mang theo nàng tiến vào trong biển, sau đó cứ bơi mãi lên phía trên, nỗi lo lắng khi mới bước vào hải lý dần dần biến mất, sợ hãi cùng sợ hãi cũng nhất nhất rời đi. Nàng hoàn toàn yên tâm đem chính mình giao cho Tiểu Long Nhi, hai người cùng nhau bơi về hướng mặt biển thượng.

Ở trong nước nàng vẫn là không dám nói lời nào, sợ vừa ra khỏi miệng, sẽ kinh động Long Triệt, sẽ làm Tiểu Long Nhi phân tâm, cứ như vậy, dọc theo đường đi cảm xúc gì đều có, duy nhất không có khoái hoạt vui sướng, chỉ có bi thương.

Nàng biết, nếu Long Triệt biết nàng rời khỏi Long Cung, khẳng định sẽ thực thương tâm, khổ sở. Hấn nhất định sẽ rất hận nàng, không nói lời nào đã bỏ lại một mình hấn, trốn đi. Nàng thực xin lỗi hấn, nhưng nàng cảm thấy nàng nhất định phải làm như thế.

Không biết bơi bao lâu, mặt biển bốn phía là tối đen, chỉ có trên người Tiểu Long Nhi phát ra hào quang, làm cho tất cả những sinh vật đáy biển sợ hãi không thôi, không dám tới gần.

Hẹn gặp lại, Long Triệt.

Theo mặt biển càng ngày càng tới gần, nàng phát hiện, bên ngoài cũng là một mảnh tối đen, nhìn lên bầu trời thấy lấp lánh ánh sao đêm, nàng thật sự rời khỏi đáy biển, rời khỏi Long Cung. Nhân gian, nàng rốt cuộc lại đã trở lại.

Sáng sớm, Long Vương tân hôn, cung nữ, người săn sóc dầu cùng nhau đi tới tẩm cung, lại phát hiện, trong tẩm cung các cung nữ vẫn đứng hầu như trước, chính là tân nương tử cùng Tiểu Điện Hạ lại mất tích.

Tân nương không thấy.

Tin tức này lập tức được truyền ra, nhất thời, Long Cung cao thấp loạn thành một đoàn, Long Triệt khi nhận được thông báo, trước tiên lập tức chạy tới tẩm cung của Từ Tô, ngoài thủy tinh cầu nằm lẻ loi ở trên giường, hắn phát hiện trong tẩm cung trần ngập pháp lực, Kim Long giăng kết giới chướng ngại.

Đau xót nắm thủy tinh cầu, hắn vận dụng pháp lực, quả nhiên nhìn thấy bóng dáng Từ Tô, chỉ thấy nàng vẻ mặt xin lỗi biểu tình lại khổ sở, nói với hắn nàng không thể cùng hắn kết hôn, nàng không biết nói với như thế nào, không biết đối mặt hắn như thế nào, đành phải lén lút lựa chọn rời đi. Nàng thực xin lỗi hắn, không dám thỉnh cầu hắn tha thứ, chỉ nguyện cầu cho hắn có thể trân trọng thứ đang có trong tay. Xem xong, Long Triệt vẻ mặt vẻ lo lắng, mắt nhắm, đau lòng, mềm nhũn ngồi phịch xuống giường thật lâu không nhúc nhích, thật lâu không nói nên lời.

Toàn bộ các cung nữ trong tẩm cung đều quý xuống, mỗi người đều run run không thôi, tân nương tử mất tích, các nàng không thể trốn tránh trách nhiệm, mỗi người đều cảm thấy nếu không chết, ít nhất cũng sẽ lột da, mồ hôi không ngừng theo các nàng trên người toát ra đến.

Nhưng là, không biết qua bao lâu, tẩm cung im lặng ngay cả tiếng kim rơi xuống cũng có thể nghe thấy, ai cũng không dám thở mạnh, càng thêm không dám ngẩng đầu. Các nàng biết, Long Vương còn ở đó.

Long Triệt, chỉ cảm thấy lòng vô cùng đau, rất khó chịu, làm cho hắn nói không ra lời, làm cho hắn không thể phản ứng, không thể tự hỏi. Chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu, nàng đi rồi, nàng rời khỏi hắn, nàng không cần hắn, nàng đã bỏ rơi hắn.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 94: Mất Tích

Tiểu Long Nhi, Từ Tô đi rồi!!!

Long Trạch Long Dịch tới để uống rượu mừng, lại ngoài ý muốn nghe được tin tức này, hai người khiếp sợ không thôi, không khỏi đối mặt nhìn nhau, có chút ngoài ý muốn.

Hai người sau khi nghe nói tân nương chạy mất, lập tức ở chính cung chạy đến tìm Long Triệt, nhất định lần này Long Triệt khó mà vượt qua được.

Quả nhiên, hai người ở tẩm cung tìm được Long Triệt đang ngồi thẫn thờ trên giường, lúc này hắn ngơ ngác cầm thủy tinh cầu, vẻ mặt bi thương.

Các cung nữ, thị vệ thì quý rạp ở trên mặt đất, không dám ngẩng đầu lên, làm sao có thể thấy được hai đại Long Vương vừa mới vào? Mặt hai người biến sắc trắng bệch.

“Long Triệt.....” Long Trạch chạy tới đi đến bên cạnh hắn, muốn đỡ hắn đứng dậy.

Long Dịch cũng đi theo phía sau, vẻ mặt lo lắng

Có ai dám nghĩ chuyện lại diễn biến đến tình trạng này? Vốn dĩ khi bọn họ nhận được thiệp cưới của Long Triệt, còn phi thường cảm thấy cao hứng thay cho hắn, cố ý tới tham gia hôn lễ của hắn, không nghĩ tới..... Tân nương tử chạy mất.

Long Triệt đau lòng, vốn trước tiên định đuổi theo đi, nhưng hắn cũng không có, hắn nghĩ đến là Tiểu Long Nhi giúp, bằng không lấy Từ Tô, sức lực của một phạm nhân, đừng nói rời khỏi tẩm cung, đi ra khỏi Long Cung cũng là chuyện không có khả năng. Từ Tô không muốn, Tiểu Long Nhi tự nhiên cũng sẽ đi theo nàng.

“Long Triệt, có lẽ nàng không phải cố ý, để đi tìm đem nàng trở về cho huynh.” Long Dịch nghĩ nghĩ, vội vàng nói, dù sao người này chạy, cũng mất mặt vô cùng.

“Đừng vậy, đừng vậy, chúng ta đi đem nàng tìm trở về, gấp mặt hỏi rõ ràng, nàng không muốn cũng không thể trực tiếp bỏ chạy lấy người như vậy a, bỏ lại một mình huynh làm sao bây giờ?” Long Trạch thập phần bất mãn, thay đổi là hắn, hắn khẳng định hận không thể đem nàng băm thây vạn đoạn, nếu

không làm sao có thể giải hận?

Long Triệt vừa nghe đến bọn họ nói muốn đi đem nàng tìm trở về, không khỏi ngẩn ngơ, sau đó phục hồi tinh thần lại, lạnh lùng nói: “Không được đi.” Sắc mặt ác liệt, biểu tình âm lãnh.

Long Trạch cùng Long Dịch bị lời nói cùng vẻ mặt của hắn dọa thật sự nhảy dựng, liên tục lui về phía sau vài bước, thế này mới ổn định tâm thần, sau đó hai mặt nhìn nhau.

Không khí nhất thời đông cứng lại, mọi người cũng không nói chuyện, chỉ nghe đến thanh âm hít sâu, cùng với tiếng tim đập bang bang. Không biết qua bao lâu, mọi người đều sắp hóa đá, Long Triệt lên tiếng.

“Hôn lễ hủy bỏ, các người đi đi.” Nói xong, hắn sa sút rời khỏi tẩm cung, đi thẳng về hướng tẩm cung của mình, không muốn gặp mặt bọn họ.

Hắn vừa đi khỏi, các cung nữ đang quỳ thế này mới dám ngẩng đầu lên, sau đó run run đứng lên, vẫn như cũ không dám nói lời nào.

Long Trạch cùng Long Dịch vô cùng bất đắc dĩ, chuyện này không biết làm như thế nào cho phải, vốn vô cùng cao hứng đến uống rượu mừng, không nghĩ tới sẽ xuất hiện chuyện như vậy.

Nghĩ nghĩ, Long Trạch quyết định vẫn là trước hết tìm được Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi rồi nói sau. “Long Dịch, đệ ở đây trông chừng Long Triệt, ta đi tìm bọn họ xem.”

Long Dịch vội vàng gật đầu, hôm nay chuyện đã xảy ra như thế này, Long Trạch tìm người, hắn đương nhiên phải ở lại thu thập tàn cục, thuận tiện an ủi Long Triệt. 0(^__^)

Long Trạch không nói hai lời, lập tức rời khỏi Long Cung, lập tức hướng mặt biển bay đi. Hắn biết, Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi khẳng định sẽ trở về trên đất bằng đi, chỉ cần vào đến lục địa nhất định có thể tìm được bọn họ.

Vừa ra khỏi mặt biển, hắn liền sử dụng pháp lực tìm tòi phạm vi lớn, nhưng mà không bao lâu, hắn liền khiếp sợ phát hiện, chính mình căn bản tìm không thấy bọn họ, trên đất bằng này hoàn toàn không có một chút hơi thở nào của bọn họ.

Hắn không khỏi nhú nhú mày đầu, suy nghĩ thật kĩ có lẽ họ đi về hướng thành thị thuộc địa phận của Nam Hải, hắn ở Đông Hải đương nhiên tìm không được. Vì thế nhanh chóng tăng hình, triển khai pháp thuật bay đến Nam Hải, triển khai pháp lực tìm năng lượng và hơi thở của bọn họ, vẫn như cũ không hề có hơi thở, bóng dáng cũng mất tăm.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 95: Lục Địa

Long Duệ say rượu ngã vào cái bàn bên cạnh, như vậy sống mơ mơ màng màng ngày qua ngày không biết đã qua đã bao lâu, mỗi ngày đều lấy rượu làm bạn.

Hồng Tuyền, Vu Mẫn hắn chưa từng ngó mắt đến, từ ngày trở về đến giờ, hắn hoàn toàn không có hứng thú. Hắn trong lòng mờ mịt, trước nay chưa có mờ mịt, ngay cả chính hắn cũng không biết vì cái gì, bây giờ hắn căn bản không còn muốn nữ sắc hay bất cứ chuyện gì khác nữa. Biết Từ Tô là nữ nhân đêm đó, hắn biết cảm xúc tuyệt vời như ở trên thiên đường kia là sự thật không phải ảo giác. Khi bắt Long Vương, Đông Hải Long Vương phái người đưa tới thiệp mời.” Lúc này, khi hắn say đến đầu óc choáng váng, không biết vào lúc nào, bên tai truyền đến thanh âm như vậy

Long Triệt? Cái đầu đang mơ màng của hắn bỗng chốc thanh tỉnh, nhưng lại một mảnh chỗ trống, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, Long Triệt đưa thiệp mời? Thiệp mời gì? Tâm hắn đột nhiên hoảng, có chút sợ hãi.

Run run tiếp nhận thiệp mời nóng bỏng kia không biết nội dung, nội tâm không ngừng ở giây dựa, đặc biệt khi ánh mắt mê ly của hắn nhìn thấy chữ Hỷ thật to đỏ chói trên mặt thiệp, tâm hắn không ngừng trầm xuống.

Cho dù không cần xem, hắn cũng hiểu được, hắn bit nàng mang theo Tiểu Long Nhi đi Đông Hải, càng biết bọn họ lưỡng tình tương duyệt, nếu thu được thiệp mời này, kỳ thật cũng là chuyện hắn đã dự kiến sẵn, chẳng qua, trong tiềm thức của hắn không muốn nhận thời.

Sùng sốt rất lâu, hắn vẫn là không có sức lực mở ra, mạnh mẽ nắm lên một lọ rượu bên cạnh, ngang ngang đầu lên, đồ ùng ực xuống miệng hắn.

Thẳng uống hắn từng ngum từng ngum thờ phỉ phò, hắn mới miễn cưỡng ổn định tâm thần, nhắm hai mắt lại, thật sâu hít một hơi, bình phục tâm tình kích động.

Lúc hấn mở to mắt, hấn đã bình tĩnh hơn rất nhiều, nhìn thiếp hỷ đồ tươi kia, ánh mắt hấn thâm thúy, bình tĩnh tự nhiên mở nó ra.

Bên trong quả nhiên chính là giống như quả bom màu hồng, Long Triệt mời hấn đến tham gia hôn lễ của hấn cùng với Từ Tô, bên trong viết đầy đủ thời gian và địa điểm.

Chậm rãi, không tiếng động và nát thiếp mời, hấn biểu tình thống khổ, vẫn như cũ không chịu nổi, cơn sóng đau lòng kia liền đánh úp lại, ngay cả chính hấn cũng không biết vì cái gì.

Không biết qua bao lâu, hấn bình phục nội tâm khổ sở, liền lạnh giọng nhìn thị vệ nói: “Nói cho người tới, bốn vương không có thời gian đi qua tham gia hôn lễ, người đến trong cung lấy Trân Châu quý hiếm nhất, làm lễ vật đưa đến Đông Hải Long Cung, xem như là hạ lễ.”

Thị vệ vội vàng đáp lại, mang theo người của Đông Hải Long Cung cùng nhau rời khỏi, hơn nữa là nhanh chóng chạy. Hiện tại, mỗi người ở Nam Hải Long Cung đều cảm thấy bất an, sợ vô cùng Long Vương tâm tình vẫn không tốt.

Ngày cưới của Long Triệt còn cách hai ngày, hấn uống càng nhiều hơn, không có một khắc dừng lại, vì khắc chế cảm xúc của chính mình, ý nghĩ của chính mình, hấn chỉ có uống không ngừng, không thể ngừng lại.

Trước mắt, luôn có bóng dáng của Từ Tô ẩn hiện, nàng sinh khí, cao hứng, mỉm cười, lạnh nhạt, phát hỏa, thậm chí là nhìn hấn mắng chửi không tiếc, đều nhất nhất xuất hiện ở trước mắt hấn.

Cho tới bây giờ, hấn mới phát hiện, nữ nhân này đã xâm nhập vào sâu trong đầu óc hấn, hòa tan vào da thịt của hấn, làm chủ mọi cảm xúc của hấn, chỉ là, hấn không biết bắt đầu từ lúc nào thôi.

Lúc này, hấn đang chìm trong men say, ôm bình rượu ngủ bất tỉnh nhân sự. Thì Long Trạch ở trên nhân gian, cứ tìm mãi mà không thấy bóng dáng của Từ Tô đâu, bất chợt nhớ đến, liền nhanh chóng cấp tốc, hóa thành ngọn gió bay thẳng xuống Nam Hải.

Vừa vào cửa, hấn liền ngửi được mùi rượu nồng nặc, hơn nữa là phi thường nồng đậm, ngay cả hấn đều nhận không được nhú mảy, bưng kín miệng.

Long Duệ người này đang làm cái quỷ gì? Hấn vô cùng tức giận nghĩ, xảy ra chuyện lớn như vậy, hấn còn thản nhiên tự đắc như thế, hấn thật sự là muốn bóp chết Long Duệ mà.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 96: Biến Mất

Nhìn trong phòng toàn là rượu và rượu làm cho hấn thiếu chút nữa giật mình lui ra, nếu không phải biết nơi này là Long Cung, hấn thật đúng là nghĩ đến chính mình đi nhầm địa phương, vào nhầm vào quán rượu.

“Long Duệ.” Hấn vừa bước vào cửa, liền thấy được Long Duệ đang ngã vào cái bàn bên cạnh, nằm trên bàn tất cả đều là bình rượu trống không, làm cho người ta không khỏi hoài nghi hấn đến tốt cùng uống xong bao nhiêu rượu. Cho nên, hấn mới phát ra thanh âm kinh hoàng như thế, sợ đường đường một thế hệ Long Vương như thế, vì uống rượu mà

Long Duệ một chút phản ứng cũng không có, ghé vào trên bàn, ngủ mê man, không hề hay biết.

Hai bên cung nữ, bọn thị vệ vừa thấy hấn đến, lập tức tất cung tất kính hành lễ, giống như gặp được cứu tinh thiếu chút nữa vì vui mừng quá mà khóc rống lên.

Long Trạch nào rảnh để ý tới bọn họ, vọt tới trước mặt Long Duệ đang ngủ say sưa, vung tay lên, một luồng nước mạnh mẽ liền theo trong tay của hấn rơi xuống, như mưa tầm tã, hồi hả trút xuống trên đầu Long Duệ.

Long Duệ bị dòng nước lạnh thấu xương dội thẳng vào mặt, lập tức từ mê man trở nên thanh tỉnh, mở to ánh mắt mờ mịt nhìn nhìn bốn phía, đầu óc thông minh hấn lên.

“Ai, ai lớn gan như vậy, dám tạt nước vào mặt bốn vương?” Hấn giận dữ hét, đứng bật dậy, nổi giận đùng đùng, hai mắt đỏ bừng, giống như muốn ăn thịt người vậy.

Long Trạch thấy hấn thanh tỉnh, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, thật sự là gần đây không biết gặp phải chuyện gì, hai đại Long Vương nổi danh nhất Tứ hải đều trở nên sa sút đến không thể hiểu được.

“Long Duệ.” Hấn gọi một tiếng, làm cho Long Duệ chú ý tới mình.

Quả nhiên, Long Duệ vừa nghe đến thanh âm của hắn, thế này mới phát hiện hắn đứng ở phía trước mặt mình, đồng thời cũng hiểu được, nước này ngoài hắn tạt ra, chỉ sợ Long Cung còn không có ai có lá gan này.

“Đi, Long Trạch, sao đệ lại tới đây?” Hắn vội thu lửa giận, kỳ quái hỏi, hôm nay không phải hôn lễ của Long Triệt sao? Hắn đương nhiên sẽ được mời đến Đông Hải xem lễ a. Chẳng lẽ, hắn không đi, bọn họ cũng không đi sao?

Long Trạch thực tức giận, đã xảy ra chuyện kinh thiên động địa như vậy, hắn có thể không đến sao? Hiện tại, quả thực tức giận đến mức muốn xoay lưng bỏ đi cho rồi.

“Từ Tô đào hôn, Tiểu Long Nhi mang nàng đi rồi.” Hắn phun ra những lời này, sau đó quan sát thần sắc của Long Duệ.

Long Duệ nghe vậy, cả người chấn động, hai mắt trừng lớn, miệng há hốc ra, không dám tin nhìn hắn, thật lâu vẫn còn ngơ ngác. Mãi đến thật lâu sau.

“Không, không có khả năng, cô ấy tại sao lại muốn chạy trốn hôn sự? Long Triệt đối cô ấy tốt như vậy, cô ấy.....” Nói xong lời cuối cùng, hắn đều có chút lắp bắp.

Long Trạch đương nhiên biết hắn muốn nói cái gì, bất đắc dĩ lắc đầu, hắn nếu biết được thì tốt rồi, nhớ tới mục đích hắn đến. “Đúng rồi, lần này đệ đã sử dụng toàn bộ pháp lực truy tìm bọn họ, nhưng kỳ quái là, đệ cứ nhiên tìm không thấy bọn họ, bọn họ giống như đã biến mất trong không khí, hoàn toàn không chút dấu vết.” Hắn chau mày, vô cùng cảm thấy kỳ quái.

Long Duệ vừa nghe, lại chấn động, nàng làm sao có thể biến mất? Chẳng lẽ Tiểu Long Nhi có thực lực này? Nếu ngay cả Long Trạch cũng không thể tìm ra bọn họ, như vậy bọn họ hiện tại ở nơi nào?

Hắn say rượu lập tức hoàn toàn tỉnh, sắc mặt đại biến, không chút nghĩ ngợi liền lao ra khỏi cửa. Sợ tới mức Long Trạch ở phía sau không biết hắn làm sao vậy, vội vàng theo đi lên.

Chỉ thấy Long Duệ trong chớp lát đã trôi lên khỏi mặt biển, lập tức thi triển pháp lực, không lâu sau hắn liền phát hiện, kết quả đúng như Long Trạch nói, không thu hoạch được gì, hai mẹ con bọn họ đã biến mất không thấy tung tích.

“Này, điều đó không có khả năng.” Chỉ thấy hắn ngơ ngác, thất thần nói, lấy sức mạnh của một vị Long Vương, vậy mà cũng không có cách tìm được bọn họ, chuyện này chỉ có thể lý giải là họ đã không có trên mặt đất, hoặc đáy biển, còn khả năng thứ hai là Tiểu Long Nhi thực lực siêu mạnh mẽ, hoàn toàn che dấu nơi thắng bại ẩn nấp cùng Từ Tô.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 97: Làm Lại Từ Đầu

Tiểu Long Nhi mang theo Từ Tô đi lên khỏi mặt biển, lập tức thượng ngàn, đứng ở bên bờ, Tiểu Long Nhi nghiêng đầu nhỏ, yên lặng nhìn nàng.

“Mẫu hậu, chúng ta đi đâu?” Tiểu Long Nhi chớp ánh mắt, nài thanh nãi khí hỏi

Từ Tô vừa nghe, mày không khỏi nhíu lại, đi nơi nào a? Trở về nhà chắc chắn sẽ bị tìm được, không quay về bọn họ nên đi? Trong khoảng thời gian ngắn, nàng ngây ngẩn cả người, rối loạn.

Tiểu Long Nhi vừa thấy biểu tình mẫu hậu liền biết, mẫu hậu một chút kế hoạch cũng không có, nàng chỉ lo trốn, căn bản là không có ý tưởng gì.

“Mẫu hậu, chúng ta đi về nhà thu dọn một chút đồ dùng, nơi đó không thể ở.” Tiểu Long Nhi đề nghị nói.

Tiểu Long Nhi đề nghị lập tức chiếm được hưởng ứng của nàng, trở về nhà lấy tiền lấy quần áo, nếu không làm sao sinh sống? Cho nên nàng đồng ý. Tiểu Long Nhi lập tức mang theo nàng lại bay trở về khu thành thị bên cạnh Nam Hải, cùng nhau bay về nhà.

Về nhà, nhìn quanh bốn phía, cũng giống như lúc rời khỏi không có gì thay đổi, nhưng nơi này không thể ở lâu. Không dám kinh động bọn binh tôm tướng cua, sợ bọn họ sẽ lộ ra hành tung chính mình, Tiểu Long Nhi liền đem hơi thở của bọn họ che lại.

Chỉ chớp lát sau, nàng liền đem những thứ nên mang, mang theo, lại lần nữa để cho Tiểu Long Nhi mang theo chính mình lén lút rời khỏi nhà, bay trên bầu trời.

“Bảo Bối, chúng ta muốn đi đâu?” Nàng vô cùng buồn bã và lo lắng, bây giờ nàng một chút chủ ý cũng không có, Long Triệt năng lực cường đại như vậy, nhất định có thể đem bọn họ tìm ra, tựa như muốn trốn cũng trốn không thoát.

Tiểu Long Nhi nghe xong lời của nàng, nghiêng đầu nghĩ nghĩ, nãi thanh nãi khí nói: “Mẫu hậu không cần lo lắng, bọn họ tìm không thấy chúng ta, Bảo Bối đã đem hành tung, hơi thở chúng ta ẩn giấu, bọn họ sẽ không biết chúng ta ở nơi nào.”

Từ Tô vừa nghe, tròng lớn ánh mắt, nhất thời mừng rỡ như điên, vội vàng buông lỏng tâm từ nãy giờ như đang đeo đá, cao hứng: “Thật vậy chăng? Bọn họ sẽ không tìm được chúng ta?”

Tiểu Long Nhi vội gạt đầu, mẫu hậu thật ngốc a, không thể nhìn ra sức mạnh cường đại thực lực vĩ đại khủng bố của nó sao?

Bé là cái gì nha? Bé là một Tiểu Kim Long a, có thể tung hoành ở hải dương - Tiểu Kim Long.

Từ Tô nghĩ nghĩ, lại thập phần lưu luyến ngôi nhà ở thành thị, cho nên lo lắng một chút, quyết định tiếp tục lưu lại.

“Bảo Bối, đã trễ thế này, chúng ta trước tiên tìm một chỗ tạm nghỉ ngơi, ngày mai tìm phòng ở đi, chúng ta hãy ở lại nơi này, được không?” Nàng cùng Tiểu Long Nhi thương lượng nói.

Tiểu Long Nhi không có ý kiến, mang theo nàng hạ dần xuống ngã tư đường, sau đó để nàng một tay ôm mình, một tay xách theo hành lý, hướng một khách sạn đi đến.

Ép buộc một đêm, rốt cuộc cũng có một gian phòng nhỏ ở khách sạn để nghỉ ngơi, Từ Tô ôm Tiểu Long Nhi nằm ở trên giường, cứ không yên bất an, nhưng nàng cũng mệt mỏi suốt một đêm, trong chốc lát liền ngủ.

Mãi đến khi mặt trời lên cao, hai mẹ con mới từ từ chuyển tỉnh, rốt cuộc ngủ no rồi, nhìn đến vị trí chính mình đang nằm, không khỏi sùng sốt trong chốc lát.

“Bảo Bối, bọn họ quả nhiên không có tìm được chúng ta, thật tốt quá.” Tỉnh lại chuyện thứ nhất, đó là nàng cao hứng nói như vậy, không bị bắt lại, nàng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tiểu Long Nhi ngã về phía sau, hết chỗ nói rồi, mẫu hậu rất không tin thực lực của nó a, cư nhiên lo lắng đề phòng chuyện này, thật sự bị đã kích a.

Từ Tô đang cao hứng làm sao để ý đến bé đang thất vọng? Vội vàng dẫn bé đi ăn bữa sáng, sau đó chung quanh tìm phòng ở, dàn xếp chỗ ở rồi hãy tính sao.

Chờ an bài xong mọi chuyện, đã là ngày thứ ba, quả nhiên không ai tìm bọn họ, điều này làm cho nàng hoàn toàn hoàn toàn thả lỏng tâm, bắt đầu cuộc sống mới một lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 98: Nàng Ở Đâu?

“Long Duệ, huynh đừng uổng phí khí lực, đệ đã muốn đi tìm bọn họ, đệ tìm khắp nơi không thấy, huynh làm sao có khả năng tìm được?” Long Trạch không hồn giận đi theo phía sau hắn, nhìn bộ dáng hắn uổng phí khí lực, học học nói

Long Duệ cũng không thèm nhìn tới hắn, chính là nếu có chút dăm chiêu nhìn tòa thành thị bên kia bờ biển, hắn không tin bọn họ sẽ rời khỏi nơi này, bọn họ nhất định là ẩn nấp đi, không muốn xuất hiện.

“Ta nhất định sẽ tìm được bọn họ.” Hắn trầm trọng nói, trong lòng cũng âm thầm thề.

Long Trạch kỳ quái nhìn hắn, sau đó về mặt vô cùng nghiêm túc nói: “Long Duệ, không phải đệ nói huynh, nhưng muốn tìm cũng không phải huynh tới tìm, phải là Long Triệt, huynh và nàng không có quan hệ gì, mà Long Triệt không giống huynh, bọn họ sắp thành thân lại phát sinh chuyện như vậy, huynh không nên nhúng tay vào chuyện này. Cho nên, huynh đệ ta khuyên huynh một câu, đừng động, đừng nhúng tay vào.”

Long Duệ trên mặt lập tức âm tình bất định, hiện ra thần sắc do dự. Đúng vậy, hắn hiện tại dựa vào cái gì mà tìm? Vì cái gì mà lo lắng cho Từ Tô? Hơn nữa càng không tới phiên hắn đến lo lắng. Người có tư cách nhất là Long Triệt, không phải hắn. Còn nữa, Long Trạch có thể xen vào, Long Dịch cũng có thể đề ý tới, hắn không được, chỉ riêng biệt mình hắn là không được.

Không nói một tiếng, hắn liền rầu rĩ không vui lại nhảy vào trong biển, nhanh chóng trở về Long Cung chính mình.

Long Trạch theo sát ở phía sau hắn, sớm tin tưởng, Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô cũng không ở trong Long Cung của hắn. Long Triệt bên kia còn có Long Dịch ở đó, chắc chắn không có chuyện gì lớn.

Long Duệ sau khi về đến Long Cung, liền lập tức sai người mang tất cả những lọ rượu rời khỏi, dọn dẹp sạch sẽ. Sau đó phái hạ nhân mang đến một bộ quần áo sạch sẽ, liền tự mình đi vào tắm rửa, căn bản không để ý tới phía sau Long Trạch đang nhăm nhăm theo đuôi.

Long Trạch là thật là mở rộng tầm mắt a, người này trước sau biến hóa thật nhanh a, một khắc trước còn sống mơ mơ màng màng, ngay sau đó tỉnh thần toả sáng, giống như vừa uống thuốc trợ tim vậy.

“Này, nghe đệ nói Long Duệ, huynh lại phát điên cái gì a.” Hần nhin không được hỏi, tuyệt cảm thấy có cái gì đó không đúng, nhìn bóng loáng hoạt bát của Long Duệ ở trong bồn tắm rửa, cũng cảm thấy có cái gì đó không đúng.

Long Duệ không thèm trả lời, tuy rằng cảm thấy hần hiện tại giống như Ma Tước phiền nhiễu đáng ghét, nhưng mà hần mang đến một tin tức không chán ghét chút nào, ngược lại nhờ tin tức này mà nội tâm hần vạn phần vui sướng, tinh thần suy sút có thể nhanh chóng khôi phục.

“Uy uy uy, sao huynh không nói lời nào a.” Long Trạch một người nói cho cùng cũng mệt, vì thế tức giận hét lên, không hần là làm sao vậy.

Mãi đến khi đem chính mình tẩy rửa sạch mùi rượu, Long Duệ mới đưa ánh mắt nhìn về hướng hần, thần nhiên nói: “Long Trạch, huynh muốn nghỉ ngơi, nếu đệ muốn ở lại trong này ngủ, ta không có ý kiến. Nếu đệ vẫn lo lắng Long Triệt, thì đệ nhanh chóng trở về trông chừng huynh ấy.” Nói xong, cũng không quay đầu lại ra bể, bỏ lại một mình hần ngơ ngác.

Long Trạch tức giận vạn phần, một mình ở hải lý bay đi, sau khi Long Duệ nói xong những lời này, chính mình đi ngủ, hần một mình nghĩ tới nghĩ lui, cũng hiểu được lời hần của nói vô cùng chính xác, vì thế liền tức giận bất bình rời khỏi Long Cung của Long Duệ, vội đầu nhắm hướng Đông Hải tiến đến.

Thôi Long Duệ, Long Duệ chết tiệt, hần một bên chạy đi, một bên mắng nói, trong lòng tuy rằng không cam lòng, nhưng một chút biện pháp cũng không có, hai người đều làm cho hần cảm thấy không thể hiểu được, không đúng, ba người, còn phải thêm Từ Tô nữa.

Vận dụng pháp lực bay thật nhanh, Đông Hải, đi tới Đông Hải Long Cung, những đèn treo hoa, thảm đỏ chuẩn bị cho lễ cưới đã bị Long Triệt sớm tháo bỏ, bên trong vô cùng im ắng.

Nhưng mà, đến khi hần vào chính cung lúc này hần mới phát hiện, tình cảnh nơi này cũng giống như Long Cung của Long Duệ, Long Triệt cùng Long Dịch say bí tỷ. Long Dịch say đến mức muốn ngã xuống, đã bắt đầu nói mê. Mà Long Triệt vẫn u mê vui đầu uống mãnh liệt, vô cùng mạnh. Bình rượu trống đã nằm ngổn ngang rất nhiều vừa mới mang thêm không ít bình rượu mới.

“Long Triệt, đừng uống.” Long Trạch thấy bộ dáng hần, lập tức vô cùng khổ sở, tiến lên đoạt bình rượu hần, quát.

Long Triệt ánh mắt mê ly nhìn hần, không nói một tiếng, một lần nữa lấy thêm bình rượu khác trên bàn, trút ừng ực vào miệng, cũng không nói gì lại càng không để ý tới hần.

Long Trạch vừa tức vừa vội, Long Dịch này là thấy thế nào vậy? Cứ nhiên không khuyên bảo thì thôi, còn cùng hần uống đến mức say không biết mình đến vậy. Một người, hai người đều như thế.

“Long Triệt, nàng tuy rằng đi rồi, nhưng là, huynh cũng không nên ép buộc chính mình như vậy. Huynh nên tìm nàng đến, hảo hảo hỏi cho rõ ràng, rốt cuộc là vì cái gì?” Hần dùng Từ Tô đến kích thích hần, hy vọng có thể làm cho hần thanh tỉnh một chút, không cần sa vào tuyệt vọng như thế.

Kết quả, hần nói ỉu rồi, vừa nói xong Long Triệt uống rượu uống càng mạnh, quả thực là không thể tin được, một bình rượu to như thế, chỉ hai ba ngụm đã uống sạch sẽ.

Long Dịch bị hần khiến cho giờ thẳng chân, dưới tình thế cấp bách, chỉ huy thị vệ cùng cung nữ bên cạnh nói: “Các người, thu thập trên bàn rượu, các người, đỡ Long Vương đi vào nghỉ ngơi.”

“Người dám?” Nghe xong lời hần nói, Long Triệt đột nhiên đứng lên, lớn tiếng quát, mắt lộ ra hung quang trừng mắt nhìn hần, ánh mắt hồng toàn bộ.

Lập tức, sở hữu thị vệ cùng các cung nữ không dám động dấy, do dự, hoảng sợ nhìn hần, lại nhìn xem Long Trạch, không biết như thế nào cho phải.

“Nhanh lên.” Long Trạch làm sao quản được nhiều như vậy, quát một tiếng, chính mình tiến lên đỡ lấy Long Triệt.

Long Triệt làm sao dễ dàng đi vào khuôn khổ? Hai tay chống đỡ hần, không cho hần tới gần chính mình, một bên lui về phía sau. “Đệ đi đi, đừng tới đây, không cần lo cho ta, không cần lo cho ta.”

“Nếu huynh còn như vậy, Từ Tô cũng không biết biến mất đến làm sao, đệ vẫn không tìm được nàng, nếu ngay cả huynh cũng không đi tìm, như vậy nàng có lẽ sẽ trở thành mục tiêu của Long Duệ, nếu huynh không thanh tỉnh, huynh liền xong đời.” Hần tức giận đến mức lôi Long Duệ vào cuộc, như thế nào một người thanh tỉnh, một người khác ngược lại không tỉnh, thật sự thật là bức hần tức chết mà.

Vừa nghe lời này, Long Triệt quả nhiên xuất hiện trầm tư ngắn ngủi, lập tức để cho Long Trạch thừa cơ hội, nắm lấy hần, lấy bình rượu trong tay hần, găt gao ôm hần đi về hướng tắm rửa.

Lúc này, Long Triệt không cự tuyệt, chính là vẻ mặt nếu có chút dăm chiêu. Trở lại tắm rửa, giống như khúc gỗ để mặc Long Trạch đẩy mình ngã trên giường. Trợn tròn mắt, hần nhìn chăm chăm lên trần phòng, mãi đến khi hai mắt gượng hết nổi tối sầm, hần mới mê man chìm vào giấc ngủ.

Hắn vừa ngủ, Long Trạch lập tức ngồi xụp xuống một mõi, ngo ngác không nói gì nhìn Long Triệt đang ngủ. Vì một nữ nhân, hai huynh đệ thật sự là khủng bố đến loại trình độ này, hẳn nhất định không cần giống như bọn họ vậy, chỉ nghĩ đến thôi hẳn cả người rùng mình một cái.

Ngày hôm sau, Long Trạch còn ngủ mê man bất tỉnh, liền bị người không ngừng lay lay, bên tai còn truyền đến thanh âm thô lỗ: “Long Trạch, Long Trạch mau tỉnh lại. Đ ta biết, nàng ở nơi nào?”

Ai a? Hắn vừa mới ngủ không bao lâu đâu, mang xong rồi Long Triệt, hẳn còn nhìn xem Long Dịch, sau đó thu xếp cho bọn cung nữ, thị vệ thu thập chủ cung loạn thất bát tao, cùng với hôn lễ này nọ, hẳn mới có thể nghỉ ngơi

“Không cần ồn, ta vẫn còn muốn ngủ.” Hắn không hồn giận nói, không mở mở nôi mí mắt nặng nề, phui phui đôi tay đang náo loạn trên người hắn, hẳn nghiêng người một cái, tiếp tục ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 99: Trốn Đông Trốn Tây

“Long Trạch.....” Người mới đến lửa giận bay tán loạn, giờ phút này đã không còn tính nhẫn nại, đưa cả người hắn đều nhắc bổng lên, ở bên tai hắn quát.

Long Trạch một người thông minh, rõ ràng đã tỉnh lại, vừa lúc chạm phải gương mặt tuần tú kia giận không thể kiềm chế được, ánh mắt không khỏi mở thật to.

Người nam nhân trước mắt thật là Long Triệt hào hoa phong nhã sao? Luôn luôn nói chuyện, làm việc ôn nhu quyết đoán, lại vô cùng hiền hậu thiện lượng Đông Hải Long Vương sao?

“Long Triệt, huynh làm đệ sợ muốn chết, huynh có biết hay không?” Hắn một cái than thở, phi thường không hồn giận, trừng mắt nhìn hắn, không biết hắn muốn làm gì.

Long Triệt cũng không để ý tới hắn tức giận như thế nào, bây giờ hắn nóng lòng muốn biết nơi ở của Từ Tô thôi, hắn muốn tận mặt gặp nàng để giải thích, hắn muốn khấn cầu tha thứ của nàng. Nàng muốn hắn sửa cái gì, hắn liền sửa cái đó, chỉ cần nàng thích, nàng cao hứng, bất cứ chuyện gì hắn đều làm được.

“Mau nói cho huynh biết nàng ở nơi nào? Huynh muốn gặp nàng.” Hắn gắt gao nắm quần áo của Long Triệt, lo lắng hỏi, vẻ mặt rất bất an.

Long Trạch sững sờ, thế mới biết Long Triệt sáng sớm đến quấy rầy hắn như vậy, phá giấc ngủ của hắn, vì hỏi nơi ở của Từ Tô hết chỗ nói rồi.

“Đệ không biết nàng ở đâu, nhưng nàng thực sự biến mất trong không khí, từ Đông Hải đến Nam Hải, đệ không phát hiện được tung tích của nàng.” Hắn thành thật nói, nếu hắn tìm được, hẳn sẽ không ở đây.

Long Triệt ngẩn ngơ, nhìn hắn thật lâu không nói nên lời, không biết phản ứng như thế nào.

“Nàng mất tích?” Thật lâu sau, hắn mới thì thào nói như thế, buông lỏng tay ra, có chút thất thần.

Long Trạch gật gật đầu, đồng tình nhìn hắn.

Chỉ chốc lát sau, Long Triệt thất thần lại phần chấn tinh thần, lâu bầu nói: “Huynh nhất định phải tìm được nàng, nói cho nàng, bất luận như thế nào, trong lòng ta có một địa vị duy nhất là nàng, không ai có thể thay thế.”

Chỉ còn lại có Long Trạch cảm thấy không hiểu gì hết, không biết hắn làm sao vậy. Nói gió là gió, nói mưa là mưa, một hồi như vậy, một hồi như vậy, rốt cuộc hắn đã chịu đã kích lớn như thế nào?

Nghĩ nghĩ, hắn không còn cảm thấy buồn ngủ, lập tức đứng dậy, cũng hấp tấp nhanh chóng đi ra ngoài, hắn không đi tìm Long Triệt, mà là đi tìm Long Dịch.

Lúc này Long Dịch đang ngủ say sưa, ngủ đặc biệt hương vị ngọt ngào, đương nhiên đó là do uống quá nhiều rượu và hao tâm tổn trí quá mức. Tối hôm qua, sau khi Long Dịch đưa hắn lên giường, hắn mê man cho đến tận bây giờ.

Long Trạch hấp tấp tìm được tấm cung Long Dịch đang ngủ, vội xông vào, bước thẳng đến giường lớn, xốc hắn tỉnh dậy.

“Long Dịch, Long Dịch.....” Hắn lớn tiếng kêu, một bên vỗ vỗ lên thân thể hắn.

Tiếng kêu lớn của hắn, làm kinh động các cung nữ, vội vã chạy vào, thấy Long Dịch hoảng sợ đập đầu: “Nô tỳ thỉnh an Long Vương.” Sau đó cả bọn len lén đi ra.

Long Trạch làm sao còn để ý tới các nàng? Hắn toàn tâm toàn ý trầm nghĩ đánh thức Long Dịch, hắn biết Long Dịch còn đang ngủ, nhưng chuyện đã cấp bách lắm rồi.

“Long Dịch, Long Dịch, mau tỉnh, tỉnh cho ta.” Hắn dùng lực vỗ vào khuôn mặt tuần tú của Long Dịch, tục ngữ nói, đánh người không đánh vào mặt, lúc này có thể thấy được hắn đã không còn kiên nhẫn chỉ một l muốn lay tỉnh hắn.

Long Dịch ngủ mông mông lung lung, hương vị ngọt ngào vô cùng, giờ phút này bị nhân quấy rầy, làm cho hắn rất là cảm tức, mạnh mẽ mở mắt, cũng không thêm nhìn tới người trước mặt, liền giờ tay lên.

Ba.

Vang dội tiếng bàn tay vang lên, lập tức làm cho hai người thần trí nhất thời thanh tỉnh, hai người ngơ ngác mắt to trừng đôi mắt nhỏ. Con buồn ngủ của Long Dịch buồn ngủ đã không cánh mà bay, trừng mắt nhìn hắn sau một lúc lâu vẫn không thể nói được câu nào.

“Long Dịch?!” Long Trạch tức sùi bọt mép quát, ánh mắt có thể giết chết người. Hắn khuôn mặt tuần tú bị đánh đỏ một bên, còn in dấu năm ngón tay đỏ chói như son hiện ngang ở trên mặt hắn.

Long Dịch không còn gì để nói, con buồn ngủ bị ông anh trợn mắt chau mày dọa chạy mất, ngây ngốc nhìn Long Trạch, sau đó mới phục hồi tinh thần lại, cả giận nói: “Long Trạch, huynh đang làm gì?” Hắn lỡ tay đánh lầm, nhưng rõ ràng không liên quan đến hắn, ai bảo huynh nấy ồn ào quá, còn vỗ vỗ vào mặt hắn, hắn trầm nghĩ ai mà dám cả gan đến như vậy, cái tát đó là vô tình vung ra thôi.

“Làm gì? Là ta hỏi đệ đang làm cái gì? Tôi tham gia hôn lễ, hiện tại đã xảy ra chuyện, đệ không đến giúp một tay thì thôi, còn ở đây ngủ say sưa sống mơ màng màng, người khác đang rất thống khổ, còn đệ thì vui sướng ăn ngủ mê say.” Long Trạch thờ phỉ phỉ nói, thiếu chút nữa liền đem hắn bóp chết.

Long Dịch bị mắng không dám cãi lại, trừng mắt nhìn hắn, không nói lời nào.

Long Trạch mắng trong chốc lát sau, thế này mới nhớ tới đến mục đích mình tìm hắn, không còn giận nói: “Long Triệt chạy lên nhân gian rồi, huynh ấy muốn đi ra ngoài tìm Từ Tô, nhưng ta cũng không tìm được nàng, cho nên tìm đệ cùng đi, nhiều người lực lượng sẽ mạnh hơn, nếu để cho Long Duệ tìm được, sẽ có chuyện rắc rối lớn hơn nữa.”

“Trời ạ.” Long Dịch cảm thấy không ổn, trực tiếp nhảy dựng lên, vừa nghe nghe đến sự tình lớn như vậy, hắn nào dám có gan trì hoãn, lung tung mặc quần áo, vội vàng đi theo hắn đi ra ngoài tìm người.

Long Trạch cũng không tiếp tục mắng, thấy Long Dịch thức thời như thế, liền định tạm thời buông tha hắn, lôi kéo hắn vội vàng mang mang lên bờ, làm pháp lực, tìm kiếm nơi ở

“Mẫu hậu, người đừng đi ra ngoài.” Tiểu Long Nhi khuyên Từ Tô đang muốn rời khỏi cửa tìm việc làm, nài nỉ nài nỉ nói. Đây là ngày đầu tiên bọn họ tìm được chỗ ở mới, Từ Tô nói muốn ra ngoài tìm việc làm, kết quả còn chưa bước ra khỏi cửa đã bị Tiểu Long Nhi gọi lại.

Từ Tô xoay người quay đầu, nhìn Tiểu Long Nhi, kỳ quái hỏi: “Bảo Bối, làm sao vậy? Có phải muốn mẫu hậu ở đây với con hay không?” Nàng nghĩ đến Tiểu Long Nhi nhàm chán, muốn nàng ở nhà chơi với nó.

Tiểu Long Nhi lắc đầu, thẳng bẻ mới không cần ai trông coi đâu, nhưng hiện tại có bốn người đang tìm bọn họ. Vạn nhất, không cẩn thận để cho bọn họ phát hiện thì làm sao bây giờ?

“Mẫu hậu, bọn họ đang tìm mẫu hậu khắp nơi, mẹ vẫn tạm thời không nên rời khỏi nhà.” Tiểu Long Nhi nói sự thật, một câu liền làm cho nàng đem chân rút trở về.

Từ Tô kinh ngạc há to miệng, sợ tới mức vội vàng đóng cửa sổ lại, cũng không dám đi ra ngoài nữa, đành phải ở lại bên cạnh Tiểu Long Nhi. “Bảo Bối, bọn họ sẽ tìm được chúng ta sao?” Nàng thật lo lắng a, bốn người đang tìm mình, như vậy xong đời, rất nhanh chóng sẽ bị bắt trở lại.

Tiểu Long Nhi nhìn nàng cười tà mị, một bộ dáng không hề lo lắng nhảy vào trong lòng của nàng, vỗ cạo nàng, oa ở trong lòng của nàng.

“Mẫu hậu, có Bảo Bối ở đây, bọn họ sẽ không tìm được chúng ta.” Chỉ cần mẫu hậu không rời khỏi thẳng bẻ, bọn họ tuyệt đối tìm không thấy, Tiểu Long Nhi tin tưởng mười phần nói.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 100: Bảo Bối Không Thấy

Từ Tô gật gật đầu, tinh thần không an tâm lắm, nàng thật vất vả mới rời khỏi, nếu gặp lại hắn, nàng cũng không biết làm sao bây giờ, không biết nên như thế nào đối mặt mới tốt. Hiện tại, nàng cần là thời gian, để suy nghĩ thật thông suốt, thấy rõ nội tâm chính mình, nàng rốt cuộc muốn là cái gì?

Ô Tiểu Long Nhi, Từ Tô bắt đắc dĩ vô cùng, đi ra ngoài thì không thể đi, tìm công việc không thể tìm công việc, nàng thật sự sẽ buồn đến chết mất, may mà nàng còn có Tiểu Long Nhi ở cùng, cũng không hoàn toàn là buồn.

“Bảo Bối, bọn họ khi nào thì mới rời đi a.” Buồn hai ngày, Từ Tô rốt cuộc nhịn không được, buồn bã ỉu xìu hỏi.

Tiểu Long Nhi nghiêng đầu, tự hỏi một chút, sau đó liền vui vẻ nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối cũng không biết suy nghĩ của bốn vị Long Vương đâu.” Nói xong, giao hoạt cười cười.

Từ Tô cũng không phát hiện nụ cười của thằng bé có chút mờ ám, đối với con nàng không nghi ngờ gì, toàn tâm toàn ý tin tưởng, toàn tâm toàn ý trân trọng, ai biết Tiểu Long Nhi sẽ như vậy?

Tiểu Long Nhi ánh mắt nhanh như chớp vòng vo một chút, sau đó liền nài thanh nãi khí khẩn cầu nàng, “Mẫu hậu, Bảo Bối muốn ra ngoài chơi, Bảo Bối muốn mua vài tên lính tôm tướng của trở về.”

Yêu cầu này của thằng bé lập tức làm cho Từ Tô khó khăn, đi ra ngoài lại sợ bị người tìm được, không đi nàng thật buồn đến chết mất, hơn nữa con yêu cầu, nàng thật sự không thể quyết tâm cự tuyệt.

Tiểu Long Nhi cũng là nhìn trúng điểm này, cho nên nó yêu cầu, tin tưởng mẫu hậu sẽ đồng ý, nếu mẫu hậu không đồng ý, thằng bé cũng không biết làm sao, cùng lắm là không gặp bọn họ thôi.

Quả nhiên không ngoài dự định, vì thương con nên Từ Tô gật đầu đồng ý, thật sự nàng cũng rất muốn ra bên ngoài để hít thở không khí trong lành.

“Kia, có thể bị phát hiện hay không?” Nàng không yên bất an hỏi, có chút lo lắng.

Tiểu Long Nhi lắc đầu, nãi thanh nãi khí khẳng định nói: “Chỉ cần mẫu hậu ở bên cạnh của Bảo Bối, sẽ không có chuyện gì xảy ra.” Nhưng nếu mẫu hậu ở trong phạm vi của bé, đương nhiên không ai tìm được.

Từ Tô tâm lập tức liền thả lỏng, vui vẻ vô cùng, hai ngày nay đều không có chuyện gì là xảy ra, nên nàng tin tưởng lời con nàng thực đáng giá tin nhiệm.

Vì thế, nàng liền mang theo thằng bé vốn hiếu động đi chợ, làm sao có tôm có cua, nhưng lại có thể mua được mớ rau tươi, nhiều người cũng không dễ dàng bị tìm được.

Ý định của nàng mọi việc thật sự hoàn hảo, nhưng l nàng và Tiểu Long Nhi mua xong thức ăn, đi dạo một lát, không nghĩ qua là bị thất lạc, Tiểu Long Nhi không biết bị lạc đến nơi nào, mất con nàng sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, quên chính mình đang trong tình cảnh trốn đông trốn tây, tâm hoảng ý loạn tìm Tiểu Long Nhi khắp nơi.

“Bảo Bối, Bảo Bối, con ở đâu?” Đôi mắt nàng đỏ ửng, nghẹn ngào gọi tên thằng bé thật to, tìm kiếm trong đám đông, vô cùng sợ hãi.

Nhưng là, không có người trả lời nàng, không ít người nghe được tiếng kêu của nàng, tò mò quay đầu nhìn nàng, thấy bộ dáng nàng như vậy, lập tức biết nàng đã lạc mất con.

“Bảo Bối, Bảo Bối, mau ra đây a, Bảo Bối.....” Nước mắt của nàng càng kêu càng rơi xuống dưới, điên cuồng mãnh liệt, nhìn bốn phía, không để sót nơi nào.

Trong lúc nàng đang thất kinh, không thấy Bảo Bối ở đâu, hơi thở của nàng lập tức cũng dao động ở khu vực thành thị Nam Hải, Long Duệ đang tìm kiếm là người đầu tiên phát hiện, vừa lúc, hắn cách vị trí nàng ngồi không xa, lập tức nhanh chóng thi triển pháp lực, toàn lực bay nhanh về hướng nàng.

Chỉ chốc lát sau, hắn vừa chạy đến, đập vào mắt hắn là hình ảnh Từ Tô đang bối rối, roi lệ bộ dáng thương tâm, nàng đang không ngừng chạy ngược chạy xuôi hết nhìn đông tới nhìn tây.

Hắn xoay người một cái liền xuất hiện ở tại trước mặt của nàng, cầm tay nàng, đem nàng chặt chẽ khống chế lại, tâm hoảng hốt đau xót khi nhìn nước mắt của nàng, không biết nàng làm sao vậy.

Từ Tô đột nhiên bị người bắt được, dọa sợ đến mức nhảy dựng, sau đó nhìn xuyên qua làn nước mắt mờ mờ, nhìn thấy người ở trước mắt là Long Duệ, nàng cảm thấy như tìm được một vị cứu tinh, vội vàng nói: “Bảo Bối không thấy, Bảo Bối không thấy.” Nói xong, nước mắt rơi như mưa, nghẹn ngào không thể khống chế chính mình.

Long Duệ sững sờ, thế mới biết nàng khóc vì cái gì, vì cái gì lo lắng, khổ sở, bất an như vậy. Thì ra là Tiểu Long Nhi mất tích!

“Thằng bé làm sao có khả năng mất tích được?” Hắn không rõ, bởi vì lấy năng lực của Tiểu Long Nhi, tạm thời không có người nào có thể bắt thằng bé hoặc lừa gạt nó đi đâu.

Từ Tô khóc sụt sùi nói: “Tôi quay người lại, đã không thấy tăm hơi của Bảo Bối, tìm không ra, anh mau giúp tôi tìm một chút.” Nói xong, nàng lại muốn giãy khỏi sự khống chế, đứng lên tìm kiếm người.

A?

Long Duệ nghe vậy kinh ngạc, Tiểu Long Nhi tại sao lại không thấy? Chuyện này hoàn toàn không có khả năng xảy ra. Nhưng mà thấy nàng như thế, liền cảm thấy có chút không đúng, lập tức triển khai pháp lực, tìm kiếm khắp xung quanh, chỉ là, hắn vừa phóng Long Uy, Tiểu Long Nhi liền không biết từ nơi nào chui ra đến, xuất hiện trước mặt họ.

“Mẫu hậu, mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi lảng lảng xuất hiện ở trước mặt của nàng, vẻ mặt lo lắng, vẻ mặt không biết làm sao, đương nhiên cũng là vẻ mặt vô tội.

Từ Tô nghe được tiếng kêu của thằng bé, khóc òa lên, chạy nhanh tiến lên ôm chặt lấy nó vào lòng, oa ở trên người nó khóc rống thất thanh.

Tiểu Long Nhi không dám nói tiếp nữa, chỉ có thể dùng tay nhỏ bé ôm chặt lấy thân thể của nàng, không nói gì nhìn nàng. Đầu là tại bé không tốt, có ý đi lạc, làm cho mẫu hậu thương tâm sợ hãi.

“Mẫu hậu, Bảo Bối sai rồi.” Bé cúi đầu nhận sai, đôi mắt cũng đỏ, bé không biết mẫu hậu phản ứng lớn như vậy, nếu sớm biết như thế, bé sẽ không làm như vậy.

Long Duệ thấy bé đã trở lại, lập tức ôm mẫu tử hai người đi tới một góc không người, thi triển pháp lực, lập tức biến mất khỏi khu chợ náo nhiệt.

Mà cùng lúc đó, bọn họ vừa biến mất, lập tức xuất hiện ba nam nhân, Long Triệt, Long Trạch, Long Dịch, bọn họ cũng cảm nhận được hơi thở của Từ Tô, lập tức nhanh chóng chạy tới, chỉ là bọn hấn vẫn là chậm nửa nhịp, bị Long Duệ nhanh chân đến trước, đem hai mẹ con lên lút mang đi.

Ba người hai mặt nhìn nhau, đặc biệt Long Triệt, sắc mặt phi thường không tốt, hấn thăm nghĩ hướng nàng giải thích, nhưng ngay cả cơ hội này cũng không có.

“Long Triệt, đừng có gấp, nhất định là Tiểu Long Nhi giả trò quỷ, Từ Tô có lẽ tạm thời còn không muốn đối mặt với huynh nhanh như vậy, có thể mấy ngày sau sẽ gặp được chăng?” Long Trạch luôn mãi lo lắng, mới đánh bạo nói.

Long Dịch đã ở một bên gật đầu, tìm vài ngày, bọn họ tựa như không hề tồn tại, làm cho bọn họ bay mãi tìm kiếm không dừng, chạy tới chạy lui, nhưng chỉ chạy đi chạy lại mãi mấy chỗ, thật mệt nhọc a. Không chỉ không có rượu ngon, giường để ngủ, hàng ngày còn phải nhìn nét mặt khổ sở của đại ca, thật là

Long Triệt không nói được lời nào, mặt âm trầm, ánh mắt lại cố định, hai đấm nắm chặt. Hấn biết là Tiểu Long Nhi làm pháp lực, cho nên hấn mới không thể tìm được nàng.

“Ta nhất định phải tìm được nàng, giải thích với nàng.” Hấn kiên định nói, sau đó không nói gì nữa, liền rời đi.

Long Trạch cùng Long Dịch bắt đầu nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, cái gì cũng không nói, đành phải đi theo hấn. Bọn họ thực sợ hấn không thể kiềm chế được, không buông tha Từ Tô.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 11: Tra Tấn

Vu Mẫn là gặp may mắn, có Từ Tô làm một chỗ dựa vững chắc như vậy, cho nên mới làm cho Long Duệ không hề động thủ đánh nàng, nhưng đối nàng không có nửa điểm hảo cảm.

Long Duệ không đánh nàng, cũng không chứng tỏ sẽ để cho nàng có ngày yên lành, Hồng Tuyền đương nhiên cũng sẽ không có ngày thoải mái. Dù sao hai nữ nhân này, hấn là vĩnh viễn cũng sẽ không muốn, sẽ không đụng chạm đến. Nhưng, hấn cũng không thể đuổi các nàng đi, bởi vì Từ Tô không thích nam nhân vô tình vô nghĩa phụ lòng?

“Các ngươi từ nay về sau, không được bước ra Long Cung nửa bước, chỉ có thể ở lãnh cung, hơn nữa cũng không cho bước ra lãnh cung nửa bước, mọi sinh hoạt của các ngươi đều do cung nữ chuẩn bị. Các ngươi tốt nhất nên an phận thủ thường một chút cho bốn vương, nếu về sau lại xảy ra những chuyện gì, các ngươi coi chừng cái mạng của các ngươi, bốn vương tuyệt sẽ không nương tay đâu.” Hấn hung tợn nói, thật sự là không biết tốt xấu, vốn dĩ định cho các nàng một số tiền lớn.

Để các nàng dù đến chết vẫn không lo ăn lo mặc, không nghĩ tới các nàng lại muốn tiến thêm một bước.

“A.....” Vu Mẫn kêu sợ hãi một tiếng, thấp thỏm lo âu, thập phần sợ hãi, nàng không chút nghĩ ngợi, liền lại bùm một tiếng, liên tục bò về phía trước vài bước, cầu xin nói: “Long Vương, tôi không muốn đi lãnh cung, tôi muốn trở về nhân gian, tôi không phải cố ý, tôi cũng sẽ không đi tìm Từ Tô, ngài để cho tôi quay về nhân gian đi, tôi sẽ an phận thủ thường, sẽ không gây ra bất cứ chuyện gì nữa.”

Nàng tuy không biết lãnh cung là như thế nào, chỉ biết, nhất định không phải là địa phương tốt, nhớ đến lúc xem phim cổ trang, lãnh cung trong hoàng cung lạnh l u ám, chắc có lẽ không khác nhau đâu, để cho nàng phải chết già cả đời ở nơi đó, chỉ bằng giết nàng, hoặc cho nàng trở về nhân gian sống cuộc sống như trước kia. Nhân gian là nơi phồn hoa, muốn cái gì không có? Nếu Long Vương cho nàng ta chút ít tiền nàng cũng không cần phải lo lắng gì cả. Hiện tại, nàng chân chính có thể cảm nhận được cái gì gọi là hối hận đến chết mất.

Ý định của Vu Mẫn là không sai, đáng tiếc, Long Duệ đã không có tính nhẫn nại, càng không muốn bàn về vấn đề này nữa, hẳn là người cương quyết, khi đã ra ý định vĩnh viễn sẽ không thể thay đổi.

Hồng Tuyền đau đến nói không ra lời, nếu không nàng cũng sẽ đi cầu xin, khi nghe đến nơi này, nàng đã cảm thấy không có thiên lý, đừng nói những chuyện khác, cho dù vẫn có người hầu hạ, nhưng đến chết vẫn ở chốn đó, nàng không cam tâm.

“Mệnh lệnh của bốn vương ban ra không thể thu hồi, các người tự giải quyết cho tốt đi, từ hôm nay trở đi, nếu để cho bốn vương phát hiện các người không an phận một lần nữa, bốn vương sẽ không dễ dãi như lần này đâu.” Long Duệ lạnh lùng nói, âm trầm nhìn các nàng, đám phá hư chuyện tốt của hần, các nàng có mười cái mạng cũng không đủ.

Vu Mẫn thiếu chút nữa tuyệt vọng ngất xỉu đi, chỉ thấy nàng mềm nhũn tê liệt ngã xuống trên mặt đất, thật lâu không thể hoàn hồn, thật lâu không thể nói lời nào, tim của nàng thiếu chút nữa không thể đập tiếp nữa.

Hồng Tuyền về mặt cũng tuyệt vọng, ánh mắt lộ ra tro tàn, nàng thật sự là thông minh một đời, hồ đồ nhất thời a, nàng vốn tưởng rằng đối thủ lần này chẳng qua là một nhân loại, không nghĩ tới đối thủ quả thật không chỉ là một nhân loại, nhưng nhân loại này cố tình không phải bất luận kẻ nào, mà là Từ Tô. Nữ nhân này từ khi sinh hạ tiểu kim long, nàng đã không phải là người thường, mà là Long Hậu mỗi người cũng không dám đắc tội. Quan trọng hơn phụ thân của Bảo Bối lại không phải là người khác, lại chính là Long Duệ mà các nàng đang tranh đoạt.

Sao nàng không suy nghĩ cho kỹ, Long Duệ có bao giờ nở xuông tay với mẹ con nàng ấy? Long Duệ sẽ không cần hai mẹ con nàng ấy sao? Cho dù không cần, cũng không dám tức giận với hai mẹ con bọn họ, ngay cả nửa điểm bất kính cũng không có thể có. Tiểu Kim Long có nhận hần hay không hần vẫn một mực đi theo. Nếu Từ Tô chán ghét hần, không cho Tiểu Long Nhi nhận cha, như vậy Long Duệ không chỉ nửa điểm cơ hội tiếp cận con cũng không có, đừng nói đến đem vinh quang về cho Long tộc.

Càng nghĩ, Hồng Tuyền cũng không nên cùng Từ Tô đối nghịch, càng không thể đắc tội nàng. Long Vương cũng không dám đắc tội, vậy nàng đắc tội cái gì? Đây không phải tự mình chuốc lấy cực khổ sao? Đây không phải muốn chết là cái gì.

Đáng tiếc, đến khi hai nữ nhân nghĩ thông suốt, thì đã quá muộn. Long Duệ là sẽ không sửa đổi, chỉ vì Long Duệ nghĩ đến, nếu để cho Từ Tô biết hần đối đãi hai người không tốt, còn không bằng đem các nàng nhốt tại lãnh cung trong Long Cung, vẫn như cũ để cho các nàng vẫn hưởng thụ cuộc sống ảm y ngọc thực, coi như đang nuôi sống hai phế nhân là được rồi.

Long Cung lính tôm tướng cua, cùng với tất cả các cung nữ trong lúc này tiếp nhận được mệnh lệnh của Long Vương, một đội lính tôm tướng cua áp giải Vu Mẫn cùng Hồng Tuyền đến lãnh cung sau khi trở về, hần mới nhanh chóng rời khỏi Long Cung, lập tức trở lại nhân gian.

Hần rời đi là bầu trời tối đen, đến khi trở lại bầu trời đã hừng sáng, nhanh chóng lại vào phong bếp làm bữa sáng, hần cũng không nghĩ muốn lại làm cho nàng phát hỏa.

Đang lúc Long Duệ xử trí hai nữ nhân của mình, Long Triệt nản lòng thoái chí về tới chính Long Cung của mình, đầu ngã vào long vị không nói một lời.

Long Trạch cùng Long Dịch lo lắng không thôi ngồi ở bên cạnh hần. Nhưng gì nên khuyên, nên nói nên làm, họ cũng đã tận sức, hiện tại họ không thể giúp gì chỉ có thể dựa vào chính bản thân hần mà thôi.

Nhưng mà, làm cho Long Trạch cùng Long Dịch trăm ngàn lần cũng thật không ngờ chính là, Long Triệt sa sút ngồi ở long vị một ngày một đêm, cái gì cũng không nói, cái gì cũng không làm, chính là ngồi im lặng giống như một pho tượng.

Long Trạch cùng Long Dịch rốt cuộc ngồi không yên, nếu hần sinh khí, nắng chửi người, hần khóc, bọn họ còn có thể yên tâm, nhưng mà cho tới nay, đại ca của hần vốn luôn trầm tĩnh thành thực, ôn nhu nghiêm túc lại có thể xảy ra những chuyện như thế này, thật sự không thể ngờ tới được.

Trong lúc hai người còn đang do dự không biết có nên khuyên bảo hần hay không, cuối cùng về mặt của Long Triệt cũng buông lỏng, con mắt hần cũng bắt đầu chuyển động, nhưng về mặt vẫn như cũ, không hề thay đổi chút nào.

Cũng không thèm nhìn Long Trạch và Long Dịch đang ở phía dưới, về mặt hần âm trầm, lạnh lùng quát nhóm thủ hạ binh tôm tướng cua: “Đi, mang Trần Châu đến gặp Bốn Vương.” Giọng điệu của hần lạnh đến nỗi làm cho người ta sợ hãi, làm cho người ta không rét mà run.

Binh tôm tướng cua nghe được mệnh lệnh của hần, lập tức vội vàng chạy đi chấp hành mệnh lệnh, chỉ chốc lát sau, dưới ánh mắt nghi hoặc của mọi người, cuối cùng Trần Châu đã xuất hiện trong tầm mắt của tất cả mọi người.

Tất cả mọi người đều không biết Long Triệt kêu mang Trần Châu đến là có ý gì, chỉ là trong lòng không hề có dự cảm tốt, chỉ sợ đây không phải là chuyện tốt lành gì.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, vừa thấy Trần Châu bước một bước vào Long Cung, ánh mắt của Long Triệt càng trở nên lạnh liệt, càng trở nên âm trầm. Lạnh lùng nhìn Trần Châu đang từng bước đi tới, không chờ nàng hành lễ, hắn liền dung giọng nói giống như ma quỷ ra lệnh: “Cởi hết quần áo ra.”

Trần Châu nghe như vậy thì không khỏi ngẩn người ra, kinh ngạc không thôi khi nhìn thấy vẻ mặt lãnh khốc vô tình của hắn, không rõ hắn bị làm sao vậy?

Toàn thân Trần Châu run rẩy, sợ hãi không dám ngẩng đầu lên. Lời nói của Long Triệt làm cho nàng thống khổ vạn phần, lại làm cho nàng sợ hãi, không thể chịu đựng nổi.

“Bốn Vương kêu cởi quần áo có nghe hay không? Đừng để Bốn Vương phải nói lại lần thứ hai.” Long Triệt không kiên nhẫn, lạnh lùng nói. Ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm nàng, hắn đem tất cả tức giận phát tiết lên thân thể nàng. Không, phải nói nàng là đầu số gây nên tất cả mọi chuyện, nàng chính là nguyên do làm cho Tử Tô rời đi hắn, cho nên, hắn hận nàng, thống hận, căm giận, chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 12: Bộ Tộc Kim Long Thần Bí [2]

Nam nhân trung niên vẫn trầm mặc như cũ đứng trước ảo ảnh, nhìn chăm chú vào Tiểu Long Nhi. Tử Tô cùng Long Duệ vừa mới lay động, bọn họ đang tìm Cung điện Kim Long, chỗ ở của bộ tộc Kim Long thần bí. “Chúng ta có nên đem Tiểu Kim Long trở về?” Nam nhân trung niên thứ ba chần chờ dò hỏi, bởi vì chỉ cần có Kim Long tồn tại, bọn họ liền phải chỉ dẫn trở về, mà Kim Long là không thể kế thừa Long vị Long tộc, thân mình Kim Long so với Long tộc cao hơn một bậc, địa vị trên cả Long Vương cho nên bộ tộc Kim Long hoàn toàn đối với Long vị không hứng thú, thân mình bọn họ cùng Long tộc cùng một nhịp thở, có quan hệ huyết mạch thâm sâu.

Kim Long có thể nói, là thần hộ vệ của Long tộc.

Nghe được nam nhân trung niên nói, hai nam tử còn lại liền trầm mặc, bọn họ nhìn nhau một hồi lâu, hai nam tử cùng chậm rãi lắc đầu. “Hiện tại không được, vẫn là để cho bọn họ tự mình tìm đi. Chúng ta nên hướng tộc trưởng bẩm báo cho thỏa đáng, để tộc trưởng quyết định.” Nam tử trung niên lớn nhất cuối cùng hạ quyết định nói.

Hai nam tử còn lại không có ý kiến, vì thế nhìn ba người biến mất ở Nam Hải, ở chỗ Đông Hải tiếp tục tìm kiếm, Ba nam nhân đối với Tiểu Long Nhi ấn tượng phi thường sâu sắc, không chỉ có bởi vì thằng bé là nhân Long kết hợp, hơn nữa có lực lượng cường đại, hơi thở khủng bố, tại sao một tiểu Kim Long mới sinh lại có một thực lực mạnh mẽ như thế, không biết sau khi trưởng thành sẽ là bộ dáng gì nữa.

Ba nam nhân ngờ ngác suy nghĩ trong chốc lát, liền cùng nhau rời đi. Kỳ quái là bọn họ cũng không phải ở hải lý tới lui bay lượn tuần tra, mà là tựa như ở trên đất bằng hành tẩu vậy, từng bước một tiến sát.

Mà ngay tại bên cạnh ba người bọn họ, có vô số loại cá phát sáng không biết tên lui tới tuần tra, bọn họ đi từng bước từng bước, liền có con cá ở trước mặt bọn họ, thay bọn họ chiếu sáng, rất xa nhìn lại, giống như ở một dãy ngân hà.

Đi rồi một hồi lâu sau, đường cũng càng ngày càng trống trải, chỉ thấy cách đó không xa không hề thiếu núi giả thủy tinh, những đám san hô rộng lớn, còn có một dòng sông lung linh với ánh sáng màu bạc bên trong có rất nhiều chú cá xinh đẹp đáng yêu khéo léo đang bơi, đuổi bắt nhau thật sự vui vẻ. Ven đường vô số vỏ sò được mở ra khép lại, bên trong có chứa những hạt trân châu thật lớn phát sáng, lấp lánh ánh sáng bạc, trên mặt được là thủy tinh trong suốt chạy dài, ánh lên những sắc màu rực rỡ, những đám tảo biển đang đung đưa theo nhịp sóng vỗ y như những cánh hoa đang dập dờn trước gió. Bên đường có một đóa hoa biển xinh đẹp thoát tục tô điểm thêm cảnh sắc vốn đã muôn phần kiêu diễm, tản ra hương thơm thoang thoảng tươi mát.

Con cá thấy ba nam nhân chiếu sáng đường đến nơi này liền thôi lui, không biết đã bơi về hướng nào, chỉ thấy trước mặt đã rộng mở trong sáng.

Khi ba nam tử đi mất đường thủy tinh, đột nhiên không biết từ nơi nào xuất hiện ba vị thiên tiên xinh đẹp, thanh nhã tú lệ, dáng đi nhẹ lướt như bay, thần khí ôn nhu, những nữ tử mặc bộ xiêm y trắng thanh nhã. các nàng trang sức giống nhau, ánh mắt lưu chuyển, khóe miệng mỉm cười, môi đỏ mọng, không có nhiều đồ trang sức, chỉ có mấy viên Trân Châu làm đẹp sợi tóc.

“Thỉnh an ba vị đại nhân.” Kia ba thiên tiên nữ tử xinh đẹp thanh âm thanh thúy như chim oanh, nghe vào trong tai cực kì êm ái. Chỉ thấy ba nàng hơi hơi hướng tới ba trung niên nam tử đang hành lễ, nói.

Ba nam tử cũng mỉm cười ôn hòa, hướng các nàng gật gật đầu, nam tử lớn tuổi liền cười nói: “Hải Châu, Hải Yến, Hải Hoa, tộc trưởng ở đâu?”

Ba nữ nhân sau khi đã thi lễ xong, liền tránh sang một bên nhường đường, đứng ở ven đường, lúc này nghe được câu hỏi, nữ tử kêu Hải Châu liền ôn nhu ứng tiếng nói: “Kim Vũ đại nhân, tộc trưởng đã trở lại.”

Ba nam nhân nghe xong, không khỏi cao hứng, cước bộ không khỏi bước nhanh hơn, đi về phía trước.

Chỉ thấy phía trước, quanh co khúc khuỷu, kì sơn dị thạch, cách đó không xa, đó là đền được rực rỡ, tiểu kiều lưu thủy, cuối cùng mới xuất hiện một tòa kim bích huy hoàng, khí thế bàng bạc, cung điện khí thế cao ngất.

Đình Cung điện là ngôi lưu ly, bên trên là những góc cong mái nhọn, đủ màu sắc rực rỡ, có vẻ cực kì đồ sộ.

Ba nam tử nhanh chóng bước qua cây cầu nhỏ phía trước cung điện, đi trên đường thủy tinh, chưa kịp đến cửa cung điện, từ xa đã nhìn thấy trung tâm cung điện có đề ba chữ vàng thật to: Kim Long điện. Nơi này là nơi ở của bộ tộc Kim Long thần bí. Sống và sinh hoạt tại chỗ sâu trong biển thuộc tầng thứ hai hải vực, cùng với các hải vực bình thường khác có giăng một kết giới nhìn không thấy.

Phía trước Kim Long điện, hai bên trái phải đang đứng hai đội lính tôm tướng cua, mặt bọn họ không chút thay đổi, thẳng tắp đứng, không nhúc nhích, thần thánh cũng không thể xâm nhập.

Nhìn thấy ba nam tử từ xa bước nhanh đến, lính tôm tướng cua nhóm này cư nhiên nhìn không chớp mắt cũng có thể cảm nhận được hơi thở ba người bọn họ. Bọn họ chưa tới trước mặt, bọn họ liền tất cung tất kính hô: “Thỉnh an ba vị đại nhân.”

Ba nam tử hơi hơi gật đầu, tiếp tục đi về phía trước, đi theo bọn họ phía sau ba vị nữ tử tiến đến nghênh đón kia, các nàng nhắm mắt theo đuôi đi theo. Cửa lớn của cung điện vốn dĩ đang đóng chặt, ngay lúc bọn họ vừa bước đến, bỗng nhiên chậm rãi mở ra từ bên trong.

“Hoan nghênh ba vị đại nhân hồi cung.” Chỉ thấy cửa lớn cung điện kia mở ra, bên trong truyền đến thanh âm êm tai dễ nghe, giọng nữ chính tề thanh thúy.

Ba nam tử mặt lộ vẻ mỉm cười, nhanh chóng bước vào cửa lớn của cung điện, gặp được bên trong nghênh đón ở bên hai sắp xếp cùng Hải Hoa, Hải Châu, Hải Yến vô cùng xinh đẹp động lòng người, bọn nữ tử quần áo phụ tùng giống nhau như đúc.

Cùng bên ngoài cảnh vật bất động là, bên trong xa hoa vạn phần, nhưng đồng thời cũng thực trang nghiêm, yên lặng. Trong cung điện, lính tôm tướng cua không ít, cung nữ không ít, nhưng mỗi người đi lại đều không phát ra âm thanh, ngay cả tiếng hít thở cũng dường như không thể nghe thấy.

Trong cung điện, tầng tầng lớp lớp, những dãy cung điện lộng lẫy nối đuôi nhau, bên trong có cung điện, trong cung điện có những tòa cung nhỏ hơn, từ bên ngoài nhìn vào hoàn toàn không thể nhìn thấy bên trong lại vô cùng rộng rãi như thế, người đồng thể mạnh, công trình kiến trúc vừa đẹp vừa tinh xảo, quả thực có thể dùng tới từ tài năng thần bút để hình dung.

Ba nam tử sau khi tiến vào cung điện, phía trước liền xuất hiện thêm ba nữ tử tuyệt sắc khác, các nàng hơi hơi hướng bọn họ hành lễ, sau đó đi tới trước mặt bọn họ dẫn đường. Mà ba nữ nhân vẫn theo ở phía sau bọn họ Hải Yến, Hải Châu, Hải Hoa lúc này cũng chậm rãi hướng phía sau lưng bọn họ hành lễ, sau đó chậm rãi lui xuống.

Chỉ chốc lát sau, sáu người bọn họ rốt cuộc đi tới cung điện chính, mà trước cửa chính cung, bọn lính tôm tướng cua từ xa xa nhìn thấy bọn họ, liền cúi người thi lễ, đứng ở một bên hai vị tuyệt sắc nữ tử trong đó một vị còn lại là bước nhanh tiến vào bên trong.

Ba nữ tử dẫn bọn họ tới nơi này liền lập tức lui xuống, ba nam nhân im lặng đứng ở trước cửa cung, cùng đợi gọi đến.

Chốc lát sau, nữ tử bước vào bên trong bẩm báo liền vội bước đi ra, đi tới trước mặt ba nam nhân, chậm rãi hướng bọn họ hành lễ, mỉm cười nói: “Tộc trưởng thỉnh ba vị đại nhân đi vào.”

Ba nam tử liền đối với nàng mỉm cười, nàng kia vội vàng xoay người đi ở trước mặt bọn họ, dẫn đường tiến nhập chủ cung. Chủ cung cùng bên ngoài hoàn toàn không giống nhau, sàn hoàn toàn được t bằng bạch ngọc, cột cũng là thủy tinh, bên trên thủy tinh có điêu khắc hình rồng đang bay lượn xung quanh những đám mây. Chính cung rộng lớn vô cùng, ngoài Long vị đang đặt ở giữa chính cung, bốn phía xung quanh căn đây dạ minh châu lớn nhỏ chiếu sáng lấp lánh.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phương Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 101: Giải Thích

Long Duệ mang theo Tiểu Long Nhi cùng Tử Tô đi tới một bờ biển không người, lúc này Tử Tô đã dần trở nên bình tĩnh, giờ tay ôm lấy Tiểu Long Nhi, khôi phục bình tĩnh.

“Cám ơn anh, chúng tôi phải về nhà.” Cảm xúc đã ổn định, nàng liền khách khách khí khí nhìn hấn nói, sau đó thần nhiên nhìn hấn một cái, liền xoay người đi.

Long Duệ kinh ngạc, vội vàng gắt gao đuổi theo sau. “Cô tại sao lại đào hôn? Long Triệt đang rất buồn, bây giờ đang tìm cô ở khắp nơi.” Vốn dĩ hắn thấy nàng đào hôn mà cảm thấy mừng thầm, nhưng chỉ có thể nói được như thế. Và hắn lập tức hối hận, muốn bịt cái miệng ngốc nghếch của mình lại.

Từ Tô không hề dừng chân, tiếp tục đi về phía trước, làm như không nghe thấy hắn nói gì, nàng cũng không cần giải thích gì với hắn, hơn nữa nàng cũng không muốn nói gì.

Tiểu Long Nhi ngoan ngoãn nằm trên lưng nàng, ngay lúc thăng bé buộc phải trốn đi, bé đã biết mình đã phạm sai lầm rồi, không nên làm như vậy, mẫu hậu lo lắng sợ hãi, bé đều cảm nhận được.

“Ta nghĩ cô nên tìm Long Triệt để giải thích rõ ràng, cho dù cô thực sự không muốn gả cho huynh ấy, nhưng cô cũng phải nên nói với huynh ấy, đừng để huynh ấy tốn thời gian và sức lực để tìm cô, cô cũng không cần trốn đông trốn tây như vậy. Cứ như vậy cô có thể chịu đựng được bao lâu? Đối với huynh ấy, hay đối với cô đều không tốt.” Long Duệ không buông tha cho nàng, theo sát ở phía sau nàng, mặc kệ nàng có nghe hay không, lại nhai nói mãi.

Từ Tô rút cuộc dừng bước, quay đầu nhìn hắn trong chốc lát, sau đó không thêm nói gì cứ đi thẳng về phía trước.

Lần này, Long Duệ không nói gì, chỉ là đi theo phía sau giữ một khoảng cách nhất định.

“Bảo Bối, chúng ta về nhà.” Từ Tô không biết nơi này là chỗ nào, không biết phương hướng, không biết ở địa phương nào, đành phải nhìn Tiểu Long Nhi ở trong lòng nói.

Tiểu Long Nhi ngoan ngoãn gật gật đầu, ôm nàng sau đó tay nhỏ bé vung lên, ngay lập tức, nàng chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cảnh sắc tựa hồ xẹt bay nhanh qua, chỉ chốc lát sau, nàng liền đứng ở trong phòng mình thuê.

Về nhà, nàng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, rốt cuộc cũng thả lỏng tâm, không còn lo lắng nữa, liền phát hiện phía sau đi theo một cái đuôi là Long Duệ.

“Anh tới làm gì?” Nàng không hồn giận nói, không nghĩ tới hắn theo tới.

Long Duệ lập tức bày ra một bộ mặt dày mày dạn, cười mà không đáp, bộ dáng nghiêm mặt, lầy lờn.

Tiểu Long Nhi bị vẻ mặt của hắn làm cho nở nụ cười, lập tức khanh khách cười ra tiếng đến, phi thường thích bộ dáng của hắn.

Từ Tô nghiêm mặt lại, mặt không cười, cho dù nàng là phụ thân thân sinh của con mình, nhưng nàng không thể có hảo cảm với hắn được, bắt đầu từ ngày nhìn thấy hắn đến giờ nàng vốn dĩ không hề thích hắn.

“Kỳ thật, cô thật sự nên cùng Long Triệt nói rõ ràng, ta tin chắc huynh ấy sẽ hiểu mà.” Long Duệ không quên lại nhắc thêm một câu, nói rất thành thật.

Từ Tô không nói gì, cái gì cũng không nói, ôm Tiểu Long Nhi đi nấu cơm, bỏ lại một mình hắn tay chân lóng ngóng, bối rối thật sự.

Suốt một ngày lo lắng mệt mỏi, Từ Tô ôm ngủ say Tiểu Long Nhi nằm ở trên giường, bên ngoài Long Duệ lại nằm lì không đi, đang ngủ ở bên ngoài phòng khách.

Không biết vì cái gì, đến khi nàng bình tâm lại, nàng liền không tự chủ được nhớ tới lời nói của Long Duệ, quả thật trốn đông trốn tây không phải biện pháp, dù sao cũng phải đối mặt với vấn đề thực tại, mà nàng cũng không muốn cùng Long Triệt từ nay về sau trở thành người lạ không thể đối diện nhau. Càng nghĩ, nghĩ mãi, rốt cuộc nàng cũng chìm trong giấc ngủ mộng lung, mơ màng, nhưng trong lòng âm thầm đã có tính toán.

Trầm mặc hai ngày, Long Duệ đương nhiên cũng là một tác cũng không rời, sợ hắn vừa đi, bọn họ sẽ giống như tan mất, quả thật đúng là như vậy.

Đến ngày thứ ba, sắc mặt của Từ Tô hơi tốt một ít, do dự đã lâu, lúc này mới mở miệng nói: “Long Duệ anh giúp tôi tìm Long Triệt, tìm một chỗ, tôi muốn nói chuyện với anh ấy.” Nói xong câu đó, lòng của nàng đột nhiên thả lỏng một chút, giống như chấm dứt được tâm sự u uẩn mà nàng đã dằn dặt suốt.

Long Duệ vui sướng vạn phần, nàng rốt cuộc cũng nghĩ thông suốt, thật sự là quá tốt. Cao hứng hắn liền tục đáp: “Được, được, không thành vấn đề, ta lập tức thay cô đi an bài.” Nói xong, liền hưng phấn muốn rời đi, nhưng lại bị nàng gọi lại.

“Đừng cho anh ấy biết tôi hiện tại đang ở nơi nào.” Nàng đặc biệt nhờ vả hơn nữa dằn dò nói, vẻ mặt lo lắng, trong lòng cũng là không yên bất an, không biết làm như vậy là sai hay là đúng.

Long Duệ không ngừng gật đầu, chỉ cần nàng muốn đi đối mặt giải quyết vấn đề này một lần cho xong, cho dù nàng quyết định như thế nào thì hắn cũng không có vấn đề gì, hắn không muốn huynh đệ hắn cứ tiếp tục dây dưa mãi. Sau đó, hắn liền hấp tấp đi an bài.

Khi hắn tìm được Long Triệt, Long Dịch cùng Long Trạch và hắn đang khổ sở tìm kiếm hai mẹ con Từ Tô khắp nơi, đáng vẻ ba người đầy vẻ mệt mỏi.

“Long Duệ, huynh rút cuộc đến đây, huynh tới giúp huynh ấy đi, chúng ta thật sự không khuyên nổi.” Hắn vừa vừa xuất hiện ở trước mặt bọn họ, Long Dịch liền vẻ mặt cầu xin khóc thét nói. Nhanh chóng nắm úp sắp trên người hắn, biểu tình vạn phần thống khổ.

Suy nghĩ lại, hắn mấy hôm nay, không được ăn no, không được ngủ đủ, uống cũng không đủ để giải khát, còn đi theo Long Triệt tìm kiếm mãi không ngừng, không biết mục đích, không biết phương hướng, mệt chết hắn, bức hắn đến sắp chết mất thôi.

Long Triệt thấy hấn đi vào, tuyệt không kinh ngạc, cũng không thèm nhìn tới hấn, tiếp tục đi về phía trước đituy rằng về mặt tang thương cùng mỗi một, nhưng là hấn vẫn như cũ kiên trì.

Long Trạch một câu cũng không nói, một chết đi, thực khổ, nhưng hấn có thể hiểu hiện tại Long Triệt đang nghĩ gì, khuyên cũng khuyên, nói cũng nói, đành phải chờ hấn tự mình hết hy vọng.

“Long Triệt, đệ đến, là Từ Tô bảo đệ đến để nhắn với huynh một chuyện.” Hấn nhìn không được nói, biết mình đến đây là đúng.

Hấn vừa nói xong, giây tiếp theo Long Triệt giống như gió xoáy bay đến trước mặt hấn, nắm chặt cổ áo hấn, hung tợn nói: “Đệ nói cái gì? Đệ biết nàng đang ở đâu? Nàng bảo đệ tới tìm ta?” Hai mắt hấn đỏ bừng, lại kích động vừa tức vừa giận, vừa đau lòng thật nhiều.

Tại sao? Tại sao? Tại sao Long Duệ lại biết nơi ở của nàng? Tại sao nàng tìm là Long Duệ, mà không phải hấn? Nàng thực sự chán ghét hấn sao? Nàng thật sự quyết định vĩnh viễn rời khỏi hấn sao? Long Triệt cảm thấy bất lực, trong tâm hấn nổi lên cảm giác trống rỗng, hoang vắng, bi thương.

“Đúng vậy, cô ta đang ở đâu? Tại sao bảo huynh đến tìm chúng tôi? Cô ta không biết tự mình đi tìm sao? Tiểu Long Nhi cũng có thể tìm được chúng tôi a?” Long Trạch cũng lải nhải chất vấn nói, trong lòng thương xót Long Triệt, muốn bênh vực kẻ yếu, bước nhanh đến.

Long Duệ không nói gì để chống đỡ, hấn biết bọn họ hiểu lầm chính mình, nhưng là hấn không biết giải thích như thế nào, nói với bọn họ như thế nào họ, hấn cũng là trong lúc vô ý gặp gỡ bọn họ. Hấn đơn giản đem chuyện chính mình ngày đó gặp gỡ bọn họ nói rõ chân tướng, nhất ngữ nhất thập, nói thật rành mạch, hấn không muốn giữa các huynh đệ lại phát sinh thêm chuyện hiểu lầm.

Hấn vừa nói xong, ba nam nhân đều trầm mặc, trong ánh mắt bọn họ, có hoài nghi, có trầm tư, bất an, sợ hãi và không biết nên làm như thế nào.

“Nàng muốn cùng ta nói rõ ràng?” Cuối cùng, vẫn là Long Triệt đánh vỡ trầm mặc, nói giọng khàn khàn.

Không ai biết, giờ phút này hấn có bao nhiêu đau, bao nhiêu khó chịu, bức bối như thế nào.”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 102: Thực Xin Lỗi

Long Duệ gât gât đầu, hấn không biết như thế nào, hiện tại Long Triệt tựa hồ bởi vì chuyện này đang hiểu lầm chính mình, có lẽ huynh ấy cho rằng mình không nên nhúng tay vào.

Long Triệt trầm mặc thật lâu sau, hấn trong lòng rất muốn nàng, rất lưu luyến nàng, thậm chí nghĩ chạy nhanh tìm được nàng, sau đó hào hào cùng nàng giải thích, chỉ cần nàng cao hứng, bất cứ cái gì hấn đều có thể đáp ứng nàng.

“Nàng ở nơi nào? Ta muốn đi gặp nàng.” Long Triệt vội la lên, cầm lấy bờ vai của hấn.

Long Duệ lắc đầu, về mặt xin lỗi, bất an mở miệng: “Nàng không cho ta nói, nàng chính là muốn tìm một nơi, sẽ cùng huynh nói rõ ràng. Ta cũng đã đồng ý với nàng, không thể nói cho bất luận kẻ nào.” Đây là điều kiện duy nhất của nàng, hấn làm sao dám cãi lời, nếu là nàng chạy thoát, hấn cũng sẽ không dễ dàng tìm được bọn họ như vậy.

Long Triệt vô cùng tức giận, ánh mắt hiện lên vẻ nguy hiểm, hấn vẫn luôn tao nhã, ôn hậu, tính tình vô cùng tốt, nhưng cũng không nói lên hấn không có cảm xúc, không biết tức giận, không truy cứu chuyện xảy ra.

Phanh.

Một nắm đấm vung lên đâm vào trên mặt anh tuấn soái khí của Long Duệ, Long Duệ không có phòng bị lập tức bị đánh đầu ngã bật về phía sau, máu tươi ứa ra, liên tục lui về phía sau vài bước.

“Long Duệ, đừng nói huynh không có cảnh cáo đệ, chuyện đệ đã xâm phạm Từ Tô, huynh đã muốn không truy cứu, nhưng đệ hiện tại cư nhiên còn muốn dụ dỗ nàng lần nữa, đệ muốn Tiểu Long Nhi, đệ sợ thằng bé sẽ về với long tộc Đông Hải, đệ hối hận, hiện tại đệ muốn cùng ta tranh, có phải hay không? Đệ thật là ti bi tiểu nhân.” Long Triệt âm trầm nói, ánh mắt lãnh khốc vô tình theo dõi hấn, nếu không phải Long Trạch cùng Long Dịch giữ chặt hấn, nói không chừng hấn sẽ đánh thêm mấy quyền nữa.

Long Duệ lau mũi chảy ra máu, không nói được lời nào nhìn Long Triệt trước mắt không không chế được, hấn biết hấn hiện tại nói cái gì cũng vô dụng. Hấn không phủ nhận dù bây giờ ý nghĩ ó xuất hiện ở trong đầu của hấn, nhưng hấn không muốn tranh với anh em, tùy ý Từ Tô và Long Nhi, lúc trước cũng vậy hấn đã để cho hai người lựa chọn đây thôi.

“Đệ đến là để chuyển lời giùm Từ Tô, đệ không bao giờ muốn phá hoại tình cảm huynh đệ của chúng ta từ trước đến nay. Nàng quyết định như thế nào, đệ chưa từng can thiệp qua, huynh cảm thấy nàng là một người tùy ý cho người ta sắp xếp hay sao?” Nếu như thật sự huynh nghĩ như thế, như vậy huynh hoàn toàn không hiểu nổi nàng. Khó trách nàng lại đào hôn, khó trách nàng lại bỏ huynh mà đi, thậm chí không muốn gặp huynh.” Long Duệ lạnh lùng nói, Long Triệt thay đổi, trong lòng hắn không biết nên hình dung loại cảm giác này như thế nào.

“Câm mồm, Long Duệ, huynh không cần nói thêm nữa.” Long Trạch gấp tỉnh thể không đứng, vội vàng lên tiếng ngăn cản quát lớn, sợ không chỉ có đánh nhau, e là sẽ phá hoại tình cảm huynh đệ bao lâu nay chưa hề xích mích. Vì một nữ nhân, đáng giá sao?

Long Dịch cũng vội vàng khuyên nhủ: “Đúng vậy, đúng vậy, đệ thấy trước tiên nên xem nàng nói như thế nào đi, không phải cái gì cũng sẽ biết sao?” Long Dịch trong lòng cũng là nói, nữ nhân này rất đáng giận, cứ nhiên làm cho hai vị Long Vương vì nàng đánh nhau, vì nàng mà tổn thương hòa khí, một nữ nhân như vậy nhất định sẽ làm sẽ làm Long tộc nổi phong ba.

Lời của hai người bọn họ lập tức làm cho Long Triệt đang trong cơn giận dữ không khống chế được phục hồi lại bình tĩnh, Từ Tô quả thật sẽ không là một người dễ mặc cho người ta xếp đặt, nàng lại càng không thể thích Long Duệ, điểm này hắn biết rõ.

“Nàng ở nơi nào? Nàng khi nào thì gặp ta?” Tinh táo lại, hắn liền hỏi. Nóng vội muốn nhìn thấy nàng, muốn cùng nàng giải thích rõ ràng.

Long Duệ đang muốn trả lời, đột nhiên trên mặt lại lộ ra vẻ không thể tin được, trong mắt của bọn họ nhìn thấy thật sự cổ quái, sau đó mới nghe được hắn nói: “Bây giờ nàng đang ở đây.”

Lời nói của hắn làm ba nam nhân tinh thần chấn động, hai mặt nhìn nhau, nhanh như vậy, xem ra là có Tiểu Long Nhi giúp. Không nghĩ tới Tiểu Long Nhi vậy mà có sức mạnh cường đại đáng kinh ngạc đến như vậy, không cần tu luyện, thế nhưng đã giúp nàng tránh khỏi sự truy tìm của bọn họ, hiện tại lại mang theo nàng đi vào nơi này.

Quả nhiên chỉ chớp lát sau sau, trước mặt bọn họ liền xuất hiện bóng dáng Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô. Bọn họ vừa xuất hiện, Long Triệt liền bước tiến lên, gắt gao nắm lấy hai v

“Tô nhi, ta tìm nàng thật khó a, nàng rốt cuộc đã đi đâu vậy?” Hắn không trách cứ nàng, chính là dùng giọng điệu tràn đầy lo lắng hỏi.

Từ Tô vì theo Tiểu Long Nhi xuyên qua khoảng không thời gian tàng hình bay đến đây, vẫn chưa kịp phục hồi tinh thần, giây tiếp theo liền bị thanh âm người khác gắt gao nắm lấy, dọa nàng bị một cú sốc, theo sau nghe được quen thuộc của Long Triệt, nàng mới biết được không phải người khác đứng là hắn, bên tai cũng nghe đến thanh âm của hắn.

Nàng ngẩng đầu, lẳng lặng nhìn hắn, hắn gầy, hắn trở nên cần cỗi, hắn phong trần mệt mỏi, hắn đầy mặt bi thương. Đều là nàng, là nàng không tốt, là nàng thực có lỗi với hắn.

“Thực xin lỗi, Long Triệt. Thực xin lỗi.” Nàng thì thầm nói, không dám nhìn thẳng ánh mắt hắn, sợ chính mình vì áy náy mà chết mất.

Long Triệt muốn nghe không phải là lời giải thích của nàng, nếu nàng nguyện ý trở lại bên cạnh hắn, hắn nguyện ý sẽ làm tất cả, sửa tất cả, chỉ cần nàng vừa lòng.

“Tô nhi, vì cái gì? Vì cái gì phải rời khỏi ta? Chỉ cần nàng không đi, ta bất cứ thứ gì cũng đều nguyện ý sửa, chỉ cần nàng nói, ta nhất định sẽ làm được.” Nhìn nữ nhân trước mắt, hắn trong lòng dâng lên từng trận bi thương, khổ sở, thông khổ, yêu hận đan xen vào nhau, không cách nào hình dung được cảm giác hắn lúc này.

Từ Tô nghe vậy vẻ mặt lại khổ sở, nghẹn ngào, thật lâu mới tìm lại được giọng nói của nàng: “Long Triệt, tôi không thể ích kỷ, tôi biết anh đối với tôi tốt lắm, thật tôi không biết như thế nào đáp trả lại, nhưng là, nhưng là.....” Nàng nói không được nữa, chẳng người lẽ nàng thật sự có thể vì người khác mà buông tha người mình thích sao? Nàng là dễ dàng buông tay như thế sao? Nàng là người không thể dễ dàng tha thứ sao? Nhưng là, nàng là, thật là tính cách của nàng là không thể dễ dàng tha thứ cho việc cùng người khác chia sẻ một người nam nhân, và người này so với nàng còn hiền hậu hơn, thiện lương hơn nàng rất nhiều, sẽ không cùng nàng tranh, sẽ không gây trở ngại nàng cùng hắn, nàng vẫn là không thể chịu đựng được. Nàng không nghĩ muốn ép buộc chính mình, nói nàng ích kỷ cũng được, nói nàng quá phận cũng được, nàng tình nguyện thà kết thúc một lần, chịu đau đớn một lần, cho mọi chuyện hiện tại vẫn còn cứu vãn được nếu chấm dứt sớm. Chỉ là nàng thực sự cảm thấy có lỗi với hắn.

“Bất kể cái gì? Nàng nói đi? Chỉ cần ta có thể làm được, cho dù ta không làm Long Vương này cũng được.” Long Triệt nóng nảy, không ngừng truy vấn nói.

Lúc này, Từ Tô rốt cuộc không sợ nhìn thẳng vào hắn, trịnh trọng nói: “Long Triệt, tôi thực xin lỗi anh. Tôi không thể cùng nữ nhân khác chia sẻ cùng một nam nhân, tôi càng không thể bởi vì sự xuất hiện của tôi mà thương tổn một nữ nhân thiện lương như thế, tôi làm không được, có thể anh nói anh không yêu nàng, nhưng nàng yêu anh, vô cùng yêu anh, so với tôi thì hơn rất nhiều, tôi cũng mến anh, nhưng tôi không thể làm tổn thương nàng, tôi không thể ích kỷ như vậy, chúng tôi đều là phận nữ nhân, tôi hiểu tâm trạng của nàng, ta hiểu sự đau khổ và khổ sở của nàng. Chuyện như vậy, tôi làm không được. Cho nên, thực xin lỗi, tôi mới có thể đào hôn, tôi mới có thể rời khỏi anh. Tôi là người phạm, cảm tình của nhân loại so với bất luận kẻ nào cũng đều phức tạp hơn rất nhiều, có lẽ về sau tôi sẽ hối hận, nhưng giờ khắc này, tôi sẽ không hối hận. Anh cứ xem như chưa từng gặp tôi, tôi thực xin lỗi anh, anh hận tôi cũng được, giận tôi cũng được, tôi không hề có nửa lời oán trách anh.”

Lời của nàng vừa nói xong Long Triệt liền vội vàng xen vào “Ý em nói là Trần Châu, đúng hay không? Ta cùng nàng không có gì, ta không thương nàng, ta thật sự không thương nàng, chưa từng có, Tô nhi, ta chỉ yêu một mình em, em không thích nàng, ta đưa nàng đi, nếu không ta sẽ đưa em rời khỏi Long Cung, em muốn đi đâu, ta sẽ đi theo em đến đó được không?” Hắn quả thực đang ăn nói khép nép cầu xin, thậm chí là ngay cả tôn nghiêm

một người nam nhân cũng không cần.

Long Duệ, Long Trạch, Long Dịch đứng một bên nhìn xem trọn mắt há hốc mồm, không thể tin được vào hai mắt của mình, lỗ tai, này, này, này thật là Long Triệt sao?

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 103: Long Duệ Theo Đuôi

Từ Tô kiên quyết lắc lắc đầu, làm sao có khả năng? Nàng không muốn một người nam nhân bởi vì nàng mà ăn nói khép nép đến tình trạng này, này không phải hấn, không phải là Long Triệt mà nàng quen biết.

“Long Triệt, anh có biết, điều tôi muốn không phải là chuyện này, Trân Châu là một nữ tử thiện lương nhất mà tôi đã từng gặp qua, nàng thực thích hợp với anh, tôi không thích hợp, trời sinh bản tính tôi vốn luôn đố kỵ, tôi không thể dễ dàng tha thứ. Nhưng anh muốn đưa cô ấy đi khỏi, tôi làm không được. Nếu như vậy, tôi tình nguyện đao âm i không bằng dứt khoát đau đớn một lần, thời gian sẽ làm mọi chuyện đều đi qua.” Nàng tận tình khuyên bảo nói, khên phục hấn đồng thời, kỳ thật cũng là đang khuyên phục chính mình. Nàng không biết, nàng còn có thể gặp được ai? Gặp gỡ một nam nhân yêu mình thâm sâu đến như vậy, nàng chạy đi đâu tìm được một nam nhân như thế?

Long Triệt không chịu, liền vì lý do nho nhỏ này, nàng thế nhưng có thể đào hôn, có thể không cần hấn, điều này làm cho hấn làm sao có thể chấp nhận được? “Không, đây không phải lý do, em không muốn theo ta cùng một chỗ, có phải bởi vì ta không phải là phụ thân thân sinh của Tiểu Long Nhi hay không? Hay là bởi vì em đối với Long Duệ nhớ mãi không quên? Trân Châu chỉ là cái cơ của em, đúng hay không?” Hấn càng nói càng kích động, càng nói càng khổ sở.

Từ Tô không nói gì, có lẽ nam nhân cùng nữ nhân là không giống nhau, quan điểm bất đồng, ý tưởng bất đồng, vị trí hoàn cảnh cũng không giống nhau. Có lẽ ở trong mắt, quan niệm bất an của nàng tựa hồ không phải lý do, nhưng là nàng thực sự để ý, chính là không có cách nào nhận.

“Thực xin lỗi, Long Triệt, tôi đã nói rồi, là lỗi của ta. Tôi rất ích kỷ, tôi chỉ muốn toàn tâm toàn ý yêu, không muốn cùng người khác chia xẻ. Trân Châu rất thiện lương, tôi không đành lòng thương tổn nàng, nàng là người tốt, anh cùng nàng ở chung một chỗ, sẽ hạnh phúc.” Nàng bình tĩnh nói, không nghĩ tiếp qua nhiều dây dưa không dứt, nàng nói xong, không nói gì thêm nữa.

Long Triệt tâm càng ngày càng lạnh, nàng vẫn tìm Trân Châu lấy cớ, không ngừng cự tuyệt hấn, trốn tránh hấn, bởi vì ngày trước hấn lưu Trân Châu lại, từng triệu Trân Châu thị tẩm?

“Em thật sự không muốn tha thứ ta? Không muốn theo ta trở về?” Hấn thanh âm đông cứng mà lạnh như băng, cả người dường như thay đổi thành một người khác mặt không chút thay đổi nhìn nàng, giống một cái dạng,

Từ Tô sững sốt một chút, sau đó lại không nói gì gật gật đầu, lòng của nàng thực lạnh, rất khó chịu, nhìn bộ dáng của hấn, nàng biết chính mình sai lầm rồi, có lẽ sẽ hủy hoại hấn.

Long Trạch cùng Long Dịch ở một bên lo lắng đề phòng, sợ Long Triệt vì quá tức giận mà dùng sức mạnh bắt người, hoặc là liều lĩnh, hai người chuẩn bị sẵn tùy thời đều có thể ra tay.

Chỉ có Long Duệ, hấn là người kì quái nhất trong ba nam nhân còn lại, khi hấn nghe được Từ Tô lần nữa lại cự tuyệt Long Triệt, đáy lòng của hấn không biết tại sao, thế nhưng lại dâng lên một cỗ vui mừng, khoái hoạt. Hấn cực lực che dấu, cực lực khống chế cảm giác vui sướng, không cho người khác phát hiện. Nhưng là, cảm xúc của hấn vẫn để cho Tiểu Long Nhi phát hiện, Tiểu Long Nhi đứng ở góc sáng sủa không ai chú ý, nhìn tình thế trước mắt, nhìn bốn nam nhân, ánh mắt của bé dừng lại ở trên người Long Duệ lâu nhất. Một nụ cười lén lút xuất hiện ở trên mặt bé, phụ vương thân sinh của bé thật sự rất đáng yêu, thật buồn cười nha.

Long Triệt tuyệt vọng, thất vọng rồi, tâm lạnh như băng. Hấn nghe được câu khẳng định của nàng, bình tĩnh nhìn nàng thật lâu, thật lâu. Cuối cùng thế nhưng không nói được lời nào, quay đầu rồi đi.

Hành động của hấn làm cho ba nam nhân đều ngây ngẩn cả người, không biết tại sao lại không như suy nghĩ của bọn họ? Long Triệt không nói cũng không giận, cứ như vậy bình thản rồi đi.

Từ Tô cũng sững sốt, nhưng mà lòng của nàng cũng thông khổ khó chịu, khi hấn dùng ánh mắt cực kỳ bị thương nhìn nàng, lòng của nàng thiếu chút nữa lại mềm hoá, nàng nghĩ định nói cho hấn biết, kỳ thật nàng cũng muốn cùng hấn ở chung một chỗ, nàng căn bản không nghĩ rồi đi hấn, nhưng nàng không thể nói, không thể làm. Chỉ có thể tro mắt nhìn hấn đi, biến mất ở giữa tầm mắt chính mình.

Long Trạch cùng Long Dịch cho nhau liếc mắt nhìn nhau, lại cùng nhìn thoáng qua biểu tình thống khổ Từ Tô, hai người thở dài một tiếng, không biết ai đúng ai sai. Lo lắng Long Triệt sẽ lại làm ra việc ngốc nghếch gì, hai người bọn họ không chút do dự bay theo hấn, biến mất ở trong tầm mắt bọn họ.

Bọn họ vừa đi, Từ Tô liền không tự chủ được tê liệt ngã xuống trên mặt đất, thật lâu không thể nói thành lời, chỉ ngơ ngác nhìn về hướng bọn họ biến mất, nước mắt không tiếng động mới rơi xuống.

Long Duệ cũng không theo sau, hấn vẫn đứng, vô thanh vô tức.

Tiểu Long Nhi cũng không tiến lên quấy rầy, im lặng để mặc nàng phát tiết, về sau sẽ tốt hơn. Mẫu hậu thật sự nằm ngoài dự kiến của bé, tuy rằng là do bé giúp đỡ nhưng cũng là do mẫu hậu cương quyết.

Không biết qua bao lâu, Từ Tô mới chậm rãi bình phục tâm tình, chậm rãi đứng lên, lau khô nước mắt, mới nhìn hướng Tiểu Long Nhi.

“Bảo Bối, chúng ta đi trở về.” Hết thấy đều đã xong, nàng biết, hết thấy đều đã xong. Nàng hướng Tiểu Long Nhi vron tay, gất gao nắm lấy, trong lòng cảm thấy trống rỗng hoang vắng, nhưng lại cảm thấy đã buông gánh nặng xuống.

Chỉ mong, anh có thể hạnh phúc. Chỉ mong, lần sau gặp lại, chúng ta vẫn là bằng hữu.

Tiểu Long Nhi nhu thuận gật gật đầu, nắm tay nàng, lập tức thi triển pháp lực, mang theo nàng bay vào không gian biến mất, ngay sau đó liền xuất hiện ở trong nhà bọn họ.

Đương nhiên, Long Duệ cũng cùng theo tới, hấn hiện tại là một tác cũng không rời, bọn họ đi đến đâu, hấn cũng sẽ đi theo đến đó. Hoàn toàn bày ra bản sắc mặt dày mày dạn của hấn giống như lúc trước.

Từ Tô còn chưa phát hiện ra hấn, bởi vì tinh thần của nàng cực kém, cũng mệt chết đi. Về nhà, nàng lập tức đi đến bên giường, ngã người xuống, nhắm mắt lại, cái gì cũng không tưởng.

Tiểu Long Nhi vội vàng nằm đến bên cạnh thân thể của nàng, không hào phóng gất gao ôm thân thể của nàng, hy vọng tiếp thêm sức mạnh cho nàng, bàn tay nhỏ bé một bên còn vỗ nhẹ nàng.

Qua một hồi lâu, tinh thần của nàng rốt cuộc lơ lửng xuống một chút, chậm rãi đang ngủ. Nàng vừa ngủ, Tiểu Long Nhi mới nhẹ nhàng tay chân, rón rén đứng lên, rời khỏi nàng, đi tới phòng khách.

“Bảo Bối, mẫu hậu của con đang ngủ?” Long Duệ đang ngồi ở phòng khách, vừa thấy bé đi ra, liền mỉm cười hỏi.

Tiểu Long Nhi gật gật đầu, bay đến sô pha thượng, ngã vào sô pha, im lặng dựa vào.

“Bảo Bối đói bụng sao?” Long Duệ lộ ra tươi cười lấy lòng, thật cẩn thận lại hỏi. Hấn cũng không dám đắc tội tiểu tổ tông này, cho dù thằng bé là đứa con thân sinh của hấn, nhưng hấn biết thằng bé lợi hại và thật sự giao hoạt, về đáng yêu vô địch chỉ là bề ngoài của thằng bé, pháp lực của nó thật sự rất mạnh mẽ.

Tiểu Long Nhi lại gật gật đầu, khôn khéo nhìn hấn.

Long Duệ lập tức thoái mái, chỉ cần Tiểu Long Nhi không đuổi hấn đi, muốn hấn làm cái gì cũng được. Vì thế, chỉ thấy đường đường một vị Nam Hải Long Vương, lập tức vọt vào phòng bếp, học người ta nấu nướng thức ăn.

Chỉ chốc lát, hấn làm cho một bàn thức ăn, cũng không biết hấn từ đâu tìm được tư liệu, cơ hồ nấu đủ mọi thứ bùng lên bày ra trên bàn.

“Bảo Bối, ăn đi. Nếu không thể ăn, hoặc là muốn ăn cái gì, nói cho ta biết một tiếng, ta nhất định làm được.” Long Duệ nịnh nọt nói, nịnh b

Tiểu Long Nhi vừa ăn, một bên hướng về phía hấn cười, mặt mày hớn hở, chỉ là không đáp lời.

Kết quả, phía sau hấn lại truyền đến thanh âm vô cùng tức giận: “Anh tại sao còn ở nơi này?”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 104: Có Loại Nam Nhân Nào Giống Anh Hay Không?

Từ Tô đang vô cùng tức giận đứng ở phía sau bọn họ, hai tay chống nạnh, cảm tức trước vẻ mặt vô cùng đáng thương và lấy lòng của Long Duệ, nàng không thích Long Vương, không thích cùng người gì có chữ Long liên quan, đương nhiên không bao gồm con trai của nàng.

Long Duệ thật cẩn thận cười theo, đối với sự tức giận của nàng làm như không thấy, nhẹ nhàng nói: “Từ Tô, ta chỉ là tới quan tâm các người, sợ các người có cái gì không tiện, có cái gì cần, có một nam nhân giúp đỡ ồ ồ đương nhiên ta có thể đến giúp đỡ, không cần đuổi ta đi.” Cuối cùng câu nói kia, hắn nói rất nhỏ, âm lượng cực kì thấp.

“Tôi không cần nam nhân, lại càng không cần anh. Anh có thể đi được rồi.” Từ Tô không khách khí hạ lệnh trực khách, nàng vừa ngủ trong chốc lát, liền đột nhiên tỉnh, sau đó rút cuộc ngủ không được, thấy Tiểu Long Nhi không ở bên cạnh, liền đi ra tìm thằng bé, không nghĩ tới thế nhưng nhìn thấy hắn ở trong này.

Long Duệ mặt xịu xuống, đáng thương vô cùng nhìn nàng, đương nhiên là không chịu đi, nhưng là không dám chọc giận nàng, sợ nàng lại không khống chế được.

Từ Tô không hề để ý tới hắn, lập tức đi đến bên người của Tiểu Long Nhi, ngồi xuống, vuốt ve cái đầu nhỏ của bé, “Bảo Bối đói bụng? Điều do mẩu hậu không tốt, đã quên quan tâm con.” Nói xong, nước mắt của nàng lại tuôn xuống như mưa, rút cuộc không thể khống chế.

Tiểu Long Nhi vội vàng ném mọi thứ đang ăn, nài thanh nài khí an ủi nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối có thể chiếu cố chính mình, mẫu hậu không cần lo lắng, Bảo Bối có pháp lực, sẽ không bị đói đâu.”

Thằng bé như vậy, nàng lại càng khó chịu, nàng vẫn chỉ nghĩ đến bản thân không nghĩ đến cảm nhận của Tiểu Long Nhi, không chăm sóc nó thật tốt, ngược lại là thằng bé luôn chăm sóc cho nàng. Nàng không phải là một người mẹ tốt, không phải là một người mẹ tốt.

“Thực xin lỗi, Bảo Bối.” Nàng gục đầu vào trong cổ của thằng bé, ghen ngào không thôi.

Tiểu Long Nhi liền nhu thuận vỗ vỗ phía sau lưng của nàng, giống như một người lớn an ủi nàng.

Long Duệ lại càng không dám hé răng, sợ hắn sẽ trở thành mục tiêu kế tiếp, mục tiêu nàng phát hỏa đuổi đi, dù sao lần này là như thế nào hắn cũng sẽ không đi. Cho dù bị nàng mắng, bị nàng đánh, hắn cũng muốn đem mặt dày mày dạn đi theo bảo vệ nàng.

Nhưng là, hắn càng sợ, càng trốn, càng trở thành mục tiêu Từ Tô phát hỏa. Nàng thật càng nhìn hắn càng thấy không vừa mắt, càng không thích.

“Tại sao anh còn không đi? Giống như một tên lưu manh? Có nam nhân nào giống anh như vậy không?” Nàng từ trong cổ Tiểu Long Nhi ngẩng đầu lên, tức giận trừng mắt nhìn hắn, giọng nói lạnh lùng đầy châm chọc.

Long Duệ biến sắc, bởi vì chưa bao giờ có ai dám nói với hắn như thế, hắn cao cao tại thượng, khi nào chịu châm chọc như vậy, không tôn kính như vậy?

“Cô.” Hắn nhìn không được tức giận, cả giận nói, sau đó dường như là nhớ tới cái gì, vội vàng cầm miệng. Nam nhi tốt không đấu với nữ nhân, hắn liền tha thứ cho nàng, biết tâm tình nàng không tốt, biết nàng không hề tin tưởng nam nhân.

Từ Tô cũng nổi giận đùng đùng nhìn hắn, nếu hắn dám nói một câu chọc giận nàng, nàng lập tức lấy cái chổi đuổi người, nàng bây giờ không sợ bất cứ chuyện gì nữa.

“Ta, ta không thêm so đo với cô.” Long Duệ thật sự ngoài dự định của nàng dự kiến rút cổ rút lui, chậm rãi tiêu sái đến góc sáng sủa ngồi xuống, không nhìn về phía nàng.

Thấy bộ dáng này của hắn, nàng giận cũng giận không được, thật sự là dở khóc dở cười, nam nhân này khi nào thì biến thành như vậy? Nàng thật sự cảm thấy tò mò kì quái.

“Bảo Bối, không cho con để ý đến chú ấy, biết không?” Đuổi không đi, mắng không đi, nàng đành phải dặn dò Tiểu Long Nhi, nàng đoán rằng hắn là vì Tiểu Long Nhi mà.

Tiểu Long Nhi nhu thuận gật gật đầu, tỏ vẻ tự mình biết nói. Ánh mắt lại vụng trộm, mặt mày hờ hờ nhìn Long Duệ. Trong lòng cảm thấy hắn thật đáng thương, đương nhiên Long Triệt cũng là đáng thương.

Bởi vì tâm tình không tốt, Từ Tô cũng không có tâm tình rời khỏi nhà để tìm việc làm, cả ngày không phải ngồi ở trên sofa, thì nằm ngủ ở trên giường, cái gì cũng không muốn làm.

Mà Long Duệ thật thâm, hắn hiện tại từ đường đường một vị Long Vương thân phận lưu lạc làm một người hầu, từ sau khi hắn kiên trì lưu lại, tuy rằng Từ Tô thường thường nói đuổi hắn đi, nhưng mà hắn vẫn ở lại và càng đáng mọi việc.

Quét rác, nấu cơm nấu thức ăn, giặt quần áo, phàm là Từ Tô nghĩ đến, hắn đều làm, bằng không liền lập tức chạy lấy người, nếu là muốn lưu lại, vậy nên tốt nhất là ngoan ngoãn nghe lời của nàng đi làm.

Mỗi một ngày, Long Duệ đều cảm thấy chính mình khổ không nói nổi, hắn cảm thấy Long Vương như hắn, xem ra so với một nhân loại còn kém xa, nàng như một nữ hoàng, bởi vì hắn mỗi ngày đều hầu hạ nàng, còn phải xem sắc mặt của nàng.

Không muốn làm thì có thể đi, đây là lời của nàng nói với hắn, nhất thời làm cho hắn đem tất cả những tức giận lái toàn bộ đều gắng để nén xuống, hắn đành phải hờn dỗi trong cổ họng vui đầu khô lăm.

“Ta cũng không thể được phép trở về Nam Hải mang vài cung nữ đến hầu hạ cô sao?” Hắn thật cẩn thận hỏi, nhìn xem sắc mặt của nàng, chỉ cần nói sai một chuyện, hắn phải chuẩn bị chạy thật nhanh.

Từ Tô trừng mắt nhìn hắn, đột nhiên nhớ tới, người này nữ nhân vô số, có khi nào muốn gọi tới nơi này để hưởng thụ, rồi lại bảo là đến giúp hắn làm việc không?

“Anh có muốn cũng không được, không được mang những cô gái khác đến nhà của tôi, nơi này không phải kỹ viện, không phải địa phương cho tên dâm tặc như anh phát tiết.” Nàng nhớ tới Vu Mẫn, còn có Hồng Tuyền, trịnh trọng nói.

Long Duệ sùng sốt, lập tức nhớ tới lúc trước ở nhà nàng, hắn đem Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn triệu đến thị tẩm, hắn cũng biết nàng chán ghét nam nhân có hoa tâm, chỉ có một nữ nhân chưa được xem là chính thức mà nàng còn tức giận đều phải đào hôn, huống chi là chính mình?

Nhất nghĩ đến, hắn rõ ràng bị dọa đến toàn thân đổ mồ hôi lạnh, bất an vô cùng. Đối với lời của nàng, hắn vội vàng khăn trương lác đầu, ngay cả tay cũng mang lên xoa liên tục.

Quên đi, hắn tự mình đi làm việc thì tốt hơn, nếu để cho nàng cảm thấy chính mình là người đàn ông hoa tâm như cây củ cải lớn, khẳng định nàng sẽ không cho hắn sắc mặt hòa nhã dễ nhìn đâu, đương nhiên sẽ xách chổi đuổi hắn chạy không kịp.

Tiểu Long Nhi ở một bên đương nhiên đọc rõ tâm tư của hắn rõ ràng rành mạch, thằng bé phát hiện càng ngày càng vui a, thằng bé nhất định phải giữ Long Duệ ở lại.

Thừa dịp Từ Tô không chú ý, Tiểu Long Nhi lén lút để sát vào bên người hắn, nho nhỏ thanh nãi thanh nãi khí nói: “Long thúc thúc, thúc phải cẩn thận một chút, mẫu hậu rất chán ghét đàn ông đào hoa bay bướm, thúc có nhiều nữ nhân như vậy, đi theo chúng tôi cũng không tốt, hay là thúc trở về Long Cung đi, nếu là ngày nào đó mẫu hậu mất hứng, cũng sẽ đuổi thúc đi thôi.”

Nghe được Tiểu Long Nhi cũng muốn đuổi mình đi, về mặt Long Duệ cầu xin, không biết như thế nào cho phải, hắn phi thường không muốn đi, nhưng trong nhà cả hai người ai cũng muốn đuổi, chính mình lại cứ muốn đi theo.

Là này hai người dung không dưới chính mình, chính mình lại hảo tượng đi theo.

“Được rồi, ta sẽ trở về đuổi các nàng ta đi hết.” Long Duệ nghĩ nghĩ, như là hạ quyết định quyết tâm gì rồi, nhìn Tiểu Long Nhi nói.

Tiểu Long Nhi cười, cũng không nói gì.

Long Duệ cũng là bắt đầu trầm tư suy nghĩ, nghĩ tới nghĩ lui, tại sao hắn lại quên mất, chỉ lo lắng cho Từ Tô, kỳ thật hắn có nhiều nữ nhân như vậy cũng vô dụng, vì gần đây, hắn không gần gũi ai, hơn nữa bởi vì không có nữ nhân bên người, giám đi không ít phiền toái, không thấy cảnh các nàng ta tranh giành tình nhân, lục đục với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 105: Giải Tán Hậu Cung

Từ sau khi có ý tưởng liền thừa dịp Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi buổi tối ngủ say, cố ý chạy một chuyến về Nam Hải, ngoài mang theo một ít tiền tài, chuyện chính yếu là trở về giải tán hậu cung.

Cái gì gọi là giải tán hậu cung? Đương nhiên là tiễn hết những nữ nhân kia về quê quán, tuy rằng còn chưa có cùng Từ Tô quan hệ gì, nhưng là có Long Triệt như tấm gương trước mắt, hắn thế nào còn dám a. Chỉ cần hắn muốn đi theo bên cạnh bọn họ một ngày, hắn nhất định không thể khiến cho Từ Tô phản cảm.

Khi hắn vội vàng mang mang chạy về Nam Hải Long Cung, Vu Mẫn, Hồng Tuyền bọn họ còn chưa biết tình cảnh của chính mình không ổn. Chỉ là khi nghe thấy hắn trở về, hai nữ nhân liền phía sau tiếp trước chạy đến tranh thủ tình cảm.

“Long Vương, ngài đã trở lại.” Hồng Tuyền so với Vu Mẫn càng quen đường cũ, vừa thấy người đến lập tức dựa vào, liều mạng không ngừng khiêu khích.

“Long Vương.” Vu Mẫn đương nhiên là phàm nhân đâu làm những chuyện mloax lỏ như thế, nhưng thấy Hồng Tuyền khinh miệt nhìn mình, nàng cũng cảm tức bước đến bên cạnh Long Duệ.

Long Duệ chưa mở miệng, hai nữ nhân đã áp sát vào hần. Nùng nịu, hần hoàn toàn không có cơ hội nói.

“Long Vương, đêm nay ngài đến nơi ở của Hồng Tuyền qua đêm đi.” Hồng Tuyền nùng nịu nói, dùng sức về phía hần phao mị nhãn, hy vọng hần lựa chọn chính mình.

Vu Mẫn cũng không cam yếu thế, mị thanh nói: “Long Vương, không bằng, ngài đến nơi ở của tôi nghỉ ngơi đi, tôi sẽ không quấy rầy ngài.” Gần đây nàng cũng đã học khôn rất nhiều, tuy không dám dâng ra mặt quyền rũ nam nhân như Hồng Tuyền, nhưng công tâm kể là không ai bằng a.

Long Duệ đau đầu, hần muốn trở về là cho các nàng một số tài sản, rồi bảo các nàng về quê tìm chồng, nhưng là hiện tại hai nữ nhân này làm cho hần phiền không chịu nổi, một chút tâm tình đều không có.

“Đừng ồn nữa, ta trở về là muốn nói cho các ngươi, ta chuẩn bị đem bọn ngươi tiễn bước, cho các ngươi một số lớn vàng bạc tài bảo, dù có sống đến tuổi già áo cơm cũng không lo.” Hần nổi giận nói, bước ngang mặt các nàng ta, vội vàng mang mang phản hồi tẩm cung, mang theo một số vật dụng cần thiết. Đương nhiên trước khi đi, hần đặc biệt dặn dò các cung nữ, bảo đem cho một số bảo vật, sau đó để cho các nàng đi.

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn sợ ngây người, không thể tin được hần thế nhưng đuổi các nàng đi, các nàng phạm vào sai lầm gì? Hay là hần có người mới rồi muốn quên người yêu cũ. Nhưng Long Vương từ trước đến nay không phải là người như thế a.

Hai nữ nhân hai mặt nhìn nhau, lần đầu tiên không có đối chọi gay gắt, mà là theo dõi phương trong mắt thấy được kinh ngạc, bất an, sợ hãi.

“Long Vương, hần làm sao vậy? Hần là không phải nói lầm chứ? Hần nói muốn đuổi chúng ta đi?” Hồng Tuyền cảm thấy chính mình giống như đang nằm mơ, tất cả mọi chuyện vừa rồi chỉ là ảo ảnh. Suy nghĩ một lát, hòa nhã nói chuyện cùng Vu Mẫn.

Vu Mẫn về mặt mờ mịt, nàng không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà vừa rồi hình như là sự thật, Long Duệ quả thật là muốn đuổi các nàng đi.

“Long Vương bảo chúng ta đi, hần vừa rồi nói, hần nói cho chúng ta áo cơm không lo, cho chúng ta vô số vàng bạc tài bảo.” Thật ra nửa câu sau Vu Mẫn nghe được rất rõ ràng, không khỏi thần thờ lập lại.

Hồng Tuyền mặt giống như một con tắc kè hoa, bất cứ biểu hiện nào cũng đều hiện lên gương mặt nàng ta, thậm chí thân thể có chút run run, nàng ta không thể tin vừa rồi Long Duệ lại có thể nói với mình như vậy. Nhưng mà, Vu Mẫn cũng nghe thấy, như vậy nhất định là sự thật.

“Không, không, ta không đi, ta muốn làm Long Phi, ta muốn ở lại Long Cung, vĩnh viễn hầu hạ Long Vương, ta không cần đi, ta cái gì cũng không cần, ta chính là Long Phi.” Hồng Tuyền đột nhiên không khống chế được, la to nói, liên tục lui về phía sau, nhặt được này nọ liền ném loạn xạ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 106: Vú Em, Đầu Bếp Nam Tốt Nhất

Hồng Tuyền không thể tin được mình đột nhiên bị từ bỏ như vậy, cho tới nay nàng như hổ rình mồi vị trí Long Hậu, mặc dù không thể trở thành Long Hậu, như vậy trở thành một vị Long Phi, cũng là tốt vô cùng. Nàng vẫn cực lực hầu hạ Long Duệ, nhu thuận lời, ngàn y trăm thuận, chính là dựa vào những thủ đoạn này vẫn ở lại bên người Long Duệ, vị trí vẫn thập phần vững chắc.

Nay, đột nhiên, tất cả đều thay đổi, Long Duệ đột nhiên nói không cần nàng, muốn đuổi nàng đi, nàng làm sao có thể nhận? Làm sao có thể nguyện ý?

“Vu Mẫn, nàng cam tâm tình nguyện bị đuổi đi như thế sao?” Hồng Tuyền bi thương nhìn Vu Mẫn một bên trầm mặc không nói hỏi, nàng ta không biết tại sao Vu Mẫn tựa hồ không có biểu hiện khổ sở.

Vu Mẫn chân chờ một chút, lắc đầu, tuy rằng nàng đi theo bên cạnh Long Duệ không lâu, nhưng nàng vẫn thực thích nam nhân anh tuấn soái khí nhiều tiền này, huống chi lại là Long Vương, nàng thật sự là rất vừa lòng. Tuy rằng cùng Hồng Tuyền chia xẻ cùng một nam nhân, nhưng là xã hội hiện đại cũng có người có nhiều thê thiếp, hoặc là tiểu lão bà nhiều như vậy, nàng cũng không để ý nhiều lắm.

“Vu Mẫn, chúng ta nhất định phải điều tra cho rõ ràng, đến tột cùng ai làm cho Long Vương đuổi chúng ta đi? Chúng ta không thể không minh bạch rồi khỏi đây như vậy, khẳng định là một con hồ ly tinh xúi giục Long Vương làm như vậy.” Hồng Tuyền tức giận nói, quyết tâm lôi kéo Vu Mẫn nhập bọn.

Vu Mẫn do dự một chút, nàng mới gật gật đầu, đồng ý. Kỳ thật nàng cũng muốn biết rõ chuyện này, tại sao lại vô duyên vô cớ bị vứt bỏ như vậy, nàng cũng không cam lòng.

Hồng Tuyền thấy nàng đồng ý, mừng rỡ, vốn định đi tìm Long Vương, thế mới biết Long Vương vừa mới mới rời khỏi Long Cung, chẳng biết đi đâu.

Chuyện này thực sự vượt xa ngoài dự kiến của nàng, không hiểu tại sao Long Duệ lại vội vàng như thế, chẳng lẽ chỉ là vì trở về đuổi các nàng đi?

Khi các nàng hỏi rõ ràng Long Duệ phải đi nhân gian, không khỏi hai mặt nhìn nhau, vạ vạ không nghĩ tới, cứ nhiên là như thế này.

“Đi, chúng ta đi nhân gian đi một chuyến, xem đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.” Hồng Tuyền không khỏi phân trần, lời kéo Vu Mẫn liền đi, vội vàng mang mang rời khỏi Long Cung.

Mà sau khi Long Duệ vội vàng mang mang rời đi Long Cung, lập tức thừa dịp trời còn chưa sáng chạy nhanh trở về, nếu để cho Tử Tô phát hiện liền xong đời. Cũng may, lúc hắn trở về, trời vẫn còn mờ mờ, mà hai mẹ con của Tử Tô vẫn chưa rời giường.

chạy nhanh một đầu chui vào phòng bếp, tự mình nấu nướng cơm sáng cho bọn họ, trứng chim, bánh bao, sữa đậu nành, sữa, cơm trắng,.... phàm là hắn biết đến, hắn đều nhất nhất làm ra, sợ nàng lại không hài lòng.

Tử Tô ngủ cũng không yên giấc, một đêm không ngừng nằm mơ, trong mơ thấy bộ dáng thương tâm khổ sở của Long Triệt, lại mộng hắn không ngừng nhìn mình cầu xin, làm cho nàng khổ sở không thôi, tự nhiên cũng là vô cùng phiền muộn.

Ngày hôm sau tỉnh lại, vẫn đang nhìn lên trần nhà cả nửa ngày, mãi đến khi Tiểu Long Nhi lại nghịch ngợm oa trên thân thể của nàng, nàng mới phát hiện Tiểu Long Nhi đã tỉnh.

“Mẫu hậu, Bảo Bối đói!” Tiểu Long Nhi sớm đã nghe thấy được bên ngoài có mùi gì đó, thấy nàng tỉnh lại, mới nài thanh nài khí kêu.

Tử Tô thế này mới hoảng thần, bụng của Bảo Bối mới là chuyện quan trọng nhất, nàng vội vàng đứng dậy, nói: “Bảo Bối ngoan, mẫu hậu đi tìm cái gì cho con ăn.”

Tiểu Long Nhi nhu thuận gật gật đầu, nghe lời tiếp tục nằm ở trên giường, nhìn nàng đi ra ngoài, cười trộm không ngừng.

Tử Tô mở cửa ra, kích động đi tìm thức ăn cho Tiểu Long Nhi, nhưng khi nàng ra khỏi cửa phòng, phát hiện trên bàn bày đầy thức ăn sáng, phong phú vô cùng, còn dinh dưỡng cân đối a.

Nàng tròn mắt há hốc mồm nhìn, có chút mơ hồ, không biết bữa sáng là từ đâu chạy đến, có khi nào là có một cô nương từ trong vỏ ốc chui ra không? Không, mà là tiên sinh từ trong vỏ ốc. ^____^

Đang lúc nàng cảm thấy kỳ quái, Long Duệ vừa lúc từ phòng bếp đi ra, trên người mang tạp dề vây quanh, trong tay còn bưng một đĩa trái cây thật to.

“Đi lên, mau ăn bữa sáng, lạnh sẽ không ăn ngon.” Hắn gần như lấy lòng nói, lộ ra biểu tình nịnh nọt, giống như một người hầu.

“Là anh làm?” Tử Tô không dám tin, chỉ vào một bàn đầy thức ăn sáng kia, không chỉ có hoài nghi nói, ở trong mắt của nàng, Long Duệ bất quá là một người không cần động tay chân, một nam nhân cơm dâng đến tận miệng, hoàn toàn không nghĩ đến hắn sẽ nấu nướng.

Long Duệ nghe xong những lời này thực bi thương, nhưng vẫn là vạ phần khẳng định gật gật đầu, không muốn để cho nàng xem thường mình, cho rằng hắn là một người không học vấn không nghề nghiệp, hoặc là người cái gì cũng đều không u.

Nhưng giây tiếp theo, Tử Tô cho hắn đã kích lớn hơn nữa, chỉ thấy nàng không chỉ có lộ ra thần sắc hoài nghi, nhưng lại một bộ dáng hiên ngang凛凛 liệt, do dự cầm lấy một ly sữa đậu nành, ánh mắt lộ ra thấy chết không sờn vô cùng can đảm.

“Quên đi, ta coi như là chuột bạch làm thí nghiệm đi, kiểm nghiệm thành quả của anh một chút.” Nàng nói xong câu này làm cho Long Duệ muốn ngắt xiu, nhìn cái miệng nhỏ nhắn hé ra hớp một ít sữa.

Chỉ thấy, sữa đậu nành kia mới vừa vào miệng, liền có một hương thơm thuần khiết của đậu, hơn nữa vị ngọt nhẹ nhẹ, không quá mức nồng đậm, hương vị thật vừa vặn. Nàng uống xuống một ngụm, sau đó lắng lắng cùng đợi cảm giác thích ứng.

Long Duệ chờ mong nhìn nàng, trên mặt lộ ra bất an, giống như hắn làm là độc dược, hoặc là khủng bố gì đó, về mặt cùng động tác của Tử Tô làm cho hắn rất cuộc đối với tài nghệ nấu nướng của mình hoàn toàn không có tin tưởng. Phải biết rằng, trước kia hắn luôn là một trong bốn vị Long Vương được yêu thích nhất. Nhưng khi đến nơi ở của Tử Tô lại thành có vấn đề gì đó.

Đợi trong chốc lát, Tử Tô không có phát hiện mình không có cảm giác gì lạ, vẫn thoải mái, thế này mới yên lòng, nhưng mà nàng vẫn như cũ đi một vòng ném thử tất cả các thức ăn ở trên bàn, thế này mới hoàn toàn yên lòng.

“Tốt lắm, còn đi, có thể cho tiểu bảo bảo ăn.” Nàng rút cuộc vừa lòng, gật gật đầu, nói xong câu đó, thế này mới vào phòng ôm Tiểu Long Nhi đi ra ăn sáng.

Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm nhìn về mặt thất bại của Long Duệ, trong lòng cười trộm không thôi. Nhu thuận ngồi xuống dưới, để cho Tử Tô lấy thức ăn cho bé, nghe lời vô cùng.

Khi Tiểu Long Nhi ăn uống no đủ, Tử Tô vừa lòng. Bởi vì Tiểu Long Nhi ăn thiệt nhiều, hơn nữa mùi ngon, chính nàng cũng thấy được không sai.

“Long Duệ, về sau mọi chuyện ăn uống của chúng tôi là do anh lo liệu, mỗi ngày phải thay đổi khác lạ, không được lặp lại, miệng của tôi thực sự rất kén ăn. Bảo Bối nhất định phải có dinh dưỡng lại ăn ngon. Mọi chuyện vặt vãnh trong nhà anh hoàn toàn phụ trách, nhất định phải vệ sinh sạch sẽ. Nếu anh

không muốn làm, không sao, anh cứ về Long Cung của anh. Nếu muốn lưu lại, phải theo phép tắc của nhà tôi.” Nàng phản phó nói, hoàn toàn xem hấn trở thành người hầu.

Long Duệ trợn tròn mắt, hấn rút cuộc đã được thông qua, kết quả không có khen ngợi, chỉ có một câu như vậy, đem hấn người hầu trở thành miễn phí, hấn là Long Vương a.

“Còn có, về sau tôi không có ở nhà, Bảo Bối liền giao cho anh, anh phải trông chừng thằng bé, chăm sóc nó thật tốt, chơi đùa với nó, đừng cho nó bị đói, bị lạnh.” Nàng còn không tự giác, lại phản phó nói, không nhìn hấn đang sừng sốt.

Hấn, hấn bị nàng chỉ tay trở thành người hầu không công, còn trở thành bảo mẫu, không đúng, là vú em, vú em riêng của Bảo Bối. Trời ạ, hấn đường đường là một Long Vương, cư nhiên đổi sang làm người hầu, vú em, đầu bếp.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 107: Dây Dưa Không Ngọt

Tuy rằng Từ Tô giống như một chủ nhân phản phó hấn làm này làm kia, Long Duệ vẫn vô cùng vui vẻ tiếp nhận, lúc này đây cảm nhận của hấn hoàn toàn khác trước, không còn có xuất hiện cảm xúc bài xích.

Long Duệ phát hiện mình trước kia thật ngốc, tại sao luôn cùng Từ Tô so đo, luôn cùng nàng không qua được, tranh này tranh kia, giống hai oan gia, hoàn toàn không vừa mắt nhau.

Kỳ thật, tất cả mọi chuyện này đều là hấn không đúng, năm đó nếu không phải bởi vì uống rượu say, không có phóng ra long uy chính mình, lại càng không đem hồn phách của nàng quyến rũ, lại càng không sẽ làm nàng mang thai ngoài ý muốn, sinh hạ Tiểu Long Nhi.

Đương nhiên, hấn vĩnh viễn cũng sẽ không nói cho nàng, đối với chuyện ngoài ý muốn này, hấn chưa bao giờ hối hận, lại càng không cảm thấy chính mình làm sai, sinh hạ Tiểu Kim Long hấn cảm thấy cái gì đều đáng giá.

Cho nên, hấn hiện tại thực nghe lời của Từ Tô, nàng nói cái gì chính là cái gì, nàng bảo hấn sang hướng đông, hấn tuyệt đối sẽ không sang hướng tây, lại càng không phản bác, tranh luận. Ngược lại thường xuyên lộ ra sắc mặt lấy lòng, thần sắc luôn vui vẻ.

Từ Tô buồn bực, nam nhân này là làm sao vậy? Uống nhầm thuốc rồi sao? Hay là thần kinh thác loạn bây giờ đối chính mình thật tốt.

Cho dù nàng đối xử với hấn như thế nào, nói những lời nói khó nghe như thế nào, hấn cũng không trả lời, vui vẻ hoặc làm như không hề nghe thấy, làm cho nàng muốn nổi giận, muốn kiểm soát uổi hấn đi, nổi giận không được, mắng cũng không được. Xoay mình làm cho chính mình buồn bực không thôi, ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Được rồi, nàng không thích hấn, thật sự không thích, tuy rằng nói hấn là phụ thân thân sinh của con, nhưng mình lại không có nửa điểm cảm giác, cũng chưa bao giờ xem hấn là cha của con mình.

Nàng hoài nghi, hấn tiếp cận bọn họ, là vì Tiểu Long Nhi, là muốn trở thành phụ thân Tiểu Long Nhi, điều này làm cho nàng càng lúc càng không có hảo cảm đối với hấn.

“Bảo Bối, con thích thúc ấy sao?” Nàng cùng Tiểu Long Nhi nằm ở trên ghế sofa xem ti vi, nàng hướng về phía Long Duệ tại đang bận rộn phòng bếp, nhẹ giọng hỏi bé.

Tiểu Long Nhi đương nhiên hiểu được ý tứ trong lời nói của nàng, tâm tư mẫu hậu, thằng bé cái gì đều biết, đều hiểu được. Vì thế thông minh lắt léo, nài thanh nãi khí nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối không thích ông ấy đâu, Bảo Bối chỉ muốn ở cùng mẫu hậu cùng một chỗ.” Thằng bé thật ranh ma, không thích phụ vương, đương nhiên là thích mẫu hậu.

Từ Tô hoàn toàn không hiểu được ý nghĩ ranh ma của thằng bé, nên không khỏi thập phần cao hứng, ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nó hôn một cái thật mạnh, vui vẻ vô cùng nói: “Ông ấy là phụ vương thân sinh của con a?”

Tiểu Long Nhi bủn môi, cười tủm tỉm nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối từ lúc sinh ra cho đến giờ, cũng chỉ cùng mẫu hậu cùng một chỗ, phụ vương ở nơi nào, Bảo Bối không biết.” Từ Tô thật vừa lòng, không khỏi gật đầu mỉm cười, mặt mày hớn hớn, chỉ cần câu nói này của bé, nàng không còn có gì ngại ngần nữa, không thương lượng, lại càng không khổ sở, không bao giờ có kị kỵ nữa.

Tiểu Long Nhi nhìn nàng tặc tặc tươi cười, không khỏi lo lắng cho Long Duệ tại nhà bếp, không biết mẫu hậu lại muốn làm gì, chỉ sợ không có chuyện gì tốt.

Lúc này, Long Duệ đang vất vả càn cù lao động trong nhà bếp đương nhiên cũng đem những đối thoại của hai mẹ con nghe không sót một chữ, hẳn một bên nghe một bên không khỏi cười khò Hấn làm người thật thất bại a, thế nhưng bị một lớn một nhỏ khi dễ, lại là một nhân loại tầm thường a. Thân phận hần cao quý, hần là Long Vương trong long tộc a, đáng thương lưu lạc đến gian làm một vú em bất đắc dĩ, lại còn phải nom nóp lo sợ.

Ngày thứ hai, Từ Tô rời khỏi nhà đi làm, ném qua bữa sáng, mặc quần áo xong liền đem Tiểu Long Nhi giao cho hần, dặn dò nói: “Không được để thằng bé đói, không được để cho bé bị thương, không được để cho bé mất tích, không được để cho bé sinh bệnh.” Giống như kỷ luật của quân đội. Từng câu từng câu nói rõ ràng rành mạch.

Long Duệ một bên nghe, một bên gật đầu, sau đó ôm chặt Tiểu Long Nhi vào trong ngực, dường như đang ôm một Bảo Bối, sợ khi buông ra thằng bé sẽ biến mất vậy.

“Hôm nay làm cơm ăn ngon một chút, phong phú chút, tôi không thích ăn thức ăn cũ.” Từ Tô thấy bộ dáng hần vô cùng hài lòng, sau khi dặn dò tỉ mỉ, liền vui vẻ rời khỏi nhà.

Nàng một vừa đi, Long Duệ ôm Tiểu Long Nhi ngồi phịch ở trên sô pha, mồ hôi lạnh liên tục, thật khó hầu hạ a, hần phát hiện chính hần là một Long Vương gia mà cũng không thể dấu lại cái miệng lợi hại của nàng.

“Hắc hắc.” Tiểu Long Nhi thấy hần bộ dáng cảm thấy vô cùng buồn cười, che cái miệng nhỏ nhắn lại cười ngả trái ngả phải, vui vẻ vô cùng.

“Bảo Bối, con không cần cười nữa, phụ vương thực thâm a.” Hần đáng thương vô cùng nói, chỉ có ở trước mặt Tiểu Long Nhi, hần mới buông vẻ mặt thật nghiêm túc, lộ ra biểu tình ủy khuất.

Tiểu Long Nhi cười càng lợi hại hơn, bàn tay nhỏ bé đều không che được cười cái miệng nhỏ nhắn đang cười sặc sụa kia.

“Phụ vương, cha nên nghe theo lời của mẫu hậu đi làm đi, bằng không người sẽ chịu thiệt thòi đó.” Tiểu Long Nhi cho dù lá gan của bé có lớn đến đâu, cũng không dám làm mẫu hậu sinh khí, huống chi thằng bé lại vô cùng yêu mẫu hậu của mình.

Long Duệ ngây ngốc ngờ ngác gật gật đầu, hần cũng không dám trông cậy vào Tiểu Long Nhi, hần biết Tiểu Long Nhi là hướng về mẫu hậu của thằng bé, làm sao có khả năng giúp đỡ hần. Ngẫu nhiên, giúp một chút, đã là may mắn lắm rồi.

“Người nên cố gắng lên, có lẽ có một ngày, mẫu hậu sẽ phát hiện.” Tiểu Long Nhi cuối cùng một lời nói mà có hai ý nghĩa ám chỉ nói, bé tuy thích Long Triệt, nhưng càng thích phụ vương chính mình hơn.

Mà Từ Tô chân trước vừa bước ra khỏi nhà không bao lâu, liền bị hai nữ nhân ngăn lại, hai nữ nhân này không phải người khác, đúng là Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn.

“Từ Tô.” Vu Mẫn tâm tình phức tạp kêu to nói, vừa rồi nàng tận mắt đến Long Duệ đưa nàng ra cửa, nhìn đến bọn họ cùng một chỗ, nàng lập tức sững sốt, sau đó đó là phần nợ vạn phần, vạn vạn không nghĩ tới, nữ nhân làm cho Long Duệ hưu mình, không phải người khác, đúng là đồng sự tốt nhất của mình - Từ Tô, cái này bảo nàng làm sao có thể chấp nhận? Trong khoảng thời gian ngắn, nàng không biết nên phản ứng như thế nào.

Từ Tô nghe được thanh âm của nàng, nhất thời cũng lộ ra biểu tình kinh ngạc, không nghĩ tới nàng ta sẽ xuất hiện ở trong này, lại có thể biết chỗ ở của mình.

“Vu Mẫn, tại sao bạn lại ở đây? Bạn không phải ở Long Cung sao?” Nàng một chút cũng không phát hiện Vu Mẫn đang nhìn mình thật phức tạp thân thiết hỏi.

Vu Mẫn nhìn nàng thật sâu không nói gì, nếu đúng theo như lời Hồng Tuyền nói, bạn thân của mình tranh giành nam nhân của mình, điều này làm cho nàng không biết nên làm như thế nào.

Nàng không nói lời nào, Hồng Tuyền lại giành trước nỗi giận mắng: “Người con hồ ly tinh này, còn giả vờ sao, cư nhiên có tâm cơ như thế, một bên cùng Đông Hải Long Vương thân mật, bên kia lại sang đây tranh giành Long Vương của chúng tôi, người thật sự là quá nhiều dã tâm mà, cư nhiên quyền rũ nam nhân chúng tôi.”

Từ Tô ngây ngẩn cả người, đồng thời cũng thấy được Hồng Tuyền, nhướng mày, nàng lập tức hiểu được các nàng tìm tới mình là vì cái gì, có lẽ cho rằng mình quyền rũ Long Duệ, tìm đến mình để tính sổ.

“Nói chuyện với tôi, cô tốt nhất hỏi rõ ràng rồi nói sau, đừng ở chỗ này dùng lời lẽ lung tung.” Nàng cũng cá giận nói, sắc mặt phi thường khó coi, nơi này là trên đường lớn, mỗi người đều vây xung quanh các nàng nhìn a. Các nàng không biết xấu hổ, nhưng nàng thì không như thế.

Hồng Tuyền nổi giận, vừa rồi nàng ta thi triển pháp thuật tìm được chỗ ở của Long Duệ, liền mang theo Vu Mẫn khẩn cấp tiến đến bắt kẻ thông dâm, nhưng là vạn vạn không dự đoán được, gian phụ này không phải người khác, đúng là nữ nhân lúc trước đối với Long Duệ khinh thường nhất, vừa mắng vừa đuổi Từ Tô.

Kết quả này, thật sự quá mức làm cho hai người không thể nhận

Q.3 - Chương 108: Nam Nhân Là Gây Họa

Hồng Tuyền đang trong cơn giận dữ vô cùng muốn dạy Tử Tô một bài học, nhưng trong đầu của nàng đột nhiên hiện lên bóng dáng Tiểu Long Nhi, vì thế đánh mất ý niệm này trong đầu.

Cho dù Tiểu Long Nhi bây giờ còn chưa phải là Long Vương, nhưng thân phận của thằng bé này so với tất cả bốn vị Long Vương còn muốn tôn quý hơn, nếu là nàng thật sự động vào mấu hậu của nó, nàng không chỉ có hai bàn tay trắng, nàng còn có thể chết vô cùng thảm khốc. Bởi vì Tiểu Long Nhi, Hồng Tuyền không dám chạm vào nàng.

“Long Vương tại sao lại ở chỗ của cô? Có phải cô bảo huynh ấy hù chúng tôi hay không? cô ấy dù sao cũng là bạn tốt của cô, cô làm sao có thể đối xử với cô ấy như vậy?” Hồng Tuyền một bên tức giận, một bên chỉ vào Vu Mẫn, cô ấy trong miệng nàng ta chính là Vu Mẫn.

Vu Mẫn biểu tình phức tạp, trong lòng rối loạn phức tạp nhìn Tử Tô, cái gì cũng không nói, nhưng ánh mắt của nàng ta đã bán đứng nàng ta, nàng ta đương nhiên hoài nghi Tử Tô, thậm chí còn có chút phần nộ.

Vốn Tử Tô cảm thấy thập phần buồn bực, hai người này đột nhiên từ trên trời giáng xuống xuất hiện ở trước mặt chính mình, đồ ập những lời tức giận mắng mình, làm nàng cảm thấy không thể hiểu nổi, nhưng bây giờ nghe bọn họ nói như thế, thì ra là do tên Long Duệ kia.

Nàng rất tức giận: “Tôi xúi giục anh ta? Anh ta tựa như một tên du côn lưu manh, lại ở nhà của tôi không chịu đi, có bản lĩnh các cô đến mang anh ta về, các cô cho rằng tôi thích anh ta sao, hiện tại cầu các cô, nhanh chóng đưa anh ta đi, đừng nằm vạ ở nhà tôi mãi như thế.” Nàng nổi trận lôi đình, tức giận tận trời. Lúc này, chung quanh ba người các nàng mọi người đã sớm vây quanh xem náo nhiệt, người người đều mang vẻ mặt đang xem kịch vui, chỉ trừ, xàm xì. Trong ba cô gái, Hồng Tuyền đẹp nhất điểm kiều mị hoặc, Vu Mẫn còn lại là xinh đẹp thanh tú, mà bộ dáng của Tử Tô lại là bình thường nhất. Cho nên mọi người chỉ nhìn vào gương mặt liền cảm thấy hai người kia đang gây sự còn Tử Tô mới là người vô tội.

Tử Tô vừa tức vừa giận lại không biết phải làm sao, sắc mặt của nàng thập phần khó coi, lần đầu tiên gặp phải loại chuyện như thế này, cư nhiên ở trên đường cái trở thành trò cười của người khác, điều này làm cho nàng làm sao còn mặt mũi nhìn người khác. Đều do Long Duệ, đều là tên nam nhân gây họa kia. Nghĩ tới nghĩ lui, nàng càng phần nộ hơn, ngay cả tâm tình đi tìm việc làm cũng không có, thậm chí trở về tìm nam nhân kia tính sổ.

“Các cô theo ta trở về, đem tên kia đi đi.” Nàng lạnh lùng thốt, xoay người liền đẩy ra đám người đi về nhà, cũng không quan tâm Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn có đuổi kịp hay không.

Nàng một đường tức giận tận trời, hướng trong nhà đi, trong lòng nổi lên lửa giận phừng phừng, hiện tại nàng thậm chí phát tiết, thậm chí tìm nam nhân kia mắng cho một trận. Nam nhân thật sự không có cái gì tốt cả, nam nhân không là gì hết.

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn thấy nàng ném một câu sau, lập tức xoay người lại. Nhìn bóng dáng nàng xoay người rồi đi, hai người cũng không dám động nếu để cho Long Duệ biết các nàng tự tìm đến Tử Tô gây phiền toái, chỉ sợ hấn sẽ càng phần nộ, tình cảnh các nàng lại càng không tốt.

Hai người liếc nhau, lập tức đuổi theo, thở hắt hắt vù vù ngăn Tử Tô lại.

Tử Tô bị các nàng ngăn lại, tức giận, mặt không chút thay đổi nhìn các nàng, không biết các nàng lại muốn làm gì.

“Các cô muốn làm gì?” Nàng lạnh như băng hỏi, lãnh liệt ánh mắt từ trên người Vu Mẫn đảo qua, từ giờ trở đi, Vu Mẫn không còn là bằng hữu của nàng.

Vu Mẫn bị một cái liếc mắt lạnh như băng kia của nàng nhìn xem có chút xấu hổ, nàng đột nhiên nhớ tới trước kia nàng còn giúp qua chính mình, nên mình mới có hôm nay, hiện tại nàng tựa hồ đang lấy oán trả ơn. “Chúng tôi không đi tìm Long Vương, chỉ là muốn cảnh cáo cô, cô nếu dám xúi giục Long Vương hù chúng tôi nữa, chúng tôi lần sau nhất định sẽ không khách khí như vậy.” Hồng Tuyền kỳ thật là hồ giảo, vừa nghe muốn tìm Long Duệ, liền bị dọa đến, sợ sẽ làm Long Duệ tức giận, kết cục đương nhiên sẽ vô cùng thảm.

Tử Tô dĩ nhiên lạnh như băng nhìn các nàng, trong lòng biết các nàng không dám nhận lấy lửa giận của Long Duệ, sợ Long Duệ. Nhưng là, các nàng sợ, cũng không bao gồm cả nàng cũng sợ. “Không đi? Bây giờ còn tùy vào các cô sao? Các cô nói không đi sẽ không đi, nói đến là đến, các cô xem tôi là loại người nào? Các cô phát tiết xong rồi bước đi, sợ hãi Long Duệ? Hừ.”

Tử Tô liếc mắt một cái liền xem thấu ý tứ các nàng, cả người lạnh hơn, tâm tình nàng vốn không tốt, hiện tại cư nhiên tìm nàng phiền toái, này không phải là tự tìm phiền toái sao?

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn không lời nào để nói, nhìn con thịnh nộ Tử Tô, trong lòng các nàng hiểu được, Tử Tô nhất định sẽ trở về tìm Long Duệ tính sổ, Long Vương khẳng định sẽ không bỏ qua cho mình.

“Cô....” Hồng Tuyền kiều giận một tiếng, thiếu chút nữa muốn động thủ đánh người.

Từ Tô về mặt không sợ, vẫn như cũ mặt không chút thay đổi, lạnh như băng cực. Vu Mẫn vội vàng kéo Hồng Tuyền, sợ nàng thật sự sẽ động thủ đánh người.

Ba người cứ như vậy ngơ ngác xem ta, ta xem ngơ ngác, lửa giận trong không trung làm không khí ngột ngạt, cảm nhận được lửa giận của đối phương.

“Có bản lĩnh, đi theo ta đi.” Thật lâu sau, Từ Tô ném một câu như vậy, xoay người tiếp tục về nhà, nàng sẽ không bỏ qua cái tên Long Duệ kia, lại càng không để cho hai nữ nhân này nói oan uổng mình.

Nghe được câu khiêu khích này của nàng, Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn lại liếc mắt nhìn nhau, trong lòng biết lần này không thể không đi, Từ Tô không thỏa hiệp, Long Duệ nhất định biết.

Đi theo phía sau nàng, ba người một trước hai sau hướng về phòng của Long Duệ cùng Tiểu Long Nhi mà đi.

Lúc này, đang ở trong nhà cùng Long Duệ chơi đùa Tiểu Long Nhi đột nhiên ngẩn ra, đột nhiên nở nụ cười thần bí, tặc tặc nhìn về phía Long Duệ cười hi hi.

Thấy nụ cười tà mị của thằng bé Long Duệ kinh hãi, không hiểu tại sao, Vì thế, thật cẩn thận mở miệng dò hỏi: “Bảo Bối, làm sao vậy?” Hắn có chút sợ hãi, con thần thông hắn đã sớm biết.

“Phiền toái của thúc đã đến đây, mẫu hậu đang rất giận, hiện tại đang ở trên đường về nhà.” Tiểu Long Nhi đắc ý dào dạt cười nói, quả thực chính là vui sướng khi người gặp họa.

Long Duệ cả kinh, lập tức dùng pháp lực đi thăm dò xem, khi vừa thấy sự thật y như thế, hắn tức giận đến xanh cả mặt, hắn nổi trận lôi đình, vô cùng hờn giận.

“Để xem thúc hướng mẫu hậu giải thích như thế nào.” Tiểu Long Nhi còn chêm vào một câu như vậy, kỳ thật thằng bé đang lo lắng sẽ vắng một người để nó trêu chọc rồi.

Long Duệ sợ hãi, vội vàng dùng ánh mắt cầu xin nhìn Tiểu Long Nhi, hy vọng Tiểu Long Nhi có thể giúp mình. Hắn biết, Từ Tô lúc này đây nhất định sẽ đuổi mình đi, nhất định sẽ không lưu tình.

Tiểu Long Nhi lắc đầu, biểu tình một bộ xem kịch vui, làm Long Duệ bất đắc dĩ thật sự.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau sau, cửa phòng bị mở ra, Từ Tô tức giận tận trời xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, ngay cả Tiểu Long Nhi cũng sợ hãi lùi vào một góc của sofa, đồng tình nhìn Long Duệ cũng đang sợ hãi không thôi.

Từ Tô vừa thấy đến vẻ mặt vô tội Long Duệ, lửa giận càng tăng lên, hai ba bước đã đến trước mặt của hắn, chỉ vào mũi hắn, cả giận nói: “Hai nữ nhân của anh đã tìm đến cửa, anh hãy đi về cùng các cô ấy đi.”

Long Duệ liều mạng lắc đầu, lộ ra biểu tình đáng thương và vô tội, hy vọng lương tâm của nàng phát hiện một chút, có thể buông tha chính mình. Chỉ cần qua một cửa này, hắn khẳng định chắc chắn sẽ đi tìm hai nữ nhân tính sổ kia, đã dám cãi mệnh lệnh của hắn, tìm tới cửa

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 109: Lửa Giận Của Từ Tô

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn theo sau liền lạnh run xuất hiện ở cửa, các nàng không dám nhìn Long Duệ, hai người đều cúi đầu, sợ hãi vô cùng.

Long Duệ ánh mắt thực sắc bén, nhưng chính là vụng trộm thừa dịp lúc Từ Tô không chú ý, mới dám hướng hai nữ nhân kia tức giận. Hắn hiện tại rốt cuộc hiểu được, nữ nhân không cần nhiều làm gì, chỉ một là tốt rồi.

Là tốt so với hắn hiện tại, dùng từ vô cùng thể thâm cùng chưa thể hình dung đủ, không dám cãi lại, không dám trả lời, trừ phi hắn không muốn biến mất vĩnh viễn trước mặt Từ Tô, bằng không hắn phải chịu.

Từ Tô hoàn toàn không chú ý tới hắn ở sau lưng chính mình giờ trò, nàng tức giận tận trời, nổi trận lôi đình, hôm nay mặt mũi đều bị mất hết, nếu là nàng về sau, khẳng định cũng bị người chỉ trích, nàng thật là vô tội a, vậy mà bị đối xử như thế, trong cơn giận dữ, nàng đem tất cả cơn tức toàn phát tiết ở tại trên người hắn.

“Mời anh quản thật kỹ nữ nhân của anh, đừng cho các cô ấy giống chó điên chạy khắp nơi gây rối. Gặp người liền cắn, nếu bị bệnh chó dại, xin anh làm ơn nhốt lại, đừng thả ra chạy lung tung khắp nơi hại người hại mình.” Từ Tô nhanh nhẹn nhanh miệng nói, châm chọc không thôi, ánh mắt lạnh như băng,

không có độ ẩm.

A? Nàng đem các nàng ta so sánh với chó? Long Duệ nghe được câu so sánh của nàng muốn bật cười, nhưng hắn không dám cười, sợ sẽ làm Từ Tô lại càng không cao hứng.

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn đương nhiên cũng nghe lời ám chỉ ẩn ý của nàng, tuy rằng vô cùng tức giận, nhưng các nàng không dám nói gì, bởi vì Long Duệ cùng Tiểu Long Nhi đều ở đây, mà Từ Tô vẫn thật hung mãnh.

“Ta không biết các cô ấy lại chạy đến cắn cô, vốn ta đã muốn cho các cô ấy một số tiền lớn, ai ngờ các cô ấy thế nhưng lại như vậy.” Long Duệ vô tội nói, vẻ mặt bất đắc dĩ, bất an.

Từ Tô tức giận trừng mắt nhìn hắn, vẻ mặt bùng tình đại ngộ, thì ra bởi vì chuyện này, hai nữ nhân này mới có thể hoài nghi chính mình ở sau lưng xúi giục hắn lưu các nàng.

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn nghe được, sắc mặt trắng bệch, xem ra Long Vương là không muốn lưu các nàng lại, để cho các nàng rời đi là chắc chuyện chắc chắn.

“Long Vương, là lỗi của chúng tôi, thỉnh Long Vương tha thứ chúng tôi một lần đi, cầu Từ Tô Long Hậu tha thứ chúng tôi đi, chúng tôi không phải cố ý, chúng tôi sai lầm rồi.” Hồng Tuyền thực thức thời, lập tức quỳ xuống hướng Từ Tô giải thích, còn dập đầu.

Vu Mẫn thấy thế, nghĩ nghĩ, liền cũng lập tức quỳ xuống, mục tiêu của nàng là Từ Tô, cầu xin nói: “Từ Tô, đều là mình không tốt, mình không nên hoài nghi bạn, bạn cùng mình là bạn tốt, lẽ ra mình không nên nghi ngờ bạn, là lỗi của mình.”

Từ Tô không nói gì nhìn nàng, không biết nói cái gì cho phải, thậm chí là muốn giận, cũng không biết nên giận như thế nào.

Long Duệ trong lòng run sợ nhìn không nói được một lời với Từ Tô, hắn càng sợ hãi là nàng nếu là không tha thứ, khẳng định phải đuổi hắn ra khỏi nhà, nếu hắn bị nàng đuổi ra khỏi nhà, hai nữ nhân này tuyệt đối không sống yên ổn. Nghĩ như vậy, không khỏi đưa ánh mắt như hung thần ác sát, nhìn về phía Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn, như muốn ăn tươi các

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn đương nhiên cũng cảm nhận được ánh mắt khủng bố kia của Long Duệ, các nàng hoảng sợ bất an, biết lúc này Long Duệ nếu là thực nổi giận, các nàng đều không có kết cục tốt.

Lúc này, Vu Mẫn cũng vô cùng hối hận, sớm biết như thế nàng sẽ không xuất hiện, nàng sẽ không nên hoài nghi Từ Tô như vậy, bây giờ tiền thoái lưỡng nan. Từ Tô giận một hồi lâu, thế này mới làm con tức giận của mình bình ổn lại, nàng biết mọi người đều có sai, không thể đổ lỗi cho các nàng được, chỉ có nam nhân là chết tiệt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 110: Phụ Trách Rốt Cuộc

Long Duệ cảm thấy vô cùng không ổn, tình huống thật vô cùng không ổn.

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn chật vật nhưng nàng không oán, chỉ còn lại có một mình hắn đối mặt Từ Tô mỉm cười lấy lòng, nhưng nữ nhân trước mắt hoàn toàn một chút ý cười cũng không có.

“Cười cái gì cười? Có cái gì buồn cười?” Từ Tô căm tức vạn phần, nhìn hắn tươi cười, nàng lại càng không duyệt, nhin không được cả giận nói.

Long Duệ lập tức thu hồi tươi cười, không biết làm nên biểu hiện như thế nào, nghiêm túc không được, cười cũng không được, khóc cũng không được, trong khoảng thời gian ngắn, vẻ mặt của hắn thay đổi thất thường, biểu tình không ngừng thay đổi, cũng không biết nên làm thế nào mới tốt đây.

Từ Tô nhìn bộ dáng của hắn, nhất thời không biết là khóc hay là cười, giận cũng giận không được. Nam nhân này da mặt dày ngay cả viên đạn cũng bắn không thủng a, đuổi cũng đuổi không đi, mắng cũng giống nhau, nàng thật sự là không có cách với hắn.

(Hایی, ta kết luận được một câu: Đẹp trai không bằng chai mặt, LD: *sút một đá* QH: *ôm mông khóc rùng*)

Nhưng thật ra Tiểu Long Nhi, nhìn thấy vẻ mặt của hắn, rốt cuộc đáng yêu oa một tiếng bật cười, cười đến ngã trái ngã phải, ôm bụng cười không ngừng.

“Ha ha ha....., thật là vui, thật buồn cười a.” Tiểu Long Nhi vừa cười vừa nãi thanh nãi khí nói, cười đến ánh mắt đều nhắm hắt lại, hàm răng trắng lóa trông thật đáng yêu.

Long Duệ nhìn hần, rớt cuộc vẽ mặt cũng đã có biểu hiện xác định, đáng vẽ đáng thương vô cùng, giống như bị bỏ rơi vậy.

Từ Tô nhìn một lớn một nhỏ này, rớt cuộc vẫn không thể nổi giận, nàng cũng cảm thấy được có chút buồn cười. Nhưng là nàng vẫn thấy hần vẫn phải có trách nhiệm với các nàng ta, không thể cứ như vậy từ bỏ người khác.

“Anh phải chịu trách nhiệm với các cô ấy, để các cô ấy ở lại, ta ghét nhất nam nhân phụ tình người khác. Nếu anh là người như thế, tôi không đồng ý cho anh ở đây đâu, nhưng cũng đừng dạy hư con tôi.” Nàng không hờn giận nói, đối hần trừng mắt lạnh nhạt, không có biểu tình tốt.

Long Duệ vội vàng gạt đầu, nhưng không lẽ hần cứ cùng hai nữ nhân không thích sống chung cả đời như vậy? Ngẫm lại hần liền phát run, hần mới không cần đâu, chết cũng không muốn.

Hồi hận a, hồi hận đến mức ruột cũng xanh mét, hần lúc trước không nên có hoa tâm như vậy, nay, hần lọt vào bẫy ửng, ngẫm lại Long Triệt chỉ có một nữ nhân duy nhất, nàng đều nhìn không được đào hôn, mà hiện tại hần có hai, không đúng, giống như không chỉ hai, cái này lớn hơn nữa. Càng nghĩ, mồ hôi lạnh hần lại càng tuôn liên tiếp.

Tiểu Long Nhi hướng hần thần bí mỉm cười, đáng vẽ rất vui khi thấy hần gặp họa, không hề có ý định lên tiếng giải vây.

“Anh còn đứng ở nơi này làm gì? Còn không mau đi?” Cửa này cũng ra không được, nàng đành phải đứng ở trong nhà tạm thời sống, gặp Long Duệ còn đang ngăn người, nàng nhìn không được giận dữ hết.

Long Duệ vội vàng nhảy dựng lên, không được cúi đầu khom lưng, chuẩn bị nghe lời của nàng rồi đi hỏi Long Cung. Hần lưu luyến không rời vừa muốn đi, lập tức lại bị nàng gọi lại.

“Anh về nhà nấu cơm cho chúng tôi, nếu không anh đã kêu vài tên lính tôm tướng của đến chăm sóc bé cũng được.” Từ Tô hung tợn nói, đáng vẽ muốn tra tấn hần.

Long Duệ nghe xong, vô cùng kinh hãi, chỉ cần nàng không đuổi mình đi, gọi hần làm gì cũng được. “Được, được, ta rất nhanh sẽ trở lại.” Nói xong, mừng rỡ vô cùng, chỉ thiếu không hoa tay múa chân thôi.

Nam Hải Long Cung

Long Duệ một đường chạy như điên về tới Long Cung, vừa hạ thân xuống Long Cung, thậm chí là ngay cả thờ cũng không có suyễn một chút, lập tức đem Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn gọi vào trước mặt.

Long Duệ ngồi ở trên long vị, vẽ mặt tối tăm nhìn hai nữ nhân đang quỳ run rẩy không ngừng kia, rớt cuộc đem tất cả lửa giận phát tiết trên người các nàng.

“A, Long Vương tha mạng a, Long Vương tha mạng.” Thanh âm thê lương của Hồng Tuyền quanh quẩn trong toàn bộ Long Cung. Chỉ thấy nàng đầu rơi máu chảy, tóc tai bù xù té trên mặt đất, hoảng sợ vô cùng, thật sự run lấy bầy.

Long Duệ chẳng qua là nhẹ nhàng vung tay lên, nàng liền bị một cỗ lực lượng cấp nhắc lên, sau đó hung hăng đập vào trên tường Long Cung, rơi xuống đất, nên mới thành như thế này.

“Hừ, tha mạng, ngươi một mình đi tìm Từ Tô, dám nhục mạ cô ấy, đối với cô ấy bất kính, ngươi cũng biết, nàng là Long Hậu cao quý, ai cho phép tiện nhân nhỏ như ngươi miệt thị? Còn nữa bốn vương đã nói qua, vậy mà các ngươi dám xem như không nghe không thấy, vào tai này ra tai kia, có phải trong mắt các ngươi không xem bốn vương ra gì? Có phải Nam Hải này do ngươi chưởng quản Long Cung hay không? Ai cho ngươi có lá gan lớn như vậy? Dám cãi lời bốn vương. Hôm nay bốn vương không thanh lý môn hộ, ngươi sẽ nghĩ ngươi là chủ nhân nơi này.” Long Duệ càng nói càng nổi giận, hần ở chỗ Từ Tô chịu ủy khuất thì không sao, nhưng nếu Từ Tô bị ủy khuất, hần sẽ không thể nào tha thứ được, hần cũng không biết tại sao, nhưng hần tự thề với lòng rằng, hần sẽ không thể để cho nàng có nửa điểm ủy khuất.

Hồng Tuyền sợ hãi, nàng lúc trước chính là dựa vào đồ kỵ cùng phần nộ, mới liều lĩnh đi tìm Từ Tô, làm sao nghĩ đến, Long Vương lại có thể quan tâm đến ý yêu thương cô gái nhân gian kia đến mức độ này, hơn nữa hiện tại nàng phải gánh chịu lửa giận của Long Vương. Giờ khắc này, nàng hồi hận vạn phần, lúc trước thật sự không nên đi tìm Từ Tô.

“Long Vương, tha mạng, Hồng Tuyền sẽ không dám nữa, Hồng Tuyền đi về phía Long Hậu giải thích, cầu nàng tha thứ, Long Vương, tha mạng, nghĩ tình Hồng Tuyền trước đây đã hầu hạ ngài, tha cho Hồng Tuyền một mạng đi.” cầu xin nói, chịu đựng đau đớn trên người, không ngừng hướng Long Duệ cao cao tại thượng dập đầu.

Vu Mẫn ở một bên sợ hãi thân thể như gió thu cuốn hết lá vàng run run, sắc mặt nàng trắng bệch, sợ hãi tràn ngập nội tâm của nàng, nàng hồi hận. Sớm biết như thế, cầm một số tiền rồi khỏi nơi đây, so với hiện tại tốt hơn nhiều, nếu chết thì chẳng đáng, không chết thì cũng bị thương chỉ sợ hiện tại Long Duệ cũng sẽ không cho nàng ta chút tiền nào.

Long Duệ cũng không thèm nhìn tới liếc mắt một cái Hồng Tuyền đang đau khổ cầu xin, đem ánh mắt chuyển về Vu Mẫn sợ hãi, Vu Mẫn đã sợ tới mức cũng không nói lời nào.

“Ngươi, thế nhưng hợp tác cùng Hồng Tuyền, đi tìm Từ Tô làm khó dễ, thân phận ngươi là gì? Lúc trước là ai giúp ngươi? Ngươi hôm nay đoạt được đến hết thảy, nếu không phải cô ấy, ngươi có sao? Tâm địa ngươi độc như rắn rết, ai giúp ngươi, phải bị ngươi cắn ngược lại một cái. Ta không thể

không thừa nhận, ánh mắt của ta cực kém, thế nên mới chọn hai nữ nhân tâm địa xấu xa như các ngươi, hôm nay đúng là báo ứng của ta. Một là tâm địa như rắn rết, một là âm độc nữ nhân. Hai người các ngươi thật sự là hết thuốc chữa. “Hắn càng nói càng phẫn nộ, càng giận chính bản thân mình, không có mắt, loại nữ nhân như thế này cũng chấp nhận, hắn tức muốn học máu.

Vu Mẫn càng nghe sắc mặt càng trắng, câu nói tâm địa như rắn này làm cho nàng nhớ tới, Từ Tô đối với nàng tốt như thế nào, nếu không phải nàng giúp mình, thì chính mình làm sao có thể ở cùng với Long Duệ? Ngay cả Hồng Tuyền đánh mình, cũng là nàng ra tay giúp mình. Mình thế nhưng hoài nghi nàng, nhục nhã nàng, thay đổi là mình, mình cũng sẽ giận dữ và oán hận.

“Long Vương, tôi biết sai rồi, tôi biết sai rồi, ta không nên trách Từ Tô, tôi cái gì cũng không biết, tôi chỉ là một phạm nhân, là Hồng Tuyền bảo tôi đi theo, tôi chỉ là muốn biết chân tướng, cũng không phải thật sự muốn thương tổn Từ Tô. Cầu Long Vương tha mạng, buông tha Vu Mẫn đi.” Nàng khôi phục một chút suy nghĩ sau, lập tức thừa nhận sai lầm, chính là hối hận cũng đã muộn, cho dù nàng như vậy, chỉ sợ Long Vương cũng sẽ không tha nàng.

Không nghĩ tới, Long Duệ chỉ là trừng mắt nàng, tức giận tận trời, nhưng không đối đãi giống như Hồng Tuyền vậy, bởi vì hắn biết nàng là một phạm nhân, hắn không thể dùng lực tra tấn nàng, nếu không nàng lập tức mất mạng, nếu sau này Từ Tô biết, hắn sẽ không dám đối diện với nàng, Vu Mẫn hẳn là cảm thấy chính mình là may mắn, bởi vì cùng Từ Tô từng là bằng hữu, bằng không Long Duệ trong lúc tức giận như thế này, sao có thể

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 112: Nhục Nhã

Long Trạch và Long Dịch kinh ngạc vô cùng, không biết thật ra Long Triệt muốn làm cái gì, tại sao lại kêu nàng cởi quần áo. Hai người bốn mắt nhìn nhau, thật là khó hiểu.

“Long Triệt, ngươi muốn làm cái gì?” Long Trạch do dự một chút, vẫn là nhìn không được, đứng lên khuyên nhủ. Trục giác mạch bảo hắn, người huynh đệ của hắn sẽ không làm ra chuyện gì tốt đẹp, đặc biệt ở trong lúc tâm trạng xấu như thế này.

Chỉ là, Long Triệt cũng không để ý đến hắn, ánh mắt lạnh lẽo nhìn thẳng về phía Trần Châu đang đứng sợ hãi ở phía trước, thấy nàng không có làm theo như lời mình nói, hắn không khỏi tức giận vạn phần.

“Có nghe hay không? Lập tức làm theo lời nói của Bồn Vương.” Hắn lặp lại từng chữ từng chữ, vẻ mặt không hài lòng và không kiên nhẫn, chỉ sợ nếu nàng không nghe theo, không biết hắn sẽ làm ra những chuyện kinh khủng gì.

Lúc này Trần Châu cắn chặt môi dưới, máu tươi từ trong đôi môi đỏ mọng của nàng chậm rãi chảy ra, nàng kinh hoàng, nàng sợ hãi, Long Triệt như vậy làm cho nàng cảm thấy lo lắng bất an, nàng hiểu được, Từ Tô đào hôn đã làm cho hắn trở thành như vậy.

Thời điểm nàng biết bọn họ phải thành thân, lòng của nàng như có vạn tiễn xuyên tim, yên lặng thừa nhận, ở trong lòng âm thầm chúc phúc bọn họ. Mấy ngày nay, nàng ngủ không được, ăn cũng không vô, chỉ cảm thấy sống không bằng chết. Nhưng khi nghe được tin tức Từ Tô đào hôn, cả người nàng nhất thời tràn ngập sức sống, trong lòng nàng thế nhưng lại vì Từ Tô đào hôn mà cảm thấy vui mừng, sung sướng. Chỉ là khi nàng biết phản ứng của Long Triệt, lòng của nàng nhất thời rơi xuống đáy cốc, lo lắng không yên.

Hiện giờ hắn đã trở lại, thế nhưng làm trò ở trước mặt mọi người kêu mình cởi quần áo ra, nàng cảm thấy sao lại khó khăn như vậy, nơi này có rất nhiều người, hắn cũng không ra lệnh cho bọn họ đi ra ngoài, chính là cứ để như vậy.....

“Đừng để Bồn Vương phải lặp lại lần nữa.” Cả người Long Triệt phát ra hơi thở lạnh lẽo, cực kỳ bất mãn, tức giận trừng mắt nhìn nàng, hơi thở kinh khủng đó làm cho người ta rét run.

Trần Châu gắt gao nhắm hai mắt lại, nước mắt từ trong hốc mắt chảy ra, nàng vươn hai tay run rẩy, bắt đầu cởi nút thắt trên áo.

Rất nhanh từng mảnh vải lụa lần lượt rơi xuống, tựa như những cánh hoa rực rỡ đang rơi rụng, tung bay trong gió, chỉ một lát sau, một khối thân thể tuyết trắng liền hiện ra trong Long Cung to lớn.

Ngoại trừ Long Triệt ra, tất cả mọi người đều kim lòng không đậu mà cúi đầu, nhìn xuống mặt đất, không dám nhìn về phía thân thể tuyết trắng thuần khiết kia.

Cung điện to như vậy, nhưng ngay cả tiếng hít thở cũng không nghe thấy. Mọi người sợ sẽ làm Long Triệt nghe được tiếng hít thở nặng nề, càng làm hắn cảm thấy tức giận, không hài lòng. Càng sợ không biết bước tiếp theo không biết hắn lại muốn làm cái gì, chỉ sợ chính mình sẽ trở thành người thế tội.

Thân thể trần trụi của Trần Châu chịu đựng tất cả cảm giác hổ thẹn, đứng ở trên cung điện, đôi mắt nàng nhắm chặt, không dám nhìn bốn phía xung quanh, ngoại trừ thân thể run rẩy, nước mắt còn không ngừng rơi xuống, nàng thật muốn cứ chết đi.

Nhưng mà tra tấn như vậy vẫn còn chưa xong, đây không phải là kết quả cuối cùng. Chỉ thấy Long Triệt ngồi trên Long vị cực kỳ không hài lòng, đặc biệt chán ghét nước mắt của nàng.

“Thu hồi nước mắt của ngươi, nếu để cho Bồn Vương nhìn thấy ngươi rơi nửa giọt lệ, thì hôm nay những người có mặt ở nơi này đều phải hưởng dụng qua thân thể của ngươi, mới có thể rời đi.” Hắn giống như ném xuống một quả bom cỡ nặng, tiếng nói âm trầm của hắn không chỉ bùng nổ trong lòng nàng, mà ngay cả những người trong cung điện cũng giật mình.

Trần Châu liên tục phe phẩy đầu, sợ hãi, nhanh chóng lau chùi nước mắt trên mặt, nàng không thể, nàng không thể để hắn ra lệnh cho người khác chạm vào mình, ai cũng không thể.

Đối với bộ dáng điềm đạm đáng yêu của nàng, Long Triệt không có một chút lòng thương tiếc, chỉ mắt lạnh nhìn nàng, giống như mọi chuyện không liên quan đến mình, lại càng không thông cảm cho nàng. Hắn chính là muốn nhục nhã nàng, hắn chính là muốn tra tấn nàng.

Chờ nàng lau khô nước mắt, khóc cũng không dám khóc, sắc mặt hắn vẫn như cũ, không hề dịu đi chút nào, ánh mắt lạnh lẽo, vẻ mặt không chút thay đổi.

“Ngươi, lại đây.” Ngay sau đó, hắn đột nhiên ra lệnh, đôi mắt nhìn về phía người quyền rũ, thu hút phía trước, thân thể không nổi lên nửa điểm phản ứng, người trước mắt không phải nàng (ý chỉ Từ Tô, ta không biết có phải không), ngoại trừ có hận, có giận, nghĩ muốn phát tiết tất cả ra ngoài, thì hắn cái gì cũng không có.

“Long Triệt, ngươi muốn làm gì?” Thật vất vả Long Trạch mới tìm lại được giọng nói của mình, không thể tin được những việc đang xảy ra trước mắt, bình thường chỉ có Long Duệ và Long Dịch làm được, bây giờ rõ ràng đến phiên hắn làm. Đây là người huynh đệ tao nhã, ôn hậu, ôn hòa mà hắn quen biết, Long Triệt đây sao? Lúc này hắn làm cho người ta có cảm giác được hắn không thua gì một ác ma.

Ánh mắt lạnh liệt của Long Triệt từ trên người Trần Châu chuyển đến trên người hắn, cười như không cười, chăm chọc: “Long Trạch, nếu ngươi cũng muốn tham gia, ta không ngại đâu, nếu ngươi thích nàng, ta có thể cho ngươi hưởng dụng trước, hay ngươi dùng xong rồi thì đến Long Dịch, hoặc cả hai cũng có thể cùng nhau hưởng dụng, ngươi nhất định là chưa bao giờ thử qua phương thức kích thích như vậy đâu.”

Hắn nói một hồi làm cho vẻ mặt của ba người khác nhau, đương nhiên Trần Châu là người đau buồn nhất, còn Long Trạch là kinh ngạc, và Long Dịch là không dám tin. Bởi vì Long Dịch không nghĩ tới Long Triệt cũng có thể mở miệng nói ra những chuyện này, điều này làm cho hắn rất là khó hiểu.

“Ta không có hứng thú với nữ nhân của ngươi.” Hơn nửa ngày Long Trạch mới thốt ra được một câu, lời nói của hắn làm cho tâm của Trần Châu nhất thời được thả lỏng một chút.

Long Dịch cũng hừ lạnh nói: “Ta đối với nữ nhân của ngươi cũng không có hứng thú, ta có rất nhiều phụ nữ rồi.” Long Triệt đang phát điên cái gì vậy? Có phải là đã chịu đủ kích quá lớn hay không?

Long Triệt thu hồi ánh mắt từ trên người bọn họ, ngược lại nhìn về phía Trần Châu đang đi về hướng mình, ánh mắt của hắn cũng không hề có lấy một tia độ ấm.

Chỉ chót lát sau, Trần Châu không mảnh vải che thân đã đi tới trước mặt hắn, thân thể kia làm cho người ta cảm thấy kỳ quái, không có một chút tỳ vết nào, tựa như một khối bạch ngọc thượng hạng.

Đáng tiếc, Long Triệt hoàn toàn không có thương thức, ngay cả ánh mắt nhìn về phía thân thể của nàng đều chứa đầy khinh miệt, xem thường, thậm chí nét mặt lộ rõ vẻ chán ghét.

“Mở ánh mắt của ngươi ra.” Long Triệt quát lên, bất mãn khi nhìn thấy nàng vẫn nhắm chặt hai mắt, không thể kim được cơn giận, lúc này có chút không hài lòng, hắn liền phát hỏa.

Trần Châu đành phải nghe lời mở to mắt, nghĩ muốn che lấp làn da đang phơi bày trong không khí cũng không dám, sợ sẽ bị hắn trừng phạt nghiêm khắc.

Nhưng, trong giây tiếp theo, toàn thân nàng như ngã vào đáy cốc. Chỉ nghe bên tai truyền đến giọng nói như ác ma của Long Triệt, một giọng nói lạnh như băng: “Nằm lên trên bàn, mở hai chân ra.”

Không chỉ có nàng kinh ngạc, mà ngay cả tất cả mọi người ở phía dưới cũng bị dọa đến nhảy dựng. Trời ạ, có phải Long Vương điên rồi hay không, mọi người không hèn mà ai nấy cũng đều trầm nghĩ như vậy. Có rất nhiều cung nữ lạnh lẽo ngượng ngùng, xấu hổ đến nổi đỏ mặt tía tai.

Nhưng Trần Châu lại biết hắn thật sự nghiêm túc, thân thể nàng phát run, máu như ngừng chảy vào tim, có điều nàng vẫn cắn răng làm theo lời hắn, nằm lên trên bàn, mở hai chân ra, nàng biết hắn muốn làm gì.

Quả nhiên, Long Triệt vẫn lạnh lùng, từ đầu đến cuối càn quét toàn bộ thân thể nàng, một bàn tay của hắn nắm lấy một chân của nàng, mạnh mẽ tiến vào.

Chẳng bao lâu sau, chỉ nghe trong cung điện truyền đến tiếng kêu thảm thiết, cùng với tiếng thở dốc và thanh âm rên rỉ.....

Trần Châu chỉ cảm thấy bản thân chết lặng, cực kỳ bị thương nhìn người nam nhân phía trên cơ thể mình, hắn không có một chút ham muốn tình dục, không có một chút cảm tình, mà chỉ có lửa giận, chỉ có phát tiết. Thậm chí là làm trò trước mặt mọi người, trước mặt mọi người muốn nàng, trước mặt mọi người nhục nhã nàng, chỉ vì nàng không phải nàng ấy, chỉ vì nàng ấy đào hôn, hắn liền hận chính mình, hắn liền chán ghét chính mình, thậm chí là muốn giết chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 113: Đau Lòng

Không biết qua bao lâu, sự trầm mặc và bất an bao trùm cả cung điện, ngoại trừ Long Trạch và Long Dịch thì không có người nào dám đi, cũng không có người nào dám ngẩng đầu. Ngay cả người có thể ngẩng đầu như Long Trạch và Long Dịch cũng nhin không được mà xoay đầu sang một bên, sau đó rút cuộc không chịu đựng được nữa, hai người một trước một sau rời khỏi cung điện.

Long Triệt điên rồi! Đây cũng chính là tiếng lòng của hai người. Long Triệt thay đổi, đây là điều mà cả hai người đều nhận thức được. Hai người có chút bất đắc dĩ, không biết phải làm sao? Từ Tô nhất định sẽ không trở lại, bọn họ cũng khuyên bảo không được.

“Long Trạch, ta đi về trước.” Sau khi bước ra khỏi cung điện, Long Dịch liền muốn quay trở về, không nghĩ sẽ ở lại nơi này, ở Long Cung của chính mình vẫn là tiêu điều tự tại hơn cả, không ai quản thúc, hẳn mới không cần xen vào tình yêu của bất kỳ người nào, nhìn thấy bộ dáng của Long Triệt, hẳn không khỏi sợ hãi.

Long Trạch cũng muốn đi, có điều, hắn vẫn cảm thấy không yên lòng, hơn nữa, cho dù phải đi cũng nên cáo biệt Long Triệt một tiếng. Long Dịch im lặng không một tiếng động rời đi, nhưng hắn thì không thể làm như vậy. Vì thế, hắn gật gật đầu, đồng ý.

Long Dịch không nói hai liền rời khỏi, nhìn thấy bóng dáng của hắn càng ngày càng xa, Long Trạch cảm thấy thật bất đắc dĩ, hắn cảm giác được bốn huynh đệ đã không còn giống như trước kia nữa, dường như tất cả mọi người đều bắt đầu thay đổi.

Hắn rất là lo lắng, không biết thay đổi như vậy là tốt hay xấu, nhưng người làm cho hắn lo lắng nhất chính là Long Triệt, hiện tại huynh ấy đang trong tình trạng đáng sợ nhất, phức tạp nhất.

Mà khi hai người bọn họ rời khỏi cung điện không bao lâu thì tiếng thờ dốc trong cung điện cũng ngừng lại, Trần Châu nằm trên bàn, tóc tai hỗn độn, mắt mở to vô hồn, trống rỗng không biết đang nhìn cái gì, trên thân thể tuyết trắng chỗ xanh chỗ tím, dường như không còn nơi nào hoàn hảo.

Nàng không có phát ra bất kỳ thanh âm nào, bất kể có đau đớn hay không? Là vui thích hay là thống khổ, Long Triệt đã không cho nàng rơi lệ, thì từ đầu đến cuối nàng cũng không rơi nửa giọt lệ.

Long Triệt phát tiết xong rồi, cũng không thêm liếc mắt nhìn nữ nhân dưới thân một cái, hắn ghét bỏ nàng, chán ghét nàng, thống hận nàng. Sau khi hắn ăn mặc chỉnh tề, lạnh giọng phân phó các cung nữ: “Cho nàng uống thuốc sảy thai, không được để cho loại nữ nhân này có mang con nối dõi của bốn vương.”

Lời nói của hắn làm cho Trần Châu vốn đang nằm im bất động đột nhiên co rúm lại một chút, vẻ mặt hơi hơi thay đổi, sau đó lại khôi phục về mặt như trước.

“Đạ, Long Vương.” Những cung nữ này trong lòng run sợ, lập tức nói. Ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên, nhiều năm qua như vậy, đây là lần đầu tiên ở Đông Hải Long Cung xảy ra chuyện kinh thiên động địa như thế, tính cách Long Vương vốn ôn hòa thể nhưng lại có thay đổi lớn như thế.

Sau khi phân phó xong Long Triệt cũng không hề nhìn về phía Trần Châu đang nằm trên bàn, vừa đi ra ngoài vừa vô tình nói: “Lập tức nâng nàng đi, đừng làm ô uế cung điện của bốn vương.”

Câu nói này, cuối cùng cũng khiến cho Trần Châu có phản ứng, nước mắt của nàng ở nơi mà hắn không nhìn tới, lặng lẽ chảy xuống, ánh mắt trống rỗng vô hồn nổi lên một tia dao động.

Nàng rất bẩn, nàng xấu xa, nếu không phải là bởi vì nàng toàn tâm toàn ý muốn ở lại bên người hắn, Từ Tô sẽ không vì thành toàn cho nàng mà đào hôn, hẳn cũng sẽ không vì như vậy mà tính tình thay đổi không ngờ. Tất cả đều là lỗi của nàng, đều do

Ngay lúc nàng đang rơi lệ, các cung nữ nghe theo mệnh lệnh của Long Triệt, lập tức đi nhanh về hướng Trần Châu đang nằm trên bàn, ba chân bốn cẳng vội vàng nâng nàng lên, cô không nhìn vào thân thể trần trụi của nàng, dùng tốc độ nhanh nhất nâng nàng rời khỏi cung điện.

Trần Châu không có phản kháng, để tùy ý bọn họ nâng mình đi.

Chỉ một lát sau, nàng đã được nâng về tẩm cung của mình, các cung nữ hầu hạ nàng, vừa thấy bộ dáng khi trở về của nàng, đều kim lòng không được mà khóc ra tiếng.

“Tiểu thư, người thế nào?” Chờ cho các cung nữ nâng Trần Châu trở về vừa rời khỏi, bọn họ liền nhào tới, một bên vừa tìm thứ gì đó che lại thân thể cho nàng, một bên thì đi chuẩn bị nước ấm.

Trần Châu không hề mở miệng nói chuyện, vô cùng im lặng, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy. Tùy ý mặc cho người ở bên cạnh nói cái gì, hỏi cái gì, cô họng cũng không thốt lên một tiếng.

Không lâu sau, nước ấm đã được mang tới, các cung nữ nhanh chóng nâng nàng vào trong nước ấm, tắm rửa cho nàng, mọi người ai cũng nhỏ giọng khóc nức nở.

Cuối cùng sau khi tắm rửa cho nàng xong, các cung nữ lại mặc quần áo sạch sẽ vào cho nàng, bọn họ đau lòng không thôi, chuẩn bị đi chuẩn bị thức ăn cho nàng.

Đúng lúc Trần Châu mới vừa dịu lại thì ngoài tầm cung có người thông báo có vài vị cung nữ đến đây, trong tay cung nữ đi đầu bưng một cái mâm, trên mâm có đặt một cái chén còn đang bốc khói.

“Trần Châu tiểu thư, đây là do Long Vương ra lệnh cho nô tỳ mang thuốc sảy thai tới, xin người lập tức dùng.” Nói xong, nhanh chóng đưa chén đến trước mặt nàng.

Trần Châu sững sờ nhìn vào chén thuốc sảy thai đen tuyền vẫn còn bốc khói nghi ngút kia, một mùi vị thuốc Đông y lan tỏa khắp nơi.

“Trần Châu tiểu thư.....” Thấy nàng không tiếp nhận, cung nữ đi đầu kia vừa nóng nảy, vội vàng lại lo lắng lên tiếng thúc giục, còn ngẩng đầu nhìn nàng với vẻ đầy nghi hoặc. Đoán nàng có phải muốn cãi lại mệnh lệnh hay không? Hay là không muốn uống?

Nàng kêu lên như vậy rốt cuộc làm cho Trần Châu khôi phục lại tinh thần, nàng bị thương thống khổ vạn phần khi tiếp nhận chén thuốc sảy thai, ngờ ngác nhìn không còn nữa điểm do dự, ngửa đầu uống cạn hết toàn bộ chén thuốc. Nàng uống vừa nhanh vừa vội, khiến cho một ít thuốc chảy ra khỏi khóe miệng.

Giờ phút này lòng của nàng đau quá, đau đến nỗi cái gì cũng không muốn nghĩ, trong lòng và trong mắt đều chỉ có chén thuốc này, sau khi uống xong, nàng dờ dẩn thả chén lại vào trong mâm.

“Cám ơn Trần Châu tiểu thư, nô tỳ phải trở về bẩm báo đây.” mấy cung nữ kia thấy nàng ngoan ngoãn uống xong rồi, lúc này tâm mới thả lỏng một chút, cung kính nói.

Trần Châu cũng không nói gì cả, đối với lời nói của bọn họ đều làm như mất điếc tai ngơ. Mãi cho đến lúc các nàng rời đi, nàng cũng không có phản ứng gì.

Mà lúc này ở trong tầm cung, các cung nữ đã lần lượt thu được tin tức, ai nấy đều đồng tình với hoàn cảnh của nàng. Vốn dĩ khi biết Từ Tô đào hôn, đã làm cho các nàng thấy được Trần Châu nhất định có hy vọng trở thành Long Hậu, chỉ là hy vọng này không tồn tại được bao lâu thì đã hoàn toàn tan biến không dấu vết.

Mọi người yên lặng hầu hạ nàng, dứt nàng ăn cơm, cho nàng uống nước, nàng giống như một người gỗ mặc cho người ta sắp xếp, không hề ra sức phản kháng.

Khi Long Triệt vừa đi ra khỏi cung điện, Long Trạch liền im lặng tiến lên, thân nhiên nói: “Xong việc? Long Dịch đã trở về rồi. Hấn nhờ ta chuyển lời từ biệt với người.”

“Ừ, người thế nào? Khi nào thì đi?” Long Triệt không hề cảm thấy ngoài ý muốn, thà ra lúc Long Dịch đi, ở bên trong hấn đã biết.

Long Trạch cực kỳ bất mãn, nhưng lại vô cùng lo lắng nói với hấn: “Long Triệt, trong bốn Long Vương của chúng ta, người là người chính chắn, thận trọng nhất, tính cách cũng tốt nhất. Cho dù Từ Tô rời khỏi, người cũng không cần hủy hoại bản thân như vậy, cũng không cần đối đãi với những người khác như vậy, nàng không có sai, tại sao người có thể đem tất cả tức giận phát tiết lên người nàng chứ?”

“Người nói đủ chưa? Ta làm cái gì cũng không liên quan đến chuyện của người.” Lời nói của hấn làm cho Long Triệt cực kỳ khó chịu, bất mãn liếc mắt nhìn hấn một cái.

Long Trạch không nói gì, bất đắc dĩ nói tiếp: “Được, được, được, ta không nói, ta sắp phải đi rồi, dù sao cũng không liên quan đến ta, ta cứ nhắm mắt làm ngơ, người tự mình bảo trọng đi. Nhưng mà, ta phải nhắc nhở người một câu, người, nếu sau này Từ Tô biết được, không biết nàng sẽ nghĩ như thế nào? Chỉ sợ sẽ cảm thấy vô cùng may mắn đó.”

Long Trạch nói xong, cũng không quay đầu lại, cũng không quan tâm đến việc hấn có tức giận hay không? Chính mình phải nói cho hết, sau này không bao giờ..... quan tâm đến chuyện của hấn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 114: Công Cụ Làm Ấm Giường

Long Triệt không giữ Long Trạch lại, thậm chí sau khi thấy hắn đi liền lập tức xoay người trở về tẩm cung của mình để các cung nữ hầu hạ, tắm rửa, thay quần áo. Mọi việc xong xuôi, hắn mới mệt mỏi bước xuống giường.

Thời gian gần đây, hắn chưa từng có một giấc ngủ ngon, vì tìm kiếm Từ Tô mà hắn không có nổi một phút an ổn để chợp mắt. Mất bao công sức chạy tới chạy lui, đến lúc gặp lại nàng, hắn mới hiểu mọi việc đã không còn cách nào cứu vãn.

Nàng không muốn trở lại chỉ vì hắn từng có một nữ nhân, cũng chính nữ nhân này khiến cho hắn không thể cùng nàng chung sống trọn kiếp. Nghĩ đến đây, lòng hắn bùng lên cảm giác phẫn hận khôn tả!

Vô cùng mệt mỏi, hắn nặng nề chìm vào giấc ngủ, một giấc ngủ không hề yên bình! Sau khi thông suốt mọi chuyện, Long Triệt dường như không còn khả năng duy trì sự tỉnh táo vốn có, bỏ mặc tất cả mà từ từ lún sâu vào bóng đêm tĩnh mịch.

Uống xong bát dược phá thai, Trần Châu ngỡ ngàng để các cung nữ tùy ý chăm sóc mình. Nằm trên giường, đôi mắt trong suốt của nàng mở to vô hồn, tĩnh lặng nhìn về hướng chiếc đèn nhỏ đặt kế bên.

Các cung nữ thừa dịp nàng không chú ý liền nhẹ nhàng kéo nhau lại bàn luận. Những giọt nước mắt đồng tình, những thanh âm nức nở khe khẽ vang lên, tất cả đều lọt vào tai nàng nhưng nàng hoàn toàn không phản ứng. ...

Nàng vĩnh viễn nhớ rõ, Long Triệt ở trên người nàng lạnh lùng phát tiết, ánh mắt lãnh liệt, cử chỉ vô tình cùng động tác thô bạo của hắn khiến nàng đau nhói tim gan. Hắn cưỡng bức nàng trước mặt mọi người mà không hề để ý đến tâm trạng của nàng. Thân thể nàng trần trụi phơi ra giữa ánh nhìn cao bao người xung quanh, có ai thấu hiểu được cảm giác nhục nhã, sợ hãi, thống khổ và vô cùng bất lực của nàng khi ấy?

Trong thời khắc Từ Tô đào hôn, nàng thực cảm thấy quá đối cao hứng, quá đối khoái hoạt. Trong lòng thầm nghĩ, chỉ cần Từ Tô đi rồi, trái tim Long Triệt có lẽ sẽ lại trở về bên nàng, bởi vì chỉ có nàng là luôn luôn ở bên hắn, chỉ có nàng là chưa từng muốn xa rời hắn bao giờ. ...

Thế nhưng, nàng vạn vạn lần cũng không ngờ được. ...

Nước mắt lại vô thức rơi, rơi đến ướt đầm một bên gối, phá nát tâm tư của nàng. Nhưng hơn ai hết nàng hiểu, nàng thật sự rất yêu Long Triệt! Khoảnh khắc hắn cứu nàng, nàng đã biết, đã biết cả đời này chỉ có thể sống ở nơi có hắn, đã biết cả đời này nàng cùng hắn không cách nào tách rời, biết rằng trên khắp thế gian, nàng vĩnh viễn chỉ là của một mình hắn. ...

Đến hôm nay, cho dù hắn đối xử tàn nhẫn với nàng thế nào đi chăng nữa thì nàng vẫn không hối hận, càng không oán hận. Chỉ có ưu thương, chỉ có đau lòng, trong tâm nàng có hắn, hắn lại đi yêu người, vậy nhưng người đó lại không thể cùng hắn kết đôi long phụng. Tam giác tình yêu, ba người cùng nhau truy đuổi, tất yếu sẽ bỏ lại hai người đau lòng. Hai người bị bỏ lại ấy không ai khác chính là nàng và hắn.

Từ Tô là một nữ tử thiện lương, so với nàng còn thiện lương hơn gấp bội. Từ Tô chính trực, hơn hết là vô cùng tốt đối với nàng, không hề hà mà bảo Long Triệt lưu nàng lại, rồi cũng vì thấy nàng quá yêu Long Triệt nên mới lặng lẽ rời đi, tất cả chỉ là muốn thành toàn cho nàng cùng người ấy. Từ Tô yêu bằng một tình yêu đầy lý trí, không giống với những nữ nhân khác, tình yêu của nàng không thể dung thêm một người thứ ba, có lẽ vì vậy nên Từ Tô mới nhất quyết không ở lại. Điều này chỉ có mình nàng hiểu được! Nếu là nàng, nàng cũng sẽ cứ vậy mà ra đi, nàng thấu hiểu cảm giác không muốn cùng ai chia sẻ Long Triệt. Nhưng là do nàng không thể hành động giống Từ Tô, nàng không đủ dũng cảm, không đủ kiên cường, càng không đủ tự tin. Vậy nên, nàng cũng chỉ hèn mọn như thế, cũng chỉ biết đau lòng đến thế.

Nàng vẫn thanh tĩnh, vẫn nằm suy ngẫm mọi sự. Thời gian lặng lẽ trôi đi, đã một đêm nàng chưa hề chợp mắt.

“Trần Châu tiểu thư, ngài. ngài cả đêm không ngủ?” Định vào hầu hạ Trần Châu rửa mặt nhưng vừa trông thấy bộ dạng của nàng, các cung nữ đều nhất loạt kinh hách. Hai mắt sưng đỏ, mặt quắc thước, nàng lẳng lặng nằm đó, yên ắng nhìn mọi vật.

Trần Châu không đáp lời, để mặc mấy người cung nữ vì nàng mà luống cuống tay chân.

Không đầy nửa khắc, nàng đã bị lay đến nổi thần trí thanh tỉnh, cũng bị các cung nữ kia ép uống không ít dược vật. Vừa lúc ấy, ngoài tẩm cung truyền đến tiếng bước chân vội vã.

“Trần Châu tiểu thư, Long Vương triệu ngài qua.” Thanh âm sang sảng dồn dập vang lên, mệnh lệnh này của Long Vương khiến cho thân thể yếu ớt của Trần Châu khẽ run lên vài cái.

“Tiểu thư.” các cung nữ nhanh chóng nắm bắt được tình hình, vô cùng lo lắng quay sang nhìn nàng.

Lúc này, một cung nữ lớn mật bước ra cửa nói: “Tiểu thư không thoải mái, phiền tỷ tỷ trở về bẩm báo Long Vương hộ.”

Trần Châu hoàn toàn vô thố, đầu của nàng trống rỗng, vừa muốn tỉnh tâm thì sóng gió lại ủa đến, chỉ cần thoáng nghe thấy tên Long Triệt là nàng ngay lập tức cảm thấy sợ hãi.

Đáng tiếc, người được phái tới tựa hồ không tốt đến mức như vậy! Không chờ Trần Châu lên tiếng, mấy cung nữ bên ngoài đã vội vàng vàng tiến vào, thấy nàng đang ngồi, liền cung kính nói: “Trần Châu tiểu thư, đây là Long Vương phân phó, chúng nô tỳ không thể không tuân theo, nếu như ngài không đi, sợ rằng Long Vương sẽ phát hỏa mất.”

Các cung nữ lo lắng nhìn nàng, mệnh lệnh của Long Vương nào ai dám cãi lời, Trần Châu cũng đâu phải ngoại lệ.

Trầm mặc trong chốc lát, nàng chậm rãi đứng dậy, dò dẫm nhìn các cung nữ đáp: “Ta đi.” Thanh âm bi thương, trong trẻo nhưng cũng không kém phần lạnh lùng của nàng nhu yếu vang lên, vẻ u uẩn hiện rõ trên khuôn mặt.

Nàng biết, Long Triệt kêu mình đến khẳng định là không có chuyện gì tốt. Có lẽ lại giống ngày hôm qua, tùy tiện ép buộc nàng, không cho nàng có nổi một ngày an bình.

Ngay tại thời điểm nàng bị mấy cung nữ mang đi, Long Triệt đang nằm bốc hỏa trên giường. Mông mông lung lung tỉnh dậy, nhớ lại những chuyện vừa trải qua, thấy vạn phần mất hứng, hần liền lập tức sai người đến truyền Trần Châu. Một lát sau, Trần Châu đã được vài cung nữ đưa tới. Để Trần Châu yên ổn đứng trước mặt Long Triệt xong, các nàng liền khiếp đảm, vội vọt sang một b

“Cởi quần áo, đi lên hầu hạ bốn vương.” Thái độ của Long Triệt giống hệt như ngày hôm qua. Hận ý chưa hề suy giảm, hần điên cuồng nghĩ biện pháp cưỡng ép, bức bách nàng.

Cơ thể Trần Châu run lên, lộ ra biểu tình sợ hãi, thế nhưng nàng vẫn ngoan ngoãn cởi đồ, một chút cũng không dám cãi lại nghiêm lệnh. Thoáng chốc, thân thể nàng đã trần như nhộng, lồ lộ phơi bày trước hần. Đón nhận ánh mắt lạnh như băng, không có nổi nửa điểm thương tình của người đối diện, nàng cắn răng tiến về phía trước vài bước rồi quỳ xuống bên giường.

“Mau lui tất cả các loại mị thuật mà ngươi có ra đây để lấy lòng bốn vương. Nếu bốn vương vừa ý, ngươi có thể biến, nhưng nếu không, ngươi đừng bao giờ mơ tưởng đến việc rời khỏi nơi này.” Long Triệt nằm ở trên giường lãnh khốc, vô tình nói, chăm chọc nhìn nàng.

Lòng Trần Châu đau đớn khôn nguôi, nước mắt lại trào lên. Nhưng nàng nào có gan để chúng rơi xuống, sợ chúng lại chọc giận hần thêm nữa. Mềm yếu bước lên, nhục nhã không dám che đậy những chỗ xấu hổ trên cơ thể mình, nàng tựa như loại kỹ nữ thấp hèn đi đến bên người Long Triệt. Lúc đầu ngập ngừng không biết phải làm sao, thoáng chốc đỏ mặt, không dám chần chừ, nàng liền nhắm mắt lại, vron đầu lưỡi thom tho ra, mềm mại dao động trên cơ thể hần.

Mon tron hần từ trên xuống dưới rồi lại từ dưới lên trên, nàng không dám bỏ qua bất cứ chỗ nào trên thân thể Long Triệt, tận lực dùng phương thức đáng hổ thẹn này mà yêu chiều hần. Không nghe thấy thanh âm của hần, ngay cả tiếng thở dốc cũng không thấy đâu, nàng chỉ có thể cảm nhận được tầm mắt lạnh lẽo của Long Triệt đang chăm chú nhìn mình, ánh mắt ấy làm cho nàng kinh hãi đến phát run.

Cuối cùng cũng chạm đến bộ vị trọng yếu của hần, chu đôi môi nhỏ, khe khẽ cắn, tất cả đều nằm trọn trong miệng nàng. . . Long Triệt gầm lên một tiếng, rốt cuộc thì hần cũng xuất hiện phản ứng!

Nàng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, rồi tiếp tục ra sức mút thật mạnh. Thanh âm của hần vì hành động này của nàng mà ngày càng trầm trọng, tiếng thở dốc cũng càng lúc càng mau hơn.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 115: Nữ Nhân Đáng Thương!

Không biết qua bao lâu, Long Triệt rốt cuộc cũng phát tiết. Lạnh lùng nhìn người dưới thân, trực tiếp đá nàng xuống giường, hần bàng quan đứng dậy tiến vào bế tầm phía trong tấm cung.

Trần Châu đang chìm đắm trong dục vọng thì đột nhiên đã thấy mình bị hần đá mạnh, đầu óc trống rỗng, nàng chỉ kịp cảm nhận cảm giác đau đớn truyền đi khắp cơ thể.

“Ngươi đi được rồi.” Lúc chuẩn bị rời bước, hần ném lại một câu vô tình, rồi quay sang phân phó cung nữ hầu hạ mình, nói: “Đem thay toàn bộ tất cả những thứ ở trên giường, bốn vương không muốn trông thấy bất cứ thứ gì dính dáng đến nàng ta.”

Những lời nhảm tâm này khiến cho Trần Châu vô cùng khổ sở, đau lòng và quá đỗi xấu hổ. So với việc bị hần đá xuống giường trong lúc đang mê muội, chuyện này còn làm nàng khó chịu hơn. Nàng vẫn biết hần chán ghét mình, nhưng nàng không thể ngờ hần lại vô tình đến thế. Ch trải qua, chưa bao giờ nghĩ tới, nàng nhất thời không thể bật lên câu gì.

“Trần Châu tiểu thư, ngài đi được rồi.” Các cung nữ cơ hồ đều theo hầu Long Vương hết, chỉ để lại hai người ở ngoài điện. Lúc này một trong hai người đó đi đến trước mặt nàng, cung kính nói, ánh mắt lộ rõ vẻ đồng tình. Dù rất muốn bênh vực Trần Châu nhưng các nàng có lòng mà không có gan, càng không có tài cán để chống lại Long Vương.

Trần Châu dờ dẫm đứng lên, lách thếch dò dẫm đi tìm quần áo tựa như một cái xác không hồn. Sau đó run run nhấc chân, nghiêng ngả, lao đảo mà rời khỏi tấm cung của Long Triệt.

Nàng vẫn không dám khóc như trước, chỉ có thể cắn chặt môi dưới, tận lực không để lộ ra vẻ khổ sở, bất lực của bản thân. Về đến cung, thấy các cung nữ vẫn đang đứng đó chờ mình, hốc mắt nhanh chóng hồng lên, nàng ngậm ngùi cúi đầu.

“Tiểu thư.” Vài cung nữ theo hầu nàng từ trước đến giờ thấy nàng bị Long Triệt kêu đi, sợ nàng gặp chuyện ngoài ý muốn nên không ngừng đứng ngoài cửa đợi

Trần Châu không ngẩng đầu lên, thậm chí nàng cúi càng thêm thấp. Không để tâm đến lời của những người xung quanh, nàng vội vàng chạy đi. Chạy chưa được vài bước thì nàng đã bị các cung nữ bắt kịp, lẳng lặng đưa Trần Châu về tấm cung, dọc đường chỉ nghe được tiếng hít thở nặng nề của đôi bên.

Trở lại cung, rửa mặt mũi cẩn thận, Trần Châu mệt mỏi không buồn lên tiếng, trực tiếp tiến đến bên giường ngủ mình xuống, im lặng nhắm mắt. Những giọt lệ vừa mới nguội ngoai lại chực tuôn trào, nàng một lần nữa hồi tưởng.....

Những lời nói vô tình của Long Triệt không ngừng vang lên trong tâm trí nàng, hấn thô bạo hành hạ nàng, giận dữ vùi dập nàng. Hết thấy nàng đều tự nguyện nhận lấy, tình nguyện chịu đựng tất cả. Chỉ cần đừng bắt nàng rời xa hắn, chỉ cần hắn không đang tâm đuổi nàng đi, nàng sẵn lòng chấp nhận tất cả. Bất kể là tra tấn hay thậm chí còn hơn thế nữa, nàng cũng đều cam tâm tâm tình nguyện nhận nhin, bỏ qua. Nàng không thể xa hắn, chỉ có thể chung sống bên hắn trọn đời!

Trong khi bên này Trần Châu bị Long Triệt hành hạ thì bên Nam Hải Long Cung, Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn cũng chẳng tốt hơn nàng là bao. Hai người bị đẩy vào lãnh cung, nơi tối tăm, hẻo lánh và lạnh lẽo nhất biển Nam Hải. Mà một khi đã bị đẩy vào nơi ấy, bất cứ ai cũng đừng hòng mơ tưởng đến việc thoát ra ngoài, đừng trông mong gì đến việc có lại được tự do.

“Long Vương, hãy tha cho ta, lần sau ta không dám nữa. Van người vì nể mặt Từ Tô mà thả ta đi.” Vu Mẫn khốn đốn cầu xin, sau khi bị đưa vào lãnh cung, nàng đã không ngừng hoảng loạn kêu gào.

Hồng Tuyền vì trọng thương mà nằm bẹp trên giường, hai cung nữ ở bên chăm sóc nàng. Vì nàng mà sắc thuốc, bôn thuốc, hết lòng hết sức, tận tâm tận lực chữa trị. Qua một lúc lâu, Hồng Tuyền mệt nhọc hôn hên thở, lại nghe được thanh âm quát tháo của Vu Mẫn, vừa phiền lại vừa tức, nàng không khỏi hờn giận nói, “Đừng gào lên nữa, Long Vương không nghe thấy đâu, người có kêu đến chết thì cũng vô dụng.” Thân thể của nàng đau quá! Nàng chỉ mong được im lặng một lát, vậy mà có người cứ làm ồn bên tai.

Nghe thấy Hồng Tuyền nói vậy, Vu Mẫn ngừng kêu gào, lòng bùng lên lửa giận, phần nộ đến gần nàng. Nhìn chằm chằm Hồng Tuyền, Vu Mẫn hung hăng giáng cho nàng vài cái tát.

“Tất cả là do người, nếu không phải tại người tìm đến gây sự với Từ Tô, Long Vương có đối xử với chúng ta như thế này không? Hắn đã sớm nói sẽ chu cấp cho chúng ta, sẽ khiến cho nửa đời sau của chúng ta được hưởng vinh hoa phú quý, không phải lo cơm ăn áo mặc. Có tiền thì muốn gì chẳng được? Nam nhân nào thoát được sự chinh phục của người? Vì sao người cứ cố tình tranh đoạt Long Vương? Long Vương là người người có thể thích là chiếm được ư? Tỉnh lại đi! Vọng tưởng làm Long Hậu? Người ngồi đó mà mơ!”

Biết mọi chuyện rồi sẽ trở nên như thế này thì nàng đã chẳng dại mà làm. Nếu không nghe lời Hồng Tuyền tìm đến gây hấn với từ Tô, bây giờ nàng đã yên tâm ngồi hưởng thụ, ăn sung mặc sướng, muốn cái gì có cái đấy. Đâu phải như hiện tại, đến một nam nhân ở bên bầu bạn cũng chẳng thấy đâu. Vu Mẫn nổi giận, nàng phát hỏa, nàng hận chết Hồng Tuyền!

Hồng Tuyền bị nàng đánh cho hoa mày chóng mặt, đầu óc quay cuồng, mãi mà vẫn chưa hồi phục nổi tinh thần. Hai cung nữ kể bên trông thấy tình cảnh như vậy liền sợ tới mực vội vọt ra xa, tuyệt đối không dám ngo ngoe động đậy.

Vu Mẫn hận không thể giết được nữ nhân đang nằm trước mặt mình, nàng sớm đã biết, Từ Tô sẽ không bao giờ tơ tưởng đến Long Duệ. Nhưng là Long Duệ có tâm ý đối với nàng ta, từ xưa đến nay, có mấy ai không chế nổi tình cảm của mình bao giờ? Hơn nữa, Từ Tô còn mang bên mình đứa con của Long Duệ, mối quan hệ này so với bất cứ điều gì cũng đều quan trọng, mật thiết và đáng trân quý hơn

Nàng là nữ nhân hiện đại, chỉ cần có tiền, nàng thích nam nhân nào mà không đạt được? Ngoài Long Duệ, thiên hạ này đâu có thiếu soái ca? Long Duệ thân là Long Vương, tài phú vô số, phí chia tay đương nhiên sẽ không bèo bọt. Nhưng hiện tại thì sao? Cái gì nàng cũng không có, thậm chí ngay cả tự do của bản thân cũng bị tước mất, hiển nhiên trong lòng nàng sẽ sinh ra cảm giác căm thù, uất ức.

“Tiện nhân loại nhà người, người thì hiểu cái gì? Suốt ngày người chỉ biết đến tiền, sáng mắt ra mà coi! Được làm Long Hậu là một việc vô cùng vinh hạnh, người sẽ trở thành nữ nhân tôn quý nhất Nam Hải, ai thấy người đều phải cung kính cúi đầu, người muốn cái gì có cái đó, muốn thế nào được thế nấy. Vu Mẫn à, người đúng là loại nữ nhân ngu xuẩn, nông cạn, không có não!” Hồng Tuyền bị đánh đến tỉnh người, phần nộ tột cùng nhưng lại không cách nào đánh trả. Toàn thân đau đớn, nàng lấy đầu ra khí lực để đầu lại người kia?

Vu Mẫn giận dữ nhìn Hồng Tuyền nhưng không tiếp tục ra tay. Sau một hồi hung dữ, tất cả sức lực của nàng cũng cứ vậy mà tan theo mây khói.

“Đã rơi vào kết cục này rồi mà vẫn còn vọng tưởng? Long Hậu? Người cứ ngồi đấy mà làm Long Hậu chôn lãnh cung này đi, Long Hậu thân ái ă!” Vu

Mẫn thờ hồng học, chỉ chiết nói.

Hồng Tuyền bị nàng nhiec móc nhất thời tức giận đến không thốt nên lời. Nhưng Vu Mẫn nói đúng, ở tại chốn này, địa vị các nàng may ra chỉ hơn cung nữ có một chút. Không có tự do, không thể thoải mái hành động, phòng chừng các nàng nhất định sẽ chết già ở nơi đây.

Hai nữ nhân thôi không tranh chấp nữa, lẳng lặng ngồi ngẫm nghĩ. Trong lòng hai người cùng dâng lên cảm giác sợ hãi, không biết các nàng sẽ phải sống trông này bao lâu? Có phải sẽ chết già chốn âm u cô tịch này? Nghĩ đến đây, lòng hai người không tránh khỏi run rẩy, hãi hùng.

Mà Hồng Tuyền lại càng lo lắng hơn so với Vu Mẫn. Vu Mẫn dù sao cũng vẫn còn cứu tinh, nàng là bạn của Từ Tô, chỉ cần tìm được Từ Tô, chỉ cần Từ Tô vẫn nể tình nàng, vẫn nhớ nàng là bạn mình thì Vu Mẫn nghiễm nhiên có thể đường hoàng bước ra khỏi lãnh cung. Chỉ mình Hồng Tuyền là không có chút hi vọng, nàng năm lần bảy lượt đắc tội với Từ Tô, Từ Tô đâu rồi hơi đồng ý cứu nàng. Lúc này, thâm tâm của nàng càng trở nên lạnh lẽo, tuyệt vọng!

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 116: Tiểu Long Nhi

Long Duệ gấp rút trở về sau, lập tức chuẩn bị thức ăn cho Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi, hẩn vừa chuẩn bị tốt, một lớn một nhỏ liền đứng giờ rồi giường.

“Ăn bữa sáng.” Long Duệ tâm tình thật tốt, nhìn thấy hai người bọn họ liền vui vẻ kêu lên.

Từ Tô liếc mắt ngắm hẩn một cái, thực là kỳ quái, nhưng mà nàng cũng không hỏi gì, chỉ đem Tiểu Long Nhi đặt ở bên cạnh bàn, chính mình đi rửa mặt.

Tiểu Long Nhi hướng về phía Long Duệ thần bí cười cười, chính mình tự lấy thức ăn.

Long Duệ ngồi vào bên người thằng bé lấy lòng, giúp bé lấy này lấy kia, vô cùng chịu khó.

Chỉ chốc lát sau, Từ Tô liền xuất hiện, nàng im lặng ngồi xuống, giống như Tiểu Long Nhi, không nói một tiếng bắt đầu ăn, đối với Long Duệ ở bên cạnh làm như không thấy.

Ăn trong chốc lát, ánh mắt Tiểu Long Nhi liền chuyển động nhanh như chớp, chỉ nghe đến thằng bé nài thanh nãi khí nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối muốn đi tìm Long Cung của chính mình.” Từ Tô đang ăn tay nhất thời ngừng một chút, nàng giống như nghe qua Tiểu Long Nhi cũng có nói cung điện của chính mình, chính là nghe nói cung điện này thập phần thần bí, không biết ở đâu.

“Bảo Bối, con có biết ở nơi nào sao?” Nàng không khỏi lo lắng nói, nghĩ rằng Tiểu Long Nhi có phải nghĩ tới cái gì hay không, hoặc là mơ thấy cái gì. Bỗng không, tiểu gia hỏa này như thế nào lại có ý tưởng đột phát này? Nàng nghĩ rằng bé là sau khi lớn lên mới đi tìm.

Tiểu Long Nhi nhu thuận lắc đầu, bé cái gì cũng không biết, chỉ là vô cùng muốn đi tìm kiếm, bé thật sự muốn biết cung điện của chính mình ở nơi nào? Dài ngắn hình dáng ra sao?

Từ Tô nhìn bé lắc đầu, há to miệng, không biết thằng bé sao lại có ý tưởng này. “Con, con không biết ở nơi nào, làm sao mà tìm a?” Nàng không khỏi nhũn mày nói.

Long Duệ đồng ý gật gù đầu, vội vàng nói: “Bảo Bối, Long Cung này chính là truyền thuyết trong Long Tộc, nhưng bởi vì vạn năm cũng không xuất hiện một Tiểu Kim Long, cho nên ngay cả chúng ta thân là Long Vương của Long Tộc, chúng ta cũng không biết cung điện của Kim Long ở nơi nào, ngay cả tư liệu ghi lại cũng là cực ít.”

Tiểu Long đáng yêu nhìn nhìn bọn họ, cười tùm tùm nói: “Mẫu hậu, Long thúc thúc, nếu thật sự có truyền thuyết này, như vậy nhất định còn có địa phương này. Hơn nữa các Long thúc thúc đều nói, Bảo Bối là Kim Long, như vậy Bảo Bối nhất định có biện pháp tìm được. Nói không chừng, Kim Long còn có thể có rất nhiều, bọn họ nhất định là sinh hoạt cùng nhau ở một nơi nào đó.”

“Bảo Bối.....” Từ Tô lo lắng, nếu thật là có một tộc Kim Long sinh sống tại một địa phương thần bí không người biết đến, như vậy Bảo Bối vừa đi có phải sẽ không trở lại hay không? Nàng không phải là không thể nhìn thấy con sao? Sẽ mất đi thằng bé sao? Cho nên, nàng chính là sợ hãi.

Bảo Bối nói rất đúng, Long Duệ nghĩ rằng, cho dù là Long Tộc trong lúc đó cũng có hơi thở độc đáo, phương thức tồn tại độc đáo, bọn họ có thể truyền tâm linh cảm ứng cho nhau.

Từ Tô trầm mặc, nàng không biết nói như thế nào, cũng không biết nên hay là không nên khuyên Tiểu Long Nhi không nên đi, chính là, mỗi người đều có lý tưởng của chính mình để theo đuổi. Con trai của nàng vốn không phải là người bình thường, thằng bé không có khả năng sống một cuộc sống bình thường, nó sẽ không cam tâm, ngay cả làm mẫu thân như nàng cũng sẽ không cam tâm.

Lúc này, Tiểu Long Nhi cũng cảm giác được tâm tình của mẫu thuẫn, không khỏi đem ánh mắt hướng về phía nàng, chỉ cần mẫu hậu nói một câu không được, thằng bé vĩnh viễn cũng sẽ không đi tìm. Cho dù đi tìm, cũng sẽ đợi cho mẫu hậu sau trăm tuổi, lúc này bé sẽ không còn lo lắng đi tìm chính tộc loại của mình.

Long Duệ không nói gì, không dám đưa ra ý kiến, sợ làm Từ Tô tức giận, lại nói tiếp hẳn cũng đủ uất ức, chính mình cũng là phụ vương thân sinh của Tiểu Long Nhi, nhưng ở trước mặt bọn họ, không dám kiêu ngạo, lại phải thật cẩn thận.

Tiểu Long Nhi nhìn hẳn thật sâu một cái, vốn thằng bé là muốn cùng phụ vương thương lượng, nhưng phụ vương ở trước mặt mẫu hậu, bé lựa chọn vĩnh viễn là cái sau, cho nên bé không thể nhận thức phụ vương này, chỉ có khi mẫu hậu thừa nhận, bé mới có thể nhận thức.

Qua đã lâu, Từ Tô thế này mới hạ quyết tâm, thân thiết nói: “Bảo Bối, con cứ làm theo suy nghĩ của con đi, mẫu hậu sẽ đợi con.” Lòng của nàng kỳ thật vô cùng nặng nề, nhưng nàng không thể liên lụy Tiểu Long Nhi, không thể vì chính mình, không thể làm theo ý nguyện của chính mình.

“Mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi cảm động vô cùng, bay vào trong lòng, nàng gắt gao ôm nàng, nãi thanh nãi khí kêu một mồi. Bé thân là long nhân, rất muốn tìm đến tộc loại chính mình, khát vọng thuộc cảm giác sở hữu.

Từ Tô cũng gắt gao ôm hẳn, trong lòng nhất thời có một vảm giác buồn bực, Tiểu Long Nhi hiểu biết, vẫn bận tâm cảm nhận của nàng, nàng lúc này cũng nên quan tâm suy nghĩ của thằng bé.

Long Duệ cũng vô cùng cảm động, hai người bọn họ tựa như bảo vật trân quý, hẳn thiếu chút nữa đã buông ra, may còn kịp, hẳn nhất định phải bảo hộ bọn họ, trân trọng bọn họ. Hy vọng, tương lai nàng có thể cho hẳn cơ hội này.

Ba người ăn xong bữa sáng, bắt đầu thương lượng như thế nào mang Tiểu Long Nhi tìm được cung điện của chính mình, dù sao đề cập đến tứ đại hải vực, căn bản không biết nơi hải vực nào mới là nơi ở thần bí của Kim Long.

Bởi vì hoàn toàn không có kinh nghiệm, không có tư liệu để tra tìm, cuối cùng đành phải theo quyết định của Tiểu Long Nhi, bé sẽ bắt đầu tìm kiếm từng hải vực một.

Cũng chỉ có thể làm như vậy, Từ Tô cùng Long Duệ đều đồng ý, Từ Tô lại quyết định sẽ đi xuống biển cùng hẳn đi tìm, nàng muốn tận mắt nhìn Tiểu Long Nhi, nếu là có cái gì nguy hiểm, nàng còn có thể chắn nhất chắn, đây là tình thương của mẹ.

Quyết định xong, ba người quyết định lập tức xuất phát, đặc biệt Tiểu Long Nhi, thằng bé hưng phấn không thôi, không chỉ có thể trở về đến đại hải, lại có thể tìm được hang ổ của chính mình, thần bí mà cường đại Kim Long.

Bọn họ ba người quyết định bắt đầu tìm từ nơi gần nhất Nam Hải, Long Duệ mang theo Từ Tô, Tiểu Long Nhi chính mình tự do tự tại ở hải lý tới lui tuần tra, bé hiện ra chân thân, nhất thời trở thành một Tiểu Long kim quang lóe lóe.

Đáng yêu khéo léo cái sừng nhỏ ở trên đầu của thằng bé, thân rồng thon dài nhỏ nhắn, trên người đầy vảy màu vàng, tứ chi ngắn nhỏ đáng yêu, con rồng nhỏ chân chính hòa mình vào dòng hải lưu, mà cái đuôi nhỏ của nó cứ lượn lờ trong nước lay động không thôi.

Tiểu Long Nhi xoay đầu, thân thể dần dần tỏa ra ánh hào quang lóe sáng, đem nước biển đen kịt trở nên rực rỡ, làm sinh vật ở hải lý nhìn thấy nó, không khỏi tất cung tất kính uống bộ lui binh, long uy không thể phát ra thị uy, bọn họ là bá chủ ở khu vực hải lý này, thống lĩnh mọi vật.

Long Duệ mang theo Từ Tô gắt gao theo ở phía sau, ngay cả Long Duệ thân là Long Vương cũng không cảm đối Tiểu Long Nhi phát ra long khí cường đại cảm thấy kinh ngạc, bởi vì hẳn phải đến lúc trở thành rồng trưởng thành mới có thể phát ra long khí, nhưng một tiểu Kim Long bé nhỏ như thế mới sinh ra không được bao lâu đã phát uy long khí cường đại. Kim Long quả nhiên là kim long, cùng bọn họ long tộc bình thường thực sự là khác nhau rất xa. Nhưng mà, hẳn cũng âm thầm cao hứng. Bởi vì đây là con hẳn, một đứa con mạnh mẽ, làm vinh quang cả dòng họ long tộc.

Từ Tô đã không phải là lần đầu tiên đến hải lý, nhưng mà mỗi lần nàng xuống biển cảm nhận cũng không giống nhau, biển thần bí, rộng lớn, mở mang làm cho nàng sợ hãi, mỗi lần cảm giác hoàn toàn mới, tựa như nhân sinh mỗi một lần ngộ đạo.

Tiểu Long Nhi nhìn đông rồi đến ngó tây, rất tự tại, trong ánh mắt của bé, trong lòng có nồng đậm khát vọng, khát vọng có thể tìm được tộc nhân. Chính là, Nam Hải rất nhanh chóng đã tìm xong, ngoài bọn họ và Long Cung Long Duệ, bọn họ ở toàn bộ Nam Hải không thu hoạch được gì.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 117: Bộ Tộc Kim Long Thần Bí

Tiểu Long Nhi vô cùng thất vọng, bởi vì bé đối với Nam Hải mong đợi lớn nhất, bé nghĩ rằng chính mình sinh ra ở Nam Hải, phụ vương là Nam Hải Long

Vương, cung điện của chính mình cũng nhất định sẽ ở Nam Hải. Nhưng là, bé toàn lực tìm tòi ở Nam Hải, không khỏi thất vọng rồi.

“Bảo Bối, đừng nóng vội, có lẽ ở không phải ở hải vực này đâu, chúng ta còn có ba địa phương chưa tìm, từ từ sẽ đến, không phải làm chuyện gì cũng đều thuận lợi.” Từ Tô gặp Tiểu Long Nhi ủ rũ, tinh thần không phấn chấn, không khỏi an ủi nói.

Tiểu Long Nhi tiến vào trong lòng của nàng, đầu của Tiểu Long để trong lòng nàng khẽ sờ nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối nghĩ đến Nam Hải chính là nhà của Bảo Bối, nhưng tại sao nơi này không phải?”

Lời nói của Tiểu Long Nhi làm cho Long Duệ khẽ sờ vạt phần, hẳn chưa từng không hy vọng Tiểu Long Nhi ở trong này? Tiểu Long Nhi là con chính mình thân sinh, nếu là cung điện của Tiểu Long Nhi ở nơi này, như vậy càng có thể chứng minh bọn họ là phụ tử. Phụ tử ở cùng một chỗ, là chuyện vô cùng hạnh phúc a.

“Bảo Bối, Nam Hải đương nhiên là nhà của con, mẫu hậu con cũng là người của Nam Hải, con đương nhiên cũng là tiểu Long Vương Nam Hải, Nam Hải Long Cung cũng là Long Cung của con a.” Hắn ôn hòa nói, tuyệt không hy vọng làm bé mất hứng, bởi vì tâm tình hắn cũng sẽ không tốt.

Từ Tô không phản bác lời nói của hắn, nàng ôn nhu ôm Tiểu Long Nhi, cũng không khỏi an ủi nói: “Bảo Bối không cần gấp, chúng ta nhất định sẽ tìm được.”

Tiểu Long Nhi khẽ sờ trong chốc lát, ở trong lòng của nàng nghỉ ngơi một chút sau, thế này mới ngẩng đầu lên, khôi phục biểu tình bình thường.

Chỉ thấy vẻ mặt của bé ý cười trong suốt, vừa rồi những điều không vui đã chợt lóe lên rồi qua đi. “Mẫu hậu, Long thúc thúc, Bảo Bối không có việc gì, Bảo Bối nhất định sẽ tìm được.” Thăng bé lại long tinh hồ mãnh, một lần nữa biến thành tiểu long hoạt bát đáng yêu.

Nhìn thấy bé khôi phục tinh thần, Từ Tô cùng Long Duệ kim lòng không đồng thời thở phào một hơi nhẹ nhõm, tâm hai người đang nặng nề rốt cuộc đã buông lỏng.

“Mẫu hậu, Long thúc thúc, chúng ta tiếp tục tìm đi, hiện tại nhắm hướng Đông Hải xuất phát.” Tiểu Long Nhi từ trong lòng của nàng thoát ra, ở hải lý thượng lui hạ khiếu, giống như một tiểu tướng quân, mấy cái chân rồng nhỏ của bé huơ huơ về phía trước hào hứng nói.

Từ Tô cùng Long Duệ bị vẻ mặt đáng yêu của nó làm cho vui vẻ, sủng nịch nhìn hắn, hai người cùng nhau gật đầu, trầm miệng một lời nói: “Tuân mệnh.”

Tiểu Long Nhi cười đến ngã nghiêng ngã ngửa, hi hi ha ha, lại giống như trước đây, ở hải vực lên xuống, một bên chơi đùa, một bên tìm kiếm. Bé không thể lại làm cho mẫu hậu lo lắng, lúc bé thất vọng, phát hiện trong lòng mẫu hậu rất khó chịu. Bé không thể làm cho mẫu hậu khổ sở, nếu thật sự tìm được cung điện của chính mình tìm được bộ tộc kim long, nếu thực sự phải về ở cùng bọn họ, không thể cùng mẫu hậu cùng một chỗ, thăng bé tình nguyện không tìm, cũng không nguyện ý xa rời mẫu hậu.

Từ Tô cũng không biết tâm tư Tiểu Long Nhi, chính là cảm thấy không muốn làm cho khổ sở, nhưng chính mình lại không giúp được gì, ngoại trừ hết sức bồi ở một bên, nàng cảm thấy thật bất lực.

Vào lúc ba người ở trong biển chậm rãi từ từ tìm kiếm cung điện của Tiểu Long Nhi cùng bộ tộc Kim Long thần bí, ở một địa phương thần bí, địa phương không ai biết đến. Vài người đang ở ngạc nhiên nhìn trong nước biển thấy Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô, Long Duệ.

“Di, là một Tiểu Kim Long, bộ tộc Kim Long chúng ta lại xuất hiện.” Một người trung niên tuổi hơi lớn kích động vô cùng nói, ánh mắt màu vàng của ông nhìn chăm chăm vào Tiểu Long Nhi không rời về mặt phấn chấn.

Một trung niên nam tử khác cũng kinh ngạc nói: “Trời ạ, Tiểu Kim Long, bất quá thằng bé ấy dường như là nhân long kết hợp, nhưng lại phát ra lực lượng thật cường đại a.” Hắn cũng nhìn chăm chăm Tiểu Long Nhi xem, nhưng mà hắn đồng thời cũng chú ý tới Từ Tô cùng Long Duệ.

“Nam Hải Long Vương Long Duệ.” Nam nhân trung niên thứ ba liếc mắt một cái liền nhận ra Long Duệ, kêu ra tước danh của hắn, chau mày. Kim Long lại xuất hiện làm cho bọn họ kinh hi vạt phần, nhưng lại lịch thật làm cho người ta thực khó đoán.

Tiểu Long Nhi, Từ Tô, Long Duệ sau một đêm nghỉ ngơi, rốt cuộc cũng khôi phục tinh thần, ba người sau khi ăn uống no đủ, liền ở nhà không làm việc gì.

Qua một ngày, Từ Tô ôm Tiểu Long Nhi chần chờ một chút, suy nghĩ rồi mới nói: “Không bằng ta ra ngoài tìm việc làm, dù sao ngốc cũng là ngốc, không thể không có việc gì, không xảy ra chuyện gì, cứ mặc kệ mà sống a. Chúng ta ăn gì uống gì, cũng không thể ăn không khí.” Nàng cân chuẩn bị tiền tiết kiệm, để cho Tiểu Long Nhi cuộc sống tốt nhất, điều kiện tốt nhất. Cho dù chính mình khôn khéo cũng không thể để con chịu thiệt thòi.

Tiểu Long Nhi không có ý kiến, mẫu hậu ở bên người, hẳn làm sao dám đi chơi, sợ nàng sẽ lo lắng.

Long Duệ đối với đề nghị của nàng nghỉ ngơi, thăm nghĩ hiện tại ăn uống tất cả đều là hắn lo, hắn cũng không tính là không làm việc gì, đương nhiên hắn bỏ bê công vụ Nam Hải Long Cung.

“Người đi làm việc cũng không được nhiều tiền a, không bằng, không bằng theo ta về Long Cung đi.” Long Duệ muốn nói điều này đã lâu, lại sợ nàng hờn giận, lúc này mới lớn mật nói ra.

Từ Tô lập tức cảm thấy mất hứng, nhìn hắn một cách xem thường, nam nhân này bất quá là muốn lừa bọn họ cùng Long Cung thôi, tâm tư ấy của hắn, nàng như thế nào lại không biết.

“Xem như ta chưa nói gì, xem như ta chưa nói gì, ta chỉ là cảm thấy ngại đi ra ngoài làm việc cho người khác, còn không bằng chính mình làm chủ đâu.” Long Duệ sợ hãi, vội vàng giơ tay đầu hàng nói. Từ Tô nóng giận, thật đáng sợ.

Lời hắn nói, lập tức làm cho Từ Tô rơi vào trầm tư, lời Long Duệ nói đã cho nàng một ý tưởng khác, đi ra ngoài việc quả thật không thuận tiện, nếu là chính mình làm chủ, có vẻ tự do tự tại hơn.

Nhưng làm cái gì thì tốt? Nàng cảm thấy buồn rầu, một chút chủ ý cũng không có.

Lúc này, Tiểu Long Nhi bởi vì lời nói của bọn họ, cẩn thận suy tư, ánh mắt chuyển động nhanh như chớp, trong lòng đã vì Từ Tô mà ra chủ ý.

Long Duệ thấy nàng không trách cứ mình, ngược lại không nói gì, sợ tới mức thở cũng không dám thở mạnh, sau mới phát hiện nguyên lai nàng đang chú tâm suy nghĩ. Lúc này hắn mới yên tâm, lá gan cũng lớn hơn.

Từ Tô vạn phần buồn rầu, nghĩ đi nghĩ lại, không biết làm thế nào mới tốt. Vô tình nhìn lướt qua Long Duệ một chút, trong đầu nàng lập tức lóe lên linh quang, nàng rất nhanh nắm bắt được một ý tưởng.

Ha ha ha, tục ngữ nói, dựa vào sơn ăn sơn, ven biển ăn hải. Nàng không phải đang ở dựa vào hải sao, nhưng lại là như thế lợi hại hải, hoàn toàn có thể ở hải lý đi ngang.

“Này, nam nhân, ta có chủ ý này.” Nghĩ được một phương pháp dễ làm, nàng cảm thấy khoái trá, hướng về phía Long Duệ, mặt mày hớn hờ kêu.

Long Duệ nhìn nàng tươi cười sợ tới rùng mình một cái, nhưng hắn lại không dám cãi lời nàng, thật cẩn thận chậm rãi đi tới, khi còn cách nàng mấy chục li thì dừng lại.

“Ngươi, ngươi có cái gì phân phó?” Hắn lộ ra biểu tình lấy lòng, hỏi.

Từ Tô thực hưng phấn, không phải bởi vì thái độ của hắn, mà vì ý tưởng của nàng. Nhìn thấy hắn đã đến gần, nàng liền mặt mày hớn hờ nói: “Ta quyết định ở bờ biển mở một nhà hàng, buổi tối bán đồ nướng, thuận tiện bán hải sản.”

A?! Hai nam nhân một lớn một nhỏ quay mặt nhìn nhau, ngại nhìn sang ta, ta nhìn sang ngại, không biết nàng như thế nào lại nghĩ ra được chủ ý này.

“Mở nhà hàng? Đồ nướng? Hải sản?” Long Duệ ngây ngốc lặp lại, giống như người máy. Khẳng định gật gật đầu, hưng phấn nói không thôi: “Ở bờ biển mở nhà hàng a, mặt hướng về phía biển, xuân về hoa nở, làm việc rất thoải mái hải lòng a, viễn cảnh một mảnh tốt đẹp. Buổi tối có thể bán đồ nướng a, gia tăng thu nhập. Vì bảo đảm lợi nhuận của chúng ta, ngại phải đi bắt cá cho ta, để ta buôn bán.” Nàng nhất nhất tuyên bố đại kế của nàng, càng nói càng hưng phấn, nước miếng tung bay.

Long Duệ nuốt vài ngụm nước miếng, khóc không ra nước mắt, hắn thế nhưng lại đi bắt cá, đường đường là Long Vương mà phải đi bắt cá? Tin này mà truyền ra ngoài đi cười chết người.

“Hảo, mẫu hậu, Bảo Bối đồng ý. Long thúc thúc, Bảo Bối đồng ý, Bảo Bối thích ý tưởng này, Bảo Bối thích. Bảo Bối còn có thể giúp mẫu hậu đuổi ngư, bắt cá, còn có thể lấy tiền lời.” Tiểu Long Nhi vừa nghe, lập tức theo lòng của nàng bay lên, cùng Từ Tô hưng phấn giống nhau. Ở giữa không trung bay tán loạn, cái miệng nhỏ nhắn ồn ào.

Từ Tô đắc ý nở nụ cười, quả nhiên con giống mẹ, mẹ con bọn họ tâm ý tương thông, khẳng định tiền đồ sáng lạn.

Chỉ có Long Duệ nghiêm mặt đau khổ, hắn chính là muốn bọn họ cùng hắn về Long Cung, không lo ăn mặc.

“Còn có, về phần chi phí, do ngại phụ trách, ta không có tiền.” Từ Tô cuối cùng nói một câu, ai bảo hắn hại mình thành như vậy? Cho nên hắn phải gánh vác trách nhiệm.

Long Duệ ngoan ngoãn gật đầu đáp ứng.

Chưa tới hai ngày, hắn quả nhiên mang theo tiền cùng Từ Tô, Tiểu Long Nhi đến bờ biển tìm một cửa hàng, rất nhanh liền sắp xếp tốt hết thảy, chuẩn bị khai trương.

Tiểu Long Nhi vô cùng hưng phấn vô cùng, chỉ cần có thể trở lại biển, hắn đối với kế hoạch này của mẫu hậu là toàn lực duy trì. Lúc này Long Duệ cùng Từ Tô đang bận rộn ở nhà hàng, hắn một mình ở trên bờ cát chơi đùa. Hắn tuy một mình, nhưng Từ Tô sẽ không lo lắng, bởi vì năng lực của Tiểu Long Nhi, nàng không phải không biết, cho nên khắp thiên hạ Từ Tô hắn là mẫu thân có thể yên tâm về con mình nhất.

Đang lúc Tiểu Long Nhi chơi vui vẻ, cực kì cao hứng, một ông lão chậm rãi đi tới bên người hắn, chẳng qua ông lão này quần áo rách nát, xanh xao vàng vọt, chống gậy, hai mắt hăm sâu.

“Tiểu bảo bảo, xin thương xót, cho ông chút đồ ăn đi.” Không biết vì cái gì, ông lão vừa thấy Tiểu Long Nhi, liền bắt chập tất cả hướng cầu xin. Kỳ thật dù là ai cũng không hướng một đứa nhỏ xin cơm, ông lão này không biết là mù hay là choáng váng, vẫn ngây người, thế nhưng hướng Tiểu Long Nhi xin cơm.

Tiểu Long Nhi đang chơi vui vẻ, đột nhiên nghe thấy tiếng cầu xin vang lên bên tai mình, không khỏi ngừng đầu lên, thì thấy một ông lão đáng thương.

“Tiểu bảo bảo, ông đói bụng, cho ông chút đồ ăn đi.” Ông lão kia vẫn như cũ mặt không đổi sắc đáng thương giờ bàn tay bần ra trước mặt Tiểu Long Nhi.

Tiểu Long Nhi nhìn hẩn, sau đó theo đứng dậy, hướng về phía hẩn cười ngọt ngào, nãi thanh nãi khí nói: “Hảo, ông chờ Bảo Bối một chút, Bảo Bối đi lấy cho ông.” Nói xong, liền hướng nhà hàng của Từ Tô mà phóng đi.

Ông lão liền ở tại chỗ chờ, nhìn Tiểu Long Nhi đi về phía Long Duệ cùng Từ Tô, mặt lộ ra vẻ thâm ý.

“Mẫu hậu, Bảo Bối cần nước và com.” Vừa vọt vào nhà hàng, Tiểu Long Nhi liền hướng về phía Từ Tô kêu lên, rồi tự mình tìm đến chỗ để nước lấy một chai.

Từ Tô một bên bận rộn, một bên thuận miệng nói, “Bảo Bối người đói bụng sao? Bên kia có com, người ăn đi.” Nàng tuyệt không lo lắng Tiểu Long Nhi không thể tự ăn com, cho nên nhân tiện nói.

Tiểu Long Nhi lên tiếng hảo, chính mình cầm một cái bát, mở nồi com đã nấu xong ra, xới một bát lớn, lại gấp thiết nhiều đồ ăn, mới cầm nước cùng com hấp tấp hướng lão nhân trên bờ cát phóng đi.

“Đây ạ.” Tiểu Long Nhi ngẩng đầu, một tay nhỏ bé cầm đồ ăn, một tay lại cầm nước, cười tủm tỉm nhìn ông lão.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 119: Kim Long Tộc Trưởng

“Tộc trưởng.” Người trung niên nam tử tên Kim Vũ cùng hai nam nhân đi cùng đối với lão nhân đang ngồi trên Long Vị vô cùng cung kính hành lễ.

Kim Long tộc trưởng ngồi ngay ngắn ở trên Long vị, nhìn ba người bọn họ mỉm cười gật đầu, sau đó hòa ái nói: “Kim Vũ, Kim Hải, Kim Gian, nghe nói ba người các người đi thăm dò bên ngoài Long tộc chúng ta, tình hình như thế nào?” Theo như lời tộc trưởng thì bên ngoài Long tộc chính là chỉ Long Vương của Tứ đại hải vị.

Chỉ thấy ba trung niên nam tử kia bị điểm đến danh phi thường cung kính, chút không dám có gì giấu diếm cùng lừa gạt, nam tử tên Kim Vũ thành thành thật nói: “Tộc trưởng, chúng tôi ở bên ngoài phát hiện một Tiểu Kim Long, nhưng lai lịch của thằng bé ấy lại vô cùng kỳ lạ.”

Hẩn nói vừa xong, Kim Long tộc trưởng liền bị lời nói khiến cho quan tâm mãnh liệt, ách một tiếng sau, liền hết sức chăm chú nhìn hẩn, ý bảo hẩn tiếp tục nói. Kim Vũ thập phần vừa lòng không dám giấu diếm cùng trì hoãn, tiếp tục nói: “Tiểu Kim Long là nhân Long kết tinh, phụ vương của nó là Nam Hải Long Vương Long Duệ, mẫu hậu lại là một nhân loại bình thường. Nhưng Tiểu Kim Long này lực lượng vô cùng mạnh mẽ, hơi thở cũng thực khủng bố, vô cùng hiếm thấy.”

Kim Hải cùng Kim Gian hai người ở một bên cũng gật đầu, đồng ý theo lời nói của Kim Vũ. Bọn họ vừa rồi cũng là kinh hoàng khi bắt chợt nhận ra nguồn năng lượng của Tiểu Kim Long, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật sự không thể tin được.

Kim Long tộc trưởng nghe vậy, nhất thời kích động từ trên Long vị đứng lên, hai mắt tỏa ánh sáng, da mặt không khỏi đang run run, răng của ông đang cao thấp va vào nhau, ông nói không nên lời.

“Tộc trưởng...” Ba người thấy tình cảnh như vậy thầm giật mình, cho dù vạn năm không ra một cái Kim Long, tộc trưởng cũng không kích động như vậy đi. Đối với quyết định vừa rồi không đem Tiểu Long Nhi mang về, ba người đều có chút hối hận.

Miền cường trấn định xuống, Kim Long tộc trưởng mới khôi phục biểu tình vốn có, nhưng mà vẫn có chút kích động. Khi bình ổn lại khí, ông mới bình tĩnh tán dương nói: “Không sai, không sai, phi thường tốt, các người làm tốt lắm. Lần này Bộ tộc Kim Long lại có thành viên mới, ai, đã rất nhiều rất nhiều năm không có Kim Long sinh ra, Bộ tộc Kim Long đã lâu không có thêm người.”

Ông càng nói càng khổ sở, hiện nay Bộ tộc Kim Long thành viên cũng không tới hai mươi người, bao gồm cả ông, hàng vạn năm cũng không có một thành viên sinh ra.

Kim Vũ không khỏi nói: “Tộc trưởng, không cần lo lắng, chúng ta Bộ tộc Kim Long vĩnh viễn bảo vệ đại hải, vĩnh viễn bảo hộ Long tộc, chúng ta sẽ không diệt tộc.”

Hai người kia cũng không hèn mà đồng gật đầu, đối với sự lo lắng của tộc trưởng, trong lòng bọn họ hiểu rõ, chính là không cần nói ra mà thôi.

“Hẩn như thế nào không theo các người đến?” Kích động qua đi, tộc trưởng có chút kỳ quái hỏi, Kim Long bình thường sẽ tự động xuyên qua không

gian tự mình tiến vào trong tộc, nhưng không có phát hiện.

Kim Vũ vội vàng nói: “Lúc ấy bên người Tiểu Kim Long có phụ vương mẫu hậu, chúng tôi vốn định chiêu dụ hẳn tới, nhưng là lo lắng cần hướng tộc trưởng hỏi báo, cho nên mới không có tự mình triệu hẳn.

Mặt khác hai người còn lại lập tức gật đầu, chứng thật lời nói của hắn.

Tộc trưởng nghe vậy, một lần nữa ngồi xuống, không nói gì. Một người trầm mặc không nói, không biết suy nghĩ cái gì, qua một hồi lâu sau, ông mới chậm rãi nói: “Được, ta đã biết, các người đi về trước đi.”

Thấy tộc trưởng không trách cứ bọn họ, ba người cao hứng vạn phần, tất cung tất kính hướng ông nhẹ thi lễ, vội vàng lui đi ra ngoài.

Đội ba người bọn hắn vừa ly khai, tộc trưởng liền đứng bật dậy, một lát sau chỉ nghe thấy bản thân ông thì thảo tự nói: “Xem ra, cần phải đến nhân gian một chuyến gặp tên tiểu tử này rồi.” Nói xong, chính mình cũng kim lòng không đậu mỉm cười đứng lên.

Mà bên kia, đoàn người Tiểu Long Nhi cùng Tử Tô và tiến nhập Đông Hải, lúc vừa tiến vào Đông Hải, Tử Tô rất là do dự, bởi vì nàng lo lắng Long Triệt sẽ phát hiện chính mình, hơn nữa chuyện này nói đến là do nàng không đúng.

Tử Tô không yên bất an Tiểu Long Nhi đương nhiên biết, hai người nhỏ giọng không vang tiếng động, lén lút bảo vệ hơi thở của nàng, liền ngay cả Long Duệ chính mình cũng ngừng cả hơi thở của chính mình, cuối cùng ngay cả Tiểu Long Nhi cũng che đi hơi thở chính mình.

Cho dù ai trong số ba người bọn họ, một khi đã đặt chân vào Đông Hải, Long Triệt đương nhiên sẽ biết, nhất định sẽ đến xem xét. Nhiều một chuyện, không bằng ít đi một chuyện. Toàn bộ Đông Hải, nháy mắt đã bị bọn họ tìm kiếm từng ngõ ngách nhỏ, vẫn như cũ là không thu hoạch được gì, lại tiếp tục đi đến Bắc Hải và Tây Hải, nhưng hai hải vực kia cũng lại làm cho ba người bọn họ thất vọng.

Ngồi trên bờ biển vắng lặng không người của Bắc Hải, ba người không để ý hình tượng ngã vào trên bờ cát, thờ phỉ phò, nằm nghỉ ngơi sau một ngày vất vả. Thật lâu, thật lâu sau, Tử Tô sợ Tiểu Long Nhi sẽ khổ sở, không khỏi nghiêng người, ôm lấy Tiểu Long Nhi vào lòng. “Bảo Bối, đừng nhụt chí, chúng ta nhất định sẽ tìm được.” Nàng cho bé thêm nghị lực, sợ bé mất hứng, thất vọng.

Tiểu Long Nhi trong lòng mặc dù có sự mất mát rất lớn, nhưng mà bé cảm thấy bây giờ không vội, dù sao bé cùng với mẫu hậu cùng một chỗ, bé chẳng qua tò mò bộ tộc Kim Long thôi, muốn nhìn thử xem Long tộc đó như thế nào, bọn họ đang ở nơi nào, cung điện của bé là thế nào? Có lớn như Long Cung vậy hay không.

“Đúng vậy, Bảo Bối, chúng ta nhất định sẽ tìm được.” Long Duệ cũng gia nhập đội ngũ khuyên bảo bé, hẳn không nghĩ gì sâu xa, hẳn chỉ biết Long Cung của hắn chính là Long Cung của Tiểu Long Nhi, Nam Hải là của hai cha con bọn họ, của hắn chính là của Tiểu Long Nhi.

Tiểu Long Nhi đứng lên, nhìn hai bên trái phải Tử Tô cùng Long Duệ, nai thanh nai khí nói: “Mẫu hậu, Long thúc thúc, Bảo Bối đã biết, Bảo Bối không có nhụt chí, không hề mất hứng, Bảo Bối cũng không sốt ruột, Bảo Bối chỉ là tò mò thôi, về sau nhất định sẽ tìm được”

Tử Tô thấy bộ dáng này của bé, rốt cuộc yên lòng, con chính là con, nàng có thể cảm nhận được cảm xúc của bé, thế này mới vui vẻ.

Long Duệ thấy thế cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng ước gì Tiểu Long Nhi tìm không thấy mới tốt a, nhưng là hắn cũng không dám nói ra, hẳn không ngại Tiểu Long Nhi buồn, chỉ sợ chọc giận mẫu hậu của trong chốc lát sau, Long Duệ lại cùng Tiểu Long Nhi xuống biển đánh bắt cá, chuẩn bị nhóm lửa ăn cơm. Ba người lại khoái khoái lạc lạc ở một hải đảo vô danh nghỉ ngơi một lúc lâu, mới một lần nữa xuất phát về nhà. Bọn họ rất nhanh liền về tới Nam Hải, có Long Duệ cùng Tiểu Long Nhi, chút lộ trình ấy tự nhiên không phải vấn đề gì lớn, trở lại Nam Hải chính là buổi tối ngày hôm sau, bọn họ ở hải lý tìm một ngày một đêm thời gian.

Ngay tại thời điểm bọn họ về tới nhà, ở hải vực tầng thứ hai tộc trưởng của Bộ tộc Kim Long đồng thời cũng nhích người, mục tiêu của ông đương nhiên chính là Tiểu Long Nhi. Chỉ trong chốc lát, ông liền hiện thân ở trên bờ cát không người, hóa thân làm một lão nhân gia ôn hòa hiền lành. Ông nhìn nhìn đại hải phía sau, lại nhìn nhìn thành thị trước mắt, không có một chút do dự, ông liền lập tức bắt đầu việc này.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 120: Gia Gia Đáng Thương

Tiểu Long Nhi, Tử Tô, Long Duệ sau một đêm nghỉ ngơi, rốt cuộc cũng khôi phục tinh thần, ba người sau khi ăn uống no đủ, liền ở nhà không làm việc gì.

Qua một ngày, Tử Tô ôm Tiểu Long Nhi chân chờ một chút, suy nghĩ rồi mới nói: “Không bằng tôi ra ngoài tìm việc làm, dù sao chuyện cũng đã xảy ra, không thể xem như không có việc gì, không xảy ra chuyện gì, cứ mặc kệ mà sống a. Chúng ta ăn gì uống gì, cũng không thể ăn không khí.” Nàng cần

chuẩn Nhi cuộc sống tốt nhất, điều kiện tốt nhất. Cho dù chính mình khốn khó cũng không thể để con chịu thiệt thòi.

Tiểu Long Nhi không có ý kiến, mẫu hậu ở bên cạnh, bé làm sao dám đi chơi, sợ nàng sẽ lo lắng. Long Duệ đối với đề nghị của nàng nghĩ ngợi, thăm nghĩ hiện tại ăn uống tất cả đều là hẩn lo, hẩn cũng không tính là không làm việc gì, đương nhiên hẩn đã bỏ bê công vụ ở Nam Hải Long Cung.

“Cô đi làm việc cũng không được nhiều tiền a, không bằng, không bằng theo ta về Long Cung đi.” Long Duệ muốn nói điều này đã lâu, lại sợ nàng hờn giận, lúc này mới lớn mật nói ra.

Từ Tô lập tức cảm thấy mất hứng, nhìn hẩn một cách xem thường, nam nhân này bất quá là muốn lừa bọn họ cùng hẩn đi Long Cung thôi, tâm tư hẩn, nàng như thế nào lại không biết.

“Xem như ta chưa nói gì, xem như ta chưa nói gì, ta chỉ là cảm thấy cô đi ra ngoài làm việc cho người khác, còn không bằng chính mình làm chủ đầu.” Long Duệ sợ hãi, vội vàng giờ tay đầu hàng nói.

Từ Tô nóng giận, thật đáng sợ. Lời hẩn nói, lập tức làm cho Từ Tô rơi vào trầm tư, lời Long Duệ nói đã cho nàng một ý tưởng khác, đi ra ngoài làm việc quả thật không thuận tiện, nếu là chính mình làm chủ, có vẻ tự do tự tại hơn.

Nhưng làm cái gì thì tốt? Nàng cảm thấy buồn rầu, một chút chủ ý cũng không có.

Lúc này, Tiểu Long Nhi bởi vì lời nói của bọn họ, cẩn thận suy tư, ánh mắt chuyển động nhanh như chớp, trong lòng đã vì Từ Tô mà ra chủ ý.

Long Duệ thấy nàng không trách cứ mình, ngược lại không nói gì, sợ tới mức thờ cũng không dám thờ mạnh, sau mới phát hiện thì ra nàng đang chú tâm suy nghĩ. Lúc này hẩn mới yên tâm, lá gan cũng lớn hơn.

Từ Tô buồn rầu vạn phần, nghĩ đi nghĩ lại, không biết làm thế nào mới tốt. Vô tình nhìn lướt qua Long Duệ một chút, trong đầu nàng lập tức lóe lên linh quang, nàng rất nhanh nắm bắt được một ý tưởng.

Ha ha ha, tặc ngữ nói, dựa vào son ăn son, ven biển ăn hải*. Nàng không phải đang ở dựa vào hải sao. (* cái này ý nói làm việc gì cũng dựa theo hoàn cảnh) “Này, nam nhân, tôi có chủ ý này.” Nghĩ được một phương pháp dễ làm, nàng cảm thấy khoái trá, hướng về phía Long Duệ, mặt mày hớn hờ kêu.

Long Duệ nhìn nàng tươi cười sợ tới rùng mình một cái, nhưng hẩn lại không dám cãi lời nàng, thật cẩn thận chậm rãi đi tới, khi còn cách nàng mấy chục li thì dừng lại. “Cô, cô có cái gì phân phó?” Hẩn lộ ra biểu tình lấy lòng, hỏi.

Từ Tô thực hưng phấn, không phải bởi vì thái độ của hẩn, mà vì ý tưởng của nàng. Nhìn thấy hẩn đã đến gần, nàng liền mặt mày hớn hờ nói: “Ta quyết định ở bờ biển mở một cửa hàng, buổi tối bán đồ nướng, thuận tiện bán hải sản.”

A?! Hai nam nhân một lớn một nhỏ quay mặt nhìn nhau, người nhìn sang ta, ta nhìn sang người, không biết nàng như thế nào lại nghĩ ra được chủ ý này. “Mở cửa hàng? Đồ nướng? Hải sản?” Long Duệ ngây ngốc lặp lại, giống như người máy.

Từ Tô vạn phần khẳng định gật gật đầu, hưng phấn nói không thôi: “Ở bờ biển mở nhà hàng a, mặt hướng về phía biển, xuân về hoa nở, làm việc rất thoải mái hải lòng a, viễn cảnh một mảnh tốt đẹp. Buổi tối có thể bán đồ nướng a, gia tăng thu nhập. Vì bảo đảm lợi nhuận của chúng ta, anh phải đi bắt cá cho tôi, để ta buôn bán.” Nàng nhất nhất tuyên bố đại kế của nàng, càng nói càng hưng phấn, nước miếng tung bay.

Long Duệ nuốt vài ngụm nước miếng, khóc không ra nước mắt, hẩn thế nhưng lại đi bắt cá, đường đường là Long Vương mà phải đi bắt cá? Tin này mà truyền ra ngoài buồn cười chết người.

“Hảo, mẫu hậu, Bảo Bối đồng ý. Long thúc thúc, Bảo Bối đồng ý, Bảo Bối thích ý tưởng này, Bảo Bối thích. Bảo Bối còn có thể giúp mẫu hậu đuổi ngư, bắt cá, còn có thể lấy tiền lời.” Tiểu Long Nhi vừa nghe, lập tức theo lòng của nàng bay lên, cùng Từ Tô hưng phấn giống nhau.

Từ Tô đắc ý nở nụ cười, quả nhiên con giống mẹ, mẹ con bọn họ tâm ý tương thông, khẳng định tiền đồ sáng lạn. Chỉ có Long Duệ nghiêm mặt đau khổ, hẩn chính là muốn bọn họ cùng hẩn về Long Cung, không lo ăn mặc.

“Còn có, về phần chi phí, do anh phụ trách, tôi không có tiền.” Từ Tô cuối cùng nói một câu, ai bảo hẩn hại mình thành như vậy? Cho nên hẩn phải gánh vác trách nhiệm.

Long Duệ ngoan ngoãn gật đầu đáp ứng. Chưa tới hai ngày, hẩn quả nhiên mang theo tiền cùng Từ Tô, Tiểu Long Nhi đến bờ biển tìm một cửa hàng, rất nhanh liền sắp xếp tốt hết thảy, chuẩn bị khai trương.

Tiểu Long Nhi vô cùng hưng phấn, chỉ cần có thể trở lại biển, hẩn đối với kế hoạch này của mẫu hậu là toàn lực duy trì.

Lúc này Long Duệ cùng Từ Tô đang bận rộn ở nhà hàng, hẩn một mình ở trên bờ cát chơi đùa. Hẩn tuy một mình, nhưng Từ Tô sẽ không lo lắng, bởi vì năng lực của Tiểu Long Nhi, nàng không phải không biết, cho nên khắp thiên hạ Từ Tô hẩn là mẫu thân có thể yên tâm về con mình nhất. Đang lúc Tiểu Long Nhi chơi vui vẻ, cực kì cao hứng, một ông lão chậm rãi đi tới bên người hẩn, chẳng qua ông lão này quần áo rách nát, xanh xao vàng vọt, chống gậy, hai mắt hăm sâu.

“Tiểu bảo bảo, xin thương xót, cho ông chút đồ ăn đi.” Không biết vì cái gì, ông lão vừa thấy Tiểu Long Nhi, liền bất chấp tất cả hướng cầu xin. Kỳ thật dù là ai cũng không hướng một đứa nhỏ xin cơm, ông lão này không biết là mù hay là choáng váng, vẫn ngây người, thế nhưng hướng Tiểu Long Nhi xin cơm.

Tiểu Long Nhi đang chơi vui vẻ, đột nhiên nghe thấy tiếng cầu xin vang lên bên tai mình, không khỏi ngẩng đầu lên, thì thấy một ông lão đáng thương. “Tiểu bảo bảo, ông đói bụng, cho ông chút đồ ăn đi.” Ông lão kia vẫn như cũ mặt không đổi sắc đáng thương giờ bàn tay bẩn ra trước mặt Tiểu Long Nhi.

Tiểu Long Nhi nhìn hẩn, sau đó theo đứng dậy, hướng về phía hẩn cười ngọt ngào, nũng nịu nói: “Hảo, ông chờ Bảo Bối một chút, Bảo Bối đi lấy cho ông.” Nói xong, liền hướng nhà hàng của Từ Tô mà phóng đi. Ông lão liền ở tại chỗ chờ, nhìn Tiểu Long Nhi đi về phía Long Duệ cùng Từ Tô, mặt lộ ra vẻ thâm ý.

“Mẫu hậu, Bảo Bối cần nước và com.” Vừa vọt vào nhà hàng, Tiểu Long Nhi liền hướng về phía Từ Tô kêu lên, rồi tự mình tìm đến chỗ để nước lấy một chai. Từ Tô một bên bận rộn, một bên thuận miệng nói, “Bảo Bối người đói bụng sao? Bên kia có com, người ăn đi.” Nàng tuyệt không lo lắng Tiểu Long Nhi không thể tự ăn com, cho nên nhân tiện nói.

Tiểu Long Nhi lên tiếng ‘được’, chính mình cầm một cái bát, mớ com đã nấu xong ra, xới một chén lớn, lại gấp thiết nhiều đồ ăn, mới cầm nước cùng com hấp tấp hướng lão nhân trên bờ cát phóng đi.

“Đây ạ.” Tiểu Long Nhi ngẩng đầu, một tay nhỏ bé cầm đồ ăn, một tay lại cầm nước, cười tủm tỉm nhìn ông lão.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 121: Lão Nhân Thần Bí

Ông lão có chút đăm chiêu nhìn những thứ Tiểu Long Nhi cho ông, bàn tay nhỏ bé đáng yêu kia, trực tiếp vươn thẳng đến, ánh mắt chân thành nhìn ông.

“Đây là cho ta?” ông lão bày ra bộ dáng không thể tin được, thì thảo hời, tựa hồ có chút thụ sủng nhược kinh, hai tay run rẩy nhận lấy.

Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm, bé cảm thấy ông lão trước mắt rất đáng thương a, già cả như vậy, lại không có com ăn nhất định rất đói.” Gia gia ăn đi, không đủ thì vẫn còn nữa.” Tiểu Long Nhi ngọt ngào nói, vui vẻ ngồi ở trên bờ cát, ngửa đầu nhìn ông lão.

Ông lão gật gật đầu, cũng ngồi xuống ngay tại chỗ, không khách khí vui mặt ăn từng ngụm từng ngụm, bộ dáng lang thôn hổ yết, thập phần chật vật.

Chỉ chốc lát sau, bát trong tay ông lão đã trông thấy đáy, ăn xong, ông lão còn dùng tay lau miệng một chút, bộ dáng tựa hồ chưa thỏa mãn.

Tiểu Long Nhi nghiêng đầu nhìn ông lão, thấy hẩn còn giống như chưa no, nghỉ ngơi một chút, liền vươn bàn tay nhỏ bé, mỉm cười ngọt ngào nói: “Gia gia ơi, Bảo Bối cho gia gia một chén com nữa.”

Ông lão cũng không khách khí, trực tiếp đem chén nhét vào tay Tiểu Long Nhi, sau đó liền trực tiếp cầm chai nước suối lên uống.

Tiểu Long Nhi hào hứng đứng lên, sinh long hoạt hổ nhắm phía cửa hàng, lúc này Từ Tô cùng Long Duệ cũng không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, vẫn như cũ bận rộn, khí thế ngất trời.

“Mẫu hậu, Bảo Bối muốn thêm một chén com nữa.” Tiểu Long Nhi vọt tới trước mặt Từ Tô, hẩn hỏi qua nàng, rồi mới đi xúc com.

Từ Tô bận rộn không quản hẩn, liên tục gật đầu nói: “Được thôi, Bảo Bối ngoan, tự ăn, tự chơi, chờ một lát mẫu hậu rảnh, sẽ chơi cùng con.”

Tiểu Long Nhi nhu thuận gật gật đầu, vội vàng chạy đi xúc thêm com, bé xúc rất nhiều, lại cầm thêm một chai nước khoáng, kêu oa oa rồi xông ra ngoài. Ông lão vẫn như cũ ngồi tại chỗ đợi hẩn, ánh mắt thâm trầm vẫn chăm chú theo dõi nhất cử nhất động trong nhà hàng, vô luận là lời nói hay biểu tình của Từ Tô, Long Duệ cùng Tiểu Long Nhi, ông đều thấy rõ ràng rành mạch.

Lúc này, Tiểu Long Nhi chạy ra đưa com cho ông, cái miệng của ông không tự giác lộ ra tươi cười. Ông thực thích đứa trẻ xinh đẹp tràn ngập sức sống này, phi thường thú vị.

“Gia gia ơi, com đây, nếu không đủ, vẫn còn nữa.” Tiểu Long Nhi khoái hoạt đưa com tới trước mặt ông, nũng nịu nói.

Ông lão tiện tay tiếp nhận, lúc này không hề ngầu ngẩn như hổ đói, mà vừa ăn vừa cùng bé nói chuyện: “Bảo Bối, cháu lấy com cho gia gia, mẫu hậu của con có biết không?” ông lão không chú ý từ ngữ, cứ nhiên dùng từ “mẫu hậu

Tiểu Long Nhi cũng không để ý, bé cười tủm tỉm thành thực lắc đầu, đáng yêu nói: “Gia gia đừng lo, mẫu hậu không biết, bất quá nếu biết, mẫu hậu sẽ không giận, cũng sẽ không phản đối.”

Lão nhân gật gật đầu, tiếp tục ăn, tiếp tục uống, chỉ chốc lát sau, bát trong tay ông lại trống không, nhưng lần này ông không có giống lần trước ăn chưa thỏa mãn, mà là biểu tình thoải mái no nê.

Tiểu Long Nhi biết ông rót cuộc cũng ăn uống no đủ, vui vẻ nở nụ cười, thu dọn chén đĩa, chuẩn bị đem trở lại nhà hàng.

Lúc này, không nghĩ tới ông lão lại nhìn bé, ánh mắt khôn khéo chột lóe lên, sau đó đáng thương vô cùng nói: “Bảo Bối, về sau ông đi theo con có được không?”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 122: Thu Lưu

“Mẫu hậu, mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi nũng nịu kêu to từ trên không trung, vọt nhanh tới trước mặt Từ Tô, đứng im ngẩng đầu nhìn nàng.

Từ Tô vừa vịn làm xong việc, nhìn thấy bộ dáng đáng yêu của con, không khỏi cười nói: “Bảo Bối, làm sao vậy?”

Tiểu Long Nhi nhìn nàng cười, sau đó hướng bàn tay nhỏ bé ra ngoài, chỉ vào ông lão quần áo rách nát cách đó không xa nói: “Mẫu hậu, Bảo Bối muốn ở cùng một chỗ với ông lão kia, mẫu hậu, chúng ta lưu ông ấy lại được không?”

A? Từ Tô nhìn theo hướng con chỉ, thấy cách đó không xa có một ông lão quần áo rách rưới rất đáng thương. Tiểu Long Nhi muốn lưu lại ông lão đó?

“Bảo Bối, không được.” Long Duệ không biết từ lúc nào đã làm xong việc, đi đến bên cạnh bọn họ, vừa nghe thấy Tiểu Long Nhi nói muốn lưu lại một ông lão xa lạ, liền cự tuyệt.

Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi nhìn hần, không rõ vì sao hần muốn cự tuyệt.

“Long thúc thúc, tại sao không thể?” Tiểu Long Nhi mắt húng biu môi, trừng mắt nhìn hần nói.

Long Duệ trong lòng thầm than một tiếng, hần thế nhưng lại đắc tội với con mình. Cho dù như vậy, hần cũng không thể đồng ý. Vì thế, hần ngồi xổm xuống, ôn hòa nói: “Bảo Bối con thử nghĩ xem, con cùng ta giống nhau, không phải là người bình thường đúng không? Ta ở nhà vẫn là người bình thường, còn con ở nhà mỗi ngày đều biến thân thành rồng, nếu trong nhà xuất hiện một người lạ không biết chuyện, con sẽ hù chết người ta đó. Cho dù dọa chưa chết, ông ta có thể làm lộ chuyện, đến lúc đó, chẳng những người khác muốn bắt con, mà ngay cả mẫu hậu của con cũng sẽ bị bắt. Cho nên, chuyện nguy hiểm như vậy, Long thúc thúc không thể đồng ý.”

Hần vừa dứt lời, Từ Tô liền gật gật đầu, Bảo Bối của nàng nếu là người bình thường thì không sao, nhưng thực tế không phải vậy, nàng không thể mạo hiểm, không thể để mất đi Tiểu Long Nhi.

“Bảo Bối, mẫu hậu đồng ý với Long thúc thúc, chúng ta không thể lưu lại ông lão đó.” Nàng nhấn tâm cự tuyệt mong muốn Tiểu Long Nhi, dù trước đây Tiểu Long Nhi yêu cầu gì nàng đều có thể đáp ứng, nhưng hiện tại việc này có thể đem đến nhiều rắc rối cho họ, nàng không thể chấp nhận được.

Tiểu Long Nhi phi thường mất hứng, vốn nghĩ rằng mẫu hậu sẽ đồng ý, không nghĩ tới, mẫu hậu liền một câu cự tuyệt. Nó không cam lòng, nghĩ ngợi một lát rồi cam đoan nói: “Mẫu hậu, về sau Bảo Bối dù ở nơi nào cũng không biến thân, sẽ ngoan ngoãn, mẫu hậu cho ông ấy lưu lại nha, mẫu hậu?”

Nó ngẫm nghĩ, cảm thấy ông lão này rất đáng thương, đã gần đất xa trời, lại phải lang thang sống cảnh màn trời chiếu đất, có thương đốn không hạ đốn, thật đáng thương a. Vì thế, nó cũng bày ra một bộ dáng đáng thương.

Từ Tô khó xử, nhìn thấy biểu tình của con, nàng cảm thấy mình rất nhẫn tâm, đáng lẽ không nên cự tuyệt yêu cầu của con. Nhưng lời nói của Long Duệ phi thường có đạo lý, nàng không thể không coi trọng.

“Không được, Bảo Bối, nếu là có một ngày con không cẩn thận lỡ quên thì sao? Chưa kể mẫu hậu phải trông coi nhà hàng, muốn chúng ta bắt cá, con thử nghĩ xem, nếu chúng ta bắt hơn mấy trăm kí cá, ông lão này sẽ nghĩ thế nào? Nếu ông ấy nghi ngờ rồi phát giác ra điều gì, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng. Phải rồi, con còn chưa biết, người ở lại đây, mà cùng Long thúc thúc quay về Nam Hải long cung. Còn nếu con thật sự muốn lưu lại ông lão kia, Long thúc thúc sẽ không phản đối.” Long Duệ vốn định nghiêm túc nói chuyện, sau lại càng nói càng nhượng đuôi lông mày, hần thật là đại ngu ngốc, như thế nào không nghĩ tới điểm này, vừa rồi hần c phản đối cái gì không biết, trực tiếp đồng ý là được, như vậy ngày bọn họ cùng hần quay về long cung sẽ không còn xa đúng không? Long Duệ tự mắng mình là đầu heo, thế nhưng lại có mưu kế tốt mà không biết lợi dụng.

Chính là, lời nói của hần lập tức nổi lên tác dụng. Từ Tô tuy rằng bởi vì lời hần nói mà phải trợn mắt nhìn hần, nhưng lại hoàn toàn đồng ý với lời nói của hần, kiên quyết cự tuyệt yêu cầu của Tiểu Long Nhi.

“Bảo Bối, Long thúc thúc nói đúng, mẫu hậu không thể cho ông lão đó ở cùng chúng ta. Mẫu hậu có thể nhờ Long thúc thúc cho ông ấy một ít tiền, giúp

cho ông ấy có cuộc sông đầy đủ, con thấy thế nào?” Nàng suy nghĩ, rồi ôn nhu nói.

Tiểu Long Nhi nghiêng đầu nghĩ ngợi, cảm thấy mẫu hậu cùng Long thúc thúc nói cũng đúng, khi bé vừa định gật đầu đồng ý với mẫu hậu, thì một âm thanh già nua sát nhập vào cuộc nói chuyện của bọn họ.

“Van cầu các người, xin thương xót, lưu lại lão già này đi. Ta sẽ không mang phiền toái đến cho các người, ta sẽ làm việc, ta sẽ không ăn nhiều, ta còn có thể trông Bảo Bối giúp các người, các người hãy thu nhận ta đi.” Không biết từ khi nào, ông lão kia cư nhiên thần không biết quỷ không hay đi đến gần bọn họ, bộ dáng đáng thương hướng bọn họ khẩn cầu.

Long Duệ cả kinh, hần cư nhiên không phát hiện ông lão này đến đây lúc nào, càng không biết ông lão đã nghe được bao nhiêu những lời họ nói. Hần không khỏi nheo mắt, ánh nhìn nguy hiểm đánh giá ông lão này.

Chính là, hần liếc mắt một cái liền xem thấu, ông lão này chỉ là một người bình thường không thể bình thường hơn, hơn nữa còn gần đất xa trời.

Từ Tô có chút khó xử, nàng vừa nhìn thấy ông lão đáng thương này liền động lòng, nàng cũng có cha có mẹ, nhìn ông lão trước mắt tuổi tác còn lớn hơn cha mẹ mình mà phải đi ăn xin, nàng thấy rất khó chịu. Nếu hiện tại mà đứng trước mặt là cha mẹ mình, làm con gái như nàng trong lòng sẽ vô cùng khổ sở.

Tiểu Long Nhi sôi nổi chạy đến bên người ông lão, hướng hần cười tủm tỉm nói: “Ông à, mẫu hậu sẽ lưu ông lại, Bảo Bối rất thích ông.” Tiểu Long Nhi cũng cảm giác được mẫu hậu sẽ đổi ý, không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

Long Duệ nói không ra lời, chỉ cảnh giác nhìn ông lão trước mắt, Từ Tô suy nghĩ, cuối cùng hạ quyết tâm, nàng vẫn không thể nhẫn tâm được, nếu lòng của nàng tàn nhẫn một chút, như vậy lúc trước nàng đã sớm đồng ý cho Long Triệt từ Trần Châu rồi, hoặc nàng sớm đã là tân nương của Long Triệt, chứ không phải bởi vì cần rút lương tâm mà chạy trốn.

“Ông hãy ở lại đi, chúng ta sẽ chăm sóc ông. Chúng ta sẽ không bạc đãi ông, cũng không bắt ông làm việc.” Nàng cuối cùng vẫn là đồng ý. Nếu thật sự lòng người khó lường, nàng tin tưởng năng lực của Long Duệ cùng Tiểu Long Nhi đủ cho bọn họ chạy trốn đến một nơi hoang vắng để sinh sống. Nhưng chuyện này tốt nhất không nên xảy ra.

Tiểu Long Nhi cùng ông lão nghe vậy, lập tức mặt mày hớn hở, một già một trẻ cực kì vui vẻ, mà Long Duệ vẫn như cũ lo lắng.

Sau khi quyết định lưu lại ông lão đáng thương, Từ Tô cùng Long Duệ tạm thời kết thúc công việc, vội vàng ăn cơm, ăn xong liền mang theo Tiểu Long Nhi cùng ông lão về nhà, giúp ông lão tắm rửa một phen, việc này tất nhiên là của Long Duệ, kết quả, Long Duệ tức giận sắc mặt phi thường khó chịu, đối với ông lão kia cũng không chút hòa nhã. Ai bảo ông lão vừa thối vừa bẩn, hần không chỉ giúp tắm rửa, lại còn phải hầu hạ ông lão này. Mà hai người quyết định thu nhận ông lão này là Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi lại làm như không liên quan, đặc biệt là Từ Tô, nàng trừ bỏ mua mấy bộ quần áo với đồ dùng cá nhân cho ông lão, những việc khác đều giao cho hần. Mà Tiểu Long Nhi lại còn trước mặt cùng sau, nhìn hần chăm sóc ông lão.

Điều Long Duệ bức nhất chính là, buổi tối hần cư nhiên phải ngủ cùng ông lão kia.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 123: Đột Biến

Mặc dù Long Duệ không muốn, nhưng việc hần ngủ cùng lão nhân kia rốt cuộc cũng trở thành sự thật, chả lẽ để lão nhân đó ngủ cùng Tiểu Long Nhi và Từ Tô?

Lão nhân kia lại không ngại, ngược lại đối với hần lộ ra tươi cười mang theo ý vị thâm trầm, làm Long Duệ trong lòng căng thẳng sợ hãi, không ngăn được bản thân tự miễn man suy nghĩ. Ai biết lão nhân này có phải là đồng tính luyến ái hay không? Nếu nửa đêm lão ấy biến thái động tay động chân với hần thì biết làm sao?

Đêm đó, Long Duệ chết sống không chịu ngủ cùng lão nhân kia, bản thân ngủ trên sofa, đáng người c lớn nằm cuộn mình một cách đáng thương trong sofa, mong có thể thoải mái một chút.

Lão nhân cười đắc ý, ông mới không muốn ngủ cùng tiểu tử thối này, tiểu tử này đã được tiện nghi còn khỏe mã, rất đáng giận.

Long Duệ đáng thương ngày hôm sau rời giường phát hiện mình biến thành một con gấu trúc, chỉ vì một buổi tối không ngon giấc, không phải bị lão già kia đánh lén, mà do sofa quá nhỏ, hần hằng đêm đều ngủ phòng mình, giường êm chăn ấm, giờ phải ngủ sofa, làm sao có thể ngủ ngon được?

Mà hần còn phải rời giường làm bữa sáng, hầu hạ ba người kia. Tưởng tượng đến đây hần đã phát điên, nhưng hần lại không dám không làm, bởi vì hần sợ Từ Tô.

Bí mật này rất nhanh liền bị lão nhân kia biết được. Chỉ thấy lão nhân nhìn hần cười hắc hắc không ngừng, giống như nắm được bí mật kinh thiên động địa.

Tiểu Long Nhi đối lão nhân tốt nhất, bởi vì lão nhân này là nó đem về, cho nên Tiểu Long Nhi đối với lão nhân bảo vệ có thừa, thập phần chiều cố, tựa như đối với gia gia của mình.

“Gia gia à, hôm nay tụi con tới cửa hàng, gia gia muốn ở lại trong nhà hay là đi cùng tụi con?” Từ Tô vừa ăn bữa sáng vừa hỏi, nàng học Tiểu Long Nhi kêu lão nhân là gia gia.

Lão nhân còn chưa trả lời, Long Duệ đã giành đáp trước: “Ông ấy đương nhiên là đi theo chúng ta.” Hần mới không cần lão nhân này ở lại trong nhà, nếu lão ta là trộm, trộm sạch hết tiền bạc trong nhà thì làm sao? Tâm tư của Long Duệ chính là như vậy.

“Ta đi cùng các người, nếu không trưa đến ta sẽ không có cơm ăn.” Lão nhân như thế nào lại không biết tâm tư của tiểu tử Long Duệ này? Lão chẳng qua là không nói ra mà thôi. Nhưng trong lòng oán hận nghĩ, tiểu tử thối này cũng dám hoài nghi lão tử, về sau nhất định phải dạy dỗ lại.

Lúc này Tiểu Long Nhi thấy lão nhân nói vậy, vừa cắn một miếng bánh mì, vừa hướng lão nhân cười tủm tỉm nũng nịu nói: “Gia gia à, bằng không cục cưng ở nhà với gia gia, sau đó buổi trưa kêu Long thúc thúc nấu cơm cho chúng ta.”

Nhìn thấy Tiểu Long Nhi còn nhỏ nhưng lại sẵn sóc mình, lão nhân thiếu chút nữa rơi lệ, cảm động vô cùng. Vừa định mở miệng khen ngợi, lại thấy Long Duệ chết tiệt mở to hai mắt phản đối.

“Không được, các người một già một trẻ ở nhà, chúng ta làm sao có thể yên tâm? Nếu không cẩn thận bị thương, hoặc là kẻ cắp biết người lớn không ở nhà, xông tới đối phó với một già một trẻ các người thì làm sao?” Long Duệ không để hai người phản bác, đem sự tình nói ra một cách phi thường nghiêm trọng.

Lão nhân cùng Tiểu Long Nhi không khỏi nhìn hần với ánh mắt phẫn nộ, hai người bọn họ có yếu ớt như vậy? Hai người bọn họ kém cỏi như vậy? Là đối tượng để kẻ cắp đã đích? Bọn họ tốt xấu gì cũng là một lão Long với một tiểu Long, đối phó với loại trộm cắp kia dễ như ăn bánh.

Long Duệ nhìn thấy ánh mắt hai người bọn họ có chút phẫn nộ, cố gắng đáp trả lại. Ai sợ ai a? Hần cũng có mắt, hần cũng có thể trừng mắt nha.

Lúc này, Từ Tô này giờ không nói gì chỉ im lặng suy nghĩ, rốt cuộc hạ quyết tâm, nàng cảm thấy Long Duệ nói đúng, nàng lo lắng lão nhân ở nhà một mình, nếu thêm Tiểu Long Nhi, nàng lại càng không thể yên tâm. Cho nên, cuối cùng nàng nói: “Gia gia theo tụi con đi, một là có cơm ăn, hai là tụi con cũng có thể chăm sóc gia gia, gia gia cũng sẽ không buồn.”

Long Duệ thực vừa lòng, đương nhiên không chỉ có hần cảm thấy vậy, mà lão nhân cũng thực vừa lòng. Lão không cần ở nhà, lão phải đi theo bọn họ ra ngoài, vì lão muốn ở cùng một chỗ với Tiểu Long Nhi.

Ăn bữa sáng xong, Long Duệ tự nhiên trở thành cu li, làm xong bữa sáng lại phải rửa chén, sau khi thu dọn sạch sẽ, hần mới cùng mọi người đi ra cửa.

Lần này là ngồi xe taxi. So với pháp thuật của bọn họ mà phải di chuyển bằng những phương tiện như thế này thì thật là buồn cười, nhưng lại không thể bay, đến đường cùng đành phải ngồi xe taxi.

Cũng may là không quá xa, khoảng hai mươi phút liền tới bờ cát. Bốn người xuống xe, buổi sáng trừ bỏ có số ít người đi đường, và lão nhân đang ngồi, cho nên buổi sáng buồn bán không tốt lắm, bình thường là từ giữa trưa đến chiều tối mới đông đúc, cho nên Từ Tô ngồi một mình ở nhà hàng trong khi Long Duệ đi bắt cá.

Sau khi mở cửa nhà hàng, Tiểu Long Nhi liền kéo lão nhân ra bờ biển chơi, một già một trẻ vô cùng cao hứng, còn Long Duệ bị Từ Tô đuổi xuống biển bắt cá.

Tiểu Long Nhi muốn xuống biển chơi, nhưng bởi vì lão nhân bên cạnh, cho nên nó không thể đi, liền đứng ở bờ biển nghịch cát. Lão nhân cũng đứng cùng nó, trên khuôn mặt già nua tràn ngập ý cười.

Lão thật lòng rất thích Tiểu Long Nhi này, thiện lương, đáng yêu, thông minh, tuy còn nhỏ nhưng đã thấu hiểu suy nghĩ của người khác, vị mẫu hậu nhân loại của hần cũng là người như vậy. Lão nghĩ đến đây liền mỉm cười.

Lúc này, Tiểu Long Nhi đang chơi đùa, đột nhiên kỳ quái hướng lão tức giận nói: “Gia gia, tại sao có con cá nhỏ chết? Di, còn có tôm nữa, thật nhiều nha, nước biển cũng thật nóng à.”

Lão nhân tuyệt không để ý, chỉ mỉm cười nhìn nó, thuận miệng nói: “Bảo Bối, đây là hiện tượng bình thường, một ít tôm cá chết rất bình thường, nước biển sau khi hấp thụ nhiệt của mặt trời sẽ nóng lên.” Lão nghĩ Tiểu Long Nhi không biết điều này, liền giải thích.

Tiểu Long Nhi nhìn thấy dưới chân mình vài con cá con tôm nhỏ đã chết, xung quanh còn nhiều hơn, trong lòng cảm thấy bất an một cách kì lạ, hơn nữa hôm nay nóng quá, không khí thực khó chịu, có loại cảm giác như giông bão đang tới.

“Không phải đâu, Bảo Bối cảm thấy có gì đó không đúng, rất không bình thường, cá tôm chết nhiều lắm. Hơn nữa Bảo Bối có cảm giác không thoải mái, có điềm bất an.” Tiểu Long Nhi rầu rĩ nói, không muốn nghịch nước tiếp nữa, chỉ đứng nhìn bốn phía, ngắm biển rộng mênh mông. Trong lòng nó cảm thấy bất an mãnh liệt, lại bồi hồi thật lâu. Vừa rồi ở nhà thì không có gì nhưng sau khi tới bờ biển cảm giác này lại từ từ xuất hiện.

Nghe thấy lời nói của Tiểu Long Nhi, lão nhân mới thật sự chú ý, quả nhiên nhìn thấy dưới chân có không ít tôm cá đã chết, bốn phía cũng vậy. Không xem thì thôi, vừa nhìn đến lão không khỏi nhướng mày, trong lòng thực sự cảm thấy, tựa hồ có nguy hiểm gần kề. định thần nhìn lại, sắc mặt lão càng ngày càng nghiêm trọng. cuối cùng lão đem tầm mắt dời đến mặt biển, ánh mắt thâm thúy tựa hồ nhìn thấy đáy biển, chỉ chốc lát sau, lão liền há hốc miệng, thần sắc bối rối.

“Bảo Bối đi mau, mau rời khỏi nơi này.” Lão nhân lập tức không quản mình tuổi già sức yếu, trong nháy mắt ôm Tiểu Long Nhi vào lòng, nhanh chóng chạy tới dãy hàng quán ven biển. lão muốn đi tìm Từ Tô, sau đó lập tức đưa nàng đến chỗ an toàn.

“Gia gia, làm sao vậy, đã xảy ra chuyện gì?” Tiểu Long Nhi thấy biểu tình của gia gia có vấn đề, lập tức kêu lên. Biểu tình của gia gia cho nó biết đã có chuyện xảy ra. Cảm giác của nó chắc chắn không sai.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 124: Sóng Thần

Lão nhân cái gì cũng không nói, ông chỉ ôm thẳng bé vọt đến cửa hàng nhỏ của Từ Tô, sau đó hướng về phía nàng lo lắng hô lớn: “Từ Tô, mau rời đi nơi này, nơi này sẽ xảy ra chuyện.”

Từ Tô đang ở trong điểm thu thập, đột nhiên nhìn thấy lão nhân cùng Tiểu Long Nhi đã chạy tới, lại thấy lão nhân vẻ mặt lo lắng, Tiểu Long Nhi vẻ mặt bất an, nhất thời bị dọa.

“Làm sao vậy, phát sinh chuyện gì?” vẻ mặt nàng mặc danh kỳ diệu, đồng thời trong lòng cũng thực bối rối, ý tưởng đầu tiên của nàng là bọn họ đã chọn phải những người không nên chạm đến. Lão nhân thấy nàng không hiểu, chính mình liền chạy đến trước mặt nàng, kéo lấy tay nàng, sau đó chạy trên hướng đến quốc lộ. Kỳ thật ông thực sự rất muốn sử dụng pháp lực như thế sẽ thoát được nhanh hơn, chính là ở trước mặt phạm nhân, ông không dám làm ra những chuyện kinh thiên động địa như thế.

Từ Tô không thể hiểu nổi, trong lòng chỉ nghĩ cửa hàng vẫn chưa đóng cửa nếu có chuyện gì xảy ra, còn có Long Duệ cùng Tiểu Long Nhi ở đây, nàng sợ cái gì nha?

“Gia gia, phát sinh chuyện gì? ông nói cho ta biết a?” Nàng muốn giãy dụa, nhưng là phát hiện chính mình căn bản không phải là đối thủ của lão nhân, nàng bị nắm quá chặt chẽ, ngay cả nửa điểm phản kháng đều không được.

Lão nhân cái gì cũng không nói, lấy tốc độ làm cho người ta không thể tin được lôi kéo nàng ôm Tiểu Long Nhi chạy vội đến bên bờ. Sau đó, ông còn muốn đi về phía trước.

“Bảo Bối, làm sao vậy? Gia gia ông ấy làm sao vậy?” Từ Tô thấy hỏi lão nhân không được vội vàng quay sang Tiểu Long Nhi đang bị ông ôm trong tay vẻ mặt có chút dăm chiêu còn nhìn bờ biển. Tiểu Long Nhi không có thu hồi tầm mắt nhìn chăm chú vào bờ biển, thẳng bé có cảm giác sắp có chuyện gì đó rất lớn sẽ xảy ra, hơn nữa cảm giác thực khủng bố, đây là lý do thẳng bé để mặc ông lão ôm mình.

“Mẫu hậu, Bảo Bối cảm giác được nguy hiểm, gia gia cũng vậy.” Tiểu Long Nhi nai thanh nai khí nói, thanh âm thật sự nghiêm túc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn thực sự

Cái gì? Từ Tô nhất thời cảm thấy bất an. Bảo Bối cảm giác nguy hiểm, thì chắc chắn sẽ có chuyện lớn sắp xảy ra. Con của nàng cũng không phải người thường, trong lòng nàng rõ ràng, cái này, nàng không phản kháng, vội vã ba chân bốn cẳng chạy nhanh theo lão nhân.

Đúng lúc này, chỉ nghe thấy dưới mặt đất phát ra một tiếng vang nặng nề, oanh, mặt đất đột nhiên chấn động một chút, đại hải cũng đột nhiên giống như nước đang sôi, bắt đầu nhanh chóng dâng tràn lên bờ biển với tốc độ kinh người. Rầm rầm oanh, ngay sau đó lại là vài thanh âm nặng nề lại giống như đã thú rống lên một tiếng, mặt đất đột nhiên rung chuyển kịch liệt, thiếu chút nữa làm cho ba người không đứng vững.

“A...” Rất nhiều tiếng thét chói tai liên tiếp, vô luận là người đứng trên mặt đất, hay là ở bờ biển, hoặc đang tắm dưới đáy biển, không hẹn mà cùng phát ra thanh âm hoảng sợ như vậy, bọn họ lúc này dường như đồng thời cảm thấy hơi thở nguy hiểm.

Từ Tô tuy không phát ra tiếng thét chói tai, nhưng cả người phi thường khẩn trương, nàng còn không biết đã xảy ra sự tình gì, thanh âm kỳ quái này nàng chưa từng nghe qua.

“Gia gia, Bảo Bối, đây là tiếng gì vậy? Đến tột cùng sẽ phát sinh chuyện gì?” Nàng một bên chạy, một bên thở hổn hển hỏi, vài lần thiếu chút nữa bởi vì chấn động mà ngã sắp xuống, may mắn lão nhân vẫn dắt nàng.

Lão nhân sắc mặt thập phần ngưng trọng, dưới chân ông lướt nhanh như gió, rất nhanh rời xa bờ biển, nhưng vẫn có thể cảm nhận được mặt đất đang

chấn động mãnh liệt. Lúc này ông nghe được câu hỏi của Tử Tô, thở dài một tiếng.

“Mẫu hậu, là sóng thần.” Lúc này, Tiểu Long Nhi rút cuộc xác nhận, bởi vì bé nghe được tiếng sóng biển đang rít gào, cảm nhận được đáy biển chấn động.

Sóng thần? Tử Tô chưa bao giờ trải qua như vậy, nàng không từng trải qua qua động đất, cũng không có trải qua sóng thần, nàng làm sao biết được đáy biển hiện thời đang rung chuyển, sắp phát sinh sóng thần.

Ngay trong nháy mắt này, ngàn hồi trăm chuyển, trong đầu của nàng trống rỗng, sau đó đột nhiên nàng hét lên một tiếng, trở tay kéo lấy lão nhân, muốn dừng lại.

“Bảo Bối, là thật sao? Gia gia, là thật sao?” Tuy rằng nàng không rõ lão nhân trước mắt tại sao lại biết sẽ phát sinh sóng thần, lúc này nàng rút cuộc không thể tìm hiểu được, chỉ muốn xác định.

Lão nhân thở dài gật đầu nói: “Đừng vậy, sóng thần.” Ông ngừng cước bộ, nơi này tuy rằng không an toàn, nhưng cũng có thể dư sức tự bảo vệ chính mình.

Tử Tô cả người rung mình, nhớ tới từng xem trên ti vi có thấy những tình huống khi xảy ra sóng thần, đó là thảm trạng như thế nào, chỉ nghĩ đến nàng liền phát run. “Bảo Bối, con nhanh chóng đến bờ biển cứu người, thuận tiện tìm Long thúc thúc của con, bảo thúc ấy cứu người. Gia gia, ông nhanh chóng tìm một địa điểm an toàn, tôi muốn đến bờ biển nhìn xem.”

Không kịp suy nghĩ gì nhiều, Tử Tô liền phân phó Tiểu Long Nhi, sau đó quay sang dặn dò lão nhân.

Tiểu Long Nhi nhu thuận gật gù, cái gì cũng không nói liền buông tay lão nhân ra, hóa thành một đạo hào quang nhanh chóng hướng bờ biển phóng đi, giây lát liền biến mất.

“Gia gia, ông đi nhanh đi, chúng tôi sẽ tìm gặp ông mà.” Tử Tô dặn dò xong, không kịp nghĩ gì, xoay người liền chạy về hướng bờ biển, thời gian chính là sinh mệnh a. Nếu sáng sớm nàng biết sẽ phát sinh sóng thần, nói cái gì nàng cũng sẽ không đi, nói cái gì nàng cũng muốn chạy tới bờ biển để cảnh báo cho tất cả mọi người. Hy vọng lúc này, còn không muộn. Nàng một bên nghiêng ngả lão nhân chạy, một bên ở trong lòng không ngừng cầu nguyện.

Lão nhân bình tĩnh nhìn nàng ra sức chạy, ánh mắt lóe sáng, đột nhiên vẻ mặt mỉm cười, ông lúc này cũng xoay người biến thành một ánh sáng màu vàng nhạt cũng nhanh chóng bay về phía bờ biển. Mà bờ biển lúc này đã không còn bình yên nữa, sóng thần rút cuộc đã xảy ra. Một ngọn sóng thật cao ước chừng cao mười tầng lầu đang rít gào giống như con quái thú điên cuồng đánh về những người đang chạy phía bờ biển, sau đó đưa bọn họ cuốn vào trong biển. Mặt đất phía bờ biển đang sụp đổ. Vô số người đang bơi lội lập tức bị nước biển cùng đất nuốt chửng lấy bọn họ, nháy mắt liền bị đoạt đi sinh mệnh. Mà những người ở cách đó không xa cũng sợ tới mức chạy trốn tán loạn, nước biển đang điên cuồng mãnh liệt đánh về phía bọn họ.

Lúc này, Tiểu Long Nhi chạy tới, kinh ngạc nhìn nước biển đã nuốt mất đi không chế, mặt đất sụp đổ, vô số người đang vùng vẫy chiến đấu trong sóng biển tìm đường sống.

Tiểu Long Nhi bay đến trước một đầu ngọn sóng biển thật cao thật lớn đang giương nanh múa vuốt, hai tay bé đang vươn lên cao dùng pháp lực không chế hướng ngọn sóng ra thật xa, quay ngược về phía bờ biển không cho nó tiếp tục tràn vào bờ tàn sát người vô tội.

Sau đó bé mở to long nhãn ở trong nước biển tìm kiếm, muốn tìm người trợ giúp cứu những người đang vật lộn trong sóng biển, đó là những binh tôm tướng cá lúc này đã chạy thoát rất xa ở biển, bọn chúng không có năng lực tự bảo vệ mình, làm sao còn có thể giúp bé cứu người. Tiểu Long Nhi không khỏi âm thầm sốt ruột.

Lúc này, lão nhân cũng chạy tới. Chỉ thấy ông giơ tay lên, những người đang gầy dựa thống khổ trong biển bỗng chốc xuất hiện rất nhiều phao cứu. Rầm rầm oanh, mặt đất vẫn như cũ không ngừng sụp đổ, nước biển tuy rằng bị Tiểu Long cực lực khống chế được, nhưng lại làm cho những người đang hoảng loạn trong sóng biển thậm chí không nói hết được. Ngăn chặn sóng biển không cho chúng tràn vào bờ, nhưng cũng không thể khống chế được những chấn động của mặt nước biển, tuy rằng bắt đến không ít phao cứu, nhưng cũng không thể chống chọi nổi với những cơn sóng mạnh mẽ như thế, không ít người đã bị sóng biển cán quét mà chết đuối.

Lão nhân thấy tình cảnh như thế, nhanh chóng biến thành một luồng ánh sáng, chui vào hải lý, biến mất không thấy.

Mà Tử Tô lúc này cũng thở hổn hển chạy tới, dọc theo đường đi gặp không ít người đang hoảng hốt chạy bán sống bán chết, chỉ riêng nàng là đang ngược dòng đang chạy hoảng loạn chạy ngược về phía bờ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 125: Sinh Linh Đồ Thán

Cảnh tượng trước mắt làm cho nàng không dám tin, vài thứ thiếu chút nữa bị những người đang điên cuồng chạy trốn đánh ngã trên mặt đất. Sóng biển đang gào thét đòi tràn vào bờ, ước chừng có mấy chục tầng lầu cao, bờ cát hoàn toàn biến mất không thấy, bờ biển cũng vỡ đê, không ít người bị chết đuối đủ loại hình thức, máu tươi nhuộm đỏ nước biển.

Từ Tô trong lòng run sợ, nếu vừa rồi chỉ có một mình nàng ở trên bờ cát, như vậy nàng sớm đã là một trong số đó, ngay cả chính mình chết như thế nào cũng không biết.

Nàng rối loạn, luống cuống. Mặt đất còn đang chấn động, nước biển không ngừng hướng tới bao phủ trong thành thị, chân của nàng nháy mắt đã muốn thấp, mang theo máu loãng, kẻ khác nhìn không được buồn nôn.

Tiểu Long Nhi đang ở trên không trung không chế sóng biển bốc lên, cho dù có mấy chục tầng lầu cao như vậy, thăng bé vẫn chặt chẽ không chế được, nhưng một ít nước biển vẫn đang bao phủ ở hướng lục địa.

“Bảo Bối.” Từ Tô đang bối rối cùng bất an, rốt cuộc thấy được Tiểu Long Nhi đang ở giữa không trung, kinh hi lại lo lắng kêu lên, sau đó rất nhanh liền trấn định xuống dưới.

Tiểu Long Nhi đang cứu người, nàng cũng không có thể vô dụng như vậy, luôn để cho người ta bảo hộ. Vì thế nàng không còn sợ hãi, dùng cảm hướng tới một người ở trong nước biển giãy dụa kêu cứu.

Một người, hai....., nàng không quan tâm nhiều nữa, giúp đỡ những người đang chìm trong biển, ngay cả lời, một tay một cái, cố gắng hướng tới đi đến mặt đất.

Tiểu Long Nhi ở trên bầu trời một bên khống chế sóng biển, một bên nghĩ biện pháp làm cho chúng nó quay đầu hướng địa phương không người đánh tới, nghĩ nghĩ, thăng bé rốt cuộc quyết định vẫn là đem nước biển đỏ vào hải lý. Cứ như vậy, nước biển mực nước lên cao, ngay cả bờ biển cũng bị chìm.

Đang trong thời khắc nên quyết định như thế nào, tự trong tâm của Tiểu Long Nhi đột nhiên nghe được thanh âm lão nhân: “Bảo Bối, hóa thân thành Kim Long, đem sóng biển này hút đi.”

A? Tiểu Long Nhi âm thầm kinh ngạc, nhưng mà trước kia lão nhân biết trước đến thời điểm nguy hiểm, bé liền cảm thấy có chút kỳ quái, lúc này nghe được ông ấy chỉ đạo, bé liền lập tức làm theo.

Tiểu Long Nhi xoay người biến thân một cái, một lần nữa trở thành một con rồng vàng lóe lên vàng hào quang vàng rực sáng rực rỡ, ở sóng lớn trước mặt, hé cái miệng rộng nhỏ của bé ra, há hốc miệng hút mạnh về phía trước, sóng biển giống như bị lốc xoáy cuốn mạnh vào, cuộn cuộn không ngừng bay về phía miệng rồng của thăng bé. Tiểu Long Nhi vẩy đuôi một cái bay vụt lên đã nhanh chóng bỏ bờ biển một khoảng cách rất xa, cách vài km ở khu vực hải lý đi phía trước sóng biển không ngừng hút thật mạnh ngọn sóng đang cuộn cuộn kia.

Kỳ quái chính là, mặc kệ Tiểu Long Nhi hút như thế nào, thăng bé uống nước biển vào ít nhất có mấy chục tấn, bụng nhỏ lại tuyệt không trương to lên, vẫn bình thường nhỏ bé như cũ. Tiểu Long Nhi cũng không có cảm giác được có cái gì không khỏe, uống nước biển cái đuôi rồng nhỏ của bé vẩy trên bầu trời thật sự vui vẻ.

Mà lão nhân sớm đã xâm nhập tới đáy biển, ông tiến đến xem xét ngọn nguồn của trận động đất này, tính toán không chế được chấn động mãnh liệt này, mới có thể giảm bớt thương vong trên mặt đất, hủy diệt thành thị.

Trong biển vô cùng rung động, nhưng ông ấy có thể nhìn thấy rõ ràng rãnh mạch tình cảnh trong nước, mặt đất ở thành thị vỡ tan, sinh ra tiếng gầm rú mãnh liệt thật lớn.

Mực nước dao động rung chuyển không ngừng, đủ để đẩy ngã một người, nhưng lão nhân lại dường như không có việc gì, không bị ảnh hưởng chút gì, ở trong nước đi tới rất nhanh. Chỉ chốc lát sau, ông liền đi tới chỗ chấn động lợi hại nhất, sâu nhất, lại trong lúc vô ý thấy Long Duệ đang ở đó đau khổ triển khai phép thuật chịu đựng, chính là vẫn như cũ không thể khống chế.

Thì ra Long Duệ ở trong này! Ông còn tưởng rằng động tĩnh lớn như vậy tiểu tử này lại chạy đi đâu. ông còn có chút hoài nghi không biết hần có để ý Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi hay không, nhưng bây giờ nhìn thấy thì ra ông lo lắng quá nhiều, người này vẫn là không tòi.

Lão nhân một bên nghĩ như vậy, một bên thi triển pháp lực, chỉ thấy kim quang chói mắt vây quanh thân thể ông, đưa ông bao ở bên trong, nhu hòa quang mang lập tức làm cho Long Duệ cách đó không xa phát hiện ra ông, chỉ thấy Long Duệ đang cảnh giác nhìn lại sau, không khỏi kinh ngạc vạn phần,

Là ông ấy? Long Duệ trăm triệu lần cũng không thể tưởng được, lúc này đi đến bên người hần, mang theo thần bí kim quang không phải người khác, đúng là vị lão nhân bọn họ thu ở lại.

“Xú tiểu tử.” Lão nhân mỉm cười, hướng hần mắng một câu, lập tức mở miệng lầm nhảm một vài câu thần chú, hai tay của ông liền phóng ra một đạo kim quang mãnh liệt, toàn diện chính tề hoàn toàn bao trùm ở tất cả địa phương đang chấn động.

Chỉ thấy kim quang kia vừa bao phủ đến, bề mặt quả đất chấn động nhất thời giảm bớt rất nhiều, nhưng vẫn cùng pháp lực của bọn họ tương đối giao tranh như cũ.

Long Duệ trong khoảnh khắc cảm thấy nhẹ nhõm, buông tay ra thở dốc, nhìn không được đi đến trước mặt ông, nghi hoặc nói: “Ông...?” Tại sao hần lại có cảm giác lão nhân trước mắt giờ phút này cho hần cảm giác thập phần quen thuộc, hơn nữa kim quang kia dường như..... Hần càng nghĩ càng mờ to

hai mắt, không dám tin vào đôi mắt hấn.

“Long Duệ, tiểu tử ngươi nhiều năm như vậy vẫn là không có tiến bộ, gặp phải chuyện xấu không ít, mặt mũi của long tộc Nam Hải đều bị ngươi làm xấu hổ.” Lão nhân thân nhiên cười nói, tuy rằng miệng mắng, nhưng vẻ mặt lại không biểu hiện như thế.

Long Duệ thực kích động, phi thường kích động, phát ra vui mừng gầm rú sau, hấn ôm cổ lão nhân trước mắt, hưng phấn nói: “Tổ gia gia, tại sao lại là người?”

Lão nhân không phải ai khác, đúng là người Kim Long Nam Hải long tộc mười vạn năm trước rời khỏi Nam Hải trở về bộ tộc Kim Long, hiện giờ cũng là tộc trưởng bộ tộc Kim Long, Kim Lệ. ông hóa thân thành một lão nhân tiếp cận đám người Tiểu Long Nhi và Từ Tô.

Kim Lệ vỗ đầu của hấn một chút, cố ý làm ra vẻ tức giận nói: “Tại sao lại không phải ta? Tên xú tiểu tử này, con thật có bản lĩnh a, Tiểu Long Nhi là đứa con của con phải không? Dám cùng nhân loại sinh hạ Tiểu Kim Long, tội này rất nặng.” Kỳ thật trong lòng Kim Lệ thật cao hứng, mười vạn năm qua Nam Hải bọn họ ngoài ông ra cũng chưa từng có một Kim Long nào xuất thế. Hiện giờ ông lại vô cùng yêu thích Tiểu Long Nhi, sẽ không có một Kim Long nào đáng yêu như thằng bé kia đâu, cho nên ông cũng không hề trách cứ Long Duệ, ngược lại cảm thấy được tiểu tử này rất có tiền đồ.

Long Duệ kích động ngăn ngui qua đi, khuôn mặt tuần tú lập tức lại hé ra suy sụp, chỉ chỉ chần động còn đang vân vân ở đáy biển, vẻ mặt cầu xin nói: “Tổ gia gia, người nên giúp cháu giải quyết vấn đề này đi, cháu thật sự không có cách nào không chế nổi.”

“Yên tâm, chấn động này đã bị ngăn chặn, trên đất bằng chắc không còn gì đáng ngại. Nhưng mà tai nạn này vẫn là khó tránh khỏi, ai.” Kim Lệ cũng là không có biện pháp, Không phải là Long Vương thì có thể nắm bắt được mọi chuyện, có lúc, biết rõ có nguy hiểm xuất hiện, bọn họ cũng không có thể ra tay đi cứu, chỉ có thể trở mắt mà nhìn. Giống như lần này, Long Duệ thân là Long Vương, cùng với Kim Lệ thân là Kim Long tộc trưởng, còn có Tiểu Long Nhi, bọn họ cũng chỉ là có thể cảm giác được nguy hiểm tiến đến, cũng không thể ngăn cản, chỉ có sau khi mọi chuyện đã xảy ra sau đó thu thập tàn cục.

Long Duệ bắt đầu đi gật gật đầu, sau đó đột nhiên dường như nhớ tới chuyện gì, vội vàng nói: “Từ Tô đâu? Tiểu Long Nhi đâu? Bọn họ có khỏe không?” nếu có Long Nhi ở đó, hấn thực yên tâm, nên sau khi hấn xuống biển, phát hiện tình huống bất lợi cũng không bất an vội quay trở về.

Kim Lệ mỉm cười gật gật đầu, lôi kéo hấn cùng nhau bơi về hướng mặt biển. Nơi này có pháp lực của ông trấn giữ, chấn động rất nhanh trở nên dịu hấn lại.

Mà trên bờ biển, Từ Tô sớm đã dò dẫn, nằng mày móc cứu một người lại một người, cho dù tình trạng kiệt sức, tay chân như nhũn ra, nằng vẫn kiên trì.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phương Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 126: Địa Ngục Nhân Gian

Thân thể của nằng nhiễm đầy máu tươi, bùn đất, còn có rất nhiều vết bẩn, còn có mùi làm cho người ta buồn nôn, nhưng mà, dường như nằng một chút cũng không nghĩ thấy được, biểu tình chết lặng.

Lúc này, trong đầu của nằng không có bất cứ chuyện gì khác, Tiểu Long Nhi, Long Duệ, lão nhân bọn họ cũng không ở trong đầu của nằng, chỉ có một mảnh thảm cảnh trước mắt này, thành thị này trở thành một mảnh địa ngục nhân gian, sinh linh đồ tể.

Một khắc trước, nằng còn ở nơi này sinh sống thật vui vẻ, khát khao tương lai tốt đẹp, ở ngay trên mặt biển rộng này, địa phương xuân về hoa nở, trong cuộc sống nhân sinh hạnh phúc nhất, vui vẻ nhất không gì hơn cái này, nhưng ngay sau đó nhân gian bỗng chốc hóa thành địa ngục, giống như thiên đường cùng địa ngục chỉ cách nhau một lần ranh mỏng manh.

Tiếng rên rĩ thống khổ, tiếng kêu cứu muốn sống, hơi thở mong manh tới gần tử vong, còn có nước biển bị nhiễm hồng, trên mặt biển nổi lơ lửng đủ mọi thứ và xác người.

Nằng không nghe được tiếng kêu của bọn họ, nằng không nghe được tiếng sóng biển, nằng cái gì đều không nghe được. Trong lòng không có sợ hãi, không có khổ sở, chỉ có trống rỗng.

Thẳng đến.....

“Từ Tô.....” Long Duệ cùng Kim Lệ không biết khi nào thì thân bí xuất hiện ở bên cạnh thân thể của nằng, nhẹ nhàng kêu gọi nằng, giống như sợ kinh động nằng vậy.

Từ Tô nghe âm thanh dường như được truyền từ một nơi xa xôi nào đó, không khỏi hoàn hồn hoảng hốt quay lại hướng thanh âm phát ra nhìn lại. Trước xuất hiện một gương mặt anh tuấn, mỗi một và lo lắng, bọn họ đang lo lắng khi nhìn thấy nằng.

Thật lâu sau, nàng mới giật giật yết hầu khô cạn lại khó chịu, phát ra thanh âm ngay cả chính mình cũng nghe không rõ ràng lắm: “A.....?” Nàng nghi hoặc hỏi, không biết chính mình muốn nói cái gì, không biết bọn họ muốn nói cái gì, càng không biết muốn làm cái gì, đang làm cái gì.

Kim Lệ vừa thấy bộ dáng của nàng, liền biết tinh thần của nàng có chút thất thường, đã bị sóng thần lần này đã kích, thấy được nhiều thảm trạng như vậy, trong lòng nàng để lại một nỗi ám ảnh thật sâu.

“Long Duệ, cô ấy bị kích động rất nặng.” Ông có chút lo lắng nói, sự thiện lương của Từ Tô cho ông ấn tượng phi thường tốt, ông không khỏi thương tâm khi thấy nàng như thế.

Long Duệ đương nhiên biết, hẳn cùng Tổ gia gia vừa ra hải lý, liền lập tức đi tìm Từ Tô trước tiên, sợ nàng xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cũng sợ nàng không thể tiếp nhận được thảm cảnh như thế. Không nghĩ tới, lúc bọn họ tìm được nàng, hai mắt nàng vô thần, động tác máy móc, tựa như cái xác không hồn, hẳn sợ hãi.

“Tổ gia gia, không cần ông nói, con đã biết.” Long Duệ toàn tâm toàn ý đặt ở trên thân thể của nàng, đối với lời nói của Kim Lệ cảm thấy có chút không kiên nhẫn.

Kim Lệ thức thời ngậm miệng lại, cũng không sinh khí, ngược lại ông còn cảm thấy thật cao hứng, bởi vì Long Duệ lần này thông suốt, hơn nữa chuyện Từ Tô hẳn cũng có thể giải quyết, cho nên ông không lo lắng.

Long Duệ nắm lấy tay Từ Tô, thật cẩn thận ôn hòa nói: “Từ Tô, ta là Long Duệ, nàng còn nhớ ta không?” Nói xong, nhìn nàng chờ mong, Từ Tô nghĩ nghĩ, mê mang, sau đó lắc lắc đầu, muốn tránh thoát không chế của hắn.

“Từ Tô, nàng nhớ Tiểu Long Nhi không? Vị này chính là Tổ gia gia của ta, chúng ta sống cùng nhau. Vừa rồi ở bờ biển, Tổ gia gia cùng Tiểu Long Nhi đùa nghịch với nhau, nàng trong nhà hàng, ta xuống biển.” Long Duệ dưới tình thế cấp bách, vội vàng khoa tay múa chân, hẳn cũng không muốn nàng như thế này”

Tiểu Long Nhi? Từ Tô chỗ trống trong óc rốt cuộc có một chút bóng dáng, sau đó ở trong lời nói Long Duệ, nàng dần dần nhớ lại hình ảnh lúc trước ở trên bờ biển.

“Oa.....” Từ Tô ở một lát sau, rốt cuộc nghĩ tới, oa một tiếng khóc lớn lên, tất cả tạm thời mất đi lại mãnh liệt nhớ tới, không được bị ai khóc lớn lên, phát tiết.

Long Duệ đang lo lắng, bây giờ chậm rãi buông lỏng xuống, hẳn biết nàng đã không sao, khôi phục thần chí, không hề nguy hiểm nữa.

“Được rồi, đừng khóc, mọi chuyện đã qua rồi.” Hắn không khỏi an ủi nói, đem một thân tanh hôi của nàng ôm vào trong lòng ngực.

Từ Tô nước mắt rơi như mưa, nàng vẫn kiên cường, chống đỡ rất lâu rất lâu, rốt cuộc tại đây một khắc hoàn toàn vỡ òa, hồng mắt. Nàng ngã vào trong lòng ngực Long Duệ, không hề kiên cường, không hề cứng rắn, giống như một đứa bé bất lực, tìm kiếm nơi ẩn nấp dựa vào.

Kim Lệ mỉm cười, không có nhìn về phía bọn họ, ngược lại nhìn thấy Tiểu Long Nhi trong biển một mực không ngừng hấp nước biển. Tiểu tử kia phi thường ra sức, hiện giờ mặt biển đã trầm lắng hơn.

Ông nghĩ nghĩ, Từ Tô có Long Duệ bên cạnh, đã không còn gì ông phải lo lắng, hiện tại ông muốn đi xem Tiểu Long Nhi một cái. Nghĩ như thế, ông liền phi thân biến mất, chỉ chốc lát sau liền xuất hiện ở bên người Tiểu Long Nhi.

“Bảo Bối.” Sau khi ông xuất hiện, vô thanh vô tức cười tùm tùm kêu to, tuyệt không che dấu.

Tiểu Long Nhi đang vội vàng, hoàn toàn không có chú ý tới ông đang tới gần, nghe được thanh âm quen thuộc đang kêu chính mình, không tự chủ được lên tiếng: “Ái?”

Kim Lệ thần tình khen ngợi, ánh mắt tỏa sáng, dường như gặp được một khối Bảo Bối.

Lúc này Tiểu Long Nhi cảm thấy được có chút không đúng, tại sao lại có người đang nói chuyện với mình ở giữa biển, tại sao âm thanh lại xuất hiện ở đây? Vì thế trong lúc bối rối, quay đầu nhìn lại nơi phát ra thanh âm.

“Di, gia gia, ông tại sao lại ở nơi này?” Gặp là lão nhân, Tiểu Long Nhi vội vàng nghi hoặc nói, cảm thấy vô cùng nhẹ nhõm.

Kim Lệ cười tùm tùm, vươn tay đến sờ sờ đầu Tiểu Long Nhi thân thiết nói: “Bảo Bối, có thể mực nước này sẽ không tăng nữa đâu.” Nói xong, nhìn thấy bụng của Tiểu Long Nhi có chút đầm chiêu.

Tiểu Long Nhi nhu thuận gật gật đầu, hút một làn sóng cuối cùng, liền ngừng lại, phát hiện sóng biển quả thật bình tĩnh rất nhiều, nước biển cũng không có mãnh liệt như thế nữa. “Gia gia, ông tại sao cũng biết b a?” Lúc này Tiểu Long Nhi đã bình tĩnh, tò mò nhìn thấy ông đứng trên nước biển, không khỏi cảm thấy tò mò đối với thân phận của ông, bởi vì thằng bé không cảm nhận được gì về lão nhân gia thần bí này.

Kim Lệ kéo thằng bé vào trong lòng ngực của chính mình, hòa ái dễ gần nói: “Bởi vì Tổ gia gia cũng là Kim Long a.” Sau đó đôi mắt chớp chớp nhìn thằng bé.

Tiểu Long Nhi bị dọa sững sốt, sau đó ánh mắt sáng ngời, trên mặt tình cảm hưng phấn che kín, trong lồng ngực hấn hung phần lan ra toàn cơ thể.

A a a, thằng bé có thể thấy được một Kim Long khác ngoài tứ đại Long Vương a, tò mò một thế giới khác của loài rồng thần bí.

“Tổ gia gia, nước biển trong bụng của con có cần phun hay ra không?” Tiểu Long Nhi vuốt bụng nhỏ tròn vo, nũng nịu hỏi, nháy đôi mắt to tròn đáng yêu.

Kim Lệ không khỏi nở nụ cười sùng sục, đối với thằng bé yêu thích kéo lên tới cực điểm. “Một lát đến hải vực khác sẽ phun ra.” Nơi này cũng không thể tăng thêm nước, nếu không mực nước biển lại tăng vọt.

Tiểu Long Nhi nghe lời còn thật sự gật gật đầu, vô cùng cao hứng.

“Đi, bọn họ đến đây.” Đang muốn nói tiếp Kim Lệ đột nhiên không đầu không đuôi nói lên một câu như vậy.

Bọn họ đến đây? Tiểu Long Nhi không thể hiểu nổi, sau đó nghiêng đầu nghĩ nghĩ, sau đó cũng nở một nụ cười thật tươi. Bọn họ đến đây.

Lúc này, đột nhiên trong biển xuất hiện thêm nhiều luồng gió biển, lập tức bên người Kim Lệ và Tiểu Long Nhi xuất hiện thêm ba bóng dáng, bọn họ nghiêm nhiên đó là Long Triệt, Long Trạch và Long Dịch.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 127: Đại Giới

“Tổ gia gia?!” Ba Long Vương mới hiện thân tại trước mặt bọn họ, ba người lập tức nhận ra lão nhân trước mắt đó là tộc trưởng Kim Long tộc không khỏi chấn động, thất thanh

Kim Lệ nhìn ba người bọn họ mỉm cười, tán dương gật gật đầu, tuy rằng bọn họ đã tới chậm, nhưng vẫn là đến đây, tứ hải đồng tâm, tứ long đồng quang vinh. Cũng không bởi vì nguyên nhân của Từ Tô, Long Triệt liền vắng mặt.

“Ba xú tiểu tử, đã lâu không gặp, các ngươi cũng không tồi.” Kim Lệ lão nhân giáo huấn cười nói, lời nói mang theo ẩn ý, bình tĩnh thản nhiên.

Ba nam nhân không khỏi ngượng ngùng ở trước mặt của ông, đứng lên, ngoan ngoãn đứng một bên, nghe ông giáo huấn, tuyệt không dám có dáng vẻ kiêu ngạo bệ vệ.

Kim Lệ cũng không có ý định giáo huấn bọn họ, ít nhất chuyện của Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi cũng không có ảnh hưởng đến đoàn kết của Tứ hải, càng không có để cho bọn họ vung tay, trở mặt, hoàn hảo hoàn hảo. Bằng không, có thể ông sẽ không thích Từ Tô.

Long Triệt toàn tâm toàn ý tới đây, là bởi vì biết được Nam Hải có sóng thần, vốn không muốn đến, nhưng nghĩ tới Từ Tô, sợ nàng xảy ra chuyện ngoài ý muốn, vội vàng cùng nhau chạy đến.

“Tiểu Long Nhi, mẫu hậu của con đâu? Con tại sao lại không tuân thủ ở bên cạnh bảo vệ mẹ con?”

Lúc này, nghĩ đến Từ Tô, Long Triệt không còn suy nghĩ gì nhiều nữa, lo lắng nói với Tiểu Long Nhi đang đứng ở một bên.

Tiểu Long Nhi cong cong đầu rồng, tức giận hét lên, “Long phụ vương, mẫu hậu để cho Bảo Bối tới cứu người, mẫu hậu cũng đến đây, nhưng mà đang ở bờ biển, mẫu hậu không có nguy hiểm.” Nếu mẫu hậu có nguy hiểm, thằng bé cũng không dám đến đây.

Long Triệt lúc này mới yên lòng, hấn lần này chỉ vì Từ Tô mà đến, thấy nàng không có nguy hiểm, liền yên lặng đứng ở một bên.

Kim Lệ biết ý tưởng trong lòng hắn, cũng không vạch trần, việc này vẫn là bọn nó tự giải quyết, con cháu đều có phúc phận của con cháu, hướng chi Từ Tô gả cho ai, đối với Long tộc chỉ có lợi mà không có hại, ông đương nhiên sẽ không ra tay, có lẽ nói không chừng còn đã có kết quả sẵn. Trong lòng ông âm thầm trộm cười tính toán.

“Tổ gia gia, tình huống hiện tại thế nào? có ngại ra tay chỉ sợ không có nhiều chuyện để làm rồi.” Long Trạch cọt nhả nói, gặp được Kim Lệ, hấn trầm tĩnh lại, tâm tình phi thường khoái trá

Long Dịch cũng nghĩ như hắn, cảm thấy được có đường đường tộc trưởng Kim Long, tổ gia gia bọn họ ở đây, khẳng định chuyện gì cũng thành công. Thương tồn sẽ giảm đến thấp nhất.

Nghĩ tới, Kim Lệ không khỏi lắc đầu, thờ dài nói: “Cho dù Long Tộc có những tay, cũng chỉ giảm được chút thương vong a. Đây là thiên tai nhân họa, như thế nào có thể tránh?”

Từ trước, sóng thần động đất, băng tai thủy họa, đều là kết quả do nhân loại hủy hoại môi trường, là thiên nhiên lên tiếng phản đối sự đối đãi của nhân loại, đối với nhân loại trừng phạt. Long tộc chẳng qua là lợi dụng năng lực cường đại của bản thân, làm cho thương tổn giảm bớt đến thấp nhất, trừ bỏ sóng thần, còn lại băng tai thủy họa bọn họ không thể ra tay giúp gì được bởi vì không thuộc hải phận mà bọn họ chường quản.

Ba Long Vương không khỏi gật gật đầu, trong lòng trầm trọng, lúc này, mặt biển phần lớn đã trở nên gió êm sóng lặng, một chút cũng nhìn không ra, vừa rồi là như thế nào cuồng phong sóng lớn, tựa như một đám dã thú khủng bố, cắn nuốt vô số sinh mệnh vô tội. “Tốt lắm, chúng ta đi tìm Tử Tô cùng Long Duệ đi.” Kim Lệ gặp mọi người đến đông đủ, thời điểm không còn sớm, thân nhiên nhìn tiểu Bảo Bối nói, dẫn đầu biến mất.

Ngay sau đó, Tiểu Long Nhi cũng đã biến mất, Long Trạch cùng Long Dịch đi theo cùng nhau biến mất ở trên mặt biển, chỉ có Long Triệt sau một lát do dự cũng biến mất không thấy.

Chỉ chốc lát sau, Tử đại Long Vương cùng xuất hiện trong đám người đang bối rối, hoàn toàn không ai chú ý đến sự có mặt của bọn họ, sau đó tìm được Long Duệ cùng Tử Tô, lúc này hai người đang đứng ở giữa vô số tử thi chết đuối.

Long Triệt về mặt phức tạp nhìn thấy cảnh tượng nước mất, chân tay luống cuống, thống khổ không chịu nổi. Tử Tô, thân thể nàng run rẩy, thần sắc hoảng loạn, nếu không phải tựa vào trên người Long Duệ, nàng đã sớm ngã quỵ xuống mặt đất rồi.

Tiểu Long Nhi xông lên phía trước, gắt gao ôm lấy thân thể của mẫu thân, sốt ruột chớp đôi mắt to, tức giận kêu: “Mẫu hậu, mẫu hậu, người làm sao vậy?”

Tiểu Long Nhi thật không ngờ, bé vừa trở về liền nhìn thấy tình cảnh này, nơi này quả thực chính là địa ngục nhân gian, Tu La đã hạ thế, mà mẫu hậu đang đứng ở bên cạnh vô số tử thi, về mặt bàng hoàng bất an, hạnh âm của bé cũng không làm cho Tử Tô thanh tĩnh, càng không có làm cho nàng ngừng run rẩy, nàng trông như con thú bị thương, khóc rầm rức không ngừng, không biết đến mọi thứ xung quanh.

“Mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi theo chân của nàng, hiện lên trong lòng ngực của nàng, gắt gao ôm chặt lấy nàng không buông, bé gọi một tiếng sau đó đôi mắt đỏ ửng.

Long Duệ khổ sở trong lòng, ôm nàng, ở nàng bên tai nói nhỏ: “Tử Tô, Tiểu Bảo Bối đã trở lại, thằng bé đang gọi nàng đấy, chúng ta nhất định có thể sửa chữa lại nơi này, nàng đừng khổ sở.”

Lần này, thanh âm Tiểu Long Nhi thật sự truyền vào lòng của nàng, nàng dùng hai mắt nhắm lại tìm thấy được Tiểu Long Nhi trong lòng ngực, oa một tiếng khóc lớn.

Nhìn thấy nàng và Long Duệ cùng Tiểu Long Nhi bộ dáng một nhà ba người này, Long Triệt trong lòng không cách nào kiềm chế được cảm xúc, tay không tự chủ được nắm chặt.

Kim Lệ làm như không có việc gì nói một câu: “Nàng thật đáng thương, nhìn thấy chính đồng loại của mình chết thảm, chính mình bất lực, lúc này, thật yếu ớt a.”

Một câu nói này của ông đánh vào trong lòng Long Triệt, làm cho hắn chậm rãi thả lỏng nắm tay, hắn hiểu được Tổ gia gia là đang ám chỉ chính mình, rơi vào đường cùng đành phải nhìn thấy.

Khóc một hồi lâu sau, Tử Tô an tĩnh lại, tất cả thần chí, tư tưởng, ý thức toàn bộ đã trở lại. Tuy rằng trước mắt nàng một màn cảm thấy sợ hãi cùng kinh hãi, nhưng đã trở nên bình tĩnh hơn rồi.

“Chúng ta làm sao bây giờ?” Lần đầu tiên, nàng bắt lực thấp giọng hỏi.

“Xây dựng lại nơi này.” Long Duệ nói như chém đinh chặt sắt, một câu này nhìn ra tâm ý của hắn đối với Tử Tô, bảo vệ nàng, bao bọc nàng.

Một câu xây dựng lại nơi này làm cho tâm Tử Tô nhất thời dấy lên hy vọng, bi thương trong lòng dần dần tan bớt, bình tĩnh.

“Mẫu hậu, chúng ta nhất định có thể xây dựng lại nơi này.” Tiểu Long Nhi cũng gắt gao ôm lấy cổ của nàng, bộ dáng vừa rồi của nàng làm cho thằng bé sợ hãi hoảng hốt, bé cũng không biết làm sao bây giờ.

Lúc này, Kim Lệ cũng bước lên, tuổi già sức yếu nói: “Tử Tô a, không cần thương tâm, chỉ cần có mọi người quyết tâm, chúng ta nhất định có thể xây dựng lại nơi này, xây dựng lại tốt đẹp hơn.”

Nhìn thấy lão nhân, Tử Tô gật đầu, lúc này mới ngưng ngưng nói: “Tổ gia gia, ông tại sao cũng đến đây, cháu không chăm sóc cho ông, may mắn là ông không có việc gì.”

Kim Lệ mỉm cười lắc đầu, lại cái gì cũng không có nói, còn một bên ngăn cản Tiểu Long Nhi cùng Long Duệ vạch trần thân phận thật của ông.

Long Trạch cùng Long Dịch lúc này cũng cùng tiến lên phía trước, kiên định nói: “Tử Tô, cô yên tâm, Long tộc chúng tôi nhất định sẽ trợ giúp cô, chỉ cần cô mở miệng, chúng ta nhất định sẽ đem hết khả năng.” Bọn họ nhìn thấy có Tiểu Long Nhi cùng Kim Lệ ở đây, nên cũng muốn góp một ít công sức.

“Cám ơn các anh.” Lúc này, Từ Tô mới phát hiện bọn họ cũng đến đây, trong lòng biết hẳn cũng đến đây, quả nhiên, ở cách đó không xa, nàng liền thấy được.

Hai người nhìn nhau không nói gì, cuối cùng vẫn là Long Triệt chủ động đi tới, ôn hòa nói: “Từ Tô, ta cũng sẽ giúp em xây dựng lại nơi này, chỉ cần em cần, chỉ cần em nguyện ý, ta lúc nào cũng ở bên cạnh, đem hết khả năng để giúp em.”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 128: Trùng Kiến Gia Viên

“Cám ơn.”

Nàng không tiếng động mở miệng nói không ra tiếng với Long Triệt, bởi vì nàng đã nói muốn không ra lời.

Dưới sự yêu cầu mạnh mẽ của mọi người, nàng đứng ở một bên nghỉ ngơi, bốn Long Vương cùng Tiểu Long Nhi chung tay với những người cũng sống sót rửa sạch hiện trường.

Lão nhân cũng ngồi yên ở bên cạnh nàng, tạm thời cũng không muốn cho nàng biết chính mình cũng là long tộc, có uy nghiêm pháp lực tối cao. Tuổi già sức yếu ông cũng không muốn quá nhiều người chú ý, suy yếu ngồi ở bên người Từ Tô hợp tình hợp lý.

Không lâu sau, được sự trợ giúp của bốn đại nam nhân cố gắng thu dọn, hiện trường đã được rửa sạch sẽ, chính là tổn thương quá lớn, bờ biển xinh đẹp đã muốn hoàn toàn thành một chỗ ngục, nước biển gầm gừ, bao phủ nhà cửa, cây cối, ven đường. Nơi nơi đều là vật dụng trôi nổi bồng bềnh.

Từ Tô ngơ ngác, cái gì cũng không nói.

“Cô bé à, đừng sợ đừng lo lắng gì hết, mọi chuyện sẽ tốt đẹp hơn thôi.” Lão nhân ở một bên an ủi nói, vẻ mặt ông bình tĩnh, như người đã đoán trước được mọi chuyện.

Nàng cái gì cũng không nói, không trả lời, dường như không có nghe thấy.

Lão nhân không thêm nhắc lại, mãi đến ngày thứ ba, trận sóng thần này mới hoàn toàn lắng xuống, cuộc sống mới chính thức bắt đầu rồi.

Nước biển vẫn chưa rút xuống, một phần ba thành thị đã hoàn toàn bị bao phủ, may mắn còn có không ít trường học, sân thể dục to làm chỗ ở tạm, phòng của Từ Tô ở đương nhiên cũng không ở được.

“Từ Tô, em cùng Bảo Bối theo ta quay về Long Cung đi.” Do dự thật lâu sau, Long Triệt mới đánh bạo, cố lấy tất cả dũng khí nói, sau đó không yên bất an chờ đợi nàng trả lời.

Từ Tô lắc lắc đầu, nàng hiện ti cũng không muốn đi, thậm chí ở trong này một mình suy tưởng.

Long Triệt lại một trận thất vọng, biết rõ nàng là không có khả năng cùng mình trở về, vẫn là sinh ra hy vọng xa vời.

Long Trạch cùng Long Dịch không nói gì, cũng không làm được, không giúp được gì.

Bất an không yên nhất còn có Long Duệ, lúc Long Triệt đề nghị Từ Tô về cùng với hắn, trái tim của hắn như muốn chạy lên tới cổ họng, sợ Từ Tô sẽ đáp ứng Long Triệt, cũng may Từ Tô không đồng ý, hắn mới yên lòng.

Kim Lệ đem tất cả mọi chuyện này xem ở trong mắt, không khỏi lắc đầu thở dài, chỉ vì một nữ tử, không thể chia đôi, đành phải cạnh tranh công bằng hoặc là Từ Tô chính mình lựa chọn. Nhưng mà, ông thật sự không nghiêng về phía Long Triệt.

Lúc này, Tiểu Long Nhi đầu nhanh như chớp chuyển động, ánh mắt thẳng bé lên trộm chuyển hướng về phía bốn Long Vương, lộ ra nụ cười hoàn toàn không có hảo ý.

“Hiện tại, mẫu hậu không cần một chỗ ở, không cần mẫu hậu cần một nơi an toàn, nhưng mẫu hậu không muốn rời khỏi nơi này, không bằng các vị Long thúc thúc, xây cho mẫu hậu một nơi ở đi.” Tiểu Long Nhi lăm la lăm lét, nai thanh nai khí nói, thu hút sự chú ý của bốn Long Vương.

Kim Lệ nghe vậy, không tiếng động nở nụ cười, ánh mắt tán dương vẫn liếc về phía Tiểu Long Nhi, ông càng ngày càng thích tiểu Long này, hận không thể chiếm về làm của riêng. Đương nhiên, nghĩ là nghĩ như thế, dù sao thằng bé cũng là huyền tôn của ông, cùng chảy chung dòng máu với ông.

Bốn Long Vương đồng loạt đưa mắt nhìn về phía Tiểu Long Nhi, không biết thằng bé lại có dụng ý gì, không khỏi một trận run rẩy, thay đổi sắc mặt, Long Trạch cùng Long Dịch còn không hẹn mà cũng nhau lui vài bước về phía sau.

Từ Tô không rõ cho nên nhìn Tiểu Long Nhi, không biết bé muốn làm gì, nhưng nàng cũng không ngăn cản.

Tiểu Long Nhi cười hắc hắc không ngừng, bốn nam nhân trong lòng căng thẳng sợ hãi, không biết bé muốn làm gì. Cuối cùng vẫn là Long Duệ tỏ thái độ trước hết: “Bảo Bối, con muốn xây cho mẫu hậu con cái gì?”

Lời nói của Long Duệ làm cho ba đại nam nhân gật đầu đồng ý, nhưng không dám ra tiếng.

“Chỉ cần chúng ta có thể, chúng ta nhất định làm được.” Long Duệ trình trọng hứa hẹn nói, vì Từ Tô, hấn hiện tại bất cứ chuyện gì cũng đều nguyện ý đi làm.

Long Triệt cũng vội vàng nói: “Bảo Bối, chỉ cần phụ vương có thể, nhất định làm được.” Hấn cũng không muốn yếu thế, đặc biệt ở trước mặt Từ Tô.

Tiểu Long Nhi đắc ý đào dạt nở nụ cười, lớn tiếng nói: “Kỳ thật rất đơn giản a, mẫu hậu chẳng qua chỉ muốn khôi phục nơi này lại như cũ mà thôi. Chỉ cần các thúc đem Bảo Bối của Long Cung các thúc mang đến đây, bán ra lấy tiền tài quyên tặng để xây dựng lại nơi này, như thế không phải sẽ thuận lợi hơn cho việc sửa chữa lại nơi này sao?” Tiểu Long Nhi tinh ranh nói, muốn bọn họ tự nguyện đem bảo vật của bọn họ góp thêm chút sức.

Mọi người nghe vậy, cùng nhau trợn mắt há hốc mồm, không dám tin nhìn Tiểu Long Nhi đang hưng phấn vô cùng, phát hiện thằng bé quả thật đang đưa bọn họ vào thế muốn thoái lui cũng không được.

Cuối cùng Long Duệ là người đầu tiên đồng ý, Ngay sau đó Long Triệt cũng không cam yếu thế lập tức đáp ứng, mà Long Trạch cùng Long Dịch về mặt cầu xin, cũng tức giận đáp ứng.

Nếu không phải Kim Lệ ở đây, chỉ sợ bọn họ sẽ không dễ dàng đáp ứng, nhưng ở trước mặt Tô gia gia, bọn họ cũng không thể làm ra vẻ mình keo kiệt. Hơn nữa, Long Triệt cùng Long Duệ khẳng định sẽ lấy ra gia sản của chính mình, bọn họ cũng phải làm gì đó thì mới được.

Tiểu Long Nhi gian kế thực hiện được, hưng phấn vô cùng nhào lộn trên bờ cát, đắc ý đào dạt.

Kim Lệ cái gì cũng không nói, về mặt vẫn bình tĩnh như cũ ngồi, một bộ dáng bí hiểm.

Từ Tô không có ý kiến, chỉ cần có người giúp mình xây dựng lại nơi này, chỉ cần nhân loại không còn nhiều cực khổ như vậy, nàng cái gì đều nguyện ý đi làm.

Long Duệ không nói hai lời, lập tức quay về Long Cung, Long Triệt vội vàng theo sau, sau đó chính là Long Trạch cùng Long Dịch về mặt không tình nguyện. Bốn người rất nhanh liền biến mất, đều tự trở về lấy Bảo Bối.

“Ha ha ha, thật tốt quá, ta quá lợi hại.” Tiểu Long Nhi sau khi bọn họ rời đi, cất tiếng cười to, cười ngả vào trong lòng ngực Từ Tô.

Kim Lệ cũng nhịn không được ha hả cười, lần đầu tiên thấy ông lộ ra biểu tình khác.

Tiếng cười của ông lập tức khiến cho tinh thần Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô chú ý, đặc biệt Từ Tô, bởi vì nàng vẫn không tốt, cho nên không có đề phòng ông, nên không để ý sắc mặt của những Long Vương kia vô cùng cung kính đối với ông. Lúc này, nàng nghe được tiếng cười, nhất thời có chút lo lắng.

“Tô gia gia, Bảo Bối của người đâu? Mau lấy ra cống hiến.” Lúc này, Tiểu Long Nhi nai thanh nai khí kêu to nói, hoàn toàn thật lòng.

“Bảo Bối, bốn Long Vương đều đã cống hiến Bảo Bối ra, đủ để trùng tu ba bốn khu thành thị như thế này, Bảo Bối của Tô gia gia lấy ra nữa chỉ sợ cũng là lãng phí, nếu con thích, mẫu hậu của con cũng đồng ý, có thể đến nhận được một chức vụ gì trong Long Cung. Thế nào? Con lo lắng?” Lão nhân trộm cười nói, phá tan mưu kế của Tiểu Long Nhi.

Tiểu Long Nhi không cười, thằng bé khế nhãn cái mày nhỏ nhăn lại, chỉ trích lão nhân nói: “Tô gia gia, người thật xấu!”

“Ha ha ha.....” Lão nhân cất tiếng cười to, đồng thời quyết định nhất định phải đi theo bên cạnh bọn họ, như vậy những ngày sắp nhất định sẽ không buồn.

Quả nhiên không lâu sau, bốn Long Vương đã trở lại, mỗi người giống như ông già Nô-en, phía sau lưng mang một cái túi thật to, bên trong chứa vô số kỳ trân dị bảo.

“Oa, thiệt nhiều a, thật tốt quá.” Tiểu Long Nhi là người thứ nhất nhảy dựng lên, đến bên mấy cái túi to tham quan, hét lên nho nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 129: Nơi Thần Bí

Từ Tô cũng là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều kỳ trân dị bảo như thế, vốn tưởng rằng là trân phẩm của Long Cung, trong lòng nàng kỳ thật cũng không quan tâm, nhưng sau lại mới biết được, những thứ này đều là từ những chiếc thuyền bị đắm từ thời cổ đại, không tính là kỳ trân dị bảo gì, chỉ có thể xem như trả về xã hội.

Nàng cùng Tiểu Long Nhi hưng trí bừng bừng đồng loạt xem xét tất cả những bảo vật bốn Long Vương mang tới, lúc này mới để cho bọn họ nghỉ biện pháp đem đồ vật này đi ra ngoài bán đấu giá, cuối cùng đem toàn bộ số tiền có được, quyền hết cho khu vực bị thiên tai dùng để tu sửa lại nơi này.

Long Trạch cùng Long Dịch hai người ở nhân gian bận rộn ba ngày sau, liền nhanh chóng rời khỏi, bởi vì ba ngày này bọn họ cũng đã tiêu hao không ít sức lực, bị Từ Tô khiến cho xoay quanh. Cuối cùng, hai người lấy cớ Long Cung có việc vội vàng vội vội bỏ trốn mất dạng.

Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô cũng không để ý, dù sao mọi chuyện đã được bọn họ nhiệt tâm giúp đỡ lắm rồi, chỉ còn lại việc tu sửa nơi này, bọn họ đến cũng giúp không được cái gì, nói sau bọn họ còn phải tự trấn thủ hải vực của mình, sợ sẽ có cái gì ngoài ý muốn.

Long Triệt cũng không đi, hẳn vẫn là muốn cùng Từ Tô quay về giống như lúc trước, hy vọng nàng có thể tha thứ cho mình, nhưng nhìn đến nàng khi nhìn mình biểu hiện thật bình thản, trong nội tâm hẳn cảm thấy mất mát, có chút tuyệt vọng.

Sốt ruột nhất là Long Duệ, từ khi hẳn xác định mục tiêu, đặc biệt dự đoán được Từ Tô, hẳn liền vẫn thật cẩn thận, sợ kiếm ba năm thiếu một giờ.

Kim Lệ đều thấy rõ tâm tư của ba người bọn họ, ông biết Từ Tô một khi quyết định chuyện gì là sẽ không sửa đổi, tính tình nữ tử này ông có thể biết rõ, vẫn là Long Duệ có cơ hội lớn hơn một chút, vì thế ông quyết định giúp Long Duệ sáng tạo cơ hội.

“Long Triệt, nơi này là Nam Hải, con nên nhanh chóng quay về Đông Hải trấn giữ đi, ngàn vạn lần đừng cho dư chấn của trận động đất Nam Hải gây nguy hiểm đến Đông Hải, bằng không có thể phiền toái lớn.” Kim Lệ nghiêm túc nhìn hẳn nói, thật tình nghiêm túc.

Long Triệt không muốn đi, nhưng là lão tổ tông lên tiếng, tin tưởng lão tổ tông đã biết tất cả mọi chuyện, có lẽ sẽ không muốn hẳn lưu lại.

“Dạ, tổ gia gia.” Long Triệt không dám cãi lời, hơn nữa Từ Tô đối chính mình cũng không có tình cảm như trước kia, rơi vào đường cùng, hẳn đành phải thỏa hiệp.

Gặp Long Trạch đáp ứng đi, cao hứng nhất chính là Long Duệ, chỉ cần hẳn vừa đi, nguy cơ lớn nhất của hẳn liền được giải trừ, sắp tới chỉ nghĩ cách làm sao rung động được Từ Tô.

Long Triệt đi về phía Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi cáo biệt, hai người đối với hẳn ngoài về biết ơn ra, cái gì cũng không nói, đặc biệt Từ Tô, không có chút ý tứ muốn giữ hẳn lại.

Cuối cùng, Long Triệt mất mát rời khỏi, trong lòng lại đối Long Duệ có không ít ý tưởng.

Long Triệt vừa đi, Long Duệ càng ra sức, dưới sự cố gắng của hẳn, bọn họ sau đó không lâu lại lần nữa có một cái nhà mới, đương nhiên nhà này là mua hẳn hồi, không phải phòng cho thuê.

Kim Lệ vẫn ở cùng một chỗ cùng bọn họ như cũ, Long Duệ đối với lão tổ tông này tất cung tất kính, không chỉ vì ông là tổ tiên của mình, hơn nữa ông còn đang cố gắng giúp hẳn.

Sóng thần qua đi, rửa sạch hiện trường phải mất hơn nửa tháng, mà bên kia thành thị cũng bắt đầu xây dựng lại nhà cửa, bắt đầu chữa trị thành thị bị tổn thương.

Ngày bắt đầu quay về với cuộc sông bình thường, bởi vì có đại gia Long Duệ, Từ Tô tạm thời cũng không cần đi tìm việc làm, Long Duệ lại bắt đầu bận rộn không yên, một bên là Long Cung, một bên là hai mẹ con Từ Tô.

Kim Lệ ngồi không yên, ông vô cùng Tiểu Long Nhi quay về bộ tộc Kim Long, nhưng việc này vẫn bị trì hoãn, nếu không có phát sinh sóng thần ông đã sớm mang thằng bé đi. Hiện tại, mọi chuyện đã trở về như trước, ông quyết định mang Tiểu Long Nhi trở về.

“Mẫu hậu cũng phải đi.” Tiểu Long Nhi nghe xong, phi thường cao hứng, nhưng thằng bé đã quyết định cùng với mẫu hậu cùng một chỗ, cho nên nếu bé đi đâu, mẫu hậu cũng phải đi theo.

Long Duệ cũng kiềm chế không được vội bước tới, hẳn cũng phải đi, hẳn lo lắng Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi. Kỳ thật là lo lắng Từ Tô nhất, nếu là lại đến một kinh địch, hẳn sẽ không có cơ hội.

“Bảo Bối đi đâu, ta cũng phải đi theo, hai mẹ con chúng tôi không thể tách ra.” Từ Tô cũng không nguyện ý cùng Tiểu Long Nhi tách ra, từ khi xuất hiện nhiều Long Hậu như vậy, từ sau khi sóng thần xảy ra, nàng quý trọng từng ngày cùng Tiểu Long Nhi cùng một chỗ, nhân sinh thế sự vốn vô thường a.

Kim Lệ nhìn bọn họ, liếc mắt một cái, biết ý tưởng bọn họ, đương nhiên cũng không do dự, gật đầu đồng ý: “Hảo, các người cùng nhau theo ta đi.”

“Thật tốt quá.” Tiểu Long Nhi cao hứng nhất, vốn tưởng rằng Tổ gia gia sẽ cự tuyệt bé, không nghĩ tới lại có thể thuận lợi như vậy.

Từ Tô đương nhiên cao hứng.

Long Duệ càng hưng phấn, bởi vì hắn biết tổ gia gia muốn dẫn bọn họ đi nơi ở thần bí của bộ tộc Kim Long, nhưng hắn cũng chưa từng đến đó lần nào, tò mò muốn đi xem thử.

Long tộc cao quý nhất, kỳ thật bọn họ cũng không thích quân cư cùng một chỗ, cho nên cung điện bọn họ đều phân tán ở các nơi, chỉ thường lui tới với nhau mà thôi.

Kim Lệ sau khi quyết định mang bọn họ cùng nhau trở về, bốn người ngày hôm sau sẽ lên đường xuất phát. vẫn đi đến bờ biển trước, bởi vì lúc này bờ biển đã không còn như trước, nên bốn người dùng pháp thuật tàng hình bay trên không trung, sau đó nhẹ nhàng đáp trên mặt biển, sau đó mới thẳng nhập đáy biển.

Tiểu Long Nhi thực hưng phấn, sau khi nhập hải vui vô cùng, phe phẩy cái đuôi ở phía trước không ngừng hướng tới, bay lượn trong chốc lát, sau đó cảm thấy được không đúng, lại phe phẩy cái đuôi một lần nữa trở lại bên cạnh bọn họ.

“Tổ gia gia, người muốn dẫn chúng ta đi địa phương kiếm chế không được, càng không ngừng truy vấn, hai mắt tỏa ánh sáng, thật cao hứng.

Kim Lệ mỉm cười, sờ sờ vào cái đầu rỗng nhỏ nhắn xinh xắn của thằng bé, ông không biến thân, nếu biến ra long thân chỉ sợ thân ông sẽ dài đến mấy chục thước, thân thể bé nhỏ của Tiểu Long Nhi bên cạnh ông thật mê hoặc.

Long Duệ cái gì cũng chưa nói, chính là theo sát bọn họ phía sau.

Từ Tô cũng cảm thấy thoải mái, bất quá nàng thực im lặng, từ sau khi đã trải qua nhiều chuyện như vậy, lòng của nàng càng thêm bình thản, bình lặng cùng thành thực rất nhiều.

“Ha ha, Bảo Bối đi theo Tổ gia gia là được.” Kim Lệ ra về thần bí nói, sau đó mang theo bọn họ quanh co nhiều con đường khúc khuỷu, cuối cùng mới dừng lại.

Đường đi quanh co thần bí lại khúc khuỷu như vậy, ngay cả thân là Nam Hải Long Vương Long Duệ cũng thấy mơ mơ màng màng, không biết đây là địa phương gì, đương nhiên vẫn là dưới đáy biển nhưng thuộc một hải vực bình thường không có chút thu hút nào.

Trong lúc ba người bọn họ còn ngơ ngác không hiểu được, chỉ thấy Kim Lệ hướng một khoảng hư không của đáy biển vươn tay mở ra, sau đó hải vực liền bị xé làm đôi, xuất hiện một cánh cửa cao lớn khoảng hai thước.

Bọn họ ba người sợ ngây người, này đến tột cùng là cái địa phương gì? Thật thần bí a.

Kim Lệ dẫn đầu đi vào, trong tay ông còn lôi kéo Tiểu Long Nhi, Tiểu Long Nhi miệng cứ há hốc như vậy theo đi vào. Long Duệ vội vàng nắm lấy tay của Từ Tô, vội vàng mang theo nàng theo sát sau đó.

Ngay tại bọn họ vừa mới tiến đi, trước mắt liền sáng ngời, bên trong so với bên ngoài nước biển tối đen sáng ngời hơn rất nhiều, đủ loại cá xinh đẹp, những cánh rừng san hô đủ mọi màu sắc, những vỏ sò khép lại mở ra, lờ lờ tỏa sáng mặt đất, xa xa nước chảy.Mà không gian được mở ra làm đôi sau khi bọn họ đã bước vào hoàn toàn, lập tức liền biến mất ở hải vực giống như vừa rồi nơi đó không xảy ra chuyện gì.

“Đây là, đây là....” Từ Tô há to miệng, không dám tin, lắp bắp hỏi han.

“Vùng đất của bộ tộc Kim Long, đệ nhị không gian của Nam Hải.” Kim Lệ cũng không quay đầu lại đáp, mặt mà

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 129: Giao Chiến

Lúc Long Duệ tới, Long Triệt vừa vặn rời khỏi mật thất.

“Long Triệt, Từ Tô đâu?” Long Duệ tức giận tận trời, mở miệng liền hướng hắn đòi người.

Long Triệt mặt không chút thay đổi nhìn hắn, đối với sự tức giận của hắn làm như không thấy, thần nhiên nói: “Nàng ở chỗ của ta.”

“Đem nàng giao ra đây.” Hắn thật không ngờ Long Triệt đã vậy còn quá sáng khoái liền thừa nhận, không khỏi cả giận nói, Long Triệt lại bị như thế,

vạn vạn làm hấn thật không ngờ.

“Không giao.” Hấn ngắt lời cự tuyệt nói, tuyệt không nhượng bộ.

Long Duệ nổi giận thực sự, tình cảm huynh đệ trước kia bị con giận đẩy l về phía sau, hấn không nói một lời, lập tức ra tay hướng Long Triệt tập kích, hoàn toàn không hề buộc hấn, trực tiếp động võ.

Long Triệt sớm đoán được hấn sẽ động tay, lập tức đánh trả, hai người đánh tới đánh lui, đánh cho náo nhiệt, chẳng phân biệt được ai là ai, không thể quyết ra thắng bại được.

Tất cả những thị vệ cùng các cung nữ Long Cung sốt ruột ở một bên, mọi người cũng không dám lên tiếng, chỉ sợ vạn nhất lại chọc giận hai đại Long Vương.

Long Duệ bởi vì rất phẫn nộ, cho nên hấn chiêu chiêu ngoan độc, hơn nữa sử dụng cường đại pháp lực, biến toàn bộ Long Cung thành hòa hoa phi vũ. cũng may, Long Cung dù sao không phải là địa phương khác, không vì như thế này mà sụp xuống hay bốc cháy.

Long Triệt toàn lực ngăn cản hấn công kích, đương nhiên cũng sẽ không nương tay, tuy rằng đã biết mình làm không đúng, nhưng hấn không muốn buông tay, không muốn mất đi năng như vậy.

“Long Triệt, huynh đừng quá đáng.” Long Duệ không làm gì được hấn, bởi vì bọn họ thực lực tương xứng, lúc này thật sự tức giận, nhưng lại không có biện pháp.

Long Triệt nói cũng không nói, dù sao hấn đã làm, đương nhiên cũng sẽ kiên trì đến cùng. Long Duệ đang trong cơn tức giận cũng không chiếm được thượng phong, vài lần thiếu chút nữa thất thủ, tự mình làm bị thương chính mình.

Lúc này, trong lúc họ đang đánh nhau, Trần Châu đang ở tâm cung chính mình, nàng không biết mình làm như thế là đúng hay sai, nhất thời xúc động không nhận được đã bắt cóc Từ Tô, không nghĩ tới Nam Hải Long Vương không chỉ có đuổi tới, còn cùng Long Vương giao đấu. Nàng là một tội nhân.

Nhưng, lúc này nàng cũng không nghĩ được nhiều, chuyện tới nước này rồi, chỉ có đi từng bước tính từng bước, chỉ mong hai vị Long Vương không bị thương. Chỉ mong Từ Tô không trách mình, nàng thật sự là không đành lòng để người nam nhân mình hết dạ thương yêu lại khổ sở như thế. Yêu một người là thành toàn, không phải hủy diệt.

Trần Châu bất an, luôn luôn tại tâm cung đi tới đi lui, không ngừng xoắn chiếc khăn tay, không ngừng nhìn bên ngoài, tự trách.

Đúng lúc này, trong mật thất Từ Tô vẫn không tỉnh lại, nhưng có một chú cá nhỏ từ đầu đến giờ vẫn theo đuôi Trần Châu tiến vào Long Cung, đã bám chặt lấy người của Từ Tô. Bỗng dưng trên người Từ Tô xuất hiện một ánh sáng màu vàng chói mắt, một cái đuôi rồng nho nhỏ vô cùng đáng yêu, Tiểu Long liền xuất hiện.

“Oaaaa, thật thú vị a.” Tiểu Long Nhi hưng phấn không thôi, ở trong mật thất xoay quanh, giống như muốn đào ra cái Bảo Bối gì, giống như một nhà thám hiểm. Chẳng qua trong chốc lát sau, thẳng bé cảm thấy chán, một lần nữa bay trở về bên người Từ Tô, nghiêng cái đầu nhỏ nhìn mẫu hậu đang ngủ, thì thảo nói: “Bên ngoài đang đánh nhau thật náo nhiệt a, mẫu hậu người thật lợi hại.”

Từ Tô hoàn toàn không biết, nhưng nếu nàng biết được, nhất định sẽ giống như Long Duệ tức chết đi, nhưng lúc này nàng đang ngủ, tuyệt không biết đã xảy ra chuyện long trời lở đất.

Tiểu Long Nhi đôi mắt nhỏ chuyển động nhanh như chớp, bé tặc tặc cười, dù sao mẫu hậu cũng không có nguy hiểm, không bằng bé đi ra bên ngoài chơi một chút.

Tâm động không bằng hành động. Tiểu Long Nhi liền suy một tiếng, nhất thời biến mất ở mật thất, dám bỏ Từ Tô mà đi chơi đùa. Nếu Từ Tô mà biết bé làm như vậy, nhất định sẽ đánh vào mông nó một chút.

Tiểu Long Nhi sau khi ra khỏi mật thất, liền giống như một tên trộm nhỏ bé, ở Long Cung đảo dác, cẩn thận như là đến cướp sạch người khác. Lúc này, hai mắt bé tỏa ánh sáng, hưng phấn cảm thấy mình giống như một điệp viên đang truy lùng tội phạm.

Đảo dác, đôi mắt tinh nghịch sau khi chuyển động xung quanh một vòng, bé phát hiện Long Cung đa số các thị vệ cùng cung nữ đều ở bên kia chiến trường, đương nhiên đang lo lắng nhìn hai đại Long Vương quyết chiến, Long Cung này nhiều nơi vắng vẻ giống như đang đi dạo chỗ không người.

Lần này, bé cao hứng, ngẩng đầu mà bước, nghênh ngang tiêu sái ở Long Cung, bay lượn vòng quanh cung điện này, lại xuất hiện ở cung điện kia, cứ nhiên làm cho bé đi tới tại trù phòng.

Tại trù phòng rực rỡ muôn màu, các mỹ thực đủ màu sắc, làm cho người ta ứng phó không nổi, hương thơm từ thức ăn bay lên mê người, Tiểu Long Nhi không khỏi chảy nước miếng. Không chút nghĩ ngợi, liền vươn đôi tay nắm lấy không ít thức ăn.

“Ăn ngon, ăn ngon.” Bé vừa ăn vừa tán dương, ánh mắt càng sáng hơn nữa, nhưng là bé vẫn là không an phận, không ngừng ở tại trù phòng chạy nhảy tung tung.

Mãi đến, “Di, đây là cái gì?” Bé đi tới một cái phòng khác, bên trong thơm quá, có rất nhiều bình bịt kín, đủ màu sắc, không biết dùng để l

Tiểu Long Nhi ném những thức ăn trong tay, không chút nghĩ ngợi liền bỏ nhào vào một cái bình thật to, đưa mũi tò mò ở mặt trên ngửi, sau đó lập tức bị mùi hương đặc biệt này quyến rũ.

Đôi tay kim lòng không đầu vươn ra gỡ lấy nắp bình, không tốn bao nhiêu sức lực đã mở ra được. Một mùi hương thơm nồng nặc xông vào mũi.

“A a a, thơm quá a, thật khá a.” Tiểu Long Nhi vội vàng dùng cái mũi, không ngừng dùng sức hít lấy hít để, sau đó về mặt say mê nói.

Nhìn hương thơm bay lên từ chiếc bình kia, Tiểu Long Nhi biết thứ này có thể uống, bé vừa rồi ăn không ít này nọ, kỳ thật cũng cảm thấy rất khát nước, bây giờ nhìn thấy bình nước thơm ngát này, kiềm chế không được.

“Ta muốn thử xem, ta nhất định phải thử xem” Tiểu Long Nhi nói thì thầm, tự cho chính mình một lý do, tìm lấy cớ, thằng bé hoàn toàn chảy nước miếng.

Đồng.

Cái đầu nhỏ bé của thằng bé gục vào miệng bình, cũng may thân mình thằng bé thì nhỏ mà cái bình thì lại to, rất to, nên nhân tiện bé chui đầu vào bình uống lấy uống để.

Chỉ nghe, bên trong truyền đến, thanh âm thầm thì đang uống nước, sau đó tiếng của Tiểu Long Nhi trở nên ôn ào cũng đi ra: “Trời ạ, uống rất ngon a, đây là cái gì vậy, uống thật ngon a. Không được, ta phải uống thêm một ngụm, hai ngụm, ai nha, hay là mình uống hết bình này đi nhỉ.” Chính bé thì thảo tự nói, tự mình nói với mình.

Chỉ chốc lát sau, một cái đầu rỗng nhỏ bé chui từ trong bình ra ngoài, sau đó móng rỗng, thân rỗng cũng dần dần lộ ra.

“Ách, uống thật. ... ách, ngon. ... ách.” Tiểu Long Nhi từ bên trong đi ra, sau đó ngồi ở phía trên bình, trên mặt có chút đồ ửng khả nghi, hai mắt còn có chút mơ hồ, bụng nhỏ trương thật to.

Đôi mắt rỗng mê mang nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó ngây ngô cười lại bỏ nhào vào một cái bình khác, không tốn bao nhiêu sức lại chui vào trong một cái bình tiếp theo.

Mà bên ngoài, Long Duệ cùng Long Triệt đánh cho khí thế ngất trời, không thể phân ra thắng bại, mãi đến đâu tự sức cùng lực kiệt, hai bên mới dừng tay, thở hào hển.

“Huynh nhất định không chịu tha ngườiLong Duệ thiếu chút nữa điên rồi, hấn thập phần phát điên, hận không thể đem Long Triệt kia đánh cho đau một chút, mới hết giận.

Long Triệt kiên quyết lắc đầu, nếu hấn muốn thả nàng đi, đương nhiên sẽ không ra tay với Long Duệ, người anh em mà hấn luôn yêu thương Vì Từ Tô, hấn liệu lĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 130: Trở Về

“Trời ạ, Kim Long thế nhưng sinh sống tại Nam Hải.” Tiểu Long Nhi há to miệng, không thể tin được, thằng bé đã tìm từ Nam Hải đến Hoàng Hà, lại vẫn là tìm không thấy.

Long Duệ cùng Từ Tô cũng thực kinh ngạc, vùng đất của bộ tộc Kim Long thần bí lại ở ngay tại nơi này, mặc dù lúc trước bọn họ đã xới tung cả khu vực Nam Hải vẫn là không có phát hiện.

Kim Lệ cười hắc hắc, dẫn bọn họ đi về phía trước.

Thật sự giống như là đang sống trong giấc mơ, không đúng thật, cảm giác đầu tiên ở trong lòng Từ Tô vang lên. Ngay cả lúc Long Duệ gắt gao nắm lấy tay mình, nàng cũng không phát giác.

Đang lúc bọn họ bốn người một trước một sau đi tới, phía trước nghênh đón bốn vị nữ tử xinh đẹp, các nàng ý cười trong suốt, chân thành nhẹ nhàng đi tới trước mặt bọn họ.

“Thịnh an tộc trưởng, thịnh an Long Vương, Tiểu Điện Hạ, Long Hậu.” Thanh âm bốn vị nữ tử kia thanh thúy như oanh, tất cung tất kính về phía bọn họ

thi hành đại lễ, sau đó liền thôi lui đến hai bên.

Kim Lệ tộc trưởng nhìn các nàng gật đầu mỉm cười, sau đó lôi kéo Tiểu Long Nhi từ các nàng bên người đi qua, Long Duệ lôi kéo Từ Tô cũng theo ở phía sau.

Bốn nữ nhân tự nhiên kia cũng đi theo phía sau, các nàng không nói một tiếng, tươi cười như trước.

“Vui thật, nơi này thật khá a.” Tiểu Long Nhi sau một giây ngẩn ngui kinh ngạc, liền nói, nơi xinh đẹp này dưới lòng thế giới làm cho bé càng không ngừng phát ra tiếng kêu thán phục.

Lão tộc trưởng cái gì cũng không nói, để mặc thằng bé oa oa kêu, nhưng mà trên mặt ông lại lộ vẻ đắc ý dào dạt tươi cười.

“Mẫu hậu, nơi này rất đẹp a. Cung điện Bảo Bối ở nơi nào?” Tiểu Long Nhi đến nay còn nhớ mãi không quên cung điện của bé, nhìn thấy địa phương xinh đẹp như thế, không khỏi lại hỏi.

Từ Tô miệng há hốc, nhìn thấy tất cả mọi vật trước mắt, san hô xinh đẹp, xác trai ngọc, những dòng nước lỏng lạnh phun ở chung quanh, cùng với cung điện xa hoa hùng vĩ, trên mặt đất trong suốt bằng thủy tinh. Nàng căn bản là không thể tự hỏi, càng không có nghe đến Tiểu Long Nhi oa oa kêu, nàng cảm thấy thật đẹp, suốt cả cuộc đời này của nàng chưa từng gặp qua nơi nào đẹp đến như vậy.

Long Duệ tuy rằng là lần đầu tiên đến đây, nhưng ở Long Cung kì trân dị bảo nhiều vô số kể, tuy rằng so ra kém nơi này, nhưng đương nhiên cũng không làm hấn bối rối nhiều, cho nên hấn sau kinh ngạc ngẩn ngui, liền khôi phục tự nhiên. Nhìn thấy dáng vẻ của Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi, không khỏi nở nụ cười.

“Bảo Bối, cung điện của con ngay tại trung tâm Nam Hải, nơi này là trung tâm bộ tộc Kim Long, cũng chính là nơi ở của bộ tộc.” Kim Lệ nghe được Tiểu Long Nhi hô to gọi nhỏ, sùng nịch nở nụ cười, vội vàng nhìn bé nói.

Tiểu Long Nhi hưng phấn, hoa chân múa tay vui sướng, thiếu chút nữa sẽ chảy ra nước miếng, hai mắt đều toát ra vô số những ánh sao. “Thật vậy chăng? Thật vậy chăng? Không phải đang lừa Bảo Bối chứ?” Tiểu tử kia nài thanh nài khí than thở nói, trên mặt lại cười siêu cấp vui vẻ.

Lão tộc trưởng Kim Lệ hơi hơi gật gật đầu, tiếp tục nắm bàn tay nhỏ bé của nó, hướng cung điện đi đến.

Trong lúc bốn người đang trên đường trở về cung điện, từ con đường phía trước ba nam nhân vội vàng chạy đến, ba nam nhân này nghiêm nhiên chính là đám người lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Long Nhi - Kim Hải.

“Thỉnh an tộc trưởng.” Bọn họ ba người đón nhận tất cả kính hướng tộc trưởng hành lễ, sau đó nhìn thấy đám người Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô, Long Duệ.

Kim Lệ ôn hòa gật gật đầu, biết bọn họ là tới tiếp chính mình.

Long Duệ chấn động, hấn nhận ra được, những người này chính là những lão tổ tông cách đây hàng vạn năm trước a, không phải chỉ ở Nam Hải của hấn mà còn có các tổ tông của Đông Hải, Bắc Hải và Tây Hải nữa.

“Long Duệ thỉnh an ba vị Tổ gia gia.” Hấn tất cả kính nói, thi lễ.

Ba nam nhân nhìn cũng không gạt mình, giống như đã sớm biết hấn đến đây, mỉm cười nói: “Thì ra là tên tiểu tử Long Duệ này a, người cũng đến đây.”

Long Duệ gật gật đầu, thái độ phi thường cung kính, không dám lơ đãng.

Tiểu Long Nhi tò mò nhìn ba người bọn họ, không nói gì.

“Di, đây là Tiểu Long Nhi đi, hoan nghênh người trở về.” Ba nam nhân ôn hòa mỉm cười nói, nhìn Tiểu Long Nhi.

“Các người cũng biết Bảo Bối a.” Tiểu Long Nhi thốt ra, than thở nói, trong lòng mãi nói thầm, thằng bé khi nào thì nổi danh như vậy? Tại sao bé lại không biết?

Ba nam nhân giống như biết bé đang suy nghĩ cái gì, trên mặt tươi cười không khỏi rộng mở.

“Chỉ cần có Kim Long xuất thế, chúng ta đều biết.” Kim Hải cười giải thích nói, giải khai bí ẩn.

Tiểu Long Nhi nhìn không được a một tiếng, bàn tay nhỏ bé còn vuốt dọc theo thân thể, cái miệng nhỏ nhắn nài thanh nài khí nói: “Vậy con không phải đã bị phát hiện từ lâu rồi sao?”

Mọi người bị bộ dáng đáng yêu của thằng bé làm cho đều nở nụ cười, nhìn không được cười ha ha, trong lòng không khỏi đối Tiểu Long Nhi càng yêu thích.

Lúc này, ba nam nhân đem ánh mắt chuyển đến trên người Từ Tô, chuyện của nàng, toàn bộ bọn họ đã biết, đặc biệt Kim Hải đến từ Đông Hải, ông ta nhìn về phía Từ Tô ánh mắt tràn ngập thâm ý.

“Vị này, chính là mẫu hậu của Tiểu Long a, hoan nghênh ngài đến nơi đây.” Kim Hải lộ mỉm cười, đối Tử Tô nói.

Tử Tô phục hồi tinh thần lại, nhìn ông ta cười, nhẹ giọng nói: “Cảm ơn.” Những người này thật sự đã làm cho nàng không thể tin được, rất thần bí, rất vĩ đại.

Lúc này, vẫn không nói gì, Kim Lệ tộc trưởng nói: “Tốt lắm, chúng ta vào đi thôi, không cần ở trong này nói chuyện. Bảo Bối nhất định đối với bộ tộc chúng ta tràn ngập tò mò, hiện tại chúng ta đi vào hảo hảo nhìn cung điện Bảo Bối một cái đi.” Lời nói của ông cũng đã đủ để mọi người biết ông yêu thằng bé Tiểu Long Nhi đến mức nào.

“Thật tốt quá, Tô gia gia đi mau.” Tiểu Long Nhi vừa nghe đến cung điện của mình, quên tất cả mọi chuyện,

Đoàn người lần này không hề trì hoãn, xuyên qua bên ngoài những hòn non bộ có suối chảy róc rách vui tai, đi thẳng về hướng Kim Long cung điện đi đến. Một cung điện to đen như thế nhưng khi xuất hiện trước mặt của Tử Tô cùng Tiểu Long, hai người vẫn là nhìn không được bị rung động.

Những người khác về mặt tự nhiên, cũng không lộ ra nhiều kinh ngạc, ngay cả Long Cung của Long Duệ tuy so với nơi này còn kém rất xa, nhưng hẳn vẫn thần nhiên không lộ vẻ kinh ngạc.

Sau khi vào bên trong cung điện, đám người Tử Tô mới phát hiện, nơi này là chủ điện, là nơi của Bộ tộc Kim Long nghị sự, phía sau là một dãy cung điện dài nối đuôi nhau. Mỗi một Kim Long đều có cung điện riêng của mình, cung điện bọn họ ngay phía sau.

Đoàn người Kim Lệ tộc trưởng mang theo Tử Tô, Tiểu Long Nhi và Long Duệ từ trước mặt chủ cung đi tham quan khắp nơi, sau đó đi đến dãy cung điện phía sau, đứng ở nơi cao nhất to lớn nhất, có thể nhìn thấy được những cung điện nối đuôi nhau kia có đủ loại kiểu dáng, hình dạng không đồng nhất, đứng trước dãy cung điện như thế, ba người nhìn không được hít một hơi thật sâu. Dãy cung điện phía sau này dài vô số kể, bọn họ đều nhìn không tới thì ra bên trong còn có nhiều cung điện như vậy, hơn nữa toàn bộ là không đồng dạng như vậy.

“Oaaaa, thật nhiều cung điện a, trong này có một tòa là của Bảo Bối?” Tiểu Long Nhi quan tâm nhất vẫn là cung điện chính mình, hai mắt tỏa ánh sáng, liếc qua dãy cung điện đang nằm hàng hàng lớp lớp kia, âm thầm truy tìm và so sánh, muốn ở bên trong chọn một tòa mình thích nhất.

Tất cả mọi người nở nụ cười, nhìn đến Tiểu Long Nhi nghĩ muốn một tòa cung điện hào hức đến không thể kiềm chế nổi nữa rồi.

Tử Tô vẫn không nói gì, đặc biệt khi nhìn đến kiến trúc không lồ như thế, nàng biết cảnh vật trước mắt, chỉ sợ là thế giới nhân loại không có một thứ gì có thể so sánh được. Không chỉ nói vô giá, nơi này hoàn toàn không thể nhắc đến hai từ giá trị, vật chất cùng tài vật không thể so sánh nổi với những thứ như thế này.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 131: Cung Điện Của Bảo Bối

“Bảo Bối muốn đi cung điện chính mình.” Tiểu Long Nhi kiềm chế không được, lại yêu cầu, tâm tình bức thiết đều lộ rõ trước mặt mọi người.

Mọi người đều cười, Kim Lệ sùng nịch nhìn thằng bé, cười nói: “Được, chúng ta hiện tại đi nhìn xem cung điện Bảo Bối.” Nói xong, dẫn Tiểu Long Nhi dẫn đầu rời đi.

Tử Tô cùng Long Duệ vội vàng đuổi, theo sát phía sau chính là đám người Kim Hải.

Chỉ chốc lát sau, bọn họ liền đi vào dãy cung điện khổng lồ kia, một tòa lại một tòa đủ loại kiểu dáng, phong cách không đồng nhất, nhưng lớn nhỏ giống nhau. Xa xa nhìn thấy phi thường dày đặc, mà khi tới gần, mới phát hiện, mỗi tòa cung điện trước sau đều có hoa viên xinh đẹp, cách nhau khá xa.

Đám người Tiểu Long Nhi tò mò nhìn xung quanh, chỉ thấy trên mỗi tòa cung điện đều có viết tên, Tiểu Long Nhi nhìn không được, kêu: “Tô gia gia, tòa cung điện kia là của người?”

Kim Lệ nở nụ cười, chỉ về hướng một tòa cung điện thực thần bí vừa mới đi ngang qua nói: “Đây là cung điện Tô gia gia.”

Tử Tô cùng Long Duệ nhìn thấy, chỉ thấy mặt trên viết cung điện tộc trưởng, thế mới biết thì ra tộc trưởng sẽ ngụ ở trung tâm các cung điện này, Tử Tô không khỏi âm thầm lú lười, thật sự vô cùng xa hoa và khí phách

Dọc theo đường đi, trải qua vô số cung điện xinh đẹp làm cho ánh mắt Tử Tô cùng Tiểu Long Nhi cũng không chớp một chút, sợ sẽ bỏ qua, hai mẹ con tò mò vô cùng.

Đi một hồi lâu sau, Kim Lệ rốt cuộc dẫn bọn họ đi tới trước một tòa cung điện hùng vĩ, đồ sộ, khí thế bàng bạc, cười tủm tỉm chỉ vào nói: “Đây là cung

điện Bảo Bối.”

Tiểu Long Nhi cao hứng cực kỳ, giấy khỏi tay ông đang nắm chặt ra, sồi nổi tiến lên, trái nhìn xem phải nhìn xem, thập phần vui mừng, cái miệng nhỏ nhún hót lên: “A, cung điện Bảo Bối, Bảo Bối có cung điện, mẫu hậu Bảo Bối cũng có cung điện chính mình, thật to thật đẹp a.”

Từ Tô cũng tiến lên nhìn xem, nội tâm thực kinh ngạc, cung điện giống như vậy, chỉ sợ trên thế giới không nhiều lắm hoặc là không có, căn cứ vào bên ngoài nhìn thấy, cho dù kẻ có tiền chân chính cũng không xây nên một cung điện như vậy

Tiểu Long Nhi vô cùng vui mừng chạy vội đến bên cạnh nàng, nũng nịu nói: “Mẫu hậu, chúng ta đi vào nhìn cung điện chúng ta một cái đi.”

Từ Tô cười gật gật đầu, thuận theo ý tứ tiểu tử kia, hai người cùng nhau đi vào bên trong cung điện, lúc đến gần, nàng mới phát hiện, cung điện kia nghiêm nhiên viết hai chữ: Từ Long. Nàng thầm nghĩ, Tô gia gia tay chân thật sự là mau, nhanh như vậy đã viết tên của Tiểu Long Nhi lên đó, kỳ thật nàng nào biết đâu rằng, nơi này mỗi một tòa cung điện, không cần đổi tên, chỉ có chủ nhân nó xuất thế, cung điện này tự nhiên liền tự động xuất hiện tên chủ nhân cung điện.

Tiểu Long Nhi nắm lấy tay của Từ Tô hướng cung điện đi đến, Long Duệ cùng Kim Lệ theo sát ở phía sau, ba người Kim Hải cũng cùng nhau đuổi kịp.

Chưa tới cung điện, cửa cung điện liền tự động mở ra, bên trong bốn lính tôm tướng của nối đuôi nhau mà ra phân biệt canh giữ ở cửa, sau đó lại đi ra bốn vị nữ tử áo trắng xinh đẹp, các nàng vội vàng tiến lên phía trước tiếp đón.

“Tham kiến Từ Long điện hạ, tộc trưởng, ba vị đại nhân, Long Vương, Long Hậu.” Thanh âm bốn nữ tử kia thanh thúy dễ nghe truyền đến, cực kỳ dễ nghe.

Tiểu Long Nhi nói vậy cũng học được lễ nghi nơi này, thằng bé giống như một người lớn thực thụ, hướng bốn nữ tử kia phát tay, chính mình khăn cấp vọt đi vào.

“Oaaaa...” Chỉ nghe thấy Tiểu Long Nhi sau khi vọt vào, từ bên trong phát ra tiếng kêu thán phục. Ngay sau đó lại xuất hiện ở trước mặt mọi người, nhìn Từ Tô hưng phấn cười nói: “Mẫu hậu, mẫu hậu mau đến xem xem, bên trong thật đẹp a, so với cung điện của phụ vương cùng Long thúc thúc xinh đẹp hơn.” Nói xong, lại chạy trốn đi vào.

Từ Tô dờ khóc dờ cười, tiểu gia hỏa này rất đáng yêu.

Kim Lệ hơi hơi cười cười, dẫn đầu bước vào cung điện Bảo Bối, Ngay sau đó là Long Duệ mang theo Từ Tô, ba nam nhân đi ở phía sau.

Đi vào sau, Từ Tô mới phát hiện, cung điện Bảo Bối cách bày trí cũng giống như các cung điện nàng vừa đi qua, phân biệt chủ cung, hậu cung, hoa viên, nhưng khác nhau ở cách bài trí, cung điện bảo bối thật sự xinh đẹp rất nhiều, hoa lệ rất nhiều, trang trọng hùng vĩ hơn.

Bảo Bối sớm đã không biết đi nơi nào, mọi người đi mệt, liền ở trong cung điện chủ cung ng xuống, bốn vị nữ tử liền nhanh chóng mang đến điểm tâm cùng hoa quả, nước trà cho bọn họ.

Lúc này, trong lúc đang nghỉ ngơi Kim Lệ đột nhiên nhìn Từ Tô nói: “Từ Tô, ngươi có định cùng Tiểu Long Nhi ở lại chỗ này? Hay là quay về nhân gian? Hoặc là đi Long Cung của Long Duệ?”

Lời nói của Kim Lệ làm cho mọi người không tự chủ được đồng loạt nhìn về hướng nàng, cùng đợi trả lời của nàng, Long Duệ đặc biệt khẩn trương, hấn tin tưởng tổ gia gia là đang giúp chính mình.

Lời nói của ông làm cho nàng không khỏi có chút sững sờ, mờ mịt. Nàng cùng Bảo Bối là không thể tách rời nhau, tin tưởng Bảo Bối cũng sẽ không rời khỏi nàng, chính là nàng thật sự phải lưu lại sao?

“Cháu không biết, nhưng, cháu nghĩ, cháu nghĩ quay về nhân gian.” Nàng nghĩ trong chốc lát sau, liền do dự đáp. Chính mình dù sao cũng là người, không phải giống rồng, thuộc về trên đất bằng, không có khả năng không quay về.

“Nhưng mà, Bảo Bối là người của long tộc, thằng bé phải về Long Tộc, trở về biển rộng. Ngươi biết chứ?” Tộc trưởng Kim Lệ lúc này nghiêm túc, đứng đắn nói.

Long Duệ cũng gật gật đầu, đây là quy định Long Tộc, không thể sửa đổi.

Từ Tô đương nhiên biết, cho nên lòng của nàng lúc này đang rối loạn, không biết làm sao, Bảo Bối nếu là rời đi chính mình, nàng sẽ khổ sở, nàng sẽ vương vẩn, thằng bé còn nhỏ như vậy, chính mình không an tâm, không đành lòng, không muốn.

“Cháu không biết, chờ Bảo Bối trở về nói sau.” Nàng bối rối, chỉ có thể trả lời như vậy.

Kim Lệ cũng không ép nàng, ông biết Từ Tô thiện lương sẽ không nhẫn tâm bỏ lại Tiểu Long Nhi, cho nên đã đoán được người cuối cùng chịu thỏa hiệp nhất định chính là nàng.

Mọi người trầm mặc không nói, ngồi uống trà, kiên nhẫn đợi Tiểu Long Nhi thám hiểm trở về, không khí nhất thời trầm trọng, Từ Tô một chút tâm tư cũng không có.

Một lát sau, Tiểu Long Nhi hi hi ha ha, thanh âm khoái khoái lạc lạc liền truyền vào, chỉ thấy ánh mắt của mọi người sáng lên, Tiểu Long Nhi liền bay đến trước mặt bọn họ.

“Nha nha nha, rất đẹp, cung điện Bảo Bối, Bảo Bối có cung điện chính mình.” Tiểu Long Nhi ở trước mặt bọn họ đến hoa chân múa tay, một hồi bay lên, một hồi hạ xuống, càng không ngừng chuyển động, vô cùng hưng phấn.

Mọi người nhìn không được bị vẻ mặt đáng yêu của thằng bé làm cho nở nụ cười, buồn cười nhìn nó, đây là lần đầu một Kim Long bởi vì cung điện mà hưng phấn, thật sự là rất đáng yêu.

“Mẫu hậu, chúng ta có cung điện, về sau chúng ta sẽ ngủ ở nơi này.” Tiểu Long Nhi không quên nhớ mẫu thân của mình, đang vô cùng hưng phấn, bay đến trước mặt của nàng, nũng nịu nói.

Lời nói của bé, làm cho tất cả mọi người nhìn về phía Từ Tô, cùng đợi trả lời của nàng.

Từ Tô mỉm cười, ôn hòa nói: “Bảo Bối thích nơi này? Bảo Bối muốn ở nơi này sao? Vậy mẫu hậu sẽ cùng Bảo Bối ở lại, ở nơi này đi.” Nàng thấy biểu tình đứa con hưng phấn cao hứng như thế, nàng thật sự không đành lòng lại làm cho nó thất vọng, nàng vẫn nên để cho thằng bé có cuộc sống tốt nhất, sống những ngày vui vẻ nhất, nàng làm mẹ cũng nên thành toàn cho nó.

Câu trả lời của nàng, làm cho tất cả mọi người nở nụ cười, chỉ có một người cười không nổi là Long Duệ, nếu Từ Tô thực sự ở nơi này, hẳn sẽ không có cơ hội nha, hẳn cũng không phải là có thể tự do tiến vào lãnh địa thần bí bộ tộc Kim Long.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 132: Long Hậu

Từ Tô đồng ý ở lại, Long Duệ cũng được ở lại, cung điện Bảo Bối phòng vô cùng nhiều, đương nhiên cũng không có người phản đối.

Đám người Kim Lệ đối hẳn cũng mở một con mắt, nhắm một con mắt, tất cả mọi người biết mục đích của hẳn, chính là tất cả mọi người không muốn vạch trần thôi.

Nhưng mà như vậy cũng không phải biện pháp, hẳn không có khả năng mặc kệ Nam Hải Long Cung, không có khả năng không quay về a. Đi trở về hẳn cũng sợ bản thân lại không muốn quay về. Do dự mãi, hẳn rốt cuộc lâm vào sầu não.

“Bảo Bối, Long thúc thúc có việc tìm con.ôm nay, hẳn thừa dịp Từ Tô ở bên ngoài hoa viên đang tản bộ, lại gọi Tiểu Long Nhi vui vẻ, nhưng chỉ được chính mình là thúc thúc, làm cho hẳn cảm thấy thật buồn bực, rõ ràng là con của hẳn, cũng không kêu chính mình phụ vương.”

Tiểu Long Nhi vừa định chạy đi tìm mẫu hậu, bị hẳn gọi lại, thằng bé nháy đôi mắt to, đáng yêu nhìn thấy hẳn, nói: “Long thúc thúc, tìm Bảo Bối có chuyện gì?”

Long Duệ có chút bối rối ngập ngừng, nhưng nếu hẳn cứ chần chờ như thế, chỉ sợ Nam Hải sẽ đại loạn, vì thế liền có chút ngượng ngùng cười nói: “Bảo Bối, thúc thúc muốn mời con quay về ở tại Nam Hải Long cung.” Nói xong, hẳn còn nhìn mọi nơi xung quanh, sợ Từ Tô đột nhiên xuất hiện.

Tiểu Long Nhi oai đầu, kỳ quái nhìn thấy hẳn, mãi đến khi thấy mặt hẳn đỏ, mới cười tủm tỉm nói: “Thúc thúc, tại sao vậy?” Kỳ thật tiểu tử kia biết, chẳng qua thằng bé nghịch ngợm, muốn chính miệng Long Duệ nói ra.

Long Duệ cảm thấy mặt hẳn nóng đỏ ửng như sắp bị thiêu cháy đến nơi, nhưng miễn sao có thể đem một lớn một nhỏ lừa trở về, hẳn cũng không còn ngại ngần gì nữa.

“Bảo Bối, thúc thúc không thể rời đi Long Cung lâu được, chính là thúc thúc rất nhớ con cùng mẫu hậu của con, muốn hai người cùng thúc thúc trở về, một mình thúc thúc không yên lòng các người, hơn nữa thúc thúc cũng thực cô đơn, muốn được làm bạn với hai mẹ con con, con và mẫu hậu chắc cũng không muốn thúc thúc cô độc một mình chứ?” Hẳn vội vàng nói, khảo lấp, qua loa.

Đôi mắt của Tiểu Long Nhi đảo nhanh như, vòng vo một chút sau, nhìn thấy thằng bé vô thanh vô tức nở nụ cười, tâm tư Long Duệ biết bé đều hiểu rõ, nhưng mà cũng nên nghĩ kĩ lại, có nên giúp thúc ấy hay không thôi.

Long Duệ chờ mong nhìn hẳn, lại có chút sợ hãi, nếu là Tiểu Long Nhi nói lời cự tuyệt hẳn, hẳn đành phải lưu lại, đương nhiên cứ ở mãi, tổ gia gia cũng sẽ đuổi hẳn đi, nếu Từ Tô cả đời không rời khỏi nơi này, hẳn có thể vĩnh viễn cũng không thấy được nàng.

Trong lúc Long Duệ không yên bất an, đáy lòng nhấp nhâm lo lắng, Tiểu Long Nhi rốt cuộc giả vờ đắn đo suy nghĩ một hồi lâu sau, trả lời hẳn.

“Được rồi, Long thúc thúc, Bảo Bối qua vài ngày sẽ nói cùng mẫu hậu, đến Long cung thúc thúc ở một thời 1 gian, thúc thúc người thấy có được không?” Tiểu Long Nhi cười hi hi nói, rất cuộc cho hắn một cái kinh hi thật

Long Duệ nghe vậy, cao hứng tận trời, nhanh chóng ôm lấy Tiểu Long Nhi, không ngừng ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn của thằng bé hôn khắp nơi, miệng kêu: “Bảo Bối, Bảo Bối con thật tốt, Bảo Bối thúc thúc thật sự là yêu con đến chết mất.”

“Khanh khách lạc.....” Tiểu Long Nhi mặt mày hớn hờ, vui cười đến phi thường đắc ý, vui vẻ, đáng yêu. Thằng bé đắc ý dào dạt, Long Duệ ngốc, lại nghĩ đến tâm tư chính mình người khác không biết.

“Các người cười cái gì a?” Lúc này, Từ Tô tản bộ trở về nhìn thấy bọn họ mặt to tròn đôi mắt nhỏ cười, giống như hai hồ ly lớn nhỏ, nhìn không được tò mò hỏi.

“Không, không có gì.” Đây hai hồ ly một lớn một nhỏ vội vàng trăm miệng một lời nói, sợ bị nàng nhìn ra cái manh mối gì, này đã có thể xem là chuyện xấu.

Từ Tô về mặt không tin, trong bụng có chút đoán, thấy bọn họ thần bí như thế, khẳng định sẽ không có chuyện gì tốt, nhưng mà nàng cũng tin tưởng bọn họ cũng không dám hại mình. Một người là con của nàng, một người là phụ thân của thằng bé. Chính là, nàng thật không ngờ, hai người một lớn một bé này đang bày mưu tính kế dụ nàng vào bẫy.

“Mẫu hậu, là như vậy, Bảo Bối vừa rồi cùng Long thúc thúc nói, ở chỗ này con chơi đã chán rồi, muốn đi Nam Hải Long cung của Long thúc thúc để xem tiếp, muốn đi lấy chút ít vật quý hiếm về trang hoàng cho cung điện của Bảo Bối.” Tiểu Long Nhi chủ động đề nghị, nhưng mà, cái này không phải mục tiêu chân chính, chỉ là nhân tiện mà thôi.

Long Duệ nghe thấy trợn mắt há hốc mồm, nội tâm bội phục sát đất, thầm giật mình, Tiểu Long Nhi này thật là đáng sợ, thế nhưng nhất tiền song điều, nhưng mà chính mình cũng cam tâm tình nguyện a. Vì thế, hắn đương nhiên gật đầu phụ họa.

“Đứng, đứng vậy, Bảo Bối muốn đi Long cung của ta nhìn xem.” Hắn vội không ngừng nói, lại không dám nhìn về phía Từ Tô.

Từ Tô nghi hoặc, nhưng nàng chưa nói gì, hiện tại cơ hồ là Bảo Bối muốn làm cái gì, nàng cũng sẽ không phản đối. “Được rồi, Bảo Bối muốn đi, chúng ta phải đi. Nhưng, muốn nói cho ông nội, ông nội đồng ý mới được.”

Muốn rời khỏi đây cũng nên báo cho Kim Lệ, nếu không thực sự không tốt lắm.

Tiểu Long Nhi cùng Long Duệ vội vàng gật đầu, cao hứng vô cùng, Long Duệ không nói hai lời, chạy vội ra khỏi cửa, tìm tổ gia gia thông báo.

“Di, hắn tại sao lại cao hứng như vậy? Bảo Bối, hình như con đang định đi cần quét tài sản hắn mà.” Từ Tô biết Tiểu Long Nhi khẳng định phải đi Nam Hải Long Cung tìm Bảo Bối, chính là không thể tưởng được người hưng phấn nhất dĩ nhiên là Long Duệ.

“Đứng vậy, Bảo Bối cũng cảm thấy được kỳ quái, nhưng mà có thể là chúng ta muốn đi làm khách của Long cung thúc ấy, thúc thúc đặc biệt vui vẻ đi.” Tiểu Long Nhi nhanh như chớp dạo qua một vòng sau, cổ ý hết lên.

Từ Tô gật gù đầu, nhớ tới Long Duệ đã ở bên cạnh họ ở bên ngoài đã lâu, không có quay về qua Long cung, nói không chừng chính hắn cũng nhớ nhà muốn đi trở về.

Chần chờ mất hai ngày sau, Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô và Long Duệ được sự đồng ý của Kim Lệ, rời khỏi Bộ tộc Kim Long.

Long Duệ nhớ rõ, Kim Lệ ở trước mặt hắn dặn dò, nhất định phải nắm giữ Từ Tô thật chặt. Biến thành hắn kinh hoàng mà chạy, rốt cuộc hiểu được tất cả mọi người đều biết tâm tư của hắn.

Long Duệ sau khi trở lại Nam Hải, giống như về tới vị trí chính mình, cả người thập phần thoải mái nhẹ nhõm, vẫn là ở địa phận của mình là thoải mái nhất. Hắn mang theo Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô hướng đáy biển Long cung bơi đi, vui vẻ vô cùng.

Lúc này, Nam Hải Long cung cũng nhận được tin tức Long Vương trở về, trước cửa lớn của Long cung sớm có không ít cung nữ đi ra nghênh đón, nhìn thấy Long Vương bình an trở về, vui sướng không thôi.

“Hoan nghênh Long Vương hồi cung, hoan nghênh Tiểu Điện Hạ, hoan nghênh Long Hậu trở về.” Các cung nữ tất cung tất kính nói, tách ra đứng ở hai bên, thi lễ.

Long Duệ thực vừa lòng, đã lâu không có cảm giác như vậy, cảm giác cao cao tại thượng. Hắn mang theo Tiểu Long Nhi cùng Từ Tô vào Long cung, lập tức an bài tâm cung của bọn họ thật tốt, còn bảo cung nữ dâng lên sơn trân hải vị, hầu hạ cẩn thận.

Các cung nữ đương nhiên cũng biết tầm quan trọng của Long Hậu, hầu hạ thật cẩn thận, cái gì yêu cầu cũng không dám cự tuyệt. May mắn, Từ Tô cũng không phải là một người đặc biệt khó hầu hạ, cho nên các cung nữ nhiệm vụ cũng thực nhẹ nhàng, chính là đi theo nàng tản bộ ở chung quanh Long cung, giải sầu là được.

Tiểu Long Nhi sau khi và đến Long cung, quả nhiên liền thực hiện lời nói của thằng bé lúc trước, mỗi ngày ở chung quanh Long cung nghịch ngợm tán loạn, phía sau đuổi theo một đám lớn cung nữ, bọn lính tôm tướng của mỗi người đều nhăn nhó mặt mày, khóc không ra nước mắt. Bởi vì Tiểu Long Nhi mỗi ngày đang thám hiểm tìm hiểu những bảo vật trong bảo khố.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 133: Lãnh Cung Vu Mẫn

“A.....” Cách đó không xa truyền đến tiếng thét thê lương chói tai, tiếng vang vọng khắp các ngõ ngách ở Long Cung, làm cho các cung nữ tới gần đối mặt nhìn nhau.

Lúc này, Từ Tô vừa vặn đang đi tới địa phương vắng vẻ này, nàng không có việc gì, đành phải nơi nơi đi dạo, nơi nơi thưởng thức Long Cung này. Thế nhưng ngoài ý muốn tiêu sái tới tận cùng của Long Cung, góc tối nhất vắng vẻ nhất, nghe được thanh âm như thế.

“Ai đang kêu a?” Từ Tô nghe trong lòng cực kì không thoải mái, kinh ngạc hỏi, thanh âm này cũng quá thảm thiết đi, nghe vô cùng đáng sợ.

Các cung nữ đối mặt nhìn nhau, không biết trả lời nàng như thế nào, nhưng dù sao cũng là Long Hậu, các nàng liền tất cung tất kính đáp: “Long Hậu, là lãnh cung của các Long Phi đang gọi, thỉnh Long Hậu không cần sợ hãi.”

Từ Tô nghe vậy, có chút khiếp sợ, nơi này cư nhiên còn có lãnh cung, nhưng lại thật sự có phi tử đang bị biếm lãnh cung, nàng trong lòng bắt đầu cảm thấy tò mò.

“Ta muốn đi qua nhìn xem.” Nàng tò mò nói, thực lòng muốn nhìn bên trong một chút đến tận cùng có người nào đang kêu.

Các cung nữ nhìn thoáng qua, do dự, không biết trả lời như thế nào, bởi vì các nàng đều biết, trước mắt Long Hậu chính là hai Long Phi kia bên trong bị biếm vào đây.

Nhìn sắc mặt các nàng kỳ quái, Từ Tô có chút buồn bực, không biết các nàng làm sao vậy, vì thế nàng có chút không hiểu nổi nói: “Làm sao vậy? Có phải không thể đi hay không?”

Các cung nữ đồng loạt lắc đầu, vội vàng nói: “Không phải, không phải. Là Long Hậu không thích hợp đi những chỗ như thế, sợ có tổn hại thân phận Long Hậu.”

“Không có việc gì, ta đi nhìn xem.” Nàng mỉm cười nói, nói xong, hướng phương hướng có tiếng thét chói tai kia đi đến, mà thấy nàng tiến đến, cung nữ phía sau cũng không dám nói thêm gì, đành phải theo đi lên.

Đoàn người chậm rãi, chỉ chốc lát sau liền đi tới lãnh cung, một tòa cung điện cũ kĩ, tuy rằng không cũ nát lắm, nhưng nếu đem so với sự xa hoa lộng lẫy của cung điện bên ngoài kia, thật sự khác một trời một vực. Bên trong lãnh cung tiếng thét chói tai càng lúc càng lớn, mơ hồ còn có thể nghe được một tiếng mắng, hơn nữa ở trong tai của Từ Tô, cảm thấy đã có một ít quen thuộc.

Nàng không chút nghĩ ngợi liền đẩy cửa đi vào, tình cảnh bên trong liền thẳng tắp rơi vào trong mắt nàng. Chỉ thấy bên trong cung điện dĩ nhiên là từ vài gian phòng tạo thành, lúc này, một hồng y nữ tử đang đưa lưng về phía nàng, không ngừng phát ra tiếng thét chói tai. Mà bên cạnh có một gian phòng khá lớn mở ra, bên trong có một nữ tử đang không ngừng chửi ầm lên.

“Hồng Tuyền, nữ nhân điên này cũng không thể nghỉ ngơi một chút, suốt ngày gào khóc thảm thiết, ngươi bị bệnh thần kinh à, nhưng ngươi bị bệnh thì mặc ngươi đừng hại ta.” Một thanh âm quen thuộc khó quên truyền đến, giọng nói vô cùng tức giận, không thoải mái, tựa hồ đã nhịn thật lâu.

Hồng Tuyền mặc kệ nàng, tiếp tục gào khóc thảm thiết, không nhìn mắng tức giận của nàng, hình như là ý định cố ý muốn chọc giận nàng đến chết, không ngừng hướng bên ngoài gào thật to.

Vu Mẫn? Hồng Tuyền? Từ Tô vạn vạn thật không ngờ, thế nhưng ở trong này gặp được các nàng, nhìn đến bộ dáng bọn họ chật vật không chịu nổi, biết các nàng quá vô cùng không tốt.

Hồng Tuyền cùng Vu Mẫn hoàn toàn không chú ý đến có người đang tới lãnh cung, có lẽ các nàng ta đã quá tuyệt vọng, hoặc là đã muốn thích ứng cuộc sống lãnh cung, cho nên cứ lo gào thét mắng chửi nhau, người ngoài tự động tự giác bị xem nhẹ.

Từ Tô có chút kích động, có chút khổ sở, khó trách nàng đi đến Long Cung, vẫn không có nhìn thấy các nàng, vốn tưởng rằng các nàng đang ở sâu trong tâm cung, không muốn gặp người khác, vạn vạn thật không ngờ, các nàng thế nhưng đều ở trong này.

“Vu Mẫn.

Q.3 - Chương 134: Giải Cứu

Thanh âm này giống như long trời lở đất, nhất thời làm cho Vu Mẫn trong phòng không thể tin được, cả kinh nàng sững sốt một chút, sau đó mới xoa người.

“Từ Tô...” Nước mắt của nàng lập tức liên tràn mi mà ra, run run không thôi, ngay cả đi ra đều là để cho các cung nữ giúp đỡ, dường như rất yếu đuối.

Từ Tô nhìn nàng, không biết nói cái gì cho phải, không biết nàng đến tột cùng ở trong này đã gặp phải chuyện gì, tại sao lại sống tại loại địa phương này?

“Vu Mẫn, bạn tại sao lại ở chỗ này? Nơi này là lãnh cung, các cô đều là ở trong này sống sao?” Nàng kỳ quái hỏi, nhưng chỗ ở của nàng vừa lớn vừa đẹp, hơn nữa vô cùng xinh đẹp, vô cùng xa hoa. Quả thực chính là nơi ở của hoàng thất công chúa, nhưng nếu đem so với nơi này thì nơi đó là thiên đường, nơi này chính là nhà tranh.

Lúc này, không đợi Vu Mẫn trả lời, Hồng Tuyền cư nhiên không hề diễn, lạnh lùng chăm chú nhìn vào nàng, tựa hồ cũng biết nàng là ai.

“Chúng ta vốn không sống tại nơi này, đều là bởi vì ngươi, không phải ngươi, chúng ta ở ngay vị trí mà ngươi đang ở.” Nàng ta lạnh như băng nói, ánh mắt ngoan độc.

Từ Tô nghe vậy, hoàn toàn sững sốt, nhưng trong lòng rất kỳ quái, tại sao lại bởi vì nàng? Nàng chưa làm qua cái gì? Nếu là trước đây, nàng nhất định sẽ trả lời lại một cách mỉa mai, nhưng khi nhìn thấy hoàn cảnh cuộc sống các nàng như thế, cùng trạng thái đáng thương như thế, muốn giận cũng không thể giận nổi.

“Sao lại thế này? Ta làm gì?” Nàng bình tĩnh hỏi, thầm nghĩ muốn coi bỏ khúc mắc này. Bởi vì nàng cảm thấy chính mình thật oan uổng, cái gì cũng không biết, cái gì cũng chưa làm, đã bị người ta chụp mũ.

Ánh mắt ác độc của Hồng Tuyền luôn luôn chuyển nhanh như chớp ở trên người nàng, trong lòng thập phần thống hận nàng, hận không thể xông lên lột da của nàng, ăn thịt của nàng. Nhưng ả ta biết, ả ta không dám, ả ta không thể. Nếu là ả dám, Long Duệ là người đầu tiên lấy mạng của ả.

Cho nên, “Hừ, chính mình làm cái gì trong lòng rõ ràng.” Nàng hừ lạnh xong, liền không hề quan tâm Từ Tô, mắt lạnh nhìn các nàng.

Vu Mẫn khi nhìn thấy Từ Tô mừng rỡ như điên, nàng biết mình được cứu rồi, chỉ cần Từ Tô ở đây, nàng nhất định sẽ giúp mình rời khỏi địa phương quỷ quái này.

Nhưng, khi nghe đến lời nói châm chọc ngoan độc của Hồng Tuyền, nàng ta cái gì cũng không nói, cũng không giúp Từ Tô, bởi vì kỳ thật ở trong nội tâm của nàng ta, nàng ta vẫn là có chút oán hận Từ Tô.

Từ Tô vẫn không thể hiểu nổi, nàng đã chọc giận ai, đã xúc phạm đến ai? Nàng thấy mình không làm gì hai người này chính bọn họ tự tìm nàng gây phiền phức, nàng tức giận hỏi.

“Vu Mẫn, bạn tại sao lại ở chỗ này? Bạn nói cho mình biết.” Nàng thấy Hồng Tuyền không trả lời, đành phải quay sang hỏi Vu Mẫn, vô cùng muốn biết các nàng làm sao vậy.

Vu Mẫn cười khổ không thôi, lời kéo nàng, cùng nhau hướng đình cách đó không xa đi đến, cùng nhau ngồi ở bên trong. Sau đó mới thở dài một hơi, bắt đầu nói: “Lần trước sau khi đắc tội bạn, Long Vương liền đem chúng tôi đây đến nơi này, chúng tôi vẫn ở nơi này.”

A?! Thì ra là như vậy, Từ Tô mới bừng tỉnh đại ngộ, khó trách Hồng Tuyền lại cừu hận chính mình như thế, Thì ra quả thật là vì nàng mới tạo thành như vậy. Nhưng là không thể trách nàng a, cũng không phải sai lầm của nàng, là các nàng tự mình không phân tốt xấu, dám muốn tìm nàng tính toán sổ sách.

Nàng trầm mặc một chút, liền về mặt xin lỗi, nói: “Vu Mẫn, ta sẽ làm cho Long Duệ tha các người đi ra ngoài, các người không cần lo lắng.” Chuyện tới nay, liền chỉ có như vậy.

Xa xa Hồng Tuyền lạnh lùng hừ một tiếng, ả ta cũng không cho rằng tâm Từ Tô sẽ tốt như vậy, cho dù nàng hảo tâm, nàng cũng sẽ không cứu mình, chỉ biết cứu Vu Mẫn. Cho nên, nàng vừa đỏ kị vừa hận.

Vu Mẫn nghe vậy, cao hứng nở nụ cười, hưng phấn vô cùng, nước mắt mới ngừng rơi, rốt cuộc thấy được hy vọng, rốt cuộc đã xui khiến Từ Tô đi đến nơi đây. Cái này, nàng ta rốt cuộc đã thoát ly khổ ải.

“Cám ơn bạn, Từ Tô. Mình không cần cầu cái gì, mình chỉ yêu cầu có thể trở lại thành thị, mình muốn trở về. Ách, mặt khác, bạn có thể nhờ Long

Vương giúp cho mình một ít tiền, bạn biết đó, mình không có việc làm, cũng không có tiền.” Vu Mẫn cao hứng, nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định phải rời khỏi Long Cung, không khỏi lấp bắp yêu cầu.

Từ Tô gật gật đầu, cho dù nàng ta nghĩ như vậy, nàng nhất định sẽ giúp nàng ta. “Được, không thành vấn đề, mình sẽ đến nói chuyện với anh ta. Nhưng mà, thành thị chúng ta đã muốn.....” Nàng nhớ tới chuyện sóng thần, liền nói không được nữa.

Vu Mẫn không phát hiện, nàng ta đang thật sự cao hứng, nghĩ đến chính mình về sau có tiền, muốn làm gì liền làm, không bao giờ trở lại nữa.

Bên kia, Hồng Tuyền cũng rất muốn mở miệng thỉnh cầu thả ả ta đi ra ngoài, nhưng ả ta không mở miệng được, ả ta vốn kiêu ngạo, ả ta nghĩ thân phận ả ta cao quý, vẫn khinh thường nhân loại đê tiện, hiện tại nếu bắt ả ta mở miệng cầu xin Từ Tô, chết cũng không làm.

Hai người đang ôn tồn nói chuyện, các cung nữ ba lần bốn lượt thỉnh cầu, Từ Tô không thể không ly khai, bởi vì các cung nữ đều đặc biệt sợ bị Long Vương phát hiện. Mà Từ Tô cũng không muốn cho các nàng khó xử, đành phải thuận theo.

Sau khi trở về, lần đầu tiên Từ Tô tự động tìm đến Long Duệ, đang ở trong chủ cung xử lý mọi việc, lúc Long Duệ nhìn thấy Từ Tô cao hứng vô cùng, bởi vì này là lần đầu tiên nàng chủ động tìm mình.

Nhưng mà, câu nói đầu tiên của nàng liền đưa hấn đánh nhót vào lãnh cung: “Long Duệ, Vu Mẫn cùng Hồng Tuyền xảy ra chuyện gì? Anh tại sao lại đem các nàng nhót vào một nơi như thế?” Nàng nổi giận dưng dưng nói, vô cùng tức giận.

“Các nàng ta không nghe lời, ta vốn nghĩ đến cấp cho các nàng cuộc sống tốt nhất, nhưng các nàng ta không hài lòng, ở trong này, ta là Long Vương, các nàng không nghe lời nói của ta, như vậy đành phải để cho các nàng ở lãnh cung từ từ suy nghĩ. Từ Tô, nàng không hiểu đâu “Long Duệ vạn phần bất đắc dĩ, không nghĩ hấn lại xem nhẹ chuyện này, để cho Từ Tô gặp được các nàng.

Từ Tô chau mày, trải qua chuyện của Long Triệt cùng Trần Châu, nàng đối với việc này đặc biệt miễn cảm, nhưng sau khi đã trải qua rất nhiều chuyện, tư tưởng nàng đã phóng khoáng hơn rất nhiều.

“Long Duệ, đem các nàng thả ra đi, Vu Mẫn nói cô ấy muốn trở về, không muốn bị nhót ở Long Cung. Mà Hồng Tuyền, tôn trọng ý kiến của nàng ấy, nàng muốn đi thế nào thì cho nàng ta đi.” Thật lâu sau, nàng mới chân thành khẩn cầu nói, hy vọng các nàng ta đều có thể sống tốt hơn.

Long Duệ nghĩ nghĩ, liền đồng ý, chỉ cần là ý tứ của nàng, hấn nhất định sẽ làm theo, hấn nhất định sẽ nghe, huống chi Vu Mẫn quyết định rời khỏi Long Cung, việc này hấn trăm phần trăm đồng ý.

“Được, cứ làm theo lời nàng nói đi.” Hấn cũng không muốn đi theo vết xe đổ của Long Triệt, sai lầm lại nói tiếp thêm sai lầm,

Từ Tô thật cao hứng, vốn nghĩ đến khả năng cùng với hấn cãi nhau, nổi giận. Nhưng, hấn thật là ngoài dự kiến của nàng, đã làm theo ý của nàng, làm cho nàng kinh hi vạn phần.

“Ta đây lập tức đi tìm các nàng ấy.” Không chút nghĩ ngợi, nàng liền nhanh chóng nói, sau đó kéo váy chạy vội ra khỏi chủ cung, mang theo một đám cung nữ hấp tấp đi đến lãnh cung.

Nàng vừa đi, Tiểu Long Nhi liền xuất hiện, tiểu tử kia lăm la lăm lét, nũng nịu nói: “Long thúc thúc, thúc thật lợi hại, xem ra mẫu hậu thực vừa lòng người.” Long Duệ nhìn hấn, chỉ có cười khỏ, hoàn toàn không biết nói cái gì cho phải. Nhưng, đây hết thấy đều là hấn cam tâm tình nguyện, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 135: Rời Đi

Từ Tô sau khi được Long Duệ cho phép, liền đi tìm Vu Mẫn cùng Hồng Tuyền, nghĩ đến các nàng rốt cuộc không bị khổ nữa, liền đặc biệt cao hứng.

Nàng mang theo một đoàn cung nữ, thẳng đến lãnh cung, chưa tới lãnh cung liền hét lớn kêu to, nói, “Vu Mẫn, ta lại đã trở lại.” Người chưa tới, thanh âm tới trước.

Trong lãnh cung Vu Mẫn chưa nhìn thấy nàng, nhưng nghe được sự hưng phấn của nàng, nàng ta đã biết mình được cứu rồi, có thể thoát khỏi địa phương quỷ quái này rồi.

Lúc này, Hồng Tuyền trong lòng ít nhiều cũng có một chút kỳ vọng, ả ta tin tưởng Từ Tô sẽ không chỉ để ý Vu Mẫn, mặc kệ ả, cho nên ả cũng đồng

dạng cũng thực kích động. Mấy tháng qua, vết thương của ả hoàn toàn tốt rồi

Các nàng ta tâm tình kích động chưa bình phục lại, lại nghe đến thanh âm vô cùng hưng phấn của Từ Tô, lần này các nàng đều cảm thấy thực sự may mắn.

Hai người không tự chủ được đứng lên, cùng nhau hướng ngoài cửa nhìn lại, đặc biệt Vu Mẫn lại kích động vọt đi qua, cơ hồ là hi cực mà khóc.

“Vu Mẫn, Vu Mẫn, mình đến đây.” Từ Tô rút cuộc vào lãnh cung, vài cung nữ ở phía sau đuổi theo, sợ nàng sẽ có gì ngoài ý muốn.

Vu Mẫn đón tiếp, ôm nàng, vội vàng kích động hỏi: “Từ Tô, thế nào? Long Vương đồng ý sao? Anh ấy nói như thế nào a?” Lúc này lòng của nàng ta thật sự là bùm bùm nhảy loạn xạ à, kích động vô cùng, đồng thời lại thấp phần lo lắng.

Từ Tô hắc hắc cười không ngừng, đắc ý vạn phần, cố ý trêu đùa các nàng. “Anh ta đương nhiên đồng ý, không có ý kiến, chúng ta đi thôi, lập tức rời khỏi nơi này.”

“Thật vậy chẳng? Là thật sao? Trời ạ, thật tốt quá, Từ Tô, cảm ơn bạn, cảm ơn bạn.” Vu Mẫn hi cực mà khóc, ôm nàng không thể tin được, đồng thời hưng phấn vô cùng.

Từ Tô cười đến thấp phần vui vẻ, liên thanh nói: “Đúng vậy, đúng vậy, thỏa mãn tất cả mọi hết thảy yêu cầu của bạn.” Nàng trong lòng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vui vẻ không thôi.

Vu Mẫn thực sự không thể chờ đợi nổi nữa, nàng ta vội vàng lôi kéo tay của Từ Tô, cũng không quay đầu lại đi ra ngoài, nàng hiện tại chết sống cũng không muốn đứng ở chỗ này thêm một khắc nào nữa. Không phải lãnh cung không tốt, ngược lại nếu so với trên đất cuộc sống tốt hơn rất nhiều lần, nhưng không có tự do, vẫn là cảm thấy khó chịu.

Từ Tô bị Vu Mẫn lôi kéo đi, nàng cao hứng thế nhưng lại quên mất Hồng Tuyền, mãi đến khi sắp rời khỏi cửa, thanh âm bất an lại lo lắng của Hồng Tuyền mới truyền đến.

“Long Hậu, kia, ta đây có phải hay không cũng có thể...” Hồng Tuyền sau khi Từ Tô mang đến tin tức tốt đã muốn đứng ngồi không yên, ả ta vẫn bởi vì sĩ diện mà không có tiến lên hỏi, lúc này nhìn đến Vu Mẫn cùng Từ Tô rời đi, ả ta lo lắng, không thể không không nể mặt, ra tiếng hỏi. À biết, Vu Mẫn cùng Từ Tô quan hệ rất tốt, nhưng ả đã từng đắc tội qua Từ Tô, lưỡng trước nàng sẽ không giúp mình, nhưng chỉ có một đường hy vọng, ả làm sao có thể buông tha

“Ách, cô cũng có thể cùng đi, Long Duệ đáp ứng các cô muốn thế nào được cái đó.” Từ Tô nghe được thanh âm của ả, thế này mới nhớ tới, vội vàng cười nói. Hồng Tuyền mừng rỡ như điên, cao hứng vội vàng đuổi kịp các nàng, ngay cả cảm ơn đều không có nói với Từ Tô một tiếng, ả cũng không cảm kích, bởi vì ả vẫn như cũ cảm thấy tất cả mọi chuyện này đều là bởi vì nàng, ả mới rơi vào kết cục này.

Từ Tô tuyệt không để ý, mang theo Vu Mẫn liền rời khỏi lãnh cung, các cung nữ chuẩn bị cho Vu Mẫn rời khỏi Long Cung, dưới sự kiên trì của Từ Tô rút cuộc Vu Mẫn cũng đồng ý ở lại Long Cung thêm vài ngày.

Cuối cùng, Long Duệ cho Vu Mẫn rất nhiều vàng bạc châu báu, Vu Mẫn vô cùng hài lòng, rút cuộc rời khỏi Long Cung, đi về nhân gian, bắt đầu cuộc sống mới.

Chương 136

Mặt dày mảy dạn

Vu Mẫn đi rồi, chỉ còn lại có Từ Tô một mình ở Long Cung, Tiểu Long Nhi mỗi ngày ở hải lý chơi đùa, Long Duệ tuy rằng thường xuyên bồi nàng, nhưng là nàng vẫn là rất nhanh liền cảm thấy không thú vị.

Ăn no uống đủ mỗi ngày, đó là thực không thú vị, nàng không làm gì, vô cùng nhàm chán.

Hồng Tuyền thì ngày đó sau khi rời khỏi lãnh cung, cũng không rời đi, mà là ở lại tẩm cung, vẫn như cũ là ăn sung mặc sướng, vênh váo tự đắc, nhưng ả ta cũng không dám đắc tội Từ Tô, đương nhiên cũng không có đến gặp Từ Tô để nói lời cảm tạ.

Lúc này ả ta, đang lười biếng nằm ở tẩm cung, để cho các cung nữ hầu hạ, chính mình khép hờ ánh mắt, không biết đang trầm tư cái gì.

Hiện tại, đã không còn là Long Phi cao cao tại thượng, lại càng không là phi tử được sủng ái. Long Duệ sẽ không lại đây tìm ả, còn có thể để cho ả ta sống tại nơi này, toàn lại gần Từ Tô con tiện nữ nhân kia.

“Hừ.” Hồng Tuyền đột nhiên lạnh lùng âm hiểm hừ một tiếng, mắt lộ ra hàn quang, không biết nghĩ tới cái gì, làm cho người ta không rét mà lạnh run.

Các cung nữ nhìn đến bộ dáng của ả, âm thầm kinh hãi, vốn Hồng Tuyền bị đẩy đến lãnh cung, mọi người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng không nghĩ tới ả thế nhưng lại trở lại, đó là một chủ tử khó hầu hạ vô cùng.

Từ Tô, ta sẽ cho người biết tay, Hồng Tuyền ở trong lòng hung tợn nói. Không như Vu Mẫn, ả cũng sẽ không đối nàng mang ơn, nếu không phải nàng, các ả sẽ không rơi xuống kết cục này. Cho nên, ả nhất định sẽ tìm nàng tính sổ, đương nhiên sẽ không để cho nàng có một cuộc sống an ổn.

Mà Từ Tô cũng không biết, lúc này Hồng Tuyền đối chính mình tràn ngập oán hận, chẳng những không có cảm kích, ngược lại còn muốn tìm cơ hội thương tổn mình. Nếu nàng biết sẽ không cứu người như vậy ra.

“Được rồi, các người đều là đồ đệ tiện, bồi bản phi đi gặp Long Hậu đi.” Hồng Tuyền nhắm mắt suy tư thật lâu sau, đột nhiên đứng dậy, tức giận nhìn các cung nữ bên người nói.

Các cung nữ bị mng đồ đệ tiện cũng không dám hé răng, thuận theo cúi đầu nói: “Dạ, Long Phi” Nội tâm lại đối với nữ nhân này tràn ngập khinh bỉ, chỉ là người ta là chủ tử, chính mình là hạ nhân, không có cách nào khác.

Hồng Tuyền cầm y hoa phục, khuôn mặt tinh xảo; đi nhẹ nhàng duyên dáng uyển chuyển như cánh hoa rơi, dưới sự nâng hạ các cung nữ, chậm rãi hướng tâm cung Từ Tô đi đến.

Từ Tô không biết Hồng Tuyền đang đến tìm mình, lúc này đang ở tâm cung không có việc gì, buồn vô cùng. Ngay lúc đang nhàm chán như thế, được bên ngoài truyền đến thông báo, Hồng Tuyền đến đây.

Nàng ta tại sao lại đến đây? Nàng cảm thấy kỳ quái, nhưng trong suy nghĩ của nàng, chắc Hồng Tuyền đang định đến cảm tạ mình.

“Để cho nàng ta tiến vào.” Nàng mới nói xong, Hồng Tuyền liền thân nhiên đi vào, ra dáng Long Phi cao quý, thẳng tắp đi tới trước mặt của nàng.

“Hồng Tuyền tham kiến Long Hậu.” Hồng Tuyền cao quý hướng nàng thi lễ, sau đó thẳng tắp đứng ở trước mặt của nàng.

Từ Tô nhìn trang phục của Hồng Tuyền cảm thấy kinh diễm, thật đẹp, làm cho nàng nhìn không chuyển mắt, nhìn mãi không thôi. Nhưng nàng lại không thích mình làm như thế, luôn lười biếng tô son trát phấn, không muốn ố ọ thướt tha, nàng vốn là một người bình thường giản d

“Ngồi đi.” Nàng mỉm cười, nhìn Hồng Tuyền nói.

Hồng Tuyền cũng không khách khí, nàng vừa mới nói xong, liền tự động tự giác ngồi xuống bên cạnh của nàng, tao nhã vạn phần, một chút cũng không có bộ dáng nghèo túng khi ở lãnh cung lúc trước. Kia thật sự là, không cùng một nơi chốn thân phận liên cách nhau rất xa.

Từ Tô cũng không tức giận, bảo các cung nữ hầu trà.

Tao nhã uống một ngụm trà, Hồng Tuyền thế này mới chậm rãi, nở ra nụ cười gian xảo, nói: “Hồng Tuyền lần này là tới cảm tạ Long Hậu, cảm ơn Long Hậu.”

“Được rồi.” Từ Tô mỉm cười nói, trong lòng lại bắt đầu chán ghét Hồng Tuyền, nữ nhân giả dối như vậy, nàng phát hiện lại tiếp tục nhàm chán không muốn đối phó người như vậy.

Hồng Tuyền nở nụ cười, khuôn mặt biến đổi, đột nhiên thay đổi không còn mang vẻ xa cách nữa, vô cùng thân thiết kéo tay nàng, nói: “Long Hậu, Hồng Tuyền nói là thật tình, Hồng Tuyền là thật tâm cảm kích Long Hậu, về sau nếu Long Hậu có cái gì phân phó, Hồng Tuyền nhất định sẽ làm được”

Từ Tô đối với sự đột nhiên chuyển biến của nàng có chút kinh ngạc, theo sau chỉ là lễ độ cười cười, không nói gì. Nàng thật sự thực không thích Hồng Tuyền, mặc kệ trước đây hay bây giờ.

Hồng Tuyền cũng không để ý tới nhiều như vậy, không ngừng một mình huyền thuyên nói chuyện, tìm mọi cách để Từ Tô chú ý đến mình, ngồi thật lâu, mãi đến khi Long Duệ xuất hiện,

“Hồng Tuyền thỉnh an Long Vương.” Long Duệ vừa xuất hiện, Hồng Tuyền trên mặt liền lộ vẻ ủng hòng, tao nhã hướng Long Duệ nhẹ nhàng thi lễ, lại có chút cảm giác kích động.

Long Duệ cũng không thèm nhìn tới trang phục của Hồng Tuyền liếc mắt một cái, lập tức hướng Từ Tô đi đến, lộ ra mỉm cười, nói: “Tô nhi, tại sao hôm nay không ra ngoài đi dạo.”

Từ Tô lắc đầu, lúc này mới phát hiện, Hồng Tuyền thì ra đến đây để gặp nàng, cũng không phải thật lòng muốn cảm tạ chính mình, mà là muốn gặp Long Duệ. Nữ nhân a, hảo tâm kẻ a.

“Long Vương, Hồng Tuyền sợ tỷ ty sẽ buồn, cố ý lại đây bồi nàng tâm sự một ngày, trò chuyện.” Hồng Tuyền thấy Long Duệ không để ý tới chính mình, vội vàng nói, lại muốn khiến cho Long Duệ chú ý, phát hiện chính mình đẹp không giống người thường.

Lần này, Long Duệ nhìn đến ả, không thể không nhìn ả, nhưng biểu tình của hấn thập phần không tốt, chán ghét nhú mảy, nghiêm khắc nói: “Người ở trong này làm gì? Nơi này là nơi người có thể tùy tiện đi vào sao?”

Hồng Tuyền bị hoảng sợ, nhưng ả ta vẫn trấn định tự nhiên như cũ, lộ ra tươi cười, nói: “Hồng Tuyền thất tỷ ty cô đơn, lại thấy Vu Mẫn đi rồi, cho nên có ý đến đây bồi tỷ ty.”

Long Duệ cũng không thèm liếc mắt nhìn tới ả một cái, chỉ là lạnh lùng nói một câu: “Lập tức rút ra ngoài cho bản vương.”

Hồng Tuyền nghe vậy, sắc mặt thập phần khó coi, có chút cảm giác muốn phát khóc, ả ta cắn chặt môi dưới, thật vất vả mới làm cho chính mình không xúc động.

Từ Tô cảm thấy nàng ta thực đáng thương, trong lòng lại một trận không đành lòng, vì thế nhìn không được nhân tiện nói: “Hong Tuyền cũng chỉ thấy một mình tôi cô độc, cho nên mới đến gặp tôi, anh không cần đối xử với cô ấy như vậy.”

Lời của nàng vừa nói ra, lập tức liền có hiệu quả, Long Duệ không hề trợn mắt nhìn nàng ta nữa, coi như nàng ta là người trong suốt, nhìn như không thấy.

Từ Tô nói xong câu đó, sau đó không thêm để ý đến Hong Tuyền, bởi vì Hong Tuyền quả thật không thể làm cho người ta thích được, mục đích tính toán quá lộ liễu, nàng cũng không phải là mù mắt không thấy, mềm lòng một lần là đủ rồi.

Hong Tuyền thấy mọi người cũng không đuổi ả nữa, liền mặt dày mày dạn lưu lại, tuy rằng không nói lời nào, nhưng vẫn như cũ không ngừng suy tính khiến cho Long Duệ chú ý.

Long Duệ nhìn ả ta thập phần chán ghét, nhưng lại không dám đuổi ả, bởi vì hắn sợ Từ Tô sẽ mất hứng, sẽ không thích. Sợ nàng sẽ cho rằng mình có mối nói cù, về sau sẽ không có hảo cảm đối với chính mình.

Trong lúc này, đột nhiên bên ngoài tẩm cung có thị vệ tiển vào thông báo, tất cung tất kính đi vào trước mặt bọn họ, thi lễ nói: “Long Vương, Long Hậu, Đông Hải Long Phi tới chơi, Đông Hải Long Phi muốn gặp Long Hậu. Lúc này, ngài ấy đang ở bên ngoài chờ đợi.”

Đông Hải Long Phi? Trần Châu? Từ Tô cùng Long Duệ lập tức nghĩ ngay đến Trần Châu, hai người có chút kỳ quái, nàng đến Nam Hải làm gì thế nào biết Từ Tô ở trong này? Hai người không khỏi đối mặt nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 137: Trần Châu

“Thỉnh nàng vào đi.” Long Duệ không nói lời nào, Từ Tô liền vội vàng nói, tuy rằng không biết nàng tới làm gì, nhưng không thể không gặp được.

Thị vệ vội vàng thỉnh Trần Châu vào, lưu lại ba người trong tẩm cung, đối diện nhau, nhất thời lại không có gì để nói.

Chỉ chốc lát sau, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, vài người xuất hiện ở tại tẩm cung, trong thoáng chốc liền đi tới trước mặt bọn họ.

“Trần Châu tham kiến Long Vương, Long Hậu.” Thanh âm Trần Châu ôn nhu mềm mại truyền đến, tất cung tất kính hướng bọn họ nhẹ nhàng thi lễ, ánh mắt lại nhìn Từ Tô.

Long Duệ gật gật đầu, vẫn ngồi như cũ, không nói lời nào. Hắn đối với Trần Châu tới chơi, không phải đặc biệt cao hứng, bởi vì Trần Châu đến đây, như vậy Long Triệt cũng sẽ tới, Long Triệt cũng biết Từ Tô ở chỗ của hắn.

Từ Tô nhìn Trần Châu mỉm cười, thấy nàng nhìn mình, trong lòng có chút cảm giác không rõ, không biết là xấu hổ hay là ngăn cách.

Các nàng rút cuộc vẫn là xa lạ, bởi vì một người nam nhân. “Long Phi không cần đa lễ, ngồi đi.” Từ Tô khách khách khí khí nói, Long Duệ không hề rầy, để mặc cho nàng lên tiếng.

Trần Châu nghe vậy, lập tức gật gật đầu, ở khoảng cách không xa bọn họ, trên ghế chậm rãi ngồi xuống, sau đó nhìn nàng, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

Hong Tuyền đem tất cả đều thu vào trong mắt, ả mỉm cười, săn sóc nói: “Nếu Đông Hải Long Phi tìm Long Hậu có việc, như vậy Hong Tuyền không ở nơi này quấy rầy. Long Vương, tỷ tỷ cùng Long Phi có việc thương lượng, hay là đến chỗ của Hong Tuyền nghỉ ngơi.” ả rút cuộc lớn mật đem lời nói trong lòng mượn cơ hội nói ra, chờ mong nhìn Long Duệ.

Long Duệ không nói được một lời, Trần Châu, lại có chút lo lắng nhìn Từ Tô, đối với Hong Tuyền ở một bên hồ hững.

“Ta cùng Long Phi tán gẫu một chút, anh đi theo cô ấy đi.” Từ Tô thấy mọi người nhìn mình, đành phải nói như vậy, nàng kỳ thật tuyệt không muốn ở một mình cùng Trần Châu, nhưng nàng ta vì chính mình mà đến, không đạt tới mục đích làm sao có khả năng b đi.

“Không được, ta ở trong này với nàng.” Long Duệ nói một cách cự tuyệt, hần bình thần ngồi, hần là Long Vương, ai cũng không dám làm gì hần, hần quyết định muốn lưu lại.

Hong Tuyền bị trở thành không khí, mọi người đều không nhìn ả, đặc biệt sau khi ả nói xong những lời không biết xấu hổ kia, trong lòng ả ta nhất thời có cảm giác thẹn quá thành giận. Nam nhân này là vương, ả không thể làm gì được. Và nữ nhân kia là Long Hậu, ả tạm thời đành phải cố gắng nhẫn nhịn.

Trần Châu có chút không biết làm sao, nàng vẫn là rất đơn thuần, rất không hiểu như thế nào tiến thoái, trong lòng muốn đi đến đây, nào ngờ sau khi gặp được, cũng không biết nên nói như thế nào.

“Long Vương, ta, ta muốn một mình cùng tỷ tỷ nói chuyện, ngài, thỉnh ngài, thỉnh ngài có thể hay không tránh mặt một chút.” Nàng khẩn cầu nói, trên mặt viết hai chữ cầu xin.

Long Duệ hoàn toàn là không để ý đến nàng, cao cao tại thượng ngồi, không hề nhúc nhích một chút, ở trong này còn có người dám mệnh lệnh hắn? Hắn không giận sẽ không sai lầm rồi.

Hắn không đi, Hồng Tuyền đương nhiên cũng sẽ không đi, à ta một lần nữa ngồi xuống, giống xem kịch vui nhìn mọi người, đương nhiên, à ta cũng không dám công khai biểu hiện.

Long Duệ không đi, Trần Châu đứng ngồi không yên, muốn nói lại thôi, nhưng Long Duệ là Long Vương, nàng không dám nói cái gì, ngay cả thờ lớn cũng không dám. Từ Tô rất là bất đắc dĩ, nghĩ nghĩ, vẫn là nói: “Long Duệ, anh đi ra ngoài trước đi, tôi cùng Trần Châu có một số việc muốn nói, anh ở đây không tiện, anh đi đi.”

“Ta không đi.” Long Duệ kiên trì nói, biết rõ sẽ làm cho Từ Tô mất hứng, hắn vẫn là không muốn để cho các nàng một mình. Cho nên, vô cùng ngang ngược cự tuyệt.

Trần Châu thở dài một hơi, biết mục đích hôm nay đến không có khả năng sẽ thực hiện được, chính là nàng rất không cam tâm a.

“Được rồi, anh đã không đi, chúng tôi đi.” Từ Tô đột nhiên đứng lên, nhìn Long Duệ ném một câu như vậy, sau đó kêu Trần Châu, đứng lên chính mình liền dẫn đầu đi ra ngoài.

Trần Châu nghe xong, vội vàng bất an đuổi theo, Long Vương chắc chắn sẽ tức giận, trong lòng vì Từ Tô mà lo lắng. Nhưng, nàng vẫn là theo sau.

Long Duệ một trận kinh ngạc, tiếp theo chán nản, nữ nhân này thật sự là không biết tốt xấu, hắn là vì muốn tốt cho nàng, không, hắn là không muốn để cho nàng có lui tới với Long Triệt lần nữa.

Hồng Tuyền thấy thế, trong lòng âm thầm cao hứng, Từ Tô đắc tội Long Vương, chỉ sợ không có kết quả tốt, nói không chừng Long Vương về sau sẽ nhận rõ bộ mặt thật của nàng ta.

“Long Vương, tỷ tỷ đã có chuyện cần làm, ngài cũng không nên giận làm gì, Hồng Tuyền sẽ giúp ngài giải buồn.” Hồng Tuyền nũng nịu nói, chân thành tiêu sái đến bên cạnh hắn, sau đó nhẹ nhàng tựa vào trên người hắn, lén lút trêu chọc hắn.

Long Duệ không thèm lên tiếng, vẫn như cũ đối nàng làm như không thấy, mãi đến khi à ta như muốn nằm dài trên người hắn, thế này mới trong cơn giận dữ, một tay hung hăng đẩy à ngã té trên mặt đất: “Hồng Tuyền, ngươi là không phải còn muốn trở về lãnh cung? Đừng tưởng rằng Từ Tô cầu tình giúp ngươi, ngươi vết sẹo tốt rồi thì đã quên đau, còn muốn tiếp tục tái phát trở cũ. Hôm nay ta tạm thời giữ ngươi ở lại, hừ, bổn vương sớm hay muộn phải tiến bước ngươi. Ngươi nếu an phận thủ thường, thì sẽ tốt hơn một chút.”

Hồng Tuyền vừa nghe, sắc mặt trắng bệch, không dám thờ lớn, trong lòng hận không được, Long Duệ một phen nói, làm cho trong lòng nàng lạnh đến đáy vực sâu, nàng vẫn là sẽ bị tiến bước.

Long Duệ nói xong, đột nhiên đứng lên, cũng không quay đầu lại liền đi, trước khi đi, buông lại một câu: “Đem nàng ta đuổi ra khỏi tẩm cung này, nơi này cũng không phải là nơi cho phép nàng ta đến.”

Ngay lập tức có cung nữ bước đến nâng thượng Hồng Tuyền dậy, nhanh chóng mang theo nàng rời đi. Chỉ có Hồng Tuyền oán hận cắn môi không nói lời nào, trong mắt lại lóe lên tia ác độc.

À sẽ không từ bỏ ý đồ.

Mà lúc này, Từ Tô cùng Trần Châu sớm đã đi tới hoa viên trong Long Cung, hai người một trước một sau tiêu sái, phía sau đương nhiên đi theo một đám cung nữ.

Từ Tô vẫn không có mở miệng, trong lòng nàng biết, Trần Châu tìm đến mình, nhất định là vì chuyện của Long Triệt.

“Long Hậu, Trần Châu có chuyện muốn nói với Long Hậu.” Lúc này, Trần Châu ở phía sau trầm mặc thật lâu sau, rốt cuộc mở miệng nói, nhưng thanh âm run run, rất là khiếp sợ.

Từ Tô không quay đầu, trầm mặc một chút, mới im lặng nói: “Trần Châu, ta biết nàng muốn nói cái gì, ta cùng Long Triệt là không có khả năng, nàng mới thích hợp với anh ấy, có một ngày anh ấy sẽ phát hiện.”

“Nhưng, nhưng huynh ấy yêu người, thích người, huynh ấy cần cũng là người, huynh ấy không thể không có người, người nên. ... trở lại bên cạnh huynh ấy đi, Trần Châu sẽ không tranh, Trần Châu sẽ không khổ sở, người không cần cảm thấy ủy khuất thay cho Trần Châu, chân thành yêu một người, Trần Châu nguyện ý trả giá tất cả, Trần Châu nguyện ý hy sinh. Nếu, người thật sự không thích nhìn thấy Trần Châu, Trần Châu có thể ở hải lý tìm một nơi im lặng để tu hành. Long Vương, huynh ấy thật sự rất đáng thương.”

Không nói gì, nàng thật sự không biết nói cái gì cho phải, nữ tử đáng thương, vì nam nhân mà mình yêu, lại có thể cầu một nữ nhân khác, ăn nói khép

nếp, chỉ vì thành toàn. Nàng bội phục, nàng thờ dài, nhưng là, vẫn như cũ không phải nàng muốn, nàng không có khả năng nghe theo người khác, vì người khác, có lẽ nàng ích kỷ, chẳng phải vì đại.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 138: Bắt Người

“Trần Châu, cô cũng biết suy nghĩ và tính cách của ta, ta không có khả năng sẽ cùng anh ấy ở chung một chỗ, cho nên cô cũng không cần khuyên ta. Nếu cô hôm nay đến gặp ta, ta thật cao hứng, nhưng nếu thật sự chỉ là vì Long Triệt, như vậy lời đã nói xong cô có thể đi rồi.” Từ Tô cương quyết, nàng không muốn chuyện này cứ tiếp tục kéo dài dây dưa mãi, vĩnh viễn không dứt, vĩnh viễn không thể giải quyết. Thời gian, sẽ làm tất cả mọi chuyện phai nhạt đi.

Trần Châu bị nàng nói như thế trên mặt một lúc xanh, một lúc trắng, nàng xấu hổ vạn phần, nhưng nàng nếu đã đến đây, không đạt tới mục đích, khẳng định sẽ không bỏ qua

“Từ Tô, ta van cầu cô, không có cô, Long Vương rất khổ sở.” Trần Châu không khỏi phân trần, đột nhiên hướng nàng quỳ xuống, đau khổ cầu xin nói,

Nàng quỳ như vậy, Từ Tô sợ hãi, vội vàng muốn nâng nàng ta dậy, nhưng nàng ta cũng không nhúc nhích, chính là không muốn đứng lên.

“Vô dụng, cô làm như vậy, thành toàn cho anh ấy, nhưng không phải là chuyên tốt cho cả ta và cô, cô làm như vậy? Hạnh phúc sao? Anh ấy sẽ hạnh phúc sao? Cô sẽ hạnh phúc sao? Ta lại càng không hạnh phúc. Cùng với thống khổ như thế, ba người cứ kéo dài làm đau khổ lẫn nhau, chỉ bằng dứt khoát đau khổ một lần, từ từ mọi chuyện rồi cũng sẽ qua. “Từ Tô không đỡ nàng dậy nổi, nàng vốn không muốn tức giận, nhưng hiện tại nàng thực sự nổi giận.

Trần Châu cúi đầu, biết rõ lời nói của Từ Tô là đúng, nhưng nàng vẫn cố chấp kiên trì. “Long Hậu, không thử thì làm sao biết được? Huống chi Long Vương yêu người như thế, huynh ấy nhất định sẽ cho người hạnh phúc.”

Từ Tô thật muốn không để ý hình tượng gior chân, hoặc là mắng to, nhưng là lúc này một đám cung nữ đang đi theo phía sau, nàng đành phải cố nén xuống dưới, bằng không nàng không nên nổi muốn cốc vào đầu Trần Châu ngu ngốc này.

“Trần Châu, ta không có cách nào khác cùng cô nói, tư tưởng chúng ta không giống nhau, ta không có khả năng trở về đâu, cô đi đi, ta không muốn gặp lại cô lần nữa.” Nàng quả quyết nói, biểu tình thật sự nghiêm túc.

Trần Châu vừa nghe, lập tức đứng lên, nhìn về phía ánh mắt có chút linh lung, hít một hơi thật sâu nói: “Long Hậu, nếu người kiên trì như thế, như vậy Trần Châu đành đắc tội.”

Từ Tô và đám cung nữ còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy trước mắt một ánh hào quang lóe sáng lên, trước mặt nàng bỗng dưng tối sầm, giống như bị một vật gì bao phủ lấy.

Các cung nữ nằm ngã rạp trên mặt đất, mà Từ Tô cùng Trần Châu hoàn toàn không thấy bóng dáng.

Chỉ chớp lát sau, nhận được tin tức Long Duệ liền chạy đến, nhìn dần tình cảnh này, không khỏi nổi cơn giận dữ, vội vàng đuổi theo.

Trần Châu mang theo Từ Tô, nhanh chóng thoát khỏi Nam Hải Long Cung, toàn lực hướng Đông Hải bơi đi, lúc này, nàng ta cũng không có phát hiện, phía sau nàng có một chú cá nhỏ không nhanh không chậm bơi theo s

Từ Tô bị nhốt trong vỏ ngọc trai, nàng không biết nàng bị bắt, vẫn nhận thức thiện lương, Trần Châu đơn thuần bắt đi chính mình, cũng chỉ vì một người nam nhân.

Long Duệ không đuổi theo, nhưng hấn vẫn là hướng về phía Đông Hải tiến đến, Trần Châu chỉ có một mục đích, đó là đem Từ Tô mang về cho Long Triệt, hấn không thể để cho Từ Tô nhìn thấy Long Triệt, không thể để cho Long Triệt lại cướp đi mẹ của con hấn.

Chỉ chớp lát sau, Trần Châu là người đầu tiên về đến Đông Hải Long Cung, nhanh chóng đi vào, cá nhỏ cũng theo đi vào, nhưng kỳ quái là không người nào phát hiện ra nó.

Trần Châu vừa vào Long Cung, nàng lập tức đi tìm Long Triệt, khi Long Triệt nghe được nàng bắt Từ Tô đến, hoang mang khiếp sợ vô cùng. Nhưng, ngay sau đó, hấn lại thu được tin tức Long Duệ chạy tới bên ngoài Long Cung.

“Đem Tô nhi giao cho bốn vương.” Long Triệt để cho Trần Châu giao ra Từ Tô, sau đó nhanh chóng mang vào tấm cung của mình, bỏ vào trong mật thất. Sau đó, hấn mới nghênh ngang đi gặp Long Duệ lòng đang nóng như lửa.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 140: Tiểu Túy Long

“Triệt, được, chuyện hôm nay, đệ và huynh vĩnh viễn không để yên.” Long Duệ đánh không lại, chỉ biết mắng, tức giận đến giờ chân, cũng không có biện pháp gì.

Long Triệt cũng không chiếm được thế thượng phong, nhưng hắn có lợi thế đã đem Tử Tô giấu đi, đương nhiên cũng sẽ không sợ Long Duệ, năng lực không chiếm ưu thế, nhưng là chỉ cần Tử Tô thì còn trong tay hắn, ai cũng không làm gì được hắn.

“Đây là chuyện của ta cùng Tử Tô, không liên quan đến đệ, đệ dám tiến thêm một bước, ta cũng không để yên cho đệ đâu.” Long Triệt lạnh lùng nói, không có đưa hắn để vào mắt. Từ sau khi biết được Tử Tô ở Long Cung của hắn, ‘hắn’ liền đối với Long Duệ tràn ngập bất mãn, nay hắn đã tìm tới cửa, ‘hắn’ giống như đã giải tỏa được bức xúc.

Long Duệ nổi giận, nhưng là không có cách nào, hắn là Long Vương, nhưng năng lực của bốn người bọn họ tương đương nhau, ai cũng không thua kém ai.

“Tử Tô sớm đã cùng huynh nói rõ ràng, cô ấy cùng huynh không có quan hệ gì, vậy mà huynh lại đối xử với cô ấy như vậy, huynh yêu cô ấy như vậy sao? Huynh là dùng cách này để yêu cô ấy?” Long Duệ lạnh giọng nghi ngờ nói, hắn sẽ không tin tưởng, đây là cái mà Long Triệt gọi là tình yêu, đáng sợ.

Long Triệt trừng mắt nhìn hắn, không nói gì.

Ngay tại thời khắc khẩn trương này, không biết từ nơi nào truyền đến thanh âm nũng nịu, đồ đồ ồn ào: “Đừng ồn mà, uống thật ngon, Bảo Bối thích uống, rất thích uống, Bảo Bối còn muốn.”

Tiếng nói nũng nịu xuất phát từ bên trong nhưng vào tai mọi người giống như một qu bom, nổ vang ở trong lòng mọi người, tất cả mọi người khi nghe thấy thanh âm này trở nên bàng hoàng sửng sốt.

Long Triệt cùng Long Duệ ban đầu còn rất kỳ quái, sau lại lập tức cảm thấy thanh âm này vô cùng quen thuộc, bọn họ không hẹn mà cùng nhớ tới một người.

“Đây là loại nước gì a? Tại sao lại thơm như vậy, uống ngon như vậy? Bảo Bối còn muốn uống, Bảo Bối còn muốn uống, không đủ, không đủ.” Thanh âm nũng nịu nhừa nhựa tiếp tục truyền đến, vang đến tai bọn họ lúc này. Mọi người hai mặt nhìn nhau, không biết Bảo Bối từ nơi nào xuất hiện? Hơn nữa tất cả mọi người tò mò, thằng bé đang uống nước gì? Lại còn thơm ngon? Uống ngon vô cùng?

Lúc này, Long Triệt cùng Long Duệ lập tức nghĩ đến, tiểu bảo bảo này không phải người khác, đúng là Tiểu Long Nhi, không nghĩ tới thằng bé cũng theo tới. Sau đó nghe kỹ lại, thanh âm không thích hợp, tựa hồ có chút cảm giác mê mang, hơn nữa thằng bé nói uống nước gì, có lẽ là... RUỘU!

“Bảo Bối!”

“Long nhi!”

Bọn họ hai người quát to một tiếng, vội vàng hướng nơi phát ra âm thanh kia lao đi, bọn họ quên rằng lúc này đang đánh nhau vì tranh nhau Tử Tô.

Tiểu Long Nhi dường như cũng nghe đến tiếng kêu của bọn họ, thanh âm có chút mờ mịt truyền đến: “Các thúc gọi cháu làm gì?”

Thằng bé nói chưa dứt lời, vừa lên tiếng, mọi người đều biết vị trí của nó, mọi người đi theo phía sau hai vị Long Vương, lao thẳng tới phòng bếp. Chỉ chốc lát sau, đã thấy phòng bếp từ phía xa

Đi vào đầu tiên là Long Triệt cùng Long Duệ do quen thuộc đường, đi thẳng đến hầm chứa rượu. Nhìn thấy Tiểu Long Nhi đang nằm vắt vẻo trên mấy bình rượu rồng mà say khướt.

Tiểu Long Nhi đầu óc lúc này đã trở nên mơ hồ, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng bừng, ánh mắt đã sớm mê mang, ngay cả lúc bọn họ đi vào, thằng bé chỉ ngây ngốc cười. “Uống ngon lắm, uống rất ngon, các thúc cũng đến uống đi.” Tiểu Long Nhi giống như tiểu tửu quý, hướng bọn họ hét lên, thanh âm còn nũng nịu.

Long Duệ cùng Long Triệt nhìn bộ dáng của thằng bé cảm thấy dở khóc dở cười, tiểu gia hỏa này thế nhưng không biết nó đang uống rượu, nhưng uống là rượu a. “Bảo Bối, cái đó không phải là nước, đó là rượu.” Long Duệ tức giận nói, một Tử Tô đã khiến ch hắn đau đầu, không nghĩ tới chính con mình còn không cho chính mình sống yên ổn. Hắn rốt cuộc là đã nợ ai nha.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 141: Hiễn Thần Uy

Tiểu Long Nhi mở to ánh mắt mê mang men say cùng biểu tình mơ hồ, nhìn bọn hắn, nhìn những cái vô bình rồng đang nằm lẫn lóc dưới chân, lại ngốc hồ hồ nở nụ cười.

Phụ vương nói cái gì? Bảo Bối nghe không hiểu.” Tiểu Long Nhi say khướt hết lên, còn vuron năm móng vuốt hướng bọn họ vẫy tay, thậm chí còn không ngừng uống.

Long Duệ nghe vậy, mừng rỡ, bởi vì Tiểu Long Nhi cư nhiên gọi chính mình là phụ vương, làm sao không làm cho hắn nửa mừng nửa lo? Hắn thiếu chút nữa kích động muốn xông lên phía trước, ôm Tiểu Long Nhi mãnh liệt hôn lên má bé, hoàn toàn quên vừa rồi còn đang cùng Long Triệt đánh nhau.

“Bảo Bối, phụ vương ở trong này.” Long Triệt thấy thế, vô cùng tức tối, hắn rất là tức giận, nhưng ở trước mặt Tiểu Long Nhi, hắn cực lực nhẫn nhịn, nhỏ nhẹ nói.

Tiểu Long Nhi mê muội nhìn hắn, lại nhìn xem Long Duệ, ngây người một chút, sau đó lắc lư cái đầu nhỏ, nói không chính xác: “Ách, phụ vương, phụ vương, phụ vương của Bảo Bối, ở nơi nào?”

Nói xong, bé còn lắc lư, tay tựa vào bình rượu, chuẩn bị đứng lên, ngay sau đó, liền nghe thấy thằng bé nói với giọng mơ hồ nói: “Bảo Bối, Bảo Bối tại sao cảm thấy có chút choáng váng đầu a, a...” Mới nói được một nửa, bùm một tiếng, thân mình nho nhỏ của thằng bé đã rơi vào bên trong bình rượu, bọt nước bắn tung tóe ra ngoài.

“A....” Long Duệ cùng Long Triệt hai người sắc mặt đại biến, sau đó cùng nhau muốn xông phía trước, cứu Tiểu Long Nhi đã xảy chân ngã vào bình rượu, nhưng bọn hắn chưa kịp hành động, đã thấy Tiểu Long Nhi ướt sũng, một thân mùi rượu tạt đến trời hoa lệ từ trong bình rượu vuron năm móng vuốt bò đi ra.

“Thơm quá a, uống rất ngon.” Tiểu Long Nhi một thân ướt sũng xuất hiện ở trong tầm mắt bọn họ, còn trở về chỗ cũ vuron đầu lưỡi liếm li

Mọi người bị bộ dáng của thằng bé làm cười ngất, muốn cười lại không dám cười, nhưng lập tức lại bị bé hấp dẫn, yêu đến chết được bộ dáng đáng yêu vô địch của thằng bé.

“Bảo Bối, đây là rượu a.” Long Duệ lo lắng vô cùng, sợ cứ uống tiếp sẽ không tốt cho thân thể bé nhỏ của thằng bé, không khỏi nhắc nhở nó.

Long Triệt cũng là gật gật đầu, uống rượu đối thân thể cũng không tốt, nhưng mà vấn đề này dường như là do di truyền, hắn không hồn giận nhìn thoáng qua Long Duệ đang đứng bên cạnh, cảm giác giống như cha nào con này.

Tiểu Long Nhi thì thảo lập lại lời nói của hắn: “Rượu, rượu...” Sau đó ngừng một chút, vừa cười hi hi nói: “Uống ngon thật, Bảo Bối thích uống rượu.”

Nhất thời, mọi người kinh ngạc, không biết như thế nào cho phải.

Lúc này, Tiểu Long Nhi còn chưa kịp nói xong, hai bàn tay của thằng bé vịn lên thành bình, lắc lắc những giọt rượu còn đang bám trên người, sau đó cư nhiên bắt đầu lên tiếng hát thật to: “Uống ngon, uống rất ngon, uống ngon thật, uống thật ngon, lang lý cái lang, lang lý cái lang. Uống ngon, uống ngon, uống ngon thật, uống thật ngon, lang lý cái lang, lang lý cái lang...”

Ngũ âm không được đầy đủ, tiếng hát nhựa nhựa, hơn nữa giọng toàn chạy hét, không biết học được ca khúc này từ đâu, hát đến mọi người đình tai nhức óc, nhưng đồng thời ngây ngô buồn cười.

Không nói gì, mọi người nhìn nhau cười ngất, đều thối lui về phía sau vài bước, không dám đi về phía trước tiếp tục nhìn, nhưng mà, quyết định này của bọn họ thật sự là sáng suốt, chính xác a.

Chỉ thấy Tiểu Long Nhi một bên cao giọng ca xướng, một bên lắc lư mãnh liệt, ngoài ý muốn lúc này liền xuất hiện, trên thân thể Tiểu Long Nhi lại phát ra mãnh liệt quang mang lửa nóng kia lại có độ nóng hiếm thấy, làm toàn bộ phòng bếp nhất thời lâm vào một mảnh cực nóng, làm cho mọi người chịu không nổi, đều thoát đi. Chỉ có hai đại Long Vương, bọn họ bởi vì pháp lực cao cường, tuy rằng không e ngại, nhưng vẫn là cảm nhận được độ nóng khác thường này.

Hai người chấn động, đối mặt nhìn nhau, không biết Tiểu Long Nhi làm sao vậy? Tại sao có thể như vậy? Hai người nhìn chăm chú vào Tiểu Long Nhi,

Q.3 - Chương 142: Thiên Long

Tiểu Long Nhi hoàn toàn là bất tri bất giác, không kiềm giữ nổi lí trí nữa, một bên hát vang vui vẻ, nhưng không còn ra giọng nữa, từ ngữ cứ dính chặt vào nhau, không bố thật sự, đối với biểu tình mọi người, thẳng bé làm như không thấy.

“Lạp lap lap....., uống thật ngon, Bảo Bối thích.” Tiểu Long Nhi lại nhảy lại ca, tự mình ca hát đến thật sự vui vẻ, thế nhưng quên bản thân mẫu hậu còn đang ở trong mặt thất.

“Bảo Bối, đừng hát nữa, dừng lại, dừng lại.” Long Triệt thấy thế, vội vàng hô, ma âm này như hàng ngàn mũi tên bén nhọn xuyên vào tai của mọi người như buốt, hẳn chịu được, nhưng các cung nữ thị vệ chịu không nổi. Tiểu Long Nhi nghe được hẳn kêu to, chớp ánh mắt thật sự dừng thanh âm, tò mò mê mẩn nhìn hẳn, không biết hẳn tại sao lại kêu mình dừng lại. “Bảo Bối thích ca hát.” Tiểu Long Nhi sau khi lấy lại tinh thần, không chờ Long Triệt đáp lời, liền nũng nịu nói, nói xong, cứ nhiên chu cái miệng nhỏ, chuẩn bị lại mở ra giọng hát.

Long Triệt khản trương, dưới tình thế cấp bách, cái khó ló cái khôn, vội vàng chỉ vào những bình rượu bên cạnh thẳng bé nói: “Bảo Bối, rượu uống ngon lắm, rất thơm, tốt lắm uống ngon thật a.” Hẳn tình nguyện để Tiểu Long Nhi uống rượu, cũng không nguyên ý cho thẳng bé dùng ma âm, làm hại thần trí của các cung nữ cùng thị vệ vô tội, nếu thẳng bé cứ hát tiếp, Long Cung sẽ sập mất.

“Long Triệt, huynh.....” Long Duệ tức giận, nghe được Long Triệt vậy mà lại dám kêu Tiểu Long Nhi uống rượu, hẳn giận dữ nhìn Long Triệt hét lớn một tiếng, mở to hai mắt nhìn, thiếu chút nữa đã nghĩ cùng hẳn động tay.

Tiểu Long Nhi không thấy bọn họ, đang nghe Long Triệt đề nghị, lập tức thu hồi cái miệng nhỏ nhắn lại, nghiêng cái đầu nhỏ nghĩ nghĩ, cảm thấy vẫn là uống rượu thì tốt hơn, vì thế đồng ý gật gật đầu. “Đúng a, uống rượu a, so với ca hát tốt hơn.” Tiểu Long Nhi mị mị cười, xoay người đi tìm bình rượu, chỉ là sau khi ôm bình rượu hóp một ngụm, thẳng bé lại đắc ý khoái hoạt cái miệng nhỏ nhắn lại cất

“Ta đang cười, ta đang cười, hôm nay có rượu hôm nay vui, vui vẻ, vui vẻ, thật vui vẻ. Đạt, đạt. Ta đang cười.....”

Long Triệt ngạc nhiên, không nghĩ tới tiếng hát lần này lại làm cho tai hẳn thật dễ chịu, Tiểu Long Nhi vừa uống rượu vừa hát, nhưng bất chấp thân thể bé phát ra sức nóng càng lúc càng cao.

Long Duệ thật muốn cười, trên thực tế, hẳn thật sự nở nụ cười, không tiếng động nở nụ cười. Tiểu Long Nhi thật sự là rất đáng yêu, vốn hẳn còn thực tức giận Long Triệt có ý nghĩ xấu, nhưng hiện tại.....

Tiểu Long Nhi vừa uống vừa hát, nhưng thân thể lại tản mát ra độ nóng thật kỳ lạ, lập tức liền đem tất cả những hơi nước trong không khí ngưng tụ lại, hơn nữa tại trừ phòng bắt đầu có xuất hiện những ngọn lửa chấp chôn, nhưng rượu trong bình lại không bốc hơi vẫn ở trong bình như cũ.

Long Triệt cùng Long Duệ đối với tất cả những chuyện này cảm thấy ngạc nhiên, không khỏi vận dụng pháp lực xem xét, này vừa thấy dọa bọn họ bị một cú sốc lớn, Tiểu Long Nhi cứ nhiên đang tản mát một hơi nóng cực lớn đồng thời lại đem những bình rượu cách ly khỏi luồng hơi nóng đó, một chút cũng không chịu ảnh hưởng, cho nên rượu vẫn nguyên vẹn.

Trời ạ, đây là cái dạng năng lực gì? Bình thường không khí trong Long Cung, hơi nước, đều là không thể dễ dàng bị điều khiển, bởi vì Long Cung là một vật chất vô cùng đặc biệt, tồn tại trong đáy biển sâu, có pháp lực tối cao, không ai có thể đủ sức lực dễ dàng phá đi, lại càng đừng nghĩ đến chuyện cướp lấy.

Nhưng, Tiểu Long Nhi lại có khả năng lớn đến như vậy, rốt cuộc Từ Tô nàng sinh là cái long gì a? Long Duệ cùng kết tinh của nàng, thế nhưng có thể cường đại đến như thế, đã không chỉ là một Kim Long đơn giản nữa rồi. Năng lực như thế này, có thể so sánh như Thiên Long.

Thiên Long?

Hai chữ này đồng thời xẹt qua trong đầu của Long Duệ cùng Long Triệt, hai người đồng thời đưa mắt nhìn nhau, bước lui về phía sau ba bước lớn, há hốc miệng trừng lớn ánh mắt nhìn Tiểu Long Nhi trước mắt.

Thiên Long

Q.3 - Chương 143: Khủng Bố

Long Duệ cùng Long Triệt không hẹn mà cùng nghĩ vậy, cái từ này đã có từ rất lâu rồi, chỉ có thể nói là truyền thuyết không hề có thật, trên thực tế, thân là long tộc bọn họ, cũng chưa từng có ai có thể nhìn thấy được, chỉ là truyền thuyết mà thôi, ngay cả Kim Long tộc trưởng, hoặc là nhiều thế hệ đại kim long, cũng không biết Thiên Long là như thế nào, chỉ biết đó là giống Rồng cường đại mạnh mẽ tối cao nhất trong Long tộc, nhưng mà không biết có tồn tại trong truyền thuyết hay không, hay chỉ là tin đồn. Nay, biểu hiện của Tiểu Long Nhi, làm cho bọn họ trầm nghĩ đến loại truyền thuyết mạnh mẽ này là có thật.

“Lap lap lap, lap lap lap, ta là tiểu long uống rượu a.....” Tiểu Long Nhi lại bắt đầu lên tiếng hát lớn, một chút cũng không để ý, quên luôn mẫu hậu đang bị giam.

Long Duệ cùng Long Triệt nhất thời cảm thấy không ổn rồi, hai gương mặt tuân tể trầm tĩnh của hai đại Long Vương đồng loạt biến sắc, lại không biết làm sao để Tiểu Long Nhi ngừng hát.

Tiểu Long Nhi hoàn toàn là không biết mình ngày thường luôn luôn nhu thuận thế nhưng hiện tại cuối cùng trong mắt bọn họ thành nhân vật phiền toái, thẳng bé lúc này say đến đầu vàng mắt hoa, hoàn toàn là không biết chính mình đang làm cái gì.

Lúc này, hai đại Long Vương đang đau đầu nhìn hấn, bó tay không có cách nào, bảo bé dừng thì không được, mà nếu trời thẳng bé lại cũng không xong, thật sự là thể khó xử a.

“Lap lap lap, lap lap lap...” Tiểu Long Nhi ngũ âm không được đầy đủ thanh âm lại cất cao xuyên thẳng vào đầu của bọn họ, làm cho bọn họ cảm thấy thực sự khó chịu.

Lúc này, Long Duệ linh cơ vừa động, nảy ra ý hay, vội vàng lo lắng nhìn Tiểu Long Nhi nói: “Bảo Bối, mẫu hậu của con không thấy, không cần uống nữa, nhanh đi tìm mẫu hậu của con, Long thúc thúc sợ nàng có nguy hiểm.”

Lời Long Duệ vừa nói xong, sắc mặt Long Triệt liền đại biến, không khỏi quay mặt về hướng hấn lộ ra biểu tình hỗn hển, hần quang bắn về phía hấn.

“Long Duệ, đệ.....” Hấn vội hét lên, tình trạng Tiểu Long Nhi của lúc này chỉ của hấn nổi loạn, mà Từ Tô thì đang bị hấn giấu trong mật thất, Tiểu Long Nhi trân trọng mẫu hậu chính mình như thế, khó đảm bảo sẽ không.....

Quả nhiên, Long Triệt còn chưa kịp suy nghĩ xong, Tiểu Long Nhi đã đem lời nói của Long Duệ tiêu hóa xong rồi, thẳng bé nghiêng đầu suy nghĩ, thực sự ngừng hát. Đúng thật nha! Mẫu hậu còn đang ở trong mật thất a, bé muốn đi tìm mẫu hậu. Vừa nghĩ như thế bắt đầu quyết tâm hành động.

“Mẫu hậu, mẫu hậu.....” Tiểu Long Nhi say khướt theo từ bình rượu đứng lên, ánh mắt mê ly nhìn mông lung, thì thảo nói, sau đó suru một tiếng nhát thời bay đến giữa không trung, lung lay sắp đổ.

“Long nhi.” Long Triệt sốt ruột kêu to, hiện tại hấn thật ra không sợ hãi Tiểu Long Nhi tìm được Từ Tô hay không, mà là sợ Tiểu Long Nhi sẽ thực sự hủy đi Long Cung của hấn.

Tiểu Long Nhi ánh mắt mê ly quét hấn liếc mắt một cái, ngốc hồ hồ nở nụ cười, nũng nịu nói: “Úc, phụ vương, đúng a, mẫu hậu ở chỗ của phụ vương.”

Long Triệt nhất thời không nói gì, không biết nói như thế nào mới tốt, chỉ có thể đứng nhìn, không biết đáp lại như thế nào.

“Bảo Bối, mẫu hậu của con ở nơi nào? Mau dẫn thúc thúc đi tìm.” Long Duệ vẻ mặt mừng rỡ, hấn hiện tại không thể cứu được Đông Hải Long Cung, tất cả những chuyện này đều là Long Triệt tự tìm.

Tiểu Long Nhi nghe vậy, mỉm cười ngọt ngào, vô cùng nhu thuận gật gật đầu, thân mình nhỏ bé lác lác bay lên bay lên; sau đó nũng nịu nói: “Bảo Bối biết ở nơi nào, Bảo Bối hiện tại phải đi.” Nói xong, thân thể giống như một ngọn lửa nhỏ, xẹt qua bên cạnh hai người bọn họ, vô cùng nhanh làm Long Triệt hoàn toàn không thể ngăn cản. Long Duệ chạy nhanh theo, Tiểu Long Nhi biết là tốt rồi, hấn không thể làm gì Long Triệt, nhưng Tiểu Long Nhi có thể, dù sao Từ Tô là mẫu hậu của thẳng bé, con tìm mẫu hậu là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

Tiểu Long Nhi đầu óc mê muội, bay loạn thất bát tao, một hồi lên, một hồi rơi xuống, một hồi trái, một hồi phải, càng buồn cười là, lúc thẳng bé sắp đâm sầm vào một cột trụ lớn của Long Cung, ngay tại thời điểm chật vật, bé lại thanh tỉnh, lượn nhẹ qua, Long Cung tránh khỏi một trận tai kiếp, sau đó nhìn cây cột to kia hắc hắc cười ngây ngô một chút, sau đó lại quay đầu một trăm tám mươi độ, lại lung lay sắp đổ bay nhanh về phía trước.

Này một đường, mặc kệ là theo ở phía sau, hay là đang bay bên cạnh bé, mọi người đều lo lắng đề phòng âm thầm lo lắng cho vị Tiểu Điện Hạ này, đã say đến thành như vậy, hơn nữa vừa rồi hiển hiện ra uy lực kinh người vô cùng, mọi người lại lo lắng đề phòng.

Long Duệ nhẹ nhàng nhất, hấn chỉ là đi theo phía sau Tiểu Long Nhi là đến nơi, nhưng khi dọc đường đi hấn thấy bé bay loạn xạ, đôi khi sắp sửa lâm vào nguy hiểm nguy cơ thật mạnh, hấn lại không thể không vì thẳng bé đồ mồ hôi lạnh.

“Mẫu hậu, Bảo Bối đến đây.” Tiểu Long Nhi một bên ồn ào, một bên say đến ngã trái ngã phải bay, nhưng bé lại rõ ràng nhớ rõ vị trí của Tử Tô.

Chỉ chốc lát sau, bé liền thẳng tắp đến trước một tòa hòn giả sơn, đó là cửa vào mật thất, sắp đến cửa ra vào đột nhiên dừng lại.

Mọi người không biết bé tại sao lại dừng lại, không khỏi khần trương nhìn bé, cực nóng vừa rồi đã không thấy, lực lượng cường đại mà Tiểu Long Nhi từng phát ra hoàn toàn biến mất.

Long Triệt theo ở phía sau, nhìn thấy nếu Long Nhi đang đứng ở cửa vào mật thất, hẳn biết Tử Tô đã không thể giấu được, tin tưởng Tử Tô nếu biết chân tướng, nhất định sẽ không tha thứ chính mình. Nhất thời, hắn có một loại vô lực, tựa hồ càng ngày càng cách xa nàng không bao giờ sẽ trở về nữa.

Phanh.....

Mọi người ở đây nghi hoặc hết sức, đột nhiên núi san hô trước mặt Tiểu Long Nhi đột nhiên kịch liệt hòa tan, toàn bộ san hô đều tan chảy hết, một bên hòa tan, một bên bốc hơi lên. Tiểu Long đang nhắm mắt lại, không biết đang làm cái gì.

Tất cả mọi người chấn động, san hô cũng không phải là dễ dàng liền có thể hòa tan như vậy, lại là một núi san hô lớn như thế, nhưng Tiểu Long Nhi không hề động một ngón tay, liền làm cho san hô hòa tan.

Long Duệ mừng rỡ, hẳn không quan tâm nhiều như vậy, nơi này không phải chỗ của hắn, lỗi cũng không phải hắn gây ra, tổn thất cũng không phải hắn, chỉ cần có thể đem Tử Tô đoạt lại, những chuyện còn lại của Đông Hải để Long Triệt tự giải quyết với Tiểu Long Nhi.

Chỉ chốc lát sau, ở trước mặt mọi người, toàn bộ núi san hô đã không thấy, lộ ra tình cảnh bên trong bên trong hoàn toàn trống rỗng, chỉ có một cái giường đá mà Tử Tô đang nằm ngủ trên đó,

“Mẫu hậu...” Tiểu Long Nhi mở to mắt, mị mị nở nụ cười, vọt đi vào, gục ở trên người Tử Tô, nũng nịu gọi.

“Tử Tô.” Long Duệ rất kích động, rốt cuộc đã tìm được nàng rồi, vội vàng cũng vọt đi vào.

“Tử Tô, Tử Tô, tỉnh tỉnh.” Long Duệ vươn tay, nhẹ nhàng đặt ở trên vai của nàng lay lay, ôn nhu kêu.

Bị lay mạnh và thẳng bé đang nũng nịu kêu, Tử Tô chậm rãi thức tỉnh, nàng chậm rãi mở mắt, nhìn nam nhân trên đỉnh đầu, cùng với một mùi rượu nồng nặc bên cạnh.

“Mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi nhìn thấy nàng tỉnh, cao hứng đi đến trên cổ của nàng, nhìn mặt của nàng liền hưng phấn kêu lên, một mùi rượu nồng nặc xông thẳng về phía nàng.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 144: Lửa Giận Của Tử Tô

Tử Tô không khỏi nhú nhú mày, mùi rượu nồng nặc truyền đến làm nàng chỉ ngửi thôi mà đã muốn say khướt, làm sao trả lời được? Lúc này, nàng cũng chú ý tới, Tiểu Long Nhi đang nồng nặc hơi rượu.

“Bảo Bối, con uống rượu?” Nàng tròn to đôi mắt nhìn thẳng bé trùng trùng, vô cùng tức giận nhìn Tiểu Long Nhi đang nằm trên người mình, khề kêu nói, nàng tạm thời quên thân mình đang ở chỗ nào, toàn tâm đặt ở trên người Tiểu Long Nhi.

Tiểu Long Nhi không biết chính mình đã làm sai, vẫn như cũ say khướt cười tùm tùm nhìn nàng gật gật đầu, không biết mẫu hậu sẽ phát hỏa.

Tử Tô sắc mặt thật không tốt, nhìn Bảo Bối không biết sai, nàng thật sự là bị chọc tức, không chút nghĩ ngợi liền dùng tay vỗ thật mạnh vào mông thẳng bé.

“Ta nói bao nhiêu lần rồi, không được uống rượu, thế nhưng con tuổi còn nhỏ, tốt không học, học cái xấu, ta không ở bên cạnh con, con sẽ không tự giác, có phải hay không?” Tử Tô một bên đánh, một bên dạy

Tiểu Long Nhi ngốc hồ hồ, ngờ ngác nhìn nàng, tuy rằng mẫu hậu đánh ở mông bé không đau lắm, đối với bé mà nói hoàn toàn không đáng kể, nhưng mẫu hậu đang đánh bé a.

“Oa, mẫu hậu, Bảo Bối sai lầm rồi, Bảo Bối về sau cũng không dám nữa.” Tiểu Long Nhi oa một tiếng, khóc rống lên, bé không phải cảm thấy ủy khuất, mà là mẫu hậu nói bé làm sai, bé cảm thấy thực có lỗi với mẫu hậu.

Mọi người bị hành động của nàng dọa, mỗi người sùng sốt ngơ ngác, nhìn nàng nhẫn tâm đánh Tiểu Long Nhi như vậy, mọi người đều thực kinh ngạc, nhưng không người dám tiến lên ngăn cản.

Long Duệ đứng ở bên người bọn họ, nhưng cũng không dám mở miệng khuyên, thịnh nộ của Từ Tô hẳn luôn cảm thấy sợ hãi.

“Về sau còn dám uống rượu không?” Từ Tô trong lòng làm sao nhẫn tâm đánh bé, nhưng chính là nhìn đến bé còn nhỏ tuổi mà đã uống rượu, trong lòng rất giận, từ trước đến nay trong mắt nàng bé chỉ là một thằng bé con của nhân loại chưa bao giờ nghĩ nó là rồng hay Kim Long thần bí gì cả, cho nên nàng thực sự giận.

Tiểu Long Nhi biết chính mình sai lầm rồi, đem đầu đặt ở trong lòng của nàng, ủy khuất gật gật đầu, rồi nước mắt, men say sớm chạy hết. “Mẫu hậu, Bảo Bối nghe lời, về sau cũng không dám nữa.” Thằng bé nhỏ giọng hứa hẹn nói, thế nào cũng không dám chọc cho mẫu hậu tức giận.

Con giận của Từ Tô rất nhanh liền tiêu tan, kỳ thật nàng cũng thực đau lòng vì con, chỉ là có chút nhìn thấy không thể không chế, Bảo Bối khóc, lòng của nàng liền mềm nhũn, con tức tiêu tan áy náy liền nổi lên.

“Bảo Bối, mẫu hậu cũng không tốt, không nên đánh con.” Nhẹ nhàng ôm Tiểu Long Nhi, nàng trong lòng không thoải mái, vội vàng an ủi.

Tiểu Long Nhi nâng lên hai mắt đầm lệ, lắc đầu, nhu thuận nói: “Mẫu hậu, là Bảo Bối không tốt.”

Từ Tô không nói gì, sờ sờ tiểu đầu đáng yêu của bé.

Lúc này, Long Duệ đứng ở một bên thở phào một hơi, vội vàng xen mồm nói: “Từ Tô, cô không có việc gì thì tốt rồi.” May mắn có Tiểu Long Nhi, nếu không phải, hẳn sẽ khó khăn lắm mới tìm được.

Thanh âm của hắn, lập tức khiến cho Từ Tô chú ý, quay đầu nhìn nhìn hắn, đôi mi thanh tú không khỏi nhũn nhũn, có chút mờ mịt nói: “Anh tại sao lại ở trong này?” Sau đó, nàng không khỏi quay đầu nhìn xem bốn phía.

Dọa! Khi nàng nhìn kỹ rõ ràng tình cảnh và những người đứng chung quanh, không khỏi kinh hoàng, có chút cảm thấy không thể hiểu được mình tại sao lại ở nơi này, nhưng khi nàng nhìn thấy vẻ mặt áy náy của Long Triệt, bắt đầu hiểu và giận dữ.

Ôm Tiểu Long Nhi ngồi dậy, lửa giận vừa hạ xuống bỗng chốc dâng lên ngập trời, nàng tức giận nhìn Long Triệt, sau đó lại tìm kiếm bóng dáng Trần Châu, cũng may là không gặp.

“Nơi này là chỗ nào vậy?” Nàng lạnh giọng hỏi, tin tưởng nơi này nhất định không phải Long Cung của Long Duệ, nói không chừng đây là Long Cung của Long Triệt, nàng chỉ nhớ rõ trước mắt là một mảnh tối đen, sau đó cái gì cũng không nhớ rõ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 145: Tình Duyên

Quả nhiên không ngoài dự đoán, khi nàng làm mặt lạnh hỏi ra những lời này, thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn không người đáp lại, ngay cả Tiểu Long Nhi cũng bĩu môi không nói lời nào.

Long Duệ do dự một chút, cuối cùng vẫn là nói: “Nơi này là Đông Hải Long Cung.” Nói xong, hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Long Triệt cách đó không xa.

Từ Tô trong lòng sớm đã có tính toán, nhưng sau khi nghe đến, thập phần mất hứng, quay đầu nhìn thoáng qua sắc mặt thập phần khó coi của Long Triệt.

Long Triệt trong lòng không yên bất an, đặc biệt khi Từ Tô chuyển ánh mắt hướng chính mình, hắn hồi hận không thôi, nghĩ muốn xông lên phía trước, thỉnh nàng tha thứ, muốn nói với nàng hắn yêu nàng, yêu, thực yêu.

Chính là, hắn không dám, dưới ánh mắt của nàng hắn cảm thấy chính mình thật ti bi, thật nhỏ bé, ở trước mặt của nàng, hắn không dám đối mặt với ánh mắt giận dữ của nàng.

Từ Tô thu hồi ánh mắt trên người Long Triệt, nàng đối với hắn vô cùng thất vọng, nàng đối với hắn không còn ý tưởng hay cảm giác áy náy không yên nữa, tất cả mọi chuyện hôm nay đã hoàn toàn trôi qua.

Có lẽ, trước kia, nàng thật đúng là có những lúc vì quá áy náy mà muốn trở lại bên người hắn, một người nam nhân ôn nhu như vậy, bình thản như vậy, trong lòng vẫn có chút bất an khi làm đau lòng người khác, nhưng tại sao lại trở nên như thế này, tại sao lại đáng thất vọng như thế? Nàng vẫn hoang

mang không thể chấp nhận nổi.

“Tô nhi.” Long Duệ có chút bất an gọi nàng một tiếng, vô cùng sợ bọn họ sẽ cảnh cũ tình xưa, hắn vĩnh viễn sẽ không có cơ hội.

Từ Tô nhìn hắn một cái, ôm chặt Tiểu Long Nhi trên người, chậm rãi chậm rãi từ giường đá đứng lên, nàng nằm ở trước một đám đông như thế, vô cùng chứng tại gai mắt.

“Chúng ta đi thôi.” Bình tĩnh, thần nhiên, nàng nói, ai cũng không nhìn, lập tức ôm Tiểu Long Nhi xuống giường.

Long Duệ vạn phần vui sướng, lập tức tiến lên giúp đỡ nàng, chuẩn bị đi đến bên ngoài, nhanh chóng rời khỏi chỗ này.

Long Triệt sắc mặt tái nhợt, nhìn nàng, môi giật giật, lo lắng không thôi, đặc biệt khi nhìn đến Từ Tô đi theo Long Duệ rời đi, thân thể hắn đột nhiên lay động.

Rốt cuộc, “Tô nhi, đừng đi.” Hắn thấy nàng nhắm mắt theo đuôi đi theo Long Duệ rời đi, trong thoáng chốc hắn rốt cuộc nhận không được tan nát cõi lòng kêu lên.

Từ Tô ngừng lại, nhưng nàng không quay đầu, sau đó lại tiếp tục bước về phía trước.

Nàng không quay đầu, nàng thờ ơ với hắn, làm cho thân mình Long Triệt liên lay động, sắc mặt càng tái nhợt, mắt thấy bọn họ sẽ biến mất ở trước mắt, hắn đau khổ kêu lên.

“Từ Tô, Từ Tô ở lại đi, chỉ cần em nguyện ý lưu lại, em muốn gì ta cũng sẽ đồng ý, xin em, xin em, được không?” Đường đường một vị Long Vương, thế nhưng trước mặt mọi người, đối với bóng dáng đã hạ quyết tâm kia, hạ giọng cầu xin, trong mắt có đau xót thật sâu, còn có khát vọng, cùng với một ít sợ hãi.

Nghe được tiếng hần cầu xin, lời nói của hắn, Từ Tô dừng cước bộ lại, nàng cúi đầu, nhìn Tiểu Long Nhi, trong lòng, không biết suy nghĩ cái gì.

Long Duệ nội tâm lo lắng, vốn định thúc giục nàng, nhưng thấy nàng đang trầm tư thật sâu, trong lòng không khỏi sợ hãi, nhưng hắn lại không dám vọng động, sợ sẽ làm nàng lựa chọn, những chuyện như thế này hắn không muốn ép buộc tuy nóng lòng nhưng hắn để tự nàng quyết định.

Long Triệt lòng nóng như lửa đốt nhìn bóng dáng của nàng, nội tâm cuồng loạn, hướng nàng đi đến cước bộ có chút hỗn loạn.

Không biết Từ Tô suy nghĩ cái gì, cứ nhiên vào lúc này, đang lúc tâm tình mọi người khẩn trương, chậm rãi xoay người lại, nàng nhìn về hướng người nam nhân có một thời làm tâm mình dao động bất an không thôi, từng nghĩ đến tìm được hạnh phúc nơi nam nhân này, chẳng qua là nhất thời.

“Chúng ta, không có khả năng, đã hết rồi.” Nàng thần nhiên nhìn hắn, im lặng, thong dong, trong ánh mắt không còn có gì tạp chất.

Long Triệt, ngây người. Tâm, lạnh. Thân thể, lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 146: Long Duệ Tổ Tình

Lúc này đây, nàng đã trả lời thật bình tĩnh.

Cho dù là ai cũng nhìn ra được, Từ Tô đã quyết tâm, đã không còn do dự áy náy giống như trước, cho nên, trong lòng mọi người cảm giác gì cũng đều có, nhưng tất cả mọi người thấp phần đồng cảm.

Long Triệt chưa xót thật sự, tuyệt vọng, chỉ ngo ngắc nhìn nàng bình tĩnh, rốt cuộc không thể nói nên lời.

Từ Tô nhìn hắn, trong tâm thật sự bình tĩnh, những cảm xúc phức tạp áy náy, đau lòng thương xót trước kia đã không còn tồn tại, thích hoặc là yêu, không còn nữa.

Hắn ngây ngốc vô thần, đứng im như tượng đá, cuối cùng không nói gì, hai tay buông thõng xuống, nội tâm bi thương.

Rõ ràng cảm nhận được hắn bị thương, hắn khổ sở, nhưng tâm nàng vẫn vẹn là co rúm một chút, liền lập tức khôi phục bình tĩnh, nàng biết cứ dây dưa như thế mãi, khẳng định vĩnh viễn không ngót.

Đau đớn kéo dài, không bằng kết thúc một lần cho xong, nàng liền chậm rãi xoay người, cùng Long Duệ rời khỏi nơi này, xoay hướng đại môn mà đi.

Không hề nhìn bất luận kẻ nào liếc mắt một cái, vân đạm phong khinh.

Long Duệ vội vàng đuổi kịp, nội tâm hắn lúc này đối Long Triệt tràn ngập đồng tình, chỉ là vụn vặt là đồng tình mà thôi, hắn là sẽ không giúp Long Triệt.

Một đường thông suốt rời khỏi Long Cung, đi tới hải dương không lồ trước mặt, nhìn hải dương tối đen, Từ Tô đột nhiên dừng lại cước bộ.

“Làm sao vậy?” Long Duệ thiếu chút nữa đâm sầm vào nàng, thấy nàng đột nhiên ngừng lại, vội vàng hỏi, nghi hoặc không thôi. Đồng thời, tâm đột nhiên co rút một chút, hoảng sợ sợ hãi nàng lại thay đổi chủ ý.

Từ Tô nhìn thoáng qua nước biển trước mặt, thanh âm bất đắc dĩ nói: “Tôi không biết làm sao rời đi.” Nàng cũng không phải thần nhân, cũng không phải người của hải lý, chẳng lẽ nàng có thể một cước đạp phá hư không? Bay lơ lửng mà đi?

Long Duệ thế này mới bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng thật cẩn thận nắm lấy tay nàng, lôi kéo nàng bước vào trong nước biển, nhanh chóng hướng Nam Hải bơi đi.

Bị nắm Từ Tô vẫn ôm Tiểu Long Nhi say khướt, Tiểu Long Nhi sớm đã ngủ, an tâm oa ở trong lòng mẫu hậu, thẳng bé ngủ say sưa.

Cái gì cũng không nói, hai người liền thẳng hướng Nam Hải bơi đi, im lặng, tối đen, tay nắm tay.

Long Triệt nhìn chăm chú vào bọn họ cùng nhau đi xa, mặt từ đầu đến cuối không chút thay đổi, rốt cuộc sau khi bóng dáng của bọn họ đã khuất xa tầm mắt, hắn yên lặng xoay người, chậm rãi đi về hướng tâm cung của mình.

Không ai dám nói, mọi người đều cúi đầu, sợ lại chọc giận Long Vương lúc này thoát nhìn không giống như bình thường, mọi người thức thời thối lui đến hai bên, ngay cả thờ cũng không dám thờ mạnh.

Long Triệt sau khi đi vào tâm cung thật lâu không ra, qua không bao lâu từ bên trong truyền ra tiếng gầm lên giận dữ, mọi người trong Đông Hải Long Cung, trong lòng run rẩy không yên, sau đó không nghe thấy gì nữa.

Từ Tô yên lặng đi theo Long Duệ trở về Nam Hải, sau khi trở lại Nam Hải Long Cung, hắn không nói hai lời, nhanh chóng bảo cung nữ hầu hạ nàng, còn tẩy đi mùi rượu trên người Tiểu Long Nhi sạch sẽ, thế này mới yên lòng.

Như vậy qua mấy ngày Tiểu Long Nhi sau khi uống rượu ở Đông Hải, hiện tại thập phần nhu thuận, sợ sẽ chọc giận mẫu hậu.

Long Duệ đương nhiên cũng là thật cẩn thận, hắn biết Từ Tô tâm tình không tốt, tự nhiên không dám rất quấy rầy nàng, nếu lỡ chọc nàng mất hứng, nàng sẽ rời khỏi nơi này.

Tâm tư của bọn họ lúc này Từ Tô làm sao lại không biết, tâm tình của nàng cũng vụn vặt là xấu hai ngày, liền khôi phục bình thường, im lặng nhàn nhã sống.

Long Duệ gần nhất cũng là không thể bình tĩnh, từ sau khi đem nàng từ trong tay Long Triệt mang về đến, hắn đã nghĩ rất nhiều, không yên bất an, lo lắng sợ hãi, hắn không thể im lặng, không thể làm cho tâm bình tĩnh trở lại.

Hắn sợ hãi, mất đi nàng. Mà nàng, chỉ sợ là đối với hắn lại không có chút hảo cảm nào. Hắn ngẫm lại, liền không khỏi cười khổ, nhưng hắn vẫn không thể không chế nội tâm khát vọng.

“Di, anh tại sao lại ở đây?” Từ Tô đang đứng ở trước Long Cung nhìn hải dương tối đen, đột nhiên nghe được tiếng bước chân phía sau truyền đến, không khỏi quay đầu, kinh ngạc nhìn thấy hắn.

Long Duệ cười khổ, hắn đương nhiên biết nàng ở nơi nào, đang làm cái gì, nhất cử nhất động của nàng, làm sao tránh khỏi tầm mắt của hắn? “Tiểu Long Nhi đâu?” Hắn cố ý hỏi thẳng bé, Tiểu Long Nhi không ở đây.

Từ Tô nhìn hắn cười nhẹ, nói: “Bảo Bối đang chơi ở trong cung.” Nói sao, hải dương này tối đen không có gì vui để đùa, chỉ là làm cho người ta một loại cảm giác nhìn thấy ghê người, đáng sợ, khủng bố, nhỏ bé.

Lời của nàng rơi xuống, đó là một trận trầm mặc, Long Duệ không biết nên mở miệng nói với nàng như thế nào, không yên bất an, do dự, sợ hãi lo lắng, vụng trộm nhìn nàng một lần lại một lần, nhưng vẫn không mở miệng được.

Trầm mặc, đang lan tràn ra, không khí đang lưu động, không khí không hiểu đang mãnh liệt, tâm cùng tâm đấu sức sớm đã bắt đầu, trận này thắng bại, không biết ai thắng ai thua.

Thật lâu sau, hắn vẫn là kiềm chế không được, vụng trộm nhìn nàng một cái, rốt cuộc hạ quyết tâm, trong nhịp đập kinh hoàng của trái tim, hé miệng ra nói: “Từ Tô, ta, ta có chuyện muốn nói với em.” Lời nói của hắn vô cùng khẩn trương lắp bắp, khiến đàm không thôi.

Từ Tô nghe lời nói của hắn có vẻ hắn khượng, kinh ngạc nhìn hắn một cái, phát hiện vẻ mặt hắn thế nhưng đỏ bừng, hơn nữa ngay cả nhìn cũng không dám nhìn chính mình, không khỏi kỳ quái.

“Chuyện gì? Anh nói đi.” Nàng mỉm cười, sáng sủa nói.

Long Duệ liếc nhanh nhìn nàng một cái, nuốt nuốt nước miếng, ở trong tiếng tim đập bịch bịch, gian nan nói: “Ta, ta, ta thích em, em, em có thể làm Long Hậu của Nam Hải Long Cung hay không? Làm Long Hậu của ta.” Hắn bắt đầu nói lắp bắp, sau lại không dám nhìn nàng, càng nói càng nhanh, một hồi nói xong.

A?! Từ Tô nghe vậy, chấn động, vạn vạn thật không ngờ, hắn đang ở phía sau của mình bày tỏ tình cảm, hơn nữa hắn vậy mà thích mình sao? Đương nhiên, nàng cũng không phải không có cảm giác, hắn vẫn đi theo mình cùng Tiểu Long Nhi, đôi nàng ngàn y trăm thuận, mọi chuyện nghe lời, nàng cũng không phải không phải không nghĩ quá. Chính là, hiện tại, trong lòng nàng đang rối rắm hoảng hốt, rối loạn, không biết làm sao.

“Tôi, tôi.” Nàng không biết trả lời như thế nào, nàng không có kinh nghiệm phương diện này, bỗng dưng xuất hiện thêm một người nữa thích một người bình thường như mình, làm cho nàng không có đối sách gì.

Long Duệ vẫn khẩn trương nhìn nàng, trong lòng không yên bất an, thập phần sợ hãi nàng sẽ cự tuyệt, nghe được nàng vẫn chưa nói hết câu, tâm lập tức liền lạnh, không đợi nàng nói cái gì, liền vội vàng nói: “Từ Tô, em không cần vội vàng cự tuyệt, ta sẽ sửa đổi thật tốt, ta nhất định sẽ để em nhìn thấy sự thật lòng của ta, ta là thật sự thích em, yêu em. Ta trước kia rất hỗn đản, ta trước kia không tốt, ta trước kia thực xin lỗi em, không dám nhất định sẽ được em tha thứ, nhưng từ giờ trở đi, ta nhất định sẽ cố gắng trở thành người tốt. Bảo Bối là Bảo Bối của chúng ta, ta hy vọng em nên nghĩ về thằng bé, đừng vội cự tuyệt ta, đừng trốn tránh ta, ta sẽ không bắt buộc em, ta cũng sẽ không làm cho em khó xử, xin em hãy tin tưởng ta một lần, cho ta một cơ hội để đi vào trái tim em nhé, được không?” Nói xong, hắn cầu xin đáng thương vô cùng nhìn nàng.

Hắn nói một hồi dài, làm cho Từ Tô kinh ngạc không thôi, nhìn sắc mặt thành tâm của hắn, nàng cư nhiên hơn nửa ngày nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 147: Thoáng Động Lòng

Cự tuyệt, nói như vậy, Từ Tô rốt cuộc không thể nói thành lời, nàng đã vì một người nam nhân mà ba lần cự tuyệt, lúc này nói như thế nữa, nàng nhận không được thờ dài, mình có phải là người sợ hãi nam nhân, luôn cự tuyệt người khác hay không?

Cho nên, lúc này, nàng không biết nói như thế nào, nhưng, không thể phủ nhận, lời nói của Long Duệ, làm cho nàng có một chút điểm tâm động, dù sao trải qua chuyện của Long Triệt, còn có từ bản thân của Long Duệ nàng biết, nam nhân là không có khả năng không hoa tâm, chỉ cần hắn sau khi kết hôn chỉ biết một mình mình, toàn tâm toàn ý yêu mình thì được rồi.

(AAAAAAAAAAAAAAAA, Bức xúc a. Triệt ca đáng thương hu hu, phải lúc trước tỷ nghĩ vậy thì đâu có truyện để muội edit, LD: *sút một đá* QH: *lại ôm mông, khóc không ra tiếng*)

“Mẫu hậu, Long thúc thúc đối với chúng ta tốt lắm a.” Ngay lúc Long Duệ âm thầm sốt ruột, không biết làm sao, thanh âm Tiểu Long Nhi đột nhiên xuất hiện từ phía sau, thẳng bé quấy cái đuôi rồng nhỏ của nó, cười tùm tùm nói.

Tiểu Long Nhi cũng không dám kêu Long Duệ là phụ vương, chính là biết Từ Tô còn chưa chấp nhận, cho nên vẫn kêu Long Duệ như vậy, nhưng bé biết Long Duệ mới chính là phụ thân thân sinh của mình.

“Từ Tô, Bảo Bối đã cho ta cơ hội, em cũng có thể cho ta một lần cơ hội, được không?” Long Duệ nhân cơ hội cũng vội vàng tiếp tục nói, đáng vẻ khăn trương thành khăn, làm cho người ta thật sự là không đành lòng cự tuyệt.

“Tốt rồi, tốt rồi, mẫu hậu, người đồng ý đi, Long thúc thúc nếu ngay cả cơ hội cũng không có, thì thúc ấy đáng thương lắm, nói không chừng, thúc ấy sẽ là phụ vương tốt nhất trên thế giới, Long Vương tốt nhất a.” Tiểu Long Nhi một đầu chui vào trong lòng Từ Tô, nũng nịu thay Long Duệ cầu tình, trong lòng thằng bé từ trước đến nay đương nhiên luôn mong mỏi được nhìn thấy phụ vương chính mình cùng mẫu hậu có thể vui vẻ hạnh phúc ở bên nhau.

Long Duệ nôn nóng, dùng ánh mắt sáng quắc nóng bỏng nhìn nàng.

Từ Tô chân chờ chậm rãi tiêu thất, đặc biệt lời nói nhỏ nhẹ yêu cầu mềm mại của Tiểu Long Nhi, và đáng vẻ khăn trương sốt ruột của Long Duệ, nàng không tự chủ được gật gật đầu.

“Được rồi, nhưng mà anh đừng để cho tôi thất vọng, bằng không đừng trách tôi.” Vô tình, trong lòng nàng nói như vậy, nhìn hắn, nhưng ngoài miệng nhưng không có nói ra.

Long Duệ đương nhiên biết ý tứ trong lời nói của nàng, lúc này, tâm tình mừng như điên đã sớm bao phủ hắn, chỉ cần Từ Tô cho hắn cơ hội, hắn nhất định sẽ không làm cho nàng thất vọng.

“Ta nhất định sẽ đối đãi với em thật tốt.” Long Duệ mừng rỡ như điên, hưng phấn nói. Hai mắt tỏa ánh sáng, khoái hoạt cùng cảm giác hạnh phúc chưa bao giờ từng có trong lòng hắn, đây là lần đầu tiên hắn phát hiện, Thì ra thích một người lại có thể vui vẻ và hạnh phúc đến như vậy, loại vui sướng này

hoàn toàn là từ tâm phát ra, từ lỗ chân lông của hân lan tỏa khắp thân thể hân, vô cùng thoải mái, sung sướng.

Từ Tô đương nhiên cũng cảm nhận được hân vui vẻ và vui sướng, nhìn hân ngượng ngừng cười, không nhìn hân, mà là nhìn đại hải, nội tâm cũng có cảm giác nhiều điểm tâm động.

Có lẽ, lần này nàng không quyết định sai. Có lẽ, hân không giống người thường. Có lẽ, hân không giống với.

Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm nhìn bọn họ trong lúc này ba đào mãnh liệt, nội tâm rất là cao hứng, phụ vương cùng mẫu hậu rốt cuộc đã có thể ở cùng nhau, rốt cuộc bé đã có một gia đình ba người đầy đủ rồi.

Từ sau khi Từ Tô đáp ứng hân, cả người Long Duệ trở nên thần thái sáng láng, vui vẻ tràn đầy trên nét mặt, khiến toàn bộ Long Cung từ trên xuống dưới cũng vui vẻ theo. Mà bản thân hân chỉ cần có một chút rảnh rỗi, liền đi theo phía sau Từ Tô, trước mặt cùng sau, gần như một tác cũng không rời.

“Tô nhi, có phải thực nhảm chán hay không, ta mang em đi dạo ngoài hải dương đi.” Long Duệ thật sự đem nàng trở thành giống như bảo bối, hầu hạ chu chu đáo đáo, chỉ cần nàng mặt nhăn một cái mày, hân sẽ không an.

Từ Tô nhìn bộ dáng hân thật cẩn thận, không khỏi bật cười, trong lòng cũng xẹt qua từng trận dòng nước ấm, cùng hân ở chung mấy ngày nay, nội tâm nàng có thể cảm nhận được hân là thật tình thích chính mình, đối chính mình cũng thật tốt, cũng không phải bởi vì nguyên nhân là Tiểu Long Nhi, thế cho nên hiện tại, nàng không khỏi cảm nhận được đáy lòng từng lúc từng lúc trở nên ấm áp trước thế tấn công đầy ôn nhu của hân.

“Được.” Nàng gật đầu nói, ôn hòa mỉm cười, cảm nhận được nam nhân nhu tình như

Long Duệ mừng rỡ, cái gì cũng không nói, vội vàng nắm tay nàng, lôi kéo nàng xuyên qua Long Cung trong cung cung điện điện, đang hướng bên ngoài Long Cung đi đến.

“Long Vương, Long Hậu.”

“Tham kiến Long Vương, Long Hậu.”

“Tham kiến Long Vương, Long Hậu.”

Dọc theo đường đi, bọn họ gặp vô số cung nữ thị vệ, nhìn thấy bộ dáng bọn họ tay trong tay, không khỏi phát ra tươi cười hiếu ý, tất cung tất kính nói. Từ Tô cùng Tiểu Long Nhi mới là chủ tử chân chính, đương nhiên đối với hai mẹ con bọn họ là tôn kính xuất phát từ nội tâm.

Long Duệ mang theo Từ Tô, đang kích động, tự nhiên nghe được bọn họ xưng hô, lại cao hứng vạn phần, dọc theo đường đi không ngừng thân thiết gật gật đầu.

Từ Tô trên mặt cười đã sớm hồng toàn bộ, nàng lại ngượng ngừng giãy ra khỏi tay của hân đang nắm chặt tay mình, cùng với ngượng ngừng, kỳ thật là có chút không nỡ buông tay, có chút lưu luyến. Nàng cô độc đã lâu, cũng không phải kiên cường như vẻ bề ngoài như thế, nàng cũng muốn có người đến yêu, có người dựa vào, nhưng là bình thường như nàng, tình yêu luôn sẽ không chiếu cố chính mình.

Chỉ chốc lát sau, Long Duệ liền đem nàng đưa đến bên ngoài Long Cung, đối mặt với đại hải tối đen u tĩnh, hai người không hẹn mà cùng thật sâu hít một hơi.

“Đi thôi, ta mang em đi thám hiểm.” Long Duệ nhe hàm răng trắng muốt, nhìn nàng ôn nhu cười nói, lúc này hân giống như đại ca ca nhà bên thân thiết, đáng yêu, nóng bỏng.

Nàng không tự chủ được gật gật đầu, dứt bỏ những tư tưởng thất loạn bát tao, nhẹ giọng mỉm cười: “Đi nhanh đi.”

Long Duệ nắm nàng chạy chạy ra khỏi kết giới Long Cung, vọt vào trong nước biển, nhất thời tiếng cười vui hi hi ha ha vang vọng khắp hải lý.

Từ Tô để mặc hân mang theo chính mình vọt vào trong biển sâu, tuy rằng bốn phía một mảnh tối đen, nhưng nàng vẫn thực yên tâm đem chính mình giao cho hân.

Long Duệ không có phóng thích pháp lực trên người, cho nên một chút ánh sáng cũng không có, chỉ chặt chẽ nắm nàng ở hải lý bơi qua bơi lại.

“Long Duệ, tôi không nhìn thấy gì cả.” Mặc dù có hân bên người, nhưng nàng vẫn như cũ vì sự không lồ của hải dương làm cho rung động, tự nhiên nhìn không được tâm sinh ra hoảng sợ, ôn nhu nói.

Long Duệ ở bên cạnh nghe vậy, vươn bàn tay ấm áp dày rộng, ở trước mắt của nàng nhoáng lên một cái, sau đó dời tay hân đi. Nhất thời, Từ Tô chỉ cảm thấy được trước mắt sáng ngời, tất cả những cảnh sắc xinh đẹp của đáy biển rơi vào đáy mắt của nàng.

“Đẹp quá.” Trong biển cảnh sắc cực kỳ rung động, làm cho nàng nhìn không được phát ra tiếng nói thán phục.

Hải lý, các loại cá đủ màu sắc bơi qua bơi lại, đáy biển san hô, vỏ sò, thậm chí là con mực, sao biển, hải tảo, cái gì cũng đều có, làm cho người ta hoa cả mắt, ứng phó không nổi.

Nhìn thấy thần sắc nàng rung động, Long Duệ vui vẻ nở nụ cười, hân vẫn chưa tặng nàng cái gì, chính là cảnh sắc trước mắt này, hân có thể thật sâu cảm

nhận được nàng tràn đầy vui sướng, thỏa mãn, nhiệt tình yêu thương. Thì ra, có một nữ nhân như thế, không cần cắp nàng vàng bạc châu báu, chỉ cần một tấm lòng, là đã có thể hoàn toàn chinh phục một người. Từ Tô ở trước mắt hẳn là người như thế.

Sau khi đã đảo qua đáy biển xinh đẹp, cuối cùng nàng mới đưa ánh mắt đặt ở trên người hắn, nhìn thấy hắn đang ôn nhu mỉm cười nhìn mình, lòng của nàng nhin không được tìm lại đập dồn dập mặt ửng hồng.

Đây là, cảm giác tim bị rung động, cảm giác tâm động.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 148

Bảo tàng

“Đi.” Đột nhiên, Long Duệ thần bí nhìn nàng cười nói, nắm tay nàng chậm rãi hướng phía trước bơi đi.

Từ Tô không biết hắn muốn làm gì, đành phải nghi hoặc tùy ý hắn nắm chính mình, tỉnh tỉnh mê mê bơi về phía trước, trong lòng tràn ngập tò mò. cũng không nói, nắm chặt lấy tay nàng cứ một mạch bơi về phía trước, làm cho tâm nàng hồi hộp, lại tò mò, không khỏi thập phần chờ mong.

Không biết bọn họ bơi rất xa, những chú cá và hải tảo, san hô cũng càng ngày càng nhiều, cuối cùng nàng thấy được cách đó không xa có vài tòa núi nổi tiếp nhau không ngừng.

Trời ạ? Dưới đáy biển cũng có núi sao? nàng dĩ nhiên là thật không ngờ, cho nên nàng kinh ngạc há to miệng, không dám tin.

Long Duệ cũng cảm giác được giật mình của nàng, không khỏi cười hì hì quay đầu nhìn xem bộ dáng đáng yêu của nàng, trong mắt tất cả đều là ý cười ấm áp.

Từ Tô mở lớn miệng khi nhìn thấy ý cười trong suốt của hắn nhìn mình không khỏi vội vàng khép lại, cảm thấy hắn nắm được nhược điểm của mình.

“Chúng ta đi thế nào?” Nàng vội vàng hỏi, để che dấu sự xấu hổ chính mình.

Long Duệ tiếp tục lôi kéo nàng đi về phía trước du ngoạn, một bên thần bí vô cùng trả lời: “Nhanh thôi, đừng nóng vội.” Nói xong, mang theo nàng cùng chui vào một ngọn núi dưới đáy biển.

Từ Tô thấy thế, liền không hỏi nữa, nhưng mà bắt đầu có chút lo lắng đề phòng đi theo hắn, không biết hắn rốt cuộc muốn làm cái trò quỷ gì.

Chỉ thấy, Long Duệ lôi kéo nàng bơi tới một ngọn núi, chung quanh tìm kiếm cái gì, cuối cùng thế nhưng tìm được một cái động đen tuyền, sau đó hắn lại mang theo nàng chui vào bên trong.

Bên trong động tối đen như mực, nàng hồi hộp sợ đến mức muốn nhảy dựng, vốn định hét chói tai, nhưng cuối cùng vẫn là nuốt xuống, không biết hắn muốn làm gì.

Bọn họ đi vào sơn động sau, lại bơi thật lâu, nếu không phải có hắn ở bên cạnh, nói không chừng nàng thật sự bị dọa chết khiếp. Không biết bơi bao lâu, nàng vừa định nói chuyện, đã thấy phía trước lộ ra ánh sáng, mà ánh sáng này dường như lung linh sắc màu thật đẹp.

Long Duệ vẫn như cũ không nói lời nào, chỉ lẳng lặng mang theo nàng cùng bơi về phía phát ra ánh sáng, sau đó thấy một cái đồng sáng ngời liền xuất hiện ở trước mặt của nàng.

“Trời ạ, này, này.....” Từ Tô cả người run run, trên mặt không biết là kích động hay là hoảng sợ, trừng lớn ánh mắt nhìn mọi thứ trước mắt mình, không thể tin được lắp bắp nói, hoàn toàn không biết như thế nào hình dung tâm tình của nàng, khiếp sợ của nàng, ánh mắt của nàng

Trong sơn động, ánh sáng của bảy sắc cầu vồng bắn ra bốn phía, mà bên trong tất cả đều là vàng bạc châu báu hiếm lạ, thủy tinh, dạ minh châu còn có ngọc khí, các loại binh sử của các triều đại trước, thậm chí ngay cả vật phẩm nước ngoài đều có. Đây sơn động nhiều vô số kể, vô giá.

Nàng lấy tay che miệng mình lại, lần đầu tiên nhìn đến nhiều Bảo Bối như vậy, nàng ngay cả ánh mắt cũng không chớp một chút, xúc động muốn đi nhìn một cái.

“Này, đây là của anh sao?” Hơn nửa ngày, nàng mới hồi phục tinh thần lại, nhìn bên Long Duệ người nhẹ giọng hỏi, thanh âm vẫn run run như cũ, nàng nghĩ đến hắn đang hướng mình khoe ra bảo vật.

Không nghĩ tới, Long Duệ mỉm cười lắc đầu, cười hắc hắc nói: “Không phải của ta, tất cả bảo tàng Nam Hải Long Cung đều ở trong Long Cung, nơi này là nơi lưu trữ những bảo vật đã chìm xuống đáy biển được các loài cá ở Nam Hải vận chuyển về đây.” Hoạt động thám hiểm này đủ kích thích đi?

Thì ra là như vậy, nàng bưng tỉnh đại ngộ, trong lòng lập tức liền vui sướng, cảm giác phát hiện bảo tàng này thật tốt, nàng thích. Nghĩ như vậy, nàng chậm rãi tiêu sái tiến lên, cẩn thận cầm lên một món để nhìn ngắm, nội tâm vô cùng rung động tràn ngập.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 149: Hoạt Động Vô Cùng Kích Thích

Long Duệ vui vẻ nhìn hai mắt nàng tỏa ánh sáng ở bảo vật sờ tới sờ lui, yêu thích không buông tay, biết hẳn mang nàng đến đúng rồi.

Từ Tô cũng không che dấu sự yêu thích của mình đối bảo tàng, ai khi đối mặt nhiều Bảo Bối vô giá như vậy trước mặt mà tâm lại không động? Nàng là người, không phải thần tiên, đương nhiên đã là con người thì cũng phải có một cảm xúc khát khao nào đó. Dục vọng của con người dĩ nhiên có, chỉ là không giống nhau mà thôi.

“Thật đẹp a.” Nàng một bên tán thưởng, một bên vuốt ve, cực kỳ thật cẩn thận sợ sẽ làm hỏng chúng nó.

Long Duệ ở một bên cũng nhìn không được gât gât đầu, nhưng ở trong mắt hắn, kỳ thật những thứ này đối với hắn không là gì, hắn là Long Vương đương nhiên có năng lực xuyên không, tùy tiện đến bất cứ triều đại nào để mang về những bảo vật như thế này cũng đều được, cho nên hắn hoàn toàn không để tâm đến những thứ như thế này.

Từ Tô cũng không có lòng tham, không lấy bất cứ thứ gì, hoàn toàn là chính là thuần túy thưởng thức, nàng đối với mỗi một thứ đều là yêu thích, cho nên cũng không có cái gì đặc biệt yêu thích, cho nên sau khi nàng đi tham qua một vòng lớn, cuối cùng khi trở lại bên người Long Duệ, nàng vẫn như cũ hai tay trống trơn không lấy bất cứ thứ gì.

“Như thế nào, em không thích sao?” Long Duệ rất là kinh ngạc, rõ ràng nhìn ra được, nàng thật sự thích mấy thứ này, nhưng tại sao nàng lại không chọn ra vài món? Vì thế, hắn mới giật mình hỏi.

Từ Tô bất đắc dĩ cười cười, thở dài nói: “Thích a, toàn bộ tôi đều thích, chỉ là thích cũng vô dụng a, mấy thứ này cũng không phải của tôi, hơn nữa nếu tôi mang về cũng không làm gì chỉ có thể thưởng thức.”

Nàng nói là lời nói thật, nàng không thể mang về trên nhân gian để bán, hơn nữa từ khi nàng có Tiểu Long Nhi, bản thân nàng đối với tiền tài vật chất đều không còn cảm thấy hứng thú, bởi vì cô bé nàng không còn lo ăn lo mặc, cho nên nàng cũng không có dã tâm gì lớn.

Lời của nàng vừa xong, Long Duệ kỳ quái nhìn nàng, phát hiện nàng đang nói thật lòng, tuy rằng ánh mắt của nàng vô cùng lưu luyến những bảo bối kia, nhưng chỉ là như thế mà thôi.

Hắn nhìn nàng cười cười, vui mừng nói: “Không sao, thưởng thức cũng là tốt.”

Nàng cũng nhìn hắn cười cười, đồng ý gât gât đầu, sau đó nhẹ giọng nói: “Tốt lắm, xem xong rồi, chúng ta đi thôi.” Nói xong, hướng ngoài động đi đến.

Long Duệ lại kinh ngạc, sau đó lập tức đi theo sau nng, một lần nữa nắm lấy tay nàng, đi ra ngoài sơn động, hắn biết nếu để cho một mình nàng rời khỏi động, chỉ sợ sẽ sợ hãi.

Quả nhiên, Từ Tô không cự tuyệt, vốn nàng chính là sợ hãi, tùy ý hắn mang chính mình ra sơn động, một lần nữa về tới sơn ngoại, nhìn nơi này như không muốn người biết, thần bí, bảo tàng ẩn nấp kín như thế, thật không biết năm nào tháng nào mới có người sẽ phát hiện nơi này thật có rất nhiều bảo bối.

Quay đầu lại nhìn thoáng qua, nàng nghĩ đến địa phương hắn muốn dẫn mình đến chính là nơi này, vừa cười nói: “Chúng ta phải đi về sao?”

Long Duệ lắc đầu, tiếp tục thần bí cười nói: “Trở về? Quá sớm, còn nhiều nơi để đi dạo lắm mà em chưa đi đến đâu? Đáy biển này không chỉ có những thứ này mới gọi là kích thích đơn giản như vậy.”

Lòng hiếu kỳ của nàng lập tức bị lời nói của hắn làm cho sống dậy, không khỏi nhìn hắn, không biết hắn muốn làm trò quỷ gì? Nhưng, nàng thông minh không truy vấn, bởi vì biết hắn sẽ không nói cho chính mình.

Hắn cảm thấy nàng thật thông minh a, cho nên hắn cũng chủ động nắm tay nàng, không nói hai lời, chậm rãi bơi về phía trước, xuyên qua thật nhiều những ngọn núi dưới đáy biển, cuối cùng đi tới tận cùng bên trong, nơi đó vẫn là những ngọn núi.

Từ Tô tò mò đi theo hắn, nhìn không được hết nhìn đông tới nhìn tây, không biết hắn muốn làm gì, nhưng đồng thời nàng cũng phát hiện một cái hiện

tượng kỳ quái, nơi này dường như một bóng dáng của con cá cũng không có, cũng không có những sinh vật nào khác sinh sống ở đây. Tại sao có thể như vậy? Nàng trong lòng thầm giật mình, chẳng lẽ nơi này là một địa phương thần bí?

Đang lúc nàng miên man suy nghĩ, hết sức đoán lung tung, Long Duệ đột nhiên ngừng lại, thần bí vô cùng lôi kéo nàng núp sau một tảng đá thật to, nhưng lại dùng tư thế đi rón rén nhẹ nhàng, thậm chí còn đối nàng làm một cái động tác chó có lên tiếng

Tâm của Từ Tô tâm rớt cuộc bị hành động của hắn làm cho lo lắng, bắt đầu khăn trương, thỉnh thoảng hết nhìn đông tới nhìn tây, dường như sợ bên người đột nhiên sẽ xuất hiện cái gì? Thân thể cũng không tự chủ được run run gấu gao nép vào lòng hắn, bất an.

Long Duệ đương nhiên cảm giác được khăn trương của nàng, hắc hắc nở nụ cười, đây đúng là hiệu quả hắn muốn, nhưng mà thực sự hắn cũng ko có cố tình. Bởi vì phía trước, đó là nơi của bá vương đáy biển.

Thật cẩn thận mang theo nàng ẩn núp ở phía sau tảng đá, chậm rãi di chuyển về phía trước, tuy rằng lấy pháp lực Long Vương của hắn đối với bá vương này đó không đủ gây cho hắn sợ hãi, nhưng hắn cảm thấy muốn cùng nàng đến hưởng thụ kích thích.

Nhìn hắn cẩn thận như thế, dáng vẻ giống như sắp đối địch với kẻ thù mạnh bạo dữ tợn cũng có chút lo lắng, không biết hắn muốn làm cái gì. Bất quá, rất nhanh nàng liền đã biết. Khi nàng nhìn thấy có rất nhiều quái vật lớn khủng bố xuất hiện ở trước mắt, đáng sợ và nhiều như thế làm cho nàng hoa dung thất sắc, về mặt sợ hãi, không biết làm sao.

Đúng vậy, trước mắt nàng là một sơn cốc dưới đáy biển, có hơn mười hải kinh đang ở sống đây, thân thể chúng nó khổng lồ, hơn nữa số lượng vô cùng nhiều, hơn nữa vừa nuốt vừa phun rất nhiều bong bóng. Thân thể của bọn chúng tối đen như mực, mỗi lần hô hấp khiến cho cột nước dâng lên cao đến mấy tầng lầu, nếu đề bọn chúng phát hiện hai người bọn họ thực sự không phải chuyện đùa.

Nàng vừa sợ lại hết hoảng, nhìn không được trừng mắt nhìn Long Duệ bên cạnh liếc mắt một cái, không nghĩ tới hắn lại mang mình đến loại địa phương nguy hiểm này.

Long Duệ đương nhiên tiếp thu ánh mắt tức giận của nàng, không khỏi cười hắc hắc, không để ý tới ánh mắt của nàng, vẫn như cũ mang theo nàng lặng lẽ tiến về phía trước.

Từ Tô rất nhanh liền hiểu được ý tứ của hắn, hắn muốn dẫn mình đến đây để tìm cảm giác kích thích, nếu nói bảo tàng vừa rồi làm cho nàng rung động, như vậy hiện tại hắn mang nàng đến đây đó là kích thích.

Ngẫm lại, có Long Vương như hắn bên cạnh, dường như những con quái vật to lớn đó cũng không còn đáng sợ, hơn nữa nàng cũng không tin, hắn sẽ không lo lắng cho sự an nguy của mình. Nghĩ như thế, nàng liền thả lỏng tâm, dễ dàng đi theo phía sau hắn.

Long Duệ đương nhiên biết nàng đang nghĩ gì, không khỏi kinh ngạc, nội tâm của nàng thật khác xa các nữ nhân khác, nàng dường như rất hiểu ý hắn, nàng là một nữ nhân vừa độc đáo lại đặc biệt, hắn thích.

Hai người thật cẩn thận rớt cuộc đi tới bên cạnh hải kinh, cùng nhau cảm nhận cảm giác kích thích tim đập gia tốc, xuyên qua thật nhiều hải kinh, rớt cuộc bọn họ đi tới trung tâm của bọn hải kinh.

Oaaaaaaa! Có thật nhiều trứng, và những quả trứng thật to a. Nàng muốn kinh hô ra tiếng, nhưng cuối cùng nàng chỉ có thể ở trong bụng sợ hãi than như vậy. Nhìn đồng trứng to tròn trước mắt nàng sừng sững và kinh ngạc không thôi.

Long Duệ mang theo nàng thật cẩn thận chui vào trong đồng trứng, vô trứng bóng loáng lại thoải mái làm cho nàng rất là vui mừng, trong lòng run sợ cũng là một cảm giác hưởng thụ khó quên.

“Đến đây.” Long Duệ nhìn nàng cười cười, sau đó không ngừng xuyên qua hết quả trứng này đến quả trứng khác, tuyệt không có cảm giác sợ hãi, cuối cùng thể nhưng đi tới một quả trứng vừa rạn nứt.

Lúc này, quả trứng kia sẽ nở ra một con hải kinh con, thanh âm vỡ tan không dứt bên tai, vô cùng bén nhọn, may mắn có hắn bảo hộ, nàng mới không bị âm thanh rạn vỡ của vỏ trứng mà phá hỏng tai.

Không lâu sau, một vật nho nhỏ, đáng yêu, lười biếng, tò mò tiểu hải kinh liền xuất hiện ở trước mặt bọn họ, đang giương đôi mắt to mê mẩn nhìn bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phương Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 150: Mạo Hiểm

“Thật đáng yêu a.” Nàng rút cuộc thì nhin không được, phát ra tiếng kêu kinh ngạc, quả thật muốn vuron tai sờ chú quái vật con mới sinh đáng yêu kia.

Tiểu hải kinh cũng không sợ hãi bọn họ, vừa mở mắt đầu tiên liền nhìn thấy hai nhân loại, nó mê mang nhìn, đó là vô cùng thân thiết tiến lên, tiểu đầu cũng nghiêng về hướng Từ Tô lắc lư. Rõ ràng nó thích Từ Tô, cho nên nhin không được cùng với nàng thân cận.

Từ Tô nửa mừng nửa lo, không nghĩ tới tên tiểu tử này lại thích mình, vì thế muốn bước tới thực hiện nguyên vông của nó. Vì thế không chút nghĩ ngợi liền chủ động lấy tay vuốt ve đầu của nó.

Tiểu tử kia vừa thấy thực hiện được, liền một đầu chui vào trong lòng của nàng, sức lực mạnh mẽ của nó làm nàng mất thăng bằng ngã vào đám trướng to lớn kia, thiếu chút nữa đã dọa nàng sợ hãi.

“Ha ha, thật đáng yêu, thật thoải mái.” Từ Tô đụng đến cái đầu nhỏ của nó, phát ra tiếng kêu thích thú, thích cảm giác trong tay, thích con quái vật nhỏ bé đáng yêu này

Long Duệ ở một bên nhìn, ánh mắt sáng trong suốt, nếu cứ như thế này thì tên tiểu tử kia sẽ mang đến cho bọn họ không ít phiền toái, nhưng không sao chỉ cần nàng thích, những chuyện khác hẳn không bận tâm.

Trong lúc Từ Tô và chú tiểu hải kinh thân mật tiếp xúc tiểu hải kinh được sinh ra đương nhiên các tộc nhân đại hải kinh liền phát hiện, vì thế không ít hải kinh vội vàng tiến đến xem xét, đương nhiên phát hiện hai người lạ mặt xâm nhập vào lãnh địa của bọn chúng, lập tức sôi trào.

Lúc này, đang cùng tiểu hải kinh chơi đùa Từ Tô cũng phát hiện không thích hợp, đặc biệt nhìn đến vài đầu hải kinh đang như hồ rình mồi nhìn chăm chăm chính mình, sắc mặt của nàng lập tức thay đổi.

“Trời ạ, chúng ta bị phát hiện.” Nàng sợ tới mức vội vàng nhìn Long Duệ bên cạnh nhàn nhã tự tại thết chối tai, lại phát hiện hải kinh đang nhìn chăm chăm mình miệng há hốc ra, cái này xong đời, nàng cũng bị ăn luôn.

Long Duệ tuyệt không sốt ruột, thân nhiên ngắm liếc mắt bọn hải kinh to lớn, cư nhiên không có động tác gì.

Lúc này, bởi vì phát hiện có người xông vào chỗ ở của bọn chúng, mấy đầu hải kinh phát ra cảnh báo sau, lập tức toàn bộ hải kinh đều biết, cùng nhau xông tới.

Từ Tô đã không biết như thế nào cho phải, tiểu hải kinh còn gắt gao dán sát vào chính mình, ánh mắt tò mò đang nhìn nàng hoàn toàn không để ý đến các trưởng bối đang sôi sục chung quanh.

Lúc hải kinh vẫn còn đang nhìn nàng chăm chăm, bọn hải kinh kia liền phát ra tiếng kêu gọi nó ý bảo nó nên quay về đội ngũ, nhưng tiểu hải kinh lại không nhúc nhích, chỉ tò mò nhìn chúng nó.

Thấy tiểu hải kinh không muốn trở về, bọn hải kinh nóng nảy, phát ra rống lên một tiếng, toàn bộ nhìn về hai nhân loại bên cạnh nó, nhưng trong đó một nhân loại làm cho tâm chúng nó sinh run sợ, sợ hãi không thôi, cho nên chúng nó mới không xông lên tiến đến.

“Ta, chúng ta đi thôi.” Từ Tô có chút sợ hãi, nhìn đám hải kinh thật lớn, nàng chỉ cảm thấy cả người vô lực, vừa rồi chúng nó hé miệng ra, thân thể của nàng liền nhin không được bị hút vào, cũng may tiểu hải kinh che ở bên cạnh thân thể của nàng, Long Duệ vẫn đang ôm lấy nàng, bằng không nàng dĩ nhiên đã nằm trong bụng cá.

Long Duệ gật gật đầu, thân bí cười cười, đối phương đang như hồ rình mồi, đột nhiên lôi kéo nàng, nhanh chóng phóng về phía trước đi, mà Từ Tô cũng là trở tay không kịp, trở mắt nhìn hải kinh thật lớn càng ngày càng gần.

“A.....” Từ Tô trong lòng run sợ nhin không được phát ra tiếng thét chói tai khủng bố, nếu không phải Long Duệ luôn luôn đang ôm chặt lấy nàng xông t về phía trước, chỉ sợ nàng đã ngã quỵ rồi.

Lúc này, tiểu hải kinh nhìn thấy bọn họ chạy, không chút nghĩ ngợi, liền vội vàng đuổi theo, gắt gao theo sau bọn họ, cười tùm tùm bơi tới, một chút cũng không để ý tới các trưởng bối hải kinh đang vì mình mà tức sùi bọt mép.

Trải qua mạo hiểm vạn phần từ trong miệng bọn hải kinh, sau đó cực kỳ nguy hiểm xẹt qua thân thể thật lớn của chúng nó, vẫn hướng về phía Nam Hải Long Cung bơi đi.

Phía sau tiểu hải kinh gắt gao đi theo, mới sinh ra không lâu nó tò mò nhìn cảnh vật mới lại xung quanh, thiếu chút nữa bị tụt về phía sau, nó lập tức liền đuổi kịp ở ngay phía sau bọn họ.

Mà khi bọn họ thoát khỏi hiểm nghèo từ miệng bọn hải kinh, rốt cuộc đã chọc bọn hải kinh phẫn nộ rồi, không nghĩ tới cháu chắt của bọn họ lại có thể chạy theo hai nhân loại, vì thế lúc Long Duệ cùng Từ Tô từ trên thân thể của chúng nó chạy thoát thân, bọn chúng liền xoay thân thể khổng lồ cùng hung cực ác hướng tới Long Duệ Từ Tô đuổi theo.

“Oa, a.....” Từ Tô vốn nghĩ đến chính mình chết chắc rồi, không nghĩ tới thế nhưng mạo hiểm vạn phần thoát hiểm được từ miệng bọn hải kinh, làm cho nàng không khỏi nghĩ mà sợ vạn phần, kích thích không thôi.

Long Duệ nhìn thấy bộ dáng của nàng, nhin không được cười ha ha, ôm lấy nàng lại cực nhanh hướng về phía trước, cảm giác tốc độ cực kì nhanh kia làm cho nàng thét chói tai liên tục.

Cảm giác kích thích, dần dần hiện lên lan tỏa khắp người nàng, làm cho nàng bắt đầu cảm thấy hứng thú hẳn lên, hơn nữa có một chút tinh thần, nhưng sau khi nàng quay về phía sau nhìn lại, tiếng thét chói tai lại vang lên.

Rất kích thích, rất kích thích. Phía sau bọn họ, ngoài cái đuôi đáng yêu nho nhỏ hải kinh, còn có rất nhiều, nhiều vô số hải kinh cực kì to lớn đuổi theo bắt lại tên nhóc nghịch ngợm không biết sống chết kia, chúng nó theo đuổi không bỏ, không đem tiểu hải kinh bắt trở về là không thể.

Tiểu hải kinh sau khi nhìn thấy bóng dáng Từ Tô, trong lòng càng cảm thấy chơi thật vui, nhẹ quấy cái đuôi, hưng phấn nhắm mắt theo đuôi đi theo, làm sao nghĩ đến bởi vì tính nghịch ngợm của nó đã châm ngòi cho một trận đại chiến.

Từ Tô cảm thấy trái tim mình đang đập dồn dập trong lồng ngực, trong tốc độ lướt như tia chớp như thế này, nếu không có Long Duệ bên cạnh nàng, nàng chỉ sợ đã bị dọa chết.

Long Duệ nhìn bộ dáng nàng đã bị kích thích, không khỏi cười ha ha, sau đó vòng tay ôm thân thể của nàng càng chặt hơn, ôm nàng hướng Long Cung bơi đi.

Phía sau, đám hải kinh khổng lồ theo đuổi không buông, não động toàn bộ khu vực đáy biển gà bay chó sủa, vô luận là loại cá hay sò biển hoặc là bất cứ sinh vật nào gặp tình huống này, không khỏi tránh né không kịp, sợ hãi trở thành vật trong miệng chúng nó. Mà bọn hải kinh cũng không ngốc, cũng không đem chúng nó làm vật thể thân, mà chúng trương cái mồm to tướng của bọn chúng hướng phía trước mặt hai người ra sức hút thật mạnh. Đáng tiếc, bởi vì có Long Duệ ở đây, làm sao có thể để bọn chúng thành công như ý nguyện được, nhưng thật ra có vô số các con cá lớn bé bị bọn chúng hút vào.

Phía sau hấp lực, Từ Tô cảm giác được, thân thể của nàng ở trong lòng Long Duệ phiêu phiêu muốn bay, cảm giác càng khủng bố càng mạo hiểm càng kích thích, cũng may có Long Vương Long Duệ này ở đây, nàng không lo lắng.

Chỉ chốc lát sau, Long Cung đã nhìn thấy từ phía xa xa, lúc bọn chúng nhìn thấy Long Cung, bọn hải kinh thân thể khổng lồ phía sau bắt chợt hơi chững lại một chút, sợ hãi không dám tiến tới gần, lảng lảng nhìn bọn họ đang bơi về phía Long Cung.

Nhìn thấy Long Cung, Từ Tô thế này mới thở ra một hơi thật dài, nhất thời áp lực buông lỏng, thân mình liền mềm nhũn ở trong lòng hắn, theo sau một cái đầu nho nhỏ để ở trên lưng của nàng. Nàng kinh ngạc nhìn lại, nửa mừng nửa lo phát hiện đầu kia dĩ nhiên là tiểu hải kinh, tiểu tử này thế nhưng cũng theo tới.

Bọn họ lập tức liền vọt vào bên trong vòng kết giới của Long Cung, Long Duệ cũng không thèm nhìn tới, vươn tay ra phía sau nắm lấy, đem tiểu hải kinh vẫn theo sát sau chộp vào cánh tay không ôm Từ Tô, mang vào trong phạm vi Long Cung. Bọn họ nhảy mất rơi xuống trước cửa Long Cung, chân Từ Tô vừa rơi xuống đất, liền buông mình mềm nhũn trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở phì phò, cảm giác sống sót sau tai nạn, thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 151: Âm Mưu Của Hồng Tuyền

Đám hải kinh này không dám tới gần Long Cung, chỉ có thể đứng xa xa nhìn, bắt đắc dĩ trừng mắt nhìn tiểu hải kinh đã muốn cùng Long Duệ, Từ Tô đi vào Long Cung, cuối cùng bởi hồi một lúc lâu sau, tất cả mới bắt đắc dĩ rời đi.

Chúng nó vừa đi, Từ Tô thở một hơi nhẹ nhõm, ôm tiểu hải kinh, hưng phấn không thôi, không nghĩ tới nó lại theo kịp. Vừa trải qua một trận chiến mạo hiểm đầy kích thích như thế, nàng còn vẫn thực phần khởi.

Long Duệ thấy nàng cũng không có trách cứ mình, buông xuống sự lo lắng, biết nàng chắc chắn sẽ thích.

“Mẫu hậu, các người đã trở lại?” Lúc này, Tiểu Long chạy vội ra một cái bóng dáng nho nhỏ, nhắm về phía Từ Tô còn ôm tiểu hải kinh, vui mừng ồn ào.

Từ Tô vừa nghe đến thanh âm của bé, liền vội vàng buông tiểu hải kinh ra, tiếp được Tiểu Long Nhi đang chạy vội mà đến, ôm thân thể nhỏ bé thơm ngát của bé vào lòng.

“Bảo Bối, mẫu hậu mang đến cho con một người bạn mới đây.” Từ Tô ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn của bé hôn một cái, lập tức đem tiểu hải kinh bên người giới thiệu cho bé, đột nhiên nghĩ đến chúng nó có thể trở thành bạn bè tốt, có thể sống cùng nhau.

Quả nhiên, Tiểu Long Nhi vừa nghe, lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, chuyên chú nhìn tiểu hải kinh cũng đang nhìn chính mình, sau đó hưng phấn tiến lên ôm tiểu hải kinh.

Tiểu hải kinh không biết sao, sau khi Tiểu Long Nhi ôm lấy nó, nó liền hưng phấn ở trong lòng Tiểu Long Nhi tán loạn, hiển nhiên cũng là thực thích Tiểu Long Nhi.

“Chúng ta vào đi thôi.” Lúc này, Long Duệ đứng lên, nhìn nàng vươn tay đến, mỉm cười nói.

Từ Tô không chút do dự đưa tay giao cho hắn, sau đó dễ dàng nương theo đứng lên, nhìn thoáng qua cùng tiểu hải kinh ngoạn bắt diệc nhạc hồ với Tiểu Long Nhi, đi theo hắn đi vào.

Chính là, vừa một bước vào Long Cung, nghênh diện liền đi đến vài vị nữ tử, ở giữa nghiêm nhiên đó là Hồng Tuyền, nàng đang nhìn thấy hai người tay trong tay vui vẻ cười nói bước vào, sắc mặt đột nhiên biến đổi, nhưng lập tức dường như không có việc gì.

“Thiếp thân thỉnh an Long Vương, Long Hậu.” Rõ ràng biết bọn họ đi ra ngoài chơi, trong lòng hận vô cùng, nhưng mà chỉ có thể miễn cưỡng cười vui, hào phóng nói.

Long Duệ khi nhìn thấy ả ta, sắc mặt trầm xuống, tâm tình đang tốt đẹp lập tức liền chạy hết, hơn nữa hắn đặc biệt lo lắng Từ Tô sẽ mất hứng, cho nên thấp phàn tức giận.

“Xin chào, Hồng Tuyền.” Từ Tô không tức giận, tâm tình của nàng đang vô cùng hưng phấn, tươi cười rạng rỡ nói.

Hồng Tuyền lộ ra lấy lòng tươi cười, tất cung tất kính nói: “Nghe nói Long Vương, Long Hậu đi ra ngoài chơi, xem ra lần này thu hoạch không nhỏ, chúc mừng Long Vương, Long Hậu.”

Nhớ tới trải qua nguy hiểm lần này, Từ Tô tươi cười lớn hơn nữa, nhìn thoáng qua bên người Long Duệ, gật gật đầu, không nói lời nào.

“Tô nhi, em mệt rồi, chúng ta nhanh chóng trở về nghỉ ngơi và ăn một chút gì đi.” Long Duệ có chút không kiên nhẫn, tuy rằng Từ Tô không hề quan tâm, nhưng hắn cũng không muốn phát sinh cái gì ngoài ý muốn, quan hệ âm áp như thế này thật vất vả mới tạo thành được.

Từ Tô vừa nghe hắn nói như vậy, nhất thời cảm giác được bụng quả thật rỗng tuếch, hơn nữa cũng vô cùng mệt mỏi, vội vàng gật gật đầu, sau đó nhìn Hồng Tuyền cười nói: “Tôi mệt mỏi, đi vào trước.”

Lời của nàng vừa nói xong, Long Duệ liền nắm tay nàng nhanh rời khỏi, lúc gần đi còn hung hăng cảnh cáo liếc mắt Hồng Tuyền một cái.

Hồng Tuyền cùng vài cái cung nữ thối lui đến một bên, nhường đường, mãi đến khi bọn họ đi rồi, tươi cười của ả mới thu lại, oán hận nhìn theo bóng dáng Từ Tô, trong ánh mắt hiện lên một đạo âm hiểm.

Từ Tô, chờ xem! Đừng cho là ta sẽ cảm kích ngươi, nếu không phải tại ngươi, ta cũng sẽ không rơi xuống kết cục như thế, vốn cho dù ta không phải là Long Hậu, ít nhất cũng là một Long Phi, nhưng bởi vì ngươi tồn tại, chỉ sợ Long Cung này cũng không có chỗ cho ta ở, một khi đã như vậy, còn không bằng ta trực tiếp chấm dứt ngươi. Hồng Tuyền ở trong lòng giọng cảm hận nói.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 152: Hỏa Hoa

lưu luyến không rời nắm chặt lấy tay của Từ Tô, không muốn buông ra, từ bên ngoài vẫn nắm chặt đến nội cung, mới không thể không buông ra tay nàng, cùng nhau ngồi xuống bàn.

Từ Tô mệt mỏi ngồi xuống, nhìn trông mong chờ thức ăn, sau một chút kinh hách nàng cảm thấy vừa đói vừa mệt.

Chỉ chốc lát sau, các cung nữ đem đồ ăn, điểm tâm, nước trà hoa quả nhất nhất đưa lên, còn chưa kịp lui xuống, Từ Tô liền nhịn không được, nắm lên chiếc đũa không để ý mọi việc đã khởi động tay.

Long Duệ ôn nhu nhìn nàng, khóe miệng hàm chứa nụ cười, đối với hành vi thô lỗ của nàng một chút cũng không có phản cảm, ngược lại cảm thấy nàng vô cùng đáng yêu.

“Chậm một chút, chậm một chút, không có người tranh với em đâu.” Hắn nhìn bộ dáng nàng lang thôn hổ yết, sợ nàng sẽ sặc, vội vàng dặn dò nói. Chính mình một bên còn không yên tâm mang trà mức canh, đem thêm thức ăn đến cho nàng.

Từ Tô làm sao có rảnh để ý tới hắn? Nàng lúc này đã bị thức ăn đầy trên bàn hấp dẫn, trong mắt trong lòng chỉ có mấy thứ này, ăn bắt diệc nhạc hồ.

“Ăn ngon, ăn ngon.” Nàng miệng đầy thức ăn, giọng nói không rõ, lại là một trận càn quét.

Long Duệ mặt mày hớn hở, yêu thương không thôi. Đột nhiên phát giác, hắn thích cuộc sống như vậy, hắn cảm thấy thực hạnh phúc, tốt lắm. Nếu có thể

vĩnh viễn như vậy, thì thật tốt a.

“Ăn ngon thì ăn nhiều một chút.” Hấn cẩn thận giúp nàng lau đi hạt com nơi khóe miệng, cứ như vậy nhìn nàng.

Ăn một hồi lâu sau, dần dần bụng của nàng gần như đã được lấp đầy, nàng thể này mới có khí lực cũng tâm tư chú ý mọi chuyện.

“Di, anh tại sao lại không ăn a? Không đói bụng sao?” Nàng kỳ quái phát hiện hấn đang nhìn chính mình nhìn không chuyển mắt, ngượng ngùng, nàng che dấu hỏi.

Long Duệ mỉm cười nhìn nàng, lắc đầu, nhìn nàng đã thỏa mãn, hoàn toàn là không cần ăn.

Nhìn bộ dáng hấn, lại làm cho nàng đỏ bừng mặt, thấy hấn cứ chăm chú nhìn mình, nàng đành phải cầm đĩa lên tiếp cố gắng chú ý đến thức ăn trước mắt, không hiểu tại sao mình lại bối rối như thế. Và tại sao tim của mình lại đập nhanh đến như vậy? Dồn dập như muốn nhảy thoát ra, ngay cả chính nàng cũng không biết là làm sao vậy.

Đang lúc không khí giữa hai người ái muội vạn phần, Tiểu Long Nhi cùng tiểu hải kinh bước vào, hai tiểu tử kia dao động xông tới, vọt tới trước mặt bọn họ.

“Mẫu hậu, Long thúc thúc.” Tiểu Long Nhi nhìn về phía hai người bọn họ nũng nịu kêu to, sau đó bắt lấy những hoa quả trên bàn bỏ vào trong miệng tiểu hải kinh bên cạnh.

Tiểu hải kinh khoái hoạt phe phẩy cái đuôi, thỏa mãn ăn hoa quả Tiểu Long Nhi đút cho mình, bộ dáng hưởng thụ vô cùng, tựa hồ vô cùng thích.

Từ Tô nhìn bộ dáng hai bọn họ, dờ khóc dờ cười, xem ra nàng thật đúng là giúp Tiểu Long Nhi tìm được bạn để chơi cùng rồi, tiểu tử này sẽ không đeo sát theo nàng nữa.

“Đói bụng chưa, không đủ ăn ta sẽ bảo cung nữ mang lên thêm.” Nàng cười tủm tủm nhìn tiểu hải kinh nói.

Tiểu hải kinh dường như là nghe hiểu lời của nàng, lúc lắc cái đầu cồng kềnh, ăn bất diệc nhạc hồ, hơn nữa có Tiểu Long Nhi ở bên, nó hoàn toàn không có cảm giác xa lạ.

Nhìn hai cái tiểu tử kia bộ dáng vui vẻ, bất giác tâm tình nàng thật tốt, thích cảm giác như vậy, thích mọi người như vậy, thậm chí ngay cả đối với Long Duệ bên cạnh, nàng cũng có cảm giác khác thường. Cho nên, nàng vụng trộm nhìn hấn liếc mắt một cái. Nhưng mà, nàng vừa liếc mắt nhìn hấn liền bị hấn phát giác, cũng thâm tình chân thành nhìn nàng.

Long Duệ rất vui vẻ và hạnh phúc, hiện tại cảm giác giống như người một nhà, con là của hấn, mẹ của đứa bé cũng là của hấn, đây là cảm giác một gia đình, Thì ra loại cảm giác này lại tốt đẹp như thế, làm cho người ta vui mừng như thế.

Nàng, nhất định là của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 153: Thừa Nhận (1)

Ăn uống no đủ nàng ngồi phịch ở trên ghế, mỉm cười nhìn hai tiểu tử kia, đột nhiên một đôi bàn tay to đặt trên hai vai của nàng phía trên nhẹ nhàng xoa xoa, nhất thời cảm giác thả lỏng cùng thoải mái liền truyền đến.

Quay đầu hướng lên trên vừa thấy, chủ nhân hai tay này dĩ nhiên là Long Duệ, không khỏi có chút ngạc nhiên, không nghĩ tới hấn thể nhưng lại tự động giúp chính mình mát xa.

Các cung nữ cũng thực ngạc nhiên, lần đầu nhìn thấy Long Vương tự mình vì nữ nhân phục vụ, không khỏi lộ ra biểu tình kinh ngạc, nhưng theo sau liền hâm mộ nhìn về mặt hưởng thụ Từ Tô.

Tiểu Long Nhi cùng tiểu hải kinh đối với hành động của bọn họ làm như không thấy, đang vừa ăn vừa đùa, hoàn toàn là không quấy rầy bọn họ.

Chỉ chốc lát sau, Từ Tô liền thoải mái buồn ngủ, lại một lát sau, trong mơ màng nàng có cảm giác được ai đó ôm vào lòng, bế lên, thẳng đường đi tới, nàng miễn cưỡng mở to mắt nhìn thoáng qua, phát hiện Long Duệ ôm mình, sau đó hướng tầm cung đi, nàng tựa hồ yên tâm, lại chìm sâu vào giấc ngủ.

Khi được đặt trên chiếc giường mềm mại thoải mái, nàng tựa như một con mèo nhỏ, tìm một vị trí thoải mái, thở dài một tiếng, thỏa mãn lại đi vào giấc ngủ, lần này thật ngon giấc a.

Nàng vừa nằm xuống, Long Duệ đứng bên giường do dự mãi không thôi, hần nhìn Từ Tô đang ngủ giống như một mỹ nhân đang say giấc chờ đợi người đến cứu, trong lòng rục rịch, xúc động muốn ôm lấy nàng vào lòng, muốn cùng nàng hòa tan vào nhau, chìm sâu trong đam mê.

Không biết đứng ở bên giường bao lâu, cuối cùng hần vẫn là không làm như vậy, bắt tắc dĩ thờ dài một tiếng, hần chậm rãi rời khỏi, hần cũng không muốn làm ra hành động gì làm nàng sợ.

Lúc Từ Tô tỉnh lại, ngoài một cung nữ im lặng đứng cách đó không xa, đã không thấy bóng dáng của hần. Thờ phào nhẹ nhõm một hơi, nàng ngồi dậy, lập tức có cung nữ tiến lên phục vụ nàng.

Khi nàng đang ngồi trên ghế cảm thấy thật nhàm chán, nhớ đến Long Duệ cùng Tiểu Long Nhi. “Long Vương cùng Tiểu Điện Hạ đâu?” Nàng ngoài hai người kia, thực sự không có một thân nhân nào khác.

“Tiểu Điện Hạ cùng tiểu hải kinh đi chơi, Long Vương đang ở xử lý sự vụ, Long Hậu cần nô tỳ mời Long Vương đến đây không?” Cung nữ tất cung tất kính nói.

Từ Tô nghĩ nghĩ, vô lực khoát tay, hữu khí vô lực nói: “Không cần.” Nàng thật sự nhàm chán, và

Chỉ là, trong chốc lát sau, Long Duệ thế nhưng xuất hiện ở tại tẩm cung, làm cho nàng không khi sùng sốt, ngạc nhiên nhìn hần đang chậm rãi đi về phía nàng.

“Anh, anh làm xong việc rồi ư?” Nàng kỳ quái nói.

Long Duệ gật gật đầu, nhìn nàng mỉm cười, kỳ thật là sau khi hần nghe được tin tức nàng tỉnh lại, liền buông xuống tất cả mọi công việc trong tay, chạy tới bồi nàng.

Kỳ thật, hần không nói, nàng cũng hiểu được, trong lòng âm thầm vui sướng, không biết vì cái gì, nàng cùng hần chung một chỗ, luôn so với khi ở cùng Long Triệt vui vẻ và thoải mái hơn rất nhiều. Lúc trước hần từng chọc cho nàng giận dữ, nhất là nàng không thích nam nhân lại hoa tâm có nhiều nữ nhân đến như vậy, nhưng hiện tại nam nhân này đang ở bên cạnh mình lại toàn tâm toàn ý yêu mình, nàng nhận hay là không tiếp nhận? Nàng có chút chần chờ.

“Đi thôi, ta cùng em đi xem Tiểu Long Nhi cùng tiểu hải kinh.” Hần chủ động nắm tay nàng, hướng ra phía ngoài đi đến. Tất cả đều là tự nhiên như vậy, mà nàng cũng không có một chút kháng cự.

Chỉ chốc lát sau, hai người liền đi tới sau hoa viên, thấy hai tiểu tử kia đang ở trên không hoa viên chơi đùa. Tiểu Long Nhi vừa thấy bọn họ đến, liền hưng phấn phát tay, hét lên: “Phụ vương, mẫu hậu.” Tiểu tử kia nhanh mắt đã phát hiện ra sự biến hóa kì lạ quan hệ giữa hai người bọn họ, cư nhiên ở trước mặt của nàng sửa lại xưng hô.

Từ Tô đương nhiên cũng nghe thấy, nhưng nàng chỉ mỉm cười, không phản bác.

Thấy nàng không phản bác, Long Duệ mừng rỡ như điên, điều này cho thấy nàng thật sự bắt đầu tiếp nhận chính mình, có lẽ sau đó không lâu, nàng sẽ trở thành tân nương của hần, Long Hậu Nam Hải.

Quan hệ đột nhiên tăng mạnh.

Tiểu Long Nhi cùng tiểu hải kinh cùng bọn họ chơi một chút, lại hi hi ha ha rồi khỏi, cuối cùng còn lại hai người bọn họ.

Đối với sự chuyển biến của Từ Tô, cao hứng nhất là Long Duệ, hần khẩn cấp muốn tiến hành quan hệ từng bước càng gần, hiện tại, Tiểu Long Nhi đối hần chẳng phải là quan trọng như lúc trước, Tiểu Long với hần giờ đây là một đứa bé tính nghịch con của hần, nay chỉ còn lại chính là muốn Từ Tô, muốn một gia đình đầy đủ ấm áp

Hai tiểu tử kia đi rồi, Long Duệ nắm tay nàng đi dạo, mãi cho đến chạng vạng, lại ăn cơm, một bước cũng không rời nàng. Hai tiểu tử kia đã về, chơi vui quá đang nằm cùng một chỗ ngủ, hoàn toàn là không để ý tới hai người lớn.

Từ Tô thấy sắc trời đã tối, chính mình cũng rất muốn nghỉ ngơi, nhưng vẫn thấy hần không có ý định muốn rời khỏi, đành phải vẫn ngồi cùng hần. (Hê hê, sắp có cơm mầm...)

Long Duệ làm sao lại không biết lòng của nàng đang nghĩ gì, nhưng hần hiện tại tuyệt không muốn rời đi, hần thích cảm giác cùng nàng cùng một chỗ, chỉ cần có thể nhìn nàng, nắm lấy tay nàng, hần liền cảm thấy mỹ mãn.

Hai người cứ như vậy một lúc lâu, thẳng đến nàng rốt cuộc chịu không được, mới mở to ánh mắt tràn ngập mối hận nói: “Ta muốn ngủ.” Nàng dùng giọng điệu có chút làm nũng, vờn nhẹ thân hình mềm mại một chút.

“Ta, ta muốn ở cùng em.” Long Duệ thấy nàng nói như vậy, trong giọng nói cũng không có ý định hạ lệnh trục khách, càng không cưỡng chế quát mắng bảo hần rời đi, trong lòng có chút vui sướng, không khỏi dầy da mặt nói. (??? Đúng là... đợi đuôi mới đi, hok đuôi hok đi.)

Từ Tô trong lúc nhất thời liền hết chỗ nói rồi, cũng biết rõ đương nhiên cũng sẽ tiến tới bước này, nhưng mà nàng cũng không muốn lại quá nhanh như vậy, nhưng vẫn phải vượt qua, nội tâm nàng rõ ràng, Tiểu Long Nhi hoàn toàn là không bài xích phụ vương thân sinh của nó, sở dĩ vẫn không nhận thức hần, bất quá là do nàng còn đang do dự. Quan hệ huyết thống như thế này, làm sao có thể chia cắt bọn họ?

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 154: Thừa Nhận (2)

“Tùy anh.” Nàng nửa ngày, mới phun ra một câu bất đắc dĩ như vậy, sau đó ở các cung nữ hầu hạ, nàng tắm rửa, sau đó khoác lên người một bộ áo ngủ bằng tơ lụa, dưới ánh nhìn nóng bỏng chăm chú của hắn, nàng leo lên cái giường rộng vô cùng.

Các cung nữ thấy Long Vương cũng ở lại tắm cung, vô cùng, hầu hạ Long Hậu xong rồi, liền lập tức im ắng lui đi ra ngoài, trong nhất thời phòng to như vậy liền chỉ có hai người bọn họ, cùng hai vật nhỏ đang ngủ loạn thất bát tao.

Từ Tô nằm ở trên giường, Long Duệ đang ngồi ở cách đó không xa, lúc này, bởi vì hắn tồn tại, nàng đột nhiên ngủ không được, nhắm mắt lại, đầu thanh tỉnh, điều này làm cho nàng khó chịu.

Chỉ chốc lát sau, Long Duệ ngồi cũng không yên, hắn biết nàng không có ngủ, liền lén lút đi tới, ở bên giường nhìn chăm chú vào thân thể của nàng, cuối cùng do dự một chút, lớn mật ngồi xuống.

Biết rõ hắn ngay tại bên cạnh, biết rõ hắn đang nhìn chính mình, giác quan thứ sáu thấy còn nói cho nàng, khả năng sẽ phát sinh chuyện gì, nhưng nàng chính là không thể ngăn cản, nàng chính là không có cách nào phát ra âm thanh để ngăn cản.

Long Duệ thấy nàng không có tỏ vẻ gì, đương nhiên là gan lớn hơn nữa, sau khi ngồi xuống, nhìn nàng một hồi lâu, cuối cùng mới chần chờ vươn tay đến.

Lúc Long Duệ chạm vào nàng, tim Từ Tô đột nhiên nhện không được đập dồn dập, cho tới bây giờ vẫn rất lạnh tĩnh tâm, thế nhưng bởi vì hắn mà đại loạn, nàng rốt cuộc không thể bình tĩnh.

Lúc này, cũng kích động giống như nàng, không chỉ là Từ Tô, còn có Long Duệ, hắn rốt cuộc run run đưa tay đặt trên cánh tay của nàng, vô cùng không yên bất an, mãi đến khi nàng không có phản kháng càng không hất tay của mình ra, tâm hắn mới dần dần yên ổn xuống dưới.

“Tô nhi, ta, ta muốn ngủ ở nơi này.” Hắn lấp bắp nói, trong lòng bất an vô cùng, nhìn chăm chăm bóng dáng của nàng, rất là sợ hãi.

Từ Tô đương nhiên nghe được, lòng của nàng rất lợi hại nhảy lên một chút, nếu nàng đáp ứng, như vậy liền thừa nhận quan hệ bọn họ, đương nhiên cũng là đáp ứng hắn. Nhưng, nàng lại không thể cự tuyệt, nàng buông tha cho Long Triệt, bởi vì Trần Châu, mà vốn nàng lại càng không nên ở chung với Long Duệ cùng một chỗ, bởi vì hắn từng cùng Vu Mẫn cùng một chỗ, chuyện này nàng không muốn, nhưng đã trải qua nhiều chuyện như vậy, thế nhưng nàng phát hiện nguyên tắc thay đổi, những chuyện trước kia bây giờ cảm thấy thật nhỏ bé như vậy.

Long Duệ thấy nàng không đáp ứng cũng không phản đối tình huống, chính là do dự một chút, sau đó liền khẩn cấp nằm lên giường, ở bên cạnh thân thể của nàng nằm xuống.

Một đêm không nói gì, đều giăng co ngủ, buổi sáng đứng lên, hai người sớm đã khôi phục như thường, hoàn toàn là không có bao nhiêu xấu hổ. Cũng may, có Tiểu Long Nhi cùng tiểu hải kinh ở đây, càng không không hề tự tại.

Long Duệ quý trọng từng phút từng giây của khoảng thời gian quý giá này, suốt ngày đeo dính bên cạnh nàng, thế nào cũng không đi, cùng nàng, xem nàng giống như một báu vật quý giá.

“Ngươi nói cái gì? Việc này là thật?” Hồng Tuyền sắc mặt đại biến, khiếp sợ lại phần nộ nhìn đến cung nữ hội báo, nhện không được tức giận nói.

Cung nữ kia sợ tới mức vội vàng cúi đầu, khúm núm vội vàng gật đầu nói: “Đúng vậy, Long Phi, Long Vương quả thật đang ở cùng với Long Hậu, hơn nữa Long Vương tối hôm qua còn ngủ ở tẩm cung của Long Hậu.” Tin tức này sáng sớm đã lan truyền khắp Long Cung, tất cả mọi người đem Từ Tô trở thành chủ tử.

Hồng Tuyền sắc mặt lần này thật sự rất khó nhìn, vạn vạn thật không ngờ quan hệ bọn họ vượt xa tưởng tượng của ả, vốn dĩ ả luôn cho rằng Từ Tô sẽ không đề ý tới Long Duệ, sẽ không cùng hắn cùng một chỗ, nhưng hiện tại tựa hồ không như trước.

“Tiện nhân.” ả ta nghiêng răng nghiêng lợi nói, khuôn mặt tinh xảo vặn vẹo, vô cùng dữ tợn, rất đáng sợ.

Các cung nữ vừa thấy đến bộ dáng này của ả, sợ tới mức cúi mặt rụt đầu không dám thở lớn, sợ sẽ làm chỗ trút tức giận của ả.

Qua một hồi lâu sau, Hồng Tuyền rốt cuộc ngừng phần nộ của mình, thế này mới bắt đầu chuyển động bộ óc giảo quyệt của ả, sau đó im lặng ngồi ở ghế trên, vắt hết óc nghĩ biện pháp đối phó Từ Tô.

Dù sao nếu không giải quyết một lần cho dứt khoát, thì sẽ cứ mãi dây dưa không ngót, Từ Tô nếu thực sự thành Long Hậu nơi này, ả cũng sẽ không có kết cục tốt, Từ Tô nhất định sẽ đuổi ả đi, nếu như vậy không bằng chính mình tiền hạ thủ vì cường, dù sao chỉ cần thần không biết quỷ không hay, ai biết là ả làm. (Tiền hạ thủ vì cường: Ý nói xuống tay trước là hay hơn.)

Không biết ả suy nghĩ bao lâu, cuối cùng mới một lần nữa trên gương mặt lại làm như không có việc gì bộ, trấn định tự nhiên ăn cơm, ngủ, tản bộ, lặp lại giống như ngày thường.

Từ Tô, người chờ xem, ta nhất định sẽ làm người vô cùng khổ sở. Hồng Tuyền lạnh lùng thầm nghĩ, từ hôm đó trở về sau, ả luôn nhận được vô số tin tức của Từ Tô và Long Duệ, bọn họ thế mà đã ngủ cùng nhau. Điều này làm cho ả phần nộ, đồ kị, hận, ả trăm phương nghìn kế muốn được như thế, lại vĩnh viễn cũng không được. Mà nữ nhân Từ Tô kia, làm ra vẻ cao thượng, cứ làm ra vẻ không muốn, lại cố tình chiếm được, này rất không công bình, ả đã trả giá bao nhiêu? Còn nàng đã làm những gì?

Từ Tô nhìn Long Duệ đang mang gì đó từ bên ngoài tiến vào, nhất thời cảm thấy không nói gì, hơn nữa quan hệ bọn họ càng ngày càng thân mật hơn, hơn nữa mọi người đều biết, nói không chừng sẽ không bao lâu, khẳng định ngay cả Long Triệt cũng biết. Nàng đột nhiên không biết như thế nào đối mặt, đột nhiên cảm thấy mình dường như bị đuổi lý.

Long Duệ đặc ý dào dạt, lúc này hắn vô cùng hưng phấn, vui vẻ, chiếm được Từ Tô ngầm đồng ý, Tiểu Long Nhi cũng nhận thức hắn là phụ vương, trong lòng hắn thỏa mãn vô cùng, chưa từng có cảm giác hạnh phúc đến như thế.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 155: Rời Đi

“Bảo Bối, con nói con cùng với tiểu hải kinh trở về Kim Long Cung điện?” Long Duệ sáng sớm đi làm công sự, hắn mới vừa đi không bao lâu, Tiểu Long Nhi liền cùng tiểu hải kinh hi hi ha ha vào đến, sau đó thế nhưng cùng nàng nói đến chuyện này, làm nàng không biết làm sao, kinh ngạc vạn phần.

Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm gật gật đầu, tiểu hải kinh ở bên người bé bơi qua bơi lại, thường thường còn chạy đến bên người Từ Tô cọ cọ nàng.

Từ Tô trầm ngâm một chút, nghĩ nghĩ nhân tiện nói: “Vậy mẫu hậu cùng các con cùng nhau trở về, hôm nay sẽ cùng phụ vương con nói một tiếng.” Nàng cảm thấy Tiểu Long Nhi trở về chính mình cũng phải trở về.

Ai ngờ, Tiểu Long Nhi mỉm cười lắc đầu, bỏ nhào vào trong lòng của nàng, nếu để cho mẫu hậu trở về với bé, vậy chuyện của mẫu hậu cùng phụ vương không phải thất bại sao? Bé mới không cần đâu, bé muốn mẫu hậu ở tại chỗ này, vĩnh viễn ở cùng một chỗ với phụ vương.

“Mẫu hậu, con mang tiểu hải kinh trở về đó để chơi, qua vài ngày sẽ trở lại, mẫu hậu tại chỗ này bồi phụ vương.” Tiểu Long Nhi nháy nháy ánh mắt, nói dối.

Từ Tô cũng không biết thằng bé đang lừa mình, nghĩ nghĩ, gật gật đầu, đáp ứng. “Được rồi, các con đi đường phải cẩn thận, nếu không hay là để phụ vương đưa các con trở về.”

“Không cần, không cần, Bảo Bối rất lợi hại, không có việc gì.” Tiểu Long Nhi vội vàng khoát tay, cự tuyệt hảo ý của nàng, nếu để cho Long Duệ đưa bé trở về, còn mẫu hậu ai bảo hộ, bé mới không cần đâu.

“Được rồi, các con cẩn thận một chút.” Cuối cùng, Từ Tô thỏa hiệp, đành phải đồng ý.

Lúc này, trong lúc bọn họ vừa bàn tính xong xuôi, Tiểu Long Nhi còn chưa kịp hoan hô, một vị khách không mời mà đến liền xuất hiện.

“Hồng Tuyền thỉnh an tỷ tỷ, Tiểu Điện Hạ.” Từ Tô đang cùng Tiểu Long Nhi trò chuyện, đột nhiên nghe được thanh âm tất cung tất kính của Hồng Tuyền, sau đó liền nhìn thấy nàng chân thành hướng chính mình đi tới.

Nàng ta tại sao lại đến đây? Từ Tô có chút buồn bực, mấy ngày không gặp, đột nhiên xuất hiện, còn tìm chính mình, không biết nàng ta lại có chuyện gì?

“Ách, Hồng Tuyền a, có việc sao?” Nàng sờ sờ đầu Tiểu Long Nhi, mỉm cười, sau đó kỳ quái hỏi, đối với nữ nhân này của Long Duệ, nàng ngược lại không có cảm giác giống như đối với Trần Châu áy náy cùng bất an, có thể là Hồng Tuyền so với Trần Châu có điểm gì đó mà nàng cảm thấy ả ta giả dối, thâm sâu khó lường, làm nàng không thể có hảo cảm.

Hồng Tuyền giả mù sa mưa mỉm cười, không ngồi xuống, vẫn như cũ đứng thẳng tắp, nghe được Từ Tô hỏi, ả hơi hơi hạ thấp người, nhẹ giọng nói: “Hồng Tuyền tiến đến vấn an tỷ tỷ, vài ngày không thấy, không biết tỷ tỷ ở Long Cung có vui vẻ không? Đã quen hay vẫn không quen?”

Lời nói nhìn như vô cùng thân mật, kì thực không biết nữ nhân này muốn làm cái gì, đương nhiên Từ Tô cũng sẽ không nghĩ đến nữ nhân này sẽ xuống

tay với nàng.

“Hoàn hảo, cảm ơn người.” Nàng khách khí nói, tin tức Tiểu Long Nhi phải đi, làm cho trong lòng nàng thực mất hứng, làm sao có tâm tình để ý tới nữ nhân này a.

Hồng Tuyền thấy vẻ mặt nàng dường như không được tốt lắm, trong lòng rất kỳ quái, lại chưa từ bỏ ý định truy vấn nói: “Tỷ tỷ, người làm sao vậy? Dường như thoải mái a.”

“Không có gì, Bảo Bối phải về bộ tộc Kim Long, ta có chút luyến tiếc thôi.” Nàng ăn ngay nói thật, ôm Tiểu Long Nhi vạn phần không muốn, tiểu hải kính cũng tựa vào trên người bọn họ.

Tiểu Long Nhi phải đi? Hồng Tuyền vừa được đến tin tức này, vô cùng cao hứng, thật sự là trời cũng giúp ta, nhưng mà a ta không dám vui mừng lộ rõ trên nét mặt, nếu không sẽ bị nhìn thấu.

“Tiểu Điện Hạ không thể không trở về sao? Tỷ tỷ nhất định sẽ khổ sở, tịch mịch, Tiểu Điện Hạ hay là không cần đi.” A ta ra dáng chân thành khuyên nhủ, trong lòng đang ước gì Tiểu Long Nhi đi đâu, như vậy a mới có cơ hội xuống tay.

Từ Tô nghe vậy, lắc đầu, nàng sẽ không để cho Tiểu Long Nhi lưu lại, con không phải người thường, nàng biết không thể cưỡng chế ép buộc bé phải ở cạnh mãi bên mình, nên để cho bé tự do tự tại, biết con không ai bằng mẹ.

Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm ôm nàng, lắng tai nghe toàn bộ cuộc đối thoại của hai người, thằng bé đối với nữ nhân ngồi trước mặt hoàn toàn chán ghét, đồng thời cũng cảm giác được nữ nhân này không có hảo ý, bé đi rồi chỉ sợ a ta sẽ mang điều phiền phức đến cho mẫu hậu, cho nên ngửa bệnh vẫn tốt hơn, bé nhất định phải tìm cách giải quyết a ta.

Hồng Tuyền vốn chính là đến tìm hiểu tin tức, vừa được biết Tiểu Long Nhi phải đi, nàng biết cách ngày xuống tay đã không xa, sau khi khuyên bảo vài câu, a liền rời khỏi.

A vừa đi, Tiểu Long Nhi cũng từ Từ Tô trong lòng nhảy xuống, cùng tiểu hải kính đứng song song ở trước mặt của nàng, nũng nịu nói: “Mẫu hậu, chúng con chuẩn bị phải đi.”

Hiện tại muốn đi? Từ Tô sùng sốt, thập phần không đành lòng, nàng nghĩ đến thằng bé sẽ qua vài ngày mới đi, không khỏi hốt hoảng nói: “Phụ vương con còn không biết a? Chúng ta đi trước nói cho phụ vương hay đi.”

Tiểu Long Nhi nghĩ nghĩ, gật gật đầu, đáng yêu cười nói: “Mẫu hậu đi tìm phụ vương nói đi, Bảo Bối ở chỗ này chờ người.” Bé muốn kiếm cớ cho nàng rời khỏi đây, sau đó lại đi tìm Hồng Tuyền, cảnh cáo a.

Từ Tô không nghĩ ngờ gì, lập tức gật đầu đồng ý, cũng không nghĩ đến nên phải cung nữ đi tìm Long Duệ, nóng vội tự mình chạy tới

Nàng vừa đi, Tiểu Long Nhi liền nhìn thoáng qua tiểu hải kính, sau đó chạm vào nó, hai tiểu tử kia liền biến mất ở tầm cung, lén lút đi tìm Hồng Tuyền.

Hồng Tuyền lúc này vừa mới trở lại tầm cung của mình, a vì vừa nghe được tin tức mà hưng phấn không thôi, chỉ cần Tiểu Long Nhi vừa đi, tương đương với bên cạnh Từ Tô không có người, đương nhiên càng dễ ra tay. Ngấm lại, từ lúc Long Duệ trở về từ nhân gian cho đến nay, chưa từng nhìn qua a liếc mắt một cái? Chưa từng tìm a một lần? Nếu không phải vì nữ nhân kia, a sẽ không phải chịu kết cục này.

Trong chốc lát a nghiêng răng nghiêng lợi hận thù chồng chất, trong chốc lát lại cao hứng vạn phần, Tiểu Long Nhi mang theo tiểu hải kính đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của a, hung hăng dọa a hoảng sợ nhảy dựng, sắc mặt trắng bệch.

“Tiểu, Tiểu Điện Hạ.” A khản trương vội vàng đứng lên, lắp bắp nói, ánh mắt lóe ra, không dám nhìn thẳng Tiểu Long Nhi, trong lòng tim đập không ngừng.

Tiểu Long Nhi trừng mắt nhìn a, thằng bé vô cùng không thích nữ nhân này, nếu không phải mẫu hậu bởi chuyện của Trần Châu áy náy không thôi, bé đã sớm đuổi nữ nhân này đi rồi.

“Bỏn vương đến, là muốn cảnh cáo người, thu hồi tất cả những tâm tư xấu xa của người nếu người dám đối với mẫu hậu ta bất lợi, hoặc là muốn làm bất cứ chuyện gì hại mẫu hậu ta, người suy nghĩ thử người sẽ chết như thế nào.” Tiểu Long Nhi trừng mắt nhìn, lạnh lùng nói.

Hồng Tuyền giật mình, mạnh mẽ đánh rùng mình một cái, ánh mắt Tiểu Long Nhi rất khủng bố, nhưng lại nói trúng tính toán trong lòng của a, làm cho ra hoảng hốt khi sự thật bị vạch trần.

“Không, Hồng Tuyền không dám, Tiểu Điện Hạ, Hồng Tuyền không có tâm tư như vậy, Long Hậu thân phận cao quý, Hồng Tuyền nào dám nghĩ như vậy, thỉnh Tiểu Điện Hạ minh xét.” Hồng Tuyền vội vàng kích động nói, còn không có làm đã bị người xử quyết, a liền oan uổng, sắc mặt đều thay đổi.

Tiểu Long Nhi vẫn nhìn a một cách lạnh lẽo, không nói lời nào, bé nhàn nhã ngồi xuống, tiểu hải kính gắt gao đi theo bé, hai tiểu tử kia cùng nhau nhìn Hồng Tuyền đang bối rối.

Hồng Tuyền thấy Tiểu Long Nhi không nói lời nào, lập tức hoang mang lo sợ, cuối cùng ngay cả nói cũng nói, đầu cũng không dám nâng, sợ sẽ mất mạng.

Q.3 - Chương 156: Lưu Luyện Không Rời

Tiểu Long Nhi thấy uy nghiêm của mình đã muốn hoàn toàn đem ả trấn áp, trong lòng thập phần vừa lòng, bé rút cuộc có thể yên tâm rời đi.

“Tiểu Điện Hạ.” Hồng Tuyền bị hơi thở cường đại ép tới thiếu chút nữa không có không khí, trong lòng run sợ, cuối cùng thì thảo nói, vẫn như cũ không dám ngẩng đầu lên.

“Hừ, chính ngươi tự biết chuyện chính mình, đừng tưởng rằng thần không biết quỷ không hay, không có cái kết cục gì tốt.” Tiểu Long Nhi hừ lạnh một tiếng, cảnh cáo ả ta xong, liền mang theo tiểu hải kinh biến mất ở tầm cung của ả.

Hồng Tuyền cũng không biết hấn đi rồi, vẫn như cũ cúi đầu, không ngừng đập đầu, vội vàng nói: “Dạ, dạ, Tiểu Điện Hạ, Hồng Tuyền không dám, không dám”

Trầm mặc, vẫn không có thanh âm truyền đến, ả cũng không dám ngẩng đầu, sợ sẽ đắc tội tiểu Long Vương này, qua một lúc lâu sau, ả thật sự nhận không được, thế này mới khiếp đảm thật cẩn thận ngẩng đầu lên, vừa nhìn vừa run rẩy, ả thể nhưng phát hiện trước mặt của ả không có một bóng người, ả tức giận đến sắc mặt đại biến.

“Hừ, chờ xem, kết cục của ta ra sao, Từ Tô cũng sẽ không tốt hơn ta đâu.” ả hung tợn nói, đương nhiên vừa nói xong hết nhìn đông tới nhìn tây một chút, sợ Tiểu Long Nhi không biết từ nơi nào đột nhiên xuất hiện ra.

Thẳng đến qua đã lâu, ả xác định Tiểu Long Nhi đã đi rồi, thế này mới toàn thân nhẹ nhõm dường như tê liệt ngã xuống ở trên ghế, dù ở trước mặt là một đứa bé nhưng uy nghiêm của nó thật đáng sợ a.

~*~

“Long Duệ, Bảo Bối phải về bộ tộc Kim Long.” Từ Tô thở hồng hộc, một đường chạy như điên vọt vào chính điện nơi hấn nghị sự, thấy hấn liền sốt ruột nói.

Lúc này đang chuyên tâm xử lý chuyện Nam Hải, đột nhiên bị cắt ngang, khi phát hiện người tới dĩ nhiên là nàng, chưa kịp mừng rỡ như điên, liền nghe được tin tức Tiểu Long Nhi sắp đi, không khỏi ngăn ngại.

“Em nói cái gì? Tiểu Long Nhi phải đi về?” Hấn lấy lại tinh thần, sốt ruột hỏi, nếu Tiểu Long Nhi trở về, như vậy nàng có phải cũng muốn cùng nhau đi hay không? Như vậy còn hấn? Hấn làm sao bây giờ?

Từ Tô rất là bất đắc dĩ, nàng đã đáp ứng Tiểu Long Nhi, đương nhiên sẽ không ngăn cản bé, hiện tại nàng đến, cũng chỉ là đến thông tri tìm hấn cùng thương lượng.

“Tôi đã đồng ý với nó, nó nói cùng với tiểu hải kinh cùng nhau trở về, qua mấy ngày nữa sẽ về đây.” Nàng đem ý của Tiểu Long Nhi nói một lần, sau đó chờ mong nhìn hấn, hy vọng hấn sẽ có chủ ý gì khác.

Nhưng mà khi Long Duệ vừa nghe Tiểu Long Nhi cùng tiểu hải kinh tự mình trở về, không phải nàng trở về, cao hứng vô cùng, nhất thời đem sốt ruột ném lên đến chín tầng mây, chỉ thấy hấn khó nén vẻ hưng phấn, đi tới trước mặt của nàng.

“Tiểu Long Nhi còn nhỏ, nếu cứ để nó chơi đùa mãi cũng không được. nói sau bé trở về cũng tốt, nơi đó có tộc trưởng và các vị lão nhân gia, nhất định có thể dạy bảo nó. Hiện tại em cũng đâu giúp gì được cho nó nữa.” Nên đương nhiên cứ ở lại chỗ này, những lời cuối cùng này hấn chỉ có thể đặt ở trong lòng, sợ làm nàng sợ, sau đó bỏ trốn mất dạng thì hỏng bét.

Từ Tô trầm mặc, nàng nghĩ nghĩ, quả thật cũng đúng, nàng đã muốn không thể cho Tiểu Long Nhi cái gì, con trai của nàng không phải người thường, không thể đối xử theo lẽ thường tình, nơi này đã không có chuyện của nàng, có lẽ tăng thêm tài năng làm cho Tiểu Long Nhi đạt được càng nhiều gì đó, chuyện này là nàng cho không được.

“Ta đã biết.” Tuy rằng âm thầm, nhưng nàng vẫn nghĩ cho con, lập tức liền ra quyết định, tuy rằng nặng nề, nhưng trong lòng nàng vẫn là biết quyết định như vậy tốt nhất.

Long Duệ nở nụ cười, vội vàng nắm tay nàng, cùng nhau đi ra ngoài, một bên ôn nhu nói: “Chúng ta đi gặp bọn nó, Bảo Bối có tộc trưởng chiếu cố, em cứ yên tâm. Về sau em cứ sống ở đây, để thuận tiện cho Bảo Bối trở về thăm em, ta sẽ chăm sóc cho em.” Hấn tự quyết định thay cho nàng.

Từ Tô không có ý kiến, nàng ở đâu cuộc sống đều giống nhau, thuận tụy là vì Tiểu Long Nhi, vì muốn Tiểu Long Nhi không lo lắng, nàng quyết định ở lại

Mà lúc này, Tiểu Long Nhi mang theo tiểu hải kính như tia chớp trở về tới tẩm cung của Từ Tô, hai tiểu tử kia vừa ngồi xuống không lâu, Từ Tô cùng Long Duệ liền xuất hiện ở trong tầm mắt của bọn họ.

“Phụ vương, mẫu hậu.” Tiểu Long Nhi nhu thuận kêu lên, bước tiến lên, gắt gao ôm Từ Tô.

Từ Tô cũng gắt gao ôm bé không buông tay, vô hạn lưu luyến, vô hạn không đành lòng, thân tình máu mủ tình thâm, một đứa bé yêu sắp rời khỏi vòng tay mẹ, làm cho nàng vừa khổ sở lại vui mừng, trong khoảng thời gian ngắn cảm xúc nào cũng có cả.

“Mẫu hậu, Bảo Bối về sau sẽ rất lợi hại, rất cường đại, và là một Long Vương vô cùng uy dũng a.” Trong lòng Tiểu Long Nhi biết tâm tình mẫu hậu, cố ý giả vờ hoa tay múa chân ra dáng lợi hại làm cho nàng vui vẻ.

“Mẫu hậu không ở cạnh con, con phải chăm sóc bản thân cho thật tốt, không được để bị đói, bị lạnh, nên học tập tự bảo vệ bản thân, biết không?” Nàng xem bé giống như một người bình thường tí mĩ dạn dò vẫn nhìn Tiểu Long Nhi.

Tiểu Long Nhi cùng Long Duệ liếc mắt nhìn nhau, trong mắt có chút bất đắc dĩ, thân là Long bộ tộc, bọn họ sống lâu là rất dài rất dài, hơn nữa bọn họ rất cường đại, không ăn không uống, không sợ lạnh không sợ đói, mà Từ Tô lại đưa bọn họ trở thành một phạm nhân, điều này làm cho bọn họ dở khóc dở cười.

“Mẫu hậu, đã biết, đã biết.” Tiểu Long Nhi sáng khoái nói, sợ nàng càng nói sẽ càng xuất hiện thêm một đồng lớn điều cần chú ý.

Long Duệ cũng vội vàng phụ họa nói: “Đúng vậy, ta sẽ nhờ vả các vị tộc trưởng, tộc trưởng nhất định sẽ chiếu cố Tiểu Long Nhi, em không cần lo lắng, có rảnh chúng ta còn có thể đến gặp bé a, dù sao gần như vậy, nhớ Bảo Bối chúng ta sẽ đi.”

Lời nói của Long Duệ trong lập tức làm cho Từ Tô cảm thấy nhẹ nhõm hẳn, ngay cả nước mắt cũng nuốt ngược vào trong: “Được, ta về sau sẽ đi gặp Bảo Bối.”

Nàng cười, một lớn một nhỏ kim lòng không đầu thờ dài nhẹ nhõm một hơi, nữ nhân này còn quan trọng hơn sinh mệnh của bọn họ, là tất cả của bọn họ, nếu nàng không vui, bọn họ cũng không thể vui nổi.

“Mẫu hậu, Bảo Bối phải đi rồi.” Tiểu Long Nhi kéo tiểu hải kính qua, nũng nịu nhìn nàng nói, bé

Từ Tô không nói gì gật gật đầu, lại vuốt ve cái đầu của bé, lưu luyến không thôi. Nhưng, nàng không nói gì nữa.

“Phụ vương, về sau mẫu hậu con nhờ người chiếu cố, nhất định phải đối tốt với mẫu hậu, nhất định phải làm cho mẫu hậu khoái hoạt, hạnh phúc.” Tiểu Long Nhi lại lăm lăm nhìn Long Duệ đang đứng ở một bên làm ra vẻ người lớn.

Long Duệ nào dám không đáp ứng, đây vốn là chuyện hần cầu còn không được, lập tức gật đầu như bura củi, hận không thể đem nữ nhân bên cạnh ôm vào trong ngực không buông tay.

Hai tiểu tử kia từ biệt xong, liền cùng nhau hướng bên ngoài Long Cung bơi đi, Từ Tô cùng Long Duệ thấy thế, cũng vội vàng đi theo lên, cùng nhau rời đi Long Cung.

Bên ngoài Long Cung, Long Duệ cùng Từ Tô đứng ở trước cổng của Long Cung, nhìn không chuyển mắt Tiểu Long Nhi cùng tiểu hải kính đang bay lượn giữa không trung.

“Phụ vương, mẫu hậu, hẹn gặp lại.” Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm hướng bọn họ phát tay, sau đó lôi kéo tiểu hải kính, chậm rãi rời khỏi kết giới của Long Cung, bơi thẳng vào hải dương, sau đó nhanh chóng biến mất ở trong tầm mắt bọn họ.

“Bảo Bối.....” Tiểu Long Nhi rời đi, nàng rút cuộc vẫn là nhịn không được rơi lệ, Tiểu Long Nhi sinh ra đến bây giờ, còn chưa từng rời khỏi nàng, bây giờ nàng thực sự rất đau lòng thực lo lắng.

Long Duệ biết tâm tình của nàng, chỉ có thể an ủi ôm nàng, khuyên nhủ: “Bảo Bối ở ngay khu vực Nam Hải của chúng ta, mà hải vực của bộ tộc Kim Long so với Nam Hải mạnh hơn nhiều, an toàn hơn, không cần lo lắng. Có rảnh, ta cùng em đến gặp Bảo Bối.”

Từ Tô yên lặng gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 157: Mê Loạn

Tiểu Long Nhi đi rồi, Long Duệ sợ nàng buồn, nên liên tục vài ngày đều ở cùng nàng, ở chung quanh hải vực đi dạo, để cho nàng dần dần cuộc sống đã không có Tiểu Long Nhi.

Từ Tô sao có thể không biết tâm lòng của hắn? Sau vài ngày thấy hắn quán quýt lấy mình không buông, tâm tình của nàng cũng tốt rất nhiều, đương nhiên cũng cảm nhận được tâm ý của hắn.

“Anh không cần theo giúp tôi, tôi không sao.” Một ngày, hai người mới từ hải lý trở về, nàng liền mỉm cười nhìn hắn nói, tâm tình đã tốt hơn rất nhiều.

Long Duệ kỳ thật trong lòng sợ hãi nhất là nàng sẽ rời khỏi hắn, hiện tại cho dù nàng muốn chuyện gì lớn đến đâu, hắn cũng sẽ lựa chọn bồi ở bên cạnh nàng.

“Long Cung cũng không có sự tình gì, ở bên em, cũng vui lắm.” Hắn vội vàng đáp, dường như sợ nàng sẽ đuổi chính mình đi.

Từ Tô nở nụ cười, miễn cảm nàng làm sao lại không biết tâm tư của hắn? Nàng vừa cảm động lại cảm thấy buồn cười, dù sao với Long Triệt đã trải qua một cơn sóng gió, nàng đối với Long Duệ cũng không biết là như thế nào, có lẽ là tính cách của hắn, hắn thật giống nữ nhân a. Thiện lương nên nàng không nỡ đi, hắn không thiện lương, lòng của nàng lại dễ chịu một ít. Có lẽ, nguyên nhân lớn hơn nữa ở chỗ, hắn là phụ thân thân sinh của Bảo Bối, nàng không muốn Bảo Bối không có ba ba, cho nên vô hình trung, nàng thỏa hiệp.

“Tôi không có chuyện gì, anh đi làm việc của anh đi.” Nàng cười tủm tỉm nói, hướng tầm cung của mình đi đến.

Long Duệ theo sát ở phía sau, nhìn nàng đương nhiên đáng vẻ của hắn không muốn làm theo ý chỉ của nàng, nhưng trong lòng biết nàng nói thật thế này mới thả lỏng tâm, âm thầm cao hứng lên.

“Vậy có chuyện gì, em liền phái người đến gọi ta. Em muốn làm cái gì, nên báo các cung nữ đi làm. Chờ ta có chút rảnh rồi, ta cùng em trở về trên đất bằng nhé.” Hắn nghĩ nghĩ, nói thật sự nghiêm túc, vẫn lo lắng như cũ.

Nàng gật gù đầu, trong lòng quả thật cũng rất muốn trở về trên đất bằng nhìn xem. “Được.” Nàng nghe lời gật gù đầu.

Cuối cùng, dưới ánh mắt chăm chú ân ý của nàng, Long Duệ cùng nàng ngồi trong chốc lát sau, liền rời đi. Nhưng nàng biết, người này buổi tối còn có thể lại đây, gần đây hắn đều ngủ ở nơi này, tuy rằng cái gì cũng không có làm, nhưng chỉ là không nên ngủ cùng nhau. ...

Long Duệ vừa đi, nàng liền nhàm chán, không biết làm cái gì hơn, cuối cùng đành phải trở về trên giường nằm ngủ. Ngủ long trời lở đất, thẳng đến khi hắn trở về.

Hai người cuộc sống thực bình thản, mặc dù ở Long Cung to như vậy, bọn họ đọc người hầu hạ thư thư phục phục, áo mặc đến tay, cuộc sống cơm đến há mồm, nhưng vẫn là thực tĩnh lặng.

“Tô nhi.” Nằm ở bên cạnh thân thể của nàng, lòng của Long Duệ có chút xôn xao, trong mắt cùng trong lòng đều tràn ngập khát vọng, hắn thật muốn, thật muốn, vô cùng muốn, muốn viên phòng với nàng a.

Từ Tô không biết ý tưởng của hắn, đôi mắt đang mơ hồ còn say ngủ, đột nhiên nghe hắn đang gọi nàng, không khỏi nghi hoặc nhìn về phía hắn, chưa kịp hỏi, đã nhìn thấy ánh mắt nóng cháy khát vọng của hắn.

Ánh mắt của hắn bao hàm rất nhiều ân ý, không chút nào che dấu tình yêu với nàng, tâm tình, còn có một tia gì đó làm cho nàng cảm giác được cả người khô nóng, làm cho nàng có chút không biết làm sao, gương mặt cùng thân thể kim lòng không đậu nóng lên run rẩy.

Nàng nghi hoặc lại có chút ngưng ngừng, càng làm cho hắn thêm xao xuyến, khó kìm lòng nổi hắn không khỏi vươn tay đến, roi xuống trên mái tóc của nàng, mang theo kích động, sợ hãi, đủ loại tâm tình phức tạp.

Cảm giác bàn tay dày rộng ấm nóng kia đang vuốt ve mái tóc của nàng, lòng của nàng đột nhiên mãnh liệt nhảy lên không khống chế được, không tự chủ được, mặt của nàng đỏ ửng lên, nóng hổi lên.

“Tô nhi.” Ni non, mềm nhẹ, âm thanh mị hoặc quyến rũ làm say lòng người đang ni non ôn nhu ở bên tai của nàng hắn lên kút nhích đến gần nàng, thậm chí cảm nhận được hơi thở của lẫn nhau, tiếng tim đập, run run.

Thanh âm mị hoặc của hắn khiến nàng như lạc vào trong cơn mê say, đánh sâu vào lòng của nàng, nhìn nam nhân lặng yên tới gần, nàng đột nhiên phát hiện, chính mình không thể kháng cự, một chút đều không có.

Tay hắn đầu tiên là từ tóc của nàng nhẹ nhàng di chuyển xuống trán nàng, xuống ánh mắt sáng ngời lại mê ly của nàng, vuốt theo sống mũi, xuống đôi môi anh đào đỏ mọng, và chuyển qua đôi má phớt hồng đã chuyển sang hồng toàn bộ.

Tay hắn, rất nóng, rất nhẹ, rất mềm mại ôn hòa, ấm áp thoải mái giống như đang vuốt ve một vật gì trân quý nhất, thật cẩn thận nhẹ nhàng dường như sợ nếu mạnh tay sẽ làm nàng vỡ

Từ Tô không có phản kháng, chỉ là thuận theo, dường như đã hoàn toàn bị định trụ, bị hắn mê hoặc, chỉ có tiếng tim đập thẳng thẩn vang lên không ngừng.

Thấy nàng không phản kháng làm cho Long Duệ mừng rỡ như điên, lựa dục vọng trong ánh mắt càng dâng cao hơn, hắn chỉ vuốt ve nhẹ nhàng thế nhưng

vẫn chưa thỏa mãn hẳn còn muốn một bước lại muốn tiến thêm một thước.

Nàng là của hẳn, nàng là của hẳn, vĩnh viễn là của hẳn, trong giấc mộng của nàng chỉ có một mình hẳn, ai cũng không được phép mang nàng rời khỏi hẳn, trừ phi hẳn chết.

Hắn đã muốn quên cảm giác tuyệt vời đêm hôm đó, hẳn chỉ nhớ rõ đêm đó, hẳn cùng ba vị Long Vương uống rượu, sau đó mơ hồ một mình đi dạo trên bờ biển, bắt gặp bóng dáng thướt tha mơ màng của nàng. Không biết là dục vọng, hay là ý loạn tình mê, hẳn nhanh chóng tiến về phía nàng, không để ý phản kháng của nàng. Đêm hôm đó, thật là tuyệt vời, hẳn chưa bao giờ hưởng thụ qua cảm xúc tuyệt vời như thế, thế cho nên khi tỉnh lại hẳn cứ mãi tự hỏi mình rằng, cảm xúc như tận trên thiên đường ấy là có thật hay không? Hay chỉ là một giấc mộng xuân hẳn lỡ bắt gặp một tiên nữ giáng trần đi lạc? Và người con gái ấy là ai? Mãi đến...

Từ Tô không biết hẳn đang nhớ về đêm hôm đó trên bãi biển, ý thức của nàng đều bị hẳn dẫn dụ, chỉ có thể đi theo hẳn, trầm luân, bị động, hoặc là bị lạc, không thể khống chế dưới sự lao luyến của hẳn.

Từ trên cầm nàng, lưỡi hẳn lướt dần xuống cổ trắng ngần như tuyết của nàng, sau đó lướt dọc theo xương quai xanh, hẳn giống như một nhà điêu khắc đang mân mê tác phẩm quý giá của mình.

Không biết khi nào thì, quần áo của nàng bị hẳn thoát ra hết, thân thể trắng ngần lồ lộ ra trước mắt hẳn, không hề lưu lại, nàng đang chìm đắm trong cơn mê say, quên cả thẹn thùng và sợ hãi.

Nhìn nàng, hẳn rút cuộc không thể nhịn được nữa, tất cả những khống chế của hẳn từ trước đến nay, còn có tình yêu của hẳn hoài niệm của hẳn, ở trong khoảnh khắc hóa thành một cổ lực lượng, một cái mồi lửa, đưa hẳn nhanh chóng tiến sâu vào nàng.

Đêm, im lặng, thâm trầm, im ắng, ngay cả cung nữ ngày thường vẫn luôn hầu hạ phục dịch ở trong tầm cung cũng đã ra ngoài, bên ngoài sa màn chỉ có một ánh sáng nhàn nhạt màu vàng của viên dạ minh châu trên vách tường soi sáng căn phòng mờ ả

Bên trong sa màn tiếng ní non, rên rỉ, mồ hôi, dây dưa, lâu giống như đã nửa thế kỉ trôi qua, hoặc cũng có thể là lâu hơn, bọn họ chính là kéo dài, mà không phải bắt đầu. Lúc ban đầu bắt đầu, sớm đã nằm trong bánh xe luân chuyển của vận mệnh, chỉ là bọn họ không biết mà thôi.

Nhân, Long, hai thế giới bất đồng, không thể cùng xuất hiện, nhưng nay đối bọn họ mà nói, còn sót lại chính là tình yêu, chỉ có tình yêu mới kết chặt hai thế giới lại với nhau, chỉ có tình yêu mới trở nên vĩnh hằng.

“Úm.” Một tiếng ưm rất nhỏ theo miệng của nàng phát ra đến, thỏa mãn thờ dài, ánh mắt của nàng chậm rãi mở ra, khi mở mắt ra hoàn toàn tỉnh ngủ, phát hiện gương mặt phóng đại hiện ra ở trước mặt mình, nàng ngậy ngậy cả người.

Một đôi cánh tay kiên cố mạnh mẽ màu đồng đang gắt gao ôm chính mình, một đôi đùi trần đang quấn lấy đôi chân của mình, đầu tựa đầu vai kề vai, nàng đang nằm trong lòng ngực của nam nhân.

Này, đây là có chuyện gì? Nàng có chút bối rối, cảm giác được thân thể chính mình một tia biến hóa, đau đớn, cứng ngắc, còn có tim đập gia tốc. Nàng cuối cùng thể nhưng không biết như thế nào cho phải, không dám kinh động hẳn, lại nghĩ đến tình cảnh thân mật này làm nàng xấu hổ không thôi, cuối cùng thể nhưng cũng phải nằm im không dám động dẩy.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 158: Gian Kế

“Tô nhi, làm sao vậy?” Nàng càng không muốn kinh động hẳn, lại càng là không như mong muốn, liền nhẹ như vậy khinh vừa động, liền đưa hẳn bưng tỉnh. Long Duệ hơi hơi mở to mắt, thỏa nhãn nhìn nàng, ôn nhu nói.

Từ Tô ngưng ngưng đến sắp chết, thật muốn đào một cái động để chui xuống đó ở ẩn, hiện tại loại tình hình này nàng vĩnh viễn cũng tưởng không đến, không thể nào đoán được sẽ có một ngày như vậy, nàng thể nhưng lại xấu hổ không dám đối mặt với nam nhân này.

“Anh, anh tránh ra.” Mặt nàng hồng toàn bộ, từ lúc mang thai Tiểu Long Nhi đến bây giờ, nàng còn chưa cùng nam nhân nào tiếp xúc mình như thế nào mang thai hay tại sao lại mang thai, nàng đều mơ hồ không thôi. Nhưng Long Duệ là cao thủ tình trường đương nhiên thần nhiên không để ý rồi.

Long Duệ quả nhiên là không hổ danh là cao thủ tình trường thân kinh bách chiến lão luyện, lập tức hiểu được ngưng ngưng của nàng trong lòng không khỏi dâng lên một loại cảm giác hạnh phúc kiêu ngạo. Hẳn vẫn luôn là nam nhân đầu tiên của nàng, luôn luôn như thế.

Hẳn nghe lời lưu luyến không rời từ thân thể của nàng dời đi cặp đùi của mình đang quấn lấy nàng, sau đó nhu thuận cùng đợi bước tiếp theo chỉ thị của nàng, hẳn biết, nàng sẽ bảo mình buông nàng ra không cho hẳn ôm a.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, Từ Tô thấy đôi mắt hờ hợt của chính mình, nhưng tay còn ôm nàng, nàng lại đỏ bừng hai má, giả vờ mạnh mẽ trấn định tự nhiên nói: “Anh buông, tôi muốn rời giường.” Nói những lời này, nàng thật sự là đã dùng hết dũng khí.

Long Duệ lại vâng lời chịu buông ra, hắn cũng không dám chọc nàng, nếu là làm cho nàng mất hứng, chỉ sợ thật sự không có lần tiếp theo, ít nhất sẽ làm nàng chạy trốn rất xa hắn, đương nhiên, thông minh như hắn, sẽ không làm như vậy.

Thấy hắn nghe lời như vậy, nàng không biết là nên cao hứng hay là nên khóc, nhưng trước mắt nàng thật đúng là không có nhiều ý tưởng như vậy, lại mệnh lệnh nói: “Nhắm mắt lại, xoay người sang chỗ khác.” Nàng muốn mặc quần áo, tuy rằng sự tình đã xảy ra, nhưng nàng vẫn là ngượng ngùng ở trước mặt nam nhân này.

“Đạ, lão bà.” Long Duệ vẫn như cũ thực nghe lời, nhưng hắn cuối cùng nghịch ngợm phun ra một câu như vậy, lập tức nhắm mắt lại, đưa lưng về phía nàng.

Lời nói của hắn lập tức làm cho nàng đỏ mặt, vốn đang không yên bất an, không biết như thế nào đối mặt hắn lại nghe hắn gọi nàng lão bà nàng không biết phải làm sao.

Nàng nhanh chóng nhảy xuống giường, một bên luống cuống tay chân mặc quần áo, một bên cảnh giác nhìn phía sau lưng hắn, phát hiện hắn thật sự không có rình coi, tâm bối rối mới dần dần hạ xuống.

Chỉ chốc lát sau, nàng mặc chỉnh tề, mới ngượng ngùng nhẹ giọng nói: “Được rồi.” Nói xong, nàng giống như chạy nạn chạy trốn tới bên ngoài đại sảnh.

Nàng vừa ra đi, Long Duệ thế này mới thỏa mãn lại vừa lòng xoay người lại, kỳ thật Từ Tô hoàn toàn chính là làm điều thừa của nàng, hắn toàn thấy được, ai nói phía sau đầu hắn không có mắt? Đương nhiên, Từ Tô không biết. ^_^

Từ Tô vừa ra nội thất, bên ngoài các cung nữ liền lập tức tiến vào hầu hạ nàng, rửa mặt, sau đó nhất nhất đưa lên bữa sáng phong phú lại có dinh dưỡng.

Ngay lúc nàng vừa rửa mặt xong sau, Long Duệ cũng mặc chỉnh tề đi ra, cũng rửa mặt một phen, cùng nàng cùng nhau hưởng thụ bữa sáng.

“Tô nhi, ta hôm nay xử lý một chút công sự, ngày mai cùng em trở về trên đất bằng một chuyến.” Long Duệ không chút để ý nói, tao nhả ả.

Từ Tô vốn vẫn không có nhìn về phía hắn, trong lòng của nàng luôn vương vấn chuyện tối hôm qua, mặt cứ gục xuống, trong lòng đang ảo não không thôi, đột nhiên nghe hắn nói muốn trở về nhân gian, sừng sốt một chút, lập tức liền cao hứng vạn phần.

“Thật sự?” Nàng không dám tin hỏi, đã quên ăn cái gì, trừng lớn ánh mắt hưng phấn nhìn hắn.

Long Duệ khẳng định gật gù đầu, không biết là buồn cười, đồng thời cũng thích loại cuộc sống này.

Từ Tô lập tức liền đem chuyện tối hôm qua ném lên đến lên chín tầng mây, về nhà hưng phấn làm cho nàng quên, không khỏi gật gù đầu, tươi cười rạng rỡ.

Ném qua bữa sáng sau, Long Duệ liền rời khỏi nàng, ly khai tấm cung, nhanh chóng đi xử lý công việc để mai hắn có thể rảnh rỗi cùng nàng quay về nhân gian.

Từ Tô cả ngày hôm nay đều vô cùng cao hứng, cuộc sống buồn tẻ lập tức đã không còn khổ sở như vậy. Nhưng, nàng cũng không biết, chuyện nàng cùng Long Duệ đã sớm lan truyền khắp toàn bộ Long Cung.

Lúc này một tấm cung khác trong Long Cung, Hồng Tuyền đang trừng mắt phẫn nộ nhìn mấy cung nữ quỳ trên mặt đất, ả sáng sớm liền thu được tin tức, Từ Tô thế nhưng từ trước đến nay Long Vương ở cùng một chỗ, tối hôm qua lại.....

Tức chết ả, tuy rằng biết rõ sẽ có một ngày như vậy, nhưng không nghĩ tới nữ nhân này lại tiếp nhận Long Vương, xem ra chức Long Hậu ả không thể mơ đến thậm chí còn có thể bị đuổi ra khỏi Long Cung. Bị người ta đuổi ra khỏi nhà, làm sao ả có mặt mũi để nhìn người khác huống chi từ trước đến nay ả luôn vênh vào mình nếu không làm Long Phi thì cũng là Long Hậu, còn bây giờ?

Càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng không cam lòng, ả cũng không phải là Vu Mẫn, ả cũng không phải là Trần Châu, ả không phải dễ khi dễ như vậy, ả không phải cam chịu chấp nhận như vậy. Cùng lắm thì, đến cả chết thì lột rách, ta phải không được, người cũng đừng mơ tưởng được. Quyết định chủ ý, Hồng Tuyền sắc mặt đã tốt hơn nhiều lắm.

“Đứng lên đi.” ả bình ổn nội tâm chính mình phẫn nộ sau, liền bình tĩnh nhìn từ trên xuống các cung nữ vẫn quỳ nói, mặc cho ai cũng nhìn không ra được cảm xúc của ả.

Các cung nữ nom nớp lo sợ từ từ đứng lên, thật cẩn thận không dám ngẩng đầu, thối lui đến góc sáng sủa, hận không thể cách xa ả ta một chút, sợ gây tiếp theo nữ nhân này lại đột nhiên phát điên cái gì.

Hồng Tuyền biết rõ các nàng đối với chính mình bất mãn, nhưng ả mới sẽ không sợ các nàng mặt báo, hoặc là các nàng sợ hãi, một mình tự hỏi, nay ả quyết định muốn ra tay.

Nhưng là, đến tột cùng nên dùng cách nào? Dùng phương pháp gì? Hạ độc? Vụng trộm nhốt? ả ta không khỏi lâm vào sào nhao, có chút bất đắc dĩ,

không biết nên làm gì mới có thể đạt tới mục đích, lại không để người khác hoài nghi?

Càng nghĩ, nghĩ đi nghĩ lại, ả ta quyết định đi gặp Từ Tô, tìm hiểu một chút, như vậy mới có thể xuống tay. Nghĩ liền làm, ả xuất kỳ bất ý lập tức đứng dậy, không chút nghĩ ngợi liền đi ra ngoài.

“Long Phi, ngài muốn đi đâu?” Các cung nữ bị hành động của ả làm cho hoảng sợ, không biết ả ta lại muốn làm gì, vội vàng hỏi.

Hồng Tuyền lạnh lùng quét các nàng liếc mắt một cái, hừ nói: “Bản phi muốn đi vấn an Long Hậu, các người có ý kiến?” Nói xong, chính mình hướng tầm cung Từ Tô đi đến.

Các cung nữ nào dám có ý kiến ả, thấy thế vội vàng theo sau, tất cung tất kính đi theo phía sau, cùng nhau đi đến tầm cung Từ Tô.

Chỉ chốc lát sau, đoàn người liền đi tới bên ngoài tầm cung Từ Tô, trải qua thông báo cùng đồng ý, Hồng Tuyền có thể gặp được Từ Tô đang cao hứng.

“Tỷ tỷ, chuyện gì như vậy cao hứng a?” Hồng Tuyền đỏ mắt lại đỏ kị nhìn về mặt hạnh phúc lại cao hứng Từ Tô, tuy rằng trong lòng đỏ kị cùng không cam lòng, nhưng trên mặt vẫn như cũ tràn ngập tươi cười, thái độ thấp phần hòa ái dễ gần, thấy nàng liền thân thiết bước tiến lên, thân thiết hỏi.

Từ Tô thấy ả tuy không thích những cũng không nghi ngờ gì, vội vàng chia sẻ cao hứng của mình, “Long Duệ nói ngày mai sẽ mang ta trở về nhân gian, trời ạ, lâu rồi ta không về, ta thật sự nhớ a, đương nhiên thật cao hứng.”

“Thì ra là như vậy a, chúc mừng tỷ tỷ được về nhà.” Hồng Tuyền ngoài cười nhưng trong không cười nói, trong lòng không thích, vô cùng muốn xé rách về mặt đang vui vẻ của Từ Tô, nhưng ả ta cố nén. Ánh mắt chuyển động, đột nhiên linh quang chợt lóe, linh cơ vừa động, một kế hoạch tuyệt diệu liền nảy lên trong lòng.

Ả rút cuộc nghĩ tới một phương pháp thật tốt, thần không biết quỷ không hay trừ bỏ Từ Tô.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 160: Gặp Lại Vu Mẫn

Từ Tô đương nhiên cao hứng, làm sao còn có tâm tư chú ý tới tâm tư khó lường của nữ nhân trước mắt này? Nàng vẫn nghĩ nữ nhân này không dám đối với chính mình làm ra chuyện gì khác người. Huống chi, nàng cũng không muốn lại phát sinh thêm chuyện giống như của Long Triệt.

Có lẽ là tấm lòng của nàng, có lẽ là nàng hoàn toàn là thật không ngờ sẽ có chuyện lớn mật như vậy xảy ra, hoặc là trong thế giới hiện đại chưa từng xảy ra chuyện như vậy, nàng một chút cũng không đề phòng.

Hồng Tuyền vì đã có tâm cơ sẵn nên nên đắc chí, ánh mắt nhìn Từ Tô cũng thuận mắt không ít, không mang nhiều hận ý như trước, dù sao hiện tại ở trong mắt của ả, Từ Tô coi như chỉ còn sống được vài ngày, nên để cho nàng ta vui thêm một chút.

Hai nữ nhân trong lòng đều có tâm tư khác nhau, hoàn toàn không hiểu lẫn nhau đang suy nghĩ gì. Từ Tô càng không biết mình đang sắp rơi vào nguy hiểm, vẫn đang thấp phần cao hứng, thậm chí còn có tính lực cùng Hồng Tuyền hàn huyên trong chốc lát.

Một lát sau sau, Hồng Tuyền liền vội vàng mang mang tiêu sái, ả phải trở về hảo hảo tiêu hóa tin tức này, sau đó suy nghĩ cách nào thực hiện kế hoạch đem nữ nhân chương mắt này trừ bỏ, tốt nhất là thần không biết quỷ không

Hồng Tuyền sau khi trở lại tầm cung chính mình, một mình một người đứng ở nội thất, trầm tư suy nghĩ, không ngừng tính kế, cuối cùng rút cuộc ả ta đã tìm ra một phương pháp hoàn hảo.

Rồi cũng đến ngày này, ngày Long Duệ muốn dẫn Từ Tô trở về nhân gian, Long Duệ quả nhiên nói được thì làm được, buổi sáng sau khi đã cùng nàng triển miên không dứt, lưu luyến không muốn rời giường, rút cuộc mang theo nàng ly khai Long Cung, hướng lục địa bơi đi.

Trên đất bằng

Một lần nữa lại trở lại lục địa Từ Tô đứng dưới ánh nắng gay gắt của mặt trời, cảm nhận được ánh nắng tươi sáng, nhìn cảnh vật quen thuộc, tốt đẹp như vậy, tự nhiên như vậy.

“Về nhà.” Đứng ở trên bờ cát, nàng không tự chủ được phát thanh âm hưng phấn đến như vậy, thiếu chút nữa đã muốn nhảy dựng lên.

Mà bên cạnh nàng Long Duệ cũng thật cao hứng, hẳn đối với tất cả mọi người bên cạnh hẳn làm như không thấy, trong mắt chỉ có tiểu nữ nhân trước mắt này, niềm vui cùng hưng phấn của nàng, tươi cười của nàng, tất cả đều nằm trong lòng hắn.

Từ Tô khẩn cấp về tới bờ biển quen thuộc, nửa năm thời gian, bờ biển sớm đã rực rỡ hẳn lên, đã giống như lúc trước không có phát sinh thảm họa sóng thần, đâu đâu cũng nhộn nhịp, cuộc sống mới. Trên đường người đi đường, trên mặt là bình thân tươi cười, đau xót còn đó, nhưng cuộc sống vẫn tiếp tục như cũ.

Hai người đi ở trên đường cái, bất tri bất giác hấp dẫn rất nhiều người qua đường, vừa thấy chỉ biết là nhân trung chi long, cao lớn soái khí lại một thân quý phái Long Duệ, và Từ Tô, thân thể nhỏ nhắn lại thanh nhã nhìn thế nào đều giống quý tộc mới từ trong hoàng cung đi ra. Chính là, hai người cũng không biết mà thôi.

Từ Tô đi tham quan tất cả các địa phương quen thuộc, nhìn thấy được những thứ quen thuộc, loại tình cảm kích động lại kim lòng không đậu nảy lên, bất tri bất giác lại đã là buổi tối.

Hai người ăn nhiều một chút, liền chọn một khách sạn dần xếp để ở, chạng vạng ngày mai, bọn họ sẽ trở về đáy biển, Long Duệ đáp ứng nàng, lần sau sẽ trở lại.

Nhưng, hai người bọn họ vừa mới tiến vào khách sạn, liền gặp được một người mà bọn họ quen thuộc vô cùng. Mà người kia thay đổi thật nhiều thiếu chút nữa làm bọn họ không nhận thức được.

“Vu tiểu thư, phòng của cô đã chuẩn bị xong.” Quản lý khách sạn Đại Đường đang tất cung tất kính đối với một cô gái xinh đẹp nhẹ giọng nói.

Mà cô gái xinh đẹp như diễn viên điện ảnh kia đang kéo một nam tử soái khí nhẹ nhàng ngắm liếc mắt quản lý cung kính kia cao quý gật gật đầu.

Sau đó, vị quản lý liền tự mình mang theo nữ nhân cùng nam nhân đi về hướng thang máy. Nếu nói, Long Duệ cùng Từ Tô là một đôi thu hút ánh mắt người khác, như thế đôi này so ra cũng không kém.

Bọn họ vừa vặn đều đang đứng trước thang máy trùng hợp vô cùng, gặp nhau. Bốn người tập trung nhìn, nhất thời đều ngây ngẩn cả người. Cô gái xinh đẹp đầu tiên ánh mắt đầu tiên là nhìn về cao quý soái khí trên người Long Duệ, sau đó lại chậm rãi chuyển đến trên người đến Từ Tô. Mà cô gái kia, khi nhìn đến bọn họ đầu tiên là sững sốt, sau lại là cả kinh, cuối cùng trấn định tự nhiên.

“Điện hạ, Từ Tô, nhìn thấy các người thật cao hứng.” Cô gái xinh đẹp nhã nhặn nói, mỉm cười, khi mới gặp kinh ngạc cùng bối rối, lúc này sớm đã tan thành mây khói. Nàng không phải ai khác, đúng là Vu Mẫn.

Long Duệ không nói một tiếng, nhìn nàng một cái, sau đó dời đi, chỉ gật gật đầu.

Nhưng thật ra Từ Tô, đầu tiên là kinh ngạc, sau là kinh hãi, sau đó tiến lên giữ chặt tay Vu Mẫn, cao hứng nói: “Trời ạ, là Mẫn Mẫn, bạn trở nên rất đẹp, mình sắp không nhận ra bạn. Trời ạ, bạn thật sự rất mê người a.” Vu Mẫn thay đổi thật sự quá lớn, đẹp, cao quý, mê người, có khí chất, ngay cả chỉ nở nụ cười nhẹ, cũng là lay động sinh tư như thế, làm người ta nhìn không được phải thốt lên thán phục.

Vu Mẫn khẽ mở môi đỏ mọng, cười cười, nói: “Mình còn phải cảm ơn điện hạ và bạn đây, nếu không phải các người, mình cũng không được như hôm nay đâu.” Nói xong, còn nhìn nam nhân bên người.

Từ Tô thế này mới chú ý tới, nam nhân bên cạnh nàng, sau đó liền thối lui đến một bên, mỉm cười, nhìn ra được, cuộc sống Vu Mẫn có lẽ tốt lắm, quá sinh động, phần khích lệ ra.

“Bạn như thế mình an tâm rồi.” Trước kia từng có ngăn cách, nay cũng là tan thành mây khói, đã trải qua, liền trôi qua, chỉ hy vọng hiện tại nàng, vui vẻ, khoẻ hoạt.

Vu Mẫn vẫn biết Từ Tô đối chính mình tốt lắm, thật tình giúp mình. Cho nên, nàng đối với Từ Tô, không có oán, không có hận, không có giận, chỉ có cảm kích.

“Mình sống rất tốt, bạn cũng thế. Điện hạ là người đàn ông tốt, bạn nên nắm giữ thật chặt đừng buông tay. Chuyện trước kia, quên đi.” Nàng vô cùng chân thành nói, trải qua nhiều chuyện như vậy, ai đối với mình thật tình, tốt với mình. Đó chính là Từ Tô.

Từ Tô cảm động gật gật đầu, nhìn theo Vu Mẫn cùng nam nhân đi vào thang máy. Sau đó mới liếc mắt một cái nhìn Long Duệ bên cạnh, sau đó cũng cùng hắn cùng nhau đi vào một thang máy khác.

Đêm đó, hai người vô cùng triền miên, rốt cuộc đã bỏ qua tất cả những chuyện trước kia, tiếp nhận đôi phương.

Ngày thứ hai, bọn họ không còn gặp được Vu Mẫn, vẫn như cũ ở trong thành thị bốn phía đi nhìn xem một chút, mãi đến chạng vạng, hai người mới cảm thấy mỹ mãn ly khai.

Lúc này đây, nàng một lần nữa trở lại hải lý, trong lòng cảm thấy nhẹ nhõm không vướng bận gì hết, chỉ cảm thấy một trận thoải mái, tự tại.” Nếu về sau tôi có thể tự do trở về lục địa thì tốt rồi.” Nàng đột nhiên sinh ra ý nghĩ như vậy, thốt nên lời.

Long Duệ nghĩ nghĩ, cảm thấy quả thật nếu để cho nàng có thể tự do ra vào hải lý, như vậy sẽ không lo lắng. Cho nên cuối cùng hắn quyết định, chờ trở lại Long Cung, liền bắt đầu huấn luyện nàng.

“Nhất định có thể.” Hắn mỉm cười nhìn nàng hứa hẹn nói, sau đó liền cùng nhau biến mất ở bãi biển không người thượng, ngã vào biển sâu, nhanh chóng

boi về hướng Long Cung.

Chỉ chốc lát sau, bọn họ liền một lần nữa về tới Long Cung. Long Duệ đem nàng đưa về tắm cung sau, liền lại đi ra ngoài bận rộn công tác của hần. Mới từ trên đất bằng trở về Tử Tô, lại cao hứng lại nhẹ nhõm, tâm tình thật phần phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 160: Rời Bến

“Tỷ tỷ, người rút cuộc đã trở lại, muội muội rất nhớ tỷ.” Thông thả bước đến, vẻ mặt Hồng Tuyền cao hứng nhìn Tử Tô nói, ả quả thật là rất trông Tử Tô, sợ nàng không trở lại, hoặc là trễ lắm mới trở về, như vậy kế hoạch của ả sẽ bị trở ngại, cũng may, nàng đã trở lại.

Tử Tô sau khi gặp lại Vu Mẫn, tâm tình trở nên khác trước, và lại cùng Trần Châu và Long Triệt từng có nhiều dây dưa cùng hỗn loạn như vậy, Có lẽ, nàng sẽ cho phép Hồng Tuyền vĩnh viễn ở lại Long Cung. Cũng sẽ bảo Long Duệ đối xử tốt với nàng ta.

“Cám ơn người, ta cũng nhớ người.” Nàng nở nụ cười, sau khi suy nghĩ thông suốt, hết thấy đều tốt đẹp như vậy cũng sáng sủa hẳn lên, tất cả đều đã tốt lên.

Hồng Tuyền cũng không biết ý tưởng Tử Tô đã hoàn toàn thay đổi, sẽ không bao giờ có gì uy hiếp đến chiếc ghế Long Phi của ả, nhưng mà dù ả ta có biết, chỉ sợ cũng sẽ không bỏ qua cho nàng.

“Tỷ tỷ lần này đi chơi thế nào?” Hồng Tuyền mới không tin chuyện ma quỷ của nàng đâu, nhưng ả vẫn như cũ giả nhân giả nghĩa thân thiết ân cần thăm hỏi. Kỳ thật, ả vô cùng đố kỵ với phẩm nhân này, cư nhiên chiếm được tình yêu của hai vị Long Vương, mà chính ả thì lại không được gì, trong lòng đương nhiên rất là bất bình.

Tử Tô liền kể thoáng qua một số chuyện trên đất bằng, dưới sự phụ họa của Hồng Tuyền, hai người hoà thuận vui vẻ, không khí hòa hợp. Trong đó, Hồng Tuyền biết được Tử Tô vẫn muốn ở hải lý tự do tự tại tới lui về nhân gian, không khỏi mừng đến mức đôi lông mày của ả giật giật, lần này kế hoạch hoàn mỹ của ả thực thi càng hoàn mỹ không sót mẻ.

Hồng Tuyền liên tục đến đây ba ngày, mừng thầm phát hiện, Long Duệ tạm thời vẫn chưa có thời gian rảnh rỗi dạy Tử Tô cách hòa nhập vào hải lý, điều này làm cho rốt cuộc có cơ hội.

“Tỷ tỷ, Long Vương công vụ bận rộn, không bằng để cho muội muội đến dạy người đi.” Hồng Tuyền nhiệt tâm nói, vẻ mặt vô hại cùng nhiệt tình, làm cho người ta không thể cự tuyệt.

Tử Tô nghĩ nghĩ, gần đây nàng quả thật vô cùng nhàm chán, nếu không phải Hồng Tuyền cứ cách năm ba ngày đến tìm mình, này không có việc gì cuộc sống nàng cũng quả thật sự là buồn tẻ.

“Tốt, vậy làm phiền người.” Nghĩ nghĩ, nàng cũng vô cùng muốn tự học, không muốn làm phiền Long Duệ, nói không chừng sớm ngày có thể ở hải lý cùng trên đất bằng tự do qua lại, cho nên nàng đồng ý với ả.

Hồng Tuyền thiếu chút nữa hưng phấn đến mất dáng vẻ, kế hoạch thuận lợi thực hiện được như thế, làm cho ả kích động, hưng phấn, thậm chí là cảm thấy rất dễ dàng. Quả thật là rất dễ dàng.

Được đến Tử Tô đáp ứng sau, Hồng Tuyền một khắc cũng không dừng lại, lập tức lôi kéo nàng thẳng đến bên ngoài Long Cung, kích động đi tới khu vực kết giới bên ngoài Long Cung.

“Tỷ tỷ, bên ngoài đó là hải dương, Long Cung là có kết giới, tác dụng là ngăn cản nước biển bên ngoài tiến vào, mà chúng ta đương nhiên cũng là có thể tự do ra vào kết giới, bởi vì chúng ta là người của Long Cung.” Hồng Tuyền tuy rằng nóng vội, nhưng vẫn là cố nén trụ, vẻ mặt còn thật sự giải thích cho nàng.

Tử Tô một bên nghe, một bên gật gù đầu, nhìn hải dương, trong lòng dâng lên vô cùng hưng phấn cùng kích động, nàng vẫn thường ước ao, có thể tự do bơi tới lui ở khu vực đáy biển này.

“Tỷ tỷ, hiện tại muội muội mang người ra bên ngoài cảm thụ một chút, sau đó sẽ dạy người như vậy làm sao hô hấp ở hải lý.” Hồng Tuyền kiểm chế không được trong lòng rục rịch, vội vàng đề nghị nói.

“Tốt.” Nàng cũng không nghi ngờ gì, lập tức đáp ứng, để cho Hồng Tuyền nắm tay của mình, ra khỏi Long Cung, đi tới hải lý.

Lần đầu tiên do người khác mang rời bến, lòng của nàng vừa kích động lại có chút sợ hãi, gắt gao cầm lấy tay Hồng Tuyền, khẩn trương vô cùng. “Hiện

tại nên làm thế nào?” Nàng vội vàng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 161: Luyện Tập

Hồng Tuyền dạy nàng cách thở dưới nước, sau đó làm mẫu cho nàng xem, rồi cho nàng tự luyện tập. Mà Hồng Tuyền cũng không phải thành tâm thành ý muốn dạy nàng, chẳng qua thái độ có chút nhiệt tình mà thôi, kì thực lại luôn luôn tính toán để tìm

Từ Tô nghe lời nàng, còn thật sự hưng phấn học Hồng Tuyền, lớn mật dùng hệ hô hấp của chính mình để thở dưới nước. Vừa mới bắt đầu, nàng cảm thấy hít thở thực không thông, thiếu chút nữa không thể kiên trì, sau chậm lại một chút thì có đỡ hơn, bất quá vẫn như cũ không thể kiên trì thở trong thời gian dài.

“Ta, ta không được.” Cảm giác hít thở không thông làm cho nàng cảm thấy rất khó chịu, lập tức nắm chặt Hồng Tuyền bên cạnh, Hồng Tuyền phóng thích lực lượng hạ, nàng mới hơi đỡ một chút.

Hồng Tuyền thật muốn hất tay nàng ra, để cho nàng rơi xuống biển, dưới áp lực lớn của nước biển mà lập tức chết đi, như vậy bớt việc hơn, sớm giải quyết người mà nàng ghét. Nhưng mà, ả ta lại không dám, nếu ả thực làm như vậy, ả ta sẽ phải chôn cùng nàng, hoặc là nàng chưa chết, chính ả ta sẽ chết trước. Cho nên, cân nhắc xong, nàng ta không thể làm ra như vậy không hề nắm chắc chuyện tình đến, ả ta phải đợi lát nữa chờ cơ hội.

“Tỷ tỷ, từ từ, cứ kiên trì lần nữa, về sau tỷ sẽ quen thôi.” Hồng Tuyền cố vũ cười nói, vô cùng thân thiết giúp đỡ lấy thân thể của nàng, một bên hướng Long Cung bình đài đi xuống.

Các nàng vừa xuống, lập tức có vài cái cung nữ chạy nhanh đến, đỡ Từ Tô đang thở dồn dập không thôi, mang đến nước trà cùng khăn mặt, thật cẩn thận hầu hạ, nhất thời đem Hồng Tuyền ở một bên hồng đề ý.

Hồng Tuyền mặt ngoài không thể hiện vẻ tức giận, nhưng trong nội tâm không khỏi không giận dữ, mỗi người đều đối tốt với Từ Tô, lại không người nào cung kính đối với ả, điều này làm cho ả càng hận.

Hôm nay, ngay lúc Hồng Tuyền cùng Từ Tô lần lượt ở hải lý học hô hấp, đã xong. Sau khi Từ Tô chân thành nói lời cảm tạ, khi Hồng Tuyền ly khai Long Duệ trở về tẩm cung.

“Tô nhi, hôm nay nàng đã làm gì?” Long Duệ tiến vào tẩm cung, liền cao hứng đi đến trước mặt nàng, nhìn nàng vẻ mặt mỗi một lại hưng phấn, tò mò hỏi, sau đó nhanh chóng ngồi cạnh nàng.

Từ Tô cũng không hề giấu diếm, liền nói chuyện Hồng Tuyền dạy cho mình làm thế nào để thở dưới nước, sau đó ánh mắt sáng trong suốt nhìn hấn, đợi hấn khen ngợi.

Long Duệ vừa nghe, trầm mặc một chút, đương nhiên hấn hoàn toàn không yên tâm về Hồng Tuyền, nhưng thấy đến nàng cũng không có chuyện gì, trong lòng liền quyết định chủ ý, ph người này đi theo, để phòng có gì bất trắc.

“Qua vài ngày, ta không thể tự mình dạy nàng, hay là đưa nàng một viên tị hải thần châu, như vậy nàng cũng không phải vất vả.” Long Duệ rất là bất đắc dĩ, thân là Long Vương sự vụ bận rộn, hấn đột nhiên nhớ tới tị hải thần châu, nhưng mà bảo bối này chỉ có một viên, cũng là bảo vật chi nhất Long Cung, nhưng nếu là lấy ra cho Từ Tô sử dụng, hấn vẫn làm.

Tị hải thần châu? Từ Tô vừa nghe đã biết đó không phải là vật tầm thường, xưng được với thần châu, tuyệt đối không đơn giản, nhưng là chính mình cũng không dám lấy vật quý giá như vậy, vì thế vội vàng lắc đầu cự tuyệt: “Ta không thể lấy, ta chỉ cần học cách thở trong nước là tốt rồi, vẫn là thuận tiện cho mình hơn, mang theo bảo vật quý, rất nguy hiểm a.”

Long Duệ nghe vậy, kinh ngạc không thôi, thật không ngờ nàng thế nhưng lại nghĩ như vậy, thấy nàng cự tuyệt, chính mình cũng không tiếp tục kiên trì, ngẫm lại nàng ở Long Cung cũng thực sự nhàm chán, quả thật không bằng để cho nàng từ từ luyện tập, như vậy tốt hơn. Suy nghĩ như vậy, hấn liền đồng ý.

“Hai ngày sau, ta tự mình dạy nàng.” Hấn nghĩ nghĩ, thật sự lo lắng cho thân thể của nữ nhân bên cạnh, cho nên vội vàng hứa hẹn nói.

Từ Tô mỉm cười gật gật đầu.

Hai người vừa nói chuyện, vừa ăn cơm, nói chuyện phiếm, vô cùng hoà thuận vui vẻ, thập phần giống vợ chồng, các cung nữ đứng bên xem không khỏi vui đến miệng cứ cười không thôi.

Đến đêm, đương nhiên là tránh không được triển miên, nàng cũng tập mãi thành thói quen, cũng không phản kháng, mọi chuyện cứ y theo Long Duệ dạy dỗ.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 162: Quỷ Kế

Không ngờ, Long Duệ vốn định quá hai ngày chính mình tự mình dạy nàng luyện tập, ai ngờ, lúc có thể thực hiện, thiên giới lệnh gọi hắn đến thiên giới, chỉ có thể vội vàng mang mang giải thích với nàng, liền rời khỏi Long Cung.

Long Duệ vừa đi, Hồng Tuyền đương nhiên cũng biết, không khỏi ở trong lòng cao hứng không thôi, đây thật sự là trời giúp ả rồi, thật không uổng công, nếu là Long Duệ còn ở đây, ả không dám làm, nhưng nay, mấy ngày liền ả đứng một bên quan sát, ả rốt cuộc có thể yên tâm làm việc.

Từ Tô đối với Long Duệ không ở Long Cung, cũng là không mất hứng bao nhiêu, dù sao hắn ở đây thì cũng chỉ có thể giúp mình một chút, nói sau mỗi ngày gặp cũng không có có ý tứ gì. Nhưng, nàng hoàn toàn không biết, có một hồi âm mưu đang lên lút đánh úp về hướng nàng. Mưa gió sắp xảy ra, đặc biệt im lặng.

Lúc này Hồng Tuyền, không chỉ là hưng phấn, ả cố nén hạ xúc động, suy nghĩ trước sau trong chốc lát, rồi mới đứng dậy đi đến tẩm cung của Từ Tô. Hôm nay, ả vẫn như cũ muốn dạy nàng thở dưới biển.

Chỉ chốc lát sau, ả đi tới tẩm cung của Từ Tô, vẫn như cũ mỉm cười, vẫn giữ thái độ hòa ái dễ gần, kêu to: “Tỷ tỷ, muội muội tới đây.”

Từ Tô vừa thấy là nàng, cũng lộ ra tươi cười, hướng nàng vẫy tay: “Ha ha, Hồng Tuyền, ngươi đã đến rồi, mau tới đây ngồi.” Cung điện lớn như vậy, nàng cũng cảm thấy quá tĩnh mịch, có người nói chuyện cùng vẫn tốt hơn.

Hồng Tuyền nhanh chóng ngồi xuống bên cạnh nàng, tuy rằng trong lòng đối với nàng rất là chán ghét, nhưng là mặt ngoài lại không hề biểu hiện như vậy, vội vàng vừa cười nói: “Tỷ tỷ, ăn sao? Chúng ta hôm nay còn đi luyện tập chứ?”

“Đương nhiên, ta còn muốn được tự do tự tại đi lại ở biển sớm.” Từ Tô vô tư nói, đem điều này trở thành mục tiêu lớn nhất, hơn nữa về sau nàng có thể ở biển đi lại tự nhiên, nghĩ bay thế nào liền bay như thế, thật tốt a. Như vậy ý tưởng, hai mắt nàng liền tỏa ánh sáng, hưng phấn không thôi.

Hồng Tuyền nhìn nàng cao hứng, trên mặt cũng là cười tủm tỉm, trong lòng lại hưng tận nói, ngươi cứ vui đi, một hồi xem ngươi sẽ chết như thế nào.

“Vây tỷ tỷ, chúng ta đi thôi.” Hồng Tuyền thấy thế, vội vàng đứng lên, vui sướng nhìn nàng nói, có chút khẩn cấp. ả trong lòng nghĩ sớm một chút đưa nàng đi Tây Thiên.

Từ Tô không nghĩ ngờ gì nàng, cũng đi theo nàng đứng lên, cùng nhau đi ra ngoài Long Cung, sau đó ở Long Cung trước mặt bình đài trạm định, vẫn là từ Hồng Tuyền mang theo nàng rồi đi kết giới của Long Cung, giống như hôm qua vậy, ả đầu tiên là dạy Từ Tô thở, liên tục dạy vài lần sau, ả ra về mỗi một không chịu nổi, mang theo nàng một lần nữa Long Cung bình đài thượng.

“Tỷ tỷ, muội muội có chút mệt mỏi, không bằng cho cung nữ đưa người luyện tập một chút đi.” Hồng Tuyền vẻ mặt mỗi một không chịu nổi, mệt mỏi ngồi trên ghế mà cung nữ đã chuẩn bị trước đó, hữu khí vô lực nói.

“Được, muội muội ngươi nghỉ ngơi một chút đi, thật là vất vả cho ngươi, ta thật sự băn khoăn.” Từ Tô làm sao nghĩ đến, ả ta đang giả vờ, lập tức nói như vậy.

Hồng Tuyền mỉm cười gật gật đầu, thuận miệng cầm lấy ly trà uống, lại ăn chút điểm tâm cùng hoa quả, nghỉ ngơi trong chốc lát, đột nhiên nhìn thấy sắc mặt ả đại biến, ôm bụng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Tỷ tỷ, ta đau bụng, đi một chút sẽ trở lại.” Nàng vội vàng đối bên người còn không có sờ tình trạng Từ Tô nói, sau đó bay nhanh vọt vào Long Cung, biến mất ở bên trong.

Từ Tô có chút mặc danh kỳ diệu, bất quá lập tức hiểu, biết nàng có thể là ăn linh tinh rồi bị đau bụng, hoặc là muốn đi WC, cũng sẽ không nghĩ là sẽ ngồi ở bên ngoài chờ nàng trở lại. Đợi một chút, lại cảm thấy hôm nay vẫn là không nên luyện đi, nghĩ nghĩ, liền đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Q.3 - Chương 163: Lạc Hải

“Long Hậu, Long Hậu, Long Phi bụng không thoải mái, cô ý phải nô tỳ đến trước dạy Long Hậu học, Long Phi một lúc nữa rồi sẽ đi ra.” Lúc này, Từ Tô vừa muốn xoay người hồi cung, trong Long Cung liền bay nhanh chạy đến một cung nữ mặt đỏ phác phác, tâm tranh như đốt đến, cung nữ này bộ dạng bình thường, lúc này thật cẩn thận nhìn lên Từ Tô.

Từ Tô vốn định hỏi Long Cung, gặp cung nữ này là Hồng Tuyền phân phó, nghĩ nghĩ, liền gật gật đầu đồng ý. “Cám ơn người.” Nàng còn rất lễ phép nói lời cảm tạ, nàng biết đây là chuyện khiến người ta mệt mỏi.

Cung nữ kia vốn cực khẩn trương, lại thập phần lo lắng nàng không đáp ứng, đang cố gắng chuyển động đầu óc thuyết phục nàng đâu, không nghĩ tới nàng hội khinh địch như vậy đáp ứng, trong khoảng thời gian ngắn, ả ta không thể phục hồi tinh thần lại, lẳng lẳng nhìn nàng.

“Long Hậu, ngài nói cái gì?” Ắng hờ hờ hỏi, hỏi xong thế này mới phản ứng lại đây, vội vàng chẳng phân biệt được tôn ti lôi kéo tay Từ Tô, vội vàng đi ra ngoài Long Cung, tựa như sợ Từ Tô sẽ đổi ý.

Từ Tô cũng không để ý, để cho nàng tùy ý lôi kéo mình cùng nhau ly khai Long Cung, ra kết giới, đi tới biển.

Thẳng đến đi vào hải lý, cung nữ kia bây giờ mới phát hiện mình cư nhiên lớn mật lôi kéo Từ Tô, không khỏi lập tức buông nàng ra, tất cung tất kính đứng ở cạnh người của nàng.

“Thực xin lỗi, Long Hậu, nô tỳ sợ không hoàn thành việc Long Phi giao cho, nô tỳ sẽ bị phạt.” Cung nữ kia đáng thương vô cùng nói, thiếu chút nữa khóc.

“Đừng lo, Hồng Tuyền sẽ không trách mắng, ta sẽ nói với muội ấy.” Từ Tô hòa ái dễ gần nói, an ủi ả, mặt mỉm cười.

Cung nữ kia thấy nàng tâm bình khí hòa như thế, lại nói chuyện như thế, vì thế từ từ bình tĩnh lại, không hề sợ hãi, thậm chí nín khóc mà mỉm cười, vội hỏi: “Long Hậu, bây giờ chúng ta bắt đầu đi, ngài yên tâm, có nô tỳ ở bên, ngài nhất định không có việc gì.” Kì thực, trong lòng nàng cười lạnh, nàng nhất định sẽ làm cho nàng phải xảy ra chuyện.

Từ Tô mỉm cười gật gật đầu, nàng lại bắt đầu tập thở, chỉ thấy cung nữ phía sau nàng rời đi, nàng liền ổn định tâm thần, theo tàn suất nước biển, từng chút từng chút động chính mình phẩy bộ, phối hợp hô hấp, lúc đầu nàng thấy khó chịu, rồi chậm rãi thích ứng, bất quá nàng cũng không thể kiên trì được lâu, chỉ chốc lát sau, nàng liền cảm giác được có chút mệt mỏi, có chút không hữu lực khí.

“Ta không được.” Nàng khó thở nhìn cung nữ kia xin giúp đỡ nói, sau đó hướng nàng vươn tay đến.

Nhưng, cung nữ kia lại lạnh lùng nhìn nàng, không thèm kéo tay nàng, thậm chí đem pháp lực của mình thu hồi vào thân thể của chính mình, một chút pháp lực cũng không vì Từ Tô mà duy trì, làm cho nàng chỉ có thể ở dưới nước giấy dựa, sự khó thở, cuối cùng rõ ràng chết đuối ở biển.

Từ Tô lúc này cực kì khó chịu, lá phổi của nàng phình to đến mức không thể chịu nổi, ánh mắt bởi vì khó chịu mà trừng thật lớn, thân thể cũng càng ngày càng không còn cảm giác nữa, nàng không biết vì cái gì cung nữ trước mắt này không cứu mình, vì cái gì nhìn chính mình như vậy, nàng không phải đến đây chính mình sao? Nàng là Long Hậu, còn nàng ta bất quá chỉ là một cung nữ nhỏ nhoi, nàng ta làm sao dám, nàng ta như thế nào có thể làm như vậy? Nàng không rõ.

Lúc này, cung nữ kia đưa lưng về phía các cung nữ ở trong Long Cung, cho nên các cung nữ phía dưới cũng không biết các nàng đã xảy ra chuyện gì.

“Người.....” Từ Tô gian nan vô cùng, thật vất vả thốt ra như vậy một chữ, nhưng cũng thật khó khăn, nước biển đã theo bốn phương tám hướng hướng vây quanh nàng, chảy vào lỗ tai, mũi, hốc mắt, miệng của nàng...

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 164: Nàng Đã Chết

Cung nữ kia lạnh lùng nhìn nàng, khoe miệng lộ ra tươi cười đắc ý, lén lút tới gần nàng, thời điểm Từ Tô sắp lâm vào hắc ám, thanh âm lạnh như băng

theo miệng nàng bay ra, thanh âm kia nghiêm nhiên là giọng của Hồng Tuyền: “Long Hậu, không, Tử Tô, người cũng có hôm nay, ta chờ ngày này đã lâu, hôm nay cũng cho người làm quỷ được rồi.”

Tử Tô ở ý thức cuối cùng, nghe đến mấy lời nói này, chỉ có thể cuối cùng một lần mở to hai mắt, cái gì cũng nói không nên lời, thân thể liền chậm rãi rơi vào trong biển, biến mất ở trong bóng đêm khôn cùng.

Cung nữ kia thân thể đột nhiên cũng giống mất đi cân bằng bình thường, cùng Tử Tô giống nhau, lặng yên không một tiếng động rơi vào trong biển sâu, chỉ chốc lát sau liền biến mất không thấy.

Mà kia Long Cung bình đài thượng, các cung nữ còn không phát hiện các nàng ở trong biển có gì khác thường, nhưng sau khi các nàng biến mất không lâu, các cung nữ cũng phát hiện, lúc ấy có chút kinh hoảng, nhưng theo sau các nàng liền trấn định xuống dưới, đoán các nàng có khả năng ở địa phương khác luyện tập, cho nên mới tâm an xuống dưới. Nhưng, qua một hồi lâu sau, các nàng liền ngốc không được, nhìn không được thất kinh đứng lên.

“Long Hậu, Long Hậu.....” Các nàng bởi vì không có pháp lực, không thể đi ra kết giới, mà chỉ ở trước Long Cung bối rối kêu la, chung quanh chạy loạn.

Chỉ chốc lát sau, vài cung nữ vội vàng chạy vào Long Cung, ở bên trong hô to gọi nhỏ ầm lên, sau đó lại theo Long Cung tuôn ra rất nhiều lính tôm tướng cua, mọi người sắc mặt bối rối, chân tay luống cuống, không biết như thế nào cho phải.

“Long Hậu, không thấy.” Không biết là ai, vẻ mặt cầu xin nói, vẻ mặt tái nhợt. Không chỉ là nàng, mọi người ở Long Cung trung sau khi biết được tin này, bị dọa đến điên rồi, sợ hãi, nhất thời thế nhưng đại loạn cả lên.

Lại một lát sau, mọi người mới có vài người trấn định xuống dưới, vội vàng chỉ huy có thể rời bến lính tôm tướng cua lập tức rời đi Long Cung tìm kiếm Tử Tô rơi xuống, mà một nhóm người khác lập tức thông báo cho người có địa vị tối cao nhất hiện tại trong Long Cung Long Phi Hồng Tuyền, cuối cùng một nhóm người còn lại là lập tức thông báo cho Long Vương Long Duệ. Vì thế, mọi người đều phân công nhau đi làm việc, lòng nóng như lửa đốt nhập hải, còn có chạy đi tìm Hồng Tuyền.

“Người nói cái gì? Long Hậu không thấy?” Lúc này, Hồng Tuyền vẻ mặt tái nhợt nằm trên giường trong tấm cung của ả, chính là rằm rì một bộ dáng không thoải mái, nghe tới Tử Tô không thấy sau khi biến mất, ả cố gắng chống đỡ thân thể không thoải mái từ trên giường ngồi xuống, khiếp sợ nhìn các cung nữ vừa tiến vào bẩm báo.

Các cung nữ nom nớp lo sợ, không khỏi không sợ hãi run run, sự việc khủng bố làm cho các nàng không biết làm sao, chỉ có thể theo bản năng đi làm sự. “Dạ, đúng vậy, Long Phi, đã phái một nhóm ở hải lý tìm kiếm, bây giờ còn không có tin tức, Long Vương không ở Long Cung, đành phải chạy nhanh tiến đến bẩm báo Long Phi, thỉnh Long Phi nhanh đến chủ trì đại cục.”

Hồng Tuyền vừa nghe, mặt ngoài rất là lo lắng, nhưng nội tâm lại đối với lời nói của các nàng cảm thấy đắc ý dào dạt, lúc này địa vị của ả là lớn nhất, kiêu ngạo cảm du nhiên nhi sinh. “Lập tức phủ bản cung đi ra ngoài, Long Hậu nếu là có cái gì không hay xảy ra, các người đều chôn cùng.” ả cố ý làm ra một bộ tức giận nảy ra, lại làm ra bộ đang vạn phần đau lòng, sau đó giãy dụa từ trên giường xuống dưới.

Các cung nữ vừa thấy, lập tức đỡ lấy nàng, thật cẩn thận giúp đỡ nàng đi tới Long Cung bên ngoài. Lúc này Long Cung, sớm đại loạn, mỗi người sắc mặt tái nhợt, người người đều có cảm giác đại họa đến nơi.

“Long Hậu đâu? Long Hậu tìm không có?” Hồng Tuyền ủ rũ thân mình, vẻ mặt thần sắc thống khổ, nhưng là vẫn như cũ cố gắng làm bộ ra đáng đến, hướng về phía người chạy qua chạy lại quá

Vừa nhìn thấy ả, lại nghe đến thanh âm của ả, lập tức dừng lại, thấp thỏm lo âu hướng về phía ả hành lễ, như cha mẹ chết nói: “Bẩm báo Long Phi, bọn thuộc hạ vẫn là không tìm được Long Hậu, phỏng chừng...” Câu nói kế tiếp là không dám nói đi ra, bọn họ phỏng chừng Tử Tô thân là nhân loại cửu tử nhất sinh, sợ là đã sớm mất mạng, nhưng chỉ nhất tưởng đến Tử Tô mất mạng, bọn họ liền cả người run run, ngay cả muốn chết tâm cũng có. Khó có thể tưởng tượng, nếu là Long Vương biết, không biết tình cảnh sẽ như thế nào, bọn họ ngay cả tưởng cũng không dám tưởng.

Hồng Tuyền vừa nghe, trong lòng âm thầm cao hứng, nhưng vẫn là một bộ bi thống vạn phần, bộ dáng tức giận đến nói không ra lời, cuối cùng ả thể nhưng hai mắt tối sầm, ở trước mặt mọi người hoa hoa lệ lệ ngất đi. Hồng Tuyền có thể nói thật sự là thật cao minh, cứ như vậy, không có người hoài nghi ả, thứ hai không có ả chủ trì đại cục, hạ nhân càng loạn càng không biết như thế nào cho phải, hơn nữa ả cũng muốn thêm phiền, Tử Tô chỉ sợ không chỉ nói cửu tử nhất sinh, chỉ sợ là một chút hy vọng cũng không có, Hồng Tuyền đang âm thầm tính toán như thế.

Ả vừa té xỉu, Long Cung lại rối loạn bộ, một bên ở tìm Tử Tô, một bên vừa muốn hầu hạ Long Phi tức giận đến té xỉu, trong khoảng thời gian ngắn Long Cung phương tắc đại loạn.

Thời gian một chút một chút đi qua, khi Hồng Tuyền thức tỉnh, sớm đã không biết trôi qua bao nhiêu thời gian, ả tỉnh lại câu đầu tiên nói đó là: “Long Hậu tìm được không?” Nói xong, còn giãy dụa đứng dậy.

Trả lời của ả đương nhiên là lắc đầu, các cung nữ không yên bất an toàn cúi đầu, trong lòng ở một mảnh tro tàn, chỉ có chờ Long Vương trở về, chắc chắn đủ giải thoát rồi.

Hồng Tuyền rất cao hứng, ả đã biết, nữ nhân này sớm đã thân trầm đại hải, không chừng đã sớm không biết bị loại cá nào ăn vào trong bụng đi. Nhưng ả vẫn là muốn giả vờ, nước mắt đột nhiên liền rớt xuống dưới, khóc rống lên gần như tắt thở, nghẹn ngào nói: “Nhanh đi thông báo với Long Vương, tỷ tỷ, tỷ tỷ.....”

Bộ dáng của ả, quả thật mê hoặc mọi người ở Long Cung ai cũng thật không ngờ, nữ nhân ở trước mắt này mới chân chính là hung thủ, chỉ là ả diễn trò thật quá tốt, thế nhưng làm cho người ta nhìn không ra nửa điểm sơ hở.

“Long Phi, ngài đừng thương tâm, nếu là, nếu là Long Hậu biết, nàng cũng sẽ khổ sở, ngài thân thể không tốt, nhất định phải bảo trọng, đã phái người đi tìm Long Vương, tin tưởng rằng khi Long Vương trở về, nhất định sẽ có biện pháp.” Một cung nữ dẫn đầu tất cung tất kính an ủi nói, nói xong chính trong lòng mình cũng không để trong lời nói.

Hồng Tuyền vẫn như cũ bị thống vạn phần, nhưng ả lúc này không có đi ra ngoài, mà là tiếp tục nằm ở trên giường, yên lặng rơi nước mắt, thường thường nghẹn ngào.

Mà ở một nơi khác, Long Duệ bởi vì Thiên cung chiếu lệnh, không thể không vội vàng chạy tới Thiên cung, lúc này, hắn vừa đến Thiên cung, liền hiểu rõ ý của Thượng đế, muôn mưa xuống ở nhân gian, bởi vì bình thường là sau quyết định liền lập tức đi trước phân bố vị trí mưa xuống, cho nên Long Duệ sau khi lĩnh mệnh lệnh, liền chạy tới bố vũ vị trí trên không, an tĩnh chờ thời gian đến.

Mà Long Cung phái đi tìm kiếm hắn vô cùng khó khăn, bọn họ không thể biết được vị trí của Long Vương, thậm chí trải qua quá tầng tầng thông báo sau, vẫn đang không biết Long Duệ đi về phía nào, đành phải phản hồi Long Cung. Cho nên, đến nay, Long Duệ vẫn không biết, Từ Tô đã lạc hải.

Thời gian một chút một chút đi qua, người trong Long Cung không biết như thế nào cho phải, nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng có người lớn mật không thể không lén lút đi đến Đông Hải, tìm Long Triệt.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 165: Đông Hải Long Cung

“Các người nói cái gì?” Long Triệt lúc này đang ngồi cùng Trần Châu, lại ngoài ý muốn gặp được người của Nam Hải Long Cung đến, lại biết được tin tức làm cho hắn vạn phần khiếp sợ.

Nam Hải Long Cung người tới về mặt cầu xin, tìm đến Đông Hải Long Vương cũng là bọn họ không có cách nào khác, đây là biện pháp cuối cùng, chỉ để ý đến thử xem. “Long Vương, thuộc hạ không dám nói dối, Long Hậu quả thật rơi vào trong biển, bọn thuộc hạ tìm đã lâu, không có tìm được.”

“Long Duệ đâu?” Hắn phần nộ quát, Long Duệ tại sao lại nàng rơi vào hải lý? Lúc này, Long Triệt phần nộ vạn phần, gân xanh nổi lên, đáng vẻ như muốn giết người.

Kia người tới nơm nớp lo sợ, thiếu chút nữa muốn khóc thét lên, run run nói: “Long Vương vừa vặn đi Thiên cung, không ở nhà, Long Hậu vốn là cùng Long Phi ở trong biển luyện tập cùng nhau, nhưng không biết tại sao trong biển quay lại, Long Phi đột nhiên bị bệnh, Long Hậu liền đánh phái cùng một cái cung nữ luyện tập, ai ngờ, chuyện ngoài ý muốn cứ như vậy đã xảy ra. Thuộc hạ cũng tìm không thấy Long Vương, nghe nói là phái đi bố vũ, thuộc hạ không biết Long Vương lúc này ở nơi nào, vạn bất đắc dĩ, liền đánh phái đến xin giúp đỡ Long Vương ngài.”

Long Triệt vừa nghe, không nói hai lời, lập tức đứng dậy, một tay dẫn theo người tới, mang theo hắn nhanh chóng biến mất khỏi Long Cung của chính mình, vạn phần khẩn cấp chạy tới địa điểm xảy ra chuyện.

Đứng ở trong biển Nam Hải Long Cung, Long Triệt thi triển toàn lực pháp lực, cẩn thận lòng lại nóng như lửa đốt ở Long Cung chung quanh hải vực tìm kiếm Từ Tô rơi xuống. Toàn bộ nhân mã của hai Long Cung dốc toàn lực, phân tán ở chung quanh, không ngừng mở rộng phạm vi tìm kiếm.

Long Triệt cực kỳ bị thương, trong cảm nhận của hắn, hắn một chút cũng không phát hiện Từ Tô, dưới sự tìm kiếm bằng Long uy của hắn, cũng không nửa điểm hơi thở nhân loại, chứ đừng nói đến bóng dáng.

Từ Tô, Từ Tô, em ở nơi nào? Hắn trong tâm cuồng loạn hô to, ánh mắt bị thống. Nếu không phải đi vào nơi này, thấy được Long Cung bối rối, thần sắc của mọi người, trong lời nói của mọi người, hắn không dám tin tưởng đây là thật sự, điều này hắn làm sao có thể chấp nhận?

Chỉ chốc lát sau, Long Dịch cùng Long Trạch cũng đều chạy tới, bọn họ cũng dẫn dắt không ít cường binh cường tướng đến, gia nhập hàng ngũ tìm kiếm. Không cần phải nói, bọn họ khẳng định là do Trần Châu phái người thông báo.

“Thế nào?” Long Dịch cau mày, hỏi.

Long Trạch cũng vây quanh ở bên người bọn họ nhìn, không nói lời nào. Vừa rồi, hắn cùng Long Dịch hai người cũng cùng Long Triệt giống nhau, toàn lực sử dụng pháp lực ở trong biển tìm tòi, nhưng không thu hoạch được gì, làm cho bọn họ không khỏi hoài nghi đây là không phải thật sự, nhưng bọn họ đều biết nói, không có khả năng là giả.

“Không thấy nàng.” Long Triệt thống khổ không chịu nổi phun ra một câu như vậy, ôm đầu cứ như vậy không để ý hình tượng ngồi xổm trong biển, rên

rỉ ra tiếng.

Long Dịch cùng Long Trạch hai người h mặt nhìn nhau, tâm tình cũng thực trầm trọng, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không biết như thế nào cho phải.

Nửa ngày sau, Long Trạch thế này mới có chủ ý, cắn chặt răng, liền nhìn hai người bọn họ nói: “Ta lập tức đi tìm Long Duệ, phỏng chừng vũ cũng bố xong rồi, làm cho hắn nhanh trở về, người là ở hải lý của hắn gặp chuyện không may, xem hắn làm sao bây giờ?” Nói xong, vội vàng biến mất ở trong biển.

Hắn vừa đi, Long Triệt cùng Long Dịch cũng không nói thêm gì, lại tiếp tục tìm kiếm.

Mà lúc này Hồng Tuyền trong lòng không yên bất an, ả nhìn thấy tam đại Long Vương đến đây, nội tâm sợ hãi sự tình bại lộ, nhưng lập tức nghĩ đến kế hoạch của chính mình thần không biết quỷ không hay, dần dần yên lòng. Trấn định tự nhiên chỉ huy người trong Long Cung tìm kiếm, đáng về lại giả vờ khổ khổ sờ sờ.

“Cảm tạ hai vị Long Vương tiến đến tương trợ, tỷ tỷ, không nghĩ tới Hồng Tuyền chính là không thoải mái rồi đi một hồi, thế nhưng làm cho tỷ tỷ đã xảy ra loại chuyện này, Hồng Tuyền tội đáng chết vạn lần, thực xin lỗi tỷ tỷ, thực xin lỗi Long Vương.” ả khóc sụt sùi tự trách nói, đứng ở bọn họ trước mặt, lệ hoa rơi như mưa, thân thể run run, trên mặt một mảnh tái nhợt, bộ dáng suy yếu làm cho người ta nhìn không được thương tiếc.

Long Triệt cùng Long Dịch không nói được lời nào, đối với ả làm như không thấy, tình hình như bây giờ, bọn họ không có tâm lực đi ứng phó với nữ nhân này, đối với nữ nhân này cũng không hề có hảo cảm gì.

Hồng Tuyền gặp hai Long Vương không để ý tới chính mình, đành phải tự cố mục đích bản thân đứng, trong lòng mất hứng, nhưng trên mặt vẫn như cũ là một bộ dáng bi thương.

Long Trạch vội vàng mang mang ly khai Long Cung, sau khi rời khỏi Long Triệt cùng Long Dịch, lập tức đi về hướng Thiên cung, từ Thiên cung mà biết được vị trí của Long Duệ, lại mã bắt đỉnh để chạy tới địa phương quân hạt của Nam Hải, rốt cuộc ở trên bầu trời tìm được nơi vừa bố hoàn vũ, Long Duệ về mặt mỗi một.

“Long Duệ.” Long Trạch nhìn thấy hắn, quát to một tiếng, lập tức tiến lên.

Long Duệ khi nghe được thanh âm của hắn, bị dọa đến nhảy dựng, nhìn thấy là hắn, không khỏi tâm sinh kỳ quái, hắn như thế nào ở trong này? “Long Trạch, ngươi tới làm gì?” Hắn buồn bực nói.

Long Trạch sốt ruột cái gì cũng cố không hơn, lập tức khoát nhân khoát ngữ nói: “Long Duệ, mau trở về, Từ Tô lạc hải, không thấy, chúng ta ba người tìm khắp nơi vẫn không thấy nàng.”

Lời này vừa nói ra, Long Duệ cả kinh ngây người một chút, sau khi phục hồi lại tinh thần, phát ra một tiếng kêu thê lương, sau đó biến mất ở trên bầu trời.

Long Trạch bị dọa nhảy dựng, đã không thấy hắn đâu, sững sờ một chút, vội vàng đuổi theo đi.

Chỉ chốc lát sau, hai người liền một trước một sau xuất hiện ở trong hải vực Nam Hải, tuy rằng mỗi một không chịu nổi, nhưng Long Duệ vẫn tiến vào trong biển, liền thi triển toàn bộ pháp lực, ở trong biển liều mạng tìm kiếm hơi thở của Từ Tô, kết quả đúng như lời của Long Trạch, không hề có kết quả.

Khi hắn xuất hiện trước mặt Long Triệt cùng Long Dịch, cả người sắc mặt tái nhợt, thân thể hơi hơi chấn động, không có sinh khí, miệng không ngừng thì thào: “Không có khả năng, không có khả năng, thời điểm ta rời đi, nàng còn ở đây, nàng còn ở đây.”

Long Trạch gấp gấp trở về cùng Long Dịch cười khổ, một trước một sau hắn, thuận tay lôi kéo Long Triệt mặt không một chút thay đổi cùng nhau về tới Nam Hải Long Cung.

“Long Vương, đều do thiếp thân không tốt, không có xem trọng tỷ tỷ, thỉnh Long Vương trách phạt.” Bùm một tiếng, khi thấy Long Duệ vừa tiến vào Long Cung, Hồng Tuyền liền một đầu quỳ rạp xuống trước mặt hắn, khóc rống lưu nước mắt, không ngừng dập đầu nói. Kỳ thật, Hồng Tuyền cũng là đang đánh cược, ả cũng sợ Long Duệ cực đoan sẽ ra tay với chính mình, nhưng có ba vị Long Vương ở đây, Long Duệ không không có chứng cứ sẽ không dám hạ sát nàng.

Long Duệ lười liếc nhìn nàng một cái, phải nói là không hề sinh khí, nhìn không chuyển mắt, chính là ngo ngắc, không biết suy nghĩ cái gì.

Ngược lại là Long Triệt, hướng phía ả đang quỳ rạp xuống trước mặt, cư nhiên nâng lên một cước, thật mạnh đá vào thân thể của ả, lạnh lùng nghiêm mặt, quát lên một tiếng lớn: “Cút.”

Hồng Tuyền bị đá lăn ra thật xa, đầu rơi máu chảy, hơn nửa ngày không có thể đứng dậy. Nhưng, ả cũng không dám nói gì. Trong lòng hận ý khó tiêu, bất quá cũng vô cùng vui sướng, Từ Tô đã chết.

Bốn Long Vương đứng, ai cũng không nói lời nào, cùng đợi.

K lâu sau, người của bốn Long Vương toàn bộ đã trở lại, mọi người cúi đầu, thật cẩn thận, chỉ có người của Long Trạch, thật cẩn thận tới gần bọn họ, bất an nói: “Khởi bẩm bốn vị Long Vương, thuộc hạ cùng mọi người không thu hoạch được gì, cũng không có phát hiện Long Hậu.” Dứt lời, bất an nhìn bọn

họ.

Không ai nói chuyện, không ai trả lời hần. Tất cả mọi người đứng, không ai dám động, nặng nề, không khí quý dị làm mọi người đông cứng.

Thật lâu sau, thật lâu sau, chỉ nghe thấy Long Duệ đột nhiên bộc phát ra một tiếng hét bi thương: “Aaaaaaa.....”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 166: Thẩm Vấn

Giống như dã thú bị thương phát ra thanh âm chấn kinh, mọi người đều trợn mắt há hốc mồm nhìn nam nhân ngẩng đầu lên trời rống kia.

Đám người Long Triệt im lặng, biết hần đang đau lòng đến cực điểm, càng không thể chấp nhận sự thật như vậy.

“Sẽ không là thật, sẽ không là thật.” Long Duệ phát ra thanh âm gầm rú bi thương, lại nói liên tiếp những lời không dám tin, vẻ mặt mê man, giống như thần kinh thác loạn.

Lúc này, mọi người cũng không dám nói cái gì, kết cục như vậy, làm tất cả mọi người thổn thức, đều cảm thấy khổ sở. Đúng là người số khổ a, người rất đáng thương.

Long Duệ lúc này đầu óc trống rỗng, trong một khắc này tất cả vạn vật dường như ngừng chuyển động, hần không chỉ thống khổ, khó chịu, còn có bi thương.

Vì cái gì? Vì cái gì tại một khắc này, mới làm cho hần hiểu được. Thì ra hần yêu nàng! Vì cái gì, cho tới bây giờ, mới làm cho hần hiểu được, hần không thể không có nàng, hần không thể mất đi nàng.....

“Ô ô ô.....” Thanh âm rên rỉ nức nở theo miệng đi ra, tình huống như vậy, tình trạng như vậy, ai ở đây cũng rơi xuống nước mắt thương tâm, càng làm cho thật nhiều người tự trách không thôi.

Long Triệt thương tâm cũng không kém hơn hần, nhưng hần nhìn thấy bộ dáng Long Duệ, hần biết, nam nhân trước mắt này đau so với mình còn nhiều hơn, hần là thật sự yêu nàng, còn hơn chính mình.

Long Trạch không biết như thế nào cho phải, chuyện như vậy, hần thật là chưa có gặp qua, cho nên giờ khắc này hần không biết phải nói cái gì cho đúng.

Còn lại Long Dịch là có chút chấn động, Long Duệ phong lưu hoa tâm như thế nhưng lại vì một nữ nhân trở thành như vậy, đây là Long Duệ sao? Hần sợ hãi, trong khoảng thời gian ngắn cũng quên đi an ủi hần.

Long Duệ thương tâm muốn chết, cuối cùng ngã quỵ xuống, không thể nhúc nhích, khóc không được.

Mọi người thấy thế, vội vàng kéo hần đứng lên, thế này mới phát hiện hần ngã ra như phỗng, trừ bỏ nước mắt, còn lại giống như cái xác không hồn, không có sinh khí.

Thật vất vả, Long Trạch cùng Long Dịch mới đưa Long Duệ về được tầm cung, mà Long Duệ chân tay giống như tê liệt, nâng cũng nâng không dậy nổi.

“Long Duệ, đừng như vậy, nàng nếu biết, sẽ không an tâm.” Long Trạch không nỡ, đành phải đánh bạo khuyên nhủ, nói xong ngay cả chính mình cũng không dám tin.

Long Dịch sẽ không an ủi người, thấy Long Trạch nói như vậy, hần ở một bên gật đầu.

Long Triệt không nói được lời nào, tình huống của hần so với Long Duệ thì tốt hơn, hần ngoại trừ khổ sở, thương tâm, còn chưa đến nỗi như vậy.

Nhưng Long Duệ vẫn như cũ không nhúc nhích, như là không nghe được lời hần nói, cứ ngơ ngác tùy ý mọi người kéo hần, nói hần, hần cũng không có phản ứng.

Long Trạch cùng Long Dịch bất đắc dĩ nhìn nhau, một chút biện pháp cũng không có. Đành phải suy sút ngồi ở một bên, cùng nhau giương mắt nhìn.

Không biết qua bao lâu, ngay tại thời điểm mọi người cảm thấy khổ sở cùng bất đắc dĩ vì hần, Long Duệ đột nhiên nhớ tới cái gì, ngẩng mạnh đầu lên, ánh mắt cũng trở nên hung ác, đáng sợ.

“Đem nữ nhân Hồng Tuyền này gọi đến.” Hắn đột nhiên lạnh lùng phun ra những lời này, mọi người sợ hãi, nhưng thấy đến bộ dáng hắn như thế, không ai dám không th

Chỉ chốc lát sau, Hồng Tuyền liền bị đưa đến trước mặt hắn, nom nớp lo sợ, không dám ngẩng đầu nhìn hắn, càng không biết hắn muốn làm gì. “Hồng, Hồng Tuyền bái kiến Long, Long Vương.” Dù là Hồng Tuyền đã lưỡng trước, nhưng không nghĩ đến tình huống này, Long Duệ sẽ biến thành như vậy.

Mắt Long Duệ đỏ hồng, hung ác nhìn chằm chằm nàng, đã lâu không nói gì, chỉ nhìn Hồng Tuyền trong lòng run sợ, thiếu chút nữa mất đi tinh thần, thanh âm hắn mới không nhanh không chậm lạnh như băng nói: “Trước lúc Tô nhi rơi xuống biển, là ở cùng ngươi?”

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 167: Tàn Bạo

Hồng Tuyền bị hù chết, tưởng Long Duệ phát hiện cái gì, cắn cắn môi, ả quyết định đánh chết cũng kiên trì không nhận: “Long Vương, Hồng Tuyền là ở cùng Long Hậu, sau vì Hồng Tuyền không thoải mái trở về tẩm cung, lại nghe nói Long Hậu rơi xuống biển, Hồng Tuyền đã phái người đi tìm kiếm, nhưng đều không thấy Long Hậu.” ả nghẹn ngào, rơi lệ, nói như thương tâm muốn chết, bị thống vạn phần, giống như người nhà của ả mất.

“Tô nhi khi đó ở cùng ai?” Hắn bắt vì sở động, khi nhắc tới Tử Tô cũng không biểu lộ vẻ mặt thống khổ, vẫn như cũ lạnh như băng nói, ánh mắt sắc bén.

Ba người Long Triệt ngồi chờ luôn luôn nhìn hắn cùng Hồng Tuyền, mọi người biết hắn đang truy tra nguyên nhân, cho nên cũng liền im lặng ngồi nghe kết quả.

“Long Vương cứ trách phạt Hồng Tuyền đi, đều là Hồng Tuyền không tốt, bởi vì thân thể không thoải mái, khi Hồng Tuyền về tẩm cung, gặp gỡ cung nữ, liền phân phó cung nữ đến dạy tỷ tỷ luyện tập, không nghĩ tới, không nghĩ tới.....” Nàng nói không được nữa, khóc rống rơi nước mắt, không ngừng dập đầu.

Long Duệ vừa nghe, ánh mắt trừng lớn hơn nữa, ánh mắt càng hung ác, tay nắm thành quyền thật chặt, thân thể cũng gồng cứng lên, nhếch môi, cái gì cũng không nói.

Nhưng Long Triệt nghe vậy, ngồi trên ghế phút chốc đứng lên, trợn mắt nhìn, cả giận nói: “Ngươi, ngươi thế nhưng đem nàng giao cho không biết, ngươi, ngươi lớn mật.” Long Triệt nói xong, xúc động muốn vuran tay bóp chết ả ta.

Hồng Tuyền xui xẻo, ả đánh cược, đánh cược Long Duệ sẽ không biết nàng đang nói dối, đánh cược với vận mệnh. Cho nên, ả luôn luôn làm bộ làm tịch, chỉ cần chống đỡ qua mấy trận gió đầu là tốt rồi.

Long Trạch cùng Long Dịch cũng cau mày, cảm giác được chuyện này rất kỳ quái, tại sao tất cả mọi chuyện lại trùng hợp như vậy?

“Cung nữ kia đâu?” Long Trạch vội vàng quát, mấu chốt là cung nữ kia, chỉ ả ta mới biết là chuyện gì xảy ra. Hắn vừa nói xong, tất cả mọi người đều nhìn về phía Hồng Tuyền, cùng đợi trả lời của nàng.

“Hồng Tuyền không biết, sau khi gặp chuyện không may, Hồng Tuyền luôn luôn lo lắng tỷ tỷ, không có chú ý tới.” Hồng Tuyền không ngẩng đầu, kì thực trong lòng lại nói, cung nữ kia chính là mình, chết không đối chứng ả. Bọn họ cũng không thể làm gì ả, nguyên nhân làm ra chuyện này, trong lòng ả yên ổn một chút.

Nghe được ả nói như vậy, mảy mọi người nhủ chặt, nhìn chằm chằm vào ả, sau đó mới nhìn lướt qua những người khác đang bất an không yên.

Khỏi bầm Long Vương, Long Phi nói không sai, quả thật là một cung nữ lạ mặt nói là phụng mệnh lệnh Long Phi mang Long Hậu xuống biển, sau khi Long Hậu rơi xuống, nàng ta cũng rơi xuống, sau đó mất tích không thấy.” Một cung nữ gan lớn, vội vàng quỳ xuống, thấp thòm lo âu nói.

Trầm mặc, chỉ có tiếng hít thở, tiếng tim đập, còn có ánh mắt sắc bén, không biết qua bao lâu, im lặng ngay cả tiếng nước chảy đều có thể nghe được.

“Mang ra ngoài, đánh.” Mọi người ở đây cảm thấy khó chịu hết sức, vẫn không nói gì, đột nhiên Long Duệ lạnh lùng nói, dọa mọi người nhất thời bị sốc.

Hồng Tuyền cùng cung nữ kia sợ hãi, không biết phản ứng như thế nào. Mà lính tòm tưng của nghe được mệnh lệnh hai mặt nhìn nhau, lập tức tiến lên kéo cung nữ mang ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, liền nghe được bên ngoài truyền đến tiếng la khóc tê tâm liệt phế, thanh âm kia làm mọi người ở đây càng kinh hồn táng đảm, sợ tới mức sắc mặt đại biến, Long Duệ chưa bao giờ xử phạt người trong Long Cung như vậy, đây là lần đầu tiên.

Không biết đánh bao lâu, cung nữ kia cả người máu tươi đầm đìa bị kéo vào, sớm đã hấp hối, không nhúc nhích. Long Duệ chỉ lạnh lùng nhìn, vẫn như

cũ không nói lời nào. Đang lúc mọi người nghĩ đến hần đã hết giận, ai ngờ hần đột nhiên còn nói.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 168: Chôn Chung (1)

“Đem ả ta xuống tiếp tục, đánh.” Long Duệ nhìn chăm chăm Hồng Tuyền, lạnh lùng nói.

Mọi người sùng sốt, chưa từng gặp qua bộ dạng này của Long Duệ, nhưng không dám cãi lại mệnh lệnh của hần, chỉ có nghe theo, thật cẩn thận tiến lên kéo Hồng Tuyền, chuẩn bị mang ra ngoài.

“Không, không, không thể như vậy, Hồng Tuyền không có phạm sai lầm, chuyện của tỷ tỷ không liên quan Hồng Tuyền a, Hồng Tuyền oan uổng a.” Hồng Tuyền hét to, trăm ngàn lần thật không ngờ chính mình cũng sẽ bị đánh, nhất thời không biết phải làm sao, liều mạng kêu lên.

“Đánh thật mạnh cho bọn vương, nếu có chút nương tay, ngay cả các người cũng cùng nhau chịu phạt.” Dù kêu thế nào, Long Duệ hoàn toàn mặc kệ ả, hung tợn nhìn chăm chăm ả, chỉ thốt lên một câu như vậy.

Lính tôm tướng của đương nhiên cũng không dám chậm trễ, vội vàng kéo Hồng Tuyền đang giãy dụa không thôi, hét chói tai liên tục ra cửa tuyệt không khách khí, dè lại liền đánh.

“A... cứu mạng a... a...” Chỉ nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng hét chói tai của Hồng Tuyền, thê lương, thống khổ, còn có sợ hãi.

Mọi người nghe tiếng biến sắc, không khỏi đối diện nhìn nhau, sợ hãi không thôi, không biết kế tiếp có thể hay không đến phiên mình, nhất gan đã muốn không chịu nổi, bùm một tiếng vài người ngã ngổ trên mặt đất.

Long Duệ mặt không đổi sắc, vẫn như cũ ngồi ngay ngắn, làm cho người ta không biết hần suy nghĩ gì, nhưng không ai không biết lúc này hần có bao nhiêu tàn bạo, có bao nhiêu khủng bố, quả thực chính là một bạo quân.

Đúng vậy, Long Duệ hiện tại đã thành một bạo quân, không hơn không kém, tất cả mọi người đều nhận thức như vậy, thật không khỏi đánh vài cái rùng mình.

Ngay cả Long Triệt, cũng nhìn chăm chăm Long Duệ, thật lâu sau, không biết nói cái gì cho phải, nhưng cuối cùng cái gì hần cũng không nói, chính là trong lòng, hần biết hần vĩnh viễn so ra vẫn kém Long Duệ, nếu là hần, hần chỉ sợ còn không dám làm như thế, đúng vậy, không dám.

Long Trạch cùng Long Dịch từ tròn mắt há hốc mồm đến bất đắc dĩ, Long Duệ chuyển biến quá lớn quá nhanh, làm cho bọn họ thật lo lắng lại không thể nói.

Mà Hồng Tuyền kia còn ở ngoài thống khổ hét lên, thanh âm dần dần càng ngày càng nhỏ, tiếng rên rĩ càng lúc càng lớn, chỉ có phát thanh âm nguyên thủy.

Không biết qua bao lâu, ngoài cửa mới truyền đến tiếng bước chân, lính tôm tướng của kéo Hồng Tuyền đang hấp hối vào, đặt ở trước, tất cung tất kính thối lui qua một bên, sợ không cẩn thận chọc giận Long Duệ.

Trên người Hồng Tuyền toàn là máu, đánh cho quần áo hỗn độn, nếu không phải thấy nàng hấp hối, thở cũng không có hơi, chỉ sợ những người này còn không ngừng tay, bởi vì Long Vương cũng không nói đánh tới trình độ nào, dù sao không chết người là được. Hơn nữa Hồng Tuyền bình thường làm người tác oai tác quái, không được yêu thích, cho nên Từ Tô vừa có chuyện, bọn họ cũng rất khó chịu, cho nên lúc này xuống tay cũng không khách khí, đương nhiên không cho Hồng Tuyền nửa điểm mặt mũi.

Hồng Tuyền lúc này tuy rằng không chết, nhưng cũng không tốt hơn chết là bao, ả đau đến chết đi sống lại, chỉ biết thống khổ rên rĩ. Nhưng mà, ả nghĩ đến chính mình bị đánh lần này liền hết chuyện, cho nên khẽ cắn môi, cũng thực đáng giá.

Ai ngờ, ý nghĩ của ả vừa dứt, liền nghe được Long Duệ lạnh lùng lên tiếng nói: “Tất cả mạng ả ta rút hết ra ngoài, xem ra, ngày mai lại đánh, một ngày đánh một lần, không được ngừng.”

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người chấn động, không dám tin nhìn hần, giống như hần là quái vật, không ai dám nói chuyện.

“Vâng, Long Vương.” Chỉ có thanh âm lính tôm tướng của tất cung tất kính, mọi người đều hít một ngụm khí lạnh, xem ra là cửu tử nhất sinh.

Đám người Long Triệt rất kinh ngạc, như thế này thật rất tàn bạo, rất khủng bố.

“Long Duệ, huynh không cần như vậy, Tử Tô cũng đã chết, huynh làm như vậy cũng không được gì, người chết không th lại.” Long Trạch bĩu môi, nói. Long Dịch đồng ý gật gật đầu, không hiểu hẳn làm như vậy có được gì đâu.

Chỉ nghe thấy Long Duệ hung tợn nói: “Ta sẽ không bỏ qua cho họ, ta muốn bọn họ chôn cùng nàng.” Nói xong, không để ý tới bất luận kẻ nào.

Lúc này, Hồng Tuyền nhìn đau nghe xong, nhất thời sợ tới mức hai mắt tối sầm, rồi cuộc hoa lệ ngất đi.

Nhận được mệnh lệnh lính tẩm tước của không dám chậm trễ, vội vàng nâng Hồng Tuyền cùng cung nữ kia ly khai chính cung, sợ chậm trễ một giây, bọn họ cũng bị đại họa lâm đầu.

Bọn họ vừa đi, nhất thời trong cung không ít người lén lút thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm thấy chuyện này sẽ không rơi xuống đầu mình, lúc này mới phát hiện trên người chảy không ít mồ hôi.

“Mang rượu tới.” Đột nhiên, thanh âm Long Duệ trong nội điện trống rỗng vang lên, vừa lúc dọa một đồng người.

Mọi người vội vàng trả lời, chạy nhanh đi tìm rượu mang đến cho hắn. Trong chốc lát, rượu, điểm tâm, nước trà, đồ ăn, hoa quả, đều bùng lên, bày đầy đủ trên một bàn thật lớn.

Long Duệ một tay cầm ly rượu, không nói hai lời, liên tục uống vài chén. Sau đó mới nhìn Long Triệt chờ ba người, mặt không chút thay đổi nói:

“Uống.” Chỉ một chữ.

Đám người Long Triệt cũng không nói, lập tức cầm lấy ly rượu, người một ly ta một ly, không nói được lời nào, cứ như vậy liều mạng uống, đương nhiên, liều mạng chỉ có Long Duệ cùng Long Triệt, Long Trạch cùng Long Dịch không dám mê rượu, sợ xảy ra chuyện.

Không biết liều mạng bao lâu, uống bao nhiêu rượu, các cung nữ rót rượu không hề ngưng tay, càng không ngừng mang đến đủ loại rượu.

Long Duệ say, chỉ có khi uống rượu, hẳn không cần phải khống chế cảm xúc của mình, có thể biểu lộ bi thương của mình, mới có thể không khống chế cảm xúc của mình không thể phát tiết ra.

“Aaaaaa...” Hắn uống rượu, đột nhiên không có báo động trước, mạnh mẽ rống lớn lên một tiếng, vang tận mây xanh, khiến mọi người sợ hãi.

“Aaaaaa.....” Không nghĩ tới Long Duệ thanh âm vừa dứt, thanh âm Long Triệt lại nổi lên, dọa mọi người không ít.

Long Trạch cùng Long Dịch lắc đầu, hai nam nhân đang đau khổ.

Chỉ chốc lát sau, trong cung điện rống lên một tiếng, nước nổ, còn có thanh âm uống rượu không ngừng vang lên, làm người ta than thở.

“Tô nhi, đừng rời khỏi ta, đừng rời khỏi ta.”

“Tô nhi, nàng ở nơi nào? Nàng ở nơi nào a?”

“Tô nhi, ta cũng muốn cùng đi với nàng.”

“Tô nhi, chớ đi, chớ đi.....”

.....

Long Duệ say, rồi cuộc không thể che giấu tình yêu mình đối với Tử Tô, đến giờ khắc này, hắn mới hiểu được, mình không thể mất đi nàng, không thể không có nàng, không thể rời khỏi nàng. Chính là, quá muộn, đã quá muộn. Nàng đã mất.

Giống như sói bị thương, hắn hiện tại đang nhìn miệng vết thương mình đổ máu, hối hận không kịp, thống khổ vạn phần, lại chỉ có bất lực, loại cảm giác này, hắn sắp phát điên, hắn sắp điên mất, hắn thế nhưng..... Không muốn sống nữa.

Long Trạch cùng Long Dịch cực kỳ lo lắng, bộ dáng Long Duệ, làm cho bọn họ cảm thấy không ổn, lại không có trải qua chuyện này, có chút không biết làm sao, không biết khuyên như thế nào. Đang lúc bọn họ không biết như thế nào cho phải, tình trạng một người khác cũng xuất hiện.

“Tô nhi, đều là ta không tốt, đều do ta.”

“Ta thực xin lỗi nàng, ta thực xin lỗi nàng.....”

“Là ta sai, ta sai.”

“Ô ô ô.....”

Một người khác tự nhiên chính là Long Triệt, hẳn thâm tuyệt không kém so với Long Duệ, trong lòng không ngừng hối hận, càng không ngừng nói, không thể so khổ sở với Long Duệ.

Long Trạch cùng Long Dịch lại một lần nữa không nói gì, hai người không uống nhiều, thanh tỉnh thật sự, hiện tại nhìn hai người kia, trong lòng cũng có chút khổ sở.

Không biết uống bao lâu, nói mê sảng bao nhiêu, hai nam nhân thế nhưng lại rơi nước mắt, khi thì thanh tỉnh, khi thì say, đều giống cái xác không hồn.

Không quá vài ngày, Hồng Tiếu ở trong đại lao khiêng đi cũng khiêng không được, sau khi bị đánh ba ngày, ả rốt cuộc thiếu chút nữa là điên dại, thừa nhận âm mưu của ả.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Ngươi Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 169: Chôn Chung (2)

“Ta khai, ta khai, tất cả đều là ta làm, Long Hậu là ta làm hại.” Ả bị đánh vài lần đến hấp hối, thiếu chút nữa không thể sống sót, cuối cùng quá sợ hãi, thống khổ, tra tấn bên trong, rốt cuộc lựa chọn cung khai.

Lời này vừa nói ra, làm lính tôm tướng của đang hành hình chấn động, trăm ngàn đều không có nghĩ đến, đánh thế nhưng đánh ra một chuyện bí mật động trời, sợ tới mức mọi người cũng không dám đánh nữa, vội vàng tề ra quần chạy đi tìm Long Duệ.

“Cái gì?” Bốn đạo thanh âm khiếp sợ đồng thời vang lên, bốn đại nam nhân đồng thời đứng lên, vẻ mặt khiếp sợ lại phần nộ nhìn lính tôm tướng của tiến đến bẩm báo.

Lính tôm tướng của sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, lui về phía sau vài bước, mới kích động nói: “Tiểu nhân, tiểu nhân nghe được nàng nói như vậy kêu, tiểu nhân vì thế không dám chậm trễ chạy nhanh đến bẩm báo Long Vương.”

Hắn vừa nói xong, một làn gió liền thổi qua trước mặt hắn, theo sau là làn gió thứ hai, cuối cùng trước mắt hắn chỉ còn lại hai người, Long Trạch cùng Long Dịch. Hai làn gió vừa rồi nghiêm nhiên chính là Long Duệ cùng Long Triệt.

Long Trạch cùng Long Dịch nhìn thoáng qua nhau, lập tức bay nhanh theo.

Chỉ chớp lát sau, bốn nam nhân liền đi tới nhà tù, gặp được Hồng Tuyền hấp hối, nữ nhân này đã bị tra tấn không chịu nổi, quần áo rách rưới, da tróc thịt bong, hơn nữa tóc tai bù xù, cả người tàn nát ra một cỗ mùi thối.

Long Duệ gần nhất, liền tiến đến chỗ nàng, hét to nói: “Tô nhi là ngươi làm hại? Việc này là ngươi làm?” Hắn dùng sức thật mạnh làm cho Hồng Tuyền vốn đau đớn không thôi thêm thống khổ không chịu nổi.

“Đúng, là ta làm, nàng xứng đáng, dù sao nàng đã chết, ta cũng không cần cái gì gọi là sống nữa.” Hồng Tuyền thống khổ rất nhiều, nghĩ đến Từ Tô cũng đã chết, chính mình hiện tại chết cũng đáng, cho nên rõ ràng thừa nhận.

Ba ba ba.....

Động tay đánh người không phải Long Duệ, mà là Long Triệt, hắn trừng đỏ mắt hồng, thương cho Hồng Tuyền vài cái tát, vừa tiện đá nàng vài cước, sau đó bị Long Trạch kéo lại.

“Ha ha ha.....” Hồng Tuyền không giận ngược lại còn cười, hơn nữa cười đến rất lớn, thực kiêu ngạo, giống như cười một lần thật sảng khoái vỡ tan ra, dường như đã không muốn để ý tới mọi thứ nữa.

Ả cười, hoàn toàn chọc giận Long Duệ, vốn cũng đã không thể bình tĩnh Long Duệ không chút nghĩ ngợi, liền một câu cũng không nói, một cước lại một cước đá ả.....

“Ha ha ha.....” Hồng Tuyền vẫn không ngừng cười, một bên cười một bên chảy ra nước mắt, lại một bên nhịn không được thống khổ rên rỉ, cuối cùng thể nhưng cắn chặt hàm răng, cái gì cũng không nói.

Không biết Long Duệ đá bao nhiêu cước, dù sao Long Trạch cùng Long Dịch đều ngăn hắn không được, cuối cùng chỉ thấy Hồng Tuyền nằm trên mặt đất, không nhúc nhích, thân mình cứng ngắt, phỏng chừng không có hơi thở.

Nhưng là, Long Duệ còn không giải hận, hắn trong lòng hối hận, phần nộ, sinh khí, khổ sở, thống khổ, thương tâm, cái dạng tâm tình gì cũng đều có. Lúc này hắn oán hận chính mình, tự trách mình, nếu không phải mình thu nạp nữ nhân này, Từ Tô sẽ không chết, nàng không có kết cục như vậy.

Hồng Tuyền đã chết.

Nàng là bị đá đến chết tươi, chết trong tay Long Duệ, nàng vẫn muốn làm Long Hậu, vẫn muốn. Chính là, sau khi nàng thành công làm cho Từ Tô rơi xuống biển, cũng không có vui sướng hưởng thụ thành quả của mình, hạnh phúc kia gần trong nháy mắt, nhưng lại như mây bay gió thoảng.

Sau khi chân tướng rõ ràng, Long Triệt bị Long Trạch cùng Long Dịch mang đi, tình rượu, không còn có cái gì, Từ Tô đã mất, người còn sống cũng muốn đi theo.

Chỉ có Long Duệ, ngày này qua ngày sống trong bóng tối của Từ Tô, hắn không thể tha thứ cho mình, càng không thể làm gì, trừ bỏ uống rượu, trừ bỏ rượu ra, hắn vô luận là thanh tịnh hay cái dạng gì, cũng chỉ có thống khổ vô tận.

Toàn bộ Nam Hải Long Cung hoàn toàn suy sút, mọi người quá mây đen mù sương, thật cẩn thận, Long Vương đã hoàn toàn không để ý tới thể sự, chỉ biết uống rượu, toàn bộ Long Cung, mùi rượu tận trời.

~*~

“Mẫu hậu, người không tính cùng Bảo Bối đi Nam Hải Long Cung sao?” Tiểu Long Nhi lắc lắc đầu nhỏ của hắn, nũng nịu hỏi nữ tử trước mắt. (Văn Văn: Tiểu Long Nhi của taaaaaaaaaaaaa, lại cho ta ôm 1 cái nào, ta nhớ người lắm a =[[[(QH: Từ từ VV, nàng mà đá nó là có vấn đề đó.... =))

Nữ nhân kia mỉm cười lắc đầu, ngồi dựa vào cái bàn trên cỏ ở hoa viên. Nàng, không phải người khác, đúng là người mà mọi người nghĩ rằng nàng đã chết đi – Từ Tô.

Ai cũng thật không ngờ, nàng thế nhưng lại xuất hiện ở lĩnh vực của bộ tộc Bộ tộc Kim Long thần bí, nhưng lại cùng con mình chung một chỗ.

Tiểu Long Nhi thân mật tựa vào thân thể của nàng, sau khi hắn cứu mẫu hậu từ biển, mẫu hậu vẫn ở nơi này, không có quyết định quay về Nam Hải, ngay cả hắn cũng không biết mẫu hậu muốn làm gì, tra tấn phụ vương như thế, chẳng lẽ còn không thể tha thứ cho phụ vương sao?

“Mẫu hậu, nhưng là người đã ở nơi này thật lâu, chẳng lẽ mẫu hậu không muốn về biển? Không muốn gặp phụ vương? Không muốn hỏi Long Cung?” Tiểu Long Nhi còn nhỏ tuổi, nhưng hiểu được rất nhiều, nhin không được bủ môi, hỏi.

Từ Tô nghe vậy sững sốt, nhất thời có chút đăm chiêu đứng lên, không phải nàng không muốn gặp Long Duệ, chính là nàng trong sự hưởng thụ khó được bình tĩnh, nàng biết Hồng Tuyền vì nguyên nhân gì cố ý làm cho mình rơi xuống biển, giai nhân đều có chung một lý do, nàng cũng là nữ nhân, như thế nào lại không rõ. Sau nàng lại nghe nói Hồng Tuyền đã chết, bộ dạng hiện nay của Long Duệ, nàng càng trầm mặc, do dự. Nàng vẫn biết, Long Duệ là thật yêu mình, chính là tâm mình có giống hắn hay không? Cho nên tìm đáp án ở hắn.

“Mẫu hậu còn muốn nghỉ, qua mấy ngày nay rồi nói sau.” Nàng kiên định lắc đầu, không hề nhiều lời.

Tiểu Long Nhi nói với nàng cũng không được gì, đành phải từ bỏ, vội vàng rời khỏi Bộ tộc Kim Long, đi về trước, tình trạng của Long Duệ lúc này làm người trong bộ tộc Kim Long lo lắng không thôi

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 170: Nam Hải Long Cung

“Phụ vương, phụ vương, Bảo Bối đã trở lại.” Tiểu Long Nhi vừa đến trước cửa Long Cung, liền nũng nịu lớn tiếng hét lên, sau đó vọt đi vào.

Lúc này Long Duệ còn đang uống rượu, không có nghe thanh âm Tiểu Long Nhi. Đến khi Tiểu Long Nhi chạy đến trước mặt mình, về mặt hắn hoảng hốt, cuối cùng mới phát hiện là thằng bé.

“Bảo Bối, Bảo Bối.....” Long Duệ vừa thấy Tiểu Long Nhi, liền khóc, ôm cổ Tiểu Long Nhi, áy náy không thôi, trên thân mình nhỏ nhắn của Tiểu Long Nhi lên tiếng khóc lớn.

Tiểu Long Nhi ngây ngốc, nam nhân trước mắt này đường đường Long Vương? Phụ vương của bé? Như thế nào thất hồn lạc phách đến vậy? Yêu ớt như thế? Bé cũng không nhận ra.

Long Duệ thương tâm muốn chết, đều nói không được, hắn không dám nói cho Tiểu Long Nhi, mẫu hậu hắn đã chết, hắn bất lực, hắn thống hận a.

“Ô ô ô.....” Ở trước mặt con, hắn rốt cuộc không thể che dấu đau xót, khóc giống như một tiểu hài tử.

Tiểu Long Nhi đành phải ôm đầu hắn, trong lòng do dự, có nên hay không nói cho hắn, mẫu hậu không có chết? Thời khắc mẫu hậu rơi xuống nước mình liền đem mẫu hậu đến nơi của Bộ tộc Kim Long?

Long Duệ không ngừng khóc a, khóc ruột gan đứt từng khúc, cuối cùng khóc xong rồi, hắn mới quyết định nói cho Tiểu Long Nhi, mẫu hậu hắn đã chết.” Bảo Bối, phụ vương có chuyện muốn nói cho con.” Nhìn Tiểu Long Nhi nhỏ như vậy, Long Duệ áy náy đau lòng, cảm thấy thực xin lỗi con cùng thê tử.

Tiểu Long Nhi nhìn hắn, ngẩng mặt trước cho phụ vương nói đi, vì thế nhu thuận gật gật đầu.

“Bảo Bối, mẫu hậu con đã ch roi xuống biển chết, thời điểm phụ vương gấp trở về, nàng đã chết ở dưới biển, không thấy thi hài. Phụ vương thực xin lỗi mẫu hậu con, thực xin lỗi con.” Do dự một chút, Long Duệ cắn răng, ngoan tâm, nói ra lời này.

Tiểu Long Nhi há to miệng, nhìn hắn.

Long Duệ nhìn con, lo lắng không thôi, đến ruột đều đứt.

Nghĩ nghĩ, Tiểu Long Nhi quyết định nói, vì thế bé cười tủm tỉm đối về mặt thương tâm của Long Duệ nói: “Phụ vương, Bảo Bối cũng có một chuyện muốn nói cho người.”

Long Duệ thấy Tiểu Long Nhi không thương tâm lại còn cười, có chút kỳ quái, lại có chút tức giận, nhưng, ngay sau đó, Tiểu Long Nhi ném một trái bom cho hắn.

“Phụ vương, mẫu hậu không có chết, nàng ở trong Kim Long tộc.”

Long Duệ há miệng thật lâu, không dám tin nhìn con của mình, đã lâu vẫn chưa hoàn hồn.

“Con, con nói là thật vậy chẳng? Nàng còn sống?” Hắn lắp bắp hỏi.

Tiểu Long Nhi cười tủm tỉm khẳng định gật gật đầu.

“Xú tiểu tử.” Lâu sau, Long Duệ thế này mới phục hồi tinh thần, vô thanh vô tức cho Tiểu Long Nhi một cái tát, mắg, sau đó biến mất không thấy.

“Ai nha, phụ vương, phụ vương, đừng nóng vội a.” Tiểu Long Nhi trước mắt không thấy người, thân thể nhỏ bé lập tức nhảy dựng lên, hô to gọi nhỏ, đáng tiếc Long Duệ nghe đến tin tức Từ Tô còn sống, lập tức chạy.

~*~

Bộ tộc Kim Long.

Từ Tô nằm ở ghế dựa, trên mặt có chút đăm chiêu, ở nơi này gần một tháng, nàng luôn luôn nhớ đến Long Duệ, nhưng nàng không có đi tìm hắn, tin rằng hắn nghĩ mình đã chết. Tiểu Long Nhi khuyên nàng trở về, nàng không phải không động tâm, chính là vẫn là có chút nhớ nhưng không thông, cho nên không có trở về.

“Ai.” Hoi hoi thờ dài một hơi, nàng xem phong cảnh xa xa, hắn có chuyện gì, nàng đều biết, Hồng Tuyền đã chết, hết thầy đều đã xong, nàng ngược lại nhớ về cuộc sống ở nhân gian, thật sự rất muốn quay về nhân gian a.

Lúc này, nàng không biết, Tiểu Long Nhi đã đem tin tức của nàng nói cho Long Duệ, mà Long Duệ đã đi tới nơi của nàng cách đó không xa, chính là khát vọng, vui sướng, cao hứng, khoái hoạt nhìn nàng, nàng hoàn hảo.

Long Duệ không dám lại đây, sợ sẽ kinh động nàng, chỉ có thể đứng xa xa nhìn.

Không biết qua bao lâu, Từ Tô cảm thấy nhàm chán, liền đứng dậy, chuẩn bị đi về cung điện. Tiểu Long Nhi đi rồi, chỉ có một mình, ngày càng nhàm chán. Vừa mới chuyển thân, khỏe mắt của nàng tựa như nhìn thấy cái gì, làm cho tận sâu trong lòng của nàng chấn động.

Đó là một nam nhân giấu mình sau núi giả, nhìn quen mắt như vậy, tương tự như vậy. Làm cho nàng lập tức liền không thể nhúc nhích, nháy mắt liền hiểu được chuyện gì.

Tránh sau núi giả Long Duệ cũng biết nàng phát hiện ra mình, đang do dự không quyết, không biết nên đối mặt nàng như thế nào. Trong khoảng thời gian ngắn, hắn không có đi qua.

Từ Tô do dự một chút, liền bước chậm chạp đi tới, đến khi đối diện trước mặt hắn.

Long Duệ nhìn thấy nàng lại đây, nước mắt lập tức liền rơi xuống dưới, nước mắt hắn chỉ có khi nhìn thấy nàng, mới có thể khinh địch rơi xuống như vậy.

“Anh đã đến rồi.” Một câu nhẹ nhàng, nàng thật lâu mới nói ra, mềm nhẹ, ảm áp.

Long Duệ chần chờ một chút, thật mạnh gật gật đầu.

Từ Tô mỉm cười, vươn tay, ở trên mặt hắn nhẹ nhàng lau, ướt át, ảm áp, nước mắt. Chính là, càng lau càng nhiều.

“Tô nhi, ta thực xin lỗi em” Đã lâu, hần mới phun ra những lời này.

“Không quan hệ.” Nàng cũng nhẹ nhàng trả lời, tình cảm trong thế giới, vĩnh viễn không có ai sai với ai, có lẽ ngay từ đầu là hần không đúng, nhưng về sau ai cũng không thoát được quan hệ.

Long Duệ thấy nàng dễ dàng tha thứ cho mình như vậy, rốt cuộc không không chế được cảm xúc, tiến lên từng bước, ôm lấy nàng, gắt gao, không bao giờ nguyện ý buông ra nữa.

Một lần nữa bị hần ôm trong ngực, nghe hương vị trên người hần, cảm thụ được áp lực của hần, nàng trong khoảng thời gian ngắn không nói gì mà chống đỡ, không biết nói như thế nào mới tốt

Không biết qua bao lâu, hần vẫn là không có buông nàng ra, biết nàng nhẹ nhàng mà đẩy hần ra.

“Tất cả đều qua rồi.” Nàng xem ánh mắt hần, nói.

Long Duệ tâm hơi vừa động, còn thật sự vô cùng, lại tràn ngập tình yêu nhìn chăm chăm nàng, không yên bất an nói: “Cho chúng ta cơ hội bắt đầu một lần nữa, ta sẽ yêu thương em thật tốt, nắm tay em, vĩnh viễn.” Đây là lần đầu tiên, hần nói ra như vậy, giống như tiểu tử có mối tình đầu, mặt đỏ hồng, lần đầu tiên mặt đỏ không phải do uống rượu.

Từ Tô mặt đỏ lên, kỳ thật ngay từ đầu, có lẽ phải nói từ khi nàng ở bờ biển bị hần xâm phạm, tất cả đều đã bắt đầu, vận mệnh của hần là bất đồng đi, nàng không biết là may mắn hay là bất hạnh, đi trên một con đường không giống người thường, gặp gỡ một nam nhân như vậy.

Thấy nàng không nói lời nào, Long Duệ nóng vội, tưởng nàng tức giận, nàng oán hận, vì thế không khỏi vội vàng nói: “Ta không cần làm Long Vương, ta về sau sẽ đi cùng em, em muốn thế nào ta liền như thế ấy, em ở đây ta cũng ở đây, em về nhà, ta cũng trở về. Ta chỉ cần em, ta chỉ ở nơi nào có em, ta muốn vĩnh viễn đi theo em, em bỏ ta không xong đâu.”

Từ Tô thấy hần mặt dày giống như da trâu bò không được, vừa tức giận vừa buồn cười, nhưng là có chút cảm động, cũng hiểu được lòng hần. “Được rồi, anh có thể đi theo tôi, nhưng tất cả phải nghe lời của tôi.” Nàng nghĩ nghĩ, nói như vậy.

“Không thành vấn đề, lão bà đại nhân, ta hết thấy đều nghe lời em. Lão bà bảo ta đi hướng đông, ta tuyệt đối không dám đi hướng tây, bảo ta làm gì cũng được.” Long Duệ lập tức vội vàng nói, sợ nàng sẽ đổi ý. (Văn Văn: đường đường là LV nhà ta bây giờ lại thành cái dạng này, em đảm bảo anh mà đi tranh cử chức hội trưởng hội PTT là thắng chắc, chú ý: PTT là hội sợ vợ anh àh =]]]])

“Ai là lão bà của anh a?” Từ Tô càng nghe, sắc mặt càng hồng, có chút ngượng ngùng không thôi, thậm chí không biết nói cái gì cho phải, đành phải thẹn thùng nói.

Long Duệ mừng rỡ, còn thật thà nói: “Em là lão bà của Long Duệ ta, kiếp này, chỉ có em, không, không, không, kiếp sau kiếp sau, không, là mặc kệ bao nhiêu kiếp, bao nhiêu đời, Từ Tô em đều là thê tử của Long Duệ ta. Dù em ở đâu, ta cũng đuổi tới nơi đó.” Nói xong lời cuối cùng, hần có chút v

“Được rồi, được rồi.” Thấy hần càng nói càng thái quá, Từ Tô bị hù dọa, tay vội vàng bưng kín cái miệng của hần, không cho hần nói tiếp.

Long Duệ rất là đắc ý, vui vẻ vô cùng, gỡ tay nàng ra, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai nhanh chóng hôn lên miệng của nàng.

Từ Tô ngây ngốc, không có cách nào để phản ứng.

Chỉ có Tiểu Long Nhi cách đó không xa, vụng trộm nhìn cha mẹ của mình, cười đến toe toét.

Bạn đang đọc truyện *Rồng Bay Phượng Múa Long Vương Người Thật Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.